

لَا يَمْسُئُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

قرآن مجید

سراپکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے باجو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرڻ آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایس جماعت کوں پورے سو سال تھی گئی تے اے ہک کنیں ہک کر دڑ تھی گئی تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دہرہ ملکیں وچ پُرج گئی۔ ایس خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرڻ کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرڻ دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھڻ تے سمجھڻ سوکھا تھی و پنچے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے دہک حصہ اللہ سیس ایندا چھا پڻ مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تقدير

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
١	الفَاتِحَة	١	٢٨	القَصَص	٢٥٣
٢	البَقَرَة	٢	٢٩	العَنَكَبُوت	٢٦٤
٣	أَلِ عِمْرَان	٥١	٣٠	الرُّوم	٢٤٢
٤	النِّسَاء	٨٠	٣١	لُقْمَن	٢٨٣
٥	المَائِدَة	١١١	٣٢	التَّحْجَة	٢٩٠
٦	الْأَنْعَام	١٢٣	٣٣	الْأَحْزَاب	٢٩٣
٧	الْأَعْرَاف	١٤٠	٣٤	سَبَا	٥٠٤
٨	الْأَنْفَال	١٩٠	٣٥	فَاطِر	٥١٦
٩	التَّوْبَة	٢٠٢	٣٦	يُوسُف	٥٢٣
١٠	يُونُس	٢٢٥	٣٧	الزُّمَر	٥٣٢
١١	هُود	٢٣١	٣٨	ص	٥٣٣
١٢	يُوسُف	٢٥٩	٣٩	الرَّعَد	٥٥٣
١٣	الرَّعَد	٢٤٥	٤٠	المُؤْمِن	٥٦٥
١٤	إِبْرَاهِيم	٢٨٣	٤١	حَمَّ السَّجْدَة	٥٤٩
١٥	الْحِجْر	٢٩١	٤٢	الشُّورَى	٥٨٨
١٦	التَّحَل	٢٩٩	٤٣	الرَّحْمَن	٥٩٦
١٧	يَحْيَى إِسْرَآئِيل	٣١٥	٤٤	الدَّخَان	٦٠٥
١٨	الْكَهْف	٣٣٢	٤٥	الْجَاثِيَة	٦١٠
١٩	مَرْيَم	٣٣٨	٤٦	الْأَحْقَاف	٦١٥
٢٠	طه	٣٥٩	٤٧	مُحَمَّد	٦٢١
٢١	الْأَنْبِيَاء	٣٤٣	٤٨	الْفَتْحَة	٦٢٤
٢٢	الْحَجَّ	٣٨٦	٤٩	الْحُجُرَات	٦٣٣
٢٣	المُؤْمِنُون	٣٩٤	٥٠	ق	٦٣٤
٢٤	التَّوْر	٣٠٤	٥١	التَّوْر	٦٣١
٢٥	الْفُرْقَان	٣١٨	٥٢	الْفُرْقَان	٦٣٦
٢٦	الشَّعْرَاء	٣٢٤	٥٣	النَّجْم	٦٥٠
٢٧	النَّمْل	٣٣٢	٥٤	النَّمْل	٦٥٣

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
٥٥	الرَّحْمَنُ	٢٥٩	٨٥	الْبُرُوجُ	٤٢٢
٥٦	الْوَاثِقَةُ	٢٦٥	٨٦	الطَّارِقُ	٤٢٣
٥٧	الْحَدِيدُ	٢٦٠	٨٧	الْأَعْلَى	٤٢٥
٥٨	الْمُجَادَلَةُ	٢٦٦	٨٨	الْأَنْشَاءُ	٤٢٦
٥٩	الْحَشْرِ	٢٨٠	٨٩	الْفَجْرِ	٤٢٧
٦٠	الْمُمْتَحِنَةُ	٢٨٣	٩٠	الْبَلَدُ	٤٢٩
٦١	الْصَّفِّ	٢٨٤	٩١	الشَّمْسُ	٤٥٠
٦٢	الْجُمُعَةُ	٢٨٩	٩٢	الْيَلُ	٤٥١
٦٣	الْمُنْفِقُونَ	٢٩١	٩٣	الضُّحَى	٤٥٣
٦٤	التَّغَابُنُ	٢٩٣	٩٤	الْمَنْشَرُ	٤٥٣
٦٥	الطَّلَاقُ	٢٩٦	٩٥	التِّينُ	٤٥٣
٦٦	التَّحْرِيمُ	٢٩٨	٩٦	الْعَلَقُ	٤٥٥
٦٧	الْمَلِكُ	٤٠١	٩٧	الْقَدَرُ	٤٥٦
٦٨	الْقَلَمُ	٤٠٣	٩٨	الْبَيِّنَةُ	٤٥٦
٦٩	الْحَاقَّةُ	٤٠٤	٩٩	الزَّلْزَالُ	٤٥٧
٧٠	الْمَعَارِجُ	٤١٠	١٠٠	الْعَدِيدُ	٤٥٨
٧١	نُوحٌ	٤١٣	١٠١	الْقَارِعَةُ	٤٥٩
٧٢	الْحِجُّ	٤١٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ	٤٥٩
٧٣	الْمُزِيلُ	٤١٨	١٠٣	الْعَصْرُ	٤٦٠
٧٤	الْمُدَّثِّرُ	٤٢٠	١٠٤	الْهُمَزَةُ	٤٦١
٧٥	الْقِيَمَةُ	٤٢٣	١٠٥	الْفِيلُ	٤٦١
٧٦	الدُّعْرُ	٤٢٥	١٠٦	قُرَيْشٌ	٤٦٢
٧٧	الْمُرْسَلَةُ	٤٢٧	١٠٧	الْمَاعُونُ	٤٦٢
٧٨	النَّبَا	٤٣٠	١٠٨	الْكَوْثَرُ	٤٦٣
٧٩	الْأَزْغَةُ	٤٣٢	١٠٩	الْكَافِرُونَ	٤٦٣
٨٠	عَبَسَ	٤٣٣	١١٠	التَّصْدُقُ	٤٦٣
٨١	التَّكْوِيْنُ	٤٣٦	١١١	الْأَلْبَبُ	٤٦٣
٨٢	الْأَنْفِطَارُ	٤٣٨	١١٢	الْإِنْشَاءُ	٤٦٥
٨٣	الْمُطَفِّفِينَ	٤٣٩	١١٣	الْفَلَقُ	٤٦٥
٨٤	الْأَنْشَاءُ	٤٤١	١١٤	النَّاسُ	٤٦٦

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهُمُ الْبَسْمَلَةُ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة فاتحہ کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیات تے ہک رکوع۔

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (مذروع کریناں) حیرھا بغیر منگیئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیسے ہن حیرھا ساے
جہانیں داپالٹن مار۔	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
۳۔ تے بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ داماگ ۶۔	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
۵۔ اسان تیبڑی ہی عبادت کریندے یں تے تیں کنے ہی
مرد منگدے یں۔	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
۶۔ تول ساکول سدھارستہ ڈکھا۔	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
۷۔ اُنہیں لوکس دا راہ جہنیں تیں تئیں انعام کیتن اُنہیں لوکس دا راہ
نہ ڈکھا جہنیں تیں تیبڑا غصب لیتے تے نہ انہیں دا جبرھے مگرہہ تھی
گئیں۔	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سورة بقرہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱۔ میں اللہ سے ناں دے نال (شروع کرینال) جی رہا بغیر منگے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بُیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ جیگی طرح چاٹنال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۔ اے او کتاب جیہدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ②

کے بُرائی والے پرہیز گار کیتے رہنا۔

۴۔ (پرہیز گار اوہن) جیہدے ان دُھیں گاہیں (حقیقتیں) کول

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

منین تے نماز (جماعت نال) اٹھیا کے پڑھن تے جو اسان

سَرَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③

انہیں کول دُتے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

۵۔ تے او لوک اول کول وی منین جو ہدایت خدا کئے تیلو

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ

آئی تے (اول کول وی منین) جیہدے نہیں کئے پہلے نہیں تے

تَبْلِيكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

آئی تے آخرت تے وی اویقن رکھیندن۔

۶۔ ایہے لوک اپنے رب کنیں (مٹی والی) ہدایت تے ہن تے ایہے

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

ہی او لوک جیہدے کامیاب تھیون والین۔

الْمُفْلِحُونَ ⑤

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں دُرایا نہ دُرا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ

انہیں واسطے بکا گال تے اوندے منین۔

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دیں تے مہر لادتی تے کتیں تے

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى

وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)

بَصَارِهِمْ عَسَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦

و دُعا عذاب۔

۹۔ اے لوکس وچول کچھ لوک انجمن جیہدے کہن اسان اللہ تے

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آخرت کول منندے ہن (سچی گال اے ہے) او منندے کاتے نہیں۔

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑧

۱۰۔ او اللہ تے مومنین کول دھوکا دیندن تے (سچی گال اے ہے)

يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

جو او اپنے آپ کول دھوکا دیندے پتین تے اس گال کول او

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑨

کھیندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وج بیماری ہے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں
ودھا ڈلیسی تے انہیں کیسے بہوں دکھ ڈیون والا عذاب ہے۔ ایں
واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیٹر فساد نہ
کھنڈاؤ او آبدن اساں تے اصلاح کرن والے ہیں۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گٹری تے فساد ہی لیکن او
سجھدے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں اینڑس ایساں
گھن آؤ جیویں لوک ایساں گھن آؤن او آبدن کیا اساں ایویں
من گھنوں جیویں پاگلین من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک
ہی پاگل ہن لیکن او چاندے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں)
آبدن اساں من گدھے تے اول، جہاں اپنے جنہیں شری لوکیں
کوں انج ملدن تے آبدن اساں تہاڑے نال ہیں انہیں نال
تے صرف پناں مریندے ہیں۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں پٹیں دی سزا ڈلیسی تے مہلت ڈلیسی
اپنی شیطانی وج گردان تھئے راہوں۔

۱۷۔ اے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدے گمراہی مل گھن گدھے اے
وپارا انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈلیسی تے نہ ای او ہدایت پئیں۔

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار» جیڑا بھا پائے تے جہاں او بھا
چودھا رو سو جھک کر ڈیوے تے اوں ویلے اللہ نیں انہیں دے سو جھلے
کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھا ریں وج چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ
نہ سبگسن

۱۹۔ بوڑھے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝

الَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۖ إِنَّا نَعْتَمِدُ هُمْ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحُجَّتِمْ وَإِذَا
خَلَّوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ۝

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَتْ بِحَادِّتِهِمْ وَمَا كَانُوا مَهْتَدِينَ ۝

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّا يَبْصِرُونَ ۝

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مَحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ او اول مینہ آلی کابن جبرہا جھرنے آوے اوندے وچ
اندھارے بن کرک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا اگلا رسن کے موت
دے ڈرنے پئے کتیں وچ اگلیں چاڈیندن تے التدریس کا فوس
کوں تباہ کرن والا ۱۰۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَابَهُمُ لُحْمٌ مَّرَسُوا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ نیڑے ۱۱۔ تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیسے دیکھتے ہیں
تے سو جھل تھیندے تے اوندے وچ ٹر پندن تے جڑاں انہیں
تے اندھارا تھیوے کھڑویندن تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے
کتیں کوں تے اکھیں کوں و بجا ڈیوے۔ جے شک اللہ سٹیں ہر شے
تے قادر ۱۱ (اونوں پھر ۱۱)۔

يَأْتِيهَا النَّاسُ عِبْدًا ذُرِّيَّتُهُمُ الَّتِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اے لوگو! تساں اپنے اول رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا
کیئے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرے تساں کئے پہلے سن راہدا فائدہ
اے تھیں جو اتساں متقی بن دیوے۔

الَّتِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾
وَلَا تَكُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ جنہیں تہا دے کیئے زمین دا فرش تے آسمان دی پھت بنائی ۱۳
تے جھرنے امینہ وسائل تہا دے رنق کیئے اوندے نال
میوے کھرنے تہاں لے جائدے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ
۱۴۔ جے کرتہ کوں ایس قرآن امیج شک جبرہا اسان اپنے بندے تے
لبائے نازل کیئے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آوے
اللہ دے سوا اپنی سگت کوں وی سب گھنوجے تساں سچے بوناں۔

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَتَدْعُونَ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جے تساں لے نہ کر سگو تے تساں لے کڈاں وی نہ کر سگو
ایں واسطے تساں اول ہما کئے ڈرو جنید اہل لوک تے پھرن تے لے
کافرین کیئے تیار کیتی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأَنْتُمْ بِه مُتَشَابِهَةٌ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ

۱۶۔ تے انہیں لوکس کوں جنہیں من گدے توں لے خوشخبری ڈے ڈے
اوپرنگے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ
بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں
وچوں میوے دارنق ڈتا ویسی تے او اکھن لے تے اور رنق

فِيهَا حُلْدُونَ ﴿۵۰﴾

جیرھا پہلے وی بڑا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق
بڑا ویس انہیں کیے اوندے وچ پاک جوڑے ازال پئے، ہوسن
تے اوندے وچ لکا رہ ولین۔

۲۷۔ بے شک اللہ سب کوں کوئی روک کاہنئیں کر انجی مثال بیان
کرے (بڑیوے) جیرھی محمدی ہودے یا اول کئے دی گھٹ۔ تے
جیرھے لوکس من گہمے او جانن جو بے شک انہیں نے رب
کئے اسے سہی گال دے تے جیرھے لوکس نہیں منیا او لے ابدن اللہ
سب لے مثال بڑے کے کیا چاہندے تاہوں تائیدے نال ہوں
سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پاویندن۔ تے
ایندے نال سوائے اکھن نہ منن والیں مے بیا کوئی گمراہ نہیں
تھیندا۔

۲۸۔ اکھن نہ منن والے (لوک) جیرھے اللہ لے نال پکا وعدہ کر کے
تروڑ پیندن۔ تے جیندا اللہ سب گنڈ منن دا حکم بڑے اوں کوں
دی (تروڑ پیندن) تے زمین وچ گھیر تے فساد کریندن۔ ایہہ
لوک ہی گھاٹے وچن۔

۲۹۔ تسال اللہ سب داکوئیں الکا کر بگدے او پھی گال لے ہے
جو تسال مردہ ہاوے تہا کوں زندہ کیتس پھیں تہا کوں مرلی ولاییندا
کرلی تے ول تسال ہوندو (اللہ سب) ول ویس۔

۳۰۔ لے او ذات «جیں زمین دے وچ ہر خے تہا لے واسطے پیدا
کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے سے آسمان پہلے
آسمان آلی کار مہا انسی۔ تے او ہر شے کوں چچی طع ہاندے۔

۳۱۔ جبلان تیڈے رب فرخیتس کوں اکھیس جو میں بے شک
میں وچ اپنا خلیفہ بناؤں والا ہاں تے فرخیتس اکھیا تو زمین وچ
ایسجے کوں خلیفہ بئیدیں جیرھا اوندے وچ گیر فساد گھیتس تے رت
دیسی۔ پھی گال لے ہے جو اسال تیڈی پاکی صفتیں تے تریض نال بیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيَى أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ تُرْجَعُونَ ﴿۵۳﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَنَاحًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۴﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کوں بیان کریندے ہیں اللہ سیں
آکھیا بے شک یراں جائنڈاں جیڑجی گال تساں نوربے جائنڈے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سیں حضرت آدم کوں سارے ناویں دا علم ڈے دتا
تے ول انہیں شہیں کوں فرشتیں دے سامنے کیا تے آکھیں
میکوں انہیں ناویں دے متعلق ڈوسو جے تساں پچھے او۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے ودھ کجھ
نہے جائنڈے۔ جبر ہاتیں ساکوں علم ڈے تے بے شک توں ایں جائنڈی
والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کوں انہیں ناویں دے متعلق
ڈوس جہاں آدم نے انہیں کوں انہیں شہیں دے متعلق ڈوسیا تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کوں آکھیا ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
لگی گاہیں کوں چنگی طرح جائنڈاں تے میں اووی جائنڈاں جینکوں تساں
لگیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَأَذْنَبْنَا إِبْلِيسَ الْمَكِيدَ الْإِجْدُ وَالْإِجْدُ فَجَعَلُوهُ مِنَ الْإِبْلِيسِ
أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیرے ویلے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو توں آدم دی فرما ہر دی
کوہ سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوائے ابلیس دے اوں
انکار کیا تے وڈائی کیس تے او باہی ناں منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا اے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو
تے تساں پھوہیں ایں وچ جھومر مری آوے رچ کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں
ایں وٹ دے کوہونہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے تساں غا نہیں وچو
تھی ویسے۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈونا میں کوں وغلا کے بہشت وچ کڈھا پھوڑیا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچو ایں
واسطے جو تہا ڈوے وچوں کجھ کجھ بئے دے دشمن۔ اساں کجھ
مدت کیتے تہا ڈوے واسطے زمین کھن تے فاندے دی جائنڈاں۔

فَتَلَكَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كُلَّ يَوْمٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے پچیں حضرت آدم نے اپنے رب کئے کجھ گاہیں سکھیاں تے
خدا نے او دے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سیں بہوں توبہ قبول

کرت والا تے بہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان اکھیا تسان ایھو نکل و نجر سارے تے جڈاں دی میں کئے
تہا ڈو ہدایت آوے تے میرا میڈی ہدایت تے ملیسی او نہ بڑا بن
تے نہ او مونجھے تھیں ۔

۴۰۔ تے حیثی میں منیا تے ساڈی نشانیں کون کوڑا سمجھ نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اونہے وچ بہوں دیر تک رہن ۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اونعت کون یاد کرو میری میں
تہا کون بڑی تے تسان میڈے وعدے کون پورا کرو میں تہا بڑے
وعدے کون پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۲۔ تے تسان من گھڑاں (کتاب) کون میری میں نازل کیتی تے
اولقہدین کریندی «اوندی میری تہا بڑے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچ پہلے نہ بچر تے تسان میڈی آیات کون ٹھوڑے مل
تے نہ پوچھ تے میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کون ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ بڑو) اتے سچ کون
لکاؤ وی نہ تے تسان چاندے وچ ۔

۴۴۔ تے تسان ٹھہاتے پڑھو نماز کون۔ زکوٰۃ بڑو تے رکوع کرت
والیں نال رکوع کرو ۔

۴۵۔ کیا تسان لوک کون مکہ بڑو تے اپنے آپ کون محل دیندو تے
تسان کتاب دی پڑھدے وچ کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھمدے ۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال ادا ملگوتے بے شک نماز
بڑو می ڈکھی «سوائے انہیں تے میرے جہک لوانی کریندن ۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کون پکا لیتن «اپنے رب دے ملن دا
بے شک انہیں اونہو دے لئے ۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اوں نعمت کون یاد کرو میری میں

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاَمَّا يٰۤاٰدِثَكُمْ مِّنْ
هُدٰى فَمَنْ يَّبْعْ هٰدٰى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
هُمُ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۴۰﴾

يٰۤاٰدِثِۨۨۨ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرْۤا نِعْمَتِيَ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا۟ بِعَهْدِيْٓ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ
فَاَذْبُرُوْا ﴿۴۱﴾

وَاٰمِنُوْا بِمَاۤ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْۤا
اَوَّلَ كٰفِرِيْنَۢ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَّاِيَّايَ
فَاتَّقُوْۤنِ ﴿۴۲﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ
الرَّٰكِعِيْنَ ﴿۴۴﴾

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۵﴾

وَاَسْتَعِيْنُوْا بِالْاَضْرِبِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى
الْغٰشِيْنَ ﴿۴۶﴾

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَقُوْا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ
رٰجِعُوْنَ ﴿۴۷﴾

يٰۤاٰدِثِۨۨۨ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرْۤا نِعْمَتِيَ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

تہا کوں بڑی تے بے شک تہا کوں فضیلت بڑی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تیں اوں بڑا دے کئیں ڈرو جڈیاں کوں کم نہ اوسی کئیں دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوہے وٹا ندے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَإِذْ يَخِيبُكُم مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جڈیاں اساں تہا کوں چھڑوائے (بچائے) فرعونیں کئیں او تہا کوں بڑا دھا بڑکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہا دے پتریں کوں مار گھیندے ہن تے تہا بڑی تربیتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہا دے رب دا تہا دے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَإِذْ قَرَّبْنَا بَكْمُ الْبَكْرَ فَاجْنَبْكُمْ وَاعْرِفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جڈیاں اساں تہا دے کیتے سندر کوں چیر بڑاتے تہا کوں بچا گدھاتے غرق کر بڑا فرعونیں کوں تے تیں ڈب دے کھڑے ہا دے

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جڈیاں اساں وعدہ کیا موسیٰ تال چالی راتیں داتے تیں اوندی کنڈ بچھو کب گاہے کوں (معبود) بنا گدھا کچی گل لے بے کر تیں وڈے ظالم ہا دے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول اساں تہا کوں ایندے بعد معاف کر بڑا تیں تیں انڈ سیس دا شکر کرو۔

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جڈیاں اساں موسیٰ کوں کتاب بڑی بائی تے معجزات بڑے ہن تیں جو تیں ہدایت پاؤ۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَبَرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا جولے میڈی قوم بے شک تیں گاہے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے دڑا ظلم کیتے ہن تیں اپنے پیرا کرٹ والے کئیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنو۔ اے تہا دے کیتے تہا دے رب دے حضور چنگائی اے او تہا دے اتے رمت کر لے بے شک او تو بہ قبول کرٹ والا تے وڈا مہربان ہا۔

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ تَجَافً فَاخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جڈیاں تیں اکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈا ہن نہ فیسوں جے تیں اندیس کوں ظاہر نہ بڑکھ گھنوں۔ ول تہا کوں پکڑ گدھا۔ جساہ کسٹ دا لے عذاب پکڑ گدھا تے

تساں بڑے رو گیو جے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہاڑی تہا ہی سے بعد اٹھایا با سے متاں
تساں التہیں واسکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہاڑے اُتے جھڑدی چھاں کیتے تے تہاڑے واسطے
کھمبیاں تے پیڑے ہانے رہیا کیتے اسان کھاؤ جو پاک شہیں
اسان تہا کوں جُتے۔ تے ساڈے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے اتے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جیڑاں اسان انہیں کول آکھیا اس دست و چ پہر و نچو تے تساں
رج کے کھاؤ جھو تہاڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
ہوئیں دروازے وچ پیہو تے آہرے و نچو ساڈا بار ہوا کر اسان
تہاڑے گناہ بخش لے سرتے اسان چگائی کرن والیں کول زیادہ دیندے
نہیں

۶۰۔ انہیں ملیں اوں گال کول بدل جاتا میری اسان انہیں کول آکھی
ہانی جنہیں اسے ظلم کیتا با انہیں اسان آساں کنیں عذاب لہایا با اس
واسطے جواؤ اکھن نہ میندے من۔

۶۱۔ تے جیڑاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہاتے
اسان آکھیا مارا پٹے سونے کول اوں پتھرتیں پچھیں اوں کنے
بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوکین اپنے اپنے تڑکوں
بھیکا کر گدھا (اسان آکھیا) التہیں دے رزق کنیں کھاؤ
تے پیو تے زمین وچ گہر گھن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جیڑاں تساں آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کھاؤں صبر نہ کر سون توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کنیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی او ساڈے کیتے پیدا کرے جیڑیں
سبزیاں پائیاں، کٹک، مورھی دی دال تے وسل (اوں ویلیے
التہیں آکھیا) جوتساں چنگی شے دے بدلے لگی شے وٹاؤں
چاہندے (ہن تسان) کہیں شہر وچ پہر و نچو بے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْغَمَامَ وَانْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَنِّ وَالسَّلَوى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَؤَالِهَا هِيَ شَأْنُكُمْ
رَغَدًا أَدْخُلُوا النَّبَابَ مُبْعَدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْحَسَنِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا وَقَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنْتِفِ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرِهَا
وَقَتَائِبَهَا وَنُومِهَا وَعَدَسَهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ غَيْرُهُ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَخَضِرْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالسَّكَنَةُ
وَبَاءُ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

کبھ تساں منگدے، تہا کوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سیس دی کاوڑ بیٹھ آگئے اے اس واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیس دی آیتیں کوں نہ منیا با تے نیس کوں ناحق قتل کر ڈ دی کو کشش کریدے ہن۔ اس واسطے جو انہیں اکھن نہ منیا تے مدکین ودھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ مِنَ الْيَوْمِ وَالْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

۶۰۔ بے شک اولو کہ جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی تے مانی را انہیں وچوں اہر بے لوکس اللہ سیس کوں تے قیامت دے ڈ بندہ کون من گدھے تے چنگے کم کیتے انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں اہر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈر تے نہ او مونجھے تھین۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾

۶۱۔ تے جڈاں اساں تساں کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے تساں اُچھے زوہ طور دے تلے کھڑے باوے (اساں تہا کوں اکھیا با) جیر ہی شے اساں تہا کوں ڈیوں اونکوں پورے زور نال بھٹکا کرو جو اوندے وچ، اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بن وئجو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾

۶۲۔ ول تساں ایندے بعد بھر گيو بے جے تہا ڈے اے تے اللہ و فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچو تھی وئجو با جنہیں کوں گھانا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا قِرْدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

۶۳۔ تے تساں انہیں کوں وی سہان گدھا با جیر بے چٹن چٹن (سینچرا دے معاملے وچ بہوں ودھ گئے ہن۔ اساں انہیں کوں اکھیا جو تساں ذلیل بندہ (بھولوں) بن وئجو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٥﴾

۶۴۔ اساں انہیں کوں عبرت بنا ڈتا انہیں لوکس واسطے وی جیرے اوں ویلے ہن پے تے بعد آلیں کیتے وی تے ہمیر گاریں کیتے نصیحت بنا ڈتا۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

۶۵۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا کہ اللہ سیس تہا کوں مکرم تے جو تساں گبول کوہو۔ انہیں اکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝۵۹

بٹ مریندا پیئیں۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیئیں کئے پناہ
منگداں جو میں ہا لیں وچ تھی وچناں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكُونُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝۶۰

۶۰۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے اپنے رب کئے دعا کرو ساکوں
ڈسے جو اوگنوں کنجھی۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیئیں آہدے جو اوگنوں نہ پڑھی۔ تے نہ گا بی۔ ایندے
وچ وچکار۔ جہاں کوں جیرھا حکم ڈتا گئے اوں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ۝۶۱

۶۱۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کئے دعا کر کے کیتے دعا کر کے
پچھ جو اوں گنوں دارنگ کیجھا۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہدے جو اوگنوں پہلی۔ تے گھاٹ (ہلد) آلی کارا وندا
رنگ و ڈیکھن والیں کوں بڑا چا چنگا لکدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقَرُ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝۶۲

۶۲۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کئے پچھ
جو اوگنوں کنجھی بے شک ساڈے کیتے اوگنوں نشا ترے سجا پو
نئیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیئیں چایا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۶۳۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیئیں آہدے جو اوگنوں نہ بین
تے بل دہان کیتے جپائی گئی۔ تے نہ ہی رڑھ کوں پائی پلیدی۔
ٹھیک ٹھاک۔ تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ (آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گنوں کٹھی تے سچی گال اے
ہے کہ انہیں دا لے کم کرن دارو۔ کا ناں با۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرَّتَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا النَّارُ
جَنَّتْ بِالْحَبِّ قَدْ يَجْعَلُهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝۶۳

۶۳۔ اول دیکھے کوں وی یاد رکھو جیڑیں تہاں ہک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈتا۔ ول تہاں اوندے قتل دے بارے وچ جھوٹا کیتا
تے اللہ سیئیں جیرھی گال تہاں کیندے ہا وے اوں کوں ظاہر
کرن والا۔

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا وَاللَّهُ عُذْرُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۶۴

۶۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض گالیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایویں اللہ سیئیں مونس بوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہاں کوں
پشیاں نشانیاں پکھیندے تہاں جو تہاں عقل نال کم گھنر۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
الْمَوْثِقَ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۶۵

۶۵۔ پچھیں تہاں بے دل ایندے بعد سمت تھی گئے ایویں جو یوں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ
وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

پتھر مودن یا اول کئیں دی ودھ سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایٹھے
ہن جنہیں کئیں نہراں ویہ پوندن تے سہی گال لے سہے ہر بے شک
کچھ پتھر ایٹھے ہن جیرے ترمدن تے انہیں وچوں پانی نکل ندرے۔
تے بے شک کچھ دل ایٹھے ہن جیرے اندسین دے ڈر کئیں
اللہ دے اگورے پوندن تے اللہ سیں جو تساں کریندے نہ انہیں
کئیں بے خبر نہیں۔

اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِضُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَْعْلَمُونَ ﴿۵﴾

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے جو او
تہا بڑی گال کول من گھنسن تے سہی گال لے سہے جو انہیں وچوں ہک
لورہ ایٹھا جیرا اللہ سیں دی گالیں کول سدرے تے سمجھن دے بعد
اوندا مطلب وٹا پوندن تے انہیں کول اینداپتہ ہوندے۔

وَإِذَا قَالُوا اٰمَنُوا قَالُوا اَمَّا حٰجَتُنَا وَإِذَا خَلَا بِغَضٍ مِّنْهُمْ
اِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا اَتَحٰدِثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْنَا
لِيُخَاجِبُوْكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵﴾

۷۷۔ تے جیرے ویلے او مدن منن وائیں کول آہدن اسان
ایمان گمن آئے یں تے جیرے ویلے ہک بوجھے کول انج
مدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کول او گالیں ڈسیندے
جیرھیاں اللہ سیں تہا بڑے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلی
جو او تہا بڑے نال تہا بڑے رب دے اگور حجتاں کر لیں۔ تساں عقل
نال کم کیوں فوسے گھنندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْزِمُ مَا يُعْزِمُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ﴿۵﴾

۷۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں چاندے جو بے شک اللہ سیں جو
کچھ او کیندن تے جو کچھ او ظاہر کیندن او کول چاندے۔

وَمِنْهُمْ اٰمِنُوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّا اَمَانٍ وَّ اِنَّهُمْ
اِلَّا يَضَلُّوْنَ ﴿۵﴾

۷۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گالیں دے
جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپنی کتاب واکوئی علم نہیں رکھیندے او
صرف تنکے مریندن۔

قَوْلٍ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ الْكِتٰبَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْهَدُوْا بِهٖ نَسًّا قَلِيْلًا قَوْلٍ
لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبْتَ اٰيٰتِيْمُ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵﴾

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرے اپنے ہمتیں نال کتاب
کھندن تے ول آہدن اے اللہ سیں کول آئی ہتاں جو او
ایندہ طور ایں جہاں نل گھنن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنے ہمتیں
نال کھن دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کیندن۔
۸۱۔ تے او ایہودی، آہدن ساکول بھا اصولوں بگسی سوائے

وَقَالُوْا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً قُلْ

اتَّخَذَ ثَمَرٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

تھوڑے جہاں میں ہے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی بیٹے
۸۱۔ اے تہاں۔ اللہ سب کسے کوئی وعدہ تے ول اللہ سب اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈا ہیں نہ کر لیں۔ یا تہاں اللہ سب دے
خلاف کوئی ایجنی گال پئے ابدے ۸۱۔ جیندا تہا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۲۔ ہاں لے سچ جیسے لوک گندہ کم کر لیں تے او گن گی انہیں
کوں ول بیٹ گھنسی تے ایجنی لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندرے وچ رہن۔

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندرے وچ بیٹہ تے یگا رہن۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کیں
پکا وعدہ گدھا جو تہاں اللہ سب دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے پیو ماناں چنگا سلوک کرو تے گھائے سکے تے یتیمیں تے
مسکینیں نال دی چنگا سلوک کرو تے لوکیں نال چنگی گال کیتی کرو تے
نماز باجماعت عطا کئے پڑھو تے زکوٰۃ ڈلو پھیں تہا ڈے وچو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تہاں من
پھر گدھے۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں تہاں کیں پکا وعدہ
گدھا با جو تہاں آپت وچ ہک پے دی رت نہ وسمیو۔ تے نہ
تہاں اپنے آپ کوں اپنے گھر میں وچو کڈھیں وں تہاں ایں گالیں ہن گدھا با
تے تہاں ایں گال دے گواہ۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ ول تہاں او ہے ہوسے جیسے ہک پے کوں قتل کر دے
۸۶۔ تے تہاں اپنے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھر میں وچو باہر
کڈھیں دے تے مدد کرنی دے ۸۶۔ انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال ہک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی تہاں کے آون تے تہاں
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے ۸۶۔ انہیں دے چھڑواو تے تہا ڈے
اتے حرام کیا گیا یا کیا تہاں منیدے ۸۶۔ کتاب دے کچھ حصے کوں

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَاقًا
مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دالکار کریندے؟ (تساں ہوسو جو) اوکنوں بی کیا سزا مل سگدی؟ جیرھا تہا بڑے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا وچ رسوائی دے تے جینہ قیامت دے بڑا دے عذاب دو وولائے ولین تے اللہ سیس بے خبر نہیں ہوساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدے آخرت دے وماندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالزُّنُورِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَنْ كَلِمًا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَشْكَبْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب بڑی تے اوندے بعد اساں اوندے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان بڑے تے لساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا بڑو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا بڑے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا بڑا تے کنہائیں کوں قتل کر بڑا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دیس تے پردن پرسیج لے ہے جو اللہ سیس انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجر نال تے بہوں تھوڑن جیرے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَقَالُوا لَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی؟ جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے اس کنیں پہلے اوکا فری تے فتح پاو دی دعا منگدے سن۔ جیڑاں انہیں کنیں او شے آئی جیرھی انہیں سچان گدھی؟ تے دل اوندانکار کر بڑے نیں۔ ایجھے نہ منٹ وائیں تیں اللہ سیس دی لعنت۔

يُنْسَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا ۖ إِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے بہوں گندی شے ہے جینہ دے وماندرے وچ انہیں اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دالکار کریندن جیرھی اللہ سیس لہائی؟ وگڑے جو اللہ سیس اپنے بندیں وچوں جینہ دے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وجر کنیں اللہ سیس

دی بک کا ڈر دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈیاں اساں انہیں کول آکھئے کر من گھنوجرا تعلیم اللہ سٹیس
لہائی ۶۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تہاں من گھندے پس جیڑی ساڈو
آئی ۷۔ تے ادنیٰ منیدے اونکوں جیڑی اوندے علاوہ ۸۔
تے بے شک او سچ تے جہاں انہیں کنیں ہے اوندی دی تصدیق
کرینی ۹۔ توں آکھ تہاں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سٹیس
دے نیس کول ایں کنیں پہلے جے تہاں پچھے منٹوالے ہاوے
۹۳۔ تے تہاڈو جڈیاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تہاں اوندے فوجی دے بعد گاہے کول خدا بنا گدھاتے تہاں دڑے
خلم کرن والے ہاوے۔

۹۴۔ تے جڈیاں اساں تہاں کنیں لکا وعدہ گدھا ماتے تہاں طور
روہ دے تلے کھڑے ہاوے رستے تہاں کول آکھیا ہاے ابو اس
تہاں کول دے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جہاں انہیں
دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلین وچ گاہے دی ممت
گھر بنا گدھا توں آکھ دے او بہوں بُری ۷۔ جیڑی گال دا تہاڈا
ایمان تہاں کول علم ڈیندے جے تہاں پچھے ایماندار ہوے۔

۹۵۔ توں آکھ دے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول جھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہے تے موت منگو جے
تہاں پچھے ۷۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے جھیں نال جیڑی کمانی ابو پھلی
کھڑن کڈاں دی موت نہ منگن تے اللہ سٹیس خالص کول دڑا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنیں انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بھاپٹیس۔ انہیں وچل ہر آدمی لے چاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَنُكْفِرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ
فِيهِ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا
سِعِينَا وَ عَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلِيَخَذَ اللَّهُ مِنْ النَّاسِ عَاقِبَتَهُمْ مِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا يَوْمَ هُمْ تَوَلَّوْا بَعَثَ اللَّهُ سِنِّيَّةً وَمَا هُوَ
بِمُخْرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْتَرَهُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

يَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر! انکوں پر میں نہیں رکھ سگدی اول عذاب کنیں۔ اللہ سیٹل جو او کریندن اول کول ڈہرا کھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

۵۹۔ اتوں اکھڑے جو (جیرھا شخص جبرئیل دادشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے) (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لبائی ۵۹ جیرھی تصدیق کرنیدی ۵۹ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں لبائی پئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ۵۹ مننٹ والیں کول۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ جیرھا شخص اللہ داتے اوندے فرشتیں داتے اوندے رسولیں داتے جبریل داتے میکائیل دادشمن تے بے شک اللہ سیٹل اتھجے کافرین دادشمن۔

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ تے بے شک اساں تیلو دکھلے کھلے نشان لبائی تے ایندا انکار کھن نہ مننٹ والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔
۶۱۔ کیا اے گندی ہال نہیں (جو جبریل وی انہیں کوئی وعدہ کیے تے انہیں دچرک لڑے اوں کول سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو او منیدے نہیں۔

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدٍ وَأَعْهَدَ أَنْبَدَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلَى أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے جبریل انہیں دو اللہ سیٹل ولوں کوئی رسول آئے جیرھا انہیں دی اول تقیم دی تصدیق کرنیدی جیرھی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی لبائی انہیں دچرک لڑے اوں کتاب کول کنڈ کچھ سٹ گھتے (یوں جیریں او چاندے نہیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے او یہودی انہیں شیطانی دی انہیں گالیں تے چلے دے رہ گئیں جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے غلام کرنیدی ہن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانی کفر کیے او شیطانی لوکس کول بلو سکھیندے ہن۔ تے او اپنی خیال وچ اوں بھل دی نقل پئے کرنیدی ہن (جیرھی بال وچ اللہ سیٹل باروت ماروت تے لبائی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کول کھڑ سکھیندے ہن جے تیں او ڈوہیں لے ناں اکھن با جو اساں تہا کول

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَ مَا كَفَرَ سَلِيمُنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ الْيَحْزَرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ ۚ وَكَانَ هُمَا بِضَآئِرٍ

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

آزادوں کے پاس ایسے واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کرتے او
لوک انہیں بڈنا ہی کنیں اچھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال
پسے تے زال وچ جھڑتا تھی ویندا با۔ تے اولہ دے حکم دے سوا
کبیں کوں دی تکلیف نہ پچیندے ہن تے او بہر دی انجھاں گاہیں
سکھدے ہن جیڑیاں انہیں کوں گھانا ڈالین تے فائدہ نہ پچین۔
بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ ”جو جیڑی شے اول گھندے
ہیئن۔ آخرت وچ اونڈ کوئی حصہ نہیں او بہوں گندہ جیندے
ڈاندرے وچ انہیں آپ کوں وچا ہوئے بڈا دھا چنگا با جے
او جان وچن با۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۰۴۔ تے جے اولوگ من گھن با تے اللہ کنیں بڈن بار تے انہیں
کوں پتہ لگ وچے با جو ایند لہ اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگا ہو
بڈا دھا چنگا با جے او جان وچن با۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۵۔ اے منق والے لوک! اس رسول کوں ”راعنا“ نہ آکھیا کرو
”انظرنا“ آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سنیا کرو تے کافرین
واسطے عذاب بڈا دھا تکلیف ڈیون والا۔

مَا يَذُّوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ
أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۰۶۔ اہل کتاب وچوں اولوگ جنہیں نیں منیا تے مشرک دی
نہیں چاہندے جو تہا بڑے اتے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال
لہوے تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت
کیتے جیکوں چاہندے تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا فَإِنَّ خَيْرَ مِنْهَا أَوْ
مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۷۔ اسان کبیں نشان کوں نے منیدے یا بھلیدے جے تیں
اسان اوں کنیں چنگاں یا اوہو جیہاں نشان نہ گن آؤں کیا تیکوں
نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں
تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا بڑے واسطے نہ
کوئی ملگتی تے نہ مدد دی۔

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَى مِنْ

۱۰۹۔ کیا اسان چاہندے جو اپنے رسول کنیں اوہو جیہاں گاہیں

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّيْبِيلِ ۝۹

پھر جو جو یہ ہیں کہیں پہلے حضرت موسیٰ کہیں بچیاں گئیں ہن تے
یا در کھو جو حاکم کون بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کہیں
جھلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا مِّمَّنْ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰

۱۰۔ بہوں سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپنے دلیں دے
حد دی وجر نال جو تہا کول حق کھل وچڑ تے تہاڑے ایمان
دے بعد ول کافر بنا ڈیون۔ تے تساں انہیں کول معاف کر ڈیو تے انہیں
کول کھنڈ اکھو جے تیس اللہ سئیں واکم نہ او نچے بے شک اللہ سئیں
برجیز تے قادر۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝۱۱

۱۱۔ نماز باجماعت ٹہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپنے
واسطے اگوجے پیسو نیکی تے چنگانی تساں اول کول اللہ سئیں کہیں
موجود پیسو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریدے پڑا کھڑے
۱۲۔ تے انہیں اے آکھئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیس جے
تئیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی اے انہیں دیاں جوابشن توں
انہیں کول آکھو جے تساں سچے تے دلیل گن آؤ۔

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۲

۱۲۔ سنو! جو ہر شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے او نہا بلہ او ندے
رب کہیں۔ تے او نہا پرسن تے نہ مونجے تھیں۔

۱۳۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں تے او یکے بکا
کتاب پڑھدن۔ ایہو جہاں گاہیں ادوی آبدے ہن جنہیں کول
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہر انہیں وچ جنہیں
گاہیں وافیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریدن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُحْكَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۴

۱۵۔ تے اوں کہیں ڈرا عالم کون تھی سبگدے جو ہر حال منع کرے
اللہ سئیں دی مسیت کہیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دانان گدھا
ونچے تے اوں کول بر کر ڈے پھوپھے گئے۔ انہیں کول تے چاہی دا
ہجو اللہ سئیں دی مسیت وچ ڈر ڈر کرے پھن با انہیں واسطے

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يَذْكَرَ فِيهَا
اسْمَهُ وَاسْتَعَىٰ فِي خُرَابِهِمْ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ فَنَتُونُ ﴿١٧﴾

يَدْبَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةً ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُرُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُشْغَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَبَعِ ﴿٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِن
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِكْبَتْ يَتْلُونَكَ حَتَّىٰ تَلَاوَتَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٢﴾

دنیا وچ وی ذلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

۱۱۶۔ تے اللہ سئیں کیے ہن پورا دھ تے بچا دھ اس واسطے تہاں جنت
دی منکر سوا اللہ سئیں دی توہر اڈا ہیں بے شک اللہ سئیں وسعت
ڈیوٹ والا تے بہوں جانٹ والا۔

۱۱۷۔ تے انہیں اکھئے جو اللہ سئیں اپنا پتر بنا گدھے راہیں دی
لے گال ٹھیک نہیں اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال لے بے جو
کھڑین تے آسمانیں وچ سب کچھ اللہ سئیں داہ تے ہر شے
اوندا اکھن میندی۔

۱۱۸۔ تے اونویں سروں بناوٹ والا زمینیں تے آسمانیں دا تے
جیڈاں او کہیں کم دافصل کریدے تے صوف لے آہرے تھی وچ
اوپر تھی ویدی۔

۱۱۹۔ تے اولوک جبرے کچھ علم نہیں جانڈے آہن جو اللہ سئیں
سابڈے نال کیوں نہیں لیندا یا سابڈو کوئی نشان کیوں نہیں لندا
ایجو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریدے ہن۔ انہیں
دے دل کجوبہیں تھی گئے اسان اینجے لوکس کیے جبرے یعین
رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔

۱۲۰۔ اسان بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوٹ والا تے
ڈراوٹ والا بنا کے پٹھے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کچھ نہ
بچا ویسی۔

۱۲۱۔ یہودی تے عیسائی تیلڈے نال کڈا ہیں وی راضی تھی سن۔
جے تیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے
جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم آگئے تے
تیلڈاؤل اللہ سئیں کنیں کوئی سبکتی تے امدادی نہ ہوسی۔

۱۲۲۔ او لوک جنہیں کوں اسان کتاب ڈتی ہے او اوندی سچی تے پوری
پیروی کریندن۔ اوندے منہ والے ایسے ہن تے جبرے ایگوں

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹ والرن۔

۱۴۳۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اول نعمت کول یاد کرو جیڑی میں تہا بڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کول اول زمانے دے سارے لوکس میں فضیلت بڑی بانی۔

۱۴۴۔ تے تساں بڑو اوں بڑینہ کنہیں جبال کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کھو دی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندر اگدھا ویسی تے نہ سفارش انہیں کول کوئی فائدہ بڑیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ویسی۔

۱۴۵۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم کول آزمایا اوندرے رب نے کجھ کجالیں نال تے حضرت ابراہیم نے انہیں کول پورا کر دیا۔ ایہ دے بعد اللہ سیس اکھیا جو میں تیکوں لوکس دا امام بنیال۔ حضرت ابراہیم نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچرو دی (امام بنادیں) اللہ سیس اکھیا بیسیاں تے سہی پر عیالیں کول میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیس۔

۱۴۶۔ تے یاد کرو جبال اسان کہے کول لوکس دی دلاوا لکھا تھوٹ دی تے امن دی جا بنایا تے انہیں کول حکم دتا، جو بٹاؤ حضرت ابراہیم بے کھڑے تھوٹ دی جا کول نماز پڑھن دی جا۔ تے اسان حضرت ابراہیم تے اسماعیل کول حکم دتا جو تساں بڑوہیں میڈے گھر کول طواف کرن تے اعتکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۴۷۔ تے جبال ابراہیم نے اکھیا ابراہیم تے اسان کول امن والا شہر بنا تے روزی بڑے ایہ دے رہن والیں کول پھیل دی جیڑی ایمان گھن آون اللہ سیس تے آخرت دے بڑینہ تے اللہ سیس اکھے جیڑی نہیں منیدے انہیں کول دی میں تھوڑا فائدہ پکیاں نے دل انہیں کول مجبور کر کے گھن ویسیاں دوزخ دے عذاب دوتے انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی۔

۱۴۸۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم تے اسماعیل اس گھر دے ایرے لپے پے کریدے بن تے انہیں دعا منگی جو اے سا بڑے رب سا بڑی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنْتِیْ فُضِّلْتُمْ عَلَی الْغٰلِبِیْنَ ﴿۱۴۳﴾

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۴۴﴾

وَإِذْ بَنٰۤی اِبْرٰهٖمَ رُبَّهٖ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَتْهُنَّ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ قَالَ لَا يَبْتَالُ عَهْدِیَ الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۴۵﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ رَبِّهِمْ مُّصَلًّٰٓةً وَعَهَدْنَا إِلَىٰ اِبْرٰهٖمَ وَاسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِیَ لِلطَّٰٓئِفِیْنَ وَالْعٰكِفِیْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۱۴۶﴾

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارِثًا اَهْلَہٗ مِنَ الشَّرِّ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَاٰلِیْہٖمُ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ کَفَرَ فَاَمَتُّہٗ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْرَطُّہٗ اِلٰی عَادِیْبِ النَّارِ وَیُسُ الْمَصِیْرِ ﴿۱۴۷﴾

وَإِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاسْمٰعِیْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَالَمِينَ ﴿۱۸﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنتی والا تے جاشن والا ایں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بنائے تہاڑی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بنائے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرن والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۰﴾

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیوا انہیں
کوں تیلیاں آیتاں پڑھ کے ٹا دے تے کتاب تے حکمت سکھاوے
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانٹا
ایں۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۱﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کنیں سوائے اوں
شخص دے جیوا اپنے آپ کوں ہلک کر چکے۔ تے اساں بے شک
اوکوہ دنیا وچ چن گدھا تے بے شک او آخرت وچ نکلیں وچ گزریں
۱۳۲۔ جڈاں اوں دے رب اوکوں اکھیا جتو میڈا تابعدار بنی۔ تے
دبراہیم جواب دتا، میں اوں دے تابعدار بنی چکیاں جیوا سارے جہانیں
دیا پالنی والا ہوں۔

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يُنْفِخُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَكُونُونَ إِلَّا وَانْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۲۲﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے پتریں کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے پترے بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے واسطے اے
دین چن گدھے۔ ایں واسطے اساں مراہے تابعدار بن گئے۔

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلَهُ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ ﴿۲۳﴾

۱۳۴۔ کیا اساں اوں ویلے ماوے پئے جڈاں وقت کئے یعقوب
دی موت دا تے جیوے ویلے اوں اپنے پتریں کوں اکھیا جتو اساں
کیندی عبادت کر لیں میڈے بعد۔ تے انہیں جواب دتا ہوا اساں
عبادت کر لیں تیلے خدا تے تیلے ہر ڈاڈے ابراہیم تے
اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہسوں۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ خَلَقْنَا لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا كَانُوا

۱۳۵۔ اے لو جماعت جیوے اپنا زمانہ پورا کرے امریکی۔ انہیں
واسطے ہے جو انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو اساں کیتے۔

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ بچھاویں۔

۱۳۶۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بڑی دُجو تے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں آکھ جو یحییٰ گال لے ہے جو اول ابراہیم داندہب منو جیرھا بک خدا دامنڈ والا ہاتے او مشرکین دھر نہ با۔

۱۳۷۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سٹیں کوں منیدے میں نے او کوں دی منیدے میں جو ساڈو تھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے رانہیں دی اولادیں اُتے تھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے ہے نہیں کوں اللہ سٹیں کنیں دُتا گئے۔ اساں سادیں کوں منندے ہیں نے اساں انہیں دج کوئی فرق کسے کریندے تے اساں اللہ سٹیں دے تابعدار ہیں۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۱۳۸۔ تے جو تہا بڑے آلی کارمن گھنن تے دل او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر دُجو تے او دل بھڑن تے تلے کھڑن تے دل اللہ سٹیں انہیں کوں در سیر۔ تے اللہ سٹیں بہوں سُنن والا تے جائن والا۔

فَإِنْ آمَنُوا بِنِسْلٍ مَّا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۶﴾

۱۳۹۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیں دے رنگ کنیں بیکیرھا چنگال رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سٹیں دے متعلق بھڑ دے عیسیٰ گال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہا بڑا دی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہا بڑے عمل تہا بڑے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ وَكُنَّا أَعْمَالُنَا وَكُلُّكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۸﴾

۱۴۱۔ اے اہل کتاب! کیا تساں لے آبدے عیسیٰ جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی بن توں انہیں کوں آکھ بڑے جو تساں زیادہ جائدے عیسیٰ اللہ سٹیں۔ اول کنیں دُجا ظلم کرن تمی سجدے جیرھا اوں گواہی کوں لکا دے جیرمیں اوں اللہ سٹیں ولو آئی تے اللہ سٹیں جو تساں کریندے عیسیٰ جبر نہیں۔

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۚ قُلْ ؕ أَنَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۴۲۔ اے اوجاعبت جبرمی اپنا زمانہ پورا کر کے امرگئی۔ جو انہیں کہتے
 ۱۹ او انہیں کہتے ہے۔ جو تسائ کہتے او تہاڑے کہتے ہے تے جو کچھ او
 ۱۹ کرئیدے رہ گئین اوندے متعلق تسائ کنیں نہ پچھا ویسی۔

۱۴۳۔ لوکس وچرن گابلے لوک لے مزدور اکھن جو انہیں (مسلمانیں)
 کوں پہلے قبلے کنیں کیر ہی شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لوہا دھتے
 پچا دھ اللہ سٹیں داہ جینکوں چا بندے سدھا رستہ ڈھکنیدے۔

۱۴۴۔ اے مسلمانو! تے اسائ تہا کوں الویں ساریں کنیں جیگی امت
 بٹلے جو تسائ لوکس تے محران بن ونجرتے رسول تہاڑے اتے
 محران بن ونجے۔ اسائ اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پیسے ہاویں
 ایں واسطے بنایا ہا جو اسائ اوں کوں جبرھا رسول دی پروی کرئیدے اوں
 کنیں جبرھا کھریں تے پھر ویدے سے نکھر دیوں۔ تے جینکوں اللہ سٹیں
 سدھا رستہ ڈکھا دے اوں دے سوا ڈوہیں کہتے گال بہوں اوکی ہ
 تے اللہ سٹیں تہاڑے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سٹیں
 لوکس تے بہوں مہربان تے ول ول رم کوں والا۔

۱۴۵۔ اسائ تیڈی توجہ ول آسان دو پھر دی ڈہرے پئے نیں
 تے اسائ تیکوں مزدور اوں قبلے دو پھر دیسوں جبرھا تیکوں چرگیا
 بگدے تے توں پھر گن اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تسائ
 جتھاں دی بروو تسائ اپنے منہ اڈا ہیں پھر گھنوتے بے شک جہیں
 لوکس کوں کتاب ڈی گئی او چاڈن جو اے انہیں دے رب کنیں سچا
 حکم۔ تے جو کچھ کرئیدے پتریں اوں کنیں اللہ سٹیں غافل نیں۔

۱۴۶۔ اتے توں جہاں ہیں لوکس دو جہیں کوں کتاب ڈی گئی ہ مہرم دا
 نشان دی گن آویں ول دی او تہاڑے قبلے دی پروی نہ کرئیں تے
 نہ توں انہیں دے قبلے دی پروی کر سگدن تے نہ بک لولہ پے
 دے قبلے دی پروی کرئیدے۔ جے توں علم آوٹ دے بگدا انہیں
 دی خواہش دی پروی کرئیں تے بے شک توں دی غالیں وچوں

تِلْكَ آيَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا
 كَسَبْتُمْ وَلَا تُشْعَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنْ
 قِبَلِهِمُ الْبَرِّ كَانُوا عَلَيْهَا قُلِ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ
 الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۰﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
 الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
 عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
 قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنْ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۲۲﴾

وَلَيِّنَ آيَاتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلِّ آيَةٍ مَا تَبَدَّلَ
 قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَنَصْنَاهُمْ بِتَابِعٍ
 قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيِّنَ آيَاتِهِمْ هُوَ مَنْ بَعْدَ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَسْتَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۳﴾

تھی ولسیں۔

۱۴۷۔ اسان جنہیں کون کتاب بڑی ۱۱ اوایں سچائی کول الویس
سچاؤن جنویں اپنے پیرس کول سچاؤن تے بے شک انہیں وچ
بک اولہ جان بچھ کے سچ کول کیندے۔

۱۴۸۔ اے سچ تیبے رب کنیں بے توں شک کرن والیں
وچر نہ تھی۔

۱۴۹۔ ہر کہیں دا بک ذب مقصد ہوندے (جیکوں پورا کر کے ا
بچو لگ ویندے۔ تاں چگیں کس وچ بک بڑو جے کنیں اگو دھو۔
تاں جھال دی بوسوالہ سنیں تہا کول کٹھا کر کے گھن اویں بے
شک اللہ سنیں ہر چیز تے قادر۔

۱۵۰۔ توں جیروی جاکنیں دی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر
گھن تے بے شک اے تیبے رب دا حکم۔ تے تاں جو کچھ
کریندے اللہ سنیں اوں کنیں غافل نہیں۔

۱۵۱۔ توں جیروی جاکنیں دی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے
تاں دی جھال وی بروو اپنے منہ مسجد حرام دو پھر گھنو۔ تاں جو
سوائے انہیں لوکس دے جنہیں انہیں لوکس وچ ظلم کیتے ہے لوک
تہا بڑے اتے الزام دلا سگن۔ تے تاں انہیں کنیں بڑو تے میں
کنیں بڑو تاں جو میں تہا بڑے اتے اپنی نعت پوری کر دیواں تے
تاں جو تاں سدھا رستہ بڑیکھ گھنو۔

۱۵۲۔ اویں اسان تہا بڑے وچر تہا بڑو بک رسول بٹا کے بیٹھے جیرھا
تہا کول سا بیاں آیتاں پڑھ کے سوائے تے تہا کول پاک کرے
تے تہا کول کتاب تے شپ سکھاوے تے او کچھ سکھاوے جو
تاں نہ جانے باوے۔

۱۵۳۔ تے تاں میوں یاد کرو تے میں تہا کول یاد رکھیاں تاں
میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

۱۵۴۔ اے منقن والو تاں صبر تے دعا نال اللہ سنیں کنیں مدد منگو۔

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ
وَلَنْ فَرِّقًا مِنْهُمْ لِيَتَذَكَّرُوا الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّئُهَا فَالْتَزِمُوا الْخَيْرَاتِ إِن آتَيْنَا
مَّا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَحْمِلُوا نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۷﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۸﴾

بے شک اللہ سب سے صبر کرنے والی نال۔

۱۵۷۔ تے جبرے لوک اللہ سب سے رستے وچ مریج ویندن
انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے بے جوا و جیندن تے لتاں
سمجھدے توں۔

وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ نِسْيُ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَّاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ اساں تہا کوں ضرور آزمیسوں پڑرتے کبھ تے مال تے
جان تے میوں کوں گھٹ پڑیوں نال تے صبر کرن والیں کوں بشارت
پڑے۔

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے او آہدن بے شک
اساں اللہ سب سے دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہر بندہ واپس
۱۶۱۔ ایسے او لوک جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے
رحمتاں ہن تے ایسے لوک جنہیں دے رب سے تے چلے
پڑن۔

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ بے شک مفا تے مردہ اللہ سب سے دی نشانیں وچ ہن تے
جبرہا بیت اللہ دا ج کرے یا عمر کرے اوں دے اتے کوئی
گناہ نہیں جو او انہیں پڑنا میں پہاڑیں دے درمیان نکھانکھا
ٹرے۔ جبرہا شخص اپنی خوشی نال کوئی پیگا کم کرے تے
بے شک اللہ سب سے وڈا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرُوءَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ تے بے شک او لوک جبرہے لیکن جبرہے جیساں کھلے کھلے نشان
تے ہدایت ہمانی۔ بعد ایندے جو اساں لوکس واسطے ایس کتاب
وچ کھول کے تعلیم بیان کر دتی۔ انہیں لوکس تے اللہ سب سے دی لعنت
تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ سوائے انہیں لوکس دے جبرہے تو بر گھمن تے اپنے آپ
کوں ٹھیک گھمن تے خدا دے حکم لوکس کوں کھل کے ڈسن تے اپنے
لوکس تے میں اپنی رحمت نال تو بر کریاں تے میں بہوں رحمت نال
تو بر کرن والا تے مہربان ہاں۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ بے شک او لوک جنہیں میں منیا تے نہ منن دی حالت وچ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ

عَلَيْهِمْ نَعْنَةُ اللَّهِ وَلِلَّيْلَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۳﴾
مرگن۔ ایسے لوگ جنہیں تیں اللہ سٹیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے
سارے لوکس دی لعنت۔

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَى عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۱۶۴﴾
۱۶۳۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں دھی پسی۔

وَالْهَكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۵﴾
۱۶۴۔ تے تہا بڑا معبود کجور تے بیا کوئی معبود نہیں سوائے اوندے جیرھا
بن حکم والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۶﴾
۱۶۵۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینر دے اگور کجور آون وچ تے انہیں پٹیں وچ جیرھاں سمندر
وچ چلین تے لوکس کوں فائدہ پچیندن تے اول پانی وچ جیرھاں اللہ
جھڑکنیں دسدے تے برقی ہوئی زمینیں کوں وسوں کریندے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاون وچ تے ہواواں چلاون
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار قدرت تے لاون
وچ اول قوم واسطے جیرھاں عقل نال کم گھندی ۱۶۶ کئی قسم دے
نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّهُ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۷﴾
۱۶۶۔ لوکس وچ کجھ لوک اللہ سٹیں دے سوا اوندے شریک بنا
گھنندن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیویں اللہ سٹیں کوں پیار
کریندے تے جیرھے لوک منیندن اول اللہ سٹیں نال ایس کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوک جیرھے علم کریندن اول عذاب
کوں بڑیکھ گھنن ہا (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونجے ہا جہے شک ساری طاقت اللہ سٹیں دی تے بے شک
اللہ سٹیں بڑا عذاب ڈیون والا ۱۶۷۔

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّلُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۸﴾
۱۶۷۔ تے تہاں اولوک جنہیں دا اکھٹن منیا دیندے انہیں لوکس کنیں
جیرھے اکھٹن منیندن نکھر دین تے او عذاب دی بڑیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی دین۔

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَأَ مِنْهُمْ لَمَّا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
۱۶۸۔ تے جیرھے لوک (وڈے کافروں دا) اکھٹن منیندن اول اکھٹن
جے ساکوں دنیا دو ولا پھٹن ہا تے اسان دی انہیں کنیں ایویں نکھر

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝

۱۶۸۔ و نَجَّلَ مَا فِي سُبْحَانَ لِيَوْمِ الْآخِرَةِ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
انہیں کون انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کچھ کرتا ہوں (بس) ا
تے او اس بھائیں نکل نہیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

۱۶۹۔ اے لوگو! کھاؤ کھاؤ حلال پاکیزہ چیزیں زمین وچ ہن تے
شیطان مے قدمیں تے نہ رو بے شک او تہا ڈھا کھلا دشمن۔
۱۷۰۔ او تہا کون مرف برائی دا حکم دیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آبدے برتاں اللہ مے غلام او کچھ کھو جیندا تہا کون پتہ
کا نہیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

۱۷۱۔ تے جڈاں انہیں کول اکھندے جو پیروی کوں اوندی جو
اللہ مے ہائے تے او آبدن جو اسان اوں گال دی پیروی کریں
جیندے اے ساڈے پیو ڈاڑے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو ڈاڑے کون فراوی عقل کا نہ ہائی تے او سدے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءٌ وَزِدَادٌ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ۝

۱۷۲۔ اولوک جیرے نہیں منیرے ادا آدمی جہیں ہن جیرا اوں چیز
کون سب میندے جیرے سن نہیں سگدی سوائے پر ڈوتے سڈے
ہوڑے گونگے تے اندھے ہن تے او گال کون سمجھندے نہیں۔
۱۷۳۔ اے ایمان والو! کھاؤ پاک شہیں جیریاں اسان
تہا کون ڈتین تے اللہ مے شکر کرو جے کھاؤ اوہیں دی
عبادت کریندے جو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

۱۷۴۔ اے بے شک تہا ڈے اے حرام مراد تے رت تے جٹے دا
گوشت تے ہراوئے جیریاں اللہ مے دے سواہے دے ناں تے
کھلی گئی ہو دے۔ ہلے کوئی مجبور تھی دے اوندی خواہش دی نہ ہرے
تے نہ او مدد کیں دے اوندے اے کوئی گناہ نہیں بے شک اللہ مے
ہوں بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أَهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآئِعٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۱۷۵۔ بے شک اولوک جیرے کیندن کتاب دے اول حصے
کون جیرا اللہ مے ہائے تے او دیکوں تھوڑے مل نال وچ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

ڈیندن اولوک ایس بن جواپٹے ڈھڈھیں وچ بھاپے کھندن
تے قیامت دے ڈینہہ الشیئیں انہیں نال ایسی تے نہ انہیں کول
پاک کرلیں۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیون والا۔
۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیرے ہدایت دے دماندرے وچ گمراہی گھندن
تے بخش دے دماندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں دامنروڈی بھال۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ وَالْعَذَابِ
بِالْغَفْرِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۶﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۷﴾
۱۷۷۔ اے عذاب ایس واسطے آئے جو بے شک الشیئیں سچی
کتاب لہائی تے بے شک جیرے لوک ایندے وچ اختلاف
کرنیدن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ بن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّيِّئَةِ وَانْتَبِهَتْ وَآتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنُ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ وَعَهْدُهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالضَّيِّقِينَ
فِي الْبُاسِ وَالضَّمَرَاءَ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۸﴾

۱۷۸۔ نیکی لے نیں جوتساں اپنے منہ پواوہ تے پکا دوہ دوہی گھنوں
اصل نیکی لے ہے جو جنیں الشیئیں کول من گدھاتے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نیں کول دے مال الشیئیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کول تے تیں کول تے مسکین کول تے
مسافروں ڈراتے سولی کول تے ہانہیں کول چھڑوایا تے نماز باجماعت
ٹھہا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں او کوئی وعدہ کرنیدن
اونکوں پورا کر تے تنگی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کر تے وائے ایجھے لوکن جیرے سچن تے ایجھے لوکن جیرے الشیئیں
کین (بہوں ڈرن والین۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ وَالْحِزِّ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۖ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۚ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۷۹۔ لے منقن والیو! تہا ڈے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن وچ
کیتلگئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہاں دے بدلے ہانہاں تے
تریمت دے بدلے حریمت۔ جے کہیں کول اوندے بھرا کین
کوئی شے معاف کر ڈتی وچ تے باقی جی کول او مناسب لیتے
نال گھن سگدے تے ڈیون والا اونکوں جیگی طرح نال ادا کر ڈیوے
لے تہا ڈے رب کین سزا بولی کیتلگئی تے لے اوندی مہربانی۔ جیرھا
ایندے بعد حد کین و دھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب
۱۸۰۔ لے سیانے لوک! تہا ڈے واسطے بدلہ گھنن وچ ونگرگ تال

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

جوتساں مصیبتیں کنیں نچ ونجھ۔

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تہا بڑے اتے فرمن جو تہا بڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھائے سکیں کیتے صحیح طریقے نال اے فرمن اللہ سیں کنیں بڑن والیں کیتے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْعَدْلِ ۚ هَٰذَا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ تے جبرما شخص ایں وصیت کول سنن دے بعد ایوں وٹا بڑیوے تے ایندا گناہ اوناہیں کول تھیس جبرھے ایں وصیت کول دیندن تے بے شک اللہ سیں بہوں سنن والا تے جائن والا۔
۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرن والے کنیں ڈرے جو او وٹ کولس یا گناہ کولس تے انہیں وچ صلح (ٹھا جی) کرا بڑیوے تے اونہے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیں بہوں بخش والا تے مہربان
۱۸۴۔ اے منن والیو! تہا بڑے اتے ایوں فرمن روزہ رکھن تہیں تہا بڑے کنیں پہلے لوکس تے فرمن با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

مَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنَاحًا أَوْ زُنًا فَاصْحَبْ بِهِمْ ۖ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ اے روزے گنتری دے کجھ بڑیوے جے کوئی تہا بڑے وچوں بیمار ہووے یا سفر تے ہووے تے دل او پے بڑنہیں وچ لے گنتری پوری کرے۔ تے اولوک جبرھے روزہ نیں رکھ سگدے او اونہے بدے وچ ہک مسکین کول روٹی کھوان۔ جبرھا جی خوشی نال نیکی کرے اے اونہے کیتے چنگا تے جے تہا کول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہا بڑے کیتے چنگا۔

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ ۚ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لیتے۔ اے لوکس کیتے ہدایت تے ہدایت دیال کھیاں کھیاں نشانیاں ایسے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ نھیرن والا۔ تے جبرھا تہا بڑے وچوں ایں عینے کول بڑکھے اوکول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جبرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گنتری کول پے بڑنہیں وچ پورا کرے اللہ سیں تہا بڑے واسطے سوکھ چاندے اوکھ نیں چاندے

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفَرَاقَانِ ۚ مَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الْعَدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۵۸﴾

تے تاں جوتں گنتری پوری کروتے اللہ سئیں دی وڈائی اس گاہوں
بیان کرد جواں تہا کول سدھارستہ ڈکھائے تے تاں جوتں اونا
شکر کرو۔

۱۸۷۔ تے جڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا بچن تے بے شک
میں بہوں کو لہو ہاں۔ جیہا دی سڈاں والا میوں جڈاں سڈے میں
اوکوں جواب ڈینداں تے تیں وی میڈی گاہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جواں کول سدھارستہ مل ونجے۔

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کول تہا دی زالیں کنیں ونجی
دی اجازت۔ او تہا ڈے کپڑن تے تیں او بندے کپڑے ۶۰ اللہ
سئیں کول پتہ با جوتں اپنے حق مریدے ہاوے اوں تہا ڈے
اتے رحمت نال تو جکتی تے تہا کول معاف کیتس ہئی تیں اپنی
زالیں دو ونج تے جواں سئیں تہا ڈے کیتے کھئے اوکوں گولوتے
کھاوتے پیرے تیں نکھر ونجے (بڑا باکھتیں) چننا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فیر دے وقت ول تیں رات تیں روزہ پورا کروتے
جے تیں میت وچ اے کٹاں بیٹے ہوو تے اپنے زالیں دونہ ونج
لے اللہ سئیں دے پتہ ہن تے تیں انہیں دے کو لہو نہ ونجیو
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کردن تاں جواں اللہ سئیں کیں ٹون

۱۸۹۔ تیں آپت وچ کوڑن مال بک ڈو جے دامل نہ کھاوتے او مال
تیں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونج تاں جوتں لوکس دے
مال دا بک حصہ جان بچھ کے گناہ نال کھا ونجے۔

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا بچپن توں اکھ ڈے جوالے لوکس کیتے
وقت بکھن داتے حج وادلیو ۶۰ اتے لے نیکی میں جوتں
گھر وچ بچھوڑے کنیں آو تے اصل نیک او ہے جیہا اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آو تے اللہ
سئیں کنیں ڈو تاں جوتں کامیاب تھی ونجے۔

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جیہے

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ
يَرْشُدُونَ ﴿۵۹﴾

اُجَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِأَسَائِكُمْ وَلَكُمْ لَبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْبَغَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْإِيلِ وَلَا تَبَاشَرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلْفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۰﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَلَائِلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۶۲﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُوا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾

تہاڑے نال بھرن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَنْتُمْ أَكْذَابُكُمْ فَاقْتُلُوا هُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۲۔ تے جتھاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈھو جتھو انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھمنا ڈیوٹ والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہاوتیں نہ بھرو جے تئیں او تہاڑے نال اتھاں نہ بھرن۔ تے جے او تہاڑے نال بھرن تے تساں وی انہیں نال بھرو نہ منن والیں دی ایما سزا۔

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۲﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھرو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سیس دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے ول ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جائز نہیں

الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ مَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۱۹۵۔ عزت والا مینے تے عزت والے مینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڑے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے جان گھنوں جے بے شک اللہ سیس اوں کنیں ڈرن والیں دے نال۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَلْفُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى الْتَهْلُكَةِ

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیس دے رستے وچ تے اپنے ہمتیں نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنوں بے شک اللہ سیس احسان کرن والیں نال پیار کریندے۔

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیس دی رفا دی خاطر جے تموتے منے تہا کوں حج کنیں روک گدھا ونجے تے جیڑی تہا کوں سوکھی لہے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ مناؤ جے تیں قربانی اپنی جاتیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بیمار ہووے یا اوندے سرد وچ کوئی تکلیف تھی ونجے (تے سر مناؤ ڈیوے) اتے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

وَاتَّقُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْزِعْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

وَسَبَّعَهُ إِذَا رَجَعْتَمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَافِظِي السَّجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵﴾

۱۹۸۔ حج دے میں کون برکونی ہاؤں سے تے جیندے اتیں انہیں مینے
حج حج فرض ہووے تے او حج دے جینہیں وچ نہ تے کیں نال شہوت
دکال کسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جیرمی تسان نیکی کر لیسو اللہ سٹیں اوں کوں جانڈے تسان اپٹے نال
سفر خرچ گن گنوتے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سٹیں دا ڈیر
تے میں کنیں ڈرو لے سیانے لوکا

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَحَتَ وَلَا فُتُورَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿۵﴾

۱۹۹۔ تہا ڈے اتے کوئی گمانیں جو تسان اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تسان عفات کنیں وکو تے تسان مغفر حرام دے نال اللہ
سٹیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اوں یاد کرو جیویں اوں تہا کوں سدا
رستہ ڈکھائے۔ تے میں کنیں پہلے تسان گھراہیں وچر ہا دے۔

يَسَّ عَلَىٰكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ أَسْوَ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَسَ الضَّالِّينَ ﴿۵﴾

۲۰۰۔ تے تسان اتھاؤ وکو جتو ہے لوک ورن۔ تے اللہ سٹیں کنیں
بخشنش منگو تے بے شک اللہ سٹیں بہن بخشن والا تے مہربان۔
۲۰۱۔ تے جڈاں تسان اپٹیاں عبادتوں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سٹیں کوں تسان الہیں یاد کرو جیویں تسان یاد کریندے ۱۷۱ پٹے پور
ڈاؤں کوں یاد کنیں وی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچر جیرھا لے
آہرے جو لے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ ڈے اوندا آخرت وچ
کوئی حصہ نہیں۔

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵﴾
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۵﴾

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جیرھا لے آہرے لے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی ڈے تے آخرت وچ دی چنگائی ڈے تے ساکوں
بھا دے عذاب کنیں بجا۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۶﴾

۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جنہیں داکمائی دی وجر نال ثواب دج وڈا حصہ ۶۔
تے السدسین حساب گھنٹ دج جلدی کریندے۔

۲۰۴۔ السدسین کوں یاد کرو انہیں گترزی دے جہا لیں دج۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈو نہیں دج (دل آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نہیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نہیں۔ بے اوندے کیے جیرھا السدسین کنیں ڈرے۔ تسال السدسین
کنیں ڈرو تے جان گھنوجے شک تسال سارے کھچے کرے ہوندو
ولائے ولسو۔

۲۰۵۔ تے لوگوں وچوں کجھ اینجمن جیندی ہال دنیاوی زندگی مچ نیکیوں
چنگی گدی ۶۔ تے السدسین کوں گواہ بیندن اوں ہال تے جیرمی
انہیں دے دل دج۔ تے سچی ہال لے ہے ہواو ڈاڑھے عرا کے ہن۔
۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بن ویندن تے اوزین تے وکدن کیر گھنٹ
کیے تے رخصت تے نسلیں کوں تباہ کرن کیتے۔ تے السدسین
گیڑیں کوں چکا نیں سمجھا۔

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے ہوا السدسین کنیں ڈرو تے
نک نمودر انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کوں
دورخ کافی ۶۔ تے اوزین کیتے بہوں گندی ۶۔

۲۰۸۔ تے لوگوں وچ کجھ ایجھے ہن جیرھے السدسین دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کوں دج وچ بیندن تے السدسین اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔

۲۰۹۔ اے منٹ والیر تسال سارے دے سارے زمانہ واری دج
آونچو تے ڈرو شیطان دے میریں تے بے شک او تہا ڈا کھلا
دشمن۔

۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پیو ہے
تے کجھیں جان گھنوجا السدسین دی غالب تے بہوں سیانا ۶۔
۲۱۱۔ او ایں ہال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن ہوا السدسین جڑو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ الْاْتْفَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يُعْبِكُ تَوَلَّاهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّاصُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَلَبَّسَ الْإِبْهَادَ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً مَّ وَ لَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿۲۵﴾

سَلُّ بَنَى إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۶﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۷﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَفَعَلْتُ اللَّهُ الْمَسْجِدَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَغْيًا يَنْهَاهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۸﴾

أَمَرَحِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يُنَاقِمْ قَتْلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْزِئِينَ وَالصَّوْءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
فَتَنَصَرَّ اللَّهُ إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ قَرْبًا ﴿۲۹﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْوَلَدُ وَالْأَقْرَبُونَ وَالْيَسْلَبُ وَالسَّلْبُ
وَأَبْنُ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

دے پچھا دیں وح آدے تے فرشتے دی آون تے ایں مال دافصلہ
کربڑا ونچے تے سارے کم اللہ سیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کیں پچھ جواساں انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان دتن
تے میرھا اللہ سیں دی نعت کوں اوں ویلے دتا دیوے جیڑاں
او ایں کیں آونچے تے اللہ سیں جڑا دی سخت سزا دیون والا۔

۲۱۳۔ تے میرھے کافرین انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے
دکھائی گئی تے او منہی والیں تے مذاقاں کریندن تے میرھے
لوک اللہ سیں کیں درون قیامت دے دینہ او کافرین تے غالب
ہوسن اللہ سیں جیکوں چاہندے بے حساب رزق دیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک کبولدہن تے اللہ سیں نیں کوں خوشخبری دیون والا
تے دڑاون والا بنا کے چھیس تے انہیں نال سبھی کتاب دی ہائی
ہس۔ تاں جو اللہ سیں لوکس دے جیڑیں دافصلہ کرڈیوے۔ انہیں
آپت وچ شیطانی کیتے بھڑادی اوں ویلے گھیتے جیڑاں انہیں دو
کتاب آگئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات دی آگئے ہن تے اللہ
سیں اپنے مکمل نل منہی والیں کوں سچائی دارستہ دکھائے جیندے
وچ دوجھے اختلاف کریدے پئے ہن۔ تے اللہ سیں جیکوں
چاہندے سدھارستہ لا دیندے۔

۲۱۵۔ تہاڈا اے خیال جو تہاں داخل فی دوسو بہشت وچ تے
تہاڈو اجاں تنیں او مصیبتاں نیں آیاں جیرھیاں تہاں کیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے دکھ ملے تے انہیں کوں
ایںجھلا دتا گئے جو ادرسول تے اوندے منہی والے کئے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سیں کڈاں مدد کرلیسی۔ سٹو! بے شک
اللہ سیں دی مدد بہوں کولہوور۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کیں پچھن جو اکیا خرچ کرن توں آکھ تہاں
جیرھا دی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ماتے گھاٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تہاں چنگائی مکرو

عَلَيْكُمْ ۝۱۶

كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تَحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۶

بے شک اللہ سب سے پہلے جاننے والا ہے۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرمن کج گئی والے جگ تے تہا کوں اوچگی
نیش لگدی تے اے دی تمی سبکدے جو تہا کوں ہک شے چجی نہ
لگدی ہروے اتھا تہاڑے کیتے چجی ہروے تے لے دی تمی
سبکدے جو تہا کوں ہک شے چجی لگدی ہروے تے او تہاڑے
کیتے چجی نہ ہروے تے اللہ سب سے جانڈے تے تساں نوڑے
جاڈے۔

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ
ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے راہ کنیں
جکلن تے اوندا انکار تے عزت والی میت دانے اوندرے مگر
والیں کوں اتھو کج مٹی والی سب سے دی نگاہ وچ اوں کنیں دی
وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کنیں دی وڈا جرم۔ تہاڑے نال او نیش
بھڑے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کنیں پھر نہ گھن جے
انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیڑھا دی تہاڑے دے وچاپئے دین
کنیں پھرو پئے تے نہ منن دی حالت وچ مرو پئے تے ایجے لوکیں
دے مل دنیا تے آفرت وچ و پئج ولین۔ ایجے لوک دوزخی ہن تے
اوندرے وچ دیر میں پئے رہن۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَحْضَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۸

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے
رستے وچ جہاد کیستے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امید ورن
تے اللہ سب سے بہوں بخش ڈالالتے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۹

۲۲۰۔ لے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا کچھن تو انہیں
کوں اکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ تے لوکیں دا فائدہ دی ہے۔ تے
انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے۔ تے او
تیں کنیں کچھن جو او فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیڑھا وچ پئے۔ ایوں
اللہ سب سے تہاڑے کیتے حکم بیان کریندے تاں جوتساں سوچو سمجھو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَاللَّهُ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوَةُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝۲۰

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگھے جہان کیتے دی۔ او تیں کنیں کچھن

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَبْتِ قُلْ إِصْلَاحٌ

ستیں داتوں انہیں کوں آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹں بہوں
چنگا کم جے تساں انہیں کوں اپنے کھٹے کھوتے او جہا بڑے بھراہن۔ تے
اللہ سیس اصلاح کرٹں دایں وچو گیلین کوں چاڈرے۔ جے اللہ سیس
چاہند تے تہا کوں ڈکھ ڈیوے ہا بے شک اللہ سیس غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرٹں دایں تریستیں نال نہ پر نچو جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن ہا نہی شرک کرٹں والی تریست کنیں
چنگی۔ بھانویں او تہا کوں چنگی دی بگدی ہروے۔ تے تساں شرک
کرٹں والے جو انیں نال نہ پرناؤ۔ مومن ہا نہاں شرک کرٹں والے کنیں
چنگا۔ بھانویں او تہا کوں چنگا دی لگدا ہروے۔ اے لوک تہا کوں
بھا دو سڈیندن تے اللہ سیس اپنے حکم نال بہشت تے
بخشن دو سڈیندرے۔ تے اللہ سیس اپنے حکم کوں کھول کھول
کے بیان کریدے تاں جوا نصیحت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جوا وڈکھ
ڈیوٹن والی شے ہے۔ ات گاہوں تساں حیض دے ڈیہیں وچ
زالیں کنیں انج رہو۔ تساں انہیں دے کوہو نہ وچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے جڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
اللہ سیس تہا کوں حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سیس تو بہ کرٹں دایں
کوں چنگا چاڈرے تے پاک لوکیں کوں وی چنگا چاڈرے۔

۲۲۴۔ تہا ڈیاں زالیں تہا ڈے واسطے رخصتیں ان تے تساں انہیں
کنیں آؤ جڈاں تہا ڈی مرضی ہروے۔ تے اپنے کیتے کھ گودی بھٹو
تے اللہ سیس کنیں ڈرو تے جان گھن جو تساں اول کوں ملن والیو
تے خوش خبری ڈے ڈے منن دایں کوں۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹں تے خدا کنیں ڈرٹن تے لوکیں وچ صلہ کرٹں کیتے تساں
اللہ سیس کوں اپنے قسیم دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سیس بہوں
سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوهُمْ فَاغْلُظْ وَأَنْتُمْ عَلِيمٌ
الْفَسِدَ مِنَ الصَّلَاحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۶﴾

وَلَا تَتَكِبُوا الشِّرْكَ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا مَلَّةً مُؤْمِنَةً
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُعِيبُوا الشِّرْكَ
حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا
تُعِيبُوا أَوْلِيَّكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِيعِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْوَةِ بِإِذْنِهِ وَيَسْمَعُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۳۸﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْكُمُوا
قَدْ مَوْا لَا أَنْفُسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّخْلَقُونَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۹﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْدِيكُمْ أَنْ تَبْزُوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے بڑا بڑا قول قیس میں تھا کہیں نہ پکڑ لیں۔ ہاں انہیں قیس میں تے پکڑ لیں جبر صیاں تھا بڑے دلیں و پر نکلسن۔ تے اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے بہوں مٹھا ہوا

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَتُّبًا مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۷۔ اولوک جبر سے اپنی زائیں کنیں انج تھیون دیاں قماں کمنن او چار مہینے بڑ کیمن تے جے او زائیں دوول آدن تے بے شک اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے رحم کرے والا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک و بجن طلاق بڑیون تے بے شک اللہ سب سے بہوں سنٹ والا تے بہوں جانٹ والا

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّهْنَهُنَّ أَنْ يَرْدِيَهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیتیں کون طلاق مٹی گئی اور تے حیم تیں اپنے آپ کوں جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے دیہہ کون منین تے انہیں تے لے جائز نہیں جہاں اللہ سب سے انہیں دے رحم مچ پیل کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیج بجن تے انہیں دے پئے دان زیادہ حق بر او اور ولہن انہیں ترمیتیں دے۔ خیریت دے مطابق حق وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں دھ داریاں ہن۔ تے جوائیں و ترمیتیں کنیں رتبہ و درجہ تے اللہ سب سے غالب تے بہوں سیانا

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَرَاجُؤٌ بِالْخِيَانِ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِنْهَا اَنْ تَشْتَوْهَنْ شَيْئًا اِلَّا اَنْ يَخَافَا اَلَا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۳۴﴾

۲۳۰۔ طلاق بڑ و دفعہ تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا چنگائی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کھ لساں اوں کوں بڑ تے اوں کوں ولا گھنٹ تھا بڑے تے جائز نہیں۔ باجے لے بڑ ہروے جو او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے بیت سبھاں نہ بگسن۔ جے تہاکوں لے بڑ ہروے جو او اللہ سب سے بیتیں کوں سبھاں نہ بگسن تے ول انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو ترمیت پئے کوں کھ بھتہ بڑے ڈیوے۔ لے اللہ سب سے بیتیں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ و دھو۔ تے جبر و دھسی اللہ سب سے بیتیں کنیں تے او نالہن۔

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدِ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پئے زائیں کوں ترمیتیں طلاق بڑے ڈیوے تے اوں دے

اے جائز نہیں جو او ولا اوند سے نال شادی کرے جے تیں
 او پے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے او دی طلاق ڈے ڈیوے تے
 ول انہیں ڈونا پس تے کوئی گناہ تیں جو او پر نیچ پون ہے
 انہیں کوں یقین ہووے جو او الشدیں دی حدیں کوں سنبھال
 گھنسن۔ اے الشدیں دیاں حدیں ہن جیر حیاں اول جانن
 والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈن۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَتَسَوَّهْنَ
 فِي مِمَّا كُنْتُمْ تُحَرِّمُ عَلَيْهِنَّ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنَّ مِنْ الْغَاظِينَ
 وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
 بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیوے تے اوعدت
 پوری کر گھن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنیا چنگانی
 کر کے انہیں کوں ٹور ڈیوے۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ رد کو جو تساں
 ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیر حالے کر لسی او اپٹے
 اتے ظلم کر لسی۔ تے تساں الشدیں دے حکمیں نال قبول نہ کرو۔
 تے جیر حیاں نعتاں الشدیں تہا کوں ڈن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے
 اے وی یاد رکھو جیر جی الشدیں تہا ڈے اے کتاب تے سنبھ
 لہا فی پڑے اوندے نال تہا کوں نصیحت کیتی اس۔ تے الشدیں
 کنیں ڈرو تے جان گھن جو الشدیں ہر چیز کوں جانن والا۔

۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
 پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منج وین) تے
 انہیں کوں اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھگوائے نصیحت
 انہیں واسطے ہے جیر حے تہا ڈے وچو ایمان رکھیدن الشدیں
 تے آخرت دے ڈیوے تے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
 والی تے بہوں پاکیزہ۔ تے الشدیں جائدے جو تساں نوڑے
 جائدے۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ
 أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْوَاحَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
 ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے میریں اپٹے پالیں کوں کھیر پلاو پورے ڈوسال
 اے اوندے کیتے ہے جیر حے کھیر پلاو دی خدمت کوں پورا کرن
 چاہندن تے جیند بال اوندے دے ہے رواج دے مطابق
 کھیر پلاو والیں دکھاو پیرن تے انہیں دے پٹھے کہیں شخص

وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
 لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
 رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
 إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

لَهُ يُولَدُ لَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَنْتَرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

تے اوندی طاقت کیں دودھ ذمہ داری نہیں سٹی دینی۔ کیں ماکوں
اوندے پال دی وجر نال تے نہ بیوکوں اوندے پال دی وجر نال
ڈکھ نہ ڈتا ونچے۔ وارث کیتے دی اچھو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح
کر کے کھیر جھڑاؤں تے راجی تھی وچن تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی
گناہ نہیں۔ جے تساں اپنے پالیں کوں کیں ہی تربیت کیں کھیر
پلاؤں چاہتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں کوں
جیرمی شے ڈیوٹی کیتی رواج دے مطابق اوڈے ڈیو۔ تے
الہدیس کیں ڈروتے جاں گھنوں جے شک الہدیس ہو تساں
کریندے اوڈی کھن والا۔

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرمے لوک مرویندن تے اچھو اپنیاں
زالیں چھوڑ دیندن تے اوڑا لیں چار مہینے ڈاھ جہاڑے انتظار
کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونچے تے دل تہاڈے
اتے کوئی گناہ نہیں وشریعت دے مطابق اپنے کیتے جو کھہ کرن
تے الہدیس ہو تساں کریندے اوڈی کیں واقعہ۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كَلَّمْتُمُنَّ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اشاریں نال
یا دل وچ کلمے کرتیں دو ڈھک چا وچو الہدیس کوں پتہ ہو
تساں انہیں کوں یاد کریندے۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ
نہ کرو نہ گھنوں سوائے ایندے جو تساں کوئی پیچی گال کر گھنوں۔ تے
تساں نکاح کوں پکا کرن دا ارادہ نہ کرو جے تیں انہیں دی مدت
پوری نہ تھی ونچے۔ تے تساں جاں گھنوں جے شک الہدیس
بہوں بخش والا تے خدا۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَنْسُوهُنَّ
أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً عَلَى الْوُجُوهِ
قَدَرَهُ وَ عَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زالیں کوں طلاق
ڈیو جہیں کوں تساں تھو دی نہیں لایا یا حق مہر مقرر نہیں تھیا تے
انہیں کوں فائدہ پہچاؤ۔ امیر آدمی اپنی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی
اپنی طاقت دے مطابق۔ اسے فائدہ شریعت دے مطابق تے پیچائی
کرن والیں تے فرض۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَآءِ اِذْ قَالَ لَهُمُ مُوسٰى اِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا اهْبَثْ لَنَا مِلْكًا نَقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَا تَقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَا نَقَاتِلَ فِيْ سَبِيْلِ اللَّهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَابْنَاكِتًا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيْمٌ بِالظَّٰلِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوْا اِنَّا يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اٰخِثٌ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللَّهَ اَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُ مَن يَّشَآءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۸﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اِيَّاهُ مَلِكَةٌ اَنْ يَّاتِيَكُمْ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوْسٰى وَآلُ هَارُوْنَ تَحْمِلُهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اِنْ فِىْ ذٰلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۳۹﴾

۲۴۵۔ تسان اللہ سیس دے رستے وچ جنگ کرو تے ہاں گھن جو بے شک اللہ سیس بہوں سٹن والا تے جانن والا ۳۵۔

۲۴۶۔ کوہ جبرہ اللہ سیس کوں اپنے مال دا چنگا حصہ ڈلوے اللہ سیس اول کوں بہوں ودھاتے ڈیندے۔ تے اللہ سیس گھیندا وی لے تے ودھیندا وی ہے۔ تے تسان ہوندو ولسو۔

۲۴۷۔ کیا تیکوں، بنی اسرائیل دے انہیں سردارین دا پتہ نیش جیرھے موسیٰ علیہ السلام دے لہدگزین۔ جڈاں انہیں اپنے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے بک بادشاہ بناتے دل اسان جنگ کر لیسوں اللہ سیس دے رستے وچ۔ تے اول نبی آکھیا لے دھوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی دے تے تسان بھڑواناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سیس دے رستے وچ بھڑواناں حالت لے ہے جو ساکوں اپنے گھر وچ کبڑہ ڈنا گیا تے اپنے پتریں کنیں وی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سیس ظالمیں کوں بہوں ہانڈے۔

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سیس طاوت کوں تہاڈا بادشاہ بنا کے پٹھیے۔ انہیں آکھیا اوکیوں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرن دا زیادہ حق اوں کنیں مال وی ڈھیر کاڑنیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سیس اوں کوں تہاڈے اتے چن گدھے تے اوں کوں بہوں ودھائی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سیس جیکوں چاہندے اپنی حکومت ڈیندے تے اللہ سیس بہوں ودھاون والا تے جانن والا ۳۶۔

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈا وکب مندوق آدوسی جیندے وچ تہاڈے کیسے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا بقایا ۳۷۔ اوں کوں فرشتے پاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ۳۸۔ تے تسان مومن ہوسے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فِتْنَةِ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِيهِ كَثِيرَةٌ يَأْذِنُ
اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے
جو بے شک اللہ سیسں تہا کوں ہک نہر نال زمیں جیرھا اوندے
وچو پانی پیسی اوندل میڈے نال کوئی تعلق نیسں جیرھا چکھسی دی
نال او میڈا بیلیء با جیرھا ہک ہک پانی دا پیوے رتے کوئی
ہرج نیسں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں
پی گدھا جڈاں او تے منی والے اونہر پی گئیں تے انہیں
آکھئے سا کوں اچ جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑدی طاقت
کا نیسں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیسں دی ملاقات دالیقین ہا
آکھیا جو اللہ سیسں دے حکم نال چھوٹا لوہ بہوں وڈے لشکر کوں
ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سیسں مبر کرٹ والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَبَيِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھیں
تے انہیں دعا بھیجی جو اے ساڈے رب سا کوں مبردی طاقت
ڈے تے ساڈے پیروں کوں جمانی رکھو تے کافریں دے مقابلے
وچ سا کوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

۲۵۲۔ پچیس انہیں اللہ سیسں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں
ہراڈتاتے داؤد نے جالوت کوں قتل کرڈتا تے اللہ سیسں اوں کوں
حکومت تے سنب ڈتاتے جو اللہ سیسں دی مرضی ہائی اوں کوں
سکھائیں۔ تے جے اللہ سیسں ہک کوں ڈو جے کئیں دیکھیندا تے
زمین وچ فساد تھی ونجے ہاتے اللہ سیسں سارے جہانیں تے فضل
کرن والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتْلُوا هَٰذَا عَلَيْنَا بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ ﴿١٧﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سیسں دیاں آیتاں بن جیہاں اساں ٹیکوں پڑھ کے
سیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سیسں دے) رسولیں وچو
ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ ۖ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَدَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْتَهُمُ مَنْ كَفَرُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵﴾

۲۵۳۔ اے رسولین جنہیں وچوں کچھ کوں اسان کچھ تے ودھر رتبہ دتے انہیں وچ کچھ ایجھے بن جنہیں ناں اللہ سیسں کالیں کیتیں (فرخیت دتی) تے کچھ ایجھے بن جنہیں دے رتبے ودھائیں تے اسان دتے بن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طور نشان تے اسان روح القدس ناں اوندی نکلائی کیتی تے جے اللہ سیسں چاہے ہاتے کھلے نشان آون دے بعد تے نیتیں دے بعد لے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہاتے انہیں اختلاف کیسے۔ انہیں وچ کچھ تے من گیسے تے کچھ نہ نینیا جے اللہ سیسں چاہوے ہاتے او آپت وچ نہ بھڑن ہاتے اللہ سیسں

او ہو کریندے جواو چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْبَغُ فِيهِ وَالْخَلَّةُ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۵۔ اے منہ والو! اس فرج کرو جو اسان تمہا کوں دتے ایں کنیں پہلے جواو دیندے اوے جیندے وچ نہ وپار ہوئی تے نہ لگت کم اوی تے نہ سفارش۔ چلیسی تے کافر ہی ظلم کرن والیں۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سو کوئی عبادت دے لائق نیں او جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی تے نہ ندر آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ ہے اوہیندے۔ کیرھا جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے الجو سفارش کر سگے۔ اوسب کچھ جائدے جواوندے اگوا یا پچھوے اوندے علم وچ کچھ دی او احوال نیں کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندل علم آسمانیں تے زمین تے پھیلایا پستے تے انہیں دوناہیں ما پارھا اوں کوں ٹھیکندانیں۔ اللہ سیسں وڈی شان والا تے عظمت والا۔

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ تَفَتَدَّ تَبَيَّنَ الْوُشْدُ مِنَ الْفَيْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَبِيْعٌ عَلَيْهِمْ ﴿۲۵﴾

۲۵۷۔ دین وچ کوئی جبر نیں۔ ہدایت مگر ہی کنیں نکھڑی پئی ہے۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سیسں کوں منے تے اول ول نکلوے کڑے کوں پکڑ گدے جیرھا تر ٹھانئیں۔ تے اللہ سیسں بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سیسں انہیں داسگیتی ہے۔ انہیں کوں اندھاہیں کنیں سو بھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نیں میندے

اللَّهُ وَلِ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ ۖ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

۴۴

انہیں دے سبکتی شیطان تے او انہیں کوں سوچھلے کنیں اندھاریں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے او ندے وچ بہوں دیر
تیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا نیکیوں اوں آدمی دی خبر نیں ملی جنیں اپنے رب دے
متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت دُتی بانی۔
جڈاں ابراہیمؑ اکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جو بندے تے مریندے
اوں بادشاہ اکھیا میں جو بندہ راوی ہاں تے مریندا ی ہاں تے حضرت
ابراہیمؑ اکھیا جو بے شک اللہ سئیں سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں بچا دھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا دیلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں
سدا رستہ نیں دکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈھکی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھئے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈھکی پئی بانی۔ تے اوں آدمی اکھیا
جو اللہ سئیں اس دوستی کوں اچڑن دے لکھد کیوں دسی۔ تے اللہ
سئیں اوں کوں سوسال تیں (نحواب وچ) ماسی رکھئے ولا واندی
نندر اکھوڑی اس تے پچیس جو توں اس حالت وچ کسے تیں
رہ گئیں۔ اوں اکھیا جو میں بک ڈیند یا ڈیند دا کچھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سئیں اکھیا سچی گال اے ہے جو توں سوسال تیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیوٹ دے پانی کوں ڈیکھ او سڑیا نیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان نیکیوں کوں کیسے نشان بنائے
سے۔ توں ڈیکھ ٹبریں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں۔ تے جڈاں او ندے لے گال
کھل گئی تے اوں اکھیا میکوں پتہ جو اللہ سئیں برستے تے قادر۔

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ اکھیا لے میڈے رب میکوں دکھا جو توں
مردے کیوں جو بندہ میں اللہ سئیں اکھیا کیا توں لے گال نوں منیدا
اوں اکھیا منیدا تے ہاں پر دل دی تسلی کیسے لے پچھم تے اللہ سئیں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبَيِّتُ بَنِيَّ
قَالَ أَنَا أَحْيٍ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّشْهُبِ مِنَ الشَّرْقِ فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

أَوْ كَالَّذِي مَزَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ ذِي خَوِيَةٍ عَلَىٰ
عُرُوشَهَا قَالَ أِنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنْ
وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لَعَلَّكُمْ أَتَيْنَ لَهَا قَالِ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيُبَيِّنَ لِّقَلْبِي قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءٌ اُنْتُمْ اَدْعُهُنَّ يٰۤاٰیٰتِنَا
سَعِيًّا وَاَعْلَمَنَّ اللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵

اُکھیا چار کچی پکڑتے انہیں کوں اپنا ہسک کرتے دلائیں کوں
انجوانج رود تے رکھ آ۔ بھیں انہیں کوں سب مارا و تیرا بد رکھتے
اؤس۔ تے توں چاٹ گن جوالہ سٹیس غالب تے بہوں سیانا۔

۲۶۲۔ انہیں کوں دی مثال جیرھے اللہ سٹیس دے رستے وچ اپنے
مالیں کوں خرچ کریندن بک داٹے آئی کار جیرھاست لے کھیندے
تے برے وچ سودا لے ہوندن۔ تے اللہ سٹیس جیندے کتے
چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سٹیس بہوں ددھاوٹن دلا تے
چاٹن والا۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِيْ كُلِّ سَنَابِلَةٍ اَرْبَعُوْنَ
حَبًّا وَّ اللّٰهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۶﴾

۲۶۳۔ اولو ک جیرھے اللہ سٹیس دے رستے وچ اپنے مال خرچ
کریندن تے خرچ دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن
تے نہ دکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ۔
نہ انہیں کوں ڈرتے نہ او موٹھے تھیں۔

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا
يُتَّبِعُوْنَ مَا اَنْفَقُوْا مِنْهَا وَلَا اَذَىٰ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۷﴾

۲۶۴۔ چچی مال اکھ لے تے بخش ڈیون اوں مدد تے کنیں چنگا۔
جیندے بکھو دکھ ہووے۔ تے اللہ سٹیس بے نیاز تے بہوں
ٹھہرا۔

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبِعُهَا
اَذًى وَّ اللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿۳۸﴾

۲۶۵۔ لے منڈ والو اتان انہیں صدقیاں کوں دجھاؤ نہ احسان دیاں
سٹاوتاں مار کے تے دکھ ڈے کے۔ جویں کوئی اپنے مال کوں
لوکس دے دکھا دے کتے خرچ کتے اوہ اللہ سٹیس کوں میندے
تے نہ آخرت دے ڈیندے کوں۔ اوندی مثال اوں پھردی جیندے
اتے مٹی پٹی ہووے تے اوں دے اتے ڈاڈھا میندے تے اوں
کوں پھردا پھردے چھوڑ ڈیوے ایجے لوکس کوں جو کجھ او
کھندن اوں دے وچوں کجھ دی نہیں بدلا۔ تے اللہ سٹیس کافر
لوکس کوں سدھا رستہ نہیں دکھیندا۔

يٰۤاٰیٰهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَبْطُلُوْا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذَىٰ كَالَّذِيْ يَنْفِقْ مَالَهُ رِثًاۤاَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَّهُ صَدًّاۤاَ لَا
يَقْدِرُوْنَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ ﴿۳۹﴾

۲۶۶۔ تے جیرھے لوک اپنے مال کوں اللہ سٹیس دی خوش حال
کوٹ تے اپنے آپ کوں لپکا کر دی خاطر خرچ کریندن انہیں
دی مثال اوں باغ دی جیرھا اچی جاتے ہووے تے اوں دے

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ اِتِّبَاعًاۤاَ مَرْضَاتٍ
اللّٰهُ وَتَنْبِيْۤاۤاَ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ يَّرْكَبُوْنَ

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْطَمًا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُبْصِرْهَا
وَابِلٌ فَقُلْتُ وَاللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٠﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

اتے ڈاڈھامیز دے تے او ڈوڑا پھل ڈلوے تے جے ڈاڈھا
میز نوے تے پھنگاری درمیر۔ تے السیس جوتساں کرندے
ڈہا کھڑے۔

۲۶۷۔ کیا تہا ڈے وچو کوئی آدمی چاہندے جو اندا کب باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہون تے اوندے
وچ نہروی و ہندی ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر
قسم دے میوے ہون تے دل اوں کوں ڈھیا آونچے تے اوندے
بال دی چھوٹے ہون تے اوں باغ تے جھاڈا گولہ آں ڈھاوے تے
اوباغ سڑونچے۔ ایویں السیس تہا ڈے کیتے نشانیاں بیان کرندے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منق و الو جوتساں کمن دے، اوندے وچو پاک چیزاں
خرچ کر تے اوندے وچو وی خرچ کرو جو اس تہا ڈے کیتے
زین وچو کڑ میوے۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیریاں
آپ نہ گھن سوائے ایندے جوتساں اکیس بند کر کے گھن چا۔ انہیں
وچو تاں خرچ کرن دا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھن جو بے
شک السیس بے نیاز تے بہوں صغیتں والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں عزت کیں ڈرندے تے تہا کوں بے حیائی
دا حکم ڈرندے تے السیس تہا کوں اپنے ولو بخش تے فضل دا وعدہ
کرندے تے السیس بہوں ودھاوٹ والا تے جائن والا۔
۲۷۰۔ سٹپ ڈرندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سٹپ
مل ونچے اوں کوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نیں کرندا۔

۲۷۱۔ جو تاں خرچ کیتے تے یا نذر منی تے بے شک اللہ
سیس اوں کوں جائدے تے غلیس دا کوئی امدادی نیں۔

۲۷۲۔ جے تاں صدقہ ظاہر کر کے ڈلو تے لے وی چنگا تے جے
تاں اوں کوں لکاؤ تے عزتیں کوں ڈلو تے لے وی تہا ڈے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّمُوا الْيَبِثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِئَةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٥٢﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٥﴾

إِنْ يَبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَ
تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّنْ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۱﴾

کیسے چمکا ۷۷ تے اللہ سیئیں تہا ڈے کیسں تہا ڈیاں برلایاں دی پریں
کرلیسی تے اللہ سیئیں جو تساں کریندے ۷۷ واقعہ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آؤں تیلے دے نیں
تے با اللہ سیئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو دی چمکا
مال تساں خرچ کریندے ۷۷ او تہا ڈے اپنے فائدے کیسے ہے
تے تساں جو دی خرچیندے ۷۷ او اللہ سیئیں دی رضا گھن کیتے ہے
تے جو چمکا مال خرچیں او تہا کوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہا ڈے
اتے ظلم نہ کیا ویسی۔

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
خَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
الْحِقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۳﴾

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجین کیسے بن جیرھے اللہ سیئیں دے
رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھیر نیں
سبکدے۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن دی وجہ
نال امیر سبکدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کیسں سچاں
سبکدے ۷۷ او لوکیں کیسں منگن کیتے چڑ دے نیں۔ تے جو تساں
چمکا مال خرچ کریندے ۷۷ بے شک اللہ سیئیں او کوں بہوں
جاڈندے۔

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۴﴾

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنے مال خرچ کریندن رات ڈیہ سٹے
تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کیسں بدلہ نہ او ڈرسن
تے نہ او مونجھے تعین۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَخْبُطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا
الْبَائِعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِ اللَّهَ فَلَهِ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے
جینکوں شیطان ہتھ لاکے پاگل کرکے چھوڑ ڈیوے اے ایں واسطے ہے
جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے۔ تے اللہ سیئیں
و پار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اوندرے رب
ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونچے تے ول جو حق گئے اوندا
نفع ہوندا ۷۷ تے اوندا معاملہ اللہ سیئیں دے حوالے ہے تے جیرھے
ولا ایویں کرلیسن او دونجی ان تے اوندرے وچ دیر تیں رہسن۔

يَحْقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

۲۷۷۔ اللہ سیئیں سود کوں مٹا دیسی تے صدق کوں ودھا دیسی

كُلِّ كَفَّارٍ اِنْشِمْ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَآقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَآتَوْا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اُجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝

تے اللہ میں ہر دے کافر تے گناہ گار کون چنگا نہیں سمجھا۔
۲۷۸۔ بے شک اولوک جبرے ایمان گمن آئن تے چنگے کم کریندن
تے نماز کون ٹھہارے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے
تھیں۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ
الزَّيْۤوٰۤا اِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاَذْنٰۤوْا يَحْزَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
وَ اِنْ تُبْعَثُوْا فَلَکُمْ رُءُوسٌ اَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلِمُوْنَ
وَلَا تُظْلَمُوْنَ ۝

وَ اِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰی مَّيْسَرَةٍ وَاَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝

۲۷۹۔ اے منٹ والو اللہ میں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہرے تاں۔

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیا تے ول اللہ میں تے اوندرے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کیسرتے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھیں۔

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا لگی وج ہووے تو اوں کو سہولت
تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیو ن دی تہا ڈے واسطے چنگا۔

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں بڑیہ کنیں جیندے وج تساں اللہ میں
دو ول ولسوتے پھیں ہر آدمی کون جو اوکنا ہوسی اوکوں پورا پورا ڈا
ولیں تے اوں تے ظلم نہ تھیں۔

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلٰی اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدٰۤاَيْنْتُمْ بِدِيْنٍ اِلٰی اَخِيْ
مِّنْكُمْ فَلْيُكْتَبْ بَيْنَکُمْ کٰتِبٌ بِالْعَدْلِ وَاَلَّا
يَاْبَ کٰتِبٌ اَنْ يَّکْتُبَ کَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيُکْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا
یَبْخَسْ مِنْهُ شَیْۤآءً فَاِنْ كَانَ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ سَیْفًا
اَوْ ضِعْفًا اَوْ لَا یَسْتَطِیْعُ اَنْ یَّمْلِکَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِیْٓهُ بِالْعَدْلِ وَاَسْتَشْهِدْ شَٰہِدَیْنِ مِّنْ رِّجَالِکُمْ
فَاِنْ لَّمْ یَكُنْ دَجْلَیْنِ فَرَجُلٌ وَّاَمْرَآتَیْنِ مِّنْ رَّضُوْنَ
مِّنَ الشَّہَادَةِ اَنْ تَحْلِلَ اِحْدٰہُمَا فَنَدَّیْکَ اِحْدٰہُمَا

۲۸۳۔ اے منٹ والو جہاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اوکوں لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ میں اوں
کوں سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے دی ادھر جبرھا
حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ میں کنیں ڈرو
تے اوندرے وج کھ دی نہ گھٹا دے تے جے اوگا لہا ہرے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہرے یا لکھو اے سبکدہ ہووے تے ول اوندا
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مڑیں وج ڈو گواہ بٹ
گھنوتے ڈو مرد نہ ہرن تے ہک مرد تے ڈو زیمیں جبرھے تہا کوں
گواہی کیتے چنگے گن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل دہنجے تے ڈو جی

4

الْاُخْرٰى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْا وَلَا تَنْسَوْا
اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلَىٰ اَجَلِهٖ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَذْنٰى اِلَّا تَرْتَابُوْا اِلَّا اَنْ
تَكُوْنُ تِجَارَةٌ حَاضِرَةٌ تَدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اِلَّا تَكْتُبُوْهَا وَاَشْهَدُوْا اِذَا بَيَّعْتُمْ وَلَا
يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌ
بِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمِ اللّٰهُ وَاَللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿۴۰﴾

اوں کوں یاد کروے تے گواہ جیڈاں وی سبجین تے او انکار نہ کرن۔
تے تساں ادھار چھوٹا ہرے یا وڈا اوں کوں اونڈی مدت تیں
لکھن وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سیس دے نزدیک بہوں
المن علی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ہے تے ایندے بہوں
کو لہوہ جو تساں شک وچ نہ پوو و باجے آٹے سائے و پار ہرے
تے آیت وچ بڑے گھن تھی و بچے تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ
نئیں جو تساں اینکوں نہ لکھو۔ تے جیڈاں تساں دیار کرو تے گواہ
بنا گدھے کرو۔ تے لکھن والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچا یا و بچے
تے جے تساں ایویں کر لیسو تے اے تہا ڈی نافروانی ہوئی تے
اللہ سیس کیں ہرے۔ اللہ سیس تہا کوں علم دیسی تے اللہ سیس ہر چیز
کوں بہوں جانٹی والا ہے۔

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
مَقْبُوضَةً فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُوَدِّ الَّذِي
اَوْثِنَ اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا تَكْلُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهٗ اِنَّمَا قَلْبُهٗ بِاللّٰهِ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
عَلَيْكُمْ ﴿۴۱﴾

۲۸۴۔ جے تساں سفر تے ہوو تے لکھن والا نہ لیسے تے دل
کوئی شے قبضے نال گاٹھے رکھ گھنو۔ جے تہا بڑے وچو کوئی
کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کیں امانت ہے
او ولا دیوے تے اللہ کیں جبرھا اندر رب بڑے تے تساں گوی
کوں نہ لکاو تے جبرھا اوں کوں لکندے بے شک گناہ کریندے
اوندا دل تے جو تساں کریندے اللہ سیس اوں کوں بہوں جانڈے
۲۸۵۔ اللہ سیس کہتے ہے جو کچھ آسانیں تے جو کچھ زمین وچ ہے
تے جہ تہا بڑے دیسی وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاو اللہ سیس اندر
حساب تساں کیں گھنسی۔ جیکوں او چاہی مخشیں تے جیکوں
چاہی عذاب دیسی تے اللہ سیس ہر شے مرنے قادر۔

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوْا
مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْا بِحٰسِبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرْ
بِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَآءُ وَاَللهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿۴۲﴾

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اونڈے اتے ایمان گھن آئن جبرھا
اونڈے رب کیں اونڈے اتے لکھے۔ اے سارے ایمان گھن
آئن اللہ سیس تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔
تے اونڈے رسولیں وچ اساں فرق لے کریندے۔ نئے او اہل
ہو اساں سن گدھے تے اکھن من گدھے توں سا کوں بخش تے

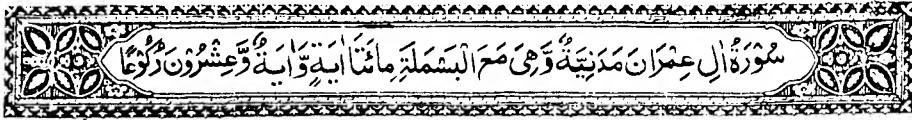
اَمِنْ الرَّسُوْلِ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهٖ مِنْ رَبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ اَمِنْ بِاللّٰهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَ
كُتُبِهٖ وَ رُسُلِهٖ لَا تَفْرِقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَبِّحْنَا وَ اطَعْنَا عَفْرَانِكَ رَبَّنَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۰﴾

اساں تیڈو ول آوٹے۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا نَسِيًّا أَوْ أَخْطَاءً رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۸۷۔ التدریس کس کون اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نیں بُیندا انہیں واسطے ہے جو اوکتن جو انہیں برائیاں کائن او انہیں تے بدوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکون نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ۵۰۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دے دی ساکون طاقت نیں۔ ساکون معاف کرتے ساکون بخش دے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافین دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

سورة ال عمران مدنی ءے لم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں اللہ سب سے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن منگے
تے بغیر منت دے ڈیوٹ والا ءے دل دل رم کرن والا ء۔
۲۔ میں اللہ سب کینں ودھ جانٹ والا ہاں۔
۳۔ اللہ دے سو کوئی عبادت دے لائق نیں لے زندہ تے قائم
رہن والا ء۔

اللَّهُ ②

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

۴۔ تیبے اتے بہائی ء سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرمی
تصدیق کرن والی ء اوندی جوا نہیں کینں ہے تے توراۃ تے انجیل
دی بہائی ایں۔

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

۵۔ ایں کینں پہلے لوکس کول سدھارستہ ڈکھائے کیتے تے سچ
کوڑ کول نکھوٹن کیتے معجزات ڈنسی۔ تے بے شک اولک جیرمے
اللہ سب دے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب
تے اللہ سب غالب تے سزا ڈیوٹ والا ء۔

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سب کینں زمین تے آسمان وچ کوئی خئے نکلی
ہوئی کا ء نیں۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑦

۷۔ اللہ سب او تہوئے جیرھا رھیں وچ تہا ڈیاں نکلاں بوندے
جیویں چاہندے۔ اوندے سو کوئی عبادت دے لائق نیں۔ او
غالب تے بہوں سیاناء۔

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧

۸۔ او ہو ء جس تیبے اتے کتاب بہائی ء تے اوندے وچ
کچھ آیات "محکمات" ہن (او آیات جیندے وچ قرآن مجید دی
خاص تعلیم بیان تھی ء او کتاب دی ما ء تے کچھ متشابہات
ہن (او آیات جینں وچ او تعلیم جیرمی پہلی کتابیں وچ ہائی ہئی)
جینں لوکس دے دیں وچ کوٹ او گھر گھس کیتے تے سچائی کینں

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلَةٍ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

بناؤں کیے متشابہات میں کچھ جلدن۔ تے سچ اے ہے جو
ایندی حقیقت طرف اللہ سب سے پتہ دیتے پکے علم والیں کوں پتہ ہیرے
آہن جو اسان ایکوں من گدھے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھارستہ دکھا ملے
بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کرتے بخش ساکوں اپنئے دلورمت
بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ③

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
کٹھا کرکٹ والا ہیں جیندے آؤں دوج کوئی شک نیں تے بے شک
اللہ سب سے وعدہ خلافی نیں کریندا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ④

۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سب سے دے مقابلے دوج کچھ دی کم نہ آؤسن ایہے
لوک بھادا ہل۔

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

۱۲۔ تے انہیں دالہ دی اوہ جیوں فرعون دے لوکیں دا ماتے
جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا
تے اللہ سب سے انہیں دے گناہ دی ورنال انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سب سے ڈاڑھا سخت عذاب ڈیون والا۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ وَلَٰكِنْ سَتَعْلَبُونَ وَتُنْمِشُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَلَيْْسَ إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ ⑥

۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے اکھ بڑے جوتساں ضرور
ڈھونج پوسوتے ول تہا کوں کٹھا کرکے دوزخ دوتیا ویسی تے
اوہوں گندری رہن دی جا۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ ثَمَّ تَقَاتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ فَيَقْتُلُهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَأْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑦

۱۴۔ انہیں ڈولوں دوج جیرے آپت دوج بھڑ دے پئے ہن
تہا بڑے کیسے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچہ ہک ٹولہ تے اللہ
سب سے دے رستے دوج بھڑ داپسا ماتے ڈو جہا کافر ہا۔ او انہیں
کوں ایٹے اکھیں دے نال ڈوڑا بھڑے پئے ہن تے اللہ سب سے
اپنی سادانال جینکوں چاہندے اوندی کھلائی کریندے بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیسے ٹھہرتے۔

۱۵۔ لوکس کوں سو نہی کر کے ڈکھل گئی، شہوات دی محبت جبریں
ترکیتیں تے بہتر تے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے ڈنگر ڈھورتے رڑھیں۔ اے دنیاوی
زندگی داسا مان تے اللہ سیس کیں رہن دی بہوں چھگی جا۔

۱۶۔ توں اکھ بڑے جو میں تہا کوں انہیں کیں دی چنگیاں شہیں بربند
انہیں لوکس کیسے جبرے اللہ سیس کیں بربند انہیں کیسے انہیں دے
رب کیں باغ ہن جیندے دھ نہراں و ہندیاں پٹن تے او
اوندے وچ لیکارہ ولین۔ تے انہیں کیسے پاک نالیں ہن تے اللہ سیس
دی رماندی دی ہے۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں کوں بربند کھلے

۱۷۔ جبرے لوک اے آہن جولے ساڈے رب بے شک اسان
میندے ہیں توں ساڈے گن ہیں کوں بخش دے تے توں
ساکوں بھا دے عذاب کیں بچا۔

۱۸۔ او مبرکوں والے، سچ الاون والے تے فرمانبرداری کرن والے
تے اللہ سیس دے رستے وچ خرچ کرن والے تے دے دے دیلے
اٹھی کے بخشش منگن والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سیس لے گواہی دیندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال این گواہی دیندن اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے بہوں سیانار۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سیس دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب دینی گئی بانی انہیں آپت وچ گیر دی وج کیں علم آون دے
بعد ہی مجبور اکیسے تے جبرھا اللہ سیس دے نشانات کوں نہیں منیدا تے
بے شک اللہ سیس بہوں مکھا حساب گھنن والا۔

۲۱۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھ بڑے جو میں
تے میڈیں منن والیں اپنے آپکا اللہ سیس دے سپرد کر دتے۔ تے

رَبِّينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
السُّومَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ۝

قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ حَتَّى تَخْرُجُوا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا
وَأُولَئِكَ مَقَرٌّ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ۝

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۝

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ
قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُولُوا الْكِتَابِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ
الْحِسَابِ ۝

وَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ فَإِنْ

اسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۶۱﴾

انہیں لو کہیں کوں وی اکھڑ نہیں کوں کتاب بڑی گئی تے جیرھے ان پڑھ
بن جو کیا تساں وی اللہ سیس دے فرمانبردار بندے جے او فرمانبردار
بن وچن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او بھروچن تے
تیرے دے تے من سنبھا پکا ڈیون۔ تے اللہ سیس اپے بندیں
کوں بڈا کھڑے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيَّيْنَ
يَغْيُرْ حَقِّ ۚ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ ۚ مِنْ
التَّائِبِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۶۲﴾

۲۲۔ تے جے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نیس کوں تا جاز قتل کریندن تے انہیں لو کہیں کوں قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم بدیندن تے انہیں کوں بڈا کھڑیون والے
عذاب دا بڈس ڈے۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿۶۳﴾

۲۳۔ اے اولوک جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی بکل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نیس۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
اِلَى الْكِتٰبِ لِیَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ یُتَوَلّٰی قَوْمٌ مِّنْهُمْ
هُم مُّعْرِضُوْنَ ﴿۶۴﴾

۲۴۔ کیا کیوں انہیں لو کہیں دا پتہ نیس جنہیں کوں شریعت دا ہک حصہ
ڈنا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا دیندے جوا انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہک ٹولہ منہ دتا گھنڈے تے میندائیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَنٰتِلَنَا النَّارُ ۖ اِلَّا اَيّٰمًا مَّعْدُوْدَةٍ
وَعَزَّوْا عَنْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۲۵۔ اے (منہ داندی) ایں واسطے جے جوا اے آہدن جو ساکوں
بھانہ لگسی سوائے گھڑی دے ڈینیں دے۔ تے جیرھا انہیں کوڑ
گنڈھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَكَیْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ یَوْمَ لَا رَیْبَ فِیْهِ ۚ وَوُضِعَ
كُلُّ نَفْسٍ فَا لَکَبَتْ ۚ وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿۶۶﴾

۲۶۔ اوں ویلے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں انہیں کوں
کٹھا کرلیوں جیرھے ڈینہ دے آون وچ کوئی شک نیس تے ہر
آدمی جوا وکتا ہوسی او نکوں پورا پورا ڈتا ویسی تے او ظلم نہ
کیتے ولین۔

قُلِ اَللّٰهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوَفِّی الْمَلِكَ مَن تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمَلِكَ مِّنْ تَشَآءُ ۚ وَتُعْزِزُ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن
تَشَآءُ ۚ یٰبَیْدُكَ الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۶۷﴾

۲۷۔ توں اکھڑے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جیکوں
چاہنیں بادشاہی ڈیندیں تے میں کنیں چاہنیں بادشاہی کس
گھنڈیں تے جیکوں چاہنیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہنیں
توں ذلیل کریندیں تیرے ہتھ وچ چنگانی تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر ہیں۔

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہینیں
تے جیندے کوں مردے کنیں کدھینیں تے مردے کوں زندہ
کنیں۔ تے جینکوں چاہنیں بے حسابا رزق ڈینیں۔

۲۹۔ تے مومن مومنین کوں چھوڑ کے کافرن کوں جگتی نہ بناون
تے حیر حالے کریندے اوندے نال اللہ سیئیں دا کہیں نئے وچ
کوئی تعلق نیں۔ سوائے اندرے جو اوہنیں کنیں جیگی ملال نچ
کے رہوں۔ تے اللہ سیئیں تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے
تساں اللہ سیئیں دو دلے۔

۳۰۔ توں آکھ جو تساں اپنے سینے وچ جو کجھ بے لگاؤ یا
ظاہر کرو اللہ سیئیں اوں کوں جانڈے جو کجھ آسمانیں تے زبن
وچ بے تے اللہ سیئیں ہر چیز تے قادر۔

۳۱۔ حیرے ڈینہہ ہر جان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے لئے ڈیکھسی
تے الیوں حیر می دہری کیسی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کرے
جو اوندے اوندی برائی سے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے
اللہ سیئیں تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سیئیں اپنے
بندیں تے بہوں مہربان۔

۳۲۔ توں آکھ جے تساں اللہ سیئیں دے نال محبت کریندے
تے تساں میڈے پچھوڑو اللہ سیئیں تہا ڈے نال پاد کرے
تہا ڈے گناہ بخشے تے اللہ سیئیں بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

۳۳۔ توں آکھ جو تساں اللہ سیئیں تے اوندے رسول دا اکھن منو
تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سیئیں کافرن کوں پسند
نیں کریندا۔

۳۴۔ بے شک اللہ سیئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے
خاندان دا اون زمانے دے لوکس تے رقبہ دوحائے۔

۳۵۔ اوہک ڈوبھے دیاں اولادیں ہن تے اللہ سیئیں بہوں سنن

تُولِجَ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْيَلِّ
وَتُخْرِجُ النَّحْيَ مِنَ الْبَيْتِ وَتُخْرِجُ الْبَيْتَ مِنَ النَّحْيِ
وَتَزُودُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُخَذِ رُكُومُ
اللَّهِ نَفْسَهُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

قُلْ إِنْ تُحِبُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوهُ بِغَلَّةٍ
اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خَوْفًا
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ
أَمَدًا يَعْبَدُ وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ دَوَّافٌ
بِالْعِبَادِ ۝

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ۝

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِصْرَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۖ

ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

والا تے بہوں جائن والا۔

۳۶۔ تے جہاں عمران دی زال آکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبڑی نذر کر دیتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنن والا تے بہوں جائن والا ایس۔

۳۷۔ تے جہاں اوں اونکوں جیٹے تے آکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جیٹے تے جو کچھ اوں جیٹے اللہ سیس اوں کوں بہوں جائے۔ تے او چھوہر لڑی چھوہر جیہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڈاں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبڑی آم شام وچ دیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی ملاں قبول کیسا تے چنگی ملاں اونکوں ودھائی۔ تے زکریا اونکوں پالے جہاں دی زکریا پیٹھے غراب وچ اونڈے (مریم) کوں ہور نق لائھا ہوا ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو آئے۔ اوں آکھئے لے اللہ سیس کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیس جیکوں چاہندے بے حسابا رزق دیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سڈراتے آکھیا لے میڈے رب میکوں اپے لو پاک اولاد دے۔ بے شک توں دھاکوں بہوں سنن والا ایس۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈھاریا تے اوں ویلے او غراب وچ نماز کھڑا پڑھا ہا۔ بے شک اللہ سیس نیکوں کیوں دی خوشخبری دیندے جیہاں اللہ سیس دی کمال دی تصدیق کر لیس تے او سردار ہوس تے گناہیں کنیں رکھن والا ہوس تے نیکیں دھونجی ہوس۔

۴۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں ہال کیوں تھسی میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنڈھرتے اللہ سیس آکھیا

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الذَّكَوٰةَ كَلَّامًا لَّشَتَّىٰ وَإِنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۷﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْغُرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا إِنِّي لَكِ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْغُرَابِ أَنْ إِلَٰهَهُ يُخَيِّرُكَ بَيْنَ مَصَدَّقٍ أَوْ كَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۴۱﴾

جو اللہ سب سے الیں کریندے جواو چاہندے۔

۴۲۔ اول آکھیا اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ہے اللہ سب سے
آکھیا جوتی ہے کہتے میڈا حکم ہے ہے جوتوں ترے ڈینہ لوکیں نال
گاہیں ذکر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے
فہرے شام اوندی تسبیح پڑھو۔

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو اے مریم بے شک اللہ سب سے
تیکوں چن گدے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی
ساری تریمتیں تے تیکوں چن گدے۔

۴۴۔ اے مریم توں اپنے رب دا اکھن من تے سجدہ کرتے رکوع
کر رکوع کرٹ دلیں دے نال۔

۴۵۔ اے غیب دیاں گاہیں بن جیر حیاں اساں تیکوں وحی
دے نال ڈسین تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او ترے
پنیرے پئے بن جوا انہیں وچ مریم کوں کون پلیس۔ تے توں انہیں
نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے بن۔

۴۶۔ تے اوں ویلے کوں یوکر جڈاں فرشتیں آکھے جو اے مریم
بے شک اللہ سب سے تیکوں اپنے کلام نال خوشخبری ڈیندے ہاویں
اونڈا ناں عیسیٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا
ہوسی۔ تے خدا دے پیاریں وچ ہوسی۔

۴۷۔ تے لوکیں نال چھوٹی عمر وچ تے پڑھو وچ ایسی تے ہری
تیکیں وچ۔

۴۸۔ مریم آکھیا جو اے رب میکوں پتر کیوں جو تے
کبیس شخص میکوں جھوٹی نیں لایا۔ اللہ سب سے آکھیا۔ اللہ سب سے
پیدا کریندے الیں جیویں اوچا بندے جڈاں ہی اللہ سب سے کہیں
کم دا فیصلہ کریندے تے او مرن آہرے تھی ونجے تے اوتھی
ویندے۔

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سب سے) کتاب تے سٹپ تے توراہ تے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذِكْرًا وَذَكَرَكَ كَثِيرًا وَتَبْحَثُ فِي
الْكِتَابِ ۝

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

يَمْرُؤُا اقْنَبِي بِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّاكِعِينَ ۝

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَعَهُمْ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝

إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْهَتُوكَ بِكَلِمَةٍ
مِنْهُ ۝ أَسْمُهُ الْيَسِيعُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِیْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي ذَلِكُمْ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ
قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝

انجیل سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڑے رب کنیں تہاڑوں نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آئی کار تہاڑی خاطر ہر غلوک ٹیساں تے اوندرے وچ پھوک مرلیاں تے اولہ سیس دے حکم ناں پکھی بنی ویسی تے میں جماندرواندھے تے کوڑھی کون چنگا کرلیاں تے اللہ سیس دے حکم ناں موسے ہوئے کون جوہاں تے جو کچھ تہاں کھندے مئے تے جو کچھ تہاں گھری وچ جمع کریندے، او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڑے واسطے نشانی ۷

جے تہاں مومن ہوئے

۵۱۔ تے میں تعذیب کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراۃ وچر میڈے اگو۔ تے کچھ او چیزاں جیرمیاں تہاڑے اتے حرام کیتاں گھن او میں تہاڑے کیسے حلال کرینداں تے میں تہاڑے کیسے تہاڑے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تہاں اللہ سیس کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڑا رب تہاں اوندی عبادت کرو لے جے سدا رستہ۔

۵۳۔ تے جبیل حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹے تے اوں آکھئے جو اللہ سیس دی خاطر میڈی کون مدد کرلیسی۔ حواہیں آکھئے اساں اللہ سیس دی مدد کرن والے ہن۔ اساں اللہ سیس کون میندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڑے رب اساں ایمان گھن آئے ہن اوندرے اتے جیرمی تہاں لبانی اے تے اساں رسول اکھننٹے تے توں ساکوں گواہیں وچو کچھ گھن۔

۵۵۔ انہیں دی مکر کیتے تے اللہ سیس دی مکر کیتے تے اللہ سیس چنگاں مکر کرن والا ۸۔

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْكَلِمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَانْبِئْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَضَارَىٰ إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ ۖ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكُرُوا وَكُورَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾

فَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ بِالتَّقَاتِ ۖ وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْبَشَرَ فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَأْسٌ ۚ وَلَئِنْ لَمْ تَحِبُّوا اللَّهَ فَلَنْ تَكُونَ لَهُمْ حُجَّةٌ ۚ وَمَا كُنْتُمْ بِمُعْذِرِينَ ۚ

۶۴۔ جے اوپر وچن تے بے شک اللہ سیئیں گئیں کوں چنگی طرح جانڈے۔

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا ۚ قُلْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۵

۶۵۔ توں اکھڑے جو اے اہل کتاب تساں انجی کمال دواؤ جیری ساڈے تے تہاڑے وچ کھوہو۔ جو اساں اللہ سیئیں مے سوا کہیں دی عبادت نہ کر لیسوں تے اوں دے نال کہیں کوں شریک نہ کر لیسوں تے اللہ سیئیں کوں چھوڑ کے ہک ڈوجے کوں رب نہ بیسیوں۔ تے جے اوپر وچن تے انہیں کوں اکھڑو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَخَاجُونَ فِیٓ أَنْفُسِكُمْ وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ إِلَّا مِنْ بَعْدِهَا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۶

۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم مے بارے وچ کیوں بھڑنڈے تورات تے انجیل اوں دے بعد لہائی گئی ہو کیا تساں عقل نوہے کریدے

۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گالیں دے متعلق بحث کریدے جیریاں تساں جانڈے تے تساں انہیں گالیں دے متعلق کیوں بھڑنڈے جیریاں تساں جانڈے توہے۔ تے اللہ سیئیں جانڈے تے تساں نوہے جانڈے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۷

۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ عیسائی تے او اللہ سیئیں دو جھنڈ والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچ نہ ہا۔

۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب ادہن جیرے اوں دے کچھ مڑدن تے اے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیئیں سگیتی ہا مومنین دا۔

وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۸

۷۰۔ اہل کتاب وچ ہک ٹولہ اے چاہندے جو اوہا کوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گمراہ کریندے پٹن تے او جھیندے نیں۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝۹

۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیئیں داکیوں انکار کریندے تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَقُولُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۰

۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑنال کیوں رلیندے تے تساں سچ کوں کیندے تے تساں جانڈے تے۔

وَقَالَتْ كَلَّا إِنَّهُ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهِ النَّهَارِ وَكَفَرُوا أَخَوَّهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۴۳﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن يَبْعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنِ الْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
يُجَاجِلُكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنِ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۴﴾

يَخْتَصِرْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿۴۵﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ قِطَارٌ يُّؤَدِّهِ
إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُلْوَ دِرْهَمٌ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَالِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّمَةِ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿۴۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۸﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرَاقًا ظَلَمًا يَلُودُونَ أَلَيْسَتْ لَهُمْ بِآيَاتٍ
لِّتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنَ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنَ اللَّهِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

۴۳۔ کہ ٹولہ اہل کتاب وچو آہدے لساں اوں گال تے ایمان
گھن او جیرمی مومنین تے بہان گئی ۛ ڈینہر دے مندر وچ تے
ڈینہر دے چیکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں اول آدن۔

۴۴۔ لساں اکھن نہ منر سواسے اوندے جیرھا تہا بڑے دین دے
بکھو چلے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہارن اوہے جیرمی اللہ
سیس دی ۛ۔ اوہو جہاں اونکوں ملے جو تہا کوں ملے یا تہا بڑے رب
دے اکھ تہا بڑے نال جیہڑا لا دن۔ توں اکھ بڑے جو بے شک فضل
اللہ سیس دے ہتھ وچ تے او ڈینہر دے جینکوں چاہندے تے
اللہ سیس بہوں و دھ ڈیوٹ والا تے جانن والا ۛ۔

۴۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ
سیس و بڑے فضل والا ۛ۔

۴۶۔ تے اہل کتاب وچو کھ لوک ایجھے بن جے توں انہیں کوں
ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جیکوں ولا بلسن تے کھ لوک
ایجن جو توں اوں کوں کھ دینار وی امانت ڈیویں تے او دلانہ بلیسی
جے تیں توں اوندے چھو نہ پیا رہیں۔ لے ات گاہوں لے جو
اولیتنا آہن جو امتیں دے باسے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ
نیس۔ تے او اللہ سیس دے اتے جانن کھ کے کوڑ مریدن۔

۴۷۔ با جیرھا پے دعدے کوں پورا کر لیس تے اللہ سیس کنیں ڈی
تے بے شک اللہ سیس ڈرٹ والیں نال حجت کریندے۔

۴۸۔ بے شک جیرھے اللہ سیس تے اوندے عہد کوں تھوڑی
قیمت نال وچیدن انہیں دا آخرت وچ کوئی حد نیس تے اللہ سیس
نہ انہیں نال ایسی شے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دو ڈیکھیسی تے
نہ انہیں کوں پاک کر لیس تے انہیں کیسے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۹۔ انہیں وچو کہ ٹولہ ایجھا ۛ جیرھا کتاب (تورات) اکوں اپنے
زبانیں کوں مروڑ کے پڑھن تاں جو اوں کوں دی سمجھو کتاب وچو
تے او کتاب وچو نیس۔ او آہن جو لے اللہ سیس ولو ۛ سبھی گال

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۹﴾

اے ہے جو اللہ کی قسمیں دلو نہیں تے او جان بچھ کے اللہ کی قسمیں تے کوڑ مریدن۔

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
الثُّبُوتَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۱۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نہیں جو اللہ کی قسمیں اوں کوں کتاب تے ، حکومت تے نبوت ڈیوے پچھیں اوں کوں اے اکھے جو اللہ کی قسمیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بنی ونبو تے او آہن جربے بنی ونبو اس واسطے جو تہاں کتاب دی تعلیم ڈیندے تے جو تہاں پڑھدے ۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ
أُولَٰئِكَ كَفَرُوا بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم ڈیندن جو تہاں فرشتیں تے نبیوں کوں رب بنا گھنوں او تہاں بے مسلمان تھیون بے بعد تہاں کوں کفر داعلم ڈیندن۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی قسمیں کیں وعدہ گدھا با جو نبی تہاں کوں کتاب تے حکمت ڈیواں تے دل تہاں بک رسول آوے جرحا تصدیق کرے اوندی جرحی تہاں بے کوں بھروسہ تہاں اوں دے اتے ضرور ایمان گمن آوے ضرور اوندی امداد کرتے پچھیں خدا اکھئے جو کیا تہاں اقرار کریندے تے تہاں میڈی اس ذمہ داری کوں قبول کریندے تے انہیں اکھئے اس اقرار کریندے ہیں۔ اللہ کی قسمیں اکھیا جو تہاں دی گواہ بہر میں دی تہاں بے نال گواہیں وچہ ہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۱۴﴾

۸۳۔ جرحا ایندے بعد چھو نچے او فاسق ہن۔
۸۴۔ کیا او اللہ کی قسمیں دے دین دے سوا بیادین چاہندن تے سچی گال لے بے جو جرحا کھڑا آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے مجبوری نال اوندا فرمانبردار تے اوندا ولسن۔

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ رُسُلِهِمْ
وَأَسْبَغِ لِلْإِسْلَامِ وَيَقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۸۵۔ توں اکھ جو اس اللہ کی قسمیں تے ایمان گمن اندرے ہیں تے اوندے تے جرحا ساڈے اتے لھتے تے جرحا ابراہیم اسماعیل اسماعق تے (اوندی) اولادیں تے لھتے تے جو بڑا گئے موسیٰ عیسیٰ تے نبیوں کوں انہیں دے رب ولولہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسل اوںدے فرمانبردار ہیں۔

۸۶۔ جبرہا اسلام دے سوا یا کوئی دین چا بندے اوںکوں قبول نہ کیا ویسی تے او آفریت وچ گھانا پاوٹن والیں وچرے۔

۸۷۔ جبرہے لوک ایمان آئن دے بعد کافر بھی گئیں اللہ سیس انہیں کوں کھریں ہدایت ڈیوے تے اوگواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کو لہو دلائل آچکین تے اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی مزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیس دی فرشتیں دی تے سارے لوکس دی لعنت۔

۸۹۔ اوںدے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کیں ہولا نہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ دتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جبرہے تو بہ کر لیں ایندے بعد تے اصلاح کر لیں تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والے تے رحمت کرن والے۔

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَلِيدِينَ فِيهَا ۚ لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا هُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ تَبَلُّ الْأَرْضِ ذَهَابًا وَلَوْ اقْتَدَى بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ بے شک اوںک جبرہے کافر بھی گئیں تے ول اوںک وچ ددم گئیں انہیں دی تو بہ کوں قبول نہ کی ویسی تے ایسے گمراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جبرہے کافرن تے او مر گئے اوہن دی کافر انہیں کیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جوا زمین دے برابر سونا ومانہ دے وچ ڈیون۔ انہیں لوکس واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں دا کوئی

دی امدادی نہ ہوسی۔

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا يُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝

۹۳۔ تساں نیکی کلامیں نو سے پاکدے جے تیں تساں او چیزاں
فرج نہ کرو جیہیں تہا کوں چکیاں بگدن تے جے کھ تساں خرچ
کریدے ء تے بے شک اللہ سیسں اول کوں چاندے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھانا حلال با سوائے او نڈے جیہا اسرائیل
نے اپے اتے آپ حرام کر ڈیا با تورات دے لہن کنیں پہلے۔ توں
آکھ بے جے تساں سچے ء تے تورات گھن آؤ تے اوں کوں پڑھو۔
۹۵۔ تے جیہے لوک ایندے بعد اللہ سیسں تے کوڑ بدھیندن
او سے لوک ظالمین۔

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى وَبُخْرًا ۝

۹۶۔ آکھ بے اللہ سیسں سچ آکھن جے تساں پیروی کرو ابراہیم دے
مذہب دی جیہا خدا دوجھن والا ہا تے مشرکین دوجھن ہا۔
۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیہا مکہ وچ ء تے برکت
والا جہانیں کیتے ہدایت۔

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
أَمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

۹۸۔ او نڈے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکڑ دی
جسے تے جیہا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویدے۔
اللہ سیسں کیتے لوکیں تے اوں گودا حج فرض کیتا گئے جیہوں ایندے
راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیہا نہ منے تے بے شک اللہ
سیسں سارے جہانیں کنیں بے نیاز۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۝

۹۹۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیسں دی آیات
والا کار کیوں کریدے ء تے اللہ سیسں جو کھ تساں کریدے ء
اونڈے تے نگران۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مِمَّنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

۱۰۰۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیسں دی راہ کنیں اوں
کوں کیوں کریدے ء جیہا ایمان گھن انڈے تساں اوں کوں
ڈنگا کریدے ء تے تساں گواہ ہوے۔ اللہ سیسں جو کھ
تساں کریدے ء اوں کنیں غافل نیں۔

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۝

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹوے دی فریقہ داری
کرلیو جیہوں کتاب ڈٹی گئی ء او تہا کوں تہا بے ایمان سے

بعد کافر بنا دیں۔

۱۰۲۔ تے تساں کیوں انکار کریندے جو حالت لے ہے جو
تہاڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہاڑے
وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ میرھا اللہ سیس دی آم شام وچ
آویسی ایویں سمجھواؤنکوں سدھے رستے تے ٹور ڈٹا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کینں پڑو جیویں اوکھیں ڈرٹ
واقعہ۔ تے تساں اوکھیں نہ مرو جے تہیں مسلمان نہ ہروو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں بکڑائی نال پکڑو کھل کے تے
نہ نکھڑو تے تہاڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو
اون کوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک ڈوبھے دے تساں
دشمن ہاوے تے اون تہاڑے دیں وچ محبت پا ڈتی ہے
تے تساں خدا دی اس نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے
تے تساں بھا آئی کھڑی کندھی تے کھڑے ہاوے تے
اون تہاکوں اون کینں بچا گدھے۔ ایویں اللہ سیس تہاڑے
کیتے اپنیاں آیاتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدایت پاؤ
۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جبرحائیکی دو سبھے
تے جھگے کینں داکلم ڈیون نے برائیں کینں روکن تے ایجھے
لوک کامیاب تھیون والن۔

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکس آلی کار نہ تھیوو جیرمے نشان اوٹ دے
بعد آپت وچ نکھڑ گئیں تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے
وڈا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرمے ڈینہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن
تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کینں پچھا ویسی) کیا
تساں منن دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہن تساں عذاب
چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوے۔

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ
فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ٦
وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ٧

وَلَنْتُكُمْ مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُقْبِلُونَ ٨

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٩

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِمَا رَحْمَةِ اللَّهِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٠﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

ظَالِمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٩٢﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ

أَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٩٣﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذًى وَانْ يَقَاتِلْوْكُمْ يُوَلُّوْكُمْ

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُصْرَفُونَ ﴿٩٤﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلٰلَةُ أَيْمَانَ تَقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ

وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُ وَبِعَصَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٩٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَالَتْ هُمْ يَنُتِلُونَ

آيَاتِ اللَّهِ أَنَا أَلَيْلَ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿٩٦﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَأُولٰٓئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٩٧﴾

وہی ہوسن تے اوندے درج ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ اے اللہ سب سے دی آیات ہن جیڑھاں سچائی نال تہاڑے

اتے پڑھدے ہن تے اللہ سب سے جانیں تے ظلم نہیں چاہندا۔

۱۱۰۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین درج ہے او اللہ سب سے داہ۔

تے اللہ سب سے دوسارے معاملے ولین۔

۱۱۱۔ تساں ساریں کیں چنگا ٹولہ جیڑھوں لوکس دے فائدے

کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم پڑندے دے برائی کیں

بلکیندے دے تے تساں اللہ سب سے کوں میندے دے تے جے

اہل کتاب دی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چنگا ہا۔

انہیں دجو کچھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او حقوڑے نقصان دے سوا تہا کوں کوئی نقصان نہیں

پچا سگدے تے جے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہا کوں

کنڈ پڑکھلے درک ولین تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی

ولیں۔

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جھتاں دی او ہوسن سوائے

ایندے جو او اللہ سب سے دی یا لوکس دی رسی کوں پکڑن تے

انہیں کوں بے وی جبر گئی۔ لے ایں واسطے جے جو او بے

شک اللہ سب سے دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وجر

نہیں کوں قتل کیندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی

تے او مدکس ددھ گئیں۔

۱۱۴۔ لے سارے برابر نہیں اہل کتاب دجو ہک ٹولہ اپٹے

وعدے تے قائم اورات دے دلیھے اللہ سب سے دی آیات

پڑھدن تے او سجدہ دی کریندن۔

۱۱۵۔ اللہ سب سے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا

حکم پڑیندن تے برائی کیں کریندن تے نیکی کیتے ہک ڈو جے

کیں جلدی کریندن تے ایسے لوک تیکس دجو ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۳﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۴﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا خِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِدُوا بِطَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأُولُواكُمْ خَبْرًا وَلَا ذُرًّا وَمَا عَيْنُكُمْ قَدْ بَدَتْ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۶﴾

هَٰئِنَّمَا أُولَٰئَٰئُ فَجُوْلَهُمْ وَلَا يُجِبُوكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا تَاْمَلِ مِنَ الْعِظَةِ قُلُ مُؤْتُوا
بِعِظَتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۷﴾

إِنْ تَسْأَلْهُمْ حَسَنَةً سَأَلُوكُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا
يُضِرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۳۔ تے او جو دی نیکی کر لیں او ندی ناقدری اصلو نہ کیتی و لیس
تے اللہ متقیں کوں بہون جا ندے۔

۱۱۴۔ بے شک اولوک جیرھے کافرن نہ انہیں دے مال تے نہ
انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سیس کنیں بجھیں لے
دوزخی ہن تے او او ندے وچ رہن پئے۔

۱۱۵۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن
اول برادی ۷ جیندے وچ پالا بروے تے او انہیں دی رلھ
تے چلے۔ جیرھے اپنے تے علم کریندن تے او انہیں کوں
تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے علم نیں کریندا او پٹے
اتے آپ علم کریندن۔

۱۱۶۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوہے کوں گھانا بگتی نہ بناؤ اپنیں کوں
چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڑے نال گھٹی نہ کر لیں۔ او جانندن
جو تساں ڈکھی تھیرو۔ انہیں دے مونہیں کنیں انہیں دی دشمنی
ظاہر تھی گئی ۷ تے جیڑھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھڑن
او بہون وڈی ۷۔ اسان تہاڑے کیستے آیتاں کھول کے بیان
کر ڈین جو تساں عقل نال کم گھنوں۔

۱۱۷۔ سٹو تساں اڈے ہڑے جیرھے انہیں نال محبت کریندے
تے او تہاڑے نال محبت نیں کریندے تے تساں ساری کتاب
کوں منیندے ۷ تے او جیڑیاں تہا کوں ملدن تے او آہدن
اسان من گدھے تے جیڑیاں انج تھیندن تے تہاڑے خلاف
کا وڈ کنیں انگلیں کیندن توں اکھ ڈے جو تساں اپنی کا وڈ کنیں
مرونجو تے اللہ سیس جا ندے سینے دیاں گا لیں۔

۱۱۸۔ جے تہا کوں کوئی چبکائی پہنچے تے انہیں کوں بری بگدی ۷
تے جے تہا کوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے
تساں مبر کر لیسو تے جڑسو تے انہیں دی تدبیر تہا کوں کھو دی
نقصان نیں ڈے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھو او کریندن

او کونوں ولا بولوں والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنے گھر والیں کنیں فحشیں نال نکل کے مومنین کون جگہ کیسے انہیں واپس جہیں ڈسینا پیا باویں۔ تے اللہ سیس بہرں سنن والا تے چاٹن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہا بڑے وچوڑو لولے بیلے پوون لگے تے اللہ سیس انہیں ڈوناہیں دا سبکتی ماتے مومنین کون اللہ سیس تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیس نے بدر دے مقام وچ تہا بڑی مدد کیتی تے اوں ویلے تہاں حقیر باوے۔ اللہ سیس کنیں ڈرو تاں جو تہاں شکرو کرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کون اے پیا آہل باویں کیا تہا بڑے کیسے اے کافی نیں جو تہا بڑا رب ترے ہزار ہن دالیں فرشتیں نال تہا بڑی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھیں جے تہاں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے او کافر تہا بڑے اتے اچھن گھت آپوون تے تہا بڑا رب تہا بڑی امداد وچ ہزار ڈاڈھا حملہ کرن دالیں فرشتیں نال کر لیں۔

۱۲۷۔ ایں امداد کون اللہ سیس تہا بڑے کیسے خوشخبری بٹایا تاں جو تہا بڑے دلیں کون تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سیس کنیں انڈی۔

۱۲۸۔ نتیجہ لے تھیں جو جبرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ لیں یا انہیں کون ذلیل کر ڈلیں تے اونا کام حق کے ول آویں۔

۱۲۹۔ تہا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیس انہیں تے فعل کرے یا انہیں کون عذاب ڈیوے او بے شک عالم ہن۔
۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کچھ ہے اوالہ اللہ سیس کیسے ہے جیکوں چاہے بخش ڈیوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّغُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَبْتَ طَائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَازِلَهُ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْلُبْنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتْهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٠﴾

ڈیوے تے اللہ سیئیں بہوں بخش والاتے ول ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ لے ایمان والو تساں سودا صلوات کھاؤ جبر صا مال کوں
بہوں ودھا ڈیندے۔ اللہ سیئیں کیں ڈیوتاں جرتاں
کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھائیں ڈیو جبر صی تیار کیتی گئی کافریں کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جرتاں دم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنے رب دی بخش دو در کرتے اوں بہشت
دو جینا مل آسان تے زمین بن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی
۱۳۵۔ او متقی جبر صے لوک خوشی وچ دی تے ڈکھ وچ دی خرچ
کریندن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں صاف کر ڈیندن
تے اللہ سیئیں جہت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جبر صے بے حیائی کریندن یا اپنیں جانیں تے
ظلم کریندن تے ول وی اللہ سیئیں کوں یاد کریندن تے اپنے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ مے سوا کون قصور معاف کر بگدے
تے او بھٹ نہیں کریندے اپنیں گناہیں تے او جائدن۔

۱۳۷۔ ایسے لوکن انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جہنم تے نہراں و بندن تے او اندرے وچ ہمیشہ
رہن تے کینجا چنگا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ لڑ پڑ کے
ڈیکھو جو اللہ سیئیں کو جلاوٹ والیں دا کینجا گندا انجام۔
۱۳۹۔ لے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں ذیلے پودو تے دمنجھے تھیوو تے جے تساں
مومن ہوتے تے تساں ہی ڈاڈھے ہوتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْعَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ تَبَا وَ لَمْ
يُصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ نِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٨﴾
هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَا تَيْسُؤُوا وَلَا تُحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَوْمٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَجْزِيَ مَنْكُمُ شُهَدَاءُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

۱۴۱۔ تے جے تہا کوں کوئی پھٹ تھے تے ایجو جہاں زخم انہیں کوں
دی گئے تہا اسلئے ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھرنی دے روہیندے
ہیں تاں جو اللہ سیس ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا ڈیوے وچر بناوے گواہ تے اللہ سیس ظاہریں کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَلِيَخْصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْحَقُوا الْكُفْرَيْنَ ﴿٣٢﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سیس چُن گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے
کافریں کوں ملنا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْمُرِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾

۱۴۳۔ کیا تاں سوچیندے جو تاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیس نے اجن تیں انہیں کوں جبرے تہا ڈیوے
وچر جہاد کریندن تہہ کریندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تُنْظَرُونَ ﴿٣٤﴾

۱۴۴۔ موت دے آؤں کئیں پہلے تاں موت دی خواہش کریندے
ہاوے۔ ہن تاں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی ڈیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ ثَمَّ أَوْ قَاتِلِ الْقَلْبَتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُفَّهُ اللَّهُ شَيْئًا وَيَجْزِيَهُ
اللَّهُ الشُّكْرَيْنِ ﴿٣٥﴾

۱۴۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
نہی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی وچے یا قتل کیا وچے کیا تاں
اپنے کھڑیں تے پھر ولسو تے جبرے اپٹے کھڑیں تے پھر ولسی
او برگز اللہ سیس کوں نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیس
شکر کرن والیں کوں ضرور بدل دیسی۔

وَمَا كَانَ لِلنَّفْسِ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَشَبَا
مُؤْخَلَّاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي
الشُّكْرَيْنِ ﴿٣٦﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیس)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرے شخص دنیا وابدلہ چاہے اوندے
وچر اسان اوں کوں ڈیندے ہیں تے جبرے آخرت وابدلہ چاہے
اسان اوندے وچر اوں کوں ڈیوے پڑیندے ہیں تے ضرور مال
بدلہ دیسیں شکر کرن والیں کوں۔

وَكَايْنِ مِنْ رَبِّي قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا فَمَا
وَهَنُوا إِنَّمَا أَصَابَهُمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی انجے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی لڑیں او لوک بیلے نہیں پٹے تے کمزوری
نہیں ڈکھائی تے نہی جھک نوالی کیتے انہیں تکلیفیں دی

و جہ نال جیریاں انہیں کول پہچن تے اللہ سیس مبرکٹ والیں
نال محبت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن ۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے ۔
تے ساڈے کہیں دج ساڈیاں جیریاں زیادتیاں ہن او معاف کڑے
ساڈے قدیں کول نکھار کھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڈی امداد کر ۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا داوی چنگا بدلہ تے آخرت
دا بدلہ بہوں چنگا ۔ تے اللہ سیس نیکی کرٹ والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تاساں انہیں لوکس دا اکھنڈ منسو جیرے
کافرن او تہاکوں تہاڈے کھنڈیں تے پھیر ڈہیں تے تاساں گھما
پاؤن والیں وچر قس ولسو ۔

۱۵۱۔ سبھی گول اے ہے جو اللہ سیس تہاڈا امداد دے تے او بہتر مرد
کرن والا ۔

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکس دے دل وچ جیرے کافرن
رعب سیسواں وچر کنیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنائے جیہدی
اول کوئی دلیل نیں لہائی تے انہیں دا ٹھکانہ مہا تے غالیں دا ٹھکانہ
بہوں بڑا ۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڈے نال اپنا وعدہ پورا کر ڈے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول مل مار کے فنا کریندے پئے
ہا دے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سیس نے
حکم دے باہر دج بھر پئے ہا دے تے تساں اونٹے کول بڑیکھن
دے بعد جیریں تہاکوں چنگی لگدی ہائی تاساں نافرمانی کیتی ہائی ۔ تے
تساں وچر کھ دنیا منگدے ہن تے کھ آخرت چاہندے ہن تے
چپچپ خدا تہاکوں انہیں دشمن کنیں پچا گدے ۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزمائے تے او بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَنَبْتَئْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنصَرَّهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَمَّا أَسْرَوْا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ الشَّادُ
وَيَسْ مَوْىِ الطَّالِبِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
عَلَى إِذْ أَفْسَلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مَنْ
بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَنْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

کر رہے تھے اللہ سب سے مومنین تھے و ہذا افضل کرن والا۔

۱۵۳۔ جبڑاں تہاں بھجے دیندے ہاوے تے بھجوتے کہیں کون نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہاڑی پھیل جماعت وچ کھڑا تھی کے تہا کوں سب دینا پیا ہا تے اللہ سب تہا کوں غم تے غم ہٹاں تہاں جو تہاں مونجھے نہ تھیو وادے اتے جو تہاں کینے ضائع تھی گئے تے نہ وادے تے جیر ہا تہا کوں ڈکھ پینچے تے اللہ سب جانڈے جو تہاں کریندے۔

۱۵۵۔ تے دل اوں غم دے بعد تہاڑے اتے آرام دی خاطر نندر لہاں۔ تہاڑے وچوہک لڑے کون نندر و لہیت گدھے تے ہک لولہ او ہا جنہیں کون اپنے جانیں پریشان کیا ہو رہا۔ او اللہ سب دے اتے ناجائز جاہلیت وال بدعتی کریندے پئے ہن۔ تے او آہدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دی کوئی دخل ہے۔ توں اکھ لڑے جو بے شک حکومت ساری اللہ سب دی ہے تے او اپنے دلیں وچ کیونکہ جبر علی کمال تہاڑے اتے ظاہر نہیں کریندے۔ او آہدے ہن حکومت وچ ساڈا دخل نہ ہونے ہا تے اسل اتحال میگوں نہ ہا۔ توں اکھ لڑے جے تہاں اپنے گھر وچ وچ دی ہوو ہا تے جنہیں تے جگ فرم کیں گئی ہاں او اپنی میرکین والی جادے ہاے ہل آون ہا تے تہاں جو اللہ سب اوں کو آواز دے جو تہاڑے سینے وچ تے جو تہاڑے دلیں وچ اوں کوں ظاہر کر دے تے اللہ سب سینے دی گالیں کون جانڈے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کٹر ڈکھا گئے ہن اوں ڈہندہ جبڑاں ڈو لکھ آیت وچ بھر پئے ہن۔ شیطان انہیں کون انہیں دے بعض کیں دی وجہ نال سٹن چاہندا ہا تے اللہ سب انہیں کون معاف کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سب بہوں بخشش والا تے محسوس والا۔

۱۵۷۔ لے ایمان والو تہاں انہیں لوک جنہیں نہ بنو میرے کافرین تے لے آہدے اپنی بھرائی کون اوں ویلے جبڑاں او زمین تے تبلیغ

اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنَ الرَّسُولِ يُدْعُوكُمْ فِيْ اُخْرَاكُمْ فَاتَّبِعْهُمُ غَمًّا يَّغْفِرُ لِكُلِّ مَن تَخَذَلُوا عَلٰى مَا فَا لَكُمْ وَلَا مَا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ جَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۷﴾

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمْنًا نَّاعًا يَنْفُسُ طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اُهِنَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُوْنَ فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هِهْنَاهُ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيَخْصَّ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۵۸﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ اَتَتْهُ الْجُنُودُ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۵۹﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا لَا يَخُوْنٰهُمْ اِذَا صَرُّوْا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غَزٰوَةً لَّوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذِكْرَ
حَسْرَةٍ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَيْنَ مَتِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ إِلَى اللَّهِ تَخَشُّونَ ﴿٦٠﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ فَلَاحُ
عَلَيْهِ الْقَلْبُ لَا تَفْضُوا مِن حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِن يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَفْضُلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَسِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا وَبُهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٤﴾

کیتے نکدن یا لڑائی کیتے نکدن جے اوسا بڑے نال ہوں ہاتے
مرن نا ہاتے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سیس ایں مہل کول انہیں
بے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیہا کولے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قی و جو یا مرد و جو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پہنچی ء اول کنیں
جوا و جمع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مرد و جو یا مریج و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے ویسور۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہوں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیرے
آس پاس کوکھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدما کر حکومت دے
معاملات وچ تے جابل توں پکا ارادہ کر گئیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اوندے بعد کوں میرا تہا ڈی مدد کر لیس۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

۱۶۲۔ نبی دی اسے شان نیس جوا و خیانت کرے۔ جبرہ خیانت
کھلیس قیامت دے ڈیہا اول شے کون ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانت کیتی ہوسی تے پچھیں ہرجان کول جواں کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیسا اللہ سیس عفوادی پیروی کریندے کیا ء اول کئی کار
جیسا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا کھانا جہنم تے پہنچا دینا

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے میں تے جو کچھ اوکریدن اللہ سٹیں اوں کوں بڑبا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ اوں میں دجوہک رسول بنا کے چٹیس جبرحا انہیں کوں آیات پڑھو کے سٹیں دے تے انہیں کوں پاک کریں دے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیں دے تے ایں کیں پہلے اوکھلی گمراہی مچ بن ۱۶۶۔ کیا میڈاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہاں وی انہیں کوں بڑوری تکلیف پہچا کھئے ہاوے۔ تہاں آکھئے اے کھتو آئی تہاں آکھ بڑے جو اے تہا بڑے اپنے آپ کیں آئی بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کچھ تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاڑے میڈاں او جماعتاں آپت وچ مہترین اللہ سٹیں دے حکم نال تاں ہر اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سٹیں دے رستے وچ مہرو یا انہیں کیں پہچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاندے ہوں ہا تے تہا بڑے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کھڑے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منہ نال اوگا لیں کریں دے بین جبرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڑے جہاڑے پٹیں۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ دی بہر گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مہرین ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں بڑا کھاؤ جے تہاں پے۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ مارے وچن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق بڑا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِمَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۷۵﴾

أُولَئِكَ أَصَابَكُمْ مِصْرَبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ فِتْنَتَهَا لَا قُلْتُمْ إِنِّي هَذَا فُلٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعُ فِي مِرْدُنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا أَيُّهُمْ لَهُمْ تَحَالُؤٌ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَّةِ يُؤْمِنُونَ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۷۸﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانُهُمْ وَفَعَلُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادِرٌ عَلٰى أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۹﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۸۰﴾

فَوَجَّهْ بِنَا إِلَهُهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَتَّبِعُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٤١﴾

يَسْتَبِشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْفَرَحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٤٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ تَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٤٥﴾

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخْوِفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

وَلَا يَحْزَنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطَاءً فِي
الْآخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُكَلِّمَهُمْ
إِنَّمَا نُكَلِّمُهُمْ لِيُذَكَّرُوا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿١٤٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُكَلِّمُهُمْ
إِنَّمَا نُكَلِّمُهُمْ لِيُذَكَّرُوا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿١٥٠﴾

۱۴۱۔ اللہ سیس انہیں تے جبرمی مہربانی کیتی ۛ او خوش تے
جبر سے انہیں دے کچھ ہن تے اچن انہیں کول ملے نیں نہ انہیں
کول ڈرتے نہ او مونجے قیسن ۔

۱۴۲۔ اللہ دی رمت تے مہربانی تے او خوش تے بے شک
اللہ سیس مومنین دا اجر ملے نیں کریندا ۔

۱۴۳۔ اولوک جنہیں اللہ سیس تے رسول داکم زخمی حسیون
دے بعد مینے انہیں دوجو حیں اپنے فرمن کول چکھی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسلے بہوں وڈا اجر ۔

۱۴۴۔ اے اولوک جنہیں کول تہنیں لکھا جو لوک تہا بے غلات
کھ کیتی کھن تہاں انہیں کین ڈرتے اے جہاں انہیں دے
ایمان کول دد میندی ۛ تے اولے آہن ساکوں اللہ کافی ۛ

تے او بہترین کارساز

۱۴۵۔ اول اللہ سیس کین ہمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کول
کوئی نقصان نیں پہنچا تے او اللہ سیس دی رمت دے پھر روئین
تے اللہ دے فضل کرن والا ۛ

۱۴۶۔ اے اول شیطان جبرما اپنے سنگیت کول ڈریندے تے
تہاں انہیں کین نہ ڈرو میں کین ڈرو جے تہاں مومن ہرے ۔

۱۴۷۔ اولوک جبر سے کفر دے دوج دد مدے دیندن او یکوں
مونجہ نہ کرن بے شک او اللہ سیس کول کھ دی نقصان نیں
پچا سگدے ۔ اللہ سیس چاہندے جو آخرت دوج انہیں داکوئی
حد نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب ۔

۱۴۸۔ بے شک جنہیں لوکس ایمان دے بدلے دوج کفر
گدے او اللہ سیس کول کھ دی نقصان نیں پچا سگدے تے
انہیں کیتے کھ ڈیون والا عذاب ۔

۱۴۹۔ اولوک جبر سے کاذبن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کول
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کول مہلت

۱۵۰۔

۱۵۱۔

۱۵۲۔

مُهِينٌ ۝۱۹

بُذِرے ہیں تاں جو گناہیں وچ و دھ و جن تے انہیں کیے ذیل
کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
خَفًا يَمِيزُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْزِي مَنْ يُرِيدُ مِنْ شَأْنِهِ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ۝۱۹

۱۸۰۔ اللہ سب مومنین کوں اونٹیں نہیں چھڑیندا جسے تیں
پاک تے ناپاک وچ نکھیرنا نہ کر ڈیوے تے اللہ سب ہسا کوں
غیب دیا گاہیں میں ڈیندا۔ اللہ سب اپنے رسول و چوچڈے
جسکوں چاہندے پس تاں اللہ تے اندرے رسول کوں من
گھنوتے جسے تاں من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل
تہاڑے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۲۰

۱۸۱۔ تے اولوک جرمے کجوسی کریندن اوں مال تے جرمہ
اللہ سب انہیں کوں اپنے فضل نال ڈتے اوں اصلو اے خیال نہ
کرن جو اے انہیں کیسے جگہ ۷ اے انہیں کیسے گندی ۷۔ قیمت
۷ے ڈیند جرمے مال و چوچڈے ۷ اوں مال انہیں ۷ے گل دا
گلاوال جرمی۔ تے اللہ سب کیسے ہے آسمان تے زمین دا ورثہ
جو تاں کریندے ۷ اللہ سب کوں اوندا پتر ۷۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ ذُو قَعْدَابَ الْجَرِيْقِ ۝۲۱

۱۸۲۔ بے شک سُن گدھی ۷ اللہ سب انہیں لوکس دی گال
جرمے آہن جرمے شک اللہ سب فقیر تے اسل امیر ہیں۔
اسل اوں کھدے پئے ہیں جو کھ او آہن تے انہیں دالبیرو
۷ے انبیاء کوں قتل کرنا دی کھدے پئے ہیں۔ تے اسل
اکھوں جو تاں سارن والا عذاب چکھو۔

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝۲۲

۱۸۳۔ اے عذاب ایں واسطے جسے جو تہاڑے جسے اگرو بیٹھے
تے بے شک اللہ سب بندیں تے فلم کرن والا نہیں۔

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْيَتَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ
خَفِيَ بَيْنَنَا بَقْرًا يَا تَأْكُلُ النَّارُ قُلُودًا جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۳

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جرمے شک اللہ سب اسل کیں اے پسکا
وعدہ گدھے جو اسل کیں رسول کوں او تیں نہ منوں جسے تیں
او اسل کیں ابھی قربانی نہ گمن آوے جسکوں بھاکھا مے توں
آکھ ڈے جو میں کیں پیسے کئی رسول معجزے گمن کے تہاڑو آئن
تے او معجزہ دی جرمہ تاں آکھئے تاں انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی، جے تساں سپے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اوئیوں کو دکھن تے تیں کیں پیسے دی کئی رسولیں
کوں اوکوڑا لکھ عین او انہیں کیں کھلے نشان تے علمی کتاباں
تے روشن شریعت گمن کے آنے بن۔

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزد چکن والی، تے تہا کوں تہا ڈے اجر
قیامت دے ڈہند پورے پورے ڈتے ولین۔ تے جیکوں
بھائیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا او کامیاب
تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

۱۸۷۔ تہا کوں تہا ڈے اموال تے جائیں نال آزمایا ویسی تے
تساں انہیں کیں جنہیں کوں تساں کیں پیسے کتب ڈتی گئی تے
مشترکین کیں ضرور بہوں دکھ ڈیوٹن والیاں گاہیں سٹو جے تساں مجرور
تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے بہت والا کم۔

۱۸۸۔ تے جہاں اللہ سیس انہیں لوکیں کیں جنہیں کوں کتب ڈتی
گئی ہاں لکھا وعدہ گدھا باجرتاں ضرور ایں کتب دیاں گاہیں
لوکیں تے ظاہر کریسوتے کیسوز۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو
سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیرھا
کھو او گھندن بہوں بڑا ہے۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیاں ذکر جیرھے لوک اپنے کیں تے اتریندن
تے جیرھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جہا انہیں دی وی تلوف
کیتی وپئے۔ توں اصولے خیال ذکر جو او عذاب کیں بچ ولین۔
تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی آتے
اللہ سیس برشنے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیداھیوٹن وچ تے
رات ڈہند دے اگوبچھو آؤن وچ سیاٹے کیتے کئی نشانیاں بن۔
۱۹۲۔ او سیاٹے جیرھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں پسندیں

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا تَوَوُّونَ أَجُورَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْغَوْرِ ۝

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ۝

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُنَّ لَهُ فِتْنَةً وَتَرَاءَ طُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيِّنَ مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُخَيَّبُونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۱﴾

تے اپنے پاسیں تے چھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تھیون تے (تے دل آمدن اے ساڈے رب تیں کوئی شے بے
فائدہ نیں بنائے تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں پچھا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخَذْتَ بِهِ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۲﴾

۱۱۳۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھادج نیاتیں
اول کوں ذلیل کرڈتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نیں۔

رَبَّنَا إِنَّا سَبَعْنَا مُتَاوِئِينَ دِيَارِ الْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۖ رَبَّنَا فَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ ﴿۱۳﴾

۱۱۴۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سبٹ والے
دے سبڈ کوں سیٹھے جبرھا ایمان کیتے سبڈنایا با جو اپنے رب
کوں منور تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش ڈے تے ساڈی برائیاں کوں مٹا ڈے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وفات ڈے۔

رَبَّنَا وَأَتَيْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈے جوتیں ساڈے نال
وعدہ کیتا با اپنے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے ڈیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِنْكُمْ مِمَّنْ ذَكَرُوا أُنْثَىٰ يَعْصُمُكُم مِّنْ بَعْضِ الْكَافِرِينَ
هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ تے اللہ سیس انہیں دی دعا کوں قبل کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں ونجیساں نہ بھانویں او جہان ہجڑے
یا تہمت تہاڈا ہک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی عتے
اپنے گھریں وچو کدھے گئیں تے میلے رستے وچ ڈکھ ڈتے
گئیں تے انہیں جگ کیتی تے او مارے گئے گئیں۔ میں ضرور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں ایجی بہشت وچ
داخل کر لیاں جیندے وچ نہراں و ہندیاں بیاں ہوسن تے
اللہ سیس کنیں ڈاڈھا چنگا بدلے۔

لَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۶﴾

۱۱۷۔ جیرے کافرن انہیں داکھ وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَقْتُلُهُمْ مَّا وَلَّهُمْ جَهَنَّمَ ثَمَّ يُرْسِلُ إِلَيْهَا ﴿۱۷﴾

۱۱۸۔ اے عارمن فائدہ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکانہ۔

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّالْبَرَاءِ ﴿۱۹۹﴾

۱۹۹۔ باجیرمے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
جیندے دے دے نہراں وہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے دے
ہمیشہ رسن تے اے اللہ سیس کنیں ہمانی تے اللہ کنیں جو کچھ
ہے اونیکیں کیتے چکا۔

﴿۱۹۹﴾

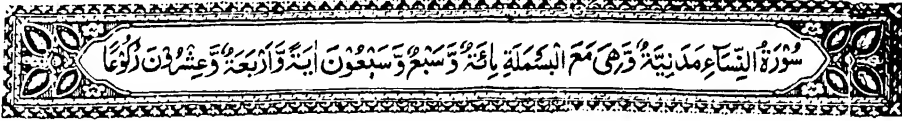
وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب دے جو ایجی دی ہن جیرمے آہن جو
اسن اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جو انہیں دوتے اوندے
تے ایمان گھن آئے ہن تے او اللہ سیس دے اگوا جزی کریندن تے
اللہ سیس دی آیات کون تھوڑے مل تے نیں وچیدے۔ اے
لوکن جنہیں دابلہ انہیں دے رب کنیں بے تے بے شک اللہ سیس
جلدی حساب گھنن والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرواؤ تے سرحدیں دی مخالفت
کرو تے اللہ سیس کنیں بڑوتاں جو تہاں کامیاب تھیو۔

﴿۲۰۱﴾

سورة نساء مدنی ہے جس میں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوع۔

۱۔ میں اللہ سیس دے ناں نال شروع کرینداں میرا بن شگے تے

بجز محنت مے ڈیون والا تے دل دل رم کرن والا۔

۲۔ اے لوکا! اپنے رب کنیں ڈرو جیں تہا کوں ہک جان کنیں پیدا

کیستے تے اول کنیں اوندا جوڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈونا نہیں کنیں

بہوں سارے مرد تے تریستیں کھنڈا بونیسی۔ تے اللہ سیس دا

تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندرے ذریعہ ہک ڈوجھے کنیں

رشتے دایں دے بارے وچ سوال کریندے۔ تے بے

شک اللہ سیس تہا بڑے اتے مکران۔

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیو تے چنگے مال کوں گندے مل

نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپنے مال نال رلا کے نکھاؤ

بے شک اے دبا گناہ۔

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر

سگسو تے پھیں تساں نہیں تریستیں نال جرمیاں تہا کوں پسند

ہوون نکاح کر گھنو ڈو ترے چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف

نہ کر سگسو دل ہک نال پرینجو یا اوندرے نال جیندے تہا بڑے

سجے ہجو مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تساں ظالم نہ

تھی وچو۔

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق ہر غرض نال ڈیو تے جے او تہا کوں حق مہر

وچو غرض نال کچھ بڑے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ

۶۔ تے تساں انہیں پاگیں کوں اپنا مال نہ ڈیو جہیں اللہ سیس

تہا کوں سہارا بنائے انہیں کوں اوندرے وچو کھاؤ تے پواؤ تے

انہیں کوں اکھو چنگی مگال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ ذَقِيبًا ②

وَأَنْتُمْ أَلِيَتْكُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالْفَيْتِ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

كَبِيرًا ③

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْضُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكُلُوا مِمَّا كَلَبَ

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مَنَعْتُمْ وَرِثَاقُكُمْ فَإِنْ خِفْتُمْ

أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ

أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ④

وَأَنْتُمْ أَلِيَتْكُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالْفَيْتِ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

كَبِيرًا ⑤

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْضُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكُلُوا مِمَّا كَلَبَ

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مَنَعْتُمْ وَرِثَاقُكُمْ فَإِنْ خِفْتُمْ

أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ

أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ⑥

وَابْتَلُوا النِّسْأَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ عَدِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ٥

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ٥

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٥

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٥

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ٥

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْفَمَةِ لِلْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأَبِيهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنَ آبَائِكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

۷۔ یتیموں کوں اوتیں از میندے رہے تیں اونکھ دی عترتیں نہ بیخ و بن تے لساں انہیں وچ سنبھ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں بڑے بڑے اوتے مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او بڑے نہ تھی و بن تے میرھا میرہوے اوتے اصول پیچھے تے میرھا غریب بروے تے او مناسب طریقے نال کھ کھا گھنے تے بڈیاں انہیں کوں انہیں دامال ولا بڑو تے انہیں تے گواہ بنا گھنوں تے اللہ سیٹیں حساب گھن وچ کافی ۷۔

۸۔ مردیں کیسے حصہ اول مال پوچھا او نہ پیرماتے سکے چھوڑ و بن تے تریسیتیں کیسے حصہ جو او نہ پیرماتے سکیں چھوڑیے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیا ہوا حصہ ۷۔

۹۔ تے بے تقیم دے ویلے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین اوتیں تے انہیں کوں دی کچھ بڑے بڑو تے انہیں کوں چھگی گال اکھو۔
۱۰۔ اتے کوک چرے بڑن بے او کمزور اولاد اپٹے بعد چھوڑ و بن تے انہیں اکیا بشی او بڑو بھے یتیمیں کیسے وی اوتیں بڑن تے او اللہ سیٹیں کیں بڑن تے سدھی بھال اکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرے یتیمیں دامال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنے دھڑھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بجا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیٹیں تہاکوں تہا بڑے پالیں دے بارے وچ وصیت کرین دے جو ہک مرد او حصہ بڑو تریسیتیں دے برابر تے بے بڑو کیں ودھ تریسیتیں ہوں تے انہیں کیسے ترکے دا بڑو تریا یاں حصہ تے بے ہک بروے تے او نہ حصہ او نہ تے او نہ پیرماتے ہوا وچو ہر ہک واسطے چھوواں حصہ او نہ دے ترکے وچو بے او نہی اولاد بھوے تے بے او نہی اولاد نہ ہوے تے او نہ پیرماتے ہوا ہو دے تے او نہی مادا تری بھا حصہ تے بے او نہ پیرماتے بھین بھرا ہوں تے او نہی مادا چھوواں حصہ ۷ وصیت دے بعد جیرمی

عَلَيْهَا حِكْمًا ۝

اول کہتی۔ تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تہاڑے ما پیراڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کوں نیں پتہ جو انہیں وچ کون تہاڑے کہتے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سیس و لو قرمن تے بے شک اللہ سیس
بہوں جاٹن والا تے سیانا ۝

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑ دینا دے وچ تہاڑا ادھ حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا چھوڑ دینا دے حصہ ۝ جو ادھ چھوڑ دینا دے حصہ جے
اوکرن تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا حصہ ۝ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا اٹھواں
حصہ ۝ وصیت دے بعد جیڑی تاساں کرو تے قرمن بہاؤں دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیڑھا کلہا ہووے یا
تیرمت ہووے تے (مالو) اندا بھرایا بھین ہووے تے انہیں
وچ ہرک دا چھوواں حصہ ۝ تے جے اس کنیں دودھ ہوون تے
او تر بکھے حصے دے شریکین وصیت دے بعد جیڑی کہتی دیندی ۝
یا قرمن بہاؤں دے بعد کہیں کوں نقصان بچاؤں مقصد نہ ہرے
لے اللہ سیس و لو وصیت تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا
تے ٹھہرا ۝

۱۴۔ لے اللہ سیس دیاں مدال ہن تے جیڑھا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کوں اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیاں بیاں ہر سن تے لے
بہوں دڑی کامیابی ۝

۱۵۔ تے جیڑھا اللہ سیس تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حل طیب و لیس اللہ سیس اول کوں بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کہتے عذاب ذلیل کرن والا۔

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچ جیڑیاں بے حیائی کرن انہیں تے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ
بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّنُّ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ غَيْرُ مَصْرَآءٍ وَصِيَّةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَهَا مِنْكُمْ قَاذُوهَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَبُّونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتُّ النَّارَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كُفَّاهُ
وَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ لِنْدَهُنَّ بِبَعْضِ مَا اتَّيَمُّوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَلَا
اتَّيَمُّوا إِحْدَاهُنَّ فَنُظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَ مِنْهُ بِهَفَاوَةٍ وَاتِّمَامٍ مِّمَّنَّا ۝

چار گواہ بناؤ اپنے دوچوتے جے او گواہی ڈے ڈیوں۔ تے انہیں
کوں گھریں وچ پا بند کر ڈیو ادتیں جو موت انہیں کوں مار
ڈیوے یا اللہ سیس انہیں کیسے کوئی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا ڈے وچو ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے
انہیں کوں دکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں توبہ کر گھن تے اپنی
اصلاح کر گھن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ
سیس توبہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیس تے صرف انہیں دی توبہ قبول کر لیس جبرے
جہالت دی وچر کیں بل کم کریندن تے دل جلدی توبہ کر
گھنندن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیس مہربانی کر لیس تے
اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے سمانا۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی توبہ قبول نہ جھیس جبرے گناہ کریندن
تے جڈال انہیں وچر کوئی مرٹن بگدے تے او آہے میں
ہٹ توبہ کرینداں تے نہ انہیں دی جبرے نہ منٹ دی حالت مچ
مرویندن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان
تیار کیا ہوئے

۲۰۔ اے منٹ والیو تہا ڈے کیسے جائز نہیں جوتساں زور نال
تیریتیں دے وارث بٹرنے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جوتساں
جو کچھ انہیں کوں ڈتے او ندے وچر کچھ گھن گھننا جے او
بے حیائی کرن پستے وچن رتے اوں کرو جبریں اللہ سیس مکم
ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کردے جے او تہا کوں ناپسند
ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تاں ناپسند کردے اللہ
سیس او ندے مچ بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

۲۱۔ تے جے تاں ہک کوں چھوڑ کے ڈو جی نال پرہیزمن چاہو
تے ہک کوں تاں دھیر سا مال ڈتا ہووے تے تاں لوئدے
وچر کچھ وی نہ گھنہ۔ کیا تاں او مال بہتان نال تے کھنے کھلے

گناہ نال گھنٹ چاہندے ؎

۲۲۔ تے تے اول کیوں گمن سبگے ؎ لتاں تے ہک بڑو جھے
نال مل چکے تے او وی لتاں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے لتاں انہیں نال نکاح نہ کرو میندے نال تہاڑے
بیروڑاڑے نکاح کیسا ہودے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی ؎ تے کاوڑ لو اون والا کم تے گنہ راہ۔

۲۴۔ صرام کتیاں گین تہاڑے اتے تہاڑیاں میریں تے تہاڑیاں

دھیریں تے تہاڑیاں بھٹیں تے تہاڑیاں بویاں چاچیاں تے
تہاڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھردیاں دھیریں تے بھین

دیاں دھیریں تے تہاڑیاں او میریں جس تہا کوں کھیرلاٹے
تے تہاڑیاں او بھٹیں جنہیں تہاڑے نال کھیریتے تے تہاڑیاں

سہیں تے تہاڑی زالیں جنہیں نال لتاں مباحثرت

کر چکے ؎ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڑیاں متریاں،

تے جے مباحثرت نہ کیتی ہودے تے ول انہیں نال

پر نیجوش دج کوئی گناہ نیں تے تہاڑے سکے پتریں

دیاں زالیں (نورھیں) تے بڑو بھٹیں کوں (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سہیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ؎

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمُ إِلَى بَعْضٍ

وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوْنُكُمْ

وَوَلَدُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَدَّ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا
اسْتَنْعَمُوا بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۵﴾

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں بانہیں دے۔
اے تہاڑے اتے اللہ سیئں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڑے
اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیتے حلالن۔ تاں جوتساں اپنے مال
نال نیک ترمیتیں منگو تے زنا کرن والے نہ بٹوتے جتناں
تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔
تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیں جو حق مہر مقرر کرن دے بعد
اوں کوں گھٹاؤن تے ودھاؤن تے راضی تھی وںجو۔ بے شک
اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے سیاناء۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَنْكِحُنَّ
فَإِجْشِدْنَ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَدَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْرُوهَا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶﴾

۲۶۔ تے جیکوں تہاڑے وچ طاقت نہ ہووے جو اوکھیں مومن
آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایہیں بانہیں وچو جیرمی
مومن ہووے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سیئں تہاڑے
ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا ہک ڈو بجنے نال تعلق۔ تساں
انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو او پاکیزہ ہون تے زنا کار
نہ ہون تے نال کہیں کون کسکتی بناؤن والیاں ہون۔ تے
جیرمے دیلے اولکاح وچ آؤن تے او ولابے حیائی
کرن تے انہیں کوں اول غلبہ دی آدمی بلس جیرھا آزاد
ترمیتیں کوں مدے۔ اے حکم اوندے کیتے بے جرحا تہاڑے
وچو گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرن تہاڑے کیتے چکا تے
اللہ سیئں بہوں بخشن والا تے ول دل رحم کرن والا۔

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِينَ
يَرْبُوا مِنْ بَنَاتِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷﴾

۲۷۔ اللہ سیئں چاہندے جو تساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
تہا کوں ڈرے تے تہا کوں راہ دکھا لے تے تہاڑے اتے
مہربانی کرے تے اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے
سیاناء۔

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَاتِ أَنْ يُبَيِّلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سیئں چاہندے جو تہاڑے اتے مہربانی کرے
تے اولوک جیرمے گندی خواہشات دے پچھو گردن اولے

پابندن جوتساں برلٹی دو بہوں بھک و ہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جوتساں کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو لتساں اپنے مال آیت وچ نا مائز طریقے
نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آیت وچ غرض
نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ قتل کو بے شک اللہ
سیس تہا بڑے اُتے ول ول رحم کرٹ والا ۵۔

۳۱۔ تے جیرھا شفع ہک ڈوبے (دا مال زیادتی تے ظلم نال
کھا دے تے اساں اوں کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس
کیے اے گال سوکھی ۵۔

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں پکسورجیں کنیں تہا کوں
بکلیا گئے تے اساں تہا بڑے عیب تساں کنیں ٹاڈلیوں تے
داخل کر لیسوں تہا کوں عزت والے مقام وچ۔

۳۳۔ اللہ سیس تہا بڑے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت
ڈتی تے تساں اوندی خواہش نہ کر۔ مردیں واسطے اوہو ۵
جیرھا انہیں کھائے تے ترمیتیں کیے اوہو جیرھا انہیں کھائے
تے تساں اللہ سیس کنیں اوں فضل منگو بے شک اللہ سیس
ہر شے کوں بہوں چاڈے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بنائیں جیرھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تساں
پکا وعدہ کیتی کھڑے ۵ اوں کوں وی حصہ ڈویو۔ بے شک اللہ سیس
ہر شے تے نگران۔

۳۵۔ مرد ترمیتیں تے نگرانیں واسطے جو اللہ سیس انہیں وچو بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی ۵۔ تے اس وچ کیں دی جوا اپنے مال
وچو فرج کریندن یک ترمیتیں تے فرمانبردارن کڈ پھراوے شے
وی حفاظت کرٹ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِثْقَلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَحْتَسِبُوا كَيْدًا مَّا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَنَكْفِيَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلَكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مِمَّا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَلَلًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَوْهُم مِّنْ أَمْوَالِهِمْ فَالضِّلَاحُتُ
فَنِيذُ حِفْظُ الْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعُظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرُبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۵﴾

بڑتے۔ تے جیندی نافغانی داتہا کول بڑہوے انہیں کول نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر بڑیوتے کٹو انہیں کول تے جے او تہا بڑی بال من گھنن تے لتاں انہیں دے خلافت کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سیس بہوں اچھ شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جھٹاکوں نہیں بڑوتاں دے اختلاف دا بڑہوے تے لتاں ہک اوندے خاندان وچرتے ہک اوندے خاندان وچ منصف تقرر کرو تے جے او بڑوہیں صلح کراؤں چاہن تے اللہ سیس زال پٹے کول صلح کرن دی توفیق دیس۔ تے بے شک اللہ سیس بہوں بائٹل والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فِخْوَراً ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اللہ سیس دی عبادت کرو تے کہیں شے کول اوندا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چمکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کولہوے ہسائے نال تے پریں دے ہسائے نال تے پاسے آ لے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہا بڑے کچے بھد مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سیس اول آدمی کول پسند نہیں کریںدا جیرھا اکڑی بٹل تے فخر کرن والا ہوے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن نے لوکس کول کنجوسی دا حکم بڑیندن تے جیرھا اللہ سیس اپٹے فضل نال انہیں کول بڑتے اول کول لیکندن تے اسان کافریں کیے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَمْرَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپٹے مال لوکس کول بڑکھاؤں کیے فرج کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبگتی۔ او بہوں برا سبگتی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کول کیا تھپوے ہا جے او اللہ سیس تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گن آؤں ہا تے اللہ سیس جو انہیں کول بڑتے

اوند سے جو خرچ کرن ہاتے اللہ سیں انہیں کوں بہوں
چاٹن والا۔

۴۱۔ بے شک اللہ سیں کو ریل تلوای ظلم نیں کریندا ہے
نیکی ہوی تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اوکوں
وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوی جیڈاں اساں ہر ٹولے تے
ہک گواہ گھن اوسوں تے نیکیں انہیں نے گواہ گھن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوگ جیرھے کافر تے رسول دے
نادرین او چاہن جو زمین وچ انہیں کوں پور بڑا دچکے ہاتے
اللہ سیں کین او کوئی گال نہ لگا سگھن۔

۴۴۔ اے ایمان والو! تاساں نہ کوہود پھر نماز دے جیڈاں تاساں
ہوش وچ نہ ہر وجے تیں تاساں سمجھو نہ جو تاساں اہرے پئے
تے نہ جہنی ہووہ سوائے ایندے جو تاساں مسافر ہووہ جے
تیں تاساں دھان گھنوتے جے تاساں بیمار ہووہ یا سفر تے ہووہ
یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووہ یا تاساں تے ہووہ
تریمیتیں نال تے تہا کوں پائی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیم کر
گھنوتے مسح کرو اپنے منہ دا تے ہتھیں دا۔ بے شک
اللہ سیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ
حصہ بڑا گیا ہاتے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن
جو تاساں دی سدھے رستے کین گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے اللہ سیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے اللہ سیں
سجکت دے لحاظ نال کافی دے مدد کرن دے لحاظ نال دی
کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گاہیں کوں
انہیں دی جہیں کین بد لیندن تے اہرن اساں ٹے تے نافرمانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يَوْمَئِذٍ يُوَدِّعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
إِذْ أَخْرَجُوا مِنَ الْأَرْضِ لَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى
مِمَّا تَكَلَّمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْأَ إِلَى عَابِرِي سَبِيلٍ
مِمَّا تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ
الْضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ

رَاعَا لِيَا بَالِسِتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سُبْحَنَا وَاطْعَنَا وَاسْمَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٩﴾

کیتی تے توں سٹن تے خدا دیاں گاہیں نیکیوں سٹایاں نہ وچن
تے اپنی زبانیں کوں مردہ کے اہدن جو ساڈا خیال کرنے طے
مریدن دین وچ تے بے شک جے او اے اکھن ہا جو اسان
سٹئے تے فرمانبرداری کیتی تے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے لے انہیں کیسے چپکا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سیس انہیں دے کفر دی وجر کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نہیں گمن آئے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
مِّنَّا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ أَنْ نَطْغَىٰ وَجْهُهَا فنَرُدَّهَا عَلَىٰ
أَذْوَارِهَا أَوْ لَنَعْنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاهُ فَاصْبِرُوا الصَّبْرَ
الْمُتَّقِلَ ۚ إِنَّ اللَّهَ مُفْعُولٌ ﴿٦٠﴾

۴۸۔ لے لوکو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تے تسن ایمان گمن آؤ
اوندرے لے جیرمی اسان تہا ڈو لہانی تے او اوندی تصدیق
کریندی ہا جیرمی تسن کنیں ہانی پئی ایں کنیں پہلے جو اسان
وڈے لوکس کوں مٹا ڈیوں تے اسان انہیں کوں پچھو ہاں
کنڈیا دلا پٹوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیوں اسان چٹ پٹ
والیں تے پھٹی ہائی۔ تے اللہ دی ہر گول پوری تھی کے رہندی ہا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٦١﴾

۴۹۔ بے شک اللہ سیس نہیں بخشتا جو اوندرے نال مشرک
کیا وچنے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش ڈیسی۔ تے جیرجا
اللہ نال مشرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گنہہ کیسے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنًا ﴿٦٢﴾

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نہیں واجیرجے اپنے آپ کوں پاک
سمجھیندن تے سچ لے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گھڑا تلام علم دی زیکتا
ولیسی۔

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٦٣﴾

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ بہیندن تے
لے بہوں سارا وڈا گنہہ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٦٤﴾

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نہیں کوں کتاب داکھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بیس کوں تے شیطان کوں میندن تے او اہدن انہیں
لوکس دے متعلق جیرجے نہیں میندے جو او زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکس کنیں جیرجے مومن۔

۵۳۔ اے لوگوں جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ۛ تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ بھہ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں وادشاہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی ادھلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا ادلوکس تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال بڑے۔ تے اسان ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سٹپ بڑا۔ تے اسان انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی بڑتی۔

۵۶۔ انہیں دجو کھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کھ اوکس رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ۛ

۵۷۔ بے شک جیرے نیش منیدے ساڈی آیات کوں تے اسان انہیں کوں بھاد وچ ضرور سیسوں تے جڈاں چم گل ولین تے اسان پے چم وٹا ڈلسوں تاں جواد عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ۛ

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسان انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہندیاں پئین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلیں ہوسن تے اسان انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہاکوں مکم بوندے جو تہاں امتاں انہیں کوں ڈیو جیرے حقدارن تے جڈاں تہاں لوکس وچ فیصلہ کرو تے الصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کنبھی چنگی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۛ

۶۰۔ اے ایمان والو تہاں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُولَوْنَ النَّاسُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يُحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَإِنَّهُمْ مِمَّنْ آمَنَ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَ كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ④

رسول تے اولیٰ حاکم دی اطاعت کرو جیڑھا تہا بڑے وچوہرے
تے جے تہا بڑا کہیں گال تے جیڑھا تھی وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیئیں تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تہاں اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کول منیندے ۴۔ اے گال چچکی تے ایندا
بہوں چچکال انجام۔

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ صُوبُوا بِمَا أُزِيلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُزِيلَ مِنْ تَحْتِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ⑤

۴۱۔ کیا نیکیوں پتہ انہیں لوکیں دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اسان ایمان گھن ائے ہں اوندے اتے جیڑھا تہو
لے تے جیڑھا تیں کیں پہلے بہا یا گئے اوچا ہندن جو اشیان
کیں فیصلہ کراون تے انہیں کول مکم بڑا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کول پرے درے دا گمراہ بنا
ڈیرے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ⑥

۴۲۔ تے جڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو آڈاوندو جو لہائے اللہ
سیئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقین کول ڈوبیں
جو اوتیں کیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۖ يَا لَيْلَىٰ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا يَخْسَافًا
وَتُوفِيقًا ⑦

۴۳۔ تے اے کیوں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ۷
انہیں دے اپٹے ہتیں دی کاٹی دی وچرناں پچھیں او منافق
تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اسان تے صرف
ارادہ کیسا ہا چچکے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ⑧

۴۴۔ اے لوکن جو کچھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سیئیں خوب ہاندے
توں انہیں کیں پوہا تھی وچ تے انہیں کول نصیحت کرتے انہیں
کول اینجی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَحِيمًا ⑨

۴۵۔ تے اسان کوئی رسول نیں پھیا سوائے ایندے جو اللہ سیئیں
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جائیں تے ظلم کیا ہاتے تیڈو آون ہاتے اللہ کیں
بخشش منگن ہاتے رسول دی انہیں واسطے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیئیں کول بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پادون ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَخِشَوْكَ فِيمَا شَجَرٌ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلُمُوا أَسِيلًا ﴿۵﴾

۶۶۔ تے تیرے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں براوں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بٹاون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ جنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھن۔

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيثًا ﴿۶﴾

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں مکم ڈیوں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا پٹے گھریں وچ نکل وچرتے سوائے
تھوڑے لوکین دے کوئی انہیں وچو لے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھن با جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہانڈے لے انہیں
کیتے چبکا ہا تے پکی گال بائی۔

وَإِذَا لَا تَذُنُّهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۷﴾

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہاپٹے دلہ
۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی دکھاؤں ہا۔

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۸﴾

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کر لیں لے انہیں
وچ دل ولسن جنہیں تے اللہ سیں النامکین جویں نبی تے مہیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چبکے سبگتی بن۔

وَالضَّالِّينَ وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿۹﴾
ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿۱۰﴾

۷۱۔ لے اللہ سیں افضل تے او بہوں جانٹی والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثَابِتَاتٍ
أَوْ انفِرُوا جُنُودًا ﴿۱۱﴾

۷۲۔ اے ایمان والو اپنی حفاظت دے ساماند برویسے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے قس قس کے ٹرو یا سارے کٹے قس کے ٹرو

وَأَن مِّنْكُمْ لَمَن لَّا يَرْطُلَنَّ فَإِنِ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿۱۲﴾

۷۳۔ تے بے شک تاساں وچو کچھ انجمن جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آبدے جو
میںڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جویں انہیں نال حاضر نہ
ہاںمی۔

وَلَمَن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
وَلَٰكِنِّي أُفِيكُم بِالْحَقِّ وَأَنبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

۷۴۔ جے تہا کوں اللہ سیں کسین فضل پہنچے تے او آبدے ہاںے
جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی لے ہاتے جویں
انہیں دے تے تہا لے وچ کوئی دوستی و التلق بائی کاہند۔

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ

۷۵۔ انہیں لوکین کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرھے دنیاوی زندگی کوں چھوڑے آخرت کوں مل گدی کمرن

يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

تے جیسا اللہ دے رہے وہی جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑھا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ دیسیں۔

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تہاں توہے لڑے اللہ دے رہے
وہی انہیں دی خاطر جیسے میں تے عورتیں وچ کمزور تے ہاں
جیسے آبدن لے ساڈے رب ساکوں اس ظالم دست وچ کدھ
جیندے رہن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سنگتی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

۷۷۔ جیسے مومن لڑے اللہ دے رہے وہی جنگ کریندن تے
جیسے کافرن او شیطان دے رہے وہی جنگ کریندن اس واسطے
تہاں جگ کرو شیطان دے دوستیں ناں بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں اکھیا گیا ہا جو
تہاں اپنے ہمیں کوں روکو تے نماز مہلکے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرم کیتی گئی تے انہیں وچرہک ٹولہ
لوکس کیں الیوں بڑن پئے گئے جیویں اللہ کیں بڑن بے یا اول کیں
وی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں تعمیری
مہلت ڈتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا تے
آخرت جنگی و اوندے واسطے جیہا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈ دی جگہ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیا
ولیں۔

۷۹۔ تہاں جھتاں ہر سو تہاکوں موت آپکڑ لیس بھانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہو ورجے انہیں
کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہن جو لے اللہ وڈے تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہن جو لے تہاڈے وڈے۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ اس قوم کوں کیا تھی

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَزْوَاجَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝

الْمُتَرَدِّينَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا
تُظْلَمُونَ قَبِيلًا ۝

إِن مَّا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قُلْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝

گئے جو کمال سمجھنے دے کو بہووی نہیں دیندے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے اور اللہ کیں ہے تے جیہی تکلیف پہنچے اور تیلے اپنے ولو۔ اسان تیکوں لوکس واسطے رسول بنا کے پٹھے سے تے اللہ کافی گواہ۔

۸۱۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریس اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے

نگران بنا کے نہیں پٹھیا

۸۲۔ او آہدن ساڈا کم تے اطاعت تے جڈاں او تیں کیں باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے او دے خلاف جو توں آہدیں اللہ سیس کھداویندے جو اورات کوں تیلے خلاف سوچیندے۔ توں انہیں کیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا او لوک قرآن تے غور نہیں کریندے جے لے اللہ دے سوا کہیں پے کیں ہوندا تے او دندے وچ بہوں سارا اختلاف پاوے ہا۔

۸۴۔ تے جڈاں انہیں کیں امن یا خوف دی گال اندی ء او اوکوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپنے رسول یا اپنے ماکم دو گھن وچن ہاتے انہیں وچو سیانے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھن ہا۔ تے جے تہاڑے اتے اللہ دافضل نہ ہووے ہاتے او ندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکس دے آساں شیطان دے پچھو ٹر پو و ہا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جیگ کر تیکوں اپنے سوا کہیں دازمہ وار نہ بنایا ویسی۔ تے توں مومنین کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سیس کافریں دی جیگ کوں روک ڈلوے تے اللہ سیس دی جیگ سخت تے او دا عذاب دی بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸۰﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فُتًا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿۸۱﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۸۲﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿۸۳﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَبْطِنُونَ بِهِ وَلَوْ لَفَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَا تَبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۴﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَخَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفٍ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیسا شخص چنگی سفارش کرے اور دے کیتے اور دے وچ
اور احصاء۔ تے جیسا شخص بری سفارش کرے اور دے
واسطے وی اور احصاء۔ تے اللہ سیس ہر شے دا نگران۔
۸۷۔ تے جہاں تہا کوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کیں چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے جے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا ہو۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کوں
قیامت دے ڈیند تک ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کیں زیادہ سچی گال کون
اکھ سکدے۔

۸۹۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈیوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے کیں
دی وجہ نال منہ بھرتے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے ہو
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوں دے واسطے
توں اصلو کوئی رستہ نہ پئیں۔

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بن گئیں تہاں وی اوں کافر
برٹ و نچرتے کہو جیہں تھی دج تہاں انہیں وچ کہیں کوں سبکی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
وچن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جیسا وی او
لمبھن۔ تے انہیں وچ کہیں کوں سبکی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں کوں دے سوا جیہے انجی قوم وچ ہون جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کیں ہرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کوں تہا ڈے
اتے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ﴿٨٦﴾

وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا أُوْرِدْوْهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِّ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٨﴾

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أْتَرِيدُونَ أَنْ تَهْذُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا لَوْ نَكَّرُوهُمْ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَلَفَ بِهَا جُورًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَنَحْذِوَهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يَقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلْتُمْ عَنْهُمْ لَقَاتَلُوكُمْ وَالْقَوَىٰ
إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

جے اوتساں کنیں پوہے تھی وچن تے تہاڑے نال جنگ نہ
کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے دل اللہ سیس
انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں
چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں وی تساں مسو جیرے چا بندن
جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ چڑاں وی او
فتے دو دلائے گیئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرتے سیا
گئے۔ تے جے اوتساں کنیں پوہے تے پریں تھی وچن۔ تے
صلح وی نہ کرن تے او اپنے جھیں کوں وی نہ روکن تے بھجیں
تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہا کوں
او ملن۔ اے او کوکن جو اسال تہاڑے واسطے انہیں دے
خلاف واضح دلیل ڈے دتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے
سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے
او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا
ڈیوے سوائے ایندے جو او۔ صدقے دے طور تے چھوڑ
ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہووے جیری تہاڑی دشمن تے
او قتل مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن
(کافی) تے جے او اول قوم وچ ہووے جو تہاڑے تے اوندے
درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارث کوں خون بہا
ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے
ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈوہینے مسلسل روزے
رکھے اے اندی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں ہاٹ بچھ کے قتل
کرے تے اندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ أَخِيْنَ يُرِيدُونَ اَنْ يَّامْنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رَّدُّوْا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكُسُوْا فِيْهَا اِنْ لَمْ
يَعْتَرِكُوْكُمْ وَيَلْقَوْا اِلَيْكُمْ السَّلَامُ وَيَكْفُوْا اَيْدِيَهُمْ
فَاْخَذُوْهُمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ تَقْفَتْهُمُ وَاُولٰٓئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۲﴾

۱۲
۹۲

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوا اِنْ كَانَ مِنَ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَ اِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَلْيَبَوِّ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فِصْيًا مِّنْ شَهْرَيْنِ مُّتَابِعَيْنِ تَوَبَّ مِّنْ
اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۹۳﴾

وَمَنْ يَّقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدًّا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خُلْدًا
فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے لئے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندرے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَالِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۶﴾

۹۵۔ اے ایمان والو جہاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری بڑیکھ بھال کر گھنوتے جیرھا تھا کوں سلام کرنے اول کوں اے نہ اکھوتو توں مومن نوہیں تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہندے ء تے اللہ سیس کنیں بہوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ایویں ہاوے۔ اللہ سیسں تھاڈے اتے احسان کیتے تے تساں بڑیکھ بھالو۔ بے شک اللہ سیسں جو تساں کریندے ء چاہندے۔

۹۶۔ مومنین وچ او میرے کہیں تکلیف دے بغیر بہر وچن تے جیرے اللہ سیسں دے رستے وچ جہاد کرن والیاں اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فہیت ڈتی اللہ سیسں بہوں ڈوالیں تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیں کوں۔ اللہ سیسں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیسں بہوں ڈوالیں تے جہاد کرن والیں کوں وڈے اجر نال فہیت ڈتی ء۔ ۹۷۔ اے اللہ سیسں کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِنَةَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۷﴾

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۸﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْفُلُوكَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۹﴾

۹۸۔ اے اللہ سیسں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔ ۹۹۔ بے شک اولوک جنہیں کوں فرشتے اتھے حال وچ مارن جہاد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کوں اکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوے او اکھن جو اساں اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاے فرشتے اکھن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ بائی تساں کتھائیں ہجرت کرونجو ہاے اولوک جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او بہوں بری جاے۔

إِلَّا الَّتِي تَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جو انہیں تے تہمتیں تے ہالیں وچوچھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کوں کوئی بی راہ نظر دی جائی۔

۱۰۰۔ اے تمی سبکدے جو اللہ سیس انہیں کوں معاف کر ڈیوے
اللہ سیس بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۱۰۰۔

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیس او زمین وچ بہوں
ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے
جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو بہرت
کے نکلی تے اوں کوں دل موت آدے وچے اوند ابر اللہ دے
ذمے تمی گیا۔ اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرتے تہا بڑے اتے
کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں بڑو جو کافر
تہا کوں بکھڑا لین بے شک کافر تہا بڑے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا
انہیں وچو ہک ٹولہ تہا بڑے نال کھڑا تہا تے ہتھاروی چئی
کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا بڑے پھیر حفاظت
کیے کھڑے تھی وچن تے دل آدے۔ بڑو جڈاں جیں
نماز نیں پڑھی تے تہا بڑے نال نماز پڑھے اودی اپنے ہتھار
تے حفاظت سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرھے کافرن
او چاہندن جو تساں غافل تھی وچو۔ اپنے ہتھاریں نے
اپنے سامانیں کنیں تے او ابھن گھٹ تہا بڑے اتے حد
کر ڈیوں۔ جے تہا کوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو
تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھار رکھو
چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سیس کافرن
کیے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوتے تساں اللہ سیس
کوں کھڑے تھی کے بیہ کے تے پا سے دے بھرنا بد کرو۔
تے جڈاں تہا کوں تسلی تھی وچے تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو

فَاُولٰٓئِكَ عَنِ اللّٰهِ اَنْ يَّعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا
عَفُوًّا ۝۱۰۰

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرْعًى
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُولِهِ نَمَّ يَذِرْكُمُ الْهَوَىٰ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ
عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا رَحِيْمًا ۝۱۰۱

۱۰۲

وَإِذَا عَزَمْتَ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا عَدُوًّا مُّبِيْنًا ۝۱۰۲
وَإِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَتَقُمْ طَآئِفَةً
مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلِيَاخُذُوا وَاَسْلِمَتْهُمْ سَفَا اِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَآئِكُمْ وَتَلَاتِ طَآئِفَةٌ اٰخَرٰى لَمْ
يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلِيَاخُذُوا جِذْرَهُمْ وَاَسْلِمَتْهُمْ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِمَتْكُمْ وَاَمْسَعَتْكُمْ
فَيُبَيِّلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ فَرِحْتُمْ اَنْ تَضَعُوْا
اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِينًا ۝۱۰۳

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللّٰهَ قِيَمًا وَقُوْدًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۝۱۰۴
الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۝۱۰۵

بے شک نماز مومنین دے اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ لتسا دشمن قوم کول بھن دج ڈھلے نہ تھیو نہ تہاکول تکلیف تھندی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھندی ۽ جیویں تہاکول تکلیف تھندی ۽ تے لتسا الشکین او امید رکھدے ۽ جیویں او نیں رکھندے۔ بے شک اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ۽ تاں جوتوں لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرن والیں ولوں جیڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے الشکین بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ توں انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جیرے پٹے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیس پسند نیں کریندا جیڑا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہگار بے۔

۱۰۹۔ او لوکس کیں تے لکدن تے اللہ سیس کیں نیں لک سکدے۔ اللہ سیس انہیں دے نال ہوندے جیرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزیریندن جینکوں اللہ سیس پسند نیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سیس انہیں کول دہیٹن والا ۽۔

۱۱۰۔ سنا لتسا او سہ ہوتے جیرے انہیں دی طرفوں دنیا وی زندگی وچ جیڑا کریندے ۽ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سیس نال کول جیڑا کرے یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جیڑا شغص برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیس کیں معافی منگ گھندے او اللہ سیس

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَا تَأْلَمُونَ لَكُمُ التَّوْبَةُ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ كَانَ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا ذَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عَمِيمًا ﴿١٠٩﴾

هَآئِنْتُمْ هَآؤَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَظْلَمْ نَفْسًا ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخش والاتے مہربان بیسی۔

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئں بہوں جائن والاتے بہوں سیٹا ۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندا الزام کہیں بے قصور تے لاڈلوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ دافعل تے اوندی رحمت تیبے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبدا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئں تیبے اتے کتاب تے حکمت لہائی تے تیکوں سکھائے سی جوتوں نہ جائنڈا ہانویں تے تیبے اتے اللہ سیئں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈلوے یا چنگے کم دی یا لوکس وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیستے کر لسی اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈلیسوں۔

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر قیون دے بعد رسول نال جھپڑا کر لسی تے مومنین دے سوا پے رستے تے ٹرسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈلیسوں جتنے او پھر سی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سیسوں تے اے بہوں گندا ٹکاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئں شرک کوں نیئں بخشندے ایندے سوا جیندے چاہی پے گناہ بخش ڈلیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈا گمراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سببیدن (خدا بنیدن)

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَهَا يَรَوْنَهَا فَكَلَّمُوا بِهَا مِمَّا عَشَرَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۱۵﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۷﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿۱۱۸﴾

تے او محض مردود شیطان کوں سیدن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی تے اوں آکھئے میں تیلے بندیں وچ ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کر لیاں تے انہیں کوں امیداں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈلیاں او جانوئیں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈلیاں تے اللہ دی خلقت کوں بدل ڈلین۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی پٹندے او بہوں گھائے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے ڈیندے تے امیداں بدھونے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سرا کوئی وعدہ نہیں کریں۔
۱۲۲۔ اے لوک جنہیں داکٹر دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اسان انہیں کوں ضرور استغیہ باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وچ نہراں وندین او انہیں وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ دا وعدہ سچا ہے۔ اللہ کیں زیادہ سچی بول کیندی تھی سگدی ہے۔

۱۲۴۔ نہ تہا دی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیں جیڑھا برائی کر لیں اوندا بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پئسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کر لیں او جوان ہرے یا تربیت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تھیں تے انہیں تے پنڈ دی بگڑ دے جیڑھا دی علم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کیں زیادہ چنگا دین کینا جیں چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کرتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں میندا او دے دین دے پچھ چلن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا۔

لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مِّمَّا كَفَرُوا ۖ

وَلَا صَلَٰهُمْ وَلَا مَعِيَّةَهُمْ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَكْفُرْ ۖ اِذَا نَالَ الْاِنْعَامُ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَغْيِرْ ۚ خَلَقَ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا قَدْ دُوِّنَ لِلّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِيْنًا ۝

يَعِدُهُمْ وَيُخَيِّبُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا عُثُوْرًا ۝

اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَخِيْصًا ۝

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ۚ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ۝

لَيْسَ بِاَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا اِمَانِيْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوْٓءًا يَّجْزِ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا ۚ وَلَا نَصِيْرًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۖ اُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۝

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ۚ وَاشْتَبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِیْفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ حَبِيْبًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۸

۱۸

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِيكُمْ فِيْهِنَّ وَ
مَا يَنْظُرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعِفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ اِنْ اَنْتُمْ مُّوْمِنُوْنَ لِلّٰهِ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۝۱۹

۱۹

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ أَنْتُمْ
وَتَقْتُلُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۲۰

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَبْسُلُوا كُلَّ امْرَأَةٍ مَّا تَرَوُهَا كَالْمَلَائِكَةِ وَإِنْ
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا ۝۲۱

وَإِنْ يَتَرَكَ الْيَتِيْمَ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۲۲

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِذَا لَمْ اَنْتَقُوا اللّٰهَ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ اللہ سیس ہر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ ترحیتیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پچھن توں آکھ
اللہ سیس انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت دے
چکے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں ہم ترحیتیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تساں توہے جیزے انہیں دے مقرر تھے ہوئے
حق تے تساں چاہندے ہر انہیں نال نکاح کرو تے بالیں
وچو جیزے کمزورن (لے وی کم ہا) جو تساں میتیں نال انصاف
کرو۔ جو تساں چوگانی کر لیسو بے شک اللہ سیس اوں کوں
بڑا دھا جانڈے۔

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پیئے کنیں بدسلوکی دا ڈر ہووے
تے بے پرواہی داتے انہیں بڑدنا میں نے کوئی گناہ نیں جو او
صلح کر گھمن تے صلح چہنگی ہ۔ دیس وچ شومائی پیدا کر ڈنی
گئی ہ جے تساں کم کرو تے اللہ کنیں بڑو بے شک اللہ جو
تساں کریندے ہ اوں کنیں با خبر۔

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف توہ
کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلو نہ
جھک وچو تے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا ہو جے تساں آپت
وچ صلح کر گھمتے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہرں
بخشن والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جے او بڑو میں انجراج تھی وچن تے اللہ سیس ہر کہیں
کوں فراخی بڑے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سیس بہرں وسعت
بڑیوں والا ہ۔ بہرں سیانا ہ۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ تہا بڑے
کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب بڑی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید
مکمل ہونا ہ جو اللہ کنیں بڑو۔ نئے جے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣١﴾

کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ سیس داہ۔ تے اللہ سیس
بے نیاز تے تعریف کیا گئے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰی بِاللّٰهِ
وَكَیْلًا ﴿٣٢﴾

۱۳۳۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ داہ تے اللہ سیس
کافی کارساز۔

اِنْ يَنْشَاْ يَذْهَبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَیَاْتِ بِاٰخَرِیْنَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی ذٰلِكَ قَدِیْرًا ﴿٣٣﴾

۱۳۴۔ تے او چاہے تے تہا کوں و بچا ڈیوے تے نہیں کوں
گمن آدے تے اللہ سیس ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ یُرِیْدْ ثَوَابَ الدُّنْیَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَبِیْعًا بَصِیْرًا ﴿٣٤﴾

۱۳۵۔ جیرھا شخص دنیا دا بدل چاہندے تے اللہ دے کو بہر
دنیا دا ثواب دی ہے تے آخرت دا وی ہ۔ اللہ سیس بہوں
سٹن والاہ تے ڈیکھن والاہ۔

یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِیْنَ بِالْقِسْطِ شٰهَدَآءَ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَیْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ اِلْوَالِیْیْنَ وَالْاَقْرَبِیْنَ ؕ اِنْ
یَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِیْرًا فَاللّٰهُ اَوَّلٰی بِهِمَا قِسْطًا فَلاَ تَتَّبِعُوْا
الْهَوٰی اَنْ تَعْدِلُوْا ؕ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ﴿٣٥﴾

۱۳۶۔ اے ایمان والو! انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے
گواہ بنو و بچو بھانویں او گواہی تہا ڈے اپنے یا ما پیر یا سکیں
دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سیس
انہیں ڈوناہیں دا زیادہ غیر خواہ۔ تے تہا کہیں خواہش دی
پیروی نہ کرو جو تہا انصاف کرو۔ جے تہا لکسو یا کنڈ
کر لیسو تے بے شک اللہ سیس جو تہا کریندے، باخبر۔

یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِ وَاَلِکْتُبِ الَّذِیْ
نَزَلَ عَلَیْ رُسُوْلِهِ وَاَلِکْتُبِ الَّذِیْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
یَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِکَتِهٖ وَکُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَایَوْمَ الْاٰخِرِ فَقَدْ
صَلَّ ضَلٰلًا بَعِیْدًا ﴿٣٦﴾

۱۳۷۔ اے مومنو! تہا ایمان گمن آؤ اللہ تے اللہ دے
رسول تے اول کتاب تے جیرمی او اپٹے رسول تے
بھائی ہ۔ تے اول کتاب تے جیرمی ایں کیں پہلے بھائی گئی
ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دے فرشتیں دا تے
اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے ڈینہہ دا
تے او پرے درجے دی گمراہی و بچ۔

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا کُفْرًا
لَّهُمْ یَكُنْ اللّٰهُ لِبَعْضِہُمْ وَاَدْرِیْہُمْ سَبِیْلًا ﴿٣٧﴾

۱۳۸۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گمن آئے تے
ول انکار کر ڈتے ول ایمان گمن آئے تے ول انکار کر ڈتا
تے ول انکار و بچ و دھ گئے اللہ انہیں کوں اعلو معاف نہ کر لیس
تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ ڈیکھ لیس۔

یَسِّرِ الْمُنَافِقِیْنَ اِنَّ لَهُمْ عَدَاۤیَاۤاَ بَیْنًا ﴿٣٨﴾

۱۳۹۔ توں منافقین کوں اے خبر سٹا ڈے جو بے شک

انہیں کہتے ہیں کہ لڑیوں والا عذاب۔

۱۴۰۔ جیرے لوگ کافریں کو سبکتی پٹیندن مومنین کوں
چھوڑ کے کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت
ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی جوتساں
جڈاں سٹوہ اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال
مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیئں او پی
گال شروع کرڈیوں۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی ویسور بے شک
اللہ سیئں منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کٹھا کر لسی۔

۱۴۲۔ جیرے تہاڑی تہاڑی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں
اللہ دلو فغ لے تے او آہن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے
تے جے کافریں دے حصے دج فتح آوے تے آہن اساں
تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں
مومنین کنیں بھائے اللہ سیئں قیامت دے ڈینہہ تہاڑے
درسیان فیصلہ کر لسی تے اللہ سیئں کافریں کوں مومنین تے
اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سیئں کوں دھوکا ڈیوں چاہندن
تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے
تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں
کوں بھکھیندن تے اللہ سیئں کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈیپ ڈیپ ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو
تے جیکوں اللہ سیئں ہلاک کرے توں اونڈے بچن داکوئی
رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سبکتی نہ بناؤ مومنین
کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپنے غلام کھلی کھلی
دلیل ڈیندے۔

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ يُكْرَهُونَ كَرَهُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَّبِعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَخْلَفُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مَذْهَبَيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَدُوَّكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱۴۵﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٥٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَبُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٥٩﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَرِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا سِرًّا مِّنْ ظُلُمٍ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٦٠﴾

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٦٢﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی شہود وچ برسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پئیس۔

۱۴۷۔ سولے اونڈے جبرھا تو بہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سیس نال چہر یا رہ و پئے تے اپنے دین کوں اللہ کیے غالص کر گھنے لے لوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سیس مومنین کوں منور و بڑا اجر دیسی۔

۱۴۸۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہا کوں عذاب بڑے کے کیا کر لسی تے اللہ سیس بہوں قدر کرٹ والا تے بہوں چاٹنی والا۔

۱۴۹۔ اللہ سیس ہری ہال دے ظاہر کرٹ کوں پسند نہیں کیندا۔ باجیندے اتے ظلم کیا گیا ہووے۔ تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے چاٹنی والا۔

۱۵۰۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سیس بہوں معاف کرٹ والا تے بہوں قدرت والا۔

۱۵۱۔ بے شک جبرھے لوک اللہ تے اونڈے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکمیا کرن تے او آبدن جو اساں کچھ کوں میندے ہیں تے کچھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

۱۵۲۔ ایسے لوک پکے کافرن تے اساں کافریں کیسے ذلیل کرٹ والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

۱۵۳۔ تے جبرھے اللہ تے اونڈے رسولیں کوں مینندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسے لوکن جڑا نہیں کوں انہیں دابلہ ضرور دیسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَقَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ۝

۱۵۴۔ تیس کہیں پچھدیں اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کہیں کتاب لہا اے وی کچھ نہیں موسیٰ کہیں تے اس کہیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ دکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجر کہیں انہیں کوں ہلاک کرن وائے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گاہے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کہیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر دتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ دتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَاتِهِمْ وَلَقِّنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّثْقًا عَلَيْهِمْ ۝

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھنیں دیتے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں اس دروازے وچ آکھن منیدے ہوئیں پہہ و نچرتے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کہیں نہ ودھو چھن چھن دے معاملے وچ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَسَا نَقْضِهِمْ مِّثْقًا فَهُمْ وَكُفِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَتَنَزَّلُ الْأَنْبِيَاءُ بِغَيْرِ حَقِّ وَقُولِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفًا بَلْ كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا يَكْفُرْهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجر نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرکے تے نیں کوں ناحق قتل کرکے تے لے آکھن دی وجر نال جو ساڈے دیس تے پردن۔ سچی گال لے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجر کہیں انہیں تے مہر لاڈنی تے اوہن ایمان نہ اینسن۔

وَكَفِّرْهُمْ وَتَقُولِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجر کہیں تے انہیں داحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوڑن دی وجر کہیں تے

وَقُولِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

۱۵۸۔ انہیں دالے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر دتے تے نہ انہیں اول کوں قتل کیتے تے نہ جاس نے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں متی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ ما او دم دے پچھو مڑ دے پین
انہیں اوں کون قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اسے ہے جو اللہ سئیں اونکوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی تے اللہ سئیں بہوں غالب نے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب و جو کوئی نیں جو اپنی موت کنیں پہلے
ایں واقعے کوں نہ میندا ہروے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے خلاف گواہ ہوی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکس دے ظلم دی وجہ کنیں جبرھے بیہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتن جبریاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے اندری وجہ انہیں دا بہوں ساریں کوں اللہ
دی راہ کنیں روک دے دی ہا۔

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھن دی جلاں انہیں کوں اس کنیں روک دیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکس دا مال کھاوٹ دی وجہ کنیں لے سزا
ملی تے اساں انہیں و جو کافر کنیتے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۶۳۔ تے جبرھے لوک انہیں و جو علم و چ پکن تے مومن
جبرھے ایمان ایندن اوندھتے جبرھا تیدو لہایا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سناں کوں ٹہاکے پڑھدن تے
زکاۃ ڈیوٹ والین تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوٹ والین۔ انہیں لوکس کوں اساں ضرور و ڈا بدلہ
ڈیسیوں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیدو و جی کیتی جمیوں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نیں دو اساں و جی
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے الیہ تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا عَلَيْهِمْ ظَلَمْتِ
أُحْلَتْ لَهُمْ وَيَصَدِّعُهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الزُّبْرَاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَخْلَصُوا
النَّاسَ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِنَّ الرَّاغِبِينَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالتَّقِيينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ وَعِيسَى وَآدَمَ
وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ

مَرْبُورًا ۝

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور
ڈیٹی مائی۔

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں ڈوس
چکے ہن تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیبڑے اتے
نئیں کیاتے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھا ہن
کیتن۔

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراون
والے ہن تاں ہر رسولیں دے آون دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعتراف نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیاناء۔

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے ہوا دھوکوں اللہ سیس پٹے
علم نال ہائے جو تیبڑے اتے ہایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہر۔

۱۶۸۔ بے شک جہنیں لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کنیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئیں۔

۱۶۹۔ بے شک جیزے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کوں نہ بخشے تے نہ انہیں کوں پیا رستہ ڈکھلیسی۔

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے لے اوندے وچ دیر
تئیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

۱۷۱۔ لے لوکو لے رسول تہاڑے کو بہو تہاڑے رب کنیں حق
نال آگئے تسان ایمان گھن آؤ لے تہاڑے واسطے چنگا
تے جے تسان انکار کر لے سوتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ داء تے اللہ سیس بہوں جائز والائے بہوں
سیاناء۔

۱۷۲۔ لے اہل کتاب تسان اپنے دین وچ مدکنیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی محال نہ کیئا کرو سوائے سچ دے۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يُشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ قُدُّسُهُ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَفَى وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنَّمَا هِيَ
خَبْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ و رسول ہاتے اوندی بشارت
با حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تسال اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آو تے تسال ترے
خدا نہ آکھورک و بچو تہا بڑے واسطے چنگائی۔ صرف اللہ
کلبا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین و جج جو کجھ ہے او ہیں داہ تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَعَلْنَا

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا برا نہ منی جو او اللہ دا بندہ
سبب تہ تے نہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا برا منی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کول اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کول پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے فضل باللہ
ڈلیسی تے جیرھے لوک برا منین تے وڈائی کر لیں تے او
انہیں کول بہوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسوائے
اللہ دے اپنے ٹیکتے نہ سگتی پئیں تے نہ کوئی امدادی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢٤﴾

۱۰۵۔ اے لوکو تہا بڑے کوہو تہا بڑے رب کنیں کھلی کھلی
دلیل آچکی تے اسان تہا بڑو ہک روشن نور بہائے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَةِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے او کول
مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کول اپنی رحمت تے
وڈے فضل و رح و داخل کر لیس تے انہیں کول آپ دو
آون والا سدھارستہ ڈھکیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ او تیں کنیں پچھن توں آکھ بڑے جو اللہ سیس کلالہ
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹ ہووے تے اوں کول
اوندے ترے دا ادھ بلسی تے جے اوں بھیٹ دا بال

وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَقِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾
 نہ ہر دے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہوسی۔ تے جے او بڑو بھینس ہون تے انہیں بڑوایں
 کوں اوندے ترکے دا بڑو ترہائی ملیسی۔ تے جے بھین بھرا
 ہوں جو ان تے تربیتیں تے جو ان کوں بڑو تربیتیں
 دے دے صے دے برابر ملیسی۔ اللہ سب اے تہا بڑے کیتے
 بیان کیتے ناں جو لتاں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سب ہر چیز کوں
 جانیں والا ہے۔

سورة مائدہ مدنی ۷۲ سے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۲۱ آیات تے ۱۶ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرٹ والا ۷۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُكُمْ إِنْ أَمَرْتُمْ بِهَا بِعْ بَعْثُكُمْ عَلَى الْكَفَالِ وَأَتَمُّوا حَقَّهُمْ ذَلِكُمْ يَتَذَكَّرُ ②

۲۔ اے ایمان والو اپنے وعیدیں کو پورا کرو۔ تہاڈے
واسطے حلال کیتن ڈیجکری قسم دے جانور سولے اوندے
جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سٹائے گبن شکار تہاڈے
کیتے حلال نیں جڈاں لساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریندے جو چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فُضُلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ③

۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حقی نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانوریں دی
جینکوں قربانی کیتے بار پوائے گبن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دواؤں والہن جیرھے اپنے رب و افضل چاہند
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی اس گال تے نہ اجا رے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکے۔ جو لساں زیادتی کردتے لساں نیکی تے
تقوی دے کیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ تکیں ڈرو بے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا ۷۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْبَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَخُمْ إِلَٰهٍ خَيْرٌ مِنْكُمْ
مَّا أَهْلَ الْبَيْتِ إِلَٰهٌ بِهِ وَالْمَنْخَنِخَةُ وَالْمُؤَذَّةُ وَالْمُؤَذَّةُ
وَالنَّطِخَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَلَّيْتُمْ وَمَا ذَلَّيْتُمْ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلَّيْتُمْ فَتُشْرَبُ
الْيَوْمَ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ

۴۔ تہاڈے اتے حرام کیٹا گئے مردار تے رت تے جٹاے
داماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے مارا گیا ہووے۔
پتھر یا دٹے نال مارا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھ
کے مویا ہووے سبک لگن نال مویا ہووے یا دندے

جینکوں کھا دہروے سوائے اوندرے جینکوں تساں کوہ
گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کٹھا گیا ہروے تے تیریں
نال اپنا ہمد کدھوے سارے کم نافرمانی سبھ اچ کا فر
لوک نا امید تھی گئیں تہاڑے دین کوں نقصان پچا وٹ
کنیں تساں انہیں کنیں نہ بڑوتے میں کنیں ڈرو۔ اچ میں
تہاڑے کیے تہاڑا دین مکمل کر بڑتے تے اپنی نعمت تہاڑے
اتے پوری کر بڑی تے تہاڑے کیے دین اسلام کوں پسند
کیے۔ تے جیرھا کھجور وچ مجبور تھی ونجے تے اوگناہ دوھکٹ
والا نہ ہروے تے بے شک اللہ سیئیں بہوں بخشش والا
تے بہوں مہربان۔

۵۔ اوتیں کنیں پچھن ہوا انہیں کیے کیا حلال کیائے توں
اکھڑے جو تہاڑے کیے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
جیرے جانوریں کوں تساں شکار کرن سکھائے اوندرے جو جو اللہ سیئیں
تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڑے کیے روکن
تساں اوندرے اتے اللہ دانال گھنوتے اللہ کنیں بڑوبے
شک اللہ سیئیں بہوں جلد حساب گھنٹ والا۔

۶۔ اچ تہاڑے کیے ساریاں پاک چیزاں حلال کیائیں گئیں
تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے
واسطے حلال تے تہاڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
تریمیتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تریمیتیں
جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں
انہیں کوں انہیں بے حق مہر بڑو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان بے لہ
تے اوندا اعل و پنجیہ گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاوٹ
والیں وچو۔

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیو و تے

وَاحْشَوْهُ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِّدِينِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُكُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّقُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فُكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَجَنِّدِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ۝

ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

۱

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْمَخَاطِطِ أَوْ لَسْتُمْ عَلَى الْمَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

تساں دھووا اپنے منہ تے ہتھ اراک تک تے مسح کرو
اپنے سریں داتے پیر دھووا گئیں تک۔ تے جے تساں
جمنی ہووے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا
سفر تے ہو یا کوئی تہاڑے وچ جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا
تساں تریختیں نال سٹے ہووے تے تہا کوں پانی نہ ملے تے تساں
پاک مٹی نال تیمم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں واوندے
نال مسح کرو۔ اللہ سیں تہاڑے کیتے تنگی نہیں چاہندا
اوے چاہندے جو تہا کوں پاک کرے تے تہاڑے لے
اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي وَثَّقَكُمْ
بِهَا إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڑے لے ہے یاد کرو تے
اوں وعدے کوں یاد کرو جو تہا کوں تساں کیں گدھا ہاتے
جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سیٹے تے شینے۔ تے اللہ کیں
ڈرووے شک اللہ سیں سینے دیاں گالہیں بہوں چاڑے۔
۹۔ اے ایمان والو! تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے النفاق
نال کھڑے تھی و نہجو تے نہ ابھارے تہا کوں کہیں قوم دی دشمنی
ایں گال تے جو تساں النفاق نہ کرو۔ النفاق کرو لے تقویٰ
دے زیادہ کو بہو۔ تے اللہ کیں ڈرووے شک اللہ سیں
باجر جو تساں کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ مُهَيَّاتٍ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجِيْزُكُمْ شَتَاؤُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

۱۰۔ اللہ سیں انہیں نال جیرے ایمان گمن آئن تے عمل صالح
کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جیرے کو کس انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں
کوڑا کیتے نیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ ﴿٩﴾

۱۲۔ اے ایمان والو! اللہ دی اول نعمت کوں یاد کرو جو جیہیں
تہاڑے لے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ
رہلے کیتے تہاڑو دھادے تے اساں انہیں دے ہتھ
تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرو تے مومنین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطَرَّوْا إِلَيْكُمْ آيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سیئیں بنی اسرائیل کینیں پکا وعدہ گدھا لے اسان انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سیئیں آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں بے تہا نماز پڑھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سیئیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ کدھ کے ڈیو تے میں ضرور تہاں کینیں تہا بڑیاں برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہا کوں بہشت درج دا مل کر لیساں جیندے تلے (وچ، نہراں و ہندیاں پین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ کینیں بھل جگے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑن دی وچو کینیں اسان انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکینیں بدل ڈیندن تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی او نہاںک حصہ بھلا بڑے تے میں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ پتہ لگدا رہے ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کدھ نہ آکھ بے شک اللہ سیئیں نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولک جیرھے اے آہن جو اسان عیسائی ہیں اسان انہیں کینیں دی پکا وعدہ گدھا مل او وی بھل گیشن اوں نصیحت دا کدھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اسان انہیں وچو دشمنی تے بغض قیامت دے بڑینہ تک پا بڑتے تے جو کدھ او کریندن اللہ سیئیں انہیں کوں جلدی جڑس ڈیسی۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُفْرِغَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا أَذْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقُضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَسُوءَ حَقًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ⑮

سامنے بہوں ساریاں اوگا لیں بیان کریدے جیرھیاں
لٹاں کتاب دے دجو گیندے دوتے بہوں سارے قصور
معاف کریدے تے ہن تہاڈو التکدیں نور تے روشن
کتاب آپکی ۶۔

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑯

۱۔ اوندے نال التکدیں جیرھے اوندی رناتے ٹرون
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں
کدھاندے اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپنے حکم نال تے
انہیں کوں سدھا رستے ڈکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآقَاهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَيَّعَاءُ
وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑰

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہدن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
التکد او اصلو کافرین تے توں اکھڑے جو کیوں التکدے
مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت جے او چاہے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کوں ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے التکدی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریدے تے التکدیں ہر شے تے
قادر۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا زُالِمٌ ⑱

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہدن جو اسان التکدے پترہیں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کوں تہاڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے
سچ لے بے جو لٹاں دی اویں بشر ہوے جیویں اول پے پیدا
کیتن جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے التکدی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولے
۲۰۔ لے اہل کتاب تہاڈو ساڈا رسول آپکے او تہاڈے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالیں بیان کریدے
تاں جو لٹاں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فُتُورٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥﴾

ج ۵ بڑاوں والا نہیں آیا ہن تہا بڑو آگئے خوشخبری ڈیوں والا تے
بڑاوں والا تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمٍ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلْ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

۲۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم
اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی اوں تہا بڑے اے
کیتی بائی جڈاں اوں تہا بڑے دج نبی بنائے تے تہا کوں
بادشاہ بنائے تے تہا کوں اوکھج بڑے جو ادن زمانے دی
کہیں قوم کوں نہ بڑتا یا۔

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِكُمْ فَتَقْضُوا خُسْرٰىكُمْ ﴿٥﴾

۲۲۔ اے میڈی قوم داخل تھی وں جو ایں پاک زمین وچ
جیڑھی اللہ سیس تہا بڑے کیسے لکھ بڑی اے تے تے تہا نہ پھرو
اپنے کنڈیں دے بار نہ تاں تہاں گھانا پا کے ولسو۔
۲۳۔ انہیں آکھئے اے موسیٰ بے شک اوں دے دج جہوں
ظالم قوم رہندی اے تے اساں اوں دے دج اصول نہ پہسوں
جے تیں اوں تھو نکل نہ وچن تے جے اوں نکل وچن تے
بے شک اساں پہہ ولسوں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنْ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ
نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٥﴾

۲۴۔ جیڑھے بڑ دے پیسے ہن انہیں وچو بڑ بندیں آکھیا
جنہیں تے اللہ سیس انعام کیسا یا جو تہاں انہیں تے چڑھے
دروازے وچ پہہ وںجو تے جڈاں پہہ ولسو تے بے
شک تہاں غالب آویسوتے جے تہاں مومن ہوئے تے
اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالَ رَجُلٰۤىنِ مِّنَ الَّذِيْنَ يَمْكُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْنٰمَآ
اَدْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاقْلَمْ عَلَيْكُمْ
وَعَلٰى اللّٰهِ فَتْوٰكُمۡ لَآ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥﴾

۲۵۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوں دے وچ اصلو
کڈایں نہ پہسوں جے تیں اوں دے وچن توں تے تیڈا
رب وںجو بڑوہیں جنگ کرو اساں اتھا ہیں بیٹھے ہیں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا ۚ اَاَدَامُوْا فِيْهَا
فَاَذْهَبَ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا ۗ اِنَّا هُنَا قَوْدُوْنَ ﴿٥﴾

۲۶۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے مرن پٹے
تے اپنے بھرتے اختیار تے توں ساڈے تے نافرمان قوم
دے درمیان فرق کر بڑے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيۡ وَاِخِيۡ فَافَرِّقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾

۲۷۔ اللہ سیس آکھیا اوں کوں چالی سال تک اوں زمین کنیں

قَالَ فَاَنهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَّذِيْهُوْنَ

۴ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
محروم رہیں تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑو پتریں داسچا واقعہ جڈاں
ڈوناہیں قربانی کیتے تے ڈوناہیں وچوہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑو جھے دی قبول نہ تھی اوں اکھیا میں منور
تیکوں قتل کرڈیساں بڑو جھے اکھیا جوہے شک اللہ سیس
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹۔ بے تئیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیدو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شکیں
اپنے رب کنیں بڑوداں میرھا سارے جہانیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی وچیں دوزخیں وچوہ تے ظالمیں دا
ایجو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھلا دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کرڈتس تے گھاپا پاوٹ والیں وچوہ تھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیس ہک کاں پھٹیا اوزمین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں بڑکھالے جو اوکیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں اکھیا ہائے افسوس میں اسے دی
نیش کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی وچہاں ہا تے اپنے بھرا
دی لاش لکاڈیواں ہا تے اوشر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ اس واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرمن کرڈیا ہا جو
جبرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جبرھا قاتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھتیا ہوہیں اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دو کھلے کھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَارَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ التَّقِيں ﴿٥﴾

لَئِنْ سَطَّكَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِمُطِيعٍ لِّكَ
إِلَيْكَ لِاقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَنَعُوا بِإِثْمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونُ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُورِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُورِيَنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْتَائِبِينَ ﴿٩﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَرَ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَنَسْرِ فَوْنَ ﴿١٠﴾

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں و دھدے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی سزائے ہے جو اود قتل کیتے وچن یا پجانی نال مارینے
وچن یا انہیں دے ہتھ تے بیر خلاف ورزی دی وچو نال
کپ ڈتے وچن یا زمین وچو کڈھ ڈتے وچن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیرے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
تساں انہیں کوں وٹھی گھنوں تساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کو بہو
تھیوڈن دی راہ گوہو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو
تساں کامیاب تھیو۔

۳۷۔ بے شک جیرے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اوتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہو دے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں پچوٹ کیتے بدے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا وچن ہاتے انہیں کیتے
ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۳۸۔ او بجا کنیں نکلن چاہن تے او بجا کنیں نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر وچوٹ والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت ڈونا میں دے ہتھ کپ
ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیانہ۔

۴۰۔ تے جیرا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَكَانُوا
عَنْ اللَّهِ عَفْوَ وَتَرَحُّمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّوَارِكِ مَا هُمْ بَخْرَجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کرلیسی بے شک
اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۴۱۔ کیا توں نیں جاندا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت
آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب دیندے
تے جیکوں چاہندے بخش دیندے تے اللہ سیس ہر شے
تے قادر۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزَنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ ۝

۴۲۔ اے رسول تیکوں موحجانہ کرن انہیں لوکیں دیاں
گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچ جو
آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں اپنے منال تے انہیں
دے دیں نیں منیا تے یہودیں وچو کچھ لوک ایجھے ہن

سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحُجَّةٍ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَبْلُوكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۝ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سُنن تے اوہی قوم کوں شاد نکیتے
سُنن جیرے تیں کیں نیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں
اصلی جاتو بدل دیندے تے آہدن جے تہا کوں اے حکم
ڈٹا ونچے تے منورے جے اے حکم نہ ملے تے پھر تے جیکوں
اللہ آناؤں چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے
کیسے کچھ نو میں کر سگدا۔ اے اولوکن جو اللہ سیس انہیں
دے دیں کوں پاک کر ڈا ارادہ دی نیں کیا۔ انہیں واسطے
ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں
وڈا عذاب۔

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ اعْزِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْزِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْقَاسِطِينَ ۝

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سُنن تے بہوں کھندن حرام
تے جے او جیڑو آوون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا
توں انہیں کیں نہ پھر گمن تے جے توں نہ پھر گھنیں تے
او اصل وچ وی تیکوں نقصان نیں پچا بگدے تے جے توں
فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کرے
شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ

۴۴۔ تے او تیں کیں کیوں فیصلہ کرولیں جڈاں انہیں کیں

اللَّهُ ثُمَّ يُولَوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ اللَّهَ
لَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

تورات موجود تھے اور اُن سے وحی اللہ حکم موجود تھے اور
انہیں بعد ازل کنیں کھڑ کریندن تھے اولو ک مومن نیں۔
۳۵۔ بے شک اسان ہمانی ؑ تورات اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور۔ اور اُن سے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن
فیصلہ کریندن۔ یہودی دین دانے اللہ والے تے علما دی فیصلہ
کریندن ات گاہلوں جواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
ہائی تے اور اور اُن سے اتے نگران ہن توں لوکیں کنیں نہ ڈر
تے میں کنیں ڈر تے تسان میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
تے جیرھا اول تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سٹیں
ہمانی ؑ تے اوپکے کافرن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات وحی افرن کیا جواہجان
دے بدلے جان تھاکھ دے بدلے اکھ، بک دے بدلے بک
کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے
زخمیں داہنا و ہر تھلا بدلہ گھنوں۔ تے جیرھا جہان کر ڈیوے
تے اے اور اُن سے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
جیرھا فیصلہ نہ کر لسی اوں تعلیم دے نال جیرھی اسان ہمانی ؑ
تے ایٹے لوک ظالمین۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم
کوں پھٹے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اور اُن سے
اگو ہائی تے اسان اوں کوں انجیل ڈتی اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور ہاتے اور اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اور اللہ کنیں ڈرٹن والیں کیے
نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اور اُن سے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم
اللہ اور اُن سے وحی ہمانی ؑ تے جیرھا فیصلہ نہ کر لسی اور اُن سے
مطابق جو اللہ سٹیں ہمانی ؑ تے ایٹے لوک دُڑے باغی ہن۔

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَاءٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ فَاسْتَفُوا الْخَيْرَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥﴾

۴۹۔ تے اسان تیدو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی، جیڑی اپنے کس پہلی کتاب دی تصدیق کریندی، تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی، تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کراوے حق کوں جھوٹ کے جیر حاتیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچو اسان بنائے جھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) اتے جے اللہ چاہندا تے تہا کوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے بارے وچ تہا کوں ازمیندے جو اوں تہا کوں بڑے تے تے تان نیکیں وچ بک بڑو جے کیں اگو و دعو اللہ سیس دولتان ساریں ولے تے او تہا کوں بڑسیسی جیندے وچ تان اختلاف کریندے ہادے۔

وَإِنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سیس تیدو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پھجور نہ لگ تے انہیں کیں بچ لے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کیں پریں ہاڈیوں جو اللہ تیدو لہائے تے جے او پھورجن تے توں چاٹ گمن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کھ گن ہیں دی وچ کیں سزا ڈیوٹ چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان۔

أَفَحْكُمُ الْبَاطِلَ لِيُغْوِيَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ ﴿٥﴾

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ یقین رکھن والی قوم کیسے اللہ کیں چگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ إِنْ لَا يُهْدَى الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

۵۲۔ اے ایمان والو! تان یہودی تے عیسائی کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کج کج دے امدادی ہن تے جیر حاتیڈو کوں تہاڈے وچو امدادی نیسی ہو نائیں وچو تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نہیں جو کمیندا۔

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جہنم دے دیں وچ بیماری ۵
 ڈہریں او درک درک کے انہیں دو دیندن تے آہدن اسان
 ڈر دے ہن جو ساڈے اتے کوئی مہیت نہ آپرے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئیں تہاڈے کتے فتح گھن آوے
 یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں
 تے جیریاں او اپنے دیں وچ کیندن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہدن کیا لے او بے کوکن جیرے اللہ سیئیں
 دیاں پکیاں قساں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن
 انہیں دے عمل و نیجج گئے تے ادگھا پاوٹی وائیں وچو تمی گئے

۵۵۔ اے ایمان والو جیر حالتاں وچو اپنے دین کنیں پھر وچے
 تے اللہ سیئیں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت
 کر لیسے تے او اللہ سیئیں نال محبت کر لیں او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے
 رستے وچ جہاد کر لیں تے کہیں ملامت کرن والے دی ملاکھن نہ ڈہرسن
 اے اللہ و افضل جینکوں چا ہندے ڈہندے تے اللہ ہوں
 وسعت ڈیوٹن والا تے جائن والا ۵۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندا رسول تے او مومن
 جیرے نماز گھما کے پڑھدن تے زکا ڈہندن تے رکوع
 کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندے رسول تے مومنین کوں
 اپنا یار بنیدن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب
 تھیوٹن والی ۵۔

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بناؤ انہیں لوکیں کوں جہنم تہاڈے
 دین کوں مذاق تے کھیل سچے انہیں لوکیں وچو جہنم کوں کتب
 ڈٹی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافریں کوں سبکتی تے

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
 يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْ نَصِيبَكَ دَافِعًا فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي
 أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ۵۳

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَكُمْ حِطٌّ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
 خَسِرِينَ ۵۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
 يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۵۵

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
 الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۵۶

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ حَزَبَ
 اللَّهُ هُمْ الْغَالِبُونَ ۵۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
 هُزُوءًا وَ لَعِبًا مِمَّنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
 أَوْلِيَائِهِمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۵۸

اللہ کیس بڑو رہے تاساں مومن ہوئے۔

۵۹۔ تے جڈاں تاساں نماز دوسٹیندے ءو او ایسکوں مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے ایس واسطے جو اے او قوم جیڑی عقل نہیں کریندی۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے لے اہل کتاب کیا تاساں ساڈے نال ایس واسطے کوٹیندے ءو جو اسان اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں تے اونہے اتے جو ساڈے اتے ہایا گئے تے جو اسان کینیں پہلے ہایا گیا باجے شک تہا بڑے وچر بہوں سارے نافرمان۔
۶۱۔ توں اکھ کیا میں تہا کوں انہیں لوکسں واصل بڑاں جنہیں وابدلہ اللہ دے نزدیک ایس کینیں وی بڑا ءو۔ انہیں تے اللہ سیس لنت کیتی تے اپنا غضب ہمائے تے انہیں وچر کچھ کوں بٹا بٹے سی بھولوں تے جتھے تے انہیں شیطان دی پو جا کیتی ءو۔ انہیں لوکسں دا ٹھکاڑ بہوں بڑا ءو تے اوسدے راہ کینیں تھوڑک گئیں۔

۶۲۔ تے جڈاں او تاساں کینیں اندن آہدن اسان ایمان گمن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سیس بہوں جائدے جو او گیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچر بہوں ساریں کوں بڑہیں جو اودرک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹ دو بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں جگیندے انہیں کوں اللہ والے تے علماء گناہ دیاں گا ہیس کرٹ تے حرام کھاوٹ کینیں بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ ہدے بین۔ انہیں دے اپٹے ہتھ ہدے بڑے گئیں تے انہیں تے لنت کیتی گئی جو او انہیں اکھئے۔ اوندی وچر نال خدا دے تے بڑہیں

وَاِذَا قَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلَاةِ اَتَمُّوْهَا وَهَٰذَا وَ لِعِبَادِ ذٰلِكَ يٰۤاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۵۹﴾

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَتَّقُوْنَ مَنَّا اِلَّا اَنۡ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنۡزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنۡزِلَ مِنۡ قَبْلُ وَاَنۡ اَلۡتَزَكُمۡ فَيُفۡقُوۡنَ ﴿۶۰﴾

قُلْ هَلْ اُنۡتُمۡ بِشَرٍّ مِّنۡ ذٰلِكَ مَثۡوَبَةً عِنۡدَ اللّٰهِ مَنۡ نَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَیْهِ وَجَعَلَ مِنْہُمُ الْفِرۡدَۃَ وَالْغَنَازِیۡرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوۡتَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّ اضَلُّ عَنۡ سَوَآءِ السَّبۡیِلِ ﴿۶۱﴾

وَاِذَا جَاؤُکُمۡ قَالُوۡا اٰمَنَّا وَقَدۡ دَخَلُوۡا بِالۡکُفۡرِ وَہُمۡ قَدۡ خَرَجُوۡا بِہٖ وَاَللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا کَانُوۡا یَکۡتُمُوۡنَ ﴿۶۲﴾

وَتَرٰی کَثِیۡرًا مِّنۡہُمۡ یَسَارِعُوۡنَ فِی الْاَثِمِۃِ وَالْعُدۡوَانِ وَاٰکُلِہِمُ الشَّحۡطَ لِیُسَّ مَا کَانُوۡا یَعۡسَلُوۡنَ ﴿۶۳﴾

لَا یَنۡہٰہُمُ الرَّسُوۡلُۙوۡنَ وَاَلۡاَحۡبَارُ عَنۡ قَوۡلِہِمُ اِلَّا اَنۡہُمۡ وَاٰکُلِہِمُ الشَّحۡطَ لِیُسَّ مَا کَانُوۡا یَصۡتَعُوۡنَ ﴿۶۴﴾

وَقَالَتِ الْیَہُوۡدُ یَدُ اللّٰهِ مَغۡلُوۡلَةٌ عَلَیۡہِمۡ اَیۡدِیہِمۡ وَاَعۡنَا بِمَا قَالُوۡا بَلۡ یَدُہٗ مَبۡسُوۡطٰتٌ یُّنۡفِقُ کَیۡفَ یَشَآءُ وَاَلۡرِیۡدِنَ کَثِیۡرًا مِّنۡہُمۡ مَا اُنۡزِلَ اِلَیۡکَ مِنْ

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
يَلْجَأَ بَاطِلًا إِلَى اللَّهِ وَلَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝

بہت کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں وچو بہوں ساریں کون ضرور ودھسی لے تعلیم جو تیبے
رب کنیں تیبو لبائی گئی » مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے بڑہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کر ڈتے جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑا کائی اللہ سیس
اوں کون دساڈتے تے درکن زمین وچ گھیر گھٹن کیتے
تے اللہ سیس گھیریں کون پسندیں کریندا۔

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَيِّئِينَ ۝ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کنیں
بڈرن ہاتے اسان انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹاڈیوں ہا
تے انہیں کون نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔
۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کون قائم کرن ہاتے جرم تہیں
انہیں دو لبائی گئی » انہیں دے رب دلو تے او اٹھے تو دی
کھاوون ہاتے پیریں تلوی انہیں وچو بک ٹولہ اہلا کم
کرن والا تے انہیں وچو بہوں سارے ہن بہوں بُراء
جو او کریندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكُلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ۝

۶۸۔ لے رسول توں پچاڈے جو تیبے رب کنیں تیبو
لبایا گئے تے جے تیں لے نہ کیتا تے تیں او نہ اسبہا نیں
پچایا تے اللہ سیس تیکوں پچیس لوکیں کنیں تے بے شک
اللہ سیس کافر قوم کون کامیابی دی راہ نیں ڈکھیندا۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب تیں کہیں گال تے نوٹھے
جے تیں تیں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کون تے جو تہاڈو
تہاڈے رب و لو لبایا گئے تے ضرور ودھسی او تعلیم
جیرے تہاڈے رب کنیں تہاڈو لبائی گئی » مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

۷۰۔ بے شک جیرے ایمان دارن تے جیرے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں وچو جیرا اللہ تے آخرت

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصُّبُحُونَ وَاللَّصَّافِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

دے ڈینہہ نے ایمان گمن آدمے تے نیک عمل کرے تے
اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ اوموٹھے تھیں۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جڈاں دی انہیں دو رسول
آئے اولیٰ علم گمن کے جرمی انہیں دے دل پسند نہ کرینے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈوتا تے کچھ کول او قتل
کرن چاہندے بن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرَفَّاهَا كَذِبًا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

۴۲۔ تے انہیں دا خیال اے باجو کوئی فتنہ پیدا نہ تھسی
تے اوندے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وچو بہوں سارے ول اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں ہواو کریندن ڈہدا
پئے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے اکھیا ہا اے بنی
اسرائیل اساں اللہ دی عبادت کرو جی رہا میڈاوی رب
تے تہا ڈاوی رب۔ بے شک جی رہا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈتی تے اوند
ٹھکانہ دوزخ تے ٹالیں دا کوئی امدادی نیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَآءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ عَرَفِي
وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَزَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ مِنَ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّارِ ﴿٥٣﴾

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
اللہ ترین وچو بکب سٹو کوئی معبود نیں سوائے بک
معبود دے نے جے او اے اکھن کینن نہ رُکے تے
انیجے کافرین کول ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیں جھکدے تے اول کینن بخشش
نیں منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَدْعُ
إِلَهُ إِلَّا إِلَهًا وَاحِدًا وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ بن سوائے بک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدْقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

کئیں پہلے سارے رسول مرگئیں تے اوندی مایسی ہائی
او بڑوہیں کھانا کھندے ہن توں بڑیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول بڑیکھ
جوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

۷۔ توں اکھ کیا تساں اللہ سیس کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہاکوں بڑکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سُنُّ والا تے
جائٹن والا ۷۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧﴾

۸۔ توں اکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکین نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیرھی تساں کئیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیا ہاتے او سدھے راہ کئیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٨﴾

۹۔ بنی اسرائیل وچو جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ۷ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جوا نافرمانی کریندے تے حدکین ودھدے ہن۔
۸۔ تے ہک بڑجھے کوں برائی کئیں جیرھی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٩﴾

۸۱۔ توں انہیں وچو بہوں ساریں کوں بڑبیز جوا کافریں
کوں اپنا امدادی بُنیدن بہوں بُراء جو انہیں اپنی مرضی
نال اگو پھٹے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے
تے او عذاب وچ پئے رہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الذِّينَ كَفَرُوا هُمْ بِئْسَ
مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَخِطَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠﴾

۸۲۔ تے جے او اللہ تختے اوندے بنی تے جوا نڈو ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بٹادن با انہیں کوں سبکتی
رتے چپکبا ہا تے بے شک انہیں وچو بہوں سارے
نافرمانن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ ذَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مِمَّا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿١١﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُونَ
وَرَهْبَانًا وَلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں
جیرھے مشرکین سخت پیسیں تے توں پیسیں مومنین دے زیادہ
کولو محبت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اساں
عیسائی ہیں اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پاوری)
تے اللہ دے ہن تے بے شک او دہرائی نہیں کریندے۔

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِضُّ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا قُلُوبُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جڈاں اکلما سٹدن او جیرھا رسول دو لبایا گئے
جے تلا انہیں حق سٹھانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں دچو
ہنجھو دیہہ پندن تے او آہدن لے ساٹے
رب اساں ایمان گھن آئے ہن تہا ساکوں گواہیں وچ
لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اساں اللہ تے ایمان نہ گھن
آؤں تے جو ساٹو حق آئے تے ساٹوی خواہش جو ساٹا
رب ساکوں داخل کرے نیک لوکیں وچ۔

قَالُوا لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایں گال دے دے وچ بہشت دیسی جنیں
دے وچ نہراں و ہندیاں ہیں او او دے وچ ہمیشہ
رہن تے ایہو نیک لوکیں دا بدلہ دے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساٹوی آیات کوں جھٹلائے
تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْمِلُوا وِثْرَتَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے ایمان والو تہاں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس
تہاں بے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں
نہ دھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پسند
نہیں کریندا۔

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تہاں کھاؤ جو تہاں کوں اللہ سیس بڑے حلال
تے پاک شہیں تے اللہ کنیں بڑو جیندے اتے تہاں
ایمان گھن آئے۔

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِالْعُوفَىٰ أَنْبَاكُمْ وَلَكُمْ يُؤْخَذُ

۹۰۔ تہاں بے فضول قسمیں تے تہاں کوں اللہ سیس نہیں

إِنَّمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيمَانَ فَلَقَاءُنَا أَطَعْتُمْ عَشْرَةَ مُلْكَيْنِ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطِيعُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيزَ
رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَحْذِفْهُمَا فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارُهُ
إِنَّمَا يَنْكُرُ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥١﴾

پکڑینا تے او تہا کوں جیریاں تساں پکیاں قساں کھنڈے ء
انہیں تے جنہیں دا کفارہ ء ڈاھ مسکین کوں او کھاٹا کھواڑ
جیرھا تساں اپنے گھروالیں کوں کھوسندے ء
یا انہیں دے کپڑے یا بک غلام کوں آزاد کرو تے جیکوں
طافہ ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں
دا کفارہ ء جیریاں تساں کھنڈے ء تے اپنی قسمیں دی
حفاظت کرو الیں اللہ سیئیں اپنے محکم تہاڈے کیستے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْإِنْتَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جواتے بت
تے تیریں نال کراکڑ من پلٹ تے شیطانی کم ایں کینیں پنجر
تاں جو تساں کامیاب تھی و پنجر۔

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٥٣﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٥٤﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جڑے نال
دشمنی تے بغض پاؤں چاہندے تے تہا کوں اللہ دے ذکر
تے ناز کینیں ہٹاؤں چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (ادندرے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گویے
تے جان گھن جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پچھا ڈیون ء۔

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
تُحْمَ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْحَسِينَاتِ ﴿٥٥﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نیلی
جو او کھاؤں جڈاں او اللہ کینیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ دی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کوں پسند کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُؤْثِقَ اللَّهُ لَكُمْ بِسْمِ اللَّهِ مِنَ الْقَبْرِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیئیں تہا کوں ازبسی اوں تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے تچ بگسن تاں
جو اللہ سیئیں ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کینیں

ڈورے۔ تے جیرھا ایندے بعد حد کتیں ودھسی تے اوندے واسطے ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جیڑاں تساں احرام وچ ہر دے جیرھا اونکوں مرلیسی جان بکھ کے تے اوندل بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے ڈرو انصاف کرن والے تہا ڈرے وچو ایند فیصلہ کرلین تے اوں کوں قربانی کیے کہیے تک پچا وٹاں ضروری یا میکین داکھنا یا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپنے برے کم دی سزا پاوے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کرڈتے تے جیوں والا کیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا ڈیسی تے اللہ سیس غالب تے سزا ڈیون والا۔

۹۷۔ تہا ڈرے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندل کھاوٹ تہا ڈرے تے بنہیں مسافری دے فائدے کیے جئے۔ تہا ڈرے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ ہر دے تے اللہ کتیں ڈرو جیند و تساں کھٹے کر کے بنیتے ویسے

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کجے کوں لوکس دی ترقی کیے ذریعہ بنائے تے عزت والے جینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس جائدے جو آسمان وچ تے جرزین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں جائدے۔

۹۹۔ تے تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس سمعت سزا ڈیون والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پچا وٹ تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَعَزَّاهُ فِثْلَ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعَمُّرِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَفَّةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفًا وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝۹۶

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۷

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيُبَىٰ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۸

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝۹۹

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۰﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَا الْمَجْهُوبُ كَثْرَةً
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ
شَيْءٌ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَافِرِينَ ﴿۱۳﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذُوبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَبِضُّوا كُمْ مَن
صَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

چاندے جو تساں ظاہر کر دے اُسے جو تساں چھپا کر دے۔
۱۰۔ کون اکھڑے جو خبیث تھے پاک کچھو جیسے نہیں ہر دے
بھانوس تیکوں خبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو! کس ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و بچو۔

۱۱۔ اے ایمان والو! نہجانا گاہیں نہ پچھو جو تہاڑے اے
ظاہر کر دیاں و بچن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جیڑاں قرآن لہندا بیاہر دے تے او
تہاڑے اے ظاہر کر دیاں و لیس اللہ سیس آہیں انہیں
کوں ظاہر نہیں کیا تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں
سمجھ نال کم جھنٹ والا

۱۲۔ تساں کیں پہلے دی کب قوم نے انہیں گاہیں دا پچھا یا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۳۔ تے اللہ سیس شی بٹیا پچھو ڈال چٹن والی ڈاچی دے
کن کپن دی رسم اتے نہ سائبہ (بیخ بال چٹن والی ڈاچی) تے نہ وسیلہ (کبری
کوں لیل لیل جاڑے جاون تے انہیں کوں کہیں کب کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیون جیندی نسل
وچو ڈا ہال تھی و بچن) (اے رساں غلط ہن اتے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پدھیندن تے انہیں
وچو بہوں سارے عقل نہیں کر دے۔

۱۴۔ تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے او اوندو جو اللہ نے
بہائے تے او اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی
جیندے اتے اسال اپنے پیو ڈاڑے کوں پاتے
بھانوس انہیں دے پیو ڈاڑے کچھ دی نہ چاندے ہون
تے نہ سدے رستے تے ہون۔

۱۵۔ اے ایمان والو! تہا ڈی جائیں دا تہاڑے اے حق جیرما
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دے دوائے ول او

تہا کوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہا بڑے وچ کوئی مرٹ لگے

تے وصیت دے وقت تہا بڑی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بڑے وچ بڑو انصاف کرن والے ہون یا بڑو بے غیریں

وچ ہون تے جے تساں سفرو چ ہوو تے تہا کوں موت

دی مصیبت آونجے تے انہیں بڑوناہیں کوں نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاون جے تہا کوں شک

پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی

کوں نہ ٹکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچ جھٹی لیسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ بگ ونجے جو انہیں اپنے فمے

گنا، گھن گدھے تے دل پے بڑو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں وچ جہنیں دے خلاف پہلے

بڑو نے گواہی بڑی ہائی او بڑوہیں اللہ دی قسم

کھاون جو ساڈی گواہی انہیں بڑو دی گواہی کنیں زیادہ سچی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچ جھٹی

ولیسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق بڑوہیں یا او بڑن جو انہیں دی

قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرن واسطے پیش کر ڈیتی

ولیس۔ تے اللہ کنیں بڑو تے سٹو تے اللہ سٹیں نافرمان

قوم کوں سدھاراہ نہیں بڑکھلیندا۔

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کوں کھٹا کر لیتی تے

آکھسی تہا کوں کیا جواب بڑتا گیا ہا تے او آکھسن سا کوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کوں بہوں جانڈیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ

الْصَّلَاةِ فَيُقْسِمَن بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ

ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنْ مِنْ شُهَادَةِ اللَّهِ

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الْأَشْيَيْنِ ﴿۵﴾

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ آتِهِمَا اسْتَحْقَقَ اثْنًا فَأَخَرَيْنِ يَقُومُنِ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَانِ فَيَقْسِمَنِ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الظَّالِمِينَ ﴿۶﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَتِنَا بِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْمَاطُ

۱۲

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۷﴾

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أَجْنَبْتُمْ قَالَُوا

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُّسِ تَخْلُفُ بِكَ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ خَلَقُ مِنَ الطِّينِ
كَهْنَبَةَ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُخْرِجُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جب ایل اللہ نے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی
النعمت جیر صی اسان تیلے اتے کیتی ہائی تے تیلے ما
تے جب ایل روح القدس نال تیلے مدد کیتی ہم۔ توں لوکس نال
گاہیں کریندا ہانویں پینگے (چھوٹی عمر) وچ تے دھلدی
جوانی وچ جب ایل میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی گائی
تورات تے انجیل ہی تے جب ایل توں مٹی نال پکھی آلی کار
میلے حکم نال پیندا ہانویں تے توں اندے بچ پھوکا مریندا
ہانویں تے میلے حکم نال پکھی بن ویندا ہانے توں جانندو
اندے تے کوڑھی کوں میلے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میلے حکم نال مردے کلبھیندا ہانویں تے جب ایل میں
بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریں رکھے جب ایل توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں دپو ہرے لوکس
اکار کیتا ہانہیں اکھیا اے تے مرن کھلا کھلا جادو۔

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْهَارُونَ أَنْ آمِنُوا بِرِسُولِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جب ایل میں حاریر دو وحی کیتی جو تسان ایمان گھن
اؤ میلے اتے تے میلے رسول تے انہیں اکھیا اسان
من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْهَارِيُّونَ لِيَعْقُوبَ ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ أَتَقُولُوا
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جب ایل حاریر اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیلے رب لے
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاے
اوں اکھیا اللہ کنیں دے تسان مومن ہتے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَنْظِرَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے دپو
کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اسان جان گھنوں
جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے لے گواہ بن وچوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا
لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَبِيرُ الرُّقِيِّنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پچھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیلے ولو نشان ہوے
تے ساکوں رزق دے تے توں بہترین رزق دلوں والا ہوں۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَوْلَاهَا عَلَيْكُمْ فَتَن يَكْفُرُ
بَعْدَ مَنكُمُ فَإِنِّي أَعَذِبُ لَهُ عَلَايَا لَا أَعَذِبُ لَهَا أَحَدًا
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٧﴾

۱۱۷

۱۱۷۔ اللہ سیس اکھیا بے شک میں او تہا بڑے اتے بسیدیاں
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچ کفر کیا تے میں
اوں کوں عذاب ڈلیساں۔ ایجھا عذاب جیر ما دنیا وچ میں
کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِن كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٨﴾

۱۱۸

۱۱۸۔ تے جڈاں اللہ سیس اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کوں اکھیا با جرمیکوں تے میڈی ما کوں
ڈو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں اکھیا توں پاک میں میکوں
کیا حق با جو میں او اکھاں با جیندا میکوں کوئی حق نہا جے
میں اکھیا ہوسی تے توں اوں کوں چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں اونکوں چاڈیں تے جو تہا بڑے دل وچ۔ میں

نہیں چاڈا بے شک توں غیب کوں بہوں چاڈیں والا ہوس۔
۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او کھئے جو تیں میکوں حکم ڈتا با
جو اللہ دی عبادت کرو جیر ما میڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب او تیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے میں انہیں
وچ ہائیں جڈاں تیں میکوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔
۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈلیوں تے بے شک او تہا بڑے
بندہ تے جے توں انہیں کوں بخش ڈلیوں تے بے شک
توں غالب تے بہوں سیاناں میں۔

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ مَا تَفْعَلُ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

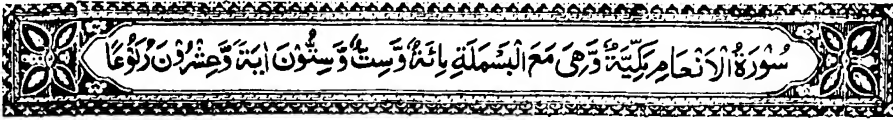
قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

۱۲۰۔ اللہ سنیں اکھیا اے جہاڑا سپیں کوں انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین او ندے وچ ہمیشہ رہیں۔ اللہ انہیں تے
رامنی تھی گئے نے او اللہ تے رامنی تھی گئیں۔ اے بہوں
وڈی کامیابی۔

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ کیے ہے تے او ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

۱۲۱

سورة النمل کی ۷۷ آیتیں ۱۶۶ آیات سے ۲۰ رکوعیں۔

- ۱۔ میں شروع کریناں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگئے
بُیُونُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّ وَلِیِّ رَحْمَہٗمُ وَاللّٰہُ۔
- ۲۔ ساریاں صفات اللہ سیٹ واسطے بن جیں آسمانیں
تے زمین کوں بنائے تے اندھارے تے سو جھلا
بنائیں ایندے باوجود کافر لوک اپنے رب دا شریک بنین
۳۔ او ہو جو جیں تہا کوں نمٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت
مقرر کیتے تے ایں مقرر وقت دا علم ہر کوں دی
تساں شک کریندے۔
- ۴۔ او ہو اللہ جبرہا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہا بے
رازیں کوں دی جائدے تے تہا بے ظاہر کوں دی تے
او جائدے ہوتاں کمدے۔
- ۵۔ تے جڈاں دی انہیں دے رب دے نشانیں وچ کوئی
نشان اندے تے او اول کنیں منہ پھیر گھندن۔
- ۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں
دو آنگے۔ تے جلدی او انہیں کوں او خراں مل ولین
جنہیں تے او کھلدن۔
- ۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نیں جو انہیں کیں پلے اسان کتے زباندے
لوکس کوں ہلاک کیتے اسان انہیں کوں زمین وچ او طاقت
ڈٹی ہائی جبرم تہا کوں نیں ڈٹی تے اسان انہیں تے بدلیں
کنیں ڈاڑھا مینہ ولسٹے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں
جبریاں انہیں دے ماتحت چلدیاں ہن ول اسان انہیں دے
گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈتا تے اوندے بعد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ لَمْ يَكُوْنُوْا بِرَبِّہُمْ يَعْدِلُوْنَ ②

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ طِيْنٍ ثُمَّ فَضَّلَ اَجَلًا وَّاجَلًا
مُّمَّعًا عَنْدَہٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَسْتَوُوْنَ ③

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ④

وَمَا تَأْتِيْہُمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیٰتِ رَبِّہُمْ اِلَّا كَاُفًا عَنْہَا
مُعْرِضِيْنَ ⑤

فَقَدْ كَذَبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَہُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيْہُمْ
اَنْبَاُ مَا كَاُفُوْا بِہٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِہُمْ مِنْ قَوْمٍ مِّثْلِہُمْ
فِي الْاَرْضِ مَا لَہُمْ لِمَنْ لَّكُمُ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَیْہُمْ
سِدْرًا وَّاَوْجَعَلْنَا الْاَنْہٰرَ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہُمْ فَاَهْلَكْنَا
بِدُنُوْبِہُمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِہُمْ قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ⑦

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اسان تیڈے اتے کانڈیں تے کمی ہوئی کتاب لہندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹن دی ہی تے دل وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب ۹۔ تے او اکہن ایندے اتے کیوں نہیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اسان فرشتہ لہاؤں پاتے اس کال دا فیصلہ تھی ونجے با تے انہیں کول دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اسان اونکوں فرشتہ بٹاؤں با تے اول کول دی آدمی دیکھ وچ پھوں با تے جیر صی گھل ہن انہیں تے مشتبہ تھی پی ۱۱۔ تے جے اسان مشتبہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیسا گئے۔ تے یکھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کول گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

۱۲۔ توں اکھ جزمین وچ ٹرو پھرو ول بیکھو جو جھلاوٹن والیں دا انجام کیا تھئے۔

۱۳۔ توں اکھ کینڈا جو آسمانیں تے زمین وچ (ول) توں آپ اکھ جو اللہ دا۔ اول اپنے اتے رحمت فرمں کر ڈتی ۱۴۔ بے شک او تہا کول ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صی لوکس اپنے آپ کول گھٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ ائیں۔

۱۴۔ تے جیر کھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۱۵۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۱۵۔ توں اکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبگتی بٹاؤں جیر صا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا۔ تے او کھویندے تے کھوایا نہیں دیندا۔ توں اکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا۔ فرمانبردار بٹاں تے توں مشرکیں دجو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلْيُسْوِهْ بِآيَاتِهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ①

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِّ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ②

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ③

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ
سَخَّرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ④

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑤

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيَكُمْ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَدَرَجَاتٍ
فِيهِ الَّذِينَ خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِنِّ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
الْمَتَّبِعُ الْعَلِيمُ ⑦

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَتَّخِذُ لِيَأْخُذَ الْفَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑧

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہ دے عذاب کیں
بڈراں جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جس کیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈا گیا تے
بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پکاوے تے اوکوں
ہٹا وٹ والا کوئی نیں سولے ہوندے تے جے او تیکوں
بھلائی پکاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیانا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کیں زیادہ سچی گواہی ڈیوٹ والی
کیرمی ستیء ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈو لے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جینکوں اے پیچھے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں اے گواہی ڈیندے جو جو خدا نال بے معبود
دی بن توں آکھ میں گواہی نہیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کیں جینکوں تاں

شریک بنیدے جو۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب پڑتیء او اونکوں ایویں
سنجھین جیویں او اپنے پتریں کوں سنجھین تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھٹا بڑے تے او ایمان نیں
اینہے۔

۲۲۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جبر صا اللہ تے کوڑ ہد حیندے
یا اوندے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۶

مَنْ يُضَرْفُ عَنْهُ يَوْمِيذٌ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيْنُ ۝۱۷

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَسْأَلْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝۱۹

قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُنَّ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝۲۰

الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَمْ يَزُنْهُمْ ۝۲۱

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝۲۲

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ شُرَكَاؤَهُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
آکھسوں انہیں کول جیرے شرک کریندے ہن تہا بڑے
شریک کتھان جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ يَتَذَكَّرْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ یکھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن
الہ دی قسم جیرہا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں
ہاں

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنئے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل
ولین جیرہا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ لَا يَقُولُ بِهَا مَعًا شَيْءٌ وَإِذَا جَاءُوكَ يُخَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ انہیں وچر کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سُنن
تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتن جو اے
سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کئیں وچ بوڑجے او
سارے نشان وی ڈیکھ گھن ماں وی اوندے اتے ایمان
نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے ناں
جیرہا کریندن۔ تے جیرے کافرن او بدن جو اے تے
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے او نہیں کول اوں کئیں رکیندن تے آپ وی
رکدن تے او صرف اپنئے آپ کول ہلاک کریندن
تے او سمجھدے نیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ مے سامنے کھڑے
کیسے ولین آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنئے رب
دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن وئجوں ہا۔

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّوْا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو (الہ سبب) ظاہر کرڈتے جو ایں کئیں
پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کول ولا پٹیا و نچے
تے ول دی اواہن کر لیں جتھو انہیں کول روکیا گئے
تے بے شک او کوڑ مریندے پئیں۔

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیا وی زندگی ہ۔

يَمْعُونَ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوهُمَا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالُوكَ الْيَسَّ هَٰذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلْ وَرَبِّنَا قَالْ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ۝

۳۶

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں بڑیکیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے
کھڑے کیسے ولین او آکھسی کیا لے ڈینہہ سچ نہ ہا او
آکھسن بالکل لے سچ ساڈے رب تے او آکھسی
اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کول جھٹلائے او گھٹے وچن
تے جڈاں انہیں تے او وقت اجھٹ گھٹ آولسی تے او
آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان ایں وقت دے بارے
وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹڈیں تے اپنے بارچھی ددے
ہوسن۔ سٹو جیر جا بار اوچی و دین او بہوں برا۔

۳۳۔ لے دنیا دی زندگی تے صرٹ کھیل تے تماشا۔
تے جیرے اللہ کنیں بڑدن آفرت دا گھرا انہیں واسطے
چمکاء کیا تساں عقل نو مے کریندے۔

۳۴۔ اسان جانڈے ہن او جیریاں گاہیں کریندن توں
مونجا تھیندیں او تیکوں نئیں جھیلندے ظالم لوک تے
اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے دی رسول جھٹلائے گیئیں
تے جڈاں انہیں کول جھٹلایا گئے تے بڑکھ بڑگئے انہیں
صبر کیسے دل انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں
کوئی بدل نہیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آپکین۔

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دا منہ پھر گھنن تکلیف ڈیندے
تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان
وچ پوٹری گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں
(تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کول سدھے راہ
تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقف وچو اصولو حق

۳۷۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرے سندن

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا قَرَرْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِيدُونَ ۝

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلْآلِ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَكْزِبُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِلَايَةِ اللَّهِ يَجْعَلُونَ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَاصْبِرْ وَلَا تَكْذِبُوا
وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِّكَلِمَتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ۝

وَإِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَكًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۷

إِنَّمَا يَسْتَحْجِبُ الَّذِينَ يُسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾

تے مڑیں کول اللہ سیس اٹھسی تے دل او اوندولائے
ولین۔

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ قادر
ہو او نشان لہاوے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
جانندے۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيٍّ يَنْجَحِيهِ
إِلَّا آمَمَّ آمَتًا لَكُمْ مَا قَرَضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں
ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولین۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ
مَنْ يَنْشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُصْلِحْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کول جھٹلائے او بوٹن تے
گوگن اندھاریں وچن جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ توں اکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب
اُونچے یا قیامت اُونچے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کول
سڈلیو جے تساں پچھے ہوئے (تے ڈسو)

بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تساں اوہں کول سڈلیو تے او مصیبت کول دور کریسی
جیندے کیتے تساں سڈیندے پئے ہاوے جے او چاہی
تے تساں بھل ولسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول پھین
تے ول اساں انہیں کول پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تاں جو او عاجزی کرن۔

قُلْ لَا إِدَاءَ لَهُمْ بِآسَأِ تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڑاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئیں تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کر کے دکھائے۔

۴۵۔ جڈاں او مچل گئیں جو انہیں کوں نصیحت کی گئی بانی
تے آساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے
تے جڈاں او اوندے نال جو انہیں کوں بڑا گیا با اسان
انہیں کوں ابھن گت پکڑ گدھاتے دل او نا امید مگئے

۴۶۔ تے جیڑی قوم نے علم کیتا با اوندیاں پاڑاں پٹ
ڈتیاں گئیاں تے ساریاں صفات اللہ دیاں ہن جیڑھا
سارے جہانیں دیاں لٹھار۔

۴۷۔ توں آکھ تساں دوسو جے اللہ تہاڑے کنیں تے اکھیں
کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڑے دیس تے مہرا ڈیوے
اللہ دے سوا کیرھا معبود جیڑھا لے تہاڑو والا نیسی توں
ڈیکھ اسان کیوں آیات دیاں پھر کے بیان کریندے ہن
اول دی منہ پیر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ دوسو جے تہاڑے اتے آوے اللہ دا
عذاب ابھن گھٹ یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا پیا کہیں
کوں ہلاک نہ کیا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیوٹ والا
تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھیندے ہن تے جیڑھا من
کھنے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی خوف نیس تے
نہ او مونجھے تھیں۔

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں
دی نافرمانی دی دجہ نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیس آبدار جو میں کیں اللہ دے خزانے ہن
تے نہ میں غیب جانڈاں تے میں نیس آبدار کوں جو میں فرشتہ
ہاں میں تے صوف اوندی پیر دی کرینداں جو میڈو وی کیتی دیندی
توں آکھ کیا اندھاتے سوجا کھا بکو جیڑھا تمی بگدن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ
عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَإِنَّ
تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیں گے تو۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال بڑا انہیں لوکیں کوں جبرے جردن
جو انہیں کوں خدا دو کھاکیا ویسی انہیں دا کوئی دی سنگتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں بڑن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ بڑے جبرے جبرے شام
اپنے رب کوں سبیدن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیرے
ذمے انہیں دے حساب دہو کجھ وی نیں تے نہ تیرے حساب
دہو کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا جوتا
تے توں ظالیں دھو جھتی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے نبیوں کوں بعض نال آزماے
جو اے اکھن ایجھے ہن ساڈے دھو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کوں خوب نیں جاندا۔
۵۵۔ تے جیڈاں تیرو اولوک اندن جبرے ساڈی آیات
کوں میندن تے توں انہیں کوں کھ تباڑے اتے سلامتی۔
تباڑے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر دتی، بے
شک جنہیں تباڑے دھو غفلت دی دھو نال بڑائی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
او بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں دارا خدا جھتی ونجے۔

۵۷۔ توں اکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جیہکوں تساں اللہ دے سوا سبیدن دے۔ توں
اکھ میں تباڑی خواہشات دی پیروی نیں کرینا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں دھو نہ رہساں۔

۵۸۔ توں اکھ میں اپنے رب و لو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے، او میں کنیں نیں۔

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِأَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾
قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَ كَوْمٍ قَدْ ضَلَّتْ إِذًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي ۚ وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِندِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿۵۹﴾

حکم صرف اللہ واپس جلد سے اوتھ کریندے تھے اور فیصلہ کرکٹ والیں وچو سب کیں چنگا ۶۔

قُلْ لَّوْ أَنَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَفَضَى الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کیں ہوندی جو تہاں جلدی مٹکے ۶۰ تے فیصلہ تھی وچے ہا تہاڑے تے میڈے درمیان تے اللہ سب کیں کول بہوں چاڑے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کیں ہوں کیں ہن۔ انہیں کول صرف اوہر چاڑے تے او چاڑے جو خوشکی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاڑے تے زمین تے اندھاریں وچ کوئی داڑنیں تے نہ کوئی سہی تے نہ کسی چیز چو اندری کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہوتے۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اوہر جیہ صارت کول تہاڑی روح قبض کریندے تے ڈیہہ کول جو کریندے ۶۲ اوہی چاڑے۔ دل ڈیہہ کول تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی وچے۔ ایہ سجدہ کتاں اوہیں دوو لٹے پھیں او تہا کول ڈیسی جو تہاں کریندے ہاڑے۔

وَهُوَ الْغَايُ الْقَوِيُّ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ تے او اپنے بندیں تے غالب تے تہاڑو نگران پھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اندی ۶۳ تے ساڈے رسول اوکول مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نہیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ إِلَّا لَہُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَانِ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ وچو جیہا انہیں داسپا آقا ولایا ویسی۔ سٹو فیصلہ ہوندا ۶۴ تے او حساب گھنن والیں وچو جلدی کرکٹ والا ۶۔

قُلْ مَنْ يُنَبِّئُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أُنْجِیْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈیندے خشکی لے سمندر تے اندھاریں کیں کتاں اوکول عاجزی تال تے نک کے سڈیندے ۶۵ تہاڑے او ساکول ایں مصیبت کیں پکا گھنن تے اسان ضرور شکر کرکٹ والیں وچو تھی ویسوں۔

قُلِ اللَّهُ يُجَنِّبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُفٍّ ثُمَّ أَنْتُمْ تُنْشِرُونَ ﴿۶۵﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَنْجِلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ إِنَّظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۶۶﴾

وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ ۚ هُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَنْتَ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۶۷﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۶۸﴾
وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْتَدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۹﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۷۰﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَضَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذُكِّرُوا بِهَا ۚ إِنَّ بُنْسِلَ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَاءٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۷۱﴾

۶۵۔ توں اکھ جو اللہ تہا کوں انہیں کنیں نجات دیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول دی شرک کریندے ۶۔
۶۶۔ توں اکھ او قادر جو تہا دے اتے عذاب پہنھے تہا دے اتو دی تے تہا دے پیریں دے تلو وی یا تہا کوں ٹولیں وچ دند کے ہک دوجے دے خلاف کر دلیوے تے تہا دے بعض کوں بعض نہیں نال تکلیف پہنچا دے توں دیکھ کیوں اسل پھیر پھیر کے آیات بیان کریندے میں تال جو اس سمجھن۔

۶۷۔ تے تیری قوم نے انیکوں جھٹلانے تے بے ادبیا توں اکھ میں تہا دے ذمہ دار نہیں۔

۶۸۔ ہر فردی مد ہوندی ۶۸ تے تساں جلدی جان گھنسو۔
۶۹۔ تے جیڈال توں انہیں کوں دیکھیں جیرے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گمن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے تیکوں شیطان جھلا دلیوے تے یاد کرن دے بعد نال قوم نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیرے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچ کچھ وی نہیں اے نصیحت تال جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیل تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سٹ گھتے تو نصیحت کر اے نہ تھوے جو کوئی جان پٹے کھیں دی وچ نال ہلاک تھی وچنے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سبکتی تے سفارشی کوئے نیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ دیوں تے انہیں کنیں نہ گہرا ولسی۔ ایسے لوکن جیرے اپنے کھیں دی وچ نال ہلاک کیتے گئیں انہیں دے بیون کیتے

متا پائی ہوئی تھے بڑھ بڑھایوں والا عذاب اس واسطے جو او
کفر کر رہے تھے۔

۷۲۔ توں اکھ کیا اسان اللہ دے سوا اوکوں سبوں جیہا
ساکوں نہ فائدہ پہنچا سبکدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے
راہ کنوں جیہا ساکوں اللہ بڑھکھائے اپنے کھڑیں تے
پھرو پھوں اوں جیوں کیں کوں شیطان سدھے راہ
کنیں ہٹا دیوے تے اوزین وچ حیران تے پریشان
ہوے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ دو سبکدے
پئے ہوں۔ توں اکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت
تے ساکوں حکم بڑھائے جو اسان سارے جہانیں دے
پالہاردی فرمانرواری کروں۔

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو اوہو
جیند و قساں کھٹے کیتے ویسے۔

۷۴۔ اوہو جس آسانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے
تے جڈاں او اکھسی تھی وچ تے او تھی ویسی۔ اوندی ہال
بچتے ہوندی بادشاہت ہری جڈاں بگل دجایا ویسی او
غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا
تے بانجھ۔

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپنے پیرو آزر کوں اکھیا کیا
توں تیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے
تیدی قوم کوں کھلی گمراہی وچ بڑھلا پیاں۔

۷۶۔ تے ایوں حضرت ابراہیم کوں اسان بڑھکھندے ہاے
آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اویقین کرن
والیں وچودی تھی ونجے۔

۷۷۔ تے جیسے رات اوندے تے پردہ سٹ بڑتے اوں
تارا بڑھکھائے اے میڈا باب (جی بکدے) جیسے ویلے اد لہ

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَتُرْذَلُوْا عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ اَصْحٰبُ
يَدْعُوْنَہٗ اِلَى الْهٰدِیْ اَتَيْنٰہُمْ قُلُوبًا اِنْ هٰدٰی اللّٰهُ
هُوَ الْهٰدِیْ وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۷۲﴾

وَاَنْ اَتَمُّوْا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ الَّذِیْ لَیْسَ
تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۳﴾

وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ
یَقُوْلُ کُنْ فَیَکُوْنُ ۚ قَوْلُہُ الْحَقُّ وَلَہُ الْمُلْكُ یَوْمَ
یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عِلْمُ الْغٰیْبِ وَالشَّہَادَۃُ وَهُوَ
الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿۷۴﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰہِیْمُ لِاَبْنِیْہٖ اَدْرَا تَتَّخِذُ اَصْنَامًا اِلٰہَۃً
اِنِّیْ اَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۷۵﴾

وَ کَذٰلِکَ نُرِیْ اِبْرٰہِیْمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ لَیْکُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ﴿۷۶﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْہِ الْاَیْنُ رَا کَوْکَبًا قَالَ هٰذَا سَرِیْقٌ
فَلَمَّا اَفْلَحَ قَالَ لَا اُجِبُ الْاَفْلٰحِیْنَ ﴿۷۷﴾

گئے اور اکٹھے میں ہر دو چٹھ آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلھے اوں چکدے چند رکوں بڑے آکھیں اے
 میڈا رب تے جیلھے اولہ گئے آکھیں جے میڈا رب میوں
 سدھارا نہ دکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو تھی وچو ہا
 ۷۹۔ تے جیلھے چکدے سمجھ کوں بڑے آکھیں اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلھے اولہ گئے آکھیں اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بنیدے ء اوں
 کنیں بے زاراں۔

۸۰۔ بے شک میں ہر بڑے کوں کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 توجہ اوندو بھیر دیتی ء میں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکین وچو ہتھیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں اکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ء
 تے اوں میوں سدھارا نہ دکھالے تے میں انہیں کنیں
 نیں ڈروا جیرھے تساں خریک بنیدے ء ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ء
 کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کہیں بڑے گداں جینکوں تساں اللہ شریک
 بنیدے تے تساں نوہے بڑے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ء تے اللہ سیئں تہا بڑے اتے ایندے واسطے
 کوئی دلیل دی نیں ہائی۔ کیرھا ٹولہ بڑا نیں ٹولیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹدے ء۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نبھیں ملایا اناہیں لوکیں واسطے امن تے ایہے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل بائی جیرھی اسال ابراہیم کوں دیتی

فَلَمَّا سَأَا النَّصْرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ۝

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبَرُ
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِحْتُ فَمَا تَشْكُرُونَ ۝

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
 هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
 أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَتَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝

وَبَلَاكَ حُجَّتْنَا أَتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ

وَرَجِبَ مَنْ نَسَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اسان جیندے چاہندے
ہیں درجے اپے کریندے ہیں۔ بے شک عیڈارب سیانا
تے بہوں چاٹنی والا۔

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾

۸۵۔ تے اسان اولکوں اسحاق تے یعقوب ڈراتے ساریں
کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیوی پہلے اسان ہدایت
ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے یوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اسان ایویں مکی
کرن ڈلیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الْمُتَّبِحِينَ ﴿۳۷﴾

۸۶۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے
نیک لوکس وچوہن۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُنَالِكَ
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس نے لوط تے ساریں
کوں اسان جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی۔

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچوہن تے اولاد وچوہن
انہیں دے بھراویں وچوہن تے انہیں ساریں کوں اسان چوٹی
بگدھاتے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاے۔

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَا أَشْرَكُوا لَحِيطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپٹے بندیں وچوہن
جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریں
تے جرمے او عمل کر لیں او سارے وچوہن و لیں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ وَالْحُكْمِ وَالنُّبُوَّةِ
فَإِنْ يَكَفِّرْ بِهَا هَؤُلَاءُ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لِّيُشَوِّ
بِهَا يَكْفُرِينَ ﴿۴۱﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اسان کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی
تے جے او ایندا انکار کریں تے اسان انہیں کوں ایجھی
قوم دے حوالے کر ڈتے جرمی او انکار نشیں کریندی۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْمُ امْتَدَدَ قُلُوبًا
أَسْلَمُوا عَلَيْهِمْ أَجْرًا إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے لوں اکھ میں ایندے واسطے لساں کنیں
اجر نشیں مگدا اے تے جہان دے لوکس واسطے ہک نصیبت

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنَ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

۹۲۔ انہیں جہوں جی ہا اللہ دی قدر نشیں کیتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سبیں اپٹے کہیں بندے تے کجھ وی نہیں لبایا۔ توں

بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرِاطِينَ
تُبَدُّوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

آکھ جی رمی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بھائی بانی جی رمی
نور بانی تے لوکیں واسطے ہدایت بانی تے تہاں اونکوں انج
انج کاغذ کریندے، کچھ ظاہر کریندے، تے بیہوں سارا حصہ
لکیندے، تے تہاں کوں ادکھ سکھایا گئے جو تہاں نہ
چاٹدے ہاوسے تے نہ تہاں بڑے پیوڑا بڑے تول آکھ
الندیسیں ولا انہیں کوں چھوڑے۔ او اپنی بے ہودگی
وچ کھیندے رہوں۔

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُمَاقِفُونَ ﴿٩٢﴾

۹۲۔ تے اسے کتاب اسان اونکوں بھائی اسے بابرکت
تے جو پہلے کتاب موجود اندی تصدیق کرینی، تے تہاں
جو تول وستی دی ما مکہ اکوں تے اوندے چودھار کوں
بڑاویں تے جی رمے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں
وی منیندن تے اپنی نمازیں دی بھگانی کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوْا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا الْفُسْكَمُ الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ اوں کیں زیادہ ظالم کوں جی رمھا اللہ سیس تے کوڑبھیندے
یا او آبدے جو میڈو وی کیتی گئی، تے اوندو وی کیتی نہ
گئی، یوڑے تے جی آکھے جیہو جیہاں اللہ سیس بھٹے اوہو جیہاں
میں وی بھا سگیاں تے جے تول بڑیکیں جی رمے ویلھے ظالم
موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہتہ ودھائی
کھڑے ہوسن اپنیاں جاناں کڈھو اچ تہاں کوں ذلت والا
عذاب بڑا ویسی جو تہاں اللہ دے خلافت ناحق گالیں کریندے
ہاوسے تے تہاں اوندی آیات کیں تکبر کریندے ہاوسے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ فَكُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

۹۴۔ تے تہاں ساڈو کھلے آئے، جیویں اسان تہاں کوں پہلی دفعہ
پیدا کیا ہاتے تہاں کنڈہ کچھ چھوڑ آئے، جو اسان تہاں کوں
بطور احسان بڑا ماہا۔ اسان تہاں بے نال او سفارشی وی کاٹے
بڑھدے۔ پئے جیندے متعلق تہاں دعوئی کریندے ہاوسے
جو او تہاں بڑے معاملے وچ اللہ دے شریکین۔ تہاں بڑے آپت
دے رشتے کھینچ گئیں تے تہاں بڑے سارے دعوے گل گئیں

إِنَّ اللَّهَ قَالُوا الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَ اللَّهُ قَالُوا
تُؤَفِّكُونَ ﴿٩٦﴾

۹۶۔ بے شک اللہ میٹے سے بگیش کوں پاٹوں والا ہے
جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھن والا ہے
مردے کنیں جیندا لے تہاڑا اللہ تساں کیتے پھیرے
دیندے ہے۔

قَالُوا الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

۹۷۔ فجر کوں ظاہر کرن والا ہے تے رات کوں آرام کیتے بٹائیں
تے سمجھ تے چندر حساب کیتے بٹائیں لے اوند اہلزمہ ہے
جبرما غالب تے بہوں چاٹن والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ اوہوہ جس تہاڑے واسطے تارے بٹائیں تاں جو تساں
خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اسان
علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر دتے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ قَبَسَ قَدْ
وَمُسْتَوْدَعٍ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اوہوہ جس تہاڑوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے
دیر تک رہن دی جا تے عارضی رہن دی جاوی (بٹائی) اسے
اسان سمجھن والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر دتے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمُرُوقَ مُسْتَبْتَاتٍ
وَمِنْ شَبَابٍ أَنْظَرْنَا إِلَىٰ نَجْمِهَا إِذَا تَمَرَّتْ وَيَنْبَعُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ اوہوہ جس آسمان کنیں پانی لہاڑے تے بچھیں اسان
اوندے نال ہر شے دے بوٹے پیدا کیتے تے اسان اوں
کنیں ساول کڈھی تے ہک ہک دے اتے دائیں کڈھیندے
ہیں۔ تے کھجی دے گوشے کنیں لہیٹے ہوئے پھل کڈھیندے
ہیں تے انگور تے زیتون تے نار دے باغ جبرمے
رلدے ملدن تے نیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو
اوندے پھل جڈاں اوہل چاڑے تے پکے۔ بے شک ایندے
وچ نشانن ایمان آنی والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے انہیں اللہ جتن کوں شریک بٹائے۔ حالت لے
ہے جواں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سیں کیتے
پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدھن۔ او پاک تے جواں
بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا ہے۔

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرن والا ہے

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

اوندا پتر کیوں تھی سبگدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کول پیدا کیتے تے او ہر شے کول بہوں جانڈے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۳۔ اے اللہ جبرہا تھا ہا رب اونڈے سوائے کوئی مبدوء نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۵﴾

۱۰۴۔ نظر اوں تیں نیں پہنچ سبگدیاں تے اونڈیں تیں پہنچ سبگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

كَذَٰلِكَ كَفَرْنَا بِرَبِّنَا وَمِنَ رَبِّكَ مَنَاصِرٌ فَلْنَفِيسَةٌ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ﴿۱۶﴾

۱۰۵۔ تے تہاڈے رب دلو تہاڈو دلیلاں آچکیں تے جبرہا ڈیکھ گئے اوندا اپنا فائدہ تے جبرہا نہ ڈیکھے اوہیں کول نقصان تے میں تہاڈے اتے مگران نہیں۔

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنَبَيِّنَآ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کول پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او اکمن کرتیں پڑھ سٹائے تے اساں جانٹا والی قوم کیتے اے کول

إِتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لِأَلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْشُرِّ كَيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۰۷۔ کول اوندی پیروی کر جبری وحی تیب و تیبڈے رب کنیں انڈی۔ اونڈے سوا کوئی مبدوء نہیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گمن کے بیان کر ڈتے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۹﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگران نیں بنایا تے نہ توں انہیں داکار ساز ہتھیں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ ذِيقْنَا لِلْإِنسَانِ أُمُوتَهُ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾

۱۰۹۔ تے تاں انہیں کول گالیں نہ کہو جنہیں کول او اللہ دے سوا سبڈیند نہال او تہاڈے اللہ کول دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کلامین تے ایویں اساں ہر ٹوے کول انہیں دا عمل سوٹھا کر کے دکھاٹے ول او اپٹے رب دو ولسن تے او انہیں کول ڈیسی جو او کریندے ہن۔

وَأَنصَبُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آبَائِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُونَ

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قصاں کھنڈن جو انہیں نہ جے کوئی نشان آوے اوہی اور مرد من گھسن توں اکھ نشان تے مرن اللہ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیس بے شک او نشان بڈال
آویسی او ایمان نہ گھن اوین۔

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَدْرُهمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۲﴾

۱۱۱۔ تے اسا انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈلیسوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منز نیں دج گردان چھوڑ ڈلیسوں۔

وَلَوْ أَننَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِفَ
وَخَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۳﴾

۱۱۲۔ تے جے اسا انہیں دو فرشتے لبندے تے مڑے
انہیں نال گاہیں کریندے تے اسا ہر شے کوں کھڑا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے تیئں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں دچو بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَذَرُهُمْ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسا انسانیں تے جنیں دچو منز زوریں کوں
نییں دا دشمن بنائے انہیں دے کھ لوک نہیں کوں دو کھا
ڈیوں کیتے انہیں دے دلیں دچو گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او لے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے۔

وَلَيَنْصَحَنَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لَيَرْهَوْنَهُ وَيَنْفَرُوا مَا هُمْ بِمُقَدِّرُونَ ﴿۱۵﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نیں ایندے تے او انہیں گاہیں
کوں چمکا جائیں تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لہاں او او تہا
جیں تہا ڈوکھی کتاب ہاں » تے جنہیں کوں اساں کتاب
ڈی » او جائدن جو او جیڈے رب دلو سچائی نال ہاں گئی »
تے توں نہ جی پھیرا کرن دلیں دچو۔

وَتَتَّبِعْ كَلِمَتَ رَبِّكَ وَمَدَقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۶۔ تے تیبے رب دی گاہ سہاں تے انصاف نال پوری
حق گئی ہوئی ہدی گاہیں کوں بدلن والا نیں تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جانن والا۔

وَأَن تَطِغَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین دچ رہن دلیں دچو اکثریت دی گاہ

سَبِيلَ اللَّهِ إِنْ يَشَاءْ يُخْرِضُوهُمْ ۖ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۵﴾

من گھنٹیں تے او تیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈالیں او صرف
گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اُگل نال گماہیں
کریندن۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۸۔ بے شک تیرا رب زیادہ جانڈے او نکوں جبرِ مابون دی
راہ کنیں گمراہ تھی و نہجے تے او بدایت پاوٹ والیں کوں دی
بہوں جانڈے۔

فَكُلُوا مِنَّمَا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنَّ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾

۱۱۹۔ تے او نکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ داناں گدھا گئے
جے تساں اوندی آیات کوں میندے اُمتاں۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مِمَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَّيُخْلِفُونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

۱۲۰۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تساں او نکوں دکھاؤ جیندے
اتے اللہ داناں گدھا گئے تے اللہ سیس او کھول کے
بیان کر ڈتے جو اوں تہا ڈے اتے حرام کیے سوائے ہندے
جو تساں اوندو مجبور تھی و نہجرتے بے شک بہوں سارے
بیغیر علم دے اپنی خواہشیں دے مطابق لوکس کوں گمراہ
کریندن۔ بے شک تیرا رب بہوں جانڈے جبرے حد کنیں
ودھن والہن۔

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَرْضِ وَبَاطِنُهَا إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
إِلَٰهَهُمْ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿۱۹﴾

۱۲۱۔ تے تساں بھو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اندرے
اندر دے کنیں۔ بے شک جبرے گناہ کنندن انہیں کوں
بدل ڈتا ویسی انہیں دی کائی دا۔

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ ۖ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۲۰﴾

۱۲۲۔ تے تساں دکھاؤ جیندے اتے اللہ داناں نہ گدھا نہ
تے اسے بے شک نافرمانی تے بے شک شیطان اپنی سنگت
دے دلیں وچ ایسجے خیال پیندے جو تہا ڈے نال بھڑن
تے جے تساں انہیں دی فریب داری کیتی تے بے شک
تساں مشرک تھی ولیرو۔

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَذَلِكَ نَقُصُّكَ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِمَنَازِحٍ مِنْهَا كَذَلِكَ يُذَكِّرُ الْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

۱۲۳۔ کیا جبر حامدہ ہوئے تے اساں او نکوں جیندا کروں
تے اساں اوندے واسطے ابھی روشنی بٹاؤں جیندے
نال او لوکس وچ ٹرے پھرے او اوں تھی بگدرے جبر حامدہ

يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

اندھاریں وچ ہوئے تے انہیں کینیں نکلن والا نہ ہوئے
ایویں اساں سوئیں کر کے بھٹن کافرین کول اوکم جیرے
اوکریندن۔

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بناٹے ہرستی وچ وڈے وڈے
جھریں کول تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپنے خلاف کریندن پراد سمجھدے
نئیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہن اساں
اصلوئے منیدے جے تیں ساکوں اوو جہاں نہ پوتا دینے جو اللہ
دے رسولیں کول ڈتا گئے۔ اللہ سیس بہوں جانڈے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملیسی اللہ لو کیوں جو او نہیں دے خلاف
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے
او اونداسین اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرنی دا ارادہ کرے اونداسین تنگ کر ڈیندے ایویں
بگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایویں اللہ سیس
عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرے منیدے نئیں۔

۱۲۷۔ اے تیرے رب واسدھارہ تے اساں آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر دتن
۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کیں سلامتی دا گھر تے او
انہیں واسطے ایں وجہ کیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیں (تے آکھی)
اے جی دی جماعت تساں انسانیں وچ بہوں ساریں کول
اپنے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچ انہیں دے سبکی
آکھن اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں نہیں کیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آكِلًا مِّنْهُمْ لِيَمْلِكُوا
فِيهَا وَفَايِنُكُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۶﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۚ سِيِّئُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿۶﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنشِرَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۶﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَنْفَخُ الرِّجُّ قَدْ
اسْتَكْبَرُوا مِنَّا الْإِنشِرَ وَقَالَ أَوْلِيؤُهُمْ مِنَ
الْإِنشِرَ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَكَلْغَنَّا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اوں میعادوں پہنچ گئے ہیں جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سبب اکھسی بھا تہا بڑا ٹھکانڈو اور ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیبڑا رب بہوں سیانا تے بہوں جائن والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾

۱۴۔ تے ایویں اسان کھد ظالمیں کوں نہیں داسگیتی بٹا بڑیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو اوکریندن۔

يَعْتَمِرُ الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَخَرُّنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿۱۶﴾

۱۵۔ اے جنتی تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاڈو تساں وچ رسول نیں آئے جیرمے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ کے شیندے ہن تے تہا کوں ایں بڑیہ دی ملاقات کنیں بڑیندے ہن او اکھسن اسان اپنے خلاف گواہی بڑیندے ہیں۔ تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ بیٹھے تے انہیں پنے خلاف گواہی بڑتی بے شک او کافر ہن۔

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ اے ایں واسطے باجو تیبڑا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرن والا نیں جے او اندے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق او اندے درجے ہن تے تیبڑا رب غافل نیں جو اوکریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ تے تیبڑا رب کہیں دا مآج نیں اور رحمت والا جے او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہا کوں بوجھ قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

إِنْ مَا تُوْعِدُونَ لَا يَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ بڑنا دیندے او ضرور تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کرہ گدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں اکھ لے میڈی قوم تساں اپنے طریق دے مطابق کم کرو میں دی کریندا چاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جبرے اللہ سیئیں پیدا کیتن اوں دا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں اکھئے جو لے اللہ دا ء اپنے خیال وچ تے لے شریکیں دا ء۔ تے جبرھا انہیں دلے شریکیں دا حصہ ء او اللہ سیئیں دو نیں پہنچدا تے جبرھا اللہ سیئیں دا حصہ ء او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں برا ء جبرھا او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے ۱ تے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد اقل سونھا کر کے ڈھکائے۔ تے جے اللہ چاہندا او لے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھئے جو لے جانور تے لے رڑھ کھونج نیں سبکی۔ ایسوں کوئی نیں کھا سگدا سوائے ایندے جو جیکوں اسان چاہوں لے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کنڈ تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ داناں نیں گھندے اوں دے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن جو انہیں ڈنگریں دے ڈوڈھ وچ جو بے او ساڈے جو انہیں کیتے ہے تے ساڈی زائیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے کچیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں جابھیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیانائے بہوں چاٹن والا ء۔

۱۴۱۔ او لوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ وقوفی نال بغیر علم تے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سیئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں اوں کوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ؕ كَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرَوْا لَهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۸﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَتَّبِعُهُمْ بَاطِلٌ كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ۖ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴۰﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۱﴾

گمیں تے اوہدایت پاوٹن والیں وچو نہیں۔

۱۴۲۔ اوہو جئیں ککڑی دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیس تے کھیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرے رلدے مدن تے کھ نہیں رلدے مدے۔ تسال انہیں دے پھل کھاؤ جیرے ویلے او پھل تے کپائی دے ڈینہہ انہیں واقع ادا کرو تے فغول غرچی نہ کرو بے شک او فغول غرچی کرن والیں کوں پسند نہیں کریںدا۔

۱۴۳۔ تے ڈیگیں وچو کھ لڈیوٹن واسطے ہن تے کھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سیس تہا ڈورق ڈتے او دے وچو کھاؤ تے شیطان دے قدیس دی پیروی نہ کرو بے شک او تہا ڈا کھلا کھلا دشمن۔

۱۴۴۔ اٹھ جڑن دنیس وچو ڈو بکریں وچو ڈو توں اکھ کیا اللہ سیس نریں کوں حرام کیسے یا ماریں کوں یا جینکوں ماریں اپنے رہیں وچ پاتا ہوئے۔ میوں ڈو سو اپنے علم نال جے تسال سچے۔

۱۴۵۔ تے اٹھیں وچو ڈو تے گویں وچو ڈو۔ توں اکھ اوں نہ حرام کین یا ماریاں یا جو ماریں اپنے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تسال حاضر بادے جڈال اللہ سیس تہا کوں ایں بھل دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جیرا اللہ سیس تے کوڑ بہدیندے تاں جو اولوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے۔ بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۴۶۔ توں اکھ ڈے جو میڈو دی کیتی گئی او دے وچ اوں شخص تے جیرا کھاؤن چاہے کوئی چیز حرام نہیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مردہ ہووے یا وہندی رت ہوئی

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسٍ وَالتَّخْلُ وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَنانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۴۲﴾

وَمِنَ الْإِنْعَامِ حُمُولَةٌ وَفَرَسًا مَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۴۳﴾

ثَلَاثِيَّةٌ ازْوَاجٌ مِنَ الضَّالِّينَ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَامًا أَمْرُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمْتَكْتِ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ يَتَوَنَّى بِعَلْمِهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴۴﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَامًا أَمْرُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمْتَكْتِ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾

قُلْ لَا أُحِلُّ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مِمَّا عَلَايِمُ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ

اللَّهُ يَوْمَئِذٍ فَتَنُ الْمُصْطَفَىٰ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۵۷﴾

جسمے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلیٹ یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا
ونچے اور حرام تے حیرا مجبور تھی ونچے اوندی خواہش نہ
ہوئے تے اور حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب
بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزْمًا عَلَيْهِمْ شَحُومُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنُومِ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿۵۸﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے جبرے یہودی تھین اسان انہیں تے
ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچو اسان
انہیں تے انہیں بڈوانیں دی میجھ حرام کر ڈتی ہائی۔ سوائے
اوندے جیرمی انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے
یا جیرمی بھریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون
انہیں دی نافرمانی دی وچر نال ڈتی تے بے شک اسان
سچے ہیں۔

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرْدُ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں اکھ تہا ڈا رب
وسیع رحمت والا۔ تے نیں بھایا ویندا اوندا عذاب مجرم
قوم کنیں۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَتَبُوا بِأَسْنَانِهِمْ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۶۰﴾

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھسن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک
نہ کردوں ہاتے نہ سا بے بیو بڈا بے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے جیرمے انہیں کنیں پہلے ہن او
تیں سا بڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں اکھ جے تہا کون
کوئی علم ہے تے تساں او کنوں سا بڈے واسطے کدھو۔
تساں تے معن گمان دے بچھوڑ دے پئے تے
معن تساں اکل نال کم گھندے پئے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ كَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۶۱﴾

۱۵۰۔ توں اکھ بڈے ہوا شرک کرن والی دلیل اللہ سیں کس
ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کدھو
۱۵۱۔ توں اکھ اپنے گواہ گھن او جیرمے گواہی دیون
جو بے شک اللہ سیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَأَكْفُرُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُهُمْ إِلَىٰ نَارِ ۖ

۱۵۷

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے پچھو نہ ٹر جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نہیں ایندے تے
اپنے رب دا مشرک بنیدن ۔

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہا کوں بڑھ کے سٹاواں جو تہاڈے

رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تہاں او دے نال
کہیں کوں مشرک نہ بناؤ تے پیرو ما نال احسان کرو تے
تکھ مے بڑکئیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسان
تہا کوں دی تے انہیں کوں دی رزق ڈیندے ہن تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر جو
یا لکیاں ہو یاں۔ تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیڑی
اللہ سیٹس حرام کیتی ۷ سوائے جانڑ طریقے دے۔ اے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مال دے کو لبونہ ونجو سوائے پیچھے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونچے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسان کہیں جان
کوں او ندی طاقت کئیں زیادہ تکلیف نے ڈیندے تے
جڈاں تہاں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہوئے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
او ایں گال دی تہا کوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ۷ جیڑ حاسد صا ۷ تہاں ہوندی
ہیڑی کرو تے پنہیں رستیں تے نال ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او دے رستے کئیں اسنے اسنے گھن ولسن ۔
او تہا کوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تہاں متقی ہو
۱۵۵۔ تے ول اسان موسیٰ کوں کتاب ڈیتی جیڑ نیکی کیتی ۷

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا
النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَآَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَتِيمَ بِالْقِطْعِ لَا تَكْلِفُوا
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَكَوْكَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَيَعْهَدُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۖ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ وَ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلْقَاؤُا
رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ۝

۱۹

اوندے اتے نعمت کول پورا کرن کیتے تے ہر چیز دی
تفصیل دیتی تے ہدایت تے رحمت بنایا تاں جو او اپنے
رب دی ملاقات تے ایمان گمن آون۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أُنزِلْنَاهُ مُبْرَكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ۝

۱۵۶۔ تے اساں ایس کتاب کول ہمارے اے برکت والی
تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہا ڈے
اتے رحم کیا ونجے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ
قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۝

۱۵۷۔ تساں اے نہ اکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف
ٹولیں تے لہائی گئی تے اساں اوندے پڑھن کنیں غافل
ہاں۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ
عَنْهَا سِبْطِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝

۱۵۸۔ یا تساں اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے
اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت
پہنچدے تہا ڈے کو لہر تہا ڈے رب کنیں کھلی دیل
آج کلے او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں
جیرا اللہ دی آیات کول جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکھا
رہوے۔ اساں ضرور سزا دیسوں انہیں کول جیرے ساڈی
آیات کنیں رکھے رہندن بڑا عذاب ات گاہول جو او
رکھے رہ گین۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّلَاطَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا
إِنَّا مُنظِرُونَ ۝

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پئے کریدن جو
انہیں دو فرشتے آون یا تیرا رب آدے یا تیرے رب
دیاں کج نشانیاں آون۔ جیرے ڈینہہ تیرے رب دیاں کج
نشانیاں آوسن اوں ڈینہہ کہیں جان کول اوند ایمان نفع نہ
ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہو سی تے نہ اپنے ایمان نال
کوئی چنگائی کیتی ہو سی توں اکھ تساں انتظار کرو بے شک
اساں وی انتظار کریدن پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنْهُمْ وَكَانُوا يَسْعَاءُ لَتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرے اپنے دین کول ٹوٹے ٹوٹے کریدن
تے ٹوٹے بن گین تیرا انہیں نال کوئی تعلق نیں۔ انہیں

يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

دامعاہ صرف اللہ کنیں ہے کچھیں او انہیں کو بڑسیسی ہو
کھ او کریند سے ہن۔

۱۶۱۔ حیرھا ہک نیکی کر لسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈاہ ملسن
تے حیرھا برائی کر لسی اوں کوں او ہو تلا سزا ملی تے او
ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ توں اکھ بے شک میکوں میڈے رب سدے راہ دو
بدلیت ڈتی ۶ ایہ مجاہدین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او
ابراہیم واسچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ توں اکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں
تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے حیرھا
سب جہانیں دا پالہنبار۔

۱۶۴۔ اوں کوئی مشرک نیں تے میندا میکوں حکم ڈتا گئے تے
میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ توں اکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولاں
تے اوہر شے واربت۔ تے حیرھا جو کر لسی اوندی اوں کوں
سزا ملی۔ تے کوئی بار چاؤں والی پے وا بار نہ جیسی تے دل
تساں اپنے رب دوولنے ول او تہا کوں اوگا لہیں بڑسیسی
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ۶۔

۱۶۶۔ تے اوہو جیہں تہا کوں پہلیں دا جانشین بنائے سی
تے تہا بڑے بعض دا نہیں تے درجہ اچا کیتے سی تاں جو او
تہا کوں اوں دے وچ آزاوے اوں جو کچھ تہا کوں ڈتے۔
بے شک تہا بڑا رب جلدی مذاب ڈیو لٹ والا تے
بے شک ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ هَذَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمَةٍ وَبَيْنَا
قَبِيلًا قَلِيلًا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾
قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَكُمُ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

سورة اعراف مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جبرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ؎
- ۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ چاٹن والا تے سچا ہاں۔
- ۳۔ اے کتاب جبرمی تیدو لہائی گئی ؎ تے تیلے سے سینے
وچ ایندی وجر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں
اینرے نال پڑا دیں تے مومیں واسطے نصیحت۔
- ۴۔ تساں اونی پیردی کرو جہا پڑو لہایا گئے تہا پڑے رب دلو
اینرے علاوہ کہیں بے سبکتی دی پیردی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ؎
- ۵۔ تے کئی سایاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پارہیں کوں
ستے پئے ہن۔
- ۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایما
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاں۔
- ۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔
- ۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈس
ڈسیوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاں۔
- ۹۔ اوں ڈینیہ علمیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب نہیں۔
- ۱۰۔ تے جیندے وزن ہرے ہوسن اوبے لوکن جنہیں
اپنے نفیس کوں گھانا ڈتے ایں واسطے جو اساوڑی آیات
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- التَّصٰٓٔ ②
- كُتِبَۤ اِنَّكَ اِلَیْكَ لَا یَكُنْ فِیْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرٰی لِلْمُؤْمِنِیْنَ ③
- اَتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَیْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِہٖ
اَوْیَآءَ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④
- وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَّهُمْ اَنْۢبَاۤءٌ مِّمَّا بَاۡسَنَا بَیۡنَاۤ اَوْھُمْ
قَالُوْنَ ⑤
- فَمَا كَانَ دَعْوَانَا اِذْ جَاۡءَهُمْ بَاۡسُنَاۤ اِلَّا اَنْ قَالُوْۤا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِیْنَ ⑥
- فَلَنَسۡتَلۡنَ الَّذِیۡنَ اُرۡسِلَ اِلَیْھِمْ وَلَنَسۡتَلۡنَ الرُّسُلَیۡنَ ⑦
- فَلَنَقۡضِیَنَّ عَلَیْھِمْ عَلَمٌۭ وَّمَا كُنَّا غَآیِبِیۡنَ ⑧
- وَالۡوِزۡنُ یَوْمَیۡذٍ اِنۡصَٰقٌ مِّنۡ ثَقَلَتۡ مَوَازِیۡنُہٗۤ اُولَٰئِكَ
ھُمُ الْفٰقِلُوْنَ ⑨
- وَمَنْ خَفَّتۡ مَوَازِیۡنُہٗۤ اُولَٰئِكَ الَّذِیۡنَ خَسِرُوْۤا اَنۡفُسَھُمۡ
بِمَا كَانُوْۤا یَاۡتِیۡنَا یَظۡلُمُوْنَ ⑩

تے ظلم کر رہے ہیں۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین ورج بہوں طاقت ڈتی تے اندرے
ورج تہا بڑے کیتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوسے کر رہے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتی تے
دل اساں فرشتیاں کوں اکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں
سایں سجدہ کیا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچر نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ اکھیا جریکوں کیری بال روکے جوتوں سجدہ نہ
کریں جہاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں اکھیا میں این کنیں
چنگا بال تیں میکوں بھانیں پیدا کیتے تے ایکیوں مٹی کنیں
پیدا کیتی

۱۴۔ اوں اکھیا توں اتھو نکل ورج تیکوں کیا حق با جو توں
اتھاں وڈائی کریں با توں نکل ورج بے شک توں ذلیل
تھیرن والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں اکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہ تئیں مہلت ڈیے
۱۶۔ اوں اکھیا بے شک توں مہلت پاوٹ والیں وچو ایں۔
۱۷۔ اوں اکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک بن میں ضرور
تیبے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگودھی تے پچھو دی اوساں
تے اوہیں دے سچے پاسو دی تے کھبے پاسو دی۔ تے انہیں
وچر بہوں سایں کوں قوں نکر گزار نہ پئیں۔

۱۹۔ اوں اکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہیا
نکل ورج جبرھا تیبے پچھو ٹرسی انہیں وچرتے میں
ضرور دوزخ تہاں سایں نال بھر لیاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیبی زال جنت ورج بہرتے

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ
خَلْقِكَ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالَ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٥﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٦﴾

قَالَ فَبِمَا اَغْوٰىتَنِيْ لَاقَعَدَنْ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ فَنٍ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَلَّذِيْنَ
شَكَرْنَا ﴿١٨﴾

قَالَ اَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا لَّمَنْ يَتَّبِعْكَ
مِنْهُمْ لَا مَلٰٓئِكَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٩﴾

وَيَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ كُلًّا مِّنْ حَيْثُ

سَيُتِمُّا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنْ

الظَّالِمِينَ ③

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبِّيذَىٰ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ مَّوَاتِيحِهِمَا وَقَالَ مَا لَهَاكُمَا رَجُلَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٧١﴾

وَقَاسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ۖ ﴿٣٢﴾

فَدَلَّهَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا دَاخَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهَا
سَوَاتِئُهَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَسْطِ
الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا مِنْهُمْ أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٥٧﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٦﴾

يَبْنِي اَدَمُ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا تَارِي سُوَآتِكُمْ

تساں دُوپیں جھتو جا ہو کھا دُتے تساں دُریں ایں وٹ دے
کو لہو ز وں جلسے ناں تاں تساں تھی ویسو غالیں وچو۔

۲۱۔ شیطان انہیں بڑوناہیں دے دل و ج و سوسہ پاتے تال
ہوا و خاک کر ڈلوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے
بدن و چو لکایا گئے تے آکھیس اللہ سیئ تہاکوں ایں
و ان کیں صرف ایں واسطے روکے جو تال فرشتے نہ بن
و نجو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قماں کھا کے آکھئے بے شک میں
تھاڈا غیر خواہاں۔

۲۳۔ اور انہیں ڈوناہیں کوں دکھا ڈے کے اپنے تھا کہیں ہٹا جتے تے جہاں انہیں ڈوناہیں اوں دن کوں چکھے انہیں ڈوناہیں نئے انہیں دے نیجج ظاہر تھی گئیں تے اوڈر رہیں اپے اتے بہشت دے پتر چھا لڑن لگ پین۔ تے اوہیں دے رب انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مارے کیا میں تہاکوں ایں درخت کیں ہکیا نہ تے تہاکوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان تہاں ڈوناہیں کتے کھلا کھلا دشمن۔

۲۴۔ انہیں بڑناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنے
جانیں تے فلم کیتے تے جے تیں ساکوں نخش نہ بڑتا ساڈے
اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوٹن والیں دجو مٹی

۱۲۵ء تک اٹھو نکل و نجر تہاڑے وچو کچھ بنہیں دے دشمن
ہن تے تہاڑے واسطے زمین ورج عارضی ربڑ دی جا ۛ
تے کچھ وقت کتے فائدہ ۛ

۲۶۔ اول آکھیاں تالیاں بوندے دچ زندہ رہسوتے ہوندے
دچ مر سوتے اوتھاؤ کڈھے ویسے۔

۲۷۔ اے آدم دے پتر و اسال تہاڑے اتے ایغجے کپڑے

وَرِيَّائِهِمُ وَلِبَاسُ الْقَوِي ذَلِكُمْ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
أَيُّ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

لبائے جبر سے تہاڑے منج گنبدن تے سوٹھپ کیتے وی
ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۷ لے اللہ دی آیات
وچو ۷ تاں جو تہاں نصیحت پکڑو۔

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرُدُّهُمُ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

۲۸۔ لے آدم دے پترو تہاں نہ آزماوے شیطان جیویں
تہاڑے پیروماں کوں جنت دجو کدھایا ہس اوں انہیں
ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا ۷ تاں جو او انہیں کوں
انہیں دا منجج بکھالے۔ بے شک او تے اوں قبیلہ تہاں کوں
اتھو ڈہرا کھڑے جھو تہاں نوٹھے ڈیکھ بگدے۔ بے شک
اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بٹائے جبر سے ایمان
نہیں ایندے۔

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

۲۹۔ تے جہاں او کوئی برائی کریندن تے آبدن اساں اپنے
پیروڈاڑے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سیس ایندسا کوں
حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیس بے حیائی دا حکم
نہیں ڈیندا کیا تہاں اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جبر سے
تہاں چاڈھے نوٹھے۔

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُّوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَكَأَ بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے لے جو
برسیت دے کوں لبو اپنی توجہ درست کر گدھی کرو تے
او کوں اطاعت اوں دے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبزو۔
جیویں اوں تہاں کوں شروع کیتے اوں تہاں ہوں حالت دوں سو۔

قَرِيبًا هَٰذِهِ وَفَرِيقًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

۳۱۔ کب ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے کب ٹولے کوں گمراہی
جبر گئی ۷ انہیں اللہ کوں پھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بٹا
گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرُّوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

۳۲۔ لے آدم دے پترو تہاں برسیت دے کوں لبو اپنا سوٹھپ
اختیار کیا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے
شک او فضول خرچی کرٹ والیں کوں پسند نہل کریندا۔

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِمُ وَالطَّيِّبَاتِ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبورتی کوں کٹائیں تہاڑے اتے

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفْضِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾

حرام کیسے جبرمیں پٹے بندیں کیسے پیدا کیسے تے اوندے پاکیزہ
رزق کوں۔ جو لے شہیں اس دنیاوی زندگی وچ مونیں
کیسے ہن تے قیامت دے بُہینہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن
ایویں اس آیات کھول کے جانئ والی قوم کیسے بیان
کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

۳۴۔ توں اکھ بے شک میڈے رب حرام کیسے
ظاہر تے مخی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے مندری
کوں جبرمیں ناسخ جوئے تے اس گال کوں جو تساں اللہ نال
شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نیں لہائی تے لے
جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو جبرمیں تساں جانڈے
نوسے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۹﴾
يَذَرْنِي أَدَمًا فَإِنِّي أَخَذْتُ رُسُلًا فَتَنَّمُ يَقْضُونَ عَلَيْنِي
أَبْتَنِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۰﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈال اوں وقت
آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگوتھیندن۔
۳۶۔ لے آدم لے پتر وچے تہا بڈو تہا بڈے وچ رسول توں
تے تہا کوں میڈی آیات پڑھ کے سٹاون تے جبرھا خدا
کینیں بڈے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی بڈر نیں
تے نہ او مونجھے تھینسن۔

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَإِنَّا لَمُتْنَا
تَدْعُونَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ هُدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۲﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلا یا تے وڈائی کیتی
ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ پھول دیر تیں رہسن
۳۸۔ اوں کیں وڈوا ظالم کوں جبرھا اللہ تے کوڑ پدے یا
اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کوں مقررہ
سزا و حصہ ملدا رہی تے جڈال انہیں دو ساڈے فرشتے
مارٹن کیسے اندن تے او آہن اوکھائیں جنہیں کوں تساں اللہ
دے سوا سٹیندے با دے او آکھسن او اسل کینیں گم
تھی گئیں تے او اپنے خلاف آپ گواہی بڈہن بے شک
او کا فرہن۔

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُكُمْ فَلْيُضْعَفْهُمُ اللَّهُ بِمَا ضَعَّفُوا مِنَ النَّارِ ۚ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ او اگھسی تاس وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے بھا وچ ہن تے جیرھے تاس کنیں پہلے جین تے انسان وچو گڈر گیشن جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیں اپنی بھین تے لعنت کر لیں تے جڈاں او سارے بھا وچ پکڑیج ولسن چھیکڑی امت پہلی امت کوں اکھسی اے ساڈے رب ایھے ہن جہنیں سا کوں گمراہ کیا ہا توں انہیں کوں دوزخ وچ ڈوڑا عذاب دے اللہ اکھسی ہر ہک واسطے ڈوڑا عذاب تے تاس جا ندے توے۔

وَقَالَتْ أُولَهُمُ الْآخِرُهُمْ قَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ تے پہلی امت چھیکڑی امت کوں اکھسی تہا کوں ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تاس وی عذاب چکھو جہ تاس کندے باوے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ بے شک جہنیں لوکس ساڈی آیات کوں جھٹلا تے وڈاں کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے ولسن تے نہ اجنت وچ داخل تھیں جے تیں ہک اٹھ سوئی دے محک وچو لنگھ وچے اسال الیوس جبریں کوں سزا دیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوَائِمِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ تے الیوس اسال ظالمیں کوں بدلہ دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ جیرھے لوک ایمان آئن تے نیک کم کرن اسال کہیں بان کوں اونڈی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لے دیندے ایہہ جنتی ہن اونڈے وچ ہمیشہ رہن۔

وَنُزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ يُبْزَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ ۚ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُوَفِّقُهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے اسال انہیں دے سینے وچو سب بغض کڈھ دلیوں تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن تے او اکھسن جہ ساریاں تحریفاں اللہ دیاں ہن جیں سا کوں اے رستہ دکھلے جے اللہ سا کوں سدھا رستہ نہ دکھلیندا تے اسال ایس سدھے رستے نہ آؤں ہا۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول اکھ
 ڈوتا گیا ہا جے او بہشت جیند اتہا کول تہا بڑے عیس دی وجر
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز بولیں جو ساڈے رب جو
 ساڈے نال وعدہ کیٹا ہا اسان اوکوں سچا پاکدے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا ہا اوکوں تہاں
 سچا پاکدے۔ او آکھن ہا انہیں وچو ہک سبڈ والا سبڈیسی جو
 نالیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کئیں رکیدن تے اوں رستے
 وچ ڈنگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کچھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجر نال سنبانڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز بولیں جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے او ندے وچ داخل نہ تھے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جہاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ویسی
 تے او آکھن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سبڈیں کچھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجر نال سنبانڈے ہوسن تے
 اکھسن تہا بڑی زیادہ تعداد تہا کول کوئی فائدہ ڈتے تے نہ
 تہا بڑی وڈائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تہاں قہار کھندے
 ہاوسے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ پچھیں۔ تہاں
 بہشت وچ داخل متی وچو تہا کول نہ ڈرتے نہ تہاں
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سبڈیں جو ساڈے کچھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَأَنزِلْهُم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَذْنُ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنَّ لَعْنَةُ اللَّهِ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنَّ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَمَّا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَفَعَىٰ عَنْكُمْ جُوعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٩﴾

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا

مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمْ
عَلَى الْكُفْرَانِ ۝

پانی دیا یا جو تہا کول اللہ ڈرتے اوندے دجو ساکوں وی کچھ
ڈیوے۔ او آکھسن بے شک اللہ سئیں اسے ڈو دیں چیزاں
کافرین تے حرام کیتن۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کو کھڈر تماشا بٹایا ہو یا ہاتے
دنیاوی زندگی انہیں کول دوکھا ڈتا یا اسان انہیں کول اچ
بھل و لیسوں جیویں او ایں ڈینہر دی ملاقات بھل گئے ہن تے
ات گا لہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

۵۳۔ تے اسان انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہن جیویں اپنے
علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے
ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِينَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ كُفَرُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَنَا
رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِن شُعَاعٍ فَنَسْتَعْمِدُ
لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْقَرُونَ ۝

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلٹی دا انتظار پئے
کریندن جڈال ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھسن
جیرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے لب دے
رہول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جیرے ساڈی
سفارش کرے یا اسان دنیا دچ ولا اٹھلے و بھل تاں جو اسان
جیرے (جیرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جلتے
نیک کم کول انہیں اپنے آپ کول گھٹے دچ پاتے جیرے او کوڑ
بدھیندے بن اودی انہیں کنیں دل گئے

إِن رَّبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِی الْیَلَّ النَّهَارَ
یُظْلِمُهُ حَبِطًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ
بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعٰلَمِیْنَ ۝

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے
زمین کول چھی وقتیں و چ پیدا کیتے دل او عرش تے تھلا
تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال ڈینہر کول لکا ڈیندے
رات جلدی اونکول پکڑن چا ہندی تے سمجھ تے چندر
کول تے تاریں کول اوں اپنے حکم نال متابع کر ڈتے سنو
پیدا کرٹن تے حکم ڈیوٹن ہوندا کم۔ بہوں برکت والا
اللہ سئیں جیرے سارے جہانیں دا پالہنار ہے۔

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ

۵۶۔ اپنے رب کول سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَعْنًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

اوپے شک حد کنیں و دھن و الیں کوں پسند نہیں کریں۔
۵۷۔ اتے زمین و رچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھڑاؤں
کوں سڈو و ڈرتے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرن
والیں دے نال۔

۵۸۔ اوہو جو جبرھا گھلیندے ہوا میں کوں اپنی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری ڈیوٹ واسطے۔ اے میں نال بھریئے ہوئے
جھڑ کوں چا اندی دے اتے اونکوں اسال گھن ویندے میں
بر ملک دو تے اندرے اتے پانی ویندے میں تے اندرے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے میں ایویں اسال مردیں
کوں کڈھیندے میں تاں جو تسال نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جیہ زمین اپنے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن دے تے جیہ زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی دے
ایویں اسال اوں قوم تے جیہ شکر کریندی دے اپنی آیات و ماہجر
کے بیان کریندے میں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کوں اوندی قوم دوپٹھے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاڈا
کوئی معبود نہیں۔ میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے
عذاب کنیں ڈراؤں۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سردا میں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گھرا ہی وچ ڈہدے میں۔

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نہیں میں تے صرت رسول ہاں اوں رب دا جبرھا ساے
جہا میں دا پناہ ہار۔

۶۳۔ میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام پکینداں تے تہا جی
خیر خواہی کرینداں تے میں چاٹناں اللہ میں و لو جو تسال
نوسے چاٹندے۔

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتٍ يَدْعُوهُ
حَتَّىٰ إِذَا أَكَلَتْ مِنْ أُكُلٍ ثَقِيلًا يَرْفَعُهُ لِيُؤْتِيَهُنَّ
الَّذِينَ فِي بُحْرِ الْأُمْنِ كَذَلِكَ يُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي
خَبُثٌ لَا يَخْرِجُ إِلَّا بُكْرَةً ۚ كَذَلِكَ نَضْرِبُ الْأُمَمَ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمٍ أُخْبِدُوا
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ ۖ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۱﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي صَلٍّ خَبِيرٍ ﴿۶۲﴾

قَالَ يَوْمَ لَيْسَ فِي صَلَّاهُ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِي رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٧﴾

۶۴۔ کیا تہا کوں میرانی تھیندی جو تہا بڑو آنی تہا بڑے رب
 ولو ایمنجی نصیحت تہا بڑے وچو بک آدمی تے تاں جو تہا کوں
 بو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو
 تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَعْرَضْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِن هُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ١٥

۶۵۔ انہیں اونٹوں جھٹلا دیتا اسل اول کون نجات دیتی تے انہیں کون دی میرے اوندے نال بن پٹری وچ تے جنہیں ساڈی آیات کون جھٹلایا با اسل انہیں کون عرق کر دیتا بے شک اوندھے لوک ہن۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے عار دو انہیں دے بھرا بود کوں (پٹھیا) اول
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوندے سوا
کوئی مبدونئیں کیاں تساں ڈر دے نوھے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۷۔ اوندی قوم دے وچو سرداریں آکھیا جنہیں کھرکیتا باساں
تیکوں بے وقوفی وچ بُدبے میں تے بے شک اساں
تیکوں کوٹریں وچو یقین کریندے ہیں۔

قَالَ يَقُومُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں
تے رسول ہاں اوں رب دا جیرا سارے جہاںیں دا پالناں۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

۶۹۔ میں تہا کوں اپنے رب دایں نام پچینداں تے میں
تہا بڑے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایمان دلاں۔

أَوْعَبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُ مَنْ رَبَّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
بَعْدِ نُوْحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَقْطَةً فَأَذْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

۷۰۔ کیا تسال حیران تعیندے ۷۱۔ جو تہا ڈو نصیحت آئی ۷۲۔
تہا ڈے رب دلو تہا ڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بعد اوندہ جانشین بنائے تے تہا ڈے جسم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تسال
کامیاب تھیو۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبِعْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ

۱۔ انہیں دکھایا گیا توں ساڈو آئیں (اے سنیابگھن کے) جو اس بک اللہ دی عبادت کروں تے او جھوڑ دلوں جیندی ساڈے

الضّٰدِ قَيْنَ ۝

پیوڑا بڑے عبادت کریندے ہن گھن آجیرے عذاب
دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَتَىٰ فِي أَسْأَلٍ سَتَيْتُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِظِينَ ۝

۷۲۔ اول آکھیا تہا بڑے رب ولو تہا بڑے اتے عذاب
تے غضب لہہ چکے کیا تہاں میڈے نال انہیں
ناوین واسطے بھر دے، جیرے تہاں تے تہا بڑے
پیوڑا بڑے رکھیں تے اللہ سیس انہیں نال کوئی دلیل نیں
لہائی تہاں بھالا رکھو بے شک میں وی تہا بڑے نال
بھالا رکھینداں۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَاوٓدَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝

۷۳۔ تے اساں اوں کوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی
رحمت نال نجات دیتی تے نہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا
تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پیٹ
ڈتن۔

وَإِلَىٰ مُؤَدَّي أَخَاهُمْ ضَلٰحًا قَالَ لِقَوْمٍ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنَ إِلٰهِ غَيْرِهِ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَذَرُوهَا تٰكُلُ فِي الْأَرْضِ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوهَا يَمُوتُ فَأَخَذَكُمْ عَذَابُ الْآلَمِ ۝

۷۴۔ تے نمود دو انہیں بے بھائی صالح کوں بیٹھے اول
آکھے اے میڈی قوم تہاں اپنے رب دی عبادت کرو
اوندے سوا تہا بڑا کوئی معبود نیں۔ تہا بڑو تہا بڑے
رب ولو کھلی دلیل آگئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاڑی اے
تہا بڑے واسطے نشان ایکنوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی
زمین وچ کھاوے تے ایکنوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ
تہاں تہا کوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنۢ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْسُوا فِى
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

۷۵۔ تے تہاں یاد کرو جڈاں تہا کوں عادمے بعد جانشین
بٹاس تے زمین وچ تہا کوں جا ڈتی اس تہاں اوندے
میدانیں وچ قلعے بنیدے تے پہاڑیں کوں کٹ
کے گھر بنیدے تے تہاں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے
زمین وچ جان بچھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِيَكْذِبِينَ
اسْتَضِعِفُوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ لَتَحْلِفُوا لَنَ كَذِبًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان
گھن آدن دالیں دیو کمزوریں کوں آکھیا

- مُرْسَلٌ قِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷﴾
- کیا تمساں چاند سے ء جو بے شک
صالح اپنے رب دلو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کچھ اوندو پھٹیا گئے اونکوں منید سے ہیں۔
- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۸﴾
- ۷۷۔ تے انہیں لوکیں جسں وڈائی کیسی کھیا بے شک اساں
اوندو الکر کر نید سے ہیں جیند سے اتے تمساں ایساں
گھن آئے۔
- فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْلِعُ
إِنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۹﴾
- ۷۸۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈتیاں تے انہیں
اپنے رب بے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صالح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں وچو ہنیں۔
- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿۱۰﴾
- ۷۹۔ تے انہیں کوں پکڑ گدھے سموئیں اب او اپنے
گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈٹے پئے ہن۔
- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا
رَبِّي وَصَحَّتْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا يُؤْمِنُونَ النَّاصِحِينَ ﴿۱۱﴾
- ۸۰۔ صالح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام بچا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی تے تمساں خیر خواہی کرن والیں کوں پسند
نہی کریندے۔
- وَلَوْ طَآءَزْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲﴾
- ۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کوں آکھیا کیا تمساں
اینجی بے حیائی کریندے جو میری تمساں کنیں پہلے ساری
قویں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی مائی۔
- إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الزَّكَاءَ سَهْوَةً مِنَ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۱۳﴾
- ۸۲۔ بے شک تمساں تزکیتیں چھوڑ کے حرائیں دو شہوت
واسلے اندے ء اصل چ تمساں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔
- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْتَظَهُمُ يَوْمٌ ﴿۱۴﴾
- ۸۳۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کوں اپنی دستیں کڈرے ڈیو بے شک اے
لوک ہن جیرھے بہوں پاک بڈن۔
- فَأَجْبَيْنُوهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۱۵﴾
- ۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کوں نجات

بڑی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہی والیں دچہ مائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ و سایا توں بڑیکھ
مجر میں دا انجام کینجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندرے بھرا شعیب کوں پٹھیا اول آکھیا

اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے

اوندرے سوا کوئی معبود نیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو مکمل

دلیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شبیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین و سچ

اوندی اصلاح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے

چنگا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے دچہ ایس واسطے نہ بہو جو حیرے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کینں بڑا دوسنے رکھو

تے ایس رستے دچہ بڑنگ دل گولو تے تساں یلو کرو جڈیاں

تساں تھوڑے باوے اوں تہا کوں ودھائے تے تساں بڑیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کینجھا۔

۸۸۔ تے جے تہاڈے دچہ ہک ٹولہ اوندرے اتے ایمان

گھن آوے جیندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گھن آوے پھیں صبر کرو جے تیں اللہ سیس ساڈے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَاللّٰی مَدَّیْنَ اَحَاهُمْ شُعْبًا قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ وَلَا تَخْسُوا النَّاسَ اَشْيَاكُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَتَبْغَوْنَهَا عِوَجًا

وَاذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَرَكُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِيْ أُرْسِلْتُ

بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ

بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَكُونُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهَيْنَ ۝۹

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچوڑائی کیتی آکھیا
اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جبرہ تہڑے اتے
ایمان گھن آئن اپنے ملک وچوڑو کڈھ ڈلیسوں یا تاساں
ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
اذ نجينا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
الا ان يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شئ عندنا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وانت خير الفاتحين ۝۱۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
بعد جو اللہ سیس ساکوں نجات ڈتی ۽ تے مطلب اساں
اللہ سیس تے کوڑ پدھے ساڈے اختیار نیں جو اساں
اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ لے ساڈے رب
توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرن والا این۔
۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتا آکھیا
لے لوکو جے تاساں شعیب دے کچھوٹو سوتے بے شک
تساں گھاٹا پاؤں والیں وچوٹی ولسو۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا لَآتِيَنَّكُمْ إِذَا لَخِيسِرُونَ ۝۱۱

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھاتے او اپنے گھیں
وچ گوڑیں دے بھرڈھ پئے۔

فَاَخَذَ لَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ ۝۱۲
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۱۳

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او
کڈا میں اتھال رہے وی نہن تے جنہیں شعیب کوں
جھٹلائے اوہے گھاٹا پاؤں والے ہن۔

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۱۳

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سینہا پکاڑتے تے تہاڈی
خیر خواہی کرڈتی ۽ تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رُبِّي
وَلَمْ تَكُنْ لَكُمْ كَلِيفَةً اِنَّ عَلَى قَوْمٍ لَّكَرِهٍ ۝۱۴

۹۵۔ تے اساں کہیں دی دوستی دو رسول نیں چھپاتے
جیندے بعد اساں اوندے رہن والیں کوں مکھ تے ڈکھ

وَمَا ارسلنا في قَوْمِكَ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اخذنا اهلها
بالناساء والضراء لعلهم يضرعون ۝۱۵

نال نہ پکڑ یا ہوئے تاں جو او عاجزی کرن۔

۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال ہے
تیں او ترقی کر گئے تے اکھن جگے جو ساڈے پیر ڈاڈے
کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن دل اسان انہیں کوں امون
گھت پکڑ گدھے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وسی آلے ایمان گھن آون ہا تے خدا کنیں
ڈرن ہا تے اسان انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت
دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے دل
اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجہ نال پکڑ گدھے۔
۹۸۔ کیا او وسی والے امن وچ آگئیں جو انہیں تے
ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وسی آلے امن وچ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھید دے پئے ہوون۔
۱۰۰۔ کیا اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
تدبیر کنیں محفوظ کوئی نیں سمجھندا سوائے گھٹا پاوٹ والی
قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بد جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
بنائے انہیں کوں لے عقل نیں آئی جو جے اسان چاہوں ہا
تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب
ڈیوں ہا تے اسان انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سبک دے
ہیں تے او کجھ نہ سن سگن۔

۱۰۲۔ لے دستیاب ہن اسان انہیں دیاں خبراں تیکوں
سُنیے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیں منیا رات
گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ نیں کافر لوکیں
دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۚ إِنَّهُم مَّا كَانُوا لَیْسُوا بِمُتَّقِينَ
وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ ﴿۹۶﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا لَیْكِبُونَ ﴿۹۷﴾

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
یُلَاحِظُونَ ﴿۹۸﴾

أَوَآمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا فَتُفْضَرَفُونَ
یُلَاحِظُونَ ﴿۹۹﴾
أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا یَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿۱۰۰﴾

أَوْ لَمْ یَعْلَمِ الَّذِینَ یُرِثُونَ الأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا
أَن لَّوْ شَاءَ أَصْبَنَهُم بِأَرْحَامِهِمْ ۚ وَنَطَعُ عَلٰی قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ ﴿۱۰۱﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصْ عَلَیْكَ مِنْ أَتْبَاعِهَا ۚ وَكَفَدَ
جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا لَیُّوْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ یَطِغُ اللَّهُ عَلٰی قُلُوبِ
الْكَافِرِیْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ اسال انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے داپکا
نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والا پاتے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسال موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دوپھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں دیکھ فادیں دا انجما کیا تھیندے۔
۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں نے
پالنہار خدا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جویں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہا بڑو آیاں تہا بڑے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بڑے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او بڑکھاں
جے توں سچا ہویں۔

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلے بک کھلا کھلا
اخر دھا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلے دیکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ اے چاہندے جو جہاں تہا بڑی زمین وچو کڈھ
ڈیوے ہن تہا بڑا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھراکوں مہلت
ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرے جادوگر کھٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دد آگئے تے انہیں آکھیا جے
اسال غالب آونجوں تے ساکوں امر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا إِلَّا كَثْرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاقِقِينَ ۝

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّايَ رَسُولُ مَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُكُمْ
بِبَيْتِنَا مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْفَ عَصَاةٍ فَإِذَا هِيَ تُلْقِيَانِ مُبِينٌ ۝

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ۝

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَيُّ تَآمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

کنیں آگئیں اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیبڑے خدا کوں چھوڑ دیوں اوں
آکھیا اسال مزور انہیں دے پریں کوں قتل کر لیسوں تے تربیتیں
کوں جیندا رکھیسوں تے اسال انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے اداپٹے بندیں وچو جیکوں
چاہندے اوند وارث بنا دیندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیبڑے آوٹ کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیبڑے آوٹ دے بعد وی اول آکھیا
اے تمی سبکدے جو تہا بڑا رب تہا بڑے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جالشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیویں عمل کریندے ۷۔

۱۳۱۔ تے اسال آل فرعون کوں پکڑیا قوط نال تے پھیل دی
کمی نال تاں جو اد نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آبدن اے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آبدن اے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آبدن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دکھا ڈیویں تے اسال تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسال انہیں تے طوفان تے کٹری تے جواں تے ڈیڈر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ
سَنُقْتِلُ آبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا قَالِ عَلَيْنَا دَرُؤُكُمْ أَنْ تُفْلَكُوا وَعَدُّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَنَقَصَ مِنَ
الشَّعْرِ لَعْنَهُمْ يَذْكَرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْسَاةٍ وَمِنْ مَعَدَّةِ الْأُنْسَاءِ
ظَاهِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتُشْحَرَتَا بِهِمَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الْطُوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَاءَ إِنِّي تَفَفَّضْتُكَ فَأَسْكَنْتُكَ
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لِمُوسَى اذْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْتَكِنُونَ ﴿۳۷﴾
فَأَنْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَتَكَفَّوْنَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۖ قَالُوا لِمُوسَى اجْعَلْ
لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۴۰﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَالِبُونَ ۖ وَإِذَا
يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

تے خون دا عذاب پھیلایے انجرا نچ لٹان بن انہیں وڈائی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لٹھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سب ساڈے کیتے اپنے رب کوں جواوں تیبڑے نال
وعدہ کیتے جے توں اساں کینیں عذاب ہٹا دیویں تے
اساں تیبڑے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرور تیبڑے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ دیویں۔

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کینیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پھینچنے والے بن ہٹا دتا انہیں وعدہ ترور دتا۔
۱۳۷۔ اساں انہیں کینیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر
وچ غرق کر دتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا
تے انہیں کینیں غفلت کیتی بائی۔

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بنا دتا جیرھی کمزور
سمجھی ویندی بائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچا دھیں دا وی جیکوں اساں برکت دتی بائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڑے رب دی چنگی گال پوری
تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں مبرکیت تے اساں تباہ کر دتے
جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بٹیدی بائی تے جو
اچیاں ماٹیاں بنیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے او ہک ایجنھی قوم دے کوہر آکے جیرھی اٹے بیٹیں
دے اکو عبادت کیتے بیٹھی بائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڈے کیتے توں دی ایویں معبود بنا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے بین تباہ تھیوٹ
والا تے جو اے عمل کریندے بین مٹ و نچن والا۔

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اَبَغِيكُمْ الْهَآءُ وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ اول اکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڑے کیسے کوئی پیا
معبود پسند کرال اوں سارے جہانیں تے تہا کوں فضیلت
ڈتی ۷۔

وَاِذْ اَنْجَيْنَاكَ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ یَسُوْ مُؤْمِنُكُمْ مُّوَدَّ
الْعَدَاۤیَ یَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَکُمْ وَیَسْتَجِبُوْنَ نِسَاءَکُمْ
وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں اساں تہا کوں فرعون دی قوم کئیں نجات ڈتی او
تہا کوں بہوں گندہ عذاب پچھندے ہن تے ایندے وچ
تہاڑے واسطے تہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوْسٰی ثَلٰثِیْنَ لَیْلَةً وَّاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِ
قَتْمٍ مِّیْقَاتٍ رَّبِّہٖ اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ؕ وَقَالَ مُوْسٰی
لَاخِیْرَ ہٰذِیْنَ اَخْلَفْنِیْ فِیْ قَوْمِیْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا ہاتے
بی ڈواہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیا یوں اوندے
رب دا چالی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے ہر
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہا نشین
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
نڈریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوْسٰی لِبِیْقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّہٗ قَالَ رَبِّ
اَرِنِیْ اَنْظُرْ اِلَیْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِیْ وَلٰكِنِ اَنْظُرْ
اِلَی الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَفْرَّ مَكَانُہٗ فَسَوْفَ تَرٰنِیْ فَلَمَّا
جَعَلْ رَبُّہٗ لِلْجَبَلِ جَعْلَہٗ دُكًا وَخَرَّ مُوْسٰی صَوْعًا
فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ مُبْعَثْکَ بُنْتُ اِلَیْكَ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے
اوندے رب اوندے نال گاہیں کیتیاں اوں اکھیا لے
میڈے رب میکوں اپنا وچر ڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اوں اکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں
ڈیکھ گھنیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈرتے تے موسیٰ بے ہوش
تھی کے ڈھ پئے۔ جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے اکھیں
لے خدا توں پاک ہویں میں تیبو جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ یٰمُوْسٰی اِنِّیْ اصْطَفٰیْکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلَتِیْ
وَبِکَلَامِیْ ؕ فَخُذْ مَا اٰتٰیْکَ وَکُن مِّنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اول آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چن گدھے ہن توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی وچ۔

وَكَتَبْنَا لَہٗ فِی الْاَوَآحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مُّوعِظَةً وَتَفْصِیْلًا

۱۳۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شے لکھ کے ڈتی

جبر صی نصیحت بائی تے ہر شے دی تفصیل بائی توں ایس کول
طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کول حکم ڈرے جو او وی
اینکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہاکوں نافرمائیں دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۴۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیں کنین پریں رکھیاں
جبر صے زین وچ ناحق وڈائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رسہ
وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او گر اہی
دا راہ ڈیکھ گھنن اوں دے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی ملاقات کول انہیں دے اعمال و نتیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوں بدلہ بلی۔

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوں دے بعد اپنے جگہیں کنیں
ہک گابا بٹایا تے اوں انہیجا جسم یا جیندے وچر ہاں ہاں
دی بے مقصد آواز نکلدی بائی کیا انہیں اے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اوں کول معبود بنا گدھے
تے او ظلم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدان او شرمندہ تھی گئیں تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیں انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیا تے ساکوں معاف نہ کیا تے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچر تھی ولسوں۔

۱۵۱۔ تے جدان موسیٰ اپنی قوم دو دویا کاوڑ تے افسوس نال
اوں آکھیا تساں بہوں گندی جالشیں کیتی، میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابٌ بِقُوَّةٍ وَأَمْرٌ قَوْلِكَ يَأْخُذُ بِأَحْبَبِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۴۷﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يُرَدُّ سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عَجَلًا
جَشَدًا لَهُمْ إِخْوَارُهُمْ يُرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا سَفِطَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَنْ لِمَ يَرْحَمَنَا رَبَّنَا وَیَعْفُو لَنَا كُلُّ مَنْ
الْخَسِرِينَ ﴿۱۵۱﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْلَمْتُمْ أَمْرًا بِكُمْ

وَأَنقَى الْأَلْوَاخَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أَمْرِئِ الْقَوْمِ اسْتَغْفِرُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشَيْتَ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

کیا تاسا اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اوں
تختیاں رکھ دیتیاں تے اپنے بھرا دے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیلےس اوں آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھ تے قریب باجو میکوں
قتل کر ڈیون ہا توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کر تے
۱۵۳۔ میڈے بھرا کون دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہویں۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْوُجُلَ سِينًا لَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ۝

۱۵۳۔ بے شک جہنیں بنائے گاہے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی و وحی تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں
کوں سزا دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفَوْرٌ سَرِيعٌ ۝

۱۵۴۔ تے جہنیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے
بعد توبہ کیتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیرا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

وَلَقَدْ سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ وَفِي
لُحْنِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يَرْهَبُونَ ۝

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاڈڑ مٹی تھی اوں تختیاں
ولاچا تے اوندے وحی ہدایت تے رحمت دی لکھائی
ہائی انہیں لوکیں کیتے جبرے اپنے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِثْقًا إِنِّي لَمَلَأْتُ
أَخَدَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي أَهْلَكَ بِمَنْ تَرْتَقِي
قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلُكَ إِنَّمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ نَصَلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن گدھا
ساڈے وعدے آلی جا کیتے تے جلال انہیں کوں بھویش
امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں ہاتے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کر دینیں انہیں کمیں
دی وجہ نال جبرے ساڈے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیرا ہی آواز اے ایندے نال توں جنیکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چاہندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کر تے توں بہوں چنگا بخش والا ہوں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ چکا ایں دنیا وچ دی تے
آخرت وچ دی بے شک اسان تیلو آکھئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اوںکوں پنہی جینکوں میں چاہاں تے
میڈی رحمت ہر شے تے وسیع تے میں ضرور چکا اں اکھاں ہیں
لوکین کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن انن۔

۱۵۸۔ جیرے ساڈے ایں رسول دی پیردی کریندن جیرہانی
تے امیء جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کیں تورات وچ تے
انجیل وچ ادا انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بگیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سرتو بارہنیدے
تے انہیں دے گل دے گلکانیں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتے تے طاقت پکائی
تے اوں نور دی پیردی کیتی جیرھا اوندے نال تھے ایجے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۵۹۔ توں آکھ لے لوک بے شک میں اللہ رسال ہاں
تساں ساریں دو اوندی جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نیں اوہو جیندا کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہانی ء تے امیء جیرھا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیردی کردتاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچوہک ٹولہ ایجھا جیرھا حق نال

وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ
اِنَّا هُنَا اِلَيْكَ قَالِ عَدَايُ اُجِنِبْ بِهٖ مَنْ اَشَاءُ
وَ رَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكَاٰتَ وَ الَّذِيْنَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الَّذِيْ يَخْدُوْنَهٗ
مَكْنُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِيْلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْعُرُوْفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ النُّكْرِ وَيُجِلُّ لَمْ الْغَيْبِ
وَ يُخَوِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبْرَ وَيَصْنَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ
وَ الْاَعْلَالَ اِنِّيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ قَالِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ
عَزَّوْهُ وَ نَصَّوْهُ وَ اتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْ اُنْزِلَ مَعَهٗ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِيْنَكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ
لَهُ الْمُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِىْ وَ
يُمِيْتُ فَاٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ كَلِمَتِهٖ وَ اتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ اٰمَةٌ يُّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَ يَبْعِدُوْنَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اونڈے نال انصاف وی کریندن۔

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کول بارہاں قبیلیں وچ ونڈ کے
قوال بناؤن تے اساں موسیٰ دووی کیتی جڈاں اونڈی قوم
اول کینیں پائی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
اونڈے وچ بارہاں پتھتے نکل پین تے ہر کیں اپنے اپنے
پیروں دی جا سجان گدی تے اساں انہیں تے جھڑی جھال
کیتی تے اساں انہیں تے کھیاں تے بیڑے لہائے
تساں کھاؤ او پاک شہیں جیریاں اساں تہاکوں پوتن۔ اساں
انہیں تے ظلم نیں کیتا او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔
۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں ایں دستی وچ
رہو تے کھاؤ اونڈے وچ جھوٹاں چاہو تے اکھو ساڈا بار
ہولا کرتے ایں دردازے وچ فروز داری کریندے ہوئیں
پہہ وچو اساں بخش لیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرن
والیں کول اساں زیادہ دیسوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل ڈتا
جیریاں انہیں کول اکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسان
کینیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینیں کچھ اول دستی دے متعلق جیریاں سمندر
دی کندھی تے مانی جڈاں او چھن چھن دے حکم وچ زیادتی
کریندے ہن جیڑے ڈینہہ انہیں دد پھلیاں ہر سٹ کے ٹوے دے
ٹوے اندیاں ہن جڈاں او چھن چھن نہ میندے ہن اوں ڈینہہ اندیاں
ہن ایویں اساں انہیں کول از میندے ہاے۔ ات گاہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹوے اکھیا جو تساں اول
قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہاڈے
رب دے کولہر عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَاهُمْ اَشْخَۃَ عَشْرَةِ اَسْبَاطٍ اُمَّاوَاوَحَيْنَا
اِلٰی مُوسٰی اِذْ اَسْتَسْقٰہُ قَوْمَہٗ اِنْ اَضْرَبْتَ بِصَاحِبِ
الْحَجَرِ فَآتٰ بِجَسَدٍ مِّنْہٗ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عِیْنًا قَدْ
عَلِمَ کُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرِیْہُمْ وَظَلَلْنَا عَلَیْہِمْ النِّعَامَ
وَآتٰرْنٰہُمْ عَلَیْہِمْ الْمَنَّ وَالسَّلٰوٰی کُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰکُمْ وَمَا ظَلَمُوْا وَلٰکِن کَانُوْا اَنْفُسَہُمْ
یَظْلِمُوْنَ ۝

وَ اِذْ قِیلَ لَہُمْ اَسْكُنُوْا ہٰذِہٗ الْقَرْیَۃَ وَکُلُوْا مِنْہَا
حِیْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوْا حِطَّہٗ وَ اِذْ خَلُوْا الْبَابَ مُجْتَمِعًا
تَغْفِرَ لَکُمْ خَطِیْئَتِکُمْ سَازِیْدُ الْخٰخِیْنِ ۝

فَبَدَّلَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْہُمْ قَوْلًا الَّذِیْ قِیلَ
لَہُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْہِمْ رِجْاۃً مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا کَانُوْا
یَظْلِمُوْنَ ۝

وَسَاَلْہُمْ عَنِ الْقَرْیَۃِ الَّتِیْ کَانَتْ حَافِظَۃً الْبَحْرِ
اِذْ یَعْدُوْنَ فِی الْبَنٰتِ اِذْ تَاْتِیْہُمْ حِیْثَ اَنۡہُمْ یَوْمٌ
سَبَّیْہُمْ شُرَکَآءُ وَّیَوْمَ لَا یَسْتَمِیۡنُوْنَ لَآ تَاْتِیْہُمْ کَذٰلِکَ
نَبِّیُوْہُمْ بِمَا کَانُوْا یَفْسُقُوْنَ ۝

وَ اِذْ قَالَتْ اُمَّہٗ فِیْہُمْ لِمَ یُعْطُوْنَ قَوْمًا اِلٰہُ
مُہِلَکُہُمْ اَوْ مَعَدَّیْہُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا قَالُوْا
مَعَدَّۃٌ اِلٰی رَبِّکُمْ وَّلَعَلَّہُمْ یَتَّقُوْنَ ۝

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیرھی کال، نصیحت کیتی گئی بانئ
تے اسان انہیں کول جیرھے برائی کنیں رکیندے بن
نجات بڑتی تے انہیں کول جیرھے ظلم کریندے بن
بڑکھ ڈیون والے عذاب نال کپڑا گدھے ات بگاہوں جو او
نافرمان بن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیرھی گاہیں کنیں روکيا گیا با
اوندے وچ زیادتی کیتی اسان انہیں کول آکھیا جو تساں
ذلیل بھولوں بن و نجو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے
اتے قیامت دے ڈینہر اتیجھے لوک پھٹسی جیرھے انہیں
کول گندہ عذاب پچھیں بے شک تیرا رب بہوں جلدی
عذاب ڈیون والا تے بے شک او بخشش دالانے دل
دل رحم کرن والا۔

۱۶۹۔ تے اسان انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دندڑا
کچھ انہیں وچونیک بن تے کچھ انہیں دے علاوہ بن تے
اسان انہیں کول برے تے وچکے حالات نال ازمیندے
پیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک و نجن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجھے جانئین تمہیں جیرھے
کتاب دے وارث تمہیں جیرھے دنیا دے مال کول حاصل
کرین تے او آہن جو ساکول بخش ڈتا ویسی تے جے
اہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونجے اودی گمن گھنن
کیا انہیں کیں کتاب دے وچ لے پکا وعدہ نہ گدھا گیا با
جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو
ایندے وچ با او نکول پڑھن تے آخرت دا گھر انہیں
لوکس واسطے چنگا جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخِذْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنْ
الشَّرِّ وَاخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۶﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ
غَیْمٍ ﴿۱۶۷﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶۸﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۱۶۹﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ وَثَلَاثَةٌ يَأْخُذُوا الْأَوَّلَ وَخَدَّ عَلَيْهِمْ يَدَاهُنَّ
الْكِتَابَ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۚ وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْتَقُونَ أَقْلًا
تَعْقِلُونَ ﴿۱۷۰﴾

عقل نوہے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی پکڑ دیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اسال اصلاح کرن والیں دا اجر نئے دینجندے۔

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُضِلِّينَ ۝

۱۷۲۔ تے جڈاں پہلو کوں انہیں دے اتے چلتے سے ایویں باجیویں خیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیے ادا نہیں تے ڈھاندے جو اسال تہا کوں ڈتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دج اونکوں یاد رکھو تاں جو متقی ہن۔

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَآفَّةً ظُلُمًا أَمَّا دَاخِلُهَا فَتَنَمُّنٌ لَهُمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِعَازٍ ۖ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں دجو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں خلاف گواہ بنائسی کیا میں تہا ڈار بعتیں انہیں آکھئے بالکل اسال گواہی دیندے میں جو تسان قیامت دے دیندے آکھو بے شک اسال اس کنیں غافل ہا سے۔

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَفَهَاءٌ مُّشْرِكُونَ ۖ وَإِن يَبْغُوا بِكَ طَرَفًا فَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكَ اللَّهُ الْبَغْيَ أَتَقْتَلُونَ ۚ إِن يَبْغُوا بِكَ طَرَفًا فَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكَ اللَّهُ الْبَغْيَ أَتَقْتَلُونَ ۚ

۱۷۴۔ یا تسان آکھو جو ساڈے پیو ڈاڈے اس کنیں پہلے شرک کیے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کیں دی دجو نال ہلاک کریندیں

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے میں تاں جو او دل آدن۔

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سٹا جیکوں اسال اپٹیاں آیات ڈتیاں ادا نہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو بگ پئے تے او گھراہیں دجو تھی گئے۔

وَأَنزِلْ عَلَيْهِم نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کرڈیوں ہا تے او زمین دو جگ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَئِنَّكَ أَخْلَدْتَ إِلَى الْأَرْضِ وَاسْتَبَعْتَهُ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۸۰﴾

اوں کتے جہیں ۛ جیندے اتے مارٹ کیتے کئی شے
چاویں تے او غور کردے تے جھوڑ ڈیویں او غور کردے ایٹا
حالت اوں قوم دی ۛ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں لے گا لہیں بیان کرتاں جو او سوچن ۔

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَانفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلُمُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۷۸۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اتے او ظلم کریندے بن ۔

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِى ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلْيُضِلِّك
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۸۲﴾

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والہن تے جیکوں گمراہ کرے ایٹے گھانا پاوٹ والہن ۔

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا ۚ وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَانَتْ لَكُمْ
بَلًا ۖ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۰۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جہنم
کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تہ انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈہدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈے نئیں لے لوک ڈنگیں آلی کارن
مہو انہیں کنیں دی بد ایٹے لوک غافل ہن ۔

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۖ فَادْعُوهُ بِهَا ۚ وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُزَوِّنَ مَا كَانُوا يَْعْمَلُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۱۔ تے اللہ سیس کیتے بن جھنگے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول جھوڑ ڈیو جیرے او ندے نایں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سزا ڈتی ویسی ۔

وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۲۔ تے جبرھی مخلوق اساں بٹائی ۛ او ندے وچو کہ
ٹولہ اینجاء جبرہا حق نال سدھارستہ ڈکھیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے ۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۳۔ تے جبرے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اساں ہولے ہولے انہیں کول اینجی جاتے گدھی
دیندے ہیں جیکوں او چاٹندے نئیں ۔

وَأَعْلَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدَ بَنِي مَعِينٍ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۴۔ تے میں انہیں کول مہلت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط ۔

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں داسا حق دیوار نیش

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۹﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرن والا۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَّ اَنْ يَّكُوْنَ قَدْ اَقْرَبَ اَجَلُهُمْ فَاَيَّ حَدِيْثٍ بَعْدَ هٰذَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۰﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں ڈھرنے تے اوں کوں جو اللہ سیس بنائی ۷ تے اے حق سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کوں ہوا گبیا ہوئے ایندے بعد او کیرھی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۴۱﴾

۱۸۷۔ جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے اوں کوئی ہدایت ڈیوٹ والا نیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری درج گردان چھوڑ دیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجِیْلُهَا رُوْحِيْهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَّسْأَلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

۱۸۸۔ او تیں کینیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن اوسی توں اکھ اوںدا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے اوہو اوںکوں اپنے وقت تے ظاہر کر لیس تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوئی او تہا ڈو اجن گھت اوسی او تیں کینیں پچھدن جیویں توں اوںدے پچھو لگا ہوئیں توں اکھ اوںدا علم صرف اللہ کینیں ہے تے بہوں سارے لوک جاڈے نیں۔

قُلْ لَا اَنَالِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَاَوْكُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا تَسْكَوْتُ مِنَ الْخَيْرِ الَّذِيْ هُوَ لَكُمْ رَحْمَةٌ وَّ مَا مَسْنٰى السَّوْءِ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّ يَشِيْرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۳﴾

۱۸۹۔ توں اکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سو اے ایندے جو اللہ جا ہے تے جے میں غیب جاڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈا میں تکلیف نہ پہنچے ہا جے شک میں صرف ہک ہوشیار کرن والا تے خوشخبری ڈیوٹ والا ہاں اوں قوم کوں جیرھی ایمان ایندی ۷۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهٖ فَلَمَّا اَثْقَلَتْ دَعَا اللّٰهُ رَبَّهٖمَا لِيَنْ اُنۡثِنَا صَالِحًا لِّتَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۴۴﴾

۱۹۰۔ اوہو جنس تہا کوں ہک جان کینیں پیدا کیتے تے ہوں کینیں ہک جوڑا بنائیں تاں جو اوں کینیں آرام پاوے تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوںدے نال پھردی رہندی ۷ تے جڈاں باری حق وندی ۷ اوڈوہیں اپنے رب کوں سبڈیندن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈاتا تے اساں تیبڑے شکر گزار بندے تھی ولسیوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوفاں کوں نیک پال ڈے ڈاتا
تے او ڈوہیں اوندرے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پیے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اچا۔

۱۹۲۔ کیا او شرک بئیدن اوں کوں جیر ما کجھ پیدائیں کر
سگداتے آپ پیداکیتے ویندن۔
۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کوں طاقت کا نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیندن۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سٹیوں او جیبڑے
پکچو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سبڈو یا چپ بہو تہا ڈے
کیتے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرے تساں معبود ٹینڈے
او تہا ڈے جہیں بندن تساں انہیں کوں سبڈو او تہا کوں
جواب ڈیون جے تساں سچے ہماں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر بن جنہیں نال او ٹرون کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او ڈہندن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
او ٹندن۔ توں اکھ تساں اپٹے شریکیں کوں سبڈو تے میج
غلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو تھی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبکتی او ہو اللہ جن کتاب لہائی دے تے
اونیک لوکیں کوں سبکتی بٹیندے۔

۱۹۸۔ تے جنہیں کوں تساں اوندرے سوا سببندے دے
تہا ڈی مدد دی طاقت نہیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سبڈو او نہ

فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَيْنَا بُشْرَا كُونَ ﴿۹۱﴾

أَيُّشِرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۳﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَبْعَثُكُمْ سِوَا عَلَيْنَا
أَدْعُونَا لَهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَادِقُونَ ﴿۹۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
كَادُوعُهُمْ فَلَيْسَ يَجِيبُوا لَكُمْ إِذْ أَنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۵﴾

الَّهُمَّ ارْجُلْ يَتَشَوَّنَ بِهَآءَ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطُّونَ بِهَآءَ
أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصَرُونَ بِهَآءَ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَآءَ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفُّوا كَيْدُوهِنَ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۹۶﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿۹۷﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۸﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾

سُفْسَس تے توں انہیں کوں دیکھسیں او تیبڑو دُہرے پین تے سچ اے ہے جو او دُہرے نیں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۲﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم دُہرے تے جاہلس کین منہ پھیر گھن۔

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کینیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُنُّ والائے چائٹ والائے۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۳۴﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرے متقی من جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی ویندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل ویندن۔

وَأَخْوَاهُمْ بُعِدُوا لَهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْبَسُوا ثِيَابًا

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گرمی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصدو گھٹی نیں کریندے۔

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلُوبَنَا تَتَّبِعْ مَا يَوْحَىٰ إِلَىٰ مَنْ رَزَيْنَا هَذَا بَصَاطًا مِنْ رَبِّكُمْ وَهَٰذَا وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۵﴾

۲۰۴۔ تے جے تیبڑو کوئی نشان نہ آدے تے آہن تیں اونکوں چھک کیوں نیں گدھا۔ توں اکھیں صرف اوندی پیروی کرینداں جیرے میڈو وحی تھیندی ۷ میڈے رب ولو اے تہاڈے رب ولو دلیلاں من تے مومن قوم کیے ہدایت تے رحمت۔

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۶﴾

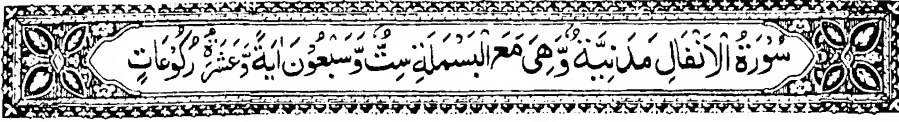
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا وچے تے اونکوں سُنُو تے چپ رہیا کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم تھیوے۔

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَبْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳۷﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنئے رب کوں یاد کراپنئے دل وچ عاجزی نال وی تے مک کے وی تے مہی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلن وچو نہ تھی۔

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۳۸﴾

۲۰۷۔ بے شک جیرے تیبڑے رب دے نال من او اوندی عبادت کینیں وڈائی نیں کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورة انفال مدنیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیرما بن منجئے
ڈیوٹ والا تے ول دل ڈیوٹ والا۔
- ۲۔ بے رسول کوکتیں کنیں مال غنیمت دے متعلق پچھدن توں اگھ مال
غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہوئے۔
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جڈاں اللہ دا ذکر کیتا دیندے
انہیں دے ول ڈرو ویندن تے جڈاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان دھیندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- ۴۔ حیرے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جوگساں انہیں
کوں ڈتے خرچ کریندن اوندے وچو۔
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے درجے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- ۶۔ جیویں اللہ سیس تیکوں کڈھیا یا تیبڈے گھر کنیں سبھا
نال تے مومنین دچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا با۔
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیوٹ دے بعد او تیبڈے نال بحث کریندن
ایویں لگدے جو او موت دوہلیندے پین تے او ڈہدے
کھڑن۔
- ۸۔ تے جڈاں اللہ سیس تہاڈے نال ڈو وچو ہک ٹولے
دا وعدہ کیتا باجو اوتہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہاکوں اولے حیرما بغیر ہمتیا یریں دے ہے تے اللہ
- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④
- أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤
- كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑥
- يُمَادُّونَكَ فِي الْحَيِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦
- وَإِذْ يُبْعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنهَمْ لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكِ لَوْ تَكُونُ لَكُمْ وَبُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑧

چاہندا ہا جو اوصیٰ کوں اپنے ٹنکیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیے بھانویں
مجرم اینکوں ناپس نہ کرن۔

۱۰۔ جہاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڑے
کیتے قبول کیتی (تے اکھیں ابے شک میں استغھے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڑی مدد کرن والا ہاں جیرھے ہک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سیسں تہاڑے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڑے دل تسلی پڑن تے مدد محض
اللہ سیسں کنیں اندی ۷ بے شک اللہ سیسں غالب تے
سیا نا ۷۔

۱۲۔ جہاں تہاڑوں گل آندی پی ہائی اوندے دلوامن تے
آرام دی خاطر تے جھڑکنیں پائی بھانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پیریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڑے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڑے پیر
اوندے نال جہائی رکھے۔

۱۳۔ جہاں تہاڑے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڑے نال آں تساں مومنین دے پیر جہائی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے تساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیسں سخت سزا ڈیوون والا ۷۔

۱۵۔ اے تہاڑے کیتے ہے تساں اینکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يُحْيِي الْحَيَّ وَيُجِلُّ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ①

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ إِنَّكُمْ مُدْكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ②

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا الْقَصْرِ إِلَّا مِنَ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ③

إِذْ يُخَيِّكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُرِيكُمْ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُخَيِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ④

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتَيَّبُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرَّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

ذَٰلِكُمْ مَذْذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑦

۱۶۔ اے ایمان والو جہاں تمہارا کفریوں کوں لشکر دی صورت
وچ ملو تے انہیں کہیں کنڈ نہ پھرو۔

۱۷۔ تے جیرھا اول ڈینہہ اپنی کنڈ پھریسی سوائے اوندے
جو جنگ کیتے جاہد لیندا پیا ہرے یا مومنین دے بے لشکر
دو دہنے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوند اٹھکاڈ
دورخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاڈ ۶۔

۱۸۔ تمہاں انہیں کوں قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سیس
قتل کیتے تے تیں پھرنیں ماریا جہاں تیں پھرماریے
تے اصل اللہ سیس ماریے مومنین دے تے اللہ سیس ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن
والا تے جائن والا ۷۔

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سیس کافرین
دی تدبیر کوں کمزور کرن والا ۸۔

۲۰۔ جے تمہاں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ۹
تے جے تمہاں باز آؤ جو اے تہاڈے واسطے چکا ۱۰
تے جے تمہاں ولا کر لہو تے اسان سزا ڈلیو تے تہاڈا
جھٹ تہا کوں اصلو کجھ وی فائدہ نہ ڈلیس۔ بحالوئیں او
بہوں وی ہرے تے بے شک اللہ سیس مومنین دے
نال۔

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اوں کہیں منہ نہ پھرو تے تمہاں سُنڈے کھڑے ۱۱
۲۲۔ تے انہیں آل کار نہ تھیو و جنہیں آکھئے اسان سُنے
تے او سُنڈے نیں۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک اولو کہ ڈنگریں کہیں دی بڑن
بوڑے تے گوئگے بن تے عقل نہیں کریدے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سیس انہیں وچ کوئی چوگبائی ڈیکھے با

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑧

وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْخِذْهُمُ اللَّهُ إِلَى الْأَمْتَحَرَةِ الْقِتَالِ أَوْ
مُخَيَّرًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑨

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ
رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلَيُبَلِّغُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑩

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ⑪

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَنَهَوْ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فُتُنُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلُّوا
عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ⑬

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑭

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُورُ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يُعْلِنُونَ ⑮

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ ﴿۱۰﴾

تے انہیں کول (قرآن) سٹاوسے ہاتے جے انہیں کول
سٹاوسے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جڈاں
او تہا کول جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنوبے شک
اللہ سٹیس آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرَّةِ وَالْمَرَّةِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۶۔ تے لساں فتنہ کنیں کچو جیرا صرف خاص کر ظالمیں
کول نہ پنہنسی تے جاں گھنوبے شک اللہ سٹیس ڈاڈھا
عذاب ڈیون والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۲﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں لساں تھوڑے ہاوسے تے زین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوسے لساں ڈردے ہاوسے
جو لوک تہا کول جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کول پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کول رزق ڈتے
سی پاک چیزیں دا تاں جو لساں شکر کرو۔

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
نُحَافُونَ أَنَّ يَتَخَفَتْكُمْ النَّاسُ فَأَوَّلَكُمْ وَآخِرُكُمْ
يُضَارُّهُ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اپنے امانتس وچ خیانت کرو
لساں چاندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا
أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

۲۹۔ تے جاں گھنوبے شک تہا ڈوسے اموال تے تہا ڈے
بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سٹیس کنیں
بہوں وڈا اجر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾

۳۰۔ اے مومنو جے لساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کول نکھیڑ ڈیسی تے لساں کنیں تہا ڈید
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کول بخش ڈیسی بے شک
اللہ سٹیس وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۶﴾

۳۱۔ تے جڈاں کافر تہا ڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُخْرِجُوكَ أَوْ يُقَاتِلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُونَ اللَّهُمَّ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

النَّكِرِينَ ۝

کلبھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تدبیر کرن والا ۳۲۔ تے جیڑاں انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن تے آہن اسان سن گدھے جے اسان چاہوں ہاتے ایجو جیہاں کلام اسان دی اکھ سبگدے ہاے اے صرف پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَؤُنَنَاؤُا
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِن هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۳۳۔ تے جیڑاں انہیں اکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیبے ولوء تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

وَإِذَا قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِندِكَ
فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بَعْدَآبِ
الْآلِمِ ۝

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہاے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کوں عذاب ڈیون والا جے او بخشش منگدے پئے ہون۔ ۳۵۔ اے کیویں تھی سبگدے جو اللہ سیس انہیں کوں عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن او دے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نہیں جائدے۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَن تَفِيَهُمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہا دے۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ الْإِسْلَامِ وَنَصِيحَةً
فَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین ول اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بن ولین ول اے ہر بیج ولین تے جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَن
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَعْلَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ۝

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے کھ گندیں کوں بنیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کوں

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ دھاتک بنا ڈیوے دل اوں دھاتک کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیوے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

سَلَفَ وَإِنْ يُعٰوِدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں آکھ کافرین کوں جے او باز آونجن تے انہیں

دے اوگناہ معاف کرڈتے ولین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کرلین تے پچھیں پھلیں دی

سنت گذر چکی ۶۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ اٰتَمَّوْا فَإِنَّ اِلٰهَكُمْ يٰعٰلَمُونَ بَصِيْرٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

رہوے تے دین سارا اللہ دا تھی دجے تے جے او باز آونجن

تے بے شک اللہ سیس جو او کریندن اونکوں ڈہدا

کھڑے۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اِلٰهَكُمْ نِعَمَ الْوَلٰٓئِ

وَنِعَمَ النَّصِيْرُ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے جان گھنوبے شک

اللہ سیس تہا ڈا مولا ۶ کیجھا چنگا مولیٰ ۶ تے کیجھا چنگا

امدادی ۶۔

وَاعْلَمُوْا اَنَّا غَنِيْمَتُكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ

وَاللّٰهُ سَوِيْدٌ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالسَّالِكِيْنَ

وَابْنِ السَّبِيْلِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَآٰتٰوْا نٰنَا

عَلٰى عِبْدِنَا يَوْمَ الْفَوْقٰنِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ وَاللّٰهُ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے تساں جان گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا

تے کوہر دے سکس دا تے میتیں دا تے مسکین دا تے

مسافریں دا پنجواں حصہ ۶ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

تے جو اسال لبائے اپنے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکیر تھے جیرے ڈینہہ ڈوہیں لشکر آئے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

اِذْ اٰتَمَّ بِالْعَدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعَدُوِّ

الْقَصْوٰى وَالْاَكْبٰى اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ

لَا تَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ وَلٰكِنْ لِّيَقْضٰى اِلٰهُ

اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ

وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ذٰلِكَ اِلٰهُ

لَسَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٥﴾

۱۵۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہاوے تے او

پرلی کندھی تے بن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

انہیں نال وعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

اختلاف کریندے اصل لے سہے جو اللہ اوں گال کوں

پورا کرڈتے جیری گال دا او فیصلہ کر چکیا ہا تے تساں جو جیہا

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اوںکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن والا تے جانن

والاء۔

۴۳۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں کوں خواب وچ تہاکوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہاکوں بہوں کر کے ڈکھیندا
تے تساں بیلے پئے و نچو ہاتے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیس تہاکوں پچائے تے او بے شک
بہوں جانن والاء ولس دی گاہیں کوں۔

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہا تے سارے معاملے اللہ سیس دو ولانے
ولیں۔

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تساں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے اپنے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ ماں بیلے پئے ولسو تے تہاڈا
رعب ختم تھی ولسی تے صبر کرو بے شک اللہ سیس
صبر کرن والیں دے نال۔

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپنے گھریں
چو ٹکدن کیڑے تے لوکیں کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکیندن تے اللہ سیس جو او کریندن
او تباہ کرن والاء۔

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں رج کوئی دی لوکیں وچو تہاڈے اتے

اِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاقِعَ قَلِيلًا وَلَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
كٰثِرًا لَّفَشَلْتُمْ وَتَسْتَدْعِمُوهُنَّ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ الصُّدُوْرِ ﴿۴۳﴾

وَ اِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذَا التَّفَيُّنُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
يُقَلِّلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا
وَاِلٰى اللَّهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۴۵﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا قِيْعْتُمْ فِىْهِ فَاَجْبِتُوْا وَاذْكُرُوْا
اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۶﴾

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذٰبَحَ
رِيعَكُمْ وَاَصْبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۴۷﴾

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ يَبْتَغُوْنَ
رِجًاۙ النَّاسِ وَ يَصُدُوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ
يَمَّا يَعْمَلُوْنَ مُجِبًا ﴿۴۸﴾

وَ اِذْ يَنْهٰى عَنْهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرٰوْا

الْفِتْنِ لَكْصَ عَلَى عَيْبَتِهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝

ۛ

غالب نہیں تھی بگڑتے میں تہاڑا امدادی آں تے جڈاں
بڑوہیں لشکر آمنے سامنے تھیں او اپٹیں کھریں تے پھریا
گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او بڑھاپیاں جو تساں نوے بڑھدے پئے
میں اللہ کنیں بڑواں تے اللہ سیئ سخت عذاب ڈیوٹ
والا ۛ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُوَآءٌ وَيُنْهَمُّوْنَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۰۔ جبڑاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر
بڑتے۔ تے حیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئ غالب تے بہوں سیانہ ۛ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْتِلْكَأَ يَضْرِبُونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَذَانَهُمْ وَذُدُّوا عَنِ الْحَوْضِ ۝

۵۱۔ تے جے توں بڑیکھ گھنیں جبڑاں فرشتے کافریں
دی جان کلبھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے ٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکمو ساڑٹ والا عذاب ۛ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئ اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں
کرنیہ ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکس دے
عذاب آلی کار انہیں دی اللہ دی آیات دا انکار کیتا با
تے اللہ سیئ انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی
وجہ نال بے شک اللہ سیئ طاقتور تے بڑا دھی سزا
ڈیوٹ والا ۛ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا بِيَدِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سیئ کیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کرنیہ حیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
ہوے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئ بہوں سنٹٹ والا تے چاٹٹ والا ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکس آلی کار انہیں اپنے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ كُلُّ غَيْرٍ مِّنْ دُونِ اللَّهِ يُدْعَىٰ ۖ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ فَإِنَّهُ يَخْتَارُ ۚ

رب دی آیات کوں جملایا باتے اساں انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا باتے کہل
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈیگرہیں کنیں
وی بدترن تے او ایمان نیئیں ایندے۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او ڈر دے نیئیں۔

الَّذِينَ عَاهَدُوا مِّنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۚ

۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جنگ و جج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیر حالشکر انہیں کنیں پچھوہ اوں کوں دی درکاڑے
تاں جو انصیت پکڑن۔

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَنُفِثْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۚ

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر
ہوے تے توں دی اوں وعدہ تروڑ ڈے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیئیں کریندا۔

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ۚ

۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو و دھ و لیں
بے شک او ہر انہیں سبک دے۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۚ

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبک دے اپنی طاقت جمع کرو
سرمدیں تے چھاوٹیاں بٹاکے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیر دے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جائدے نوہے ڈریندے اللہ
انہیں کوں جائدے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے اوں اوں پورا بدلہ تہا کوں بٹا ویسی
تے تہا ڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِّنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ۚ

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے جھروسر رکھ بے شک او بہوں سٹن
والا تے جانٹن والا۔

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاخْلُفْ لَهُا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوٹن دا ارادہ کرن تے بیشک

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ

الَّذِي آتَاكَ بِخَصْرِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ ۝

اللہ سب سے تھوڑے کیتے درمیان اوہوہ میں اپنی مدد نال
تے مومنین نال تیکوں مضبوط کیتا ۔

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائی جے توں او سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں با ول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہاتے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیانہ ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیری پیروی کرن والے
مومن تیرے کیتے کافی بن ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُوا عَلَى مَا تَنذَرْتُمْ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلَةٌ يُغْلِبُوا الْقَاتِلِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں دلا ولا جنگ کیتے آہہ
جے تہاڑے وچ ۲۰ صبر کرن والے ہوں تے او
ڈو سوتے غالب آویں تے جے تہاڑے وچ سو
ہوں تے او غالب آویں ہزار کافریں تیں ایں واسطے جو
اولوک سمجھدے نیں ۔

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ صَابِرٌ يُغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يُغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

۶۷۔ ہن اللہ سب ایں بوجھ وچ کمی کرڈتی تے اوکوں
پتہ جو تہاڑے وچ کمزوری ہن جے تہاڑے
وچ سو صبر کرن والے ہوسن تے ڈو سوتے غالب
آوسن ۔ تے جے تہاڑے وچ ہزار ہوسن تے او ڈو
ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرن دلیں دے نال ۔

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ خَلَّ يَدَاكَ فِي
الْأَرْضِ يُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۸۔ نبی دی اے شان نیں جو اوندے قیدی بنن جے
تیں او زمین وچ خون نہ دباوے تساں دنیا دال
چاہندے تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیانہ ۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكْتُمْ فِيهَا أَهْدَتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

۶۹۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہوسے ہاتے جو تساں
قدیہ گدھے اوندا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا ۔

۴۰۔ ہن تسان کھاؤ جیرما تہاکوں مال غنیمت ملے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے نبی جیرے تہاڑے ہتھیں وچ قیدی ہن انہیں کوں اکھ جے اللہ سئیں تہاڑے دلیں وچ بھلائی بڑھی تے جو تسان کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہاکوں بڑیسی تے تہاکوں بخش بڑیسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جے اوتیڈے نال وعدہ تروڑن دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے اوں انہیں کوں تہاڑے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں بہوں جائز والا تے سیانا۔

وَإِنْ يُؤْذُوا خِيَاآتَكَ فَقَدْ خَافُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے پٹے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ دتی تے امداد کیتی اے لوک کہ بڈو جھے دے سبگتی ان تے جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی تعلق نیں جے میں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے ملے وچ تیں کنیں مدد ممکن تے امداد تیڈا فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا نَصْرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا ۚ وَإِنْ اسْتَنْصَرُوا فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۚ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے کا فر بعض بعض دے سبگتی ان جے تسان ایویں نہ کریسے زمین وچ فتنے بہوں وڈا گھیر پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے جیرے مومنین تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے جنہیں پناہ دتی تے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا نَصْرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۷۰﴾
 اساد کیتی ایجے لوک سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے
 عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
 قَالِ لَيْكُم مِّنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۷۱﴾
 ۷۱۔ تے جبرے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
 ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال رل کے او تہا بڑے
 پیچ و چوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
 قریبی بن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں برتسے
 کول بہول جائدے۔

سورة توبہ مدنی ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعین۔

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین
کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بانی۔
۲۔ ہن تساں چارہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاں گھنوں
جو تساں اللہ سیس کوں ہر نوڑے سبکدے تے اللہ سیس
کافریں کوں ذیل کرن والا۔
۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبر دے
ڈینہ اے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار
تے اوندرا رسول مکہ تے توبہ کر گھنرتے تہا بڑے کتے چکاء
تے بے تساں پھرو پھرتے جاں گھنوں بے شک تساں اللہ سیس
کوں نوڑے ہرا سبکدے تے کافریں کوں ڈکھ آلے عذاب
دی خوشخبری ڈے ڈے۔
۴۔ سوائے انہیں لوکس مے مشرکین وچ جنہیں نال تساں
وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ دی نیس
تروڑیا تے تہا بڑے خلاف کہیں دی امداد نیس کیتی تے
تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک
اللہ سیس متیقن کوں پسند کریندے۔
۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر وچن پھیں تساں مشرکین
کوں قتل کرو جھٹل انہیں کوں لمبوتے انہیں کوں پکڑو تے
انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر پکھن والی جاتے
بہرتے جے او تو بہر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے دل تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
- بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۝
فَسِينَخَا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ۝
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبْئُتُمْ فَأُولَئِكَ لَكُمْ ذُنُوبُهُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَلَا مِرْيَظًا هَؤُلَاءِ مَعَكُمْ أَلَا فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ
عَاهَدْتُمْ إِلَىٰ مُدَّتِّهِمْ إِنْ اللَّهُ يَجْعَبُ الْمُتَّقِينَ ۝
فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتَّبِعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ
بَيْتٌ وَجَدْنَاهُمْ وَحَدَّوهُمْ وَاحْطَرَّوهُمْ فَاتَّخَذُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

وَلَا يَزَالُ مِنَ الشُّرَكَاءِ اسْتِجَارَكَ فَأَجْرُكَ هَٰذَا يَتَّبِعُ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلَغْهُ مَا مَنَّهُ ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ①

ۛ

۷۔ تے جے مشرکین وچو کوئی تیں کیں آم شام شگے تے
ڈے ڈے تاکہ او اللہ دیاں گالیں سُن گئے دل
اونکوں اوندی امن دی جاتیں پچا ڈے لے ایس واسطے
ہے جو بے شک لے نبی قوم جیڑھی پاڈی نیں ۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَهُمْ فَاسْتَقِمْ وَاللَّهُ يَأْتِي بِالتَّائِبِينَ ②

۸۔ تے مشرکین نال اللہ تے اوندے رسول دا کیوں معاہدہ
تھی سبگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال لساں مسجد
حرام دے کوہر معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہا ڈے واسطے
قائم رہن تے لساں دی انہیں واسطے قائم رہو بے شک
اللہ سیس متیقن کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
ذِمَّةً يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ③

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا ڈے اتے غالب آؤن
تے او تہا ڈے نال نہ کیں معاہدے دی تے نہ کیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے من نال محوش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمان ۔

اسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ شَتَّىٰ قَلِيلًا خِصْدًا وَعَن سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ④

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویکھ ڈتے
تے اوندے رستے کیں لوکس کوں روکے بے شک او
جو عمل کریندن بہوں بُرا ۔

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑤

۱۰۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا
محافظ نیں کریندے ایسے لوک حد کیں ودھن والہن ۔
۱۱۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون
تے او دینی بھراہن ۔ تے اسان علم دالی قوم کیتے اپنی آیات
کھول کھول کے بیان کریندے ہن ۔

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَنَّ لَكُمُ
فِي الدِّينِ وَنَفَقَتِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑥

۱۲۔ تے جے او قساں تروڑ ڈیون اپنے عہدے بعد
تے تہا ڈے دین وچ طے مارن تے لساں وڈے
کافرین نال جگہ کر بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تساں جو اوباز آؤن ۔

وَإِن تَكُونُوا إِيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْتَهُ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑦

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهُمْ بِاخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوا قَوْلَ آلِ مَرْثَةَ أَخْشَوْهُمْ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾

۱۳۔ کیا تمساں اوں قوم نال نورے لڑدے جنہیں اپیاں تمساں
تروڑیں تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن داتے
پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تمساں انہیں کنیں
بُڑ دے عجبے شک اللہ سیئیں زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کنیں بڑو جے تمساں مومن ہوتے۔

فَاتِلُواهُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتَجْزِيَهُمْ دِينَهُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَسْفُ صُدُورُ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیئیں انہیں کوں تہا بڑے
ہمتیں نال غلاب بڑیسی تے انہیں کوں ذلیل کر لیں تے
انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کر لیں تے مومنین دے
ہاں ٹھہریسی۔

وَيَذْهَبْ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧﴾

۱۵۔ تے انہیں دے ولس دی کاوڑ دور کر لیں تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیئیں
بہوں چاٹن والے تے سیانا۔

أَمْرَحِبْنُكُمْ أَنْ تُنَازِلُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ يَهْدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

۱۶۔ کیا تمساں خیال کریندے جو تہا کوں چھوڑ بڑا ولسی
تے اجڑن تیں اوں تہا بڑے وچو جہاد کرٹن والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے
سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نیں بٹایا ظاہر نیں کیتا تے اللہ سیئیں
باخبر جو تمساں کریندے۔

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ تُعْبَرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفَرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٩﴾

۱۷۔ مشرکین دا لے کم نیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں
لپے خلافت کفر دی گواہی بڑیوں دے بعد ایٹے لوکن جنہیں
دے اعمال و نیچ گبن تے او دوزخ وچ بہوں دیر
تیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٠﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آئے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ بڑیوں تے سولے اللہ دے کہیں کنیں نیں
بُڑدا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پادن والیں
وچو تھی وچن۔

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوِ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ

۱۹۔ کیا تمساں حاحین کوں پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد
کرن کوں ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن
آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک
اے بکو جہیں کم نیئں تے اللہ سیئں ظالم قوم کوں سدھار سہ
نیئں بلکلیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے
رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں
واللہ کئیں بہوں وڈا درجہء تے ایہے لوک کامیاب
تھیندن والین۔

يُثَبِّتُ لَهُمْ دِينَهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں داریب انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری
ڈیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ
انہیں کیسے بیش دیال نعمتاں ہن۔

خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کئیں بہوں
وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپنے پیرو بڑا بڑے تے بھرنویں کوں سبکتی
نہ بناؤ جے او کفر نال ایمان کئیں زیادہ محبت کرن تے
جیرہا تہا بڑے وچو انہیں کوں سبکتی بٹھیں تے ایہے
لوک ظالم ہن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرُسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴

۲۴۔ توں آکھ جے تہا بڑے پیرو بڑا بڑے تے تہا بڑے پتر
تے تہا بڑے بھرتے تہا بڑیاں زالیں تے تہا بڑے سکے
تے مال جیرے تمساں کمانن تے تجارت جنیدے نقصان
دا تہا کوں ڈرتے مکان جیرے تہا کوں چنگیں لگدن
اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد
کئیں زیادہ پیارے لگدن تے بچپیں تمساں انتظار کرو جے
تیں اللہ سیئں اپنا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیئں نافرمان
قوم کوں ہدایت نیئں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُنُوزُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ
مُدْبِرِينَ ۝

۲۵۔ تے اللہ سیس تہا بڑی بہوں جہیں تے امداد کیتی ۛ تے
جنگ حنین دے بڑیہ دی جڈاں تہا بڑی زیادہ آمد تہا کوں
عزو کر ڈتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پہچایا ہا تے
زمین کھلی ہوئی دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی
گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈیتے پھپھوں دلیوہے۔

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝

۲۶۔ ول اللہ سیس اپٹے رسول تے تے مومنین تے
تسلی لبائی تے انجیے لشکر لبائے جنہیں کوں تساں
ڈکھیہ نہ سبکے ہا دے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی
تے کافریں دی ایٹا جزا ۛ۔

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۲۷۔ تے ول اللہ سیس رھت کر لیس ایندے بعد جیندے
اتے چاہی تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ فَلَا يَفْرُقُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد
حرام دے کو لہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں
غربت دا بڑر ہووے تے جلدی اللہ سیس تہا کوں اپٹے
فضل نال امیر بنا ڈیسی جے او چاہی بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانہ ۛ۔

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جو جے اللہ تے آخرت دے
بڑیہ تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے
رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکیں
کوں کتاب ڈتی گئی ۛ انہیں لوکیں دچو پچے دین کوں اختیار
نیں کریندے جے تیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال
تے او ماتحت تھی دجن۔

۳۰۔ تے یہود اکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں اکھیا
مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپٹے منہ دیاں گاہیں ان
اوپے ٹکیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنِّي يَوْمَئِذٍ

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اہل بیت سے رہائیں کول اللہ دے سوا رب بنائے گئے تھے مسیح ابن مریم کول وی تے انہیں کول سوائے یک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ دیتا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں او پاک جو او شرک کریندن۔

۳۲۔ او چا بندن جو اللہ دے نور کول مسما دیون اپنے منہ نال تے اللہ اندے سوا ہر گال دا انکار کریندے ہو او اپنے نور کول پورا کرے بھائیوں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او ہو جسے اپنے رسول کول ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تال جو اونکوں ہے سارے دین تے غالب کر دیوے بھائیوں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے اہل بیت رہبان لوکس دا مال ناجائز طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کیں کھنڈن تے جیسے سونا چاندی کھٹا کریندن تے اول کول خرچ نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ تول انہیں کول دکھ دیوے والے عذاب دی غرض جزی دیوے۔

۳۵۔ جہاں اوندے تے دوزخ دی بھڑکانی ویسے تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے دانگ لائے ہیں اکیلا ویسے جو تال اپنے واسطے کھٹا کیتا تال اندا مزا چکھو جو تال کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک جیسے دی گٹھری بارھاں جیسے ہن اللہ دے علم وچ جہاں دا اول آسمان نے زمین کول پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے جیسے ہن اے قائم رہی والا دین تال انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرک نال جنگ کرو سارے

إِن تَحَدُّواْ أَهْبَارَهُمْ دُرُّهُمْ أَزْبَابًا مِّنْ دُونِ
اللّٰهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُودٌ إِلَّا رَيْبٌ مِّمَّا
بَدَّلَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُبَدِّلُ عَمَّا يَشْرِكُونَ ۝

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُواْ نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
إِلَّا أَن يَتَذَكَّرَ أُولُوْهُ الْكُفْرُونَ ۝

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَنُورٍ لِّلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُواْ مِنَ الْآخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ
لِيَأْكُلُواْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّواْ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ۝

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُكُلَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُمْ
فَذُوقُواْ مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝

جیویں او تہا بڑے نال سارے جنگ کر سندن تے جان
گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو بچھو کرٹ صرف کافریں دے زمانے
دی زیادتی ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال
کر سندن تے دو جھے سال حرام تاں جو او اوں گنتری کوں پورا
کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہیے تال جو اوں کوں حلال
کرن جو اللہ حرام کہیے۔ انہیں کوں انہیں دے بڑے اعمال
سرٹھے کر کے دکھائے گبن۔ تے اللہ سیس کافروں
ہدایت نیں بڈینا۔

۳۸۔ اے مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا
ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو لتاں زمین ددھک
ویندے وچ۔ کیا لتاں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی
زندگی تے خوش تھی گئے۔ دنیاوی زندگی دافائدہ تے آخرت
دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا۔

۳۹۔ جے لتاں نہ نکلسو تے اللہ سیس تہا کوں بڑھ بڑیوں
والا عذاب بڑیسی تے تہا بڑی جا تے بی قوم کوں بدل
بڑیسی تے لتاں اونکوں کوئی نقصان نہ پہنچا سگسو تے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے لتاں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی
مدد اوں ویلے وی کہتی بائی جڈاں اوڈو وچوہک ہا
اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا
توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ سا بڑے نال تے اللہ سیس
اونکوں تسلی بڑی تے اوندی مدد کہتی اینجے لشکر نال جینکوں
لتاں بڑیکھ نہ سگدے ہا دے تے اوں کافریں دی
گال کوں جھکا کہیتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی تے
اللہ بہوں غالب تے سیانا۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ^۱
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ
عَامًا لِّيُوَاطُّوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ لَهُمْ سَوَاءٌ أَعْمَلُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتُمْ قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمْ فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَخْرُجْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۴۰﴾

اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ اے مومنو! جہاد کیلئے کل کھڑے تھیو مسلمان ہلکے چاڑیا گھومتے اللہ دے
رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو
اے تہاڑے کیتے چنگا بے تےساں چاندے عورتاں۔

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ وَسَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ جے کو لہو فائدہ ملے ہا یا سفر چھوٹا ہوئے
ہاتے او تیبے پھوڑ پڑن ہا اصل انہیں کوں سفر
پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو بے
ساکوں طاقت ہوئے ہاتے اسان تہاڑے نال نکلوں ہا
او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ چاندے
جو بے شک او کوڑن۔

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَعَلَّ الْكَذِبِينَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اللہ سیس تیکوں معاف کر ڈتے تے تیکوں عزت
ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پھوڑ رہن دی اجازت ڈتی
ہائی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا ہا جو سچا کون تے
کوڑیں داوی تیکوں پتہ بگ و نہجے ہا۔

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ او تیں کنیں اجازت نیس منگدے جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہ تے ایمان ایندن جو او جہاد کرن
اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاندے
منتقیں کوں۔

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّنْ يَرُدُّونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہ تے ایمان نیس ایندے تے انہیں
دے دیس وچ شک تے او ایس شک وچ اڑے
اڑے ٹردن۔

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدَّ لَهُ عُدَّةٌ وَلَكِنْ كَرِهَ
اللَّهُ انْخِصَاعَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جے انہیں دانکلن دا ارادہ ہوئے ہاتے او اندے
کیتے تیاری کرن ہا اصل اللہ سیس انہیں دانکلن ناپسند
کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے سہ تے آکھیا گئے جو تےساں بہن
والیں نال بہہ و نہج۔

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعُوا

۱۶۔ جے تہاڑے نال نکلن ہاتے سوائے ڈکھ دے

خَلَلَكُمْ يَبْعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گالہیں سُن کے انہیں نیک پچاؤن
والے ہن پٹے تے اللہ سبیں بہوں جانڈے ظالمین کوں۔
۴۸۔ ایں لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی حواہش لیتی بائی تے
حالات پتر اڑتے بائیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او نا پسند کریندے ہن۔

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرُهُونَ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ تے انہیں وچ کچھ آبدن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹواو فتنے وچ بڑھے پچن تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ اشْدُنْ لِي وَلَا تَفْتِنْنِي إِلَّا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

۵۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی بگدی
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونچے تے آبدن اسان اپنا
معاملہ ایں کنیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھر لہن تے
او بہوں خوش ہو سن۔

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسُوءُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کچھ نہ ہلے سوائے اوندے جو
اللہ سبیں سا بڑے کیسے لکھے او سا بڑا مولیٰ تے اللہ تے
مومنیں کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

۵۲۔ توں آکھ تہاں سا بڑے کیسے ڈونکیں وچ کب دا بھالا
جھلی کھڑے تے اسان انتظار کریندے پئے ہن جو
تہا کوں اللہ کنیں یا سا بڑے بہتیں نال عذاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے ہن۔
۵۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کنیں قبول نہ کیا ویسی بے شک تہاں
نافرمان قوم ہو سے۔

قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا لِأَحَدٍ الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِنَا أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ کیس رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیا مہچے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِلَّا مِمَّا
كُنْتُمْ تَوْفَرًا فَسَقِينَ ﴿۵۶﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

كُفَّارًا وَلَا يَنْفَعُونَ إِلَّا وَهُمْ كُفْرًا ۝۵۶

واللکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے خرچ نہیں کریندے سوائے ایندے جو اونا پسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۵۷

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَأَكْثُكُمْ قِتْلَهُمْ
لِيَكْفُرُوا بِهِمْ يَعْرِفُونَ ۝۵۸
لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ۝۵۹

۵۶۔ تے اول اللہ دیاں تسمماں چیدن جو او تہا بڑے نالین او
تہا بڑے نال نہیں اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا مکٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل دے تے او منہ پھیر کے درک کے
اڑا ہیں ولسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْتَمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَجْحَدُونَ ۝۶۰

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبڑے اتے صدقین دے بائے
وچ الزم لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل دے
تے خوش تھی ویدن تے جے انہیں وچو کچھ ملے تے
ہوں ویسے کوڑیج ویدن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝۶۱

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن ہا جو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکمن ہا اللہ ساکوں کافی
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال ڈیسی بیشک
اساں اللہ دو جھکٹ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ فَلَوْ بِهِمْ فِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۶۲

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں
تے کم کرن والیں تے دلس کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے جیں ہٹا ڈیوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرن والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ دے لو فرض تے اللہ بہوں جا ٹٹن والا تے
سیانا۔

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ
قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

۹۱۔ تے انہیں دجو کچھ نبی کوں بکھ بڈیندن تے اوآہدن
او"کن" توں آکھ اوکن تہا بڈی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے
مومنین دے و عدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت
تہا بڈے دجو مومنین کیتے تے حیرے بکھ بڈیندن اللہ
دے رسول کوں انہیں کیتے بکھ والا عذاب۔

يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

۹۲۔ او تہا بڈے ابو اللہ دیاں قساں کھندن جو تہا کوں خوش
کرن تے اللہ تے اوذا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں
کوں خوش کیسا دچے جے او مومنین۔

لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ③

۹۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو بے شک حیرہا اللہ تے
اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے
واسطے دوزخ دی بھاؤ اوندے وچ بہوں دیر رہسی
اے بہوں وڈی ذلت۔

يَعَذِّرُ الْمُتَفِقُونَ أَنْ تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحَدَّرُونَ ④

۹۴۔ منافق بڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت
نہ لبہ آدے ہیرمی انہیں کوں بڈیوے جو انہیں دے دیں
وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سٹیں
ظاہر کرڈ والا جیں کنیں تساں بڈردے۔

وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ لِيَقُولُوا إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبَا اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ⑤

۹۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے اوضور آکھسن
اساں تے صرف کھلے تے بٹاں مریندے پئے ہاے
توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول
نال تساں مشکریاں کریندے۔

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
ظَالِمَةٍ مِنْكُمْ نَعْدَبُ ظَالِمَةً ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ⑥

۹۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر
کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہا بڈے دجو ممان کر
بڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب بڈیوں۔ بے شک او
لوک جرمی ہن۔

الْمُتَفِقُونَ وَالْمُتَفِقَةُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِطَائِفَةٍ ۖ

۹۷۔ منافق جواں تے منافق تربیتیں بعض بعض دجو ہن او
حکم بڈیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کنیں تے اپنے اہتیں

بِالنَّكَرِ وَيَهْوُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
لَسَوْا لِلَّهِ فَنِسِبُهُمْ إِنَّ النُّفُوقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٤﴾
وَعَدَّ اللَّهُ النُّفُوقِينَ وَالنَّفِيفَةَ وَالْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَالْكَرَّ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَنْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضُّنَا كَالَّذِي خَاصُوا
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٥٦﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَتَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْوُاقِلَةَ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾
وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

کوں فرج کرکے کہیں رکیندن اور اللہ کوں بھل گئیں اللہ انہیں
کوں بھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان۔
۶۸۔ اللہ سیس منافق جو انہیں تے منافق تربیتیں نال تے
کافرین نال دوزخ دی بھاد دا وعدہ کیتے اوندے وچ
پہوں دیر تک رہن لے انہیں کوں کافی تے اللہ
انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیم عذاب۔

۶۹۔ انہیں آلی کار جیرے تساں کہیں پہلے ہن او تساں
کہیں طاقت وچ ڈاڑھے ہن تے مال تے اولاد وچ
زیادہ ہن انہیں اپٹے حصے دا فائدہ چلتے تے تساں اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے جیسویں تساں کہیں پہلے لوکیں اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے بودگی کیتی تے
جیسویں انہیں کیتی بائی ایسے ہن جنہیں دے عمل وچ
گئیں۔ ایس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایسے
لوک گھانا پاوٹن والے ہن۔

۷۰۔ کیا انہیں کہیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نیں آیاں نوح
دی قوم دی تے عاد تے شموذ تے ابراہیم تے مدین وال
قوم دیاں تے ایتریں بوٹیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں
کہیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ
انہیں تے ظلم کرکے والا نہ با اصل او اپٹے آپ تے ظلم
کریندے ہن۔

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے
سبکتی ہن نیکی دا حکم ڈیندن تے بُرائی کہیں رکیندن
تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولاد
رسول دی اطاعت کریندن ایسے ہن جنہیں تے اللہ
رحمت کر لسی بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانا
۷۲۔ اللہ نے مومن جو انہیں تے تربیتیں نال باغیں دا وعدہ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ ظِلِّبَةً فِي جَنَّتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٠﴾

کیسے جہنمیں ورج نہراں و بندیاں پیاں ہوسن اومیشہ انہیں ورج رہسن تے اول جنت ورج انہیں کیسے پاک رہن دیاں جہیں بن تے اللہ دی رضا مندی بہوں وڈا انعام لے بہوں وڈی کامیابی۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥١﴾

۴۳۔ اے بنی توں کافر تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے سختی کرتے انہیں داٹھکاٹے دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاٹے۔

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَكُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

۴۴۔ او اللہ دیاں قسماں چنیدن جو انہیں کچھ نہیں آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گاہیں کیتن تے اپٹے اسلام دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نہیں جو انہیں کون نہیں ملیا تے او صرف ات گاہوں کا و طرین ہو اللہ سیس مومنین کون تے اوندے سول کون اپٹے فضل نال امیر بنا ڈتے جے او توبہ کر گھن لے انہیں کیسے چیکا تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کون ڈکھ ڈیوٹ آلا عذاب ڈیسی ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں کیسے زمین وچ کوئی سبکتی تے امدادی کوئی نہیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٥٣﴾

۴۵۔ تے انہیں وچو کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با جے او ساکوں اپٹے فضل نال ڈے ڈیوے تے اسان ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچو تھی و لیسوں ۴۶۔ جڈاں اللہ انہیں کون اپٹے فضل نال ڈے ڈتے انہیں شومانی کیتی تے اللہ دے حکم کون نامیندے ہوئیں منہ پھیر گئے۔

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ جَاحِلُوْا بِمَا ذُوْرُوْا وَلَمْ يَمْعُرُوْۤنَ ﴿٥٤﴾

۴۷۔ اول منافقت جاری کر ڈتی انہیں نے دیں وچ ملاقات دے لہینہ تیں ات گاہوں جو انہیں اللہ نال کیتے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوٹروی

فَاَعْبٰهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَہٗۤ اِنَّمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿٥٥﴾

مریندے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاند سے بے شک اللہ سیئیں چاند سے انہیں دے سکے ہوئے تے ظاہر مشورے چاند سے تے بے شک اللہ سیئیں غیب کول بہوں چاٹن والا۔

۷۹۔ جیرے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیون والے مومنین تے تے انہیں تے دی جیرے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے کھلن اللہ انہیں کول ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) جے توں انہیں کیتے ستر دھوی بخشش منگیں اللہ انہیں کول معاف نہ کر لیسے اے ایں واسطے جے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سیئیں نابھان قوم کول ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہن والے اپنے جہیں تے بہن وچ خوش بن تے او ناپند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں نال جہاد کرن تے آہن ایں سخت گرمی وچ نہ نکھو توں اکھ دوسرخ دی بھا ایں کینیں زیادہ سخت گرم ہوئی جے او سمجھن۔

۸۲۔ او کھلن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کھائی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو والا آنے تے او تیں کینیں جنگ تے نکٹ دی اجازت منگن توں آکھ تساں میڈے نال اصلونہ نکھو تے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلونہ جنگ کرو بے شک تساں پہلی

الْمَرِّ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَسَخِّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُقَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكَوْا كَثِيرًا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَاقِبَةٌ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُواكَ لِخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے ہن پچھو رہن
والیں نال بہر و نجر۔

۸۴۔ تے انہیں دہر کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نچے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعائے منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اینجی
حالت وچ موئن جو اونا فرمان ہن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال اس دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں اس حالت وچ
نکلن جو اوکا فرہوسن۔

۸۶۔ تے جڈاں کوئی مسورت لہائی دیندی ؑ جو اللہ تے
ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے دیندن تے
آہن ساکول چھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال یں۔
۸۷۔ او غوش تھی گئیں جو او تھی گئیں پچھو رہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی ؑ تے او
سمجھدے نیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آؤن والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایٹھے
ہن جنہیں کیتے بھلا یا ئن تے ایٹھے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ؑ انہیں کیتے جنت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پئین اوندے وچ اہمیشہ رہن تے
اسے بہوں وڈی کامیابی ؑ۔

۹۰۔ تے آئن (تیں کنیں) غدر کرٹن والے جانگلی لوک
جوتوں انہیں کول اجازت بڑے ڈیویں۔ تے جنہیں

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَا
هُمْ فَيَقُولُونَ ۝

وَلَا تُحِبُّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ۝

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقِلُّونَ ۝

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَمِنْهُمْ عَدَاؤُكَ إِلَيْنَا ①

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہہ گئیں
انہیں وچو جبرے کافرن انہیں کوں جلدی جکھ والا عذاب
ملیسی۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا
لَهُمْ رَسُولُهُمْ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج
نئیں جنہیں کئیں خرچ کرن کیستے کچھ نئیں جہاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چکے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رستہ لازم کائے نئیں تے اللہ بہوں
بخشن والا تے رحمت کرن والا۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جبرے تیں کئیں
اندن جو توں انہیں کیستے سواری دا انتظام کرتے توں
آبدیں میں کئیں کچھ نئیں جیندے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے علم نال انہیں دی اکھیں وچو
مونجھ نال ہنجموں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کئیں
خرچ کرن کیستے کوئی شے کائے نئیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبرے تیں کئیں اجازت
منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر
ڈتی تے او جانڈے نئیں۔

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْزِلُكُمْ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

۹۴۔ جیڑاں تساں جنگ کئیں انہیں دو ولسو او بہانے بیٹیں تہاڑے سامنے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ اسان تہاڑے بہانیں کوں اصلو لے میندے۔ اللہ سیس ساکوں تہاڑیاں خبراں لے جڑے جڑن۔ اللہ تے او ندراسول تہاڑے کیں کوں ڈبے رہن دل تساں غیب تے حاضر کوں جائنٹ والے خدا دو ولائے ولسو۔ دل او تہا کوں جیسی جوتساں کریندے ہا دے۔

سَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڑے سامنے اللہ دیاں قساں کھوسن تاں جوتساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گنہگار تے انہیں داٹھکاٹہ دوزخ۔ لے بدلہ ہو کچھ او کریندے بن۔

يُخْلِفُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

۹۶۔ او تہاڑے سامنے قساں کھنڈن تاں جوتساں انہیں نال راحی تھی و نچرتے جے تساں انہیں نال راحی تھی و نچرتے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راحی نہیں تھیندا۔

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۳﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہن والے کفرتے منافقت وچ بہوں و درمن تے اس لائق بن جواو انہیں حدیں کوں نہ جاٹ سگن جیریاں اللہ سیس پٹے رسول تے لہان تے اللہ سیس بہوں جائنٹ والا تے بہوں سیاناء۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَكْرِهُهُ يَوْمَ الذِّكْرِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہن والیں وچو کچھ انجھن جیرے خدا دی راہ وچ خرچ کرن کوں چٹی سمجھن تے تہاڑے واسطے آسمانی گردش دا انتقا کریندن جری گردش انہیں تے اوسی تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں جائنٹ والا۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَىٰ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ
أَلَّا يَنْهَا قُرْبَىٰ لَهُمْ سَيِّدُ خَلْقِهِمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کجھ اللہ تے آفرت
دے ٹہنہ تے ایمان ایندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ
کرین اوکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دی
دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے شک اے انہیں دا خدا
دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۹۔ او انہیں کوں ضرور اپنی
رحمت وچ داخل کرلیسی۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے ول دل رحم کرن والا ۹۔

وَالسَّيِّقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

۱۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے
تے او جنہیں پوری پیگانی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ
انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے
اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے
تلے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اے
وہی کامیابی ۱۰۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۚ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْإِفْقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَتَعْلَمُهُمْ قَوْمٌ مِّنْ دُونِ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے جنگلیں وچ تہاڑے اڈو اڈو رہن والے کجھ
منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کجھ انھن
جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیں جاندا اساں
انہیں کوں جاندا سے ہیں۔ اساں انہیں کوں بڑو دفعہ عذاب
ڈالیوں پچھیں او بک بہوں وڑے عذاب دو ولانے
ولیں۔

وَأَخْرُوجُوا عَنْهُمْ حُطُوعًا عَنَلًا صَاحِبًا
وَأَخْرُوجُوا عَنْهُمْ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ کجھ بے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں
نیک کمیں کوں کجھ بے برے کمیں نال رلا ڈتے۔ اے مٹی
سبکدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سیں
بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا ۱۲۔

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَبِّحٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٣﴾

۱۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں
انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں
اونرے نال تے انہیں واسطے دعا کرینا رہ بے شک تیری

دعا انہیں واسطے سکون واذلیر۔ تے الشہیوں سٹٹ
والا تے چاٹٹ والا۔

۱۰۴۔ کیا انہیں کول پتہ نہیں بے شک الشہیوں ہی
جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریدے تے مدتے
گھندے تے بے شک الشہیوں بہوں توبہ قبول کرن
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۵۔ تے تول اکھڑے لتاں کم کرو تے الشہیوں رسول
تے مومن تہاڑے عملیں کول بڑھے رہن تے لتاں
مزور غیب تے حاضر کول چاٹٹ والے خدا دوولائے ویسوں
تے او تہاکول تہاڑے کیں دی حقیقت ڈس ڈلیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ بے الشہیوں حکم دی انتظار وچ چھوڑیے
گہن بھانویں او انہیں کول عذاب ڈلوے یا توبہ قبول
کرے تے الشہیوں بہوں چاٹٹ والا تے بہوں سیاٹا۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پچا دن کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرق پاوٹ کیتے تے الشہیوں
تے اوندے رسول نال بھڑٹ والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی ایں کینیں پہلے۔ تے او ضرور قتل چمیں ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے الشہیوں گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

۱۰۸۔ تول ایندے وچ کڈا ہن نہ کھڑا تھیں ہجیر میسیت
دی بنیاد پہلے ڈینہ کیں تقویٰ تے رکھی گئی او زیادہ حق رکھندی
ہو تول اوندے وچ کھڑا تھیں۔ اوندے وچ ایجنھے
لوکن جیرے پاک تھیون کول پسند کریدن تے الشہیوں
پاکیں کول پسند کریدے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۵﴾

وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۶﴾

وَأَخْرَجَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعِدُكُم وَإِنَّمَا يُؤَبِّ
عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۷﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا وَالْمَنَ حَادِبَ اللَّهِ وَرُسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ يُحْلِقُونَ إِنَّا زَعَمْنَا أَنَّ الْإِنْسَانَ إِلَّا لُغْوًا
أَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۱۰۸﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَكَسْجِدٌ أُتِيَ عَلَى النَّفْثَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِئَةِ رِجَالٍ يَتَوَفَّوْنَ أَنْ يَكْفُرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ ﴿۱۰۹﴾

أَفَمَنْ أَتَىٰ بُيُوتَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمَنْ أَتَىٰ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شِقَاقٍ هَٰذَا

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَرُّ كُلِّ شَيْءٍ عَالِمٌ ﴿۳۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۵﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فِرْعَوْنَ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۳۶﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِعُوا مِنَ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۸﴾ مَا كَانَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ حَقٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ عِزٌّ وَلَا يُعِينَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذُوا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُمْ نَفْسَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

تمی لگے جو او اللہ دشمن تھے او اپنے وعدے کنیں و تبرہ
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تھے عقلمند لم۔

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کو ہدایت
ڈیوٹ دے بعد گمراہ کرے جسے تیس انہیں کوں اوگا لیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈرون بے شک اللہ سٹیں
برگال کوں بہوں جانٹ والا۔

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی
او جیندا دی کریندے تے مریندا دی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی سبکتی تے نہ کوئی امدادی۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سٹیں ہی تے مہاجرین تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں اوکے ویلے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچو بک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلے انہیں تے زمین کھلے ہوؤن
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں پیٹیاں جاناں
وی بار بن گیاں ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے دت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن یا تے اپنی جائیں دی فکر کرن با اوں کوں چھوڑ کے۔
اے اس واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی ترمیم نہ تھکاوٹ تے

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبِيٍّ إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶﴾

نہ کچھ اللہ دی راہ وچ ملدی تے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جبرہا کافریں کوں کاوڑ لو اوے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی دا کم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سیس نیکی کرن
والیں دے اجر کوں ونجیندائیں۔

وَلَا يَنْفَعُونَ نَفَقَهُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِحَابِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کیس وادی کوں پار کریندن انہیں کیسے نیکی لکھی
ویندی تاں جو اللہ سیس انہیں کوں جواو کریندن بہترین
بدلے دے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ مومنین واسطے اے ممکن نہیں جو او سارے نکل پڑدن
کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوہک ٹولہ نکل پڑے تاں جو او
دین کوں چنگی طراں سکھن باتے اپنی قوم کوں انہیں دو
ولن مے بعد پڑاون باتاں جو او پڑن یا۔

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَرِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلَظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیرھے تہا بڑے
پاسیں نانن تے او تہا بڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جان گھن جو بے شک اللہ سیس متقیں
دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَاكَةً
هَذِهِ إِنَّمَا هِيَ قَائِمَةٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے جڈاں کوئی سورت لبندیء انہیں وچوہک آہن
جواں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرھے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندیء تے او خوش
تھیندن۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے جیندے دلیں وچ بیماریء اے سورت انہیں
دے گندے گند چڑھا ڈیندیء تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

وَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا او بڑے نہیں جو او ہر سال کب دفر یا بڑو دفر
ازمائے دیندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کرین۔

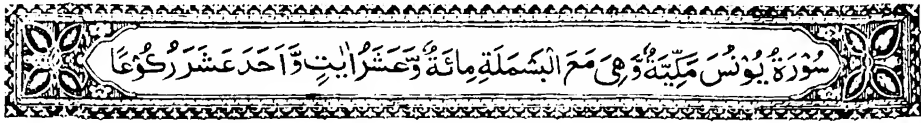
۱۲۷۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندیء ادہک بڑو جھے دو
 بڑہن کیا تہا کوں کوئی بڑہاپے ول ٹر پوندن اللہ انہیں
 دے دیں کوں پھیر بڑے کیوں بولے لوک سمجھندے نیں
 ۱۲۸۔ بے شک تہا بڑے وچو ہی تہا بڑو ہک رسول
 آئے تہا بڑی تکلیف اونکوں بڑکھ پچھندیء
 تہا بڑے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
 کرٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۱۲۹۔ تے جے او پھروجن تے توں آکھ جوتی بیٹے اللہ کافی۔
 او ندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہوندرے تے بھروسہ
 کرینداں تے او دڑے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
 عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

سورة یونس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ اللہ دے نال نال غم و غم کریناں جیرا بنجیہ ڈیون
والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكُتُبِ الْحَكِيمِ ②
اَكانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَن اَوْحَيْنَا اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَن
اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَن لَهُمْ قَدَمٌ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُونَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ③

۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں اے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔
۳۔ کیا اے لوکس کیسے میرا بھی دی گاں جو اسان انہیں دجو
بک آدمی تے وحی کیتی جو توں لوکس کون ڈراتے مومنین
کون خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیسے انہیں دے رب کنیں
بک کاہل دجو سہتے کافرں اکھئے جو اے بے شک
کھلا کھلا جادو گر۔

اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاُمُوْرَ مَا
مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مَعِنِ اٰذِنُهُ ذٰلِكُمْ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ جن آسمانیں تے زمین کون
جھی وقتیں وچ پیدا کیسے ول او عرش تے نکلاں نال بہر گئے
او برگاں و انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر
کوئی سفارشی نہیں۔ اے اللہ تہا ڈا رب ایندی عبادت کرو
کیا تہا نصیحت حاصل نہ لیسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدُوْا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ لِيُخْجِزَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ
حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اوںو تہاں ساریں ولے اللہ دا وعدہ سچا بے شک
او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اوںکو و لیندے
تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال
بدلہ ڈیرے تے جنہیں انکار کیسے انہیں کیسے گرم ابلد پانی
تے ڈکھ والا عذاب ات گاں جو انہیں کفر کیسے۔

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيًا وَالْقَمَرَ نُورًا وَ
قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ النَّيِّنِ وَالْحِسَابُ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ اوہو جنیں سمجھ کون روشنی ڈیون والا بنا لیس تے
چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں
منزلاں بنا لیس تاں جو تہاں سالیں دی گنتری تے
حساب کون جان گھنو۔ اے سمجھ کھ اللہ سیں حق نال

پیدا کیسے۔ اور علم والی قوم کیسے آیات کھول کے بیان کریندے۔
۷۔ بے شک رات ڈیڑھ دے اگوجھو آؤں وچ تے
جو کجھ اللہ سیس آسائیں تے زمینیں وچ پیدا کیسے اوندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی متقی نشانن۔

۸۔ بے شک جبرمے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیا دی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے
مطمن تھئے پین تے جبرمے ساڈی آیات کئیں غافلن۔
۹۔ انہیں داٹھکاڑ بھاء ات بگاڑوں جو او کمندے ہن
۱۔ بے شک نیک کرن داے مومن لوکس کوں انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت ڈیسی تے
نفیس والی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیاں
پیاں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں واسطہ اے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں داٹھہ سلامتی دا
ہوسی تے چھیکڑی سب لے ہوسی جو ساریاں تعریفاں
اللہ سیس کیسے ہن جبرمے سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیس لوکس کیسے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہڑے با۔ تے جبرمے ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اساں انہیں کوں جھوڑ ڈتے جو اپنی
منہ زوری وچ گردان تھے رہن۔

۱۳۔ تے جڈال انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے جھیں تے کھڑیں ساکوں۔ سبیندے
جیلے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او
ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے
ویسے سب یاوی نہ ہس ایویں مدکنیں و دمن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑫
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ⑬

دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبِّحْكَ اللَّهُمَّ وَحَمِّدْهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑭

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجَابًا لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفُضِّعَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبُذِّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑮

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمَاءَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَةَ مَا كَانَ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَىٰ صُورَتِهِ ۚ كَذَلِكَ نُزِيلُ لِلنَّاسِ ذِكْرَهُمْ
يَعْمَلُونَ ⑯

کوں جو اوکریندن سوھٹا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۳۔ تے تہاڑے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جہاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اساں جرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانئیں بٹلے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریں دے ۱۶۔ تے جہاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے جیرے ساڈی ملاقات دی امیدیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گمن آیا انیکوں دٹاڑے توں انہیں کوں اکھڑے جو میں اپٹے ولو انیکوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے محض اوندی بیرونی کریں دی جبرمی میڈو وھی کیتی ویندی ۷ جے میں ایٹے رب دی نافرمانی کراں میں دڑے ڈیندے دے عذاب کنیں ٹر دیاں۔

۱۷۔ توں اکھڑے اللہ سیٹس چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سٹیندا تے نہ میں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں تاں میں تہاڑے دیاں میں کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تساں عقل کنیں کم نوے گھنڈے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں وڈا عالم کوں بے شک مجرم کامیاب نیں تھیندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریں دی جیرے نہ انہیں کوں نقصان پہنچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کوہر اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا تساں اللہ کوں او بگال ڈسیندے ۷ جبرمی آسمانیں

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۱۳

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۱۵

وَإِذَا نُنَاطِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّمَا يَنْتِظِرُ غَيْرُ هَذَا أَوْ يَدَّبْطُلُ فَلَا يَكُونُ لِي أَنْ أُنْذِرَهُ مِنْ تِلْكَ آيَاتِ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يَوَسَّي إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۶

قُلْ تَوَسَّاءُ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُ بِهِ ۷ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِمَّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۷

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۱۸

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُتَبَّوْنَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَخْلَعُ عَنَّا يُشِيرُونَ ۱۹

تے زمین و جی اونیں چاڑا۔ اوپاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا

۲۰۔ تے سارے لوک ہک امت ہن دت انہیں
اختلاف کیتے تے تھیں بے رب ولو ہک بال نہ تھی چکی
ہوئے ہاتے دل اوندا فیصلہ تھی و نچے با جیندے و ج
او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوندے اتے اوندے رب ولو
کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں ہی تہا بڑے مال
انتظار کرن والیں دھو ہاں۔

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد
جیرمی انہیں کوں پہنچدی رحمت دامزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں و یلھے ساڈی آیات و ج تدبیراں کرن
پے ویندن توں آکھ جو اللہ سیئں جلدی تدبیر کرن والا
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے

۲۳۔ او ہوو جیرھا تہا کوں خشکی تے سمندر و ج چلیندے
جڈاں تساں بیڑی و ج ہوندے تے چنگی ہوا دے
نال او انہیں کوں چاکے ٹردی پئی ہوندی تے او اوندے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے ڈاڑھی
انہاری گھلدی تے انہیں تے ہر پاسوں ہاں اندک نے اونیال کریندن
جو او ہٹی تباہ تھیندن او اللہ سیئں کوں اطاعت ہوندے
کیتے خاص کریندے ہوئیں سبب بندن۔ جے
تیں ساکوں ایں کنیں بچا گدھاتے اساں ضرور شکر گزار
بندے تھی ولسوں۔

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ غَازٍ مَسْتَهْمٍ
إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفٌ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْشُرُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ بَرْنَجٍ ظِلْبَةً وَفَرَحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَجَلَهُمْ إِذَا هُمْ يَعْبُدُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَيَّعْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ قَتْلَ الْيَتِيمِ
الَّذِينَ تَمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْيَتِيمِ الَّذِي كَفَّيْنَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازْدَيَّتْ وَكَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَنهِيَ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَكُنْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۷﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ الْبِلِّ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَنبًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُ هُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۴۰﴾

تے او ہوں ویلے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔
لے لوکو تہا بڑی منہ زوری تہا بڑے اتے پوسی۔ دنیاوی
زندگی دا فائدہ ؑ ول تہاں ساڈو ول اوسو ول
اساں تہا کول بڑیسوں جو کجھ تہاں کریندے باوے۔

۲۵۔ ایس دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں جھڑکینس ولسے۔ زمین دا پور تے رطیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑی کھندن تے
جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوکھ پالھندی تے سونڑھیں تھی دینی ؑ
اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قالعں ساڈا حکم اوندو رات کول یا بڑی نہ کول اوندے اسان
ایویں اپٹیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے پس جیرھے
سچیندن۔

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت بڑیندے۔
۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ؑ تے
ودھار دی ہے تے انہیں دینے تے رگروا ہوسی تے
ذلت لے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندی بدلہ او ہوجیہاں ؑ
تے انہیں کول ذلت پہنچی تے التذکین انہیں کول
کوئی بچاؤ والا نیں۔ ایویں ہوسی جویا نہیں دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہون
لے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیریں رہسن

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کول کھٹا کرلیوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے
ہن تہاں تے تہا بڑے مشرک کھڑے رہو تے اساں
انہیں کول انجوانج کرڈلیوں تے انہیں دے مشرک

آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔

۳۰۔ اللہ سیئں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ
اساں تہا بڑی عبادت کیں غافل باوے۔

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ
پکھسی تے او اللہ سیئں دو ولائے ولین جیرھا انہیں
دا اچھا مالک تے جواو کوڑ ہدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ویسی
۳۲۔ توں آکھ آسمان تے زمین کیں تہا کوں روزی کون
بُیندے تے کیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ۔

تے کون مردے کیں جیندے کون کڈھیندے تے
جیندے کیں مردے کون کڈھیندے تے ساری گاہیں
دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئں توں آکھ
کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۳۔ لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کوں چھوڑ
کے گمراہی دے سوا تہا کوں کیا ملسی تساں کبڈے پھیرے
ویندے۔

۳۴۔ ایویں تہا بڑے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی
انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۳۵۔ توں آکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ایجھا ہے جیرھا
پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کرے بگے توں آکھ
اللہ سیئں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی
پیدا کرے بگے تے تساں کتنے پھیرے ویندے۔

۳۶۔ توں آکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ہے جیرھا
سچائی دا راہ بڈھالے توں آکھ اللہ سیئں سچائی دا راہ
بڈھالیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ بڈھالیندے او زیادہ حق
رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی ونجے یا او جیرھا
سدا راہ نیں بڈھالدا بستھو ہونکوں سدا

فَلَمْ يَأْتِ اللَّهَ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

هُنَالِكَ تَبْلَوْ كُلُ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّعْيَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصْفَوْنَ ﴿٣٣﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَضِلَّ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

راہ دکھایا ونچے تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریندے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ دی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانن والا جو او
کریندن۔

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکہا باتے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہاتے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نہیں جو اے کتاب تمام جہانیں
دے رب و تو ہے۔

۳۹۔ کیا او بہن جو ایں انیکوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤتے جے تہاں پچھے؟
تے تہاں اللہ دے سرا جندی تہا کوں طاقت ہڑوے اوکوں
کوں وی (مدد دیکھتے) سبڈ کھنوں

۴۰۔ سچ اے ہے جو انہیں انجی چیز کوں کوڑ سبجے جیندا
انہیں کوں پورا علم وی نہیں تے نہ ہن تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی؟ ایویں انہیں کہیں پہلے لوکس دی جھٹلایا ہا
تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھندے۔

۴۱۔ انہیں دچو کچھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کچھ نہ
منین تے تیرا رب گیر گھٹن والیں کوں بڑا دھیا جانڈے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا بڑا عمل تہا بڑے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بری عرتے جو تہاں
کریندے؟ اوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کچھ انجمن جیرے تیری ہیال سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑھے کوں سٹا سبگدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
عَنِ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَفْتَحْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرَبِّي قَتَا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَعِبُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَنْجِي الضَّالِّينَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوئیں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڈو مکی رہ ویندن تے کیا توں
ایہجیں اندھیں کوں راہ دکھا سگدیں بھانویں او بڑدے
نہ ہوئیں۔

۴۵۔ بے شک السدسٹس لوکیں تے کچھ وی ظلم نیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کوں انجھی حالت وچ کھٹھا
کر لسی جیویں او ڈینہہ دامن ہک لفظ رہ گئیں انہک بڑدھے
کوں سہائسن۔ او لوک گھٹے مچن جنہیں السد دی ملاقات
کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسال تیکوں اوندا کچھ دکھا ڈیویں جو اسال
وعدہ کیے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیویں۔ انہیں ولٹا
ساڈو وول السد سیس خوب گواہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڈاں انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن لے وعدہ کڈاں پورا مٹی سی جے
تساں پچھے ء۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڈاں انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لفظ پچھو تے مٹی کے بچ سگدن تے نہ اگوتھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں بڑسو جے او عذاب رات کوں یا
ڈینہہ کوں تہاڈو او بچے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سگدن۔

۵۲۔ کیا جیڈاں او عذاب آو لسی ول تساں من گھنسو۔ ہٹ
(منیندے ء) تے تساں پہلے جلدی مگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُنْشَأُ لَهُمْ كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَبَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ
أَوْ تُوفِّيكَ فَآلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ تَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَتَمَرًا إِذَا مَا دَقَّ أَمْنُكُمْ بِهِ النَّاسُ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ وَلَئِیْسَ كُودٌ اَكْهَیْ وِیْسِ دِیْرَتِیْسِ رِیْنِ اَلَا عَذَابٌ
تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق توں اکھ ہا
میدے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں
برانوے سبگدے۔

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ
جو کجھ سے اونکوں بل ویندا تے او بھرنکا بڑے کے
جان چھڑا گھندے تے جڈاں او عذاب کوں بڑیکھسن
تے شرمندگی کوں کیسن تے انہیں دے درمیان
انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا
ویسی۔

۵۶۔ سَنُوبِیْ شَکْ جَوِ اَسْمَیْنِ تے زِیْنِ وِیْنِ اَوِ اللّٰہِ
داۓ تے بے شک اللہ دا وعدہ سچاۓ تے اصل پھولوں
سارے لوک جانڈے نیں۔

۵۷۔ اَوِ بُوِ جَوِیْنِ دے تے اَوِ بُوِ مِیْنِ دے تے بُوِ نُوِ
تساں ولانے ولید۔

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت
آگئی تے سینے دی بیماریاں کیتے شفاء تے ہدایت تے
مومنین کیتے رحمت۔

۵۹۔ توں اکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت
نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگاۓ
جو او جمع کریندے پین۔

۶۰۔ توں اکھ تساں بڑسو جو اللہ سیس لہائے تہاڈے
واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کجھ حرام تے حلال
کر گدے توں اکھ کیا اللہ سیس تہا کوں اجازت ڈتی ۝
تَفْتَرُوْنَ ۝

یا تساں اللہ تے کوڑ پرہمی کھڑے ہو۔

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ پرہمندن انہیں دایامت
وے ڈینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکس
چ تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نیں
کریندے۔

۶۲۔ تساں کہیں حالت وچ نوہے ہوندے تے تساں
قرآن وچ کوئی حصہ نوہے پڑھدے تے تساں کوئی کم
نوہے کریندے تساں تہا کوں پوری طراں ڈھدے
پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے
تیدے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اکلے کتاب
وچ ہن۔

۶۳۔ سٹوبے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی ڈور
تے نہ او مونجھے تھیندن۔

۶۴۔ جیرے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریندن۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری تے
آخرت وچ وی تے اللہ وے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نیں
لے بہوں وڈی کامیابی۔

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ہے تے غلبہ وی او بہوں سٹو
والا تے جاٹن والا۔

۶۷۔ سٹو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔
تے جیرے اللہ وے سواہے شریک بیٹھن او انہیں وی
پیر وی نیں کریندے او صرف اپنوں وہم دی پیر وی کریندن
تے او اکلے نال کم کریندن۔

وَمَا لَهُمْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا
تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
إِكْلَامُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَسْتَعِجِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنَّ
يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ اہو ۷ جس تہاڑے واسطے رات بٹائی ۷ تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹالسی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیتے جبرمی سٹری ۷ نشان.

۶۹۔ انہیں اکھئے جو اللہ سیس پتر بٹا گدھے او پاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کئیں کوئی دلیل کا ۷ نیں۔ کیا تساں
اللہ سیس دے متعلق او گال آبدے ۷ جیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں آکھ بے شک جبرمے اللہ تے کوڑہ صیندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ۷ ول انہیں ساڈو وٹے
۷۱۔ ول اساں انہیں کوں بڑا دھابا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سٹا جڑاں او اپنی قوم کوں
آکھیا جو اے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چنگا نیں لگدا تے
میڈا اللہ تے بھروسہ ۷ تساں آپ تے اپٹے شکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھن پچھیں تہاڑے ائے تہاڑی
کوئی گال کی نہ رہ وچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر وچڑیں تساں کئیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کئیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے
جو میں پورا فرمانبردار بن وچاں۔

۷۴۔ انہیں اوں کوں جھٹلائے تے اساں اوں کوں تے اوندے
نال آئیں کوں ہیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں
کوں جانشین بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ
الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا
أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقْتُزُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

وَأَنذَرْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَفْعَلُونَ
إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ
فَعَلُوا الْفُلَ فَأَنزَلْنَاهُ بِأَمْرِ اللَّهِ فَكَانَ
عَلَى الْفُلِ نَحْوُ مِائَةِ ثَلَاثِينَ آلَافًا نَفْسًا
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبُرْجَانَ فَكَانَ الْبُرْجَانُ
عَلَى الْفُلِ فَكَانَ الْفُلُ عَلَى الْفُلِ فَكَانَ
الْفُلُ عَلَى الْفُلِ فَكَانَ الْفُلُ عَلَى الْفُلِ

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْنِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَ أَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

النَّذِيرِينَ ۵۹

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کون ڈرایا گیا ہا۔

۷۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پھینٹیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے اس کیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او انہیں نیٹ مینا۔ ایویں اسان حد کیں
دو حد والیں دے دلیں تے مہر لاڈیندے ہیں۔

۷۶۔ بجھیں اسان انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کوں
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگے انہیں آکھے
استے بے شک کھلا کھلا جادوے۔

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق دے متعلق اے آبدے ء
جڈاں او تہا ڈو آگے کیا اے جادوے تے جادوگر کامیاب
نیٹن تھیندے۔

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہو ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اسان اپٹے
بیرو ہٹا ڈے کوں پاتے تے مک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونجے اسان تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم دالے جادوگر
کوں گھن آؤ۔

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
سٹنے اوسٹو۔

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ء
تے پیش کیتے اے سارا دوکھا ء بے شک اللہ سیٹیں
ایکوں ضرور مڈاڈیسی بے شک اللہ سیٹیں فساد کرن والیں
دے کم کوں کامیاب نیٹن کریندا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَبَاءُوا وَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۶۰

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۶۱

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ۶۲

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ۶۳

قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَهُمَا فَنَكْفِئَهُمَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا وَ
تَكُونَ لَكُمَا الْيَكْبَرِيَّاءِ فِي الْأَرْضِ وَمَا غَنُّ لَكُمَا
يُؤْمِنِينَ ۶۴

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي بِحُلٍّ سِحْرِ عَلَيْهِ ۶۵

فَلَمَّا جَاءَ الْحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ الْقَوَامَ أَنْتُمْ
مُتْلَقُونَ ۶۶

فَلَمَّا الْقَوَامَ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ۶۷

وَيُحْيِي اللَّهُ الْخَبْثَ بَكَلَّتْهُ وَكَذَكَرَ الْكُفْرَ ۖ ﴿٨٣﴾ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

۸۳۔ تے اللہ سیس حق کوں اپنئے بگاہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھالوں مجرم ناپسند کرن۔

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جو ان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مہیت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون زین وچ وڈا بنیا پیاما تے بے شک او حد کنیں ددھن والیں وچو با۔

۸۵۔ تے موسیٰ اکھئے اے میڈی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ء تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں پسے فرمانبردار ہوئے۔

۸۶۔ انہیں اکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش واسبب نہ بنا۔

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنی رحمت نال بچا۔

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکوں وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کجھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنی گھریں کوں آٹے سامنے بناؤ تے نماز طہارے پڑھوتے مومنین کوں خوش خبری دے دے۔

۸۹۔ تے موسیٰ اکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سوٹھپ (دنیا دا) بڑے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑے لے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبڑے رستے کنیں بٹاون اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر دے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیس جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

فَمَا أَمَّنَ يُوسُفُ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّفْرِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ مَّئْتَمِرًا بِاللَّهِ فَاعْلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ۝

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يَمُونًا وَاجْعَلُوا يَمِينَكُمْ قِبْلَةً ۖ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَكَ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَجِبَا وَلَا تَمْنَعِي
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

وَجُورَنَا بِكَيْسِ إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعُونَ
وَجُنُودَهُ بَغْيًا وَعَدُوا كَيْسَ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَوَقُ قَالَ
أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۲﴾

فَالْيَوْمَ نُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ
وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ النَّبَاتِ كُلِّهَا فَمَا اخْتَلَفُوا كَيْسَ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَنِيكَ كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۶﴾

۹۰۔ اللہ سیس فرمائے تہا بڑی بڑو ناپس دی دعا قبول
کر گدھی گئی تے تے لساں بڑو پس پیر جہانی رہو تے انہیں
دے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نہیں رکھیندے۔
۹۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے
سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم
نال انہیں دا پیچھا کیستے تے جڈاں او غرق تھیوٹ گبے
تے اوں آکھسے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نہیں
اوندے سوا جیندے، تے بنی اسرائیل ایمان گمن آئن تے
میں فرمانبرداریں وچو ہاں۔

۹۲۔ ہن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیڑ
گھٹن والیں وچو ہاویں۔

۹۳۔ اچ اساں تیبے بدن کوں نجات دیندے ہیں
تاں جو توں نشان ہویں انہیں واسطے جیرھے تیبے
بعد آون تے بے شک پہوں سارے لوک ساڈی آیات
کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا بڑی
تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں بڑن علم آون
دے بعد انہیں اختلاف کیستے بیشک
تیبے رب انہیں مے درمیان قیامت مے دینہ فیصلہ کر
ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہویں ایندی وچ کنیں جو
اساں تیبو لہائے تے توں پچھا انہیں لوکس کنیں جیرھے
تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبو تیبے
رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرٹ والیں وچو نہ بن۔

۹۶۔ تے انہیں لوکس وچو نہ اصلو بٹ جنہیں اللہ دے نشانیں
کوں بھٹلائے ناں تاں گھٹا پاوٹ والیں وچو تھی ویسیں۔

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی » او ایمان نہ انیس۔

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں بر قسم دے نشان آونجن ول دی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیرھی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڈاں او ایمان گھن آئیں اسان انہیں کنیں ذلیل کرن والا عذاب بٹاڈتے تے انہیں کون بک وقت تیں فائدہ ڈرتے۔

۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چاہندا جیرھے زمین وچ بن سارے ایمان گھن آون باکیا توں لوکیں کون مجبور کر لیس جو او ایمان گھن آون۔

۱۰۱۔ کبیں شخص کون اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نہیں کریندے۔

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھ جو آسائیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نیں ڈیندے اوں قوم کون جیرھی ایمان نہ آنے۔

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے بین انہیں لوکیں دے جہائیں آلی کار جیرھے انہیں کنیں پہلے گذر گئیں توں آکھ تسان انتظار کرو میں دی تہاڈے نال انتظار کرکڑ والیں وچوہاں۔

۱۰۴۔ پچیس اسان اپے رسولیں کول تے مومنین کول پچا گھنسون ایویں ساڈے اتے مومنین کول پچا وٹا فرض۔

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسان میڈے دین دے تعلق شک وچ ہن تے میں انہیں دی عبادت نیں کریندا جینی تسان اللہ دے سوا عبادت کریندے تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۷﴾

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۸﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَلَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ عَنِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۹۹﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۰﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۱﴾

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُنْفِی الْأَيَّاتِ وَالتَّنْذِرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۲﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

عبادت کریند ان اللہ دی حیرھا تہا کوں مریدے تے میوں
حکم بڑا گئے جو میں مومنین وچو بنیں۔

وَأَنْ أَوِّمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّارِكِينَ ۝

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کوں دین دوکر ایویں جو توں ہر ڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ بنی۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ۝

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کوں نہ سبڈ حیرھے تیکوں
نہ نفع بوندن نہ نقصان تے جے توں اے کریسیں بیشک
توں ظالمین وچو بنی ولسیں۔

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَإِنْ يُرِيدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

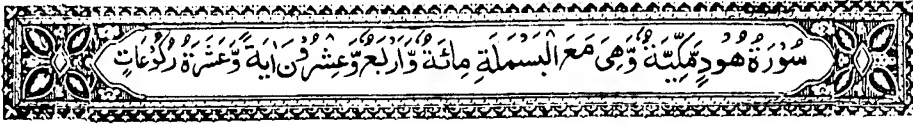
۱۰۸۔ تے جے اللہ سیس تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نہیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکٹ والا
نہیں۔ اپٹے بندیں وچو جندے اتے چا بندے اپنا فضل
کریدے تے او بہوں بخشش والا تے ول رحم کرن والا۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَخِ
اهْتَدُوا قَاتِلُوا نَفْسَ الْفَاسِقِ وَمَنْ ضَلَّ فَاتَّبِعْ
بِضَلِّهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولو حق آگئے
تے حیرھا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے حیرھا گمراہ قیسی اوندان نقصان ہو نکوں قیسی
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی تے توں مبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

سورة ہود مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرما بن منگے
بُیُوتُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلَوْلَا رَحْمَتُہٗ عَلَیْہِمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَرِجَالُہُمْ سٰکِنٰتٌ وَرِجَالٌ مِّنْہُمْ یَسْتَفِیْضُوْنَ ۚ وَہُمْ یَعْلَمُوْنَ ۚ اِنَّہٗ یَظُنُّہُمْ اَنَّہُمْ یَحِیُّوْنَ ۚ اِلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰہَ اِنِّیْۤ اَنۡذِیْرُکُمْ مِّنۡہٗ ذِیۡ یَّشَیۡءٍ ۚ
- ۲۔ میں اللہ بکھینڈ والا ہاں۔ اسے کتاب جیندی آیات مضبوط کیتیاں گئیں تے ول سیاٹے تے بہوں باخبر خدا ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گئیں۔
- ۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڑے واسطے خدا ولو ڈراؤں والا تے خوشخبری ڈیوں والا ہاں۔
- ۴۔ تے تساں اپنے رب کنیں بخشش منگوتے ول اوندو جھکو او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تساں پھر ولیو تے بے شک میں تہا کوں ہک وڈے ڈینہ دے عذاب کنیں ڈرینداں۔
- ۵۔ اللہ دو تساں ولے تے او ہر شے تے قادر۔
- ۶۔ سٹو بے شک او لپٹے سینے مرڑیندن تاں جو او اول کنیں کئے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے جو او کیندن تے جو او ظاہر کریندن او چاندے بیشک او سینے دی گالہیں کوں جابٹن والا۔
- وَاَنۡ اَسْتَغْفِرُہٗمْ اَوْ رَبِّکُمْ تُمْ تَوَلَّوْا اِلَیْہِۭ یُبْتَغِیۡکُمْ مِّنۡاَعًا حَسَنًا اِلَّا اَجَلَ مُّسَمًّیٍّ ۚ وَیُؤْتِ کُلَّ ذِیۡ فَضْلٍ فَضْلَہٗ ۚ وَاِنۡ تَوَلَّوْا فَاِنِّیۡۤ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَّوۡمٍ کَبِیۡرٍ ۚ اِلَی اللّٰہِ مَرۡجِعُکُمْ ۚ وَہُوَ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ ۚ اِلَّا اَنۡہُمْ یَشۡنَوْنَ صُدُوۡرَہُمۡ لَیَسْتَخْفُوۡا مِنْہٗ ۚ اِلَّا جَیۡنَ یَسْتَغۡشُوۡنَ نِیَابَہُمۡ لَا یَعْلَمُ مَا یُیۡرَوْنَ ۚ وَمَا یُعۡلَمُوۡنَ اِنَّہٗ عَلِیۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ۚ

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۱۰﴾

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نہیں جیندا رزق اللہ دے دے نہ ہرے تے او چاندے اوں جانور دی عارضی رہن دی جا تے مستقل رہن دی جا کون دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَعْبُودُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۱۱﴾

۸۔ اوہو جس آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیے تے اوںدا عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گھنے جو تہاڑے دے کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تاسا مرڻ دے بعد اٹھائے ویسوتے کافر ضرور آکھن جو اے تے کھلا کھلا جادو (دکھاو)

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولَنَّ مَا يَجْهَلُونَ الْيَوْمَ يَا تَبِيعَهُمُ لَيْسَ مَعْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۲﴾

۹۔ تے جے اسال انہیں کنیں عذاب گھٹری دی مدت میں کچھ کر ڈیوں تے او ضرور آکھن کیرھی شے اوںکوں رکنیدی پئی سٹو جیڑاں انہیں تے او عذاب اوس انہیں کنیں بٹا یا ویسی تے جیرے عذاب تے او کھلے ہن اوہو انہیں کوں ولایت گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورًا ﴿۱۳﴾

۱۰۔ تے جے اسال انسان کوں اپٹے ولور رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا تھیویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَّسْتَهْلِكَةٍ لَّيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿۱۴﴾

۱۱۔ تے جے اسال اوںکوں بڑکھ پھچٹ دے بعد نعمت چکھاؤں تے او ضرور آکھن میڈیاں میڈیاں ٹل گئیں تے بے شک او بہوں اکر پکڑی والا تے فخر کرڻ والا۔

إِنَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۵﴾

۱۲۔ سوانے انہیں دے جیرے صبر کرن تے جینگے کم کرن ایسے ہن جنہیں واسطے دوا اجر تے بخشش۔

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَصَافِيٌّ بِهِ مَذْرَكُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۶﴾

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیبہ اسینہ تنگ تھیویندے کافریں دے اے آکھن تے جوادندے اتے خزانہ کیوں نہیں لٹھا یا اوندے نال فرشتہ کیوں نہیں آیا توں تے محض ڈراؤن

والا میں تے اللہ ہر شے دا کار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھر گدہ می توں آکھ جے تسان
سچے عے تے ایتھو جیہاں بڑا سورتاں گھڑ ڈکھاو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو۔

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیون (تیڈی گال نہ منن) تے
توں چاٹ گھن جو تیدو بہایا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے کیا تسان
فرمانبردار مینسو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہی
اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیوس
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بٹائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین او تباہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کیں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تیکھو خداو لو کہ گواہ اوتی تے اوں کیں پہلے
موسیٰ دی کتاب امان تے رحمت بانی آپکی اے اوں کوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچو نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک
ایمان نہیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے دسین تے
گواہ اکسن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ بدھن
سٹو فالیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کیں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑥

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَهَا نُوفِ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْجُونَ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ بَيْنِهِ كُتُبٌ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَغْوَابِ فَاَلْتَأْرَ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِيزَانِهِ قِيَنَهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ⑨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ⑩

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾

اوندے وچ بگ پیدا کرن چاہندن تے اے آخرت دے وی منکرن۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يَبْصُرُونَ ﴿۷﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیں سبکدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سبکتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا ویس نہ او سُنن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِمُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿۸﴾

۲۲۔ ایسے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ سٹے تے جیرھا او کوڑ گھڑندے ہن او وی دُکھ گئے۔

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿۹﴾

۲۳۔ بے شک اے گال بکی جو او آخرت وچ گھٹاپا وٹ والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئیں ایسے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْحَىٰ وَالْأَسْمَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّيِّئِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۵۔ دو لوکس دی مثال اندھے تے بوڑے سو بھاکے تے سُنن والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت بکو جہیں تھی سبکدی کیا تاساں ول وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾

۲۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو بھٹے تے اول آکھے بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿۱۳﴾

۲۷۔ جو تاساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے ڈکھ والے ڈینہ دے عذاب کنیں ڈرواں۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيدُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرِيدُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الْوَايِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿۱۴﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو وڈے لوکس آکھے اسان تیکوں اپنے جہاں بندہ ڈہرے میں تے میں تیری پیڑی بیزی کیتی او عام لگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اسان تہا ڈے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے ڈہرے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْعَيْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّىْ وَاتَّبِعْنِىْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِىْ
فَتُعِيْنَتْ عَلَیْكُمْ ۚ اَنْزَلْنٰ مَكُوْهًا وَاَنْتُمْ لَهَا
كٰرِهُوْنَ ۝۳۹

۲۹۔ اوں آکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کنیں کمل دلیل تے ہواں تے اوں میکوں اپنے ولو
رحمت وی بڑتیء جیر صی تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنسون بھانویں تساں ناپسند کرد۔

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ اَنْ اَجْزِىَ اِلَّا
عَلٰى اللّٰهِ وَمَا اَنَاْ بِظَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلْقَوْنَ
رَبِّهِمْ وَلِكِنِّىْ اَرْسَلْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝۴۰
وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُمْ اَنَّا
نَكْذِبُوْنَ ۝۴۱

۴۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدسوچ کوئی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے ڈیوں والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملٹی والیں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔
۴۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ لو
ملن آئی سزا توں بچاؤں کیجیے میڈی کون مدد کرے بی کیا
تساں دل دی سمجھندے نو ہے۔

وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ خَزَاۤئِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
تَزِدُّهُمْ اٰیٰتِىْ اَعِيْزُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۚ اللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِىْ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْ اِذَا لَمَسَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۴۲

۴۲۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہا جو میں کنیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاندا تے نہ میں اے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکیں دے
متعلق جیرے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سیں انہیں
کوں چھکائی اصلو نہ ڈلیں اللہ جاندا ہے جو انہیں دے دیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گال مناں

قَالُوا يٰنُوْحُ قَدْ جَدَلْنَاكَ كَثْرَتٍ وَّجَدَلْنَاكَ اٰتِنَا
بِمَا نَعِدُكَ اِنَّا اِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۴۳

۴۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں سا بڑے نال بحث کر
چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کنیں سا کوں ڈیریں۔

قَالَ اِنَّمَا يٰتِيْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شِآءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِيْنَ ۝۴۴

۴۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيْحَتِىْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يَرِىْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرَبَكُمْ

۴۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں کائنات دے ڈلیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن پلے

وَالْيَهُ تَرْجَعُونَ ﴿۵﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَدَيْنَاهُ بِأَنْفُسِنَا فَفَلَكُمُ الْإِجْرُ إِنِّي

وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۶﴾

۵

وَأُدْعَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا

مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَلِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷﴾

وَاصْبِرْ لِفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿۸﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ تَلَكُمَا مَرَّةً عَلَيْهِ مَلَائِكَتَا قَوْمِهِ

سَیْرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُونَ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ

كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۹﴾

تَسُوفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ

يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۱۰﴾

كَلَّمَ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْزِيلُ

قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

اثنَيْنِ وَاهْلِكِ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا

قَلِيلٌ ﴿۱۱﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِمُهَا

إِنْ رَفِئَ لَعُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى

نُوحٌ ابْنُهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبُ مَعَنَا وَ

تے ا و تہا ڈارب تسال اونو ول ولسو۔

۳۶۔ کیا او کہیں اے اوں آپ گھڑی، توں اکھ جے میں

آپ گھڑی، تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں

تہا ڈے جرمیں کتیں بری آن۔

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی، جو بے شک تیلہی قوم وچ

جیرھے ایمان گھن آن انہیں نے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ

انیسی تے توں جو او کریندے بین اوندے اتے افسوس نہ کر۔

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سایٹے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی

بٹاتے ٹالیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک

او غرق کیتے ولین۔

۳۹۔ تے او بیڑی بنیدا با تے جہاں اوندی قوم را کوئی وڈا

آدمی اتھاؤ لگھے با اوندے اتے کھن با اوں اکھیا جے اچ

تسال ساڈے نال کھلے دے بے شک اسال دی تہا ڈے

ایکھلسوں جیو میں تسال کھلے دے۔

۴۰۔ تے جلدی تہا کوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذیل کرٹ والا

عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمس عذاب ہندے۔

۴۱۔ تے جہاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال

اسال اکھسوں ایندے وچ ہر شے دے جڈو جڈو۔

سوار کر تے اپنے گھروالیں کوں وی تے منٹ والیں کوں سوئے

اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی

چکے۔ اوندے منٹ والے بہوں تھوڑے ہن۔

۴۲۔ تے اوں اکھے اوندے وچ سوار تھی و بخوالہ دے نال

نال اوٹری تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا

رب بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدھی ویندی بانی پہاڑیں آئی کار

اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

۱۱۔ تے اوں اکھے اوندے وچ سوار تھی و بخوالہ دے نال

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۴۰﴾

سُبیئے اول دلیحے او اول کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پترتوں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافرین
وچوں نہ بنی۔

قَالَ سَأُوْتِيْ اِلَى جَبَلٍ يَّغْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِلَّوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۴۔ اوں آکھئے میں بُئیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پانی کنیں پچا گھنسی۔ اوں آکھئے اِج اللہ اے
عذاب کنیں کوئی نیں پچا سگدا سوائے اوندے جندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڑونا میں دے درمیان
ہک پھولی اکبئی تے او پڑن والیں وچر تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِيْ مَاءَكِ وَيَسَّاءِ اَفْلَحِيْ
وَعِغْضُ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپنے پانی کوں نگل
ونج تے اے آسمان توں دی کھڑ ونج تے پانی مسک گئے آکھیا گیا ظالم
قوم واسطے تباہی مقدر۔

وَنَادَى نُوحٌ رَّبَّهٖ فَقَالَ رَبِّ اِنِّ اِنِّىْ مِنْ اَهْلٰى
وَ اِنِّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سُبیئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچر تے بے شک تیرا
وعدہ پچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچر چکا فیصلہ
کرن والیں۔

قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِىْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّىْ
اَعْظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیرے گھر والیں وچر اصلو
نیں اوندے کم چنگے نیں۔ توں میں کنیں ایجا سوال نہ کر جندا
تیکوں علم نیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچر تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ
عِلْمٌ وَّ اِلَّا تَغْفِرْ لِىْ وَ تَرْحَمْنِىْ اَكُنْ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں نیڈی آم شام وچ
اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جندا میکوں علم نیں تے
جے میں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اے رحم نہ کیتا تے میں
گھاٹا پاؤں والیں وچر تھی ویساں۔

قَالَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَ
عَلٰى اُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَاُمَمٌ سَبَّغْنَاهُمْ مِّنْهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۶﴾

۴۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جبریاں تیلے تے انہیں امتیں تے تھیں جبریاں
تیلے نال سفر کرتے کجہر جالعتاں اوہن جہنیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ سول تے پچھیں انہیں کول ساڈے
ولو بکھر والا عذاب پہنچسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑھیاں اسان تیکول وحی
کیتن ایں کنیں پہلے نہ تول تے نہ تیڈی قوم ایکول
چاندی بانئ تول صبر کر بے شک چوگا انجام النکسین ڈرٹ
والیں دا۔

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کول پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرو ادنہ
سوا کوئی تہاڈا مبود نہیں۔ تساں تے صرف کوڈ کھڑٹ
والے۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ ابْعُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجڑیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے دے ہے جیں میکل پیدا کیتے کیا تساں
عقل کنیں کم نو مے گھندے۔

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہونو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میند و سبسی تے تہا کول طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں من نہ پھیرو۔

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّيَّءَ عَلَيْكُمْ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى قَوْمِكُمْ
وَلَا تَسْأَلُوهُ مُجْرِمِينَ ۝

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود تول ساڈے کوہو روشن
دلیل نو جیں گھن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا ئیں کول نے جھوڑ بگدے تے تیکول اسان لے
میندے۔

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْبِهْتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈا کوئی مبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اول آکھئے میں اللہ کول گواہ ٹیند تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہاڈے شرک کنیں بُری آں۔

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ
أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ وَأَنْتَ بِرَبِّي مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُنِي جَبِينًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میگوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھوسہ کرینداں جبرہا میڈا
تے تہا ڈارب۔ کوئی جانور نہیں جیندے متھے کوں اللہ تے
پکڑیا ہو یا نہ ہوے۔ بے شک میڈارب سدھے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوں
پکڑا ڈتے جیندے نال میگوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا ڈے سوا بی قوم کوں جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اوں کوں کھدی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈارب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
ہود کوں تے اونکوں جبرے ایمان گھن آئن اپنی رمت نال
پچا گدھے تے اساں انہیں کوں سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پکھو لعنت تے قیامت
دے ڈینہ دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے غمور دو انہیں دے بھرا صالح کوں پھٹے سے اوں
آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی مبود نہیں تہا کوں زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کوں
اوندے وچ آباد کیتیں ایں واسطے تساں اوں کینیں بخشش
مگھوتے ہونور وچ رجوع کرو بے شک میڈارب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَأَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَقْضُوا لَهُمْ نِشْنًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَتِلْكَ عَادُ الَّذِينَ جَعَلُوا يُتَىٰ رَبَّهُمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ إِلَّا
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ۝

وَالَّذِي تَوَدَّ آخَاَهُمْ طِحًا قَالَ يَقَوْمِ اغْبُدُوا لِلَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
تَبْلُ هَٰذَا أَتَقُولُ أَنْ تَعْبُدَ مَا يَعْْبُدُ
أَبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝۳۱

قَالَ يَوْمَ أَرَىٰ لَكُمْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنسِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَذَكَّرُ لِي مِن اللَّهِ إِنَّ
عَصِيَّتَهُ تُفَرِّقُ مَا تَرْيَدُونَ إِنِّي غَيْرُ تَخْشِيَةٍ ۝۳۲

وَيَقُولُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
قَرِيبٍ ۝۳۳

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ذَٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝۳۴

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طَٰرِقًا وَالدِّينِ أَمْنًا مَّعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۳۵

وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْغَةَ فَاصْبِرُوا فِي رِيبِهِمْ
جَنَّتَيْنِ ۝۳۶

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا إِنَّ شَوْدًا كَفَرًا وَارْتَمَوْا
أَلَا بَعْدَ لَٰشَوْدٍ ۝۳۷

۶۳۔ انہیں آکھئے اے صالح اس کینس پہلے ساکوں تیڈے
اتے بہوں امیدال بن کیا توں ساکوں بنی بگیندیں جو
اسال عبادت کروں جیڑ می ساڈے پیو ڈاڈے عبادت
کریندے بن۔ تے بے شک اسال جیندوتوں ساکوں
سڈیند پئیں پریشان کر ڈیوں والے شک وچ ہیں۔

۶۴۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں ڈسوجے میں اپٹے
رب کنیں کھل دلیل تے بجواں تے اوں اپٹے رب ولوئیکوں
رحمت ڈتی ہے جسے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ کے مقابلے
تے میڈی کون امداد کر لیس۔ تساں تے میوں سواٹے
تباہی رے ہی کہیں شے وچ نہ ودھیسو۔

۶۵۔ اے میڈی قوم اے اللہ دی ڈاچی ہے تہاڈے واسطے
نشانی ہے تساں ایکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ
کھا دے پیوے ایکوں کوئی ڈکھڑ ڈیو نہ تساں تہا کوں
جلدی آوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھئے
تساں اپٹے گھریں وچ ترے ڈینہہ دافانہ چا گھنوا
وعدہ کوڑا نہ تھیسو۔

۶۷۔ تے جہاں ساڈے عذاب داخل آگئے تے اسال
صالح تے اوندے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بچا
گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیڈا
رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

۶۸۔ تے فالیں کوں چکواوٹ والے عذاب پکڑ گدھے تے
اوا پٹے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئیں۔

۶۹۔ جیویں او ایں مک وچ کڈیاں او بن کا ناں سٹو
بے شک تمود نے اپٹے رب دانکار کیتے سٹو تمود
قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامٌ
قَالَ سَلَامٌ مِّمَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

۴۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئیں
انہیں آکھئے تیبڑے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے
تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
اوجھیا ہو یا گایا چاکے گھن آئے۔

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّهُمْ وَأَوَّحَسَ
مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْ
قَوْمٍ لُّوطٍ ۝

۴۱۔ جہاں انہیں دے جتھ ہڈھنسی جو اوں تئیں تئیں پہنچے
پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپر اسمجس تے انہیں کئیں ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اسان لوط دی قوم دو
بیٹھے گئے ہیں۔

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَتَبَسَّرْنَهَا بِأَنَّهُنَّ لَا
مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْنِئِصْحٰقَ يَعْقُوبَ ۝

۴۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
خبر ڈتی۔

قَالَتْ يَوْنِيكَيَّ أَلِدْتُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا إِلَّا سَوْنٌ عَجِيبٌ ۝

۴۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں ہال جیساں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وٹی پڑھا بے شک لے
عجیب گال۔

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مُّجِينٌ ۝

۴۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی ہیں
تہاڈے اتے لے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا۔

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّفُوعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ
بُجَادِلْنَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ ۝
إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ۝

۴۵۔ تے جہاں ابراہیم کنیں ڈر نہ گئے تے عورتی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال بھگڑن پئے گئے۔
۴۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے
جھکن والا۔

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَنِهْمٌ عَذَابٍ غَيْرِ مُرْدُودٍ ۝

۴۷۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک و نچ بیشک
تیبڑے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نہ ملن والا عذاب آکے رہسی۔

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَ إِلَيْهِمْ وَصَاتَ بِهِمْ
ذُرْعَاوُ قَالَ هَذَا يَوْمُ عَصِيبٍ ۝

۴۸۔ تے جہاں ساڈے بیٹھے ہوئے لوط کنیں آئیں
اونکوں بڑا گئے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ای کنیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریندے ہن اول آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوڑیں ہن اے تہاڑے کیے
پاکن تساں التکئیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ
میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کاہ نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوڑیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اول آکھئے جے میکوں تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دو پناہ گھناں۔
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب
دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں اوتیں کنیں اصلو میں آ
سبگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں
اوہو عذاب آوٹ والا ء جیرھا انہیں کوں اوسے بے شک
انہیں دا وعدہ فخر دا ء کیا فخر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
اوندے اتلے حصے کوں تملوں حصہ کرڈتے تے اساں
انہیں تے پھروا ولا ولا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بیٹے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظاہر کنیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شیب کوں پٹھے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ زَانٍ ۝

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أُوَدِّعُ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوَا
إِلَيْكَ فَأَنْزِلْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
يَنْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۚ فَنضُودُهُ ۝

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ۝

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا إِلَٰهَ الْكَفَالِ
وَإِلْبِزَانَ إِنِّي أَرْكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوفُوا بِالْكَفَالِ وَإِلْبِزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝
قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ادْعَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنْهَكُم عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوپر
ہی رب تے کجائی تے تہا بڑا گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں جیگی حالت وچ بڑا پیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑاں۔

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کجائی تے تہا بڑا نصاف نال پوری
کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلو تے زمین
وچ گیر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تہاں مومن ہوسے تے اللہ داباں چھوڑا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعب کیا میڈی نماز تیکوں حکم
ڈیندی جو اسان او پھوڑیوں جینی ساڈے
پیوڑا بڑے عبادت کریندے ہن تے اپنے مالیں دے
معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار ہوئیں۔

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تہاں بڑا سوچے میں اپنے رب کنیں
کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق دی جڑے
تے میں نہیں چاہندا جبرمی گال کنیں میں تہا کوں رکنال
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے ونجاں میں تے صرف
اصلاح چاہندا جتن میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندے اتے میڈا ہر وسر تے
ہوندو میں ول ول جھکداں۔

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایں چیز
تے نہ ہمارے جو تہا کوں دی او عذاب آوے میرھا
نوح دی قوم کوں ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تہاں کنیں پرین کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں بخشش منگول ہوندو رجوع کرو

وَدُّودٌ ۝

بے شک میڈارب ول ول رحم کرن والا تے بہوں
پیار کرن والا۔

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا قِمْنَا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُرَاكَ فَمِنَّا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّحْنَاكَ وَ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

۹۲۔ انہیں اکھٹے لے شعیب جیسیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے یں تے جے تیرا قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں بڑا بھانویں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَرَاۤءَكُمْ ظَهْرِيْۤ اِنَّ رَّبِّيْۤ اِنَّمَا تَتَكَلَّمُونَ خِطْبًا ۝

۹۳۔ اوں اکھٹے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہا بڑی نگاہ وچ اللہ توں بڑا بھانویں اوں کوں تہاں اپنی
کند پھوسٹیا بڑے بے شک میڈارب جو تہاں کریندے
چنگی طرح جاؤدے۔

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰٓى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىۡۤ اَعْمَلُ سَؤَٓفٍ
تَعْمَلُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّٰخِزُهٗ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَاَزْتَقِمْۤ اِلٰى مَعْلَمِكَ رَقِيبًا ۝

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تہاں اپنی جاتے کم کردتے یں وی
کم کرینداں تہاں جلدی بڑیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرن
والا عذاب اندرے تے کون جیرھا کوڑا تے تہاں انتظار
کرو میں وی تہاں بڑے نال انتظار کرینداں۔

وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا بَنَيْنَا شُعَيْبًا وَالدِّينِ اٰمِنًا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاَخَذَتِ الدِّينِ ظَلَمُوا الضَّيْعَةَ فَاقْبُوا
فِيۡ وِیَادِهِمْ جُثَيِّمٍ ۝

۹۵۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوں دے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بھگدے
تے ظالمیں کو چکواوٹن والے عذاب پکڑدے تے او اپنے
گھریں وچ گودیں مے بھرڈٹھے پئے ہن۔

كَانَ لَمْ يَخْنُ فِيْهَا اِلَّا بَعْدَ الْاٰمِنِ كَمَا بَعْدَتْ
تَوَدُّ ۝

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے یں نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں تھو دو واسطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰٓىۤ اٰتَيْنَا وَ سُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹھیا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَ مَلٰٓئِهٖۚ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَ مَا
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۝

۹۸۔ فرعون تے اوں دے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْدَّهٖمُ النَّارُ وَنٰٓيَسُ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنی قوم دے اگرا گورسی تے

الرُّدُّ النُّورُودُ ۱۱

انہیں کول بھا وچ وچ سٹیس تے اولہن دی جا تے
لہن والے سب برے ہن۔

۱۰۰۔ ایں دینا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی تے
قیامت دے ڈینہر دی تے اے جیہا انعام انہیں کول ہوا ویسی
اوہوں بُرا۔

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خیراں بن جیہیاں تیلے ساسٹے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کچھ کھڑین تھیاں تے کچھ
برباد تھی گئیں۔

۱۰۲۔ تے اسان انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیلے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول فراوی فائدہ نہیں پہچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھائے نیں۔

۱۰۳۔ تے تیلے رب دی پکڑاویں ہوندی «جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی»۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیہا
آخرت دے عذاب کیں بُر دے لے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹ کیتے ولین تے اے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

۱۰۵۔ تے اسان ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں پچھو
تے سیندے پئے ہیں۔

۱۰۶۔ تے جڈاں اُوسی تے کوئی شتم نہا اوندی اجازت
دے بغیر ایسی۔ تے انہیں وچو کچھ بد بخت ہوسن تے
کچھ خوش نصیب۔

۱۰۷۔ تے جیہے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

وَأْتُوا فِي هَذِهِ لَعَنَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ بَسَّ الزُّفْدُ
الْمُرُودُ ۱۱

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ۱۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ إِلَهُتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَنِيْبٌ ۱۱

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَ إِلَيمُ شَدِيدٌ ۱۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُجْمُوعٌ لَأَهْلِ النَّاسِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۱۱

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ۱۱

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقَى
وَسَعِيدٌ ۱۱

فَأَمَّا الَّذِينَ سَقُوا فَبِئْسَ التَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ

شَهِيقٌ ۱۰

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے وڈے وڈے
ساہ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیدا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہسن جے تیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔
۱۱۰۔ تے جیرھے کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے اویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں دے پیر ڈاڑے کریندے ہن تے
اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کریں۔

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کیتا گیا تے جے تیدا رب ولو او گال زگدر چکی
ہوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و نجے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیدا رب انہیں کوں انہیں دے عیسیٰ
والپورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کجھ کریندن
(ضد) باخبر۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیدا بے نال توہ کیتی تے حد کنیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے او اونکوں ڈبدا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکوناں تاں تہا کوں وی بھالسی
تے تہا بڑے کیتے اللہ دلو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈی
مد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۱۱

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ
نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ۱۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُزِينٍ ۱۳

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِقِينَهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۴

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۵

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۶

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ أَيْلٍ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكِ ذِكْرٌ
لِلَّذِينَ كَرِهُوا ۝

۱۱۵۔ تے توں ڈینہ دے ڈوناہیں جسے وچ نماز پڑھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کوں ہٹا ڈین تے نصیحت حاصل کرٹ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۝

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سیس چنگائی تے نیکی
کرٹ والیں دا اجر و نجات نئیں

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

۱۱۷۔ جیر صیاں و ستیاں کسں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیانے ہون با جیر جسے زمین وچ فساد کسں بلکن با
سوائے تھوڑیں دے جنہیں کوں اسان انہیں وچ بچا گدھا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتی تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم دی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُفْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُضِلُّونَ ۝

۱۱۸۔ تیبے رب دی لے شان نیں جو کسں وستی کوں
ہلاک کرے تے اوندے رہٹ والے اصلاح کرن والے
ہون ۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

۱۱۹۔ جسے اللہ چاہے ہا تے لوکس کوں بکامت بنا ڈیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ لسن ۔

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَ
تَنَزَّلَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

۱۲۰۔ سوائے اوندے جیندے اتے تیبڈا رب رحمت دکرے
تے ات گالہوں انہیں کوں پیدا کیتے سی تے تیبڈے رب
دی گال پوری تھیسے جو میں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر ڈیساں ۔

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۲۱۔ تے اسان سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبڈے
بیان کریندے ہں۔ ایندے ذریعہ تیبڈے دل کوں مضبوط
کریندے ہں۔ تے ایندے بارے وچ تیبڈو حق آگئے تے
اسے نصیحت تے مومنین کوں (ذمہ داریاں) یاد کروٹ والی ۔

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا أَعْمَلُونَ ۝

۱۲۲۔ تے توں اکھ انہیں کوں جیرے مومن نیں لساں اپٹے
جہیں تے عمل کرو اسان دی عمل کریندے پئے ہں۔

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَقِظُونَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کریندے پئے

ہیں۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَشْيَاءِ الَّتِي يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا ۖ

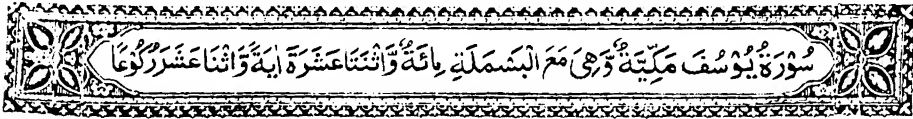
فَاعْبُدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِعَافٍ لِّعَتَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہکتے

سارے معاملے بہندو ولہن توں اوندی عبادت

کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تساں کریندے؟ تیرا

رب اول کیں عافل نہیں۔

سورة یوسف مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے نال نال جیرا بن مبنگے ٹولیوں والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں - اے کملی کتاب دیاں آیات ہن۔
- ۳۔ اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تہاں عقل کنیں کم گھنوں۔
- ۴۔ اسان تیرے اتے بڑا بھانجکا قصہ بیان کریں دے ہیں۔ تے لے قرآن تیرے واسان وحی کیتی تے توں ایں نیس پہلے غافل ہاویں۔
- ۵۔ تے جبرائیل یوسف اپنٹے پیو کول آکھئے ابا سیں بے شک میں یارھاں تارے تے سمجھ تے چند رکوں بڑھے او میکوں سجدہ کریں دے پین۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب پانٹے بھراویں کون نہ بڑسیں ناں تاں او تیرے خلاف تدبیر مکر سیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- ۷۔ تے ایویں تیرا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں گالیں دی حقیقت سکھسیں تے تیرے اتے اپنی نعمت پوری کر لسی تے آل یعقوب جیویں اوں پورا کیتی بائی تیرے پیو بڑا بڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیرا رب بہوں جانٹ والا تے بہوں سیانا۔
- ۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے وچ پھپھن والے کیتے کئی نشان۔
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ③
- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آتِيَهُمْ فِي سَجْدٍ لِي ④
- قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ زُيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑤
- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ أِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحَقَّ أَنَّ رَبَّكَ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ⑥
- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ بَلِيغِينَ ⑦

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَتُهُ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑩

۹۔ جڈاں انہیں اکھئے (سوچئے) جو یوسف تے اوندا بھرا
ساڈے پیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے
اساں نکلی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو مکلی مکلی
غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

إِنْتَلُوا يُونُسَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ⑪

۱۰۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا اوکوں کہیں بے مک وچ
سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیسے خالی
تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بن و ہا ہے۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُونُسَ وَالْقَوَىٰ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ⑫

۱۱۔ انہیں وچوہک اکھن والے اکھئے تساں یوسف کوں
قتل نہ کرو تے اوکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی
قافلہ اول کوں چا گھنسی جے تساں کچھ کرنا ہی ہے تاں

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصِحُونَ ⑬

۱۲۔ انہیں اکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں
یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو میں
کریندا تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْنَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا
لَهُ لَاحْفَظُونَ ⑭

۱۳۔ سجا میں اوکوں ساڈے نال پٹھ کھوسی پیس تے
کھینڈسی تے اساں اونڈی حفاظت کر لیں۔

قَالَ إِنِّي يَخْفَوْنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ⑮

۱۴۔ اوں اکھیا میکوں فکر جو تساں اوکوں نال گھن و نچو تے
میں ڈروں جو ایکوں نہر کھا ونچے تے تساں اوں غافل ہوں
(تہا کوں پتہ نہ ہوے)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَتُهُ إِنَّا إِذَا
لَخَيْرُونَ ⑯

۱۵۔ انہیں اکھئے جو اساں نکلی جماعت ہیں جے ول دی
ایکوں نہر کھا ونچے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُعْلَنُوهُ فِي غَيْبَتِ الْبُحْرِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑰

۱۶۔ تے جڈاں اوں کوں گھن گبین تے فیصلہ کیسے نیں جو
ایکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اوکوں
وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق
ضرور ڈیس تے حالی اونیں جانڈے۔

وَجَاءَ وَآبَاؤُهُمُ عَشَاءً يَبْكُونَ ⑱
قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

۱۷۔ تے ارات کوں رونیں ہوئیں اپنے پیو دو آئیں۔
۱۸۔ تے اکھئے میں اے ابا بے شک اساں ہک ڈوہے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝

وے اگور کردے رہ گئے ہیں تے یوسف کوں اسان اپنے
سامان وے کولہو چھوڑ گئے ہسے تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کوں نہ منیسیں بھانویں اسان سپے
وی ہوں۔

وَجَاءُوا عَلَى قَتْنِهِ يَدْمُ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ۝

۱۹۔ تے او اوندے چولے کوں کوڑی رت لاکے گھن
آئن اوں آکھے تہاڑے دیں ایں کم کوں سوحن کر کے
ڈکھائے اچھا ہن صبر کریناں چنگا صبر تے جو تساں
بوسندے پئے، اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی دج
سبکی۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى دُلُوءَهُ قَالَ يُبَشِّرُ هَذَا عِلْمُكُمْ
وَأَسْرُوءُ بِضَاعَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ۝

۲۰۔ تے ایک قافلہ آگئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اوں آکھے خوشخبری، اے جھوہرتے انہیں
اونکوں پر ونجی سمجھ کے لکھا گدھے تے جو کچھ ادریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جاندا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۝

۲۱۔ تے (یوسف دے برائوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
درہیں دے بدلے دتھ چھوڑیئے۔ تے انہیں کوں ایں
قیمت دی وی پرواہ کاء ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ قِصْرٍ لَا أَرْجِي
مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ يَضُرَّنِي وَلَكِنْ
مَكَّنَا لِيُؤْخَذَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعْلِمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۲۲۔ تے اوں آکھے جیں اوں کوں مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کوں جو ایندے رہن دی جا چنگی بنا اے تھی سبکے جو
سا کوں فائدہ ڈویسے یا اسان اینکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسان یوسف کوں ملک وچ عزت بڑی تے تاں جو اسان
اونکوں گاہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کوں
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
جانندے نیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
وَرَاوَدَتْهُ الْفِتْيَةُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

۲۳۔ تے جیلاں اور جوان تھا تے اسان اونکوں حکم تے
علم بڑے تے نیکیں کوں اسان ایویں بدلہ ڈیندے یں۔
۲۴۔ تے او ترمیم جیندے گھر وچ لوہندا با اوں اوندی

نَفْسِهِ وَعَلَّقَهُ الْأَيْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۶﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے اکھئے سی میڈو آ اول آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جس میکوں ٹکٹ دی چنگی جا بُتی بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَا رَبُّهَا رَبُّهَا كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اوں تریمت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف (بچن دلا) پکا ارادہ کر گدھا جے او اپنے رب دا کھلا نشان دے دیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھے تاں جو اسل اوں کین برائی تے بے حیائی پریں کر ڈلیوں بے شک او ساڈے چٹے ہوئے بندیں دچرہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَىٰ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ او ڈوویں دروازے دو دین تے اوں تریمت اوندی قیض پچھو پا ڈی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کوہو تریمت دے مالک کوں ڈٹے نیں تریمت آکھئے جیرھا تیبڑی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزایا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ بَيْنَ أَهْلِيهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوں آکھئے ایس میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں تریمت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پے تے اے سچی تے او کوڑا۔

وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پے تے اے تریمت کوڑی تے او سچا۔

فَلَمَّا رَأَىٰ قَبِيضَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ جیلھے اوندرے چولے کوں ڈٹے نیں جو او پچھو پاڑیا پے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاک تے تہاڈی چالاک بہوں وڈی۔

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ یوسف توں ایس کینیں درگزر کر تے اے تریمت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہوئیں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے شہر دی ترمیتیں اکھئے عزیز دی زال اپنے پانھے کون اوندی مرضی دے خلاف ٹھگالے اونکوں اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپائیاں گا بس سٹین تے انہیں کون سڈوا پٹیس تے انہیں واسطے جنگی بہن دی جاپائیس تے انہیں وچو ہر ہک کون بک چھری ڈٹی اس تے اکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اونکوں بڑھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں اکھئے اے اللہ کینں بڑیے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ۴

قَالَتْ فُلْكَ لَكَ الَّذِي لَمْ يُنَخِّنْ فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَبَنَّ وَيَكُونَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں اکھئے اے او آدمی ۴ جیندے معاملے وچ تاساں میکوں ملامت کریندیاں باو سبے شک میں ایکوں ایندی مرضی دے خلاف ٹھگالے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکوں حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ویسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَلَا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میکوں قید اوں کینں زیادہ چنگی ۴ جیندو اے میکوں سڈیندی ۴ تے جے تیں انہیں دی تدبیر کون میں کینں بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جاہلں وچو تھی ویساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کول سن گدھی تے اونہیں دے مکر کول اوں کینں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چاٹن والا ۴۔

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيُجِزْنَهُ حَتَّىٰ جِئْنَاهُ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَّنُ قَالَ

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈکھیس دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکوں ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھیں

انہیں دچرہک آکھئے بے شک میں خواب وچ بڑے جو میں
انگور پڑنیا پیاں تے بڑو جھے آکھئے میں خواب بڑے
جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے
پین ساکوں ایندی تعبیر بڑس۔ بے شک اساں تیکوں
نیک سمجھندے ہیں۔

۳۸۔ اوں آکھیا تہا بڑو روٹی اوں کنیں پہلے تہا کوں انہیں
دی تعبیر بڑس بڑیاں۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب
میکوں علم بڑے بے شک میں اوں قوم و دین چھوڑ
بڑے جیرے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت
دے مکر۔

۳۹۔ تے میں اپٹے بیرو بڑے ابراہیم تے اسحاق تے
یعقوب دے مذہب دی بیرو دی کرینداں ساڈا اے حق
میں جو اساں اللہ دا شریک بناؤں اے ساڈے تے
لوک تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔
۴۰۔ اے میڈے جیل دے بڑوین سبگتو کیا انجو انج
رب چچگن یا کورب جیرا کامل غالب۔

۴۱۔ اوں دے سوا تساں صرف انہیں نایں دی عبادت کریندے
جیرے تساں خود تے تہا بڑے بیرو بڑاؤں رکھین تے
اللہ سیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لہائی بے شک
فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم بڑے جو صرف ہوندی
عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک چاندے
نیں۔

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگتو تہا بڑے دچرہک
اپٹے مالک کوں شراب پلیسی تے بڑو جھا پھاسی بڑا ویسی
تے پکھی اوں دے سردار ماس کھوسن جیرھی گال میں کنیں
تساں بڑوین پکھیرے ہاوسے اوں دا فیصلہ حق گئے۔

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُكَ بِتَأْوِيلِهِ
قَوْلِكَ مِنَ الْمَحْسِنِينَ ۝

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبْأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَاذِبُونَ ۝

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ۝

يَصَاحِبِيَ الرَّجُلِ الْعَجْزِيِّ أَذْيَابُكَ مُتَعَفِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَتَيَبَتْنَهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْفَتِيرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَصَاحِبِيَ الرَّجُلِ الْعَجْزِيِّ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَتُفَوِّى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَنِ ۝

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ وَكَرَّهَتْهُ فَكَثَرَ فِي النَّجْوَى بَضْعَ سِنِينَ ۝

۴۳۔ تے اول کوں آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جو چھٹ ویسی اپنے ملک دے کوہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوں دے ملک دا ذکر بھلا دتا تے او کجھ بے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعُ بَقَرَاتٍ سَوَاءٍ يَأْكُلْنَ سَنَعُ عِجَافٍ وَسَنَعُ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَلْبَسُ يَأْكُلْنَ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب بڑھے ہوست موٹیاں گویں ہن کوں ست کانہلیاں گویں انہیں کوں کھندیاں پین تے ست ساوے سٹے بن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خواہیں دی تعبیر کریں دے ۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خواہیں دی تعبیر اساں نے جانڈے۔

قَالُوا أَضْعَافُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ۝

۴۶۔ اونہیں بڑوٹیاں وچ جرحا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیتے تے آکھیں میں تہا کوں ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پٹھو۔

وَقَالَ الَّذِي بِمَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

۴۷۔ یوسف یار میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کوں ست کانہلیاں گویں کھندیاں پین تے ست سٹے ساوے بن تے بے سکن حق سبکدے جو میں لوکیں دو دہان تہاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْتَنِي فِي سَنَعٍ بَقَرَاتٍ سَوَاءٍ يَأْكُلْنَ سَنَعُ عِجَافٍ وَسَنَعُ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَلْبَسُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

۴۸۔ اول آکھئے تہاں ست سال ساندھوڑاںد رہیو تے جو کہ اونکوں سیس وچ رہن بڑو اوں دے سوا جو تہاں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعُ سِنِينَ دَابَّاهُمْ حَصَدْتُمْ فَذُرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

۴۹۔ ول ایندے بہت سال کال پوسی جیرے اونکوں کھاو لیں جو تہاں بچیسو سوائے اوں دے جو تہاں انہیں کیتے جمع کیتا ہو سی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدْ مَتَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَحْصَنُونَ ۝

۵۰۔ ول ایندے بعد سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنی ویسی تے لوک ہک بے کوں تھنے ڈسین۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قُطِعَ اَنْدِيَهُنَّ اِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝

۵۱۔ تے اوں بادشاہ اکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے
جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھے قول اپنے ملک دو
ول و نچ تے پیچھ انہیں ترمیتیں دا کیا حال جنہیں پٹے
بھٹھ کپٹے بن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں
ڈاڈھا جانڈے۔

قَالَ مَا خَطْبُكَ اِذَا رَأَوْتَنِي يُوْسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوْءٍ ۖ قَالَتْ اَمْرًاۤتُ الْعَزِيزِ الّٰتِي حَضَخَ
الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَاِنَّهٗ لَيَنْ
الضَّادِّ فَيَنْ ۝

۵۲۔ اوں آکھے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں
یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگایا ہاوے۔ انہیں
آکھے اوالہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی
کاء نہیں ڈنھی۔ عزیز دی زال آکھے ہُن حق ظاہر تھی
گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگالٹ
دی کوشش کیتی بائی تے او بے شک سمیں وچوے
۵۳۔ اے ایں واسطے تاں براونکوں پتہ لگ و نچے جو
میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نہیں کیتی تے بے شک
الہ سئیں خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب
نئیں کریندا۔

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اخْنِهٖ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ۝

۵۴۔ تے میں اپنے آپ کوں بری نہیں سمجھیندا بیشک
نفس برائی دا حکم ڈیوٹن والا سوائے اوندے جیندے
اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں
بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

وَمَا اَبْرئِي نَفْسِيۤ اِنَّ النَّفْسَ لَآمَارَةٌۭ بِالسُّوْءِ ۚ
اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيۚ اِنَّ رَبِّيۚ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۵۵۔ تے اوں آکھے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں
اپنے کیتے جن گمراہ تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں
کیتن تے اوں آکھے بے شک توں اچ کنیں ساڈے
کوہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوتی۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِيۤ بِهٖۤ اَسْتَخْلِضَہٗ
لِنَفْسِيۤ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَتْهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ۝

۵۶۔ اوں آکھے توں میکوں حک دے خزانے دا افسر ٹا
ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں
علم والا ہاں۔

قَالَ اجْعَلْنِيۤ عَلٰی خَزَاۤئِنِ الْاَرْضِ اِنِّيۤ
حَافِظٌ عَلِيْمٌ ۝

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا اٰمِنًا
حَيْثُ يَشَآءُ نُّصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

۵۷۔ تے الیوس اسان یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی
جیر می جا تے او چاہے ہا رہوے ہا جیکوں اسان چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اسان ضائع نلے کرنیوے۔

وَلَا جُرْاٰخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیسے تے متقیں کیسے
چھکے۔

وَجَآءَ اٰخُوْهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ۝

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے او دے سامنے
تھے اوں انہیں کوں سہناں گدھاتے او انکوں نہیں سہناں
سکے۔

وَلَمَّا جَفَوْهُمْ بَجَعُوْا مِنْهُمْ اَلَّذِيْنَ يٰٓاُخُوْا لَكُمْ
مِّنْ اٰيٰتِنَا اَلَا تَوَدُّ اَنۢ يَّوۡفٰى الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنۢزِلِيْنَ ۝

۶۰۔ تے جیلے انہیں داسان تیار کیسے اوں آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مترایا جیرھا بھرا اوں کوں میڈو گھن
اواہے کیا تساں ڈہرے نوہے جو میں تول پورا ڈینداں تے
مہانی چنگی ڈینداں۔

فَاَنۢ لَّمۡ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنۡدِيْ وَلَا
تَقْرُبُوْنِ ۝

۶۱۔ جے تساں اوں کوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے
کو لبو تہا بڑے کیسے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لبو نہ اواہے۔

قَالُوْا سَرَّوۡدُ عَنْهٖ اٰبَآءُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝

۶۲۔ انہیں آکھے اسان اندے پیو کوں او دے متعلق
ورغلیسوں تے اسان بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفَتٰیہِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِیْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اُنۢقَلَبُوْۤا اِلٰی اٰهْلِہِمْ لَعَلَّهُمْ
یَرۡجِعُوْنَ ۝

۶۳۔ اوں اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پونجی انہیں
دے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈاں لے گھر دو
وہجن این احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْۤا اِلٰی اٰیۡہِہِمْ قَالُوْا یٰٓاَبَآءَانَا مَنۢ مِّنۡکُمْ
فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَحَدًا نَّکُنَّ لَہٗ لِحَفَظُوْنَ ۝

۶۴۔ تے جڈاں او اپنے پیرو دو ولین آکھے نیں ابا جی ساکوں
دائیں کنیں ہلک ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا
کوں پٹھتاں جو اسان دائیں گھن آؤں بے شک اسان
ایندی پوری حفاظت کر لیسوں۔

قَالَ هَلۡ اٰمَنۡتُمْ عَلَیْہِ اِلَّا کَمَا اٰمَنۡتُمْ

۶۵۔ اوں آکھے کیا میں ایگوں تہا بڑے سپرد کر کے اوہو

عَلَاخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ لَهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۵۷﴾

نیت پر پاواں حیرھا ایں کئیں پہلے ایندے بھرا ذاتیجہ نکھتا با
تے اللہ چیکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کئیں
زیادہ رحم کرن والا۔

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبِئُكَ
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيرُ أَهْلِنَا
وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ
كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿۵۸﴾

۶۶۔ تے جیڈاں انہیں اپٹے سامان کول کھولے انہیں
بڑھے جو انہیں دی پونجی انہیں کول ولاڈتی گئی ء
انہیں اکھئے اے ابا اسان ہاکیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ء حیرمی ساکول ولاڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسول تے اپٹے بھرا دی حفاظت
دی کر لیسول تے اٹھ دا بک بارومی زیادہ گھن اوسول
تے اے وزن ساڈے کیتے نعت

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ
اللَّهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۵۹﴾

۶۷۔ اول اکھئے میں اونکول تہاڈے نال اصلو نہ
پٹھیاں جے تیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکول میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ
پھس و نچرتے جیڈاں انہیں اونکول پیکا قول بڑے ڈتے
اول اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیئیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۰﴾

۶۸۔ تے اول اکھئے پترو تساں بک دروازے کئیں نہ
بولو ہے انجوانج دروازیں کئیں بولو ہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ ولو کجہ نہیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کول اوندے اتے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُوْلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

۶۹۔ جیلھے اوسوٹس جیویں انہیں دے پیو انہیں کول
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ
سگدی بانی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نہیں۔
 ۷۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبین اول اپنے بھراکوں
 اپنے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیدا بھرا ہاں
 جو او کریندے رہ گبین توں مونجھانہ تھی۔
 ۷۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھٹن لگے منگر پٹے
 بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن
 والے اعلان کیتے اے قافلے والو لتاں تے پور ہوئے۔
 ۷۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے کچھ نہیں
 تہاڈا کیا رُل گئے۔
 ۷۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رُل گئے تے
 جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بارلسی تے میں ایندا
 ذمہ دار آں۔
 ۷۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہا کول پتہء جو اسان
 ایں مک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ
 اسان چورہیں۔
 ۷۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی
 کیا سزا۔
 ۷۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او بھے اوہو
 ہوندی سزا پاوے اسان ظالمیں کول ایویں سزا
 ڈیندے ہیں۔
 ۷۷۔ اپنے بھرا دے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں
 دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھرا دے
 بورے وچ کدھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر
 کیتی۔ او اپنے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ
 سگدا با سولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہتے
 ہیں اسان درجے پچے کریندے ہیں تے ہر جانڈ والے

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعِزْرُ لَكُمْ نَوْنٌ ۝
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۝

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝

قَالُوا مَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ دَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ دَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کول ول وچ لکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تاساں بد بخت ہوئے جو تاساں آبدئے اللہ بہوں جائدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیو بہوں پڑھا ایندی جاتے ساڈے وچو کہیں پے کول پکڑ گھن بے شک اسان تیکوں احسان کرن والا سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اسان کہیں پے کول پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان ملے نہ تاساں اسان خالیں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آپت وچ گاہیں کیتے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول پتہ نیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا با تے ایں کینیں پہلے تاساں یوسف دے محلے وچ وی زیادتی کر چکے عمر میں ایں زمین کول چھوڑ لیاں اصلو نہ جے تیں میڈا چو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سیس میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا فیصلہ کرن والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو ول وچو تے اوکوں آکھو لے اباسیٹیں بے شک تہا بے پتہ چوری کیتی جو اسان جائدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اسان کی گال دی حفاظت نہ کر بگدے ہا۔

۸۳۔ اوں وستی کینیں کچھ گھن جیندے وچ اسان ہاے

قَالُوا إِن يَتَذَكَّرْ لَكَ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ الْإِمْنُ وَجَدْنَا مَا نَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَنَا ۝

فَلَمَّا اسْتَمْتَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ ابْنِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۝

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا

فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿۳۹﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اساں آئے
ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ يَتَلَبَّسُ عَلَيْكَ إِنَّ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَنِينًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۴۰﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تباہی دے دلیں لے کم تہا کوں
سوٹھا کر کے ڈکھائے تے میں جیجی طراں صبر کرینداں
تمی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کوں میڈو ولا
گمن آوے بے شک او بہوں جاٹن والا تے سیاٹا
۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا
افسوس میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرینداں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں بہجوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْفَةَ عَلَى يُوسُفَ وَابْتِصَتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۴۱﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکو یوسف کوں یاد
کریندا رہ ویس جے تیں توں بیمار نہ تھی ونجیں یا مر
ونجیں۔

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُنَا اِنَّكَ لَكُرِّيُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُوْنَ حَرَضًا
اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿۴۲﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرینداں تے میں اللہ ولواد جاٹاں جو تساں نوہے
جاٹدے۔

قَالَ اِنَّمَا اَسْكُوْا بَيْنِيْ وَحُزْنِيْ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۸۸۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں بھرو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا
تَاِيْسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَاِيْسُ مِنْ رَّوْحِ
اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَٰفِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز سا کوں
تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی تے
اساں تھوڑی جہیں پونجی گمن آئے ہیں ساڈے دانے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کوں وڈا بھر دیندے
۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہا کوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل ہا۔

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَاهْلَنَّا الْفُسْرَ وَجُنَّا بِبِضَاعِنَا
مُرْجَبَةً فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿۴۵﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ
اَسْتَمْجَلُوْهُنَّ ﴿۴۶﴾

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يَوْسُفَ قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَشَقِّ وَيَصِيرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٨﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَذَا فَأَلْقَوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ إِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأَتَوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَجْرَ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتَدُونِ ﴿٢٠﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿٢١﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرَ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَازْتَدَنَ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت چ توں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبرھا تقویٰ کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فصیلت ڈتی تے اس خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کا نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں وچو بہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن وچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو اے اوں کوں ساریں گاہیں دا پرہ گک
ولیں تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک
میکوں یوسف دی خوشبو اندی پئی ہے جے تساں میکوں
گاہنا نہ آکھوتاں۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی وچ
پیں تھیا۔

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوٹ والا آگئے تے چولا اندے
ساٹے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں
آکھئے میں تہا کوں ابدانمی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈوں جو تساں نوہے چاڈے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے اباسیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگاں بے شک او بہوں بخشش والا تے
ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنے

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ ۝

پیو ما کوں اپنے نال جا ڈتی تے اکھیں لتاں التدی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی و تجو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ما کوں اپنے تخت تے پلھا ڈتے
تے او سارے سجدے وچ ذبح پین۔ اوں آکھئے
ابائیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں کوں پورا کر ڈتے تے میڈے اتے فضل کیس
جداں اوں میکوں جیل کنیں کڈیئے تے تہا کوں جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنویں
وچ وگاڑ پیدا کر ڈتا با بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چا بندے مہربان تے بے شک او بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی ڈتی تے میکوں
خواب دی تعبیر سکھائی۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سبکتی
ہویں تو میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے فیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑیاں اسال تیلو و جی
کیئن تے توں انہیں نال کاہ ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیلوے خلافت تدرال بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا دی چا بہوں ایمان نہ
انہیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجروی نوہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کو بہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُو یٰہِیَ عَلَی الْعَرْشِ وَخَرَّوْا لَہٗ سُجَّدًا ۝
قَالَ یٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاَوِیْلُ رُّءُیَا یٰۤاِیُّ مِنْ قَبْلُ ۚ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ لِیْ اِذْ اَخْرَجَنِیْ مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِکُمْ مِنَ الْبَدَنِیِّ ۚ وَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ تَنْفَعُ
الشَّیْطٰنُ بَیْنِیْ وَ بَیْنَ اِخْوَتِیْ اِنَّ رَبِّیْ لَطِیْفٌ لِّمَا
یَشَآءُ ۚ اِنَّہٗ ہُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝

رَبِّ قَدْ اٰتٰیْتَنِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِکَ وَ عَلَّمْتَنِیْ مِنْ تَاَوِیْلِ
الْاَحَادِیْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ اَنْتَ وِیِّیْ فِی
الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ ۚ تُوَفِّیْهُ مُسْلِمًا ۚ وَ الْحَقِّقُ بِالصِّیْقِلِ ۝

ذٰلِکَ مِنْ اَنْبَاآ الْغٰیْبِ ۚ نُوْحِیْہٖ لِّلْبَیْکَ ۚ وَ مَا کُنْتَ
لَدَیْہِمْ اِذْ اَجْعَلُوْا اَمْرَہُمْ وَہُمْ یَسْتَكْرِوْنَ ۝

وَ مَا اَکْثَرَ النَّاسَ وَ لَوْ حَضَّتْ بِہُمْ اٰمِنِیْنَ ۝

وَ مَا سَآءَ لَہُمْ عَلَیْہِ مِنْ اٰجُرٍ اِنْ ہُوَ اِلَّا ذِکْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝

وَ کَاٰیْنَ مِنْ اٰیٰتِہٖ فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ یُکْرَوْنَ عَلَیْہَا
وَہُمْ عَنْہَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۶۔ انہیں وچو اکثر لوک اللہ تے ایمان نیئیں اتندے سولے اتندے جو او نال نال شرک دی کریندن۔

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا امن گھت او گھڑی آدپجے تے انہیں کوں پتہ دی نہ گے۔

۱۰۹۔ توں اکھ لے میڈاروہ میں اللہ دو سڈینوں میں تے تیڈی پیروی کرن والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نیئیں۔

۱۱۰۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی دستیں دے رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اساں دی کریندے ہاسے کیا لے زبن وچ نیئیں لڑدے پھرے تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے تے آخرت دا گھر چکاہ انہیں لوکیں کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن۔

۱۱۱۔ کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگو کوڑ ماریا گئے تے اوں دلیہ انہیں دوساڈی سدا گئی جیکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجریں کنیں ساڈا عذاب اصلو نیئیں بٹایا ویندا۔

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ لے گال اینجی نیئیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ والیں کیتے۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۶﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

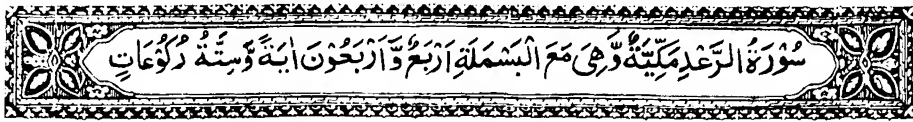
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُصِرْنَا فَغَنِيٍّ مِّنْ نَّشَأٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾

سورۃ رعد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ مے نال تال جیر صابن منگلے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ جاٹھ والا تے ڈیکھن والا باں لے کامل
کتاب دیاں آیات ہن۔ تے جبرائیل و میکائیل رب کنیں
لہایا گئے او سچا تے اکثر لوک میندے نیں۔
- ۳۔ اللہ اوزابت میں آسمانیں کول بغیر تمہیں دے اچا
کیس جویں تساں اول کول ڈبرے پئے ؑ ول اول عزت
تے بہہ گئے تے سمجھ تے چندر کول خدمت وچ لائے
تے ہر شے مقررہ مدت تیں جلدی پئی ؑ ہر کدوا انتظام
کریندے اپنی آیات کول کھول کے بیان کریندے تال جو
تساں اپنے رب کول ملن والے یقین کرو۔
- ۴۔ تے او ہر ؑ میں زمین کول وچائے تے اوندے وچ
پہاڑ تے دریا بنائے تے برقم مے پھل اوندے وچ
ڈوڈو جوڑے بنائے تے ڈینہ کول رات نال لکا
گندے تے بے شک ایندے وچ جیر مے سوچیندے
کئی نشان۔
- ۵۔ تے زمین وچ نال نال رلے ہوئے کئی وڈن
تے باغن انگوریں دے تے رطیں ہن تے کھیاں
ہن ہک پاڑو چر تھڈا نکلدے تے کجھ داکھونڈ نکلدے
تے انہیں کول بکوپائی پلایا ویندے تے اسان کجھ کول
پنہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہن بے شک
ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشانیاں ہن۔
- اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوَاهُنَّ غُطَاةً
عَلَى الْعَرْشِ وَغُورَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفْضِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ
رَبَّكُمْ تَوَقُّونَ ②
- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
أَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُوحَيْنِ اثْنَيْنِ
يُفْضِلُ الْبَيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ③
- وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَارِتٌ وَجَنَّتْ مِنْ عَنَابٍ وَ
زَعٍّ وَنَحِيلٍ صُنُوفٌ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُفْضِلُ بَسَاءً
وَاجِدًا وَنُفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④

وَاِنْ تَجِبْ فَجَبِّ تَوَلُّهُمْ اِذَا كُنَّا رَبَّاءَ اِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ وَاُولَٰئِكَ
الَّذِيْنَ لَفِيَ اَعْنَاقِهِمْ وَاُولَٰئِكَ اَخْطَبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا
خَالِدُوْنَ ①

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ النَّفْلُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلُمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ②

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ③

اِنَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا يَغِيْضُ الْاَرْحَامَ
وَمَا تَزْدَادُ وَاِنَّ شَيْءً عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ④

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ السَّمْعُ ⑤

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالْاَيْدِیِّ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ⑥

لَهُ مَعْجِبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُعَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا ارَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ اِلٍ ⑦

۶۔ تے جے توں حیران تمہیں تے انہیں دی گال ہے
وی حیرانگی آئی کیا اسان جہڑاں مٹی تھی ویسوں والا اسان
نویں سروں پیدا تھیسوں اے او کوکن جنہیں اپنے رب
وا انکار کیتے تے اے او کوکن جنہیں دے کچیں وچ ہٹے
ہن تے ایسے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہند
۷۔ تے او جہگاہی کنیں پہلے تیبے واسطے برائی دی
جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت اے عذاب آپکین
تے بے شک تیبہ ارب لوکس دے ظلم دے باوجود انہیں
کون بخشش والا تے بے شک تیبہ ارب بہوں سخت
سزا دیون والا۔

۸۔ تے جیرے کافرین اے آبدن ایندے اتے ایندے
رب کنیں کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں تے صرف
ڈراون والا اس تے بر قوم کیتے ہدایت دیون والا آئے۔
۹۔ اللہ جانڈے ہرادی شے کون جیرھا حمل تے رحم
جیرھا پال سٹ گھسندن تے اونکوں وی جانڈے جو او
ودھیندن تے ہر شے اوندے کو لہو مزدورت دے
مطابق۔

۱۰۔ غیب تے حاضر کون جانٹ والا وڈے مرتبے والا
تے وڈی شان والا۔

۱۱۔ جیرھا تہا بے وچو گال کیندے تے جیرھا ظاہر کیندے
تے جیرھا رات کون مک ویندے تے ٹہنہ کون ٹردے
او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر۔

۱۲۔ اوندے واسطے اگودھی تے کچھو وی فرشتے ہن
جیرے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک
اللہ سیس اوں قوم دی حالت نیں بدلیندا جیرھی اپنی حالت
آپ نیں بدلیندی جیرے ویلے اللہ سیس کہیں قوم دی

مذہبِ دافیلہ کر گھنڈے اونکوں بٹاؤں والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوند کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوبوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑ دی تے طع دی خاطر
بُکھیندے تے باری بھر چیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پائیزگی بیان کرینی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑ کرئیں تے دُعاؤں والیاں بچید
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سُنیدے
او اللہ دے بارے وچ بھیڑا کریندن تے اللہ سُنیں سخت
عذاب دِلوٹ والا ۶۔

۱۵۔ نہ تُلٹن والا سُبُہ سوند ۶ تے جبرے اوندے سوا
بہنیں کول سُبُہ سندن او انہیں دا کوئی جواب نہیں دیندے
الویں بن جیویں بک آدمی اپنے دُویں جتو پانی دو ودھائے
تاں جبر پانی اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچدائیں تے کافریں دی چکیں پانگن بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمان تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے پچاویں
دی جُز شام سجدہ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمان تے زمین دارب کون توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۶ جبرے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
دے ماکہ نیں۔ توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھ بکوجہیں
تمی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تھی سگدن
یا کیا انہیں اللہ دے انجھے شریک بٹائن جنہیں اوندے
آلی کار کجہ مخلوق بٹائی ۶ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۶ توں آکھ اللہ برشتے کول پیدا کرن والا ۶ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۝

وَلِيُخْرِجَ الرِّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَكُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفٍ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ
أَفَاتُخَذُ ثَمَرًا مِنْ دُونِهِ أُولِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِإِنْفِيسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۭ بِقَدَرِهَا
فَاُخْتَلَتِ السُّيُوفُ رِجْدًا وَارْيَا۟ا وَمَتَاعٌ يُوَفُّوْنَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ اَبْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ رَّبُّكَ مُشْلِئُ
كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ هَآ اَمَّا الزُّبَدُ
فَيَكْثُ هُبُجًا ۝۷ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَكْثُ
فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۝۸

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش
دے مطابق ویسہ پیندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ
کوں چاگھندی ۷ تے جیرمی شے بھاوج تپا کے اوزیور یا
گھرو سامان بنیدن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔
ایویں اللہ سیں پیج دے کوڑ دے فرق کوں بیان
کرنیدے۔ تے جیرمی جھگ اومائع قحی ویندی ۷
تے جیرمی شے لوکیں کوں نفع ڈیندی ۷ اوزیریں
وچ رہندی ۷ ایویں اللہ سیں مثالیں بیان کرنیدے۔

لَّذِيْنَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَخْبِتُوْا
لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهٗ مَعَهُ
لَا فَنَدَ وَاِيَّاهُ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْرَةُ الْحِسَابِ ۝۹ وَمَا وُفِّ
جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْحَادُّ ۝۱۰

۱۹۔ جنہیں اپنے رب واکھن سنئے انہیں واسطے
کامیابی ۷ تے جنہیں آکھن نیں منیا جے انہیں کیتے او
سمجھ کچھ ہوئے باجیر حازیریں وچ تے اہو تلا بیا دی
تے او بھولگا ڈسے کے جان پھراون پاتے انہیں کیتے
برا حساب تے انہیں داتھکاڑ دوزخ تے او بہوں
بری جا۔

اَمَّنْ يَعْلَمُ اَمَّا اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنَ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ اَعْلَمُ اِنَّمَا يَنْتَدِرُكُمْ اُولُو الْاَلْبَابِ ۝۱۱

۲۰۔ کیا جیہا جانڈے جو تیبڈے رب کنیں لہایا گئے
تیبڈو او پیج اوں آدمی آلی کار قحی سگدے جیرھا اندھا
ہوئے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِيْنَ يُوَفُّوْنَ وَعْدَ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْوَعْدَ ۝۱۲
وَالَّذِيْنَ يَصْلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُّوْصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْرَةَ الْحِسَابِ ۝۱۳

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے
اوندے پکے وعدے کوں تر ٹریندے نیں۔
۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سیں
قائم رکھن داکم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن
تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوْا اَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَعَلٰنِيَةً وَ
يَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَقِبَةُ
الدَّارِ ۝۱۴

۲۳۔ او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن
تے نماز مٹھا کے پڑھدن جو مال اسان انہیں کوں ڈتے
اوندے دجو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی
کوں نیکی نال پرین کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنَّتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْكَلِیْكَ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداخل تھیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ داخل تھیں۔

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے او اکھن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کنیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا بہوں چنگا،

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کر دے بعد
ترڑیدن تے جیرے رشتے دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈتے انہیں کوں ترڑیدن تے زمین وچ گھیر لھتیدن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
متک کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھدی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أُنَابَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں
کوئی نشان نہیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے بھیرھا اوندو جھکدے
اونکوں اپنا سدھا روڈ کھلیندے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکر نال تسلی پئیدن۔ سٹو اللہ دے ذکر نال دل تسلی
پکڑئیدن۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلُوبِي لَهُمْ
وَحُسْنٌ مَا يُبِ ۝ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتَلَوَّا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۱۔ ایویں اسان نیکیوں ایں امت وچ پٹھے جیں کنیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے بتاویں
جو اسان عیہو دی کیتی تے او رحمن خدا انکار کریندن۔

وَالِیْهِ مَتَاب ۝

توں اکھ او میڈا رب صرف اوہو ہی معبود اوندے
اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ
مٹائے وچن یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے
نال مردیں کوں الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے
اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مونیں کوں پتہ نیں جو اللہ چاہندا
تے سارے لوکس کوں ہدایت دے دیندا تے کافرین تے
انہیں دے اعمال ہی وجہ نال مصیبت اندی رہ دیسی یا انہیں
دے گھر دے کوہو لہندی رہی اوتیں جو اللہ دا وعدہ آویسی

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُوِّرَتْ بِهٖ الْجِبَالُ اَوْ قُطِعَتْ بِهٖ
الْاَرْضُ اَوْ كُلَّمْ بِهٖ النُّوٓىۙ بَلَّ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِیْعًا
اَفَلَمْ یَاْنِسِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَّوْ یَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدٰی
النَّاسَ جَمِیْعًا وَّلَا یُرٰی الَّذِیْنَ كَفَرُوْا تَصِیْبُهُمْ مِّنَ
مَّعْنُوۤعٍ قَارِعَةٍۢ اَوْ تَحُلُّ قَرْیَةًۢ مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰی
یَأْتِیَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝

۳۲

بے شک اللہ وعدے دی خلاف درزی نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کئیں پہلے رسولیں نال وی ٹٹھاکیتا گیا ہا تے
میں کافرین کوں مہلت دتی دل میں انہیں کوں پکڑ گدھا
میڈی سزا کیجی۔

وَلَقَدْ اٰتٰیْنٰہُمۡ رُسُلًا مِّنۡ قَبْلِكَ فَاٰمَنُوۤا ثُمَّ كَفَرُوۡۤا ثُمَّ اَخَذْنٰہُمۡ فَاَکْثَفْنَا لَہُمْ عِقَابَ ۝

۳۴۔ کیا او ذات جبرمی ہر یک تے نگران جو او کریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئے توں اکھ انہیں
دے نال دسو یا تسال ایجی گال او نکوں دسوسو جبرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا دا جاندا ہوئے یا صرف مندیاں
گالیں بن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کوں سونپیاں
حرکے دکھایاں گئیں تے راہ کئیں انہیں کوں ہٹا دتا
جگے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ دکھاوے والا
کوئی نہیں۔

اَفَمَنْ هُوَ قٰیۤیْمٌ عَلٰی كُلِّ نَفۡسٍ بِمَا كَسَبَتْۢ وَجَعَلُوۡا لِلّٰهِ
شُرَکَآءَ قُلُۭۤمٌ سَتُوۡہُمۡ اَمۡرٌ تُنۡتَوُنَہٗ بِمَا لَا یَعْلَمُ فِی
الْاَرْضِ اَمۡ یَظٰہِرُ مِنَ الْقَوْلِۚ بَلۡ زٰیۤیۡنٌ لِّذِیۡنَ كَفَرُوۡۤا
مَّكْرُہُمْ وَّصُدَّوۡا عَنِ السَّبِیْلِ وَمَنْ یُضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَہٗ مِنْ ہَادٍ ۝

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کئیں انہیں کوں
بچاؤ والا کوئی نہیں۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِی الْحٰیۡوَةِ الدُّنْیَا وَّلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَقُّ وَمَا لَهُمۡ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۝

۳۶۔ جنت دی مثال جینا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و بہرین انہیں دا پھل ہمیشہ ہوی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیۡ وُعِدَ الْمُتَّقُوۡنَ یَجْرٰی مِنْ تَحْتِہَا
الْاَنْہٰرُ اُكُلُہَا دَآئِمٌ وَّظِلُّہَا تِلْكَ عِندَ الَّذِیۡنَ اتَّقَوْۡۤا

وَعُفْبَى الْكُفْرَيْنِ النَّارُ ۝

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبْكَرُ بَعْضُهُمْ قُلًّا إِنَّمَا آفَئْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ۝

۳۷۔ تے جنیکوں اساں کتاب ڈوٹی ء او خوش بن جو
کچھ تیڈو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچ کچھ اینجھن
جیرے اوندے کچھ جے دا انکار کریندن توں اکھ
میکیوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندے نال کہیں کون شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سبیداراں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرِيفًا ۖ وَلَئِنْ أَتَيْتَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ وَلَا وَاكِ ۝

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم بھائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو
علم آچکے تے پچھیں تیڈے کیسے اللہ دے مقابلے کیسے
نہ کوئی سبگتی ہوسی تے نہ کوئی پچاواں والا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ۝

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پھین تے
اساں انہیں کون زالیں تے ہال دی ڈت تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گمن آوے با ہر مدت کمسی پئے۔

يَنْحُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنِيبُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمْرُ الْكِتَابِ ۝

۴۰۔ جنیکوں اللہ چاہندے اوندے مثا بڑیدے تے جنیکوں
چاہندے قائم رکھندے اوندے کو لبو ہر حکم وی اصل
موجود۔

وَأَنْ تَأْمُرَ بِتِلْكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَذْنَوْفِيَتَكَ
فَأَمَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیسے کچھ تے تیکوں
ڈکھا ڈیسیوں یا تیکوں وفات ڈے ڈیسیوں تیڈا کم
پچاواں تے حساب ساڈے دے ہے۔

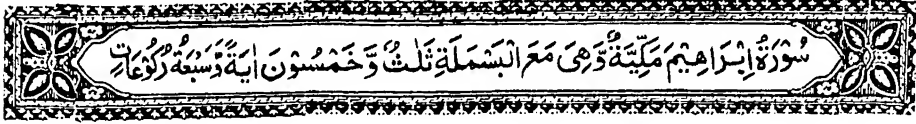
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ فِي الْأَرْضِ نَفْصَهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈکھا جو اساں زمین کون اوندے پاسیں
کنیں گھنیدے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندے فیصلے کون کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھنٹ والا۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَنَاحٌ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿۱۳﴾

۴۳۔ انہیں کہیں پہلے لوگس وی تدبیراں کیتن تے اصل
ساریاں تدبیراں اللہ کنیں بن ہر شخص جو او کریندے اللہ
اونکوں جائدے تے کافرین کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا
انجام کیندے کیتے چنگا۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿۱۴﴾
۴۴۔ کافر آبدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں
آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے
او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔

سورۃ ابراہیم مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

الَّذِي كُنْتُ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ③
الَّذِيْنَ يَسْتَحْبِبُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا
اُولٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ④

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمٍ لِّيُبَيِّنَ
لَهُمْ فَيُضِلَّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِىْ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَذَكَرْهُمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ اِنْ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةٌ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شَكُوْرٍ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ
وَيَذْبَحُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِىْ ذٰلِكُمْ

۱۔ میں اللہ سے نال نال شروع کرینداں جبرہا بن منگے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ ڈیوٹ کھال لے کتاب اساں اے کیوں تیدو
بہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کدھ کے
سو جھلس دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب
تے تکرلف والے خدا دے راہ دو۔

۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافریں
کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر۔

۴۔ جبرہے لوگ دنیاوی زندگی کوں آخرت دے مقابلے
وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے
اوندے وچ ڈنگ دل گولیندن لے وک وڈی تے پریں
دی گمراہی وچ ہن۔

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وچ
کر کے بھیجے تے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جھیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جھیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیاندا۔

تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشان ڈے کے پٹیاں باجرتوں قوم کوں
اندھاریں کنیں سوجھے دو گھن آتے انہیں کوں اللہ دے ڈینہ یاد ڈوا
بے شک مہرتے شکر کرن والیں کیتے نشان۔

۷۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کوں آکھئے اللہ دی نعمتیں کوں
یاد کرو جبرہاں تہا ڈے تے سن جڈاں اڈن تہا کوں فرعون دکنہ
کنیں نجات ڈیوائی او تہا کوں گندا عذاب ڈیندے تہا ڈے

بَلَاءٍ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

۱۳۔ پتھر کی کوبند سہنتے تہاڑی تربتیں کول جیندار کھیندیں

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

تے ایندے وچ تہاڑے رب کنیں بہوں وڈا امتحان با
۸۔ تے جڈاں تہاڑے رب اعلان کیتا باجے لتاں شکر
کر لیسو تے میں تہا کول زیادہ ڈلیاں تے جے لتاں ناشکری
کر لیسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَبِيحًا ۖ قَالَ اللَّهُ لَنُفِيَنَّ جَهَنَّمَ

۹۔ تے موسیٰ اکھیا لتاں تے جو کجھ زمین وچ سارے
انکار کر ڈیو تے بے شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں
تعلیف والا۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحُوا وُعَادُوا
وَنُودُوا وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قُرْءَانًا يَّبَيِّنُ لِهِمْ فِي آفَافِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

۱۰۔ کیا تہاڑو لتاں کنیں پہلے انہیں دیاں خبراں نیں
آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے حیرے انہیں نے
بعد میں انہیں کول سوائے اللہ دے کوئی تیں چاند انہیں
دو ساڑے رسول کھلے نشان گھن کے آئے انہیں اندھا
انکار کر ڈتے تے انہیں اکھئے بے شک حیر صی تعلیم
تہا کول ڈے کے چھٹیا گئے اساں اوکھوں نے منندے
تے لتاں جیندو سا کول سڈیندے اوندے معاملے وچ
بے چین کر ڈیوٹ والے شک وچ یں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَذْعُوكُم لِغَيْفٍ لَّكُمْ مِّن دُونِكُمْ لَا يُلْحِقُكُم إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُبَيِّدُونَ أَن
تَصَدَّقُوا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بُرْهَانًا
مُّبِينًا ۝

۱۱۔ انہیں دے رسولیں اکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک
کریندے، حیر حازین تے آسان کول پیدا کرٹ والا،
او تہا کول سڈیندے تاں جو تہاڑے گناہ بخشتے تے ہک
مقررہ مدت میں تہا کول مہلت ڈیندے انہیں اکھئے
لتاں ساڑے جہیں بندے بتوے لتاں اے چاہندے،
جو سا کول اول کنیں روکو جیندی ساڑے پیو ڈیوڑے
عبادت کریندے ہن لتاں ساڑو روشن نشان گھن آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يُسِّرُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُم بِبُرْهَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَى اللَّهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کول اکھئے بے شک اساں
تہاڑے جہیں بندے یں اصل اللہ اپٹے بندیں وچ
جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾

طاقت نہیں جو اس اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں سے مومنین کوں اللہ سے بھروسہ کرنا
چاہی دا۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْنُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اس اللہ سے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالیں تے جو تاساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اسان اوندے اتے موزر مہر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹ والیں کوں اللہ سے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الْقَافِلِينَ ﴿۱۹﴾

۱۴۔ تے کافرین اکھئے اپنے رسولیں کوں اسان تہاکوں
ضرور اپنے ملک کنیں کڈھ چھڑایسوں یا تاساں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیسی
جو اسان ظالمیں کوں ضرور ہلاک کرلیسوں

وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۲۰﴾

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اسان تہاکوں زمین وچ ضرور
کرلیسوں اے اوندے واسطے بے جیرھے ڈرن میڈے
مقام کنیں تے میڈی ڈراوٹ والیں پیشگوئیں کنیں۔

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۱﴾

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر مہر زور سچائی دا دشمن
نا کام تھی گئے۔

مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُنَفِّثُ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿۲۲﴾

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿۲۳﴾

۱۸۔ اد اوتکوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی اد اوتکوں کل نہ سگی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مری ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۲۴﴾

۱۹۔ اپنے رب دا جیس انکار کیستے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تکسی اندھاری دے ڈینہہ آسے
جہاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و بچے تے جو کھ
انہیں کمایا ہو سی انہیں کنیں کھ نہ بچسی اے بہوں پریں
دی تہی تباہی۔

۲۰۔ کیا توں نہیں جاندا بے شک اللہ سیس آسمان تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہاکوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڑی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۲۱۔ اللہ سیس کیتے اے گال اوکھی نیں۔

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامنے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرٹن والیں کوں اکھسن جو اسان تہاڑے پچھڑے ٹرے ہاسے کیا ہن تساں ساکوں اللہ دے عذاب کنیں کچھ پریں کر سگدے؟ او اکھسن جے اللہ ساکوں ہدایت ڈیندا تے اسان تہاکوں وی ہدایت ڈیندے ہن ساڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے بچن دی کوئی جا نیں۔

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان اکھس بیشک اللہ سیس جو تہاڑے نال وعدہ کیا ہا اوں سچا کر ڈتے تے میں تہاڑے نال وعدہ کیا ہا میں پورا نیں کیتا میں تہاڑے اتے غالب تے کا؟ نہ ہم میں تہاکوں سبڑے تساں میڈی گال کوں من گدے تساں میکوں ملام نہ کرو اپنے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہاڑی فریاد سن سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سن سگدے بے شک میں ایندا انکار کرینداں جو این کنیں پہلے تساں میکوں اللہ شریک بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجھے باعین ورج داخل کیتے ولین جیندے ورج نہراں وبندین تے او اوندے ورج اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن انہیں دی دعا ہوسی تہاڑے اتے سلامتی ہوے۔

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں جو اللہ سیس پاک کھے دی مثال

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ إِنَّ يَتَنَبَّأُ بِذُنُوبِكُمْ ۖ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۲۰﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۱﴾

وَبَرُّوْا لِلَّهِ جَنِيْعًا ۖ فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا ۖ اِنَّا لَكُنَّا لَكُمْ تَبَعًا ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوْا لَوْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَهَدٰىكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَجْرَعْنَا اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿۲۲﴾

وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لِمَ اُقِيْضَ لِاٰمِرٰنَ اللّٰهِ وَعَدْتُكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ ۚ وَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۚ وَمَا كَانَ لِيْ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا اَنْ اَدْعُوْكُمْ فَاتَّجِبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تُلْوَْمُوْنِيْ وَلَوْ مُّوَا اَنْفُسَكُمْ ۚ مَا اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ ۚ وَمَا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيْ ۚ اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَا اَسْرَكْتُمْ مِّنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ ۚ اِنِّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۳﴾

وَاَدْخَلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا اَنْهٰرٌ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ يُحْيِيْهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۴﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً

كَيْفَتَهُ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٥٠﴾

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثِّلَتْ
مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٥٢﴾

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٥٤﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٥٥﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدْدًا لِيَضْلُوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِن مَّصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٥٦﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَمْضُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا يَخْلَى ﴿٥٧﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٥٨﴾

کیوں پاک درخت نال بڑی اورندی پاڑاں پکیاں بن
تے اورندی لاٹریاں آسمان وچ بن۔

۱۲۶۔ پئے رب دے حکم نال ہر ویلے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیس لوکس کیتے مثالیں بیان کریندے تاں جو
اونصیت حاصل کرن۔

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون دئی جیر حارمین
وچ پیچ گیا بڑے تے اورندے کیتے کھڑن دی جاگاہ نیں
۲۸۔ مومنین کوں اللہ سیس قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ دی مضبوط رکھیتی تے
اللہ سیس ظالمیں کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوبھو کریندے۔

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۳۰۔ دوزخ اورندے وچ پہن تے بہوں بڑی جا
۳۱۔ تے نہی اللہ دے شریک بنا گدمن تاں جو لوکس کوں اورندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارمنی فائدہ چا گھنو
بے شک تاں بہادو و نچے۔

۳۲۔ توں مومنین کوں آکھ بڑے اورنماز کوں ٹھہاکے
پڑھن تے جو اسان انہاں کوں ڈتے اونہے وچولک کتے ظاہر افرق
کرن اول ڈینہ دے آون کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوس تے نہ سنگت ہوسی۔

۳۳۔ اللہ اوزابت جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے
تے آسمان رجھراکین پانی لباس تے اورندے نال
تہا بڑے رزق کیتے میوے کڑھینسی تے تہا بڑے واسطے
بیٹری کوں خدمت وچ لائیں تاں جو او اورندے حکم

نال سمندر وچ ٹرسے (پلے) تے دریا تہا بڑی خدمت
وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندر لیکا تہا بڑی خدمت وچ لگے
ہرئ تے رات بڑی ہندی۔ تہا بڑی خدمت وچ لگے ہرئ

جو تساں اول کنیں مگلے تہا کول بٹس جے تساں اللہ
دی نعمتیں کول گنہ روزے گنہ بٹس بگدے بے شک انسان وڈا
علم کرن والا تے منکر۔

۳۴۔ تے جبرائیل ابراہیم آکھئے لے میڈے رب ایس خبر
کول امن والا بنا تے میکول تے میڈے پیریں کول بیت
دی عبادت کنیں پیریں رکھ۔

۳۵۔ لے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کول
گمراہ کر ڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچ
تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش
والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ لے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کول انجی
وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نیں تھیندی
تبیڈے عزت والے گھر دے کولہو لے ساڈے رب
تاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کول انہیں
دو پھیرے تے انہیں کول میویں وارزق بڑے تاں جو
اوشکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ لے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے
جوکھ ظاہر کریندے ہیں توں چاندیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے
ز آسمان وچ کوئی چیز لکی نیں رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں بن جیں میکول پڑھیے وچ
اسماعیل تے اسحاق بٹن بے شک میڈا رب دعائیں کول
بہوں سٹن والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ
لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَشْكُرْ مِن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ مَن يَتَّبِعُنِي
فَإِنَّمَا مَتَّبِعِيَّ وَمَن عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُونِ بَيْتِي بِوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَأَرْزُقِهِمْ مِنَ الشَّرْبِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤٠﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وِإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَارِعًا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝

۴۱۔ اے میڈے رب توں میگوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ۝

۴۲۔ اے ساڈے رب جبرے دیندے حساب تھیون لگے
میگوں تے میڈے پیرو ماگوں تے مومنین کوں بخش
دے۔

وَلَا تَحْشَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يُعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۝

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کین اللہ سیس کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں دیندے مہلت دیندا
پئے جڈاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِذَتْهُمْ أَهْوَاءُ ۝

۴۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ
دُعَاكَ وَنَحْمِلْ عَسَلُ الْوَسْطِ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَفْسَنْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝

۴۵۔ تو انہیں کوں اوں دیندے کین دُرا جڈاں انہیں تے
عذاب اوس تے ظالم آکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت دے اسان تہیڈے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کرے کوں کیا تساں این
کین پہلے کئی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہاڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

وَسَكَنُكُمْ فِي مَسْكِنٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَبَيِّنْ
لَهُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْآمَثَالَ ۝

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سیس کھول
کے بیان کر ڈتے جو اسان کیوں انہیں نال سلوک کیتا
اسان ساریاں گالہیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتے

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝

۴۷۔ انہیں اپنیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کین ہن بھانویں انہیں دی تدبیراں بجی ہوئے جو اوں
تدبیر نال پہاڑ مل وچن۔

فَلَا تَحْشَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعِدِّهِ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے بھوئیں
وعدیں دا خلاف کرن والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سیس

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والاء۔

یَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرُزًا
بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

۴۹۔ جڈاں زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان

بٹائے ولین تے سارے کب غالب اللہ دے اگو کھڑے

ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

۵۰۔ تے مجرمیں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ

جکڑیا ہویا۔

سَرَابِیْهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ وَتَنُفُّهُمْ أَمْهَامٌ ۝

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بٹے ہوئے ہوسن تے

بھا انہیں دے مونہیں کول لکندی پئی ہوسی۔

لَيُخْزِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۵۲۔ تاں جو اللہ سیئیں ہرجان کول اوندی کھائی دا بدلہ

ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والاء۔

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

۵۳۔ اے لوکس کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں

کول ڈرایا ونجے تے او جان گھنٹ جواد ک مسعود تے

سیانے نصیحت حاصل کرن۔

إِلَهُ وَاحِدٌ وَبَدَّكَرُوا أُولَئِكَ الْأَنْبَاءُ ۝

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَبِسْمَلَةِ رُكُوعَاتٍ

سورۃ حجر کی ۷۷ آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیات تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیو کھڑاں لے کتاب کامل دیاں آیات بن
الْوَيْلُ لَكَ أَيُّهَا الْكَافِرُ قَدْ قُرِئَ فِيهِ ②
تے کھل کے بیان کرن ولے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہندن اودی مسلمان ہون با۔
رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③
- ۴۔ انہیں کون چھوڑے کھاون پیون تے وقتی فائدہ
ذَرَهُمْ يَكُونُوا وَيَسْتَعْمُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
چاون تے ناجائز امیدال انہیں کون غافل کرڈیون او
يَعْلَمُونَ ④
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اسان کہیں دسی کون ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤
جواندا فیصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کنیں درک بگدی تے
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥
نہ پچھو رہ بگدی۔
- ۷۔ تے انہیں آکھے اے او شخص جیندے اتے نصیحت
وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُّونٌ ⑦
لبائی گئی ۷۷ بے شک تون دلو انہیں۔
- ۸۔ جے تون سچا ہوں تے تون ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
لَوْ مَا تَأْنِيْنَا بِالسَّلَاطَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧
گمن آیا۔
- ۹۔ اسان فرشتیں کون حق نال ہی لبیدے ہیں تے
مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
اول ویلے انہیں کون مہلت نیں ملدی۔
إِذَا مُنْظَرِينَ ⑨
- ۱۰۔ بے شک اسان این قرآن کون لبائے تے بیشک
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑩
اسان ایندی حفاظت کرلیوں۔
- ۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اسان پہلی جماعتیں وچ رسول
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑪
پٹھیں۔

- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۱۰﴾
- ۱۲۔ حیرھا رسول وی انہیں کہیں آئے اے اندھے مال مذاق
تے ٹھٹھا کریندے ہن۔
- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱﴾
- ۱۳۔ ایویں اسال ایں عادت کوں مجرمیں دے دل بیچ مڑیدے ہیں
- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲﴾
- ۱۴۔ او اییکوں نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی
- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعُجُونَ ﴿۱۳﴾
- ۱۵۔ سبے اسال آسمان سے دروازے انہیں تے کھول
ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھٹ پئے وچن۔
- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿۱۴﴾
- ۱۶۔ تے ول وی اکسن جو ساڈی اکیں تے پیٹی پدھ
ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر ڈتا گئے۔
- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿۱۵﴾
- ۱۷۔ تے اسال آسمان وچ برجیاں بناؤں تے ڈیکھن والیں
کیتے سونھا بنا لے۔
- وَحَفَظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۱۶﴾
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادل شیطان کنیں جیکوں
دھکے ڈتے گبیں۔
- إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ فَإِنَّهَا مِنْهَا مُصْنِعٌ ﴿۱۷﴾
- ۱۹۔ سوائے اوندے حیرھا چوری گال سن گھنے تے ہک
روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿۱۸﴾
- ۲۰۔ تے زمین کوں اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ
بٹائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا
کیٹی۔
- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ لَنْتُمْ لَهُ
بِرَزْقَيْنِ ﴿۱۹﴾
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہاڈے کیتے روزی بٹائی تے
انہیں کیتے وی جنہیں کوں لتاں روزی نوھے ڈیندے۔
- وَأَن مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانَةٌ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا
بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۰﴾
- ۲۲۔ تے ساڈے کوہو ہر شے دے خزانے ہن تے
اسال اونکوں معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ قَانُتِلَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿۲۱﴾
- ۲۳۔ تے اسال ہواڑاں چاؤں والیاں ہواڑیں پھین تے
ول جھرنکیں مینہ وسائے تے ول تہا کوں پلائے تے لتاں
آپ اونکوں کٹھا نہ کر سبگدے ہاوے۔
- وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿۲۲﴾
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیندے کریندے تے مریندے
ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے دچو اگو نکل دچن والیں کوں دی چاٹدے ہیں
تے پچھو رہن والیں کوں دی چاٹدے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈا رب انہیں ساریں کوں کھٹا کر لے
بے شک او بہوں سیانا تے بہوں چاٹن والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں اینجی ٹھیکری کنیں
پیدا کیتے جی رمی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں
پیدا کیتے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں اکھٹے جو میں اینجھا
آدمی اینجی ٹھیکری کنیں پیدا کر ڈ والا ہاں جی رمی شکل
بدل کے کالا گارا تھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے
کیتے سمدے وچ ڈھر پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سمدے کیتے۔

۳۲۔ سو اے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کر ڈ
والیں دچو تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹ اکھٹے لے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں
سجدہ نہیں کیتا۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں اینجھانیں جو اینجھے آدمی کوں سجدہ
کران جیکوں تیں ٹھیکری تے سٹریئے ہونے کالے گارے
کنیں پیدا کیتے۔

۳۵۔ اللہ سیٹ اکھٹے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں
اڈھو کڈھیا میں۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے
اتے لعنت۔

۳۷۔ اوں اکھٹے لے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُتَأَخِّرِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبٍّ
مَسْنُونٍ ۝

وَالْجِبَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سُجَّدًا ۝

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَآ سَجْدًا لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

دے ڈیہندہ تیں مہلت بڑے۔

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈتی دیندی ۶۰۔

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے
تے ہن میں زمین و چ گمراہی سوہنی کرکے ڈکھلیساں تے
انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔

۴۲۔ اللہ سیئں آکھئے میڈو آون داسد عارستہ ایہدیو۔

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں قابو ذکر سبکیں
سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاو

۴۵۔ اوندرے ست دروازے ہن تے انہیں دپو ہر درونہ
واحدہ وڈیا ہوئے۔

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشیں وچ رہسن۔

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ
داخل تھی وںجو۔

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اسال کڈو
ڈیسیوں تے او آٹے ساٹے بھراہن کے تختیں تے (بیٹھے)
ہوسن۔

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندرے وچ تمکیرا تھیس تے نہ او
اتھو کڈیے ولین۔

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈسے بے شک میں
بہوں بخشش والا تے مہربان ہاں۔

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

۵۳۔ جڈاں او اوندو آئن انہیں آکھئے سلامتی

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑤

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ⑥

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَوَيْتُنِي لَأَظَاهِرَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُخَوِّبَهُمْ أَجْبَعِينَ ⑦

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ⑧

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ⑨

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ⑩

وَلَئِنْ جَاهَنَّمَ لَكُونُوا لَهُمْ أَجْبَعِينَ ⑪

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فَنُفِثَ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ⑫

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑬

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ⑭

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى
سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ⑮

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَى وَلَا هُمْ فِيهَا مَخْرُجِينَ ⑯

يَتَنَبَّأُ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑰

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ⑱

وَيَتَنَبَّأُ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ⑲

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

بَنَاتٍ

وَجَلُونَ ﴿۵۷﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۸﴾

قَالَ ابَشِّرْهُنَّ عَلَىٰ أَن مِّنْهُنَّ الْكَافِرَاتُ ﴿۵۹﴾

قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ ﴿۶۰﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۶۱﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۶۳﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمُ اجْعَلِينَ ﴿۶۴﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدْ رَزَقْنَاهَا لِمَنِ الْغَابِرِينَ ﴿۶۵﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۶﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۶۷﴾

قَالُوا بَلْ جُنَّتْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ ﴿۶۸﴾

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۹﴾

فَأَنذِرْ أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِّنَ النَّارِ وَاتَّبِعْ أَذْيَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۷۰﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

۵۴۔ انہیں آکھئے ڈرناں بے شک اساں تیکوں علم

والے پتردی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری

ڈیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تساں کیوں میکوں خوشخبری

ڈیندے؟

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے

ہیں توں نا امید نہ تھی۔

۵۷۔ اوں آکھئے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے

سوائے گمراہیں دے۔

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہا ڈاکم کیا ہے۔

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹے گئے ہیں

۶۰۔ سوائے لوط دے گھروالیں دے بے شک اساں

انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ جو بے شک

او پچھو رہیں والیں وچوہ۔

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئن

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں او پرے بندے؟

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہا ڈو او خبر

گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کرینداں۔

۶۵۔ اساں تہا ڈو پچی خبر گمن کے آئے ہیں تے اساں بیشک

سچے ہیں۔

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھروالیں نال نکل

دنچ تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہا ڈے وچو کونی پچھو

ڈیکے تے ٹر دے دنچو جینے تہا کوں حکم۔

۶۷۔ تے اساں اوں کوں لے گال ڈس ڈتی بے شک

مُضِیجِينَ ﴿۱۵﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۶﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿۱۷﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿۱۸﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمِیْنَ ﴿۱۹﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۲۰﴾

لَعَنَكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْبَهُونَ ﴿۲۱﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿۲۲﴾

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَآوِلَهَا وَآفَظَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
بَيْنَ سَبِيلٍ ﴿۲۳﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّلِينَ ﴿۲۴﴾

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿۲۵﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۶﴾

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿۲۷﴾

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَوَلَّيْنَاهُمَا لِيَامٍ مُّبِينٍ ﴿۲۸﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۹﴾

وَآتَيْنَاهُمُ الْآيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۳۰﴾

وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أُخِیْنَ ﴿۳۱﴾

انہیں لوگس دا پاڑاں فخرناں پوچھ دیں۔

۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجے
آئیں۔

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان بن تساں
میکوں ذلیل نہ کرو۔

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔

۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن
کنیں ہلکیا نہ ما۔

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ
کرتے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گراں۔

۷۴۔ بڑیہ چڑھن نال انہیں کوں چکواوٹن والے عذاب
پکڑ گدھے۔

۷۵۔ اساں اوں دستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا
تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھرں دا مینہ وساڈتا۔

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔

۷۷۔ تے بے شک او دستی ہک پکے راہ تے ہے۔

۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔

۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی تے او ڈوہیں دستیاں
کھلے راہ تے ہن۔

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں
نشانیں کنیں منہ بھیر گدھے۔

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر
بُنیدے ہن۔

فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّيْعَةُ مُضْجِحِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فخر و یلے چکواوٹن والے عذاب انہیں کول
دی پکڑ گدے۔

فَمَا آغَزَهُ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جیرھا کچھ اوکندے ہن اول انہیں کول کوئی
فائدہ نہیں ڈتا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اسان آسمانیں تے زمین کول تے جیرھا اوکندے
وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹن
والی تے انہیں کول چنگے طریقے نال معاف کر۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ بے شک تیرا رب بہوں پیدا کرٹن والا تے بہوں
چاٹٹن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے بے شک اسان تیکوں ست دلاولا پڑھیم
والیاں آیات تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے۔

لَا تَدْنُ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
لَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکں کول جبرے جوڑے ہن اسان
عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں
پاڑکے نہ دیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنین
واسطے اپنے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹن
والا ہاں۔

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ جیویں اسان تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کول کوڑی گاہیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَسَأَلْتَهُمْ أَجْعِلَنَّ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تیرے رب دی قسم اسان انہیں ساریں کول
پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جو کچھ اے کرندے ہن۔

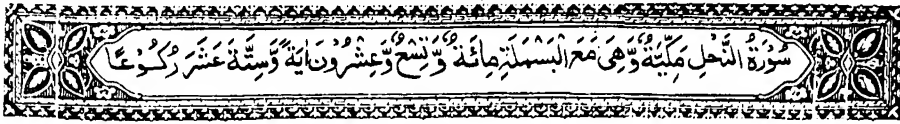
فَأَصْدَعْ بِأَتُومُرُوْا عَرِضَ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ہوتا گئے توں کھول کے ڈس تے
مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ بے شک اسان تیکوں ٹھٹھا کرٹن والیں دے
شرکنیں پچھسوں۔

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ جو میرے اللہ کے نال بے معبود بٹین اے جلدی
جان گھسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اسان چاندے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَيُجِيبُكَ مِنْكَ رَبُّكَ وَلَكِنَّ مِنَ الشَّكَّادِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں اپٹے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے
فرمانبردار ہن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں اپٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آونجے۔

سورۃ نحل مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن بنگئے
بُیُوْتُ وَاللّٰهُ تَعَالٰی مَہِیَانِ۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آ ویسی تساں اوکوں جلدی نہ منگواتے حیرا
او شریک بیئیدن او کیں او بہوں اچا ؎۔
- ۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی دے کے اپنے
بندیں تیں لبندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہاڈا معبوداں تے
میں کیں دُرو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ؎ انہیں کیں جنہیں کوں او شریک بیئیدن۔
- ۵۔ انسان کوں نطفے کیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیرے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے ڈبگریں کوں پیدا کیتے تہاڈے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ؎۔
- ۷۔ تے تہاڈے کیتے اوندے وحی سونچ وی بے
جیلھے تساں لات کوں چرا کے ولیندے ؎ تے جیلھے
فخر نال چراوٹ واسطے پھڑیندے ؎۔
- ۸۔ تے تہاڈے بارچا کے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچ سگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف ڈیو بے شک تہاڈا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا ؎۔
- أَنۡ أَمَرَ اللّٰهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوۡهُ سُبْحٰنَہٗ وَ
تَعَالٰی عَمَّا یُشْرٰکُوۡنَ ②
یُنۡزِلُ الْمَلٰٓئِکَۃَ بِالرُّوۡحِ مِنْ أَمْرِہٖ عَلٰۤی مَنۡ یَّشَآءُ
مِنْ عِبَادَہٗ اِنَّ اَنۡذِرُوۡا اَنۡہٗ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوۡنَ ③
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعَالٰی عَمَّا
یُشْرٰکُوۡنَ ④
خَلَقَ الْاِنۡسَانَ مِنْ نُّطْفَۃٍ فَاَیُّہٗٓ اُوۡحٰیۡمٌ مُّبِیۡنٌ ⑤
وَالْاَنۡعَامَ خَلَقَہَا لَکُمۡ فِیۡہَا دِفۡءٌ وَفَوۡاۡیُہَا
تَاۡکُلُوۡنَ ⑥
وَلَکُمۡ فِیۡہَا جِبَالٌ جِیۡنٌ تَرۡجُوۡنَ وَجِیۡنٌ تَمۡرُوۡنَ ⑦
وَتَحِیۡلُ اَنۡفَاقَکُمۡ اِلَیۡ بَلَدٍ لَّمۡ تَکُوۡنُوۡا بِلَغِیۡہِۨ اِلَّا بِیۡحِقِّ
الۡاَنۡفُسِ اِنَّ رَبَّکُمۡ لَءَوۡفٌ رَّحِیۡمٌ ⑧

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خیرتے گدا تہا بڑی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کیتسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تہاں نوہے چاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ دکھائیں دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچو کھ بنگے رستے دی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت دے دیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ او او ہوء جس جھڑکئیں مینہ و سائے اوندے وچ تہا بڑے واسطے پیون واپانی ٹموتے ایندے نل وٹ تھیندن جیندے وچ تہاں چریندے ء۔

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ اوندے نال تہا بڑے واسطے رطیں زیتون تے کھیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُ مَسْحُورٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ اتے اوں تہا بڑے واسطے رات ڈینہر کول خدمت وچ لائیں تے سمجھ تے چندر کول دی تارے دی اوندے حکم نال خدمت وچ بگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے اوں تہا بڑے کیتے کئی رنگیں دی شہیں زین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَنَأْكُلَ مِنْهُ وَنَسْتَفْرِجُوا مِنْهُ حَلِيَةً تَلْبَسُونَ نَهَاجًا وَتَرَى الْفُلَ الْكَافِرَ فِيهِ وَلِيَبْتَلِيَ عَنْكُمْ فِضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے او ہوء جس سمندر کول خدمت تے لاؤ تے تاں جو تہاں اول کئیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کئیں تہاں کڈھو زیور جیرھے تہاں پیندے ء تے توں بیڑی ڈہیں اوپانی کول چریندی ء دیندی تے تاں جو تہاں اوندے فضل کول بگولوتے تہاں شکر کرو۔

وَالْقَلْبُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ يَقْبَلَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ بنائیں تاں جو تہاں چکر بچ نہ وچو تے دریا تے رستے بنائیں تاں جو تہاں راہ بگول

سگبہ

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں
نال وی اورستے کول ڈبرن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں قمی بگدے جیرھا
پیدائیں کریندے کیا تساں سمجھندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگڑتے تساں
نوسے بگڑ بگڑدے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے تے تے ظاہر کریندے
او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سببیدن او کجھ وی پیدا
نئیں کر بگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے ہن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کول
اے وی پتر نئیں جو کہیں ول اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہاڈا خدا کہک تے جیرے آخرت کول نئیں میندے
انہیں دے دل حق کنیں اٹھائیں تے او وڈائی کریندے ہن

۲۴۔ اے گال بکی جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر
کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سٹیں وڈائی کرن

والیں کول چچکا نئیں چاندے۔

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیاویندے جو تہاڈے رب
کیا نئے ہائی او آہن اے پہلے لوکیں دے قے ہن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین
تے جنہیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار

وی چسین۔ سٹو جیرھا او بار چنیدے ہن او بہوں برا

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تہیراں کتیاں ہن تے اللہ شیں
انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

وَعَلَيْتُمْ وَبِالْحَجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۷﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَرَأَى تَعَدُّ وَنِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوها إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْهِنُونَ ﴿۲۰﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۲۲﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۳﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُغْلِبُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۴﴾

وَإِذْ أَقْبَلَ لَهُمْ مَا دَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْأَلُوا
الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ مِنْ أَوْدَارِ
الَّذِينَ يَصْلَوْنَهُمْ يَغْيِرَ عَلَيْهِمُ السَّاءَ مَا يَزِيدُونَ ﴿۲۶﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ وہ بین تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھتوں او
جانڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کر لیس
تے اکھس او میٹے شریک کھان جنہیں دی وجر نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈاگئے او
آکھسن بے شک اچ کافریں تے زلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کڈھیندن
جیلھے او اپنی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کر لیں جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ با بے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں جانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مِنْكُمْ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پیرہ وجر او ندرے
وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرن والیں دا لکنا بہوں برے
۳۱۔ تے متقیں کول اکھیا ویسی تہاڈے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چنگا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھر دی انہیں
کیتے چنگا تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پس جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیال ہوسن جو او پسند کر لیں انہیں کول ملسی
ایویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ دیندے۔

جَنَّتْ عَذْرَاءٌ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آمہن
تہاڈے اتے سلامتی جو تساں کریندے باوے اوندی
وچر کیں جنت وچ داخل تھی وجر۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَاشِحِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیبڈے رب دا فیصلہ آونگے ایویں انہیں دی کیتا جبرے انہیں
کیں پہلے بن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہیں کیا او اپنے

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ مِنْكَ كَذَلِكَ فَذَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَما ظَلَمَهُمْ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۵﴾

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپڑیئے تے جیندے اتے اوکھدے بن اوں عذاب انہیں کوں ولایت گدے۔

۳۶۔ تے مشرکس آکھے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سوا لے پے کس دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کتیں پہلے بن رولس واکم تے معن کھول کے پچا ڈیون۔

۳۷۔ تے اسان ہرقوم وچ رسول پٹھیں جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کتیں بچو تے انہیں وچ کچھ بن جنہیں کوں اللہ ہدایت دتی کچھ ایجے بن جنہیں تے تباہی واجب تمس گئی۔ تے تساں سارے ملک وچ بھرو تے ڈیکھو جو جھلاوٹ والیں دا انجام کیویں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیئیں اوںکوں ہدایت نیش ڈیندا جیرے جنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی ادلاوی نیش۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دن جو جیر صامرو لیسے او دلا جیندا نہ تھیس تے اکثر لوک چاندے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ بگ ونچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تمہی و نچ تے او تھی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دنیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا اخْرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُصِيٍّ ﴿٣٨﴾

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ شَيْءٍ أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُثَبِّتَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنْتَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ إِلَّا الْكَرُّ ۚ وَكَانُوا يَنْجَبُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

ضرور چنگی جا ڈلیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
بھانن با۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٨﴾

۳۳۔ جنہیں صبر کیے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا

۳۴۔ اسان تیں کئیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے

تساں نوہے چاندے تے تساں یاد رکھن والیں کئیں کچھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ بِالْحَقِّ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم دے کے پٹیاں با۔ تے

لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

تیبو اسان کامل ذکر بھائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے

ڈسیں جو انہیں دو بھایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

۳۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

وچ ہن جو اللہ سیئیں انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے

یا انہیں تے عذاب اتھو آوے جتھو او چاندے وی نہ بھون۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَهُمْ لَا يُذْهِبُونَ ﴿٤٢﴾

۳۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سیئیں کوں

ہرانیں بگدے۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّهُمْ لَهُمْ رَحِيمٌ ﴿٤٣﴾

۳۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہوئے ہوئے پکڑے تے

جے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

واللہ۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَحُونَ ظُلُومَهُ

۳۹۔ کیا انہیں نیں ڈٹھا جو شے اللہ سیئیں پیدا کیے اوند

بچھا وال کھبے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے

اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

وَاللَّهُ يَخْتِذُ مَا فِي السَّانِبِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وچ تے

جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈانی نیں کریندے

۵۱۔ اپنے رب کئیں جیرھا انہیں دے اتے ہے اوں کئیں

ڈرون تے جیرمی گال دا حکم ڈتا ویندے اوں کریندن۔

۵۲۔ اللہ سیئیں آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہا ڈا معبود

بک تے تساں میں کئیں ڈورو۔

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهُ

وَاحِدٌ فَإِنَّمَا تَزَاهَوْنَ ﴿٤٤﴾

۴

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الْيَّوْنُ وَاصْبًا
اَفَعِدَّ اللّٰهُ تَتَّقُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ واءے تے
فرمانبرداری او نہا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کہیں
ڈر دے ۴۔

وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ تُمْرَادًا مَّتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجُرُّوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ جیڑھی نعمت تہا کون ملی ۴ او اللہ کہیں بے تے جڈاں
تہا کون کوئی تکلیف پہنچدی ۴ تہاں ہونڈ و فریاد کریندے ۴
۵۵۔ دل جڈاں او تکلیف تہاں کہیں دور کر ڈیندے تہاں
وچو کب ٹولہ ہوں ویلے اپٹے رب و اشتریک بٹاؤن پنے
ویندے۔

تُمْرَادًا اَكْشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ يَرِيْهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈتے تہاں
فائدہ چا گھنوں جلدی تہا کون پتہ بگ و لیس۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَمَتَّعُوْا قَسُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اسان انہیں کون ڈتے او نہ دے وچو کب حصہ
انہیں (معبودیں) کیستے بٹا گھندن جنہیں کون او چاڈے نہیں
اللہ دی قسم جیڑھا کوڑ تہاں گھڑیندے ۴ تہاں کہیں مزور
پکھا و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
ثَالِثًا لِّتَسْلُقَ اَعْمَالُكُمْ تَقْتَرُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیستے دھیریں بٹیندن او پاک تے انہیں کیستے
او بے جواو چا بندن۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَہٗ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کون کہیں چھوہر دے پیدا تھیون
دی خبرے او نہ منہ کالا تھی ویندے تے او کا وچ پتی پیا
ہونڈے۔

وَ اِذَا بَشِّرَا أَحَدَهُم بِالْاُنْثٰى كُلٌّ وَجْهٌ مَّسْوُوْدٌ
وَهُوَ كَاطِيْمٌ ۝۵۹

۵۹۔ جیڑھی خبر او نکون ڈتی گئی ۴ او نہی برائی کہیں او
لو کہیں کہیں کلدے کیا او نکون ذلت دے نال رکھ گئے یا
مٹی وچ پور ڈیوے۔ سٹو بہوں گندہ ۴ جو او فیصلہ کریندن

يَتَوَاذٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ اِمْنِيْكُمْ
عَلٰى هٰؤُلَاءِ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ اَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ جیڑھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے انہیں دی
حالت بہوں بری ۴ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۴ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانا ۴۔

لَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۶۱

۶۱۔ جے لو کہیں کون اللہ انہیں دے ظلم دی وچ کہیں پکڑ

وَلَوْ يَوَاحِدُ اللّٰهُ النَّاسَ يُظْلِمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿۳۰﴾

گئے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے با اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھورہ کے بچ بگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ ۖ إِنَّ لَهُمُ الْخُسْفَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْطُونُونَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اللہ سئیں واسطے او شے بیٹین جیرمی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کوڑمریندن بیشک جو انہیں واسطے چنگائی ہے۔ بے شک انہیں کیسے دوزخ دی مجاء تے بے شک او اوندے دوج چھوڑ ڈتے ولین۔

ثُمَّ أَنَا إِلَهُكَ أَنزَلْنَا إِلَىٰ آمِرٍ مِنْ قَبْلِكَ فَمَنْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُ لَهُمْ فَعُوهُمْ وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اللہ دی قسم تیں کہیں پہلے اسان قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوٹھے کر کے ڈکھالین اچ او انہیں داماکب تے انہیں کیسے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ فَخَلَفُوا فِيهِ دُهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اسان تیبہ و کتاب اس واسطے لہائی جو توں انہیں کوں او گاہیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے دوج او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن والیں کیسے۔

وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَايَهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اللہ سئیں جھڑکین میندے واسطے تے اوندے نال بر زمین کوں آباد کیتس بے شک ایندے دوج سٹن والی قوم کیسے نشان۔

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَ دَمٍ لِّبَاسًا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّارِبِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈبگریں دوج سبق اسان تہا کوں انہیں دے ڈڑھیں دجو خالص کھیر پھوسی تے رت دے دجو کڈھ کے پلیندے ہی جیرھا پیوٹن والیں واسطے نگیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے کھی تے انگوریں دے پھلں نال تسان شراب بنیدے ہے چنگا رزق بے شک ایندے دوج عقل والی قوم کیسے نشان۔

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

۳۷۔ تے تیبہ دے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ دی تے جیرھیاں
او جہیں بنیندن۔

ثُمَّ كُلٍّ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْتَكِرُونَ ﴿٢٠﴾

۱۹۔ تے دل ہر قسم دا پھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بُئیے ہوئے سوکھے راہیں تے رُ۔ انہیں دے بُڑھیں
وچو بک بیون دی شے نکلدی ۱۱ جیندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَاللَّهُ مَنَّانٌ
أَزَلَّ الْعُمَرَاءَ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے اللہ سیس تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کچھ انجمن جیرے عمرے ذلیل
ہصے تیں پچا بڑے دینن تاں جو او علم دے باوجود کچھ
نہ جان سگن۔ بے شک اللہ بہوں جانن والا تے بہوں
قادر۔

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے اللہ سیس تہا بڑے وچو کچھ کوں نہیں تے رزق
وچ ودھا ئے تے جہیں کوں ودھ رزق ملے اپنے رزق
کوں پا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ہصے دار بنن وچن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدهً وَرَزَقَكُم مِّنَ الرِّزْقِ
أَفَبِلَا يُطِلُّ يُؤْمِنُونَ وَبَنِعَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ سیس تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بٹائن تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتنسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کچھ دی بڑیون دا اختیار نیئیں
رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیں۔

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بٹاؤ بے شک اللہ
جانڈے جو تساں لوہے جانڈے۔

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

۲۶۔ اللہ سیس بک پا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۚ هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

جیرھا کہیں گال دی دی مات نیں رکھیندا تے جینکوں
اللہ سیس اپنوں لوچنگا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوںکے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیا لے ڈویں بکوں
جہیں تھی سبکدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے لوک جاڈے نیں۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ثَلَاثِينَ أَحَدُهَا إِنَّا كَرِهْنَا لَكَ
أَلَّا تَكُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهَؤُلَاءِ عَلَىٰ مَوْلَاةٍ ۖ إِنَّا جَوَّحْنَاهُ لِيَأْتِ
بِخَيْرٍ ۚ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾

۷۷۔ اللہ سیس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچوںکے گولگا جیرھا کہیں تھے دی مات نیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتی منہ کریندے چنگائی نال نیں ولدا
کیا او جیرھا انسان دا حکم ڈیندے تے سدے رستے
تے ہے بکوں جہیں تھی سبکدن۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هَوَاقٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے جھپکڈ آلی کار یا ایں کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

۷۹۔ تے اللہ سیس تہاکوں تہا ڈیں میریں بے ڈویں وچ
کڈھے تہاں کچھ دی نہ جاڈے ماوے تے تہا ڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تہاں بوتہاں شکر کرو۔

أَلَمْ يَرْوِا إِلَى الْخَالِدِ مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُنْصِتُونَ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نیں ڈتھا جیرھے آسمان دی نفا
وچ ہن تے خدمت کریندے ہیں۔ انہیں کوں اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَادِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا ۚ
أَتَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۵۶﴾

۸۱۔ تے اللہ سیس تہا ڈے گھریں کوں تہا ڈے رہن کیتے
بٹائے تے ڈبگریں دے جہیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈہیں وچ دی تے گھریں وچ دی او تہا ڈے کیتے ہوئے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بیئدے تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچ کچھ پھا دیں کیاں

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ
لَكُمْ سَرَابِیلَ یَقِیْنُ الْحَزَّ وَ سَرَابِیلَ یَقِیْنُكُمْ
بِأَسْكُمْ كَذَلِكَ یَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسَلِّمُونَ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَیْكَ الْبَلُغُ الْمُبِیْنُ ۝

یَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ یَنكُرُونَهَا وَ أَكْثَرُهُمْ
الْكُفْرُونَ ۝

و یَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا ثُمَّ لَا یُؤْذَنُ
لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا وَ لَا هُمْ یُسْتَعْتَبُونَ ۝

وَ إِذْ أَرَأَى الَّذِیْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا یَخْفَفُ عَنْهُمْ
وَ لَا هُمْ یُنْظَرُونَ ۝

وَ إِذْ أَرَأَى الَّذِیْنَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَهُمْ قَالُوا ذَرْنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِیْنَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَیْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

وَ أَلْقُوا إِلَى اللَّهِ یَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَ صَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
یَفْعَلُونَ ۝

الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَ صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا یَفْسِدُونَ ۝

و یَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا عَلَیْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَ جِئْنَا بِكَ شَهِیدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَ تَرَوْنَا عَلَیْكَ الْكَتَبَ
بِیْنَانًا نَقْلُ شَیْءٍ وَ هَدًی وَ رَحْمَةً وَ بُشْرًا لِلْمُسْلِمِیْنَ ۝

تے پہاڑیں وچ تہاڑے کیتے کن دیاں جہیں بٹان تے
تہاڑے کیتے چمے بٹانسی جیندے نال لتاں گرمی
کنیں بچدے ءتے کچھ چمے جیرے تہاڑے جنگ
دے ویلے بچیدن۔ ایویں او تہاڑے تے اپنی
نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرمانبردار بنو۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچن تے تیڈے اتے کھلا پچا
ڈیون فرض۔

۸۴۔ اللہ دی نعمت کول او سمجھن تے ول انکار کیندن
تے اکثر لوک کافرن۔

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں
ول کافر کول اہارت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی
۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلب ڈیکھسن انہیں کنیں او مٹھا
نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کول دھکی ڈتی ویسی۔

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنے مشرکیں کول ڈیکھسن تے
او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے مشرک
جنہیں کول اساں تیڈے سوا سبندے ہاں اے او گال
انہیں دے من تے دلا لیسن تے آکھسن لتاں کوڑے ء

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے سامنے اپنی فرمانبرداری
ظاہر کر لیسن تے جیرھا کچھ او گھویندے ہن انہیں کنیں
گم تھی ویسی۔

۸۹۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکنین اساں
انہیں کول ایں عذاب کنیں و دھ بیا عذاب ڈیسوں جو اوزین
وچ گیر گھیتدے ہن۔

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں
وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں تے اساں تیکوں دی انہیں دے
اتے گواہ ٹیسوں تے اساں لے کتاب تیڈے اتے

ہمائی و جبرمی ہر شے کو بیان کریندی و تے ہدایت تے
رہمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری و۔

۹۱۔ بے شک اللہ سیئس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکیں کوں ڈیوڑ دا تے بے حیائی تے گندیں
گااہیں تے بغاوت کنیں کریندے او تہا کوں نصیحت
کریندے تاں جو تہاں سمجھو۔

۹۲۔ تے جڈاں تہاں اللہ نال وعدہ کیتے اوں کوں پورا کرو
تے اپنے قسین کوں پکا کرٹ دے بعد تروڑو کیوں جو
تہاں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدھا با بے شک
اللہ سیئس جو تہاں کریندے و جاڈندے۔

۹۳۔ تہاں اول تربیت کالی کار دے تھیوو جیں اپنا ستر کترن
تے پکا کرٹ دے بد لوٹے لوٹے کرڈا با۔ تہاں اپنے قسین
کوں آپت وچ رسوخ دا ذریلہ بنیدے و تہاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونجے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال
صرف ازما لئیں کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈیہنہ
اللہ سیئس تہا کوں صاف صاف دس دلیسی جو تہاں اختلاف
کریندے پئے و۔

۹۴۔ جے اللہ چاہندے تہاں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے با تے اصل جبرھا چاہندے اوں کوں اللہ گمراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اوں کوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کجھ تہاں کریندے و اونہ رے بارے وچ تہاں کنیں ضرور دیکھا لیسے

۹۵۔ تے تہاں اپنے قسین کوں آپت وچ رسوخ دا ذریلہ
نہ بناؤ و تہاں پیر جوڑ دے بعد تک پلوسی تے تہاں بُرا
نتیجہ جیسو ات گااہوں جو تہاں لوکیں کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہاڈے کیتے وڈا عذاب۔

۹۶۔ تے تہاں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَفَضَّتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ مِنْ أَرَبٍ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلَوِّكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْهَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ فَتَوَلَّىٰ قَدَمٌ
بَعْدَ نَبْوَتِهَا وَتَذَرُوا السُّوْءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَتًّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

وہیچ جو اللہ کنیں ہے او تہا بڑے واسطے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۶۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کنیں ہے
او باقی رہن والا ہےتے جیرے صبر کریندں اساں انہیں کوں
انہیں دے عیس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِىْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّكَ حَيَاتًا طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

۹۸۔ تے جیرھا جو ان تے تربیت جو وی چنگا کم کر لیس
تے ہوئے مومن اساں او نکوں پاک زندگی ڈلیسوں تے
اساں انہیں کوں انہیں دے عیس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۳﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کرٹ
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۵﴾

۱۰۱۔ اوندا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرے اندرے
نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنْزَلُ ۖ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اساں کہیں نشان وی جاتے بیا نشان گھن
اندرے ہن تے اللہ ہوں چاٹدے جو کچھ او لہیندے او
آہن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاٹدے نیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۰۳۔ توں اکھ بڑے تیبڑے رب کنیں روح القدس
او نکوں سپائی نال ہانے تاں جو مومنین دے تم جہا ڈلیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۶۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّإِنِّ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ ۖ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾

۱۰۴۔ تے اساں چاٹدے ہن جو او آہن جو اینکوں بیا
آدی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان
تے عجی ۶ تے اے زبان تے کھل عربی ۶۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرے لوک اللہ دی آیات کوں نیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑاوبے گھڑیندن جیرے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں ایندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منن دے بعد اوندکار کرن سولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول

ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں عذبتے وڈا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے ایں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فرقم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایجے لوکن جنہیں دے دیں تے کن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی تے ایجے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوڻ والن

۱۱۱۔ پچھیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جیرے ڈکھ پاوڻ

دے بعد جبر کر گئیں تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیار رب بہوں بخش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق بھیڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں کہہ وستی دی مثال بیان کریندے جبر صی

امن وچ تے ایمان وچ بائ تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سٹیں اوکوں بکھ تے ڈر دا پاس پورا ڈتا تے گاہوں

جو او عمل کریندے بن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِإِيمَانٍ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَلَيْسَ غَضَبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ قُلُوبُهُمْ وَسَنَعِمُهُمْ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَعَنُوا

رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَانِبِهَا وَتُوَفَّى

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَعَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ قَدَافَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْيُجُوعَ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۳۴﴾

اونکوں مجھلا ڈرتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گدے کیوں
جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لَإِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۵﴾

۱۱۵۔ جو تہا کوں اللہ حلال تے پاک مال ڈرتے اوندے دچو
تساں کھا رتے جے تساں اوندی عبادت کریندے ۶ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أَهْلَ لَيْعُنِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۶﴾

۱۱۶۔ اول تہا ڈرے اتے مردار تے رت تے جتامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
کٹھا دچے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی دچے تے اپنی خواہش
نہیں تے حدکنیں نہ ددے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۳۷﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا ڈیاں زبانوں کوڑ مریندن انہیں ناں اے
تاں اکھو جو اے حلال تے اے حرام تاں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَنَنَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظِلُّونَ ﴿۳۹﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ ۶ تے انہیں کیتے دردناک عذاب
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیا باجواں کینیں پہلے
اساں تیکوں ڈسے اساں انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۰﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی سوچ برائی کرن تے ولا تو بہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تیبڑا رب ایندے بعد بہوں بخشش والا
تے ول ول رحم کرن والا ۶۔

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۱﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہائے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منق والا با تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعِمِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۲﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمُنَ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چمکائی ڈتی تے آخرت

الضَّالِّينَ ﴿۱۳﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الشَّكُّ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۵﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنَّوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۶﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَلِّ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ
وَلَكِنْ صَبْرُكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۷﴾
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۱۸﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿۱۹﴾

وچراونیک لوکیں وچ یا۔

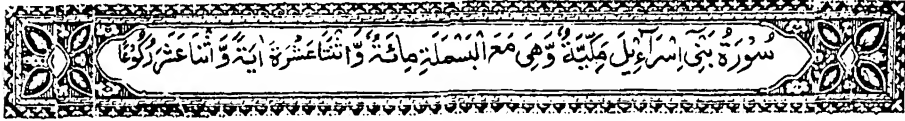
۱۳۔ ول اسان تیلو روحی کین جو توں کہ خداے منق
والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیرا مشرکیں وچ نہ یا۔

۱۴۔ چن چن دی سزا انہیں کیتے بائی جس اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیلو رب قیامت دے ٹیہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۵۔ توں اپٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چنگی نصیحت
نال سبڑتے ساریں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کوں جانڈے جیرے اوندے
رستے کنیں گمراہ تھی گئیں تے انہیں کوں دی جیرے ہدایت
پا گئیں

۱۶۔ تے بے سزا ڈیوتے اتنی سزا ڈیو جینی انہیں تہا کوں تکلیف
ڈتی تے بے سزا مبر کر لیسو اے مبر کرن دالیں کیتے چنگا
۱۷۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مھن اللہ دے کیتے جتے انہیں
تے غم نہ کرتے جیریاں او تدبیراں کرین توں انہیں دی وجہ
کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

۱۸۔ بے شک اللہ سیس متعین دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔

سورة بنی اسرائیل مکی ؎ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
سُبْحَنَ الَّذِي آسَرَىٰ عَبْدَهُٗٓ يَبْلَغُ مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّعْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝
- ۲۔ پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو
رِات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے
چودھارو اساں برکت ڈتی ءتاں جو اساں
اونکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک اوہوں
سُنُّن والا تے پھوں ڈیکھن والا ء۔
- ۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِن دُونِي ذُرِّيَّةً ۝
- ۴۔ نسل بائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا ۝
- ۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں
وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كِبَرًا ۝
- ۶۔ تے جہاں پہلا وعدہ آئے اساں تنہا ڈو
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ۝
- ۷۔ واپس ہن۔ او تنہا ڈو گھریں دے اندرو پہر
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَّبَنِينَ وَجَعَلْنَا كَثْرًا فَنِيًّا ۝
- ۸۔ دی طاقت ڈتی تے اساں مایں نال تے پتیریں

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہاکوں تعداد
وِچ ودھا ڈتے۔

۸۔ تہاں کریسوئکی تے او تہا ڈے اپٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کریسو تے تہاکوں نقصان
تھیسے۔ تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہا ڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِچ پہرے وُجھن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی ادغاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

۹۔ اے تھی سگدرے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہاکوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھندے جیرھا
سب کنیں سدھا ے تے مومنین کوں جیرھے نیک
کل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جیرھے لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِچ
بہوں تکھا ے۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بنائیں تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ ے نشان کوں ڈکھائیں والا بنائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتَّبِعُوا ⑩

عَنْ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عَدَانَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيدًا ⑪

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَفْوَءٌ وَيُنْشِرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصُّلْحَ إِنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ⑫

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ⑬

وَيَذَعُ الْإِنْسَانَ بِالشُّرُودِ عَاثٍ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَاجِلًا ⑭

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَنْ حَسِبَ آيَةَ الْبَيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصَرَةً لِّيَتَذَكَّرُوا فُضْلًا
وَلِيَذْكُرُوا لِيَتْلُوا عَدَدَ النِّسَابِ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ

سَيُفْضِلُنَّهُ تَفْصِيلاً ۱۳

جو تساں اپنے رب دے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ بگ۔ بگے تے برشتے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر دتے۔

وَكُلِّ إِنْسَانٍ لَّزَمْنُهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَشْهُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندی
اعمال نامہ چمباڑ دتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں۔

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کیتے کافی ہوویں۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدَّيْنَيْنِ كَمَا بَعَثَ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پیندے اوندی فائدہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندی نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹ
والی کہیں پے دا بار نہیں چنیدی تے اساں
اصلو کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُشْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْبِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جہاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریںدے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے درج نافرمانی
کریںدن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ؎ تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ؎۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ لَهُ فِيهَا مَا نَشَأُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا مونا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے میں اونکوں اوندے وچ جو چاندے میں جلدی بڑے
بڑے میں تے پھیں اوند اگاہ دوزخ بنا بڑے میں اوند
وچ ذیل نفی کے تے دھکیج کے ہسی۔

ثَرِيدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ①

۲۰۔ تے جیہا آخرت کوں چاندے تے اوندے
مطابق کوشش کریدے تے اومومن لے لوک
بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویدی۔

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ فَشْكُورًا ②

۲۱۔ ساین دی مدد کرنیہیں اسان انہیں دی دی انہیں دی
وی نیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب وی
بخشش کوں کوڑھا کا۔ نہیں۔

كُلَّا نُزِدُ هُوْلَاءَ وَهَؤُلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ③

۲۲۔ توں بڑیکھ اسان کنہیں کوں پنہیں تے کیوں
فضیلت بڑی۔ تے آخرت دی زندگی دریں وچ
وڈی تے فضیلت وچ وی وڈی۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
دَرَجَاتٍ وَالْكِبَرُ تَفْصِيلًا ④

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
ذیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ولسیں۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ⑤

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ جو صرف تسان
ہوندی عبادت کرو تے ماپیو ناں چنگا ساوک
کرو جے انہیں وجو کہیں بک کوں یا ڈوناہیں کوں
تہا بڑے سامنے بڑھیا آ دنجے توں انہیں کوں
اوسھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑ کے بڑے تے انہیں
نال نرمی نال گال کر۔

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبْلِغُكَ الْكِتَابُ أَخَذَهُمَا أَوْ
كُلَّهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ⑥

۲۵۔ تے رحمت لے نال انہیں ڈوناہیں کیتے
جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
میکوں چھوٹی عمر وچ پالے۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ⑦

۲۶۔ تہا بڑا رب چاندے جو تہا بڑے دیں وچ جے
تساں نیک ہو سو تے بے شک او دل ول تے

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّكُمْ تُوقِنُونَ صَلَاتِي
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ آيَاتٍ غَفُورًا ⑧

بہوں جھکٹن والیں کوں بہوں بخشش والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں راق حق بڑے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرن والے شیطانیں دے بھرائن تے شیطان اپنے رب دا بہوں ناشکر ۷۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت وی امید کرنی دے ہوش انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گپی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول بڑے (فضول خرچ نہ بن) نال تاں ملام تھی کے تے شک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تہڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا بڑیندے تے گھٹا بڑیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے بہوں بڑیکھن والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں مکھ دے بڑ کنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اسان رزق بڑیندے ہن۔ بے شک انہیں راق قتل بہوں وڈی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کولہ نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا رام۔

۳۴۔ تے جیڑھی جان اللہ حرام کیتی ۷ اوںکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیڑھا ظلم نال قتل تھیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار جتے

وَأْتِ ذَاقَافِي حَقَّهُ وَالْإِسْكَينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ اتَّبِعْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبِيَ إِمْلَاقِي نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا لَكُمُ إِن قَتَلْتُمْ كَانَ خِطَاءً كَبِيرًا ۝

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَبْزُفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ وچو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتر نہیں اوندی پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکثریج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوہیں پہنچ
سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوند اک حصہ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بے رب تہا کوں پتہریں کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (اٹھیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولادلا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الشَّقِيحِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَنْفُقْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّفْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّذْمُورًا ۝

أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ

إِلَّا نُفُورًا ۝

برگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کوں اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے ۔

قُلْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا ابْتِغَوْا إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝

۴۲۔ توں آکھ جے اوندے نال پے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گبول گھنن ہا ۔

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

۴۳۔ او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں سہوں وڈا ۷ ۔

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ قَرْنُ شَيْءٍ إِلَّا يَنْسِجُ بَحْدٍ ۖ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیج کریندن تے ہر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیج پٹی کریندی ۷
تے اصل تہا کوں انہیں دی تسبیج سمجھ نہیں نندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے سہوں بخشش
والا ۷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّشُورًا ۝

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڈے تے آخرت دے منکریں وج بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں ۔

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝

۴۷۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں وج پوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن وج اپٹے رب کوں جیڑا
بک یاد کریندیں او اپنی کندھ پیر کے نفرت
نال مڑ پیندن ۔

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَشْتَعُونَ يَا إِذْ يَتَمَتَّعُونَ بِالْبَلَاءِ
وَإِذْهُمْ جُوعٌ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّشُورًا ۝

۴۸۔ تے جڈاں او تیبڈی گال کوں شدے پئے
ہوندن تے جتھ واسطے او شدن اسان او جائدے
ہیں ۔ تے جیلھے او تک کے مشورے کریندن تے

جیرمہ ویلے ظالم ہک بے کون آبدن جو تساں ہک
ایہجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیا ہویا ء اے گال دی چاٹدے
ہیں۔

۴۹۔ ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گا نہیں بٹائن
جیندے نال او گمراہ تھی گئیں انہیں کون کوئی راہ
بعدا نہیں۔

۵۰۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں توں
خلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں۔

۵۱۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجھو تساں پتھریا لوہا۔
۵۲۔ یا ایں کنیں دی جیرمہ تہاڈے دیں وچ
سخت خلوق اول وی اٹھائے ویسوں تے او آکھسن
ساکوں بڑو جھی دفعہ کون جیندا کریسی۔ توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیں
توں آکھ اے بہوں جلدی وی تھی سگدے۔

۵۳۔ جڈاں تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دنیا
وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

۵۴۔ تے توں میڈے بندیں کون آکھ گال اوبا
کرن جیرمہ چنگی بھوے۔ بے شک شیطان
انسان دا کھلا کھلا دشمن۔

۵۵۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں چاٹدے جے او
چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیسو تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْعَوْنَ
سَيِّلاً ۝۴۹

وَقَالُوا إِذْ أَكْنَا عِظَمًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَا نَسْبَحُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۝۵۰

قُلْ لَّؤُنْوَاجِبَارَةٌ أَوْ حَدِيدًا ۝
أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسُهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝۵۱

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
لَيْسَتْ لَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۵۲

وَقُلْ لِّبَارِئِي يَقُولُوا الَّذِي أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۝۵۳

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمُكُمْ أَوْ أَنْ يَشَاءَ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۵۴

ذمہ دار نہیں بنایا۔

۵۶۔ تے تیدُا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نیئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور دُتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڑا اے خیال جو او اوںدے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سبُوتے او تہاں کنیں نہ بکھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سبُیدن او دی اپنے رب دو وخبُن دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ۷ تے او اوںدی رحمت دی امید رکھیندن تے اوںدے عذاب کنیں بُردن بے شک تیدُے رب دا عذاب دُراکلا ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے دینہ کنیں پہلے کوئی اینجی وستی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا دُاڈھا سخت عذاب نہ دُیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پٹھن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکس وی انیکوں جھٹلایا با تے اساں ثمود کوں دُاچی دا روشن نشان دُتا با تے انہیں اوںدے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض دُراون کیتے پٹھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جُبراں اساں تیکوں آکھیا با بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّاسِ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ۝

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثُودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

الَّذِي آتَىٰ أَرْيَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَكُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحَوِّهُمْ مَنَايَ بُرُودِهِمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹ دا فیصلہ کر
گدے تے جبرمی خواب اساں تیکوں ڈکھائی بائی
تے ملعون درخت جبرحا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اساں نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہایتے اساں
انہیں کوں دُریندے رہے ہیں ساڈے دُراوٹ
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا دتا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ لِي نِسًا ۝

۶۲۔ تے جیڑاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکو سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۶۳۔ دُوس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میبڑے اُتے عزت دُتی ۶۔ جے توں میکوں قیامت
دے دُینہہ میں دُیویں دسقی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْلُقَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۶۴۔ اوں آکھئے توں وچ جبرحا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گُرسی بے شک تہا دُرا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ۶۔

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنْ يَهْتَمَّ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَّقْضُورًا ۝

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڑا دس لگے
توں دوکھا دُوس کے سبڑ تے ایٹے سوار تے پیدل
لوکس کوں میڑھ گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَضَعْتَ مِنْهُمْ بِصُوتِكَ وَاجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَاكِرُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝

۶۶۔ بے شک میبڑے بندیں تے توں دُرا دھا نو صیں
تھی سگدا تیبڑا رب کافی کار ساز۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّنُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَلِئَكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّه كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

۶۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کوں چلندے تاں جو تہاں او ندا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے ول ول رحم کرن
والا ۷۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا بَلَغْتُمْ إِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہا کوں کوئی دکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیوں سڈیسو تے جڈاں او تہا کوں
بچا کے زمین تے گھن اندے تہاں منہ پھیر گندے ہ
تے انسان بہوں ناشکرا ۷۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ الْأُخْرَى يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

۶۹۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگیتو جو او
تہا کوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
اتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہا کوں کوئی کارساز
نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخْرَى يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا مِّنَ الرِّيحِ يَغْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝

۷۰۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگئے جو
تہا کوں دوجی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
اتے تھکی اندھاری گھولے تے تہا کوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہا کوں ایں عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ملے۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَيْدِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں
عزت ڈٹی ۷۱۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۲۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کوں
رزق ڈرتے تے جیہی مخلوق اساں بنائی ۷۳۔
انہیں کوں اوندے اتے فضیلت ڈٹی ۷۳۔

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أَذْيَبَ كِتَابُهُ
بِإِمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَعْرِفُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَيُتْلَىٰ ۝

۷۲۔ تے جیہے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں
دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کوں سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپٹے اعمال نامے کو پڑھسن
تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ءِ او آخرت وچ وی اندھا رہیسی تے سبھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی ۔

وَأَن كَادُوا يَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتُفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرُكَ ۖ وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ خَلِيلًا ۝

۷۴۔ انہیں دے دے وچ مہوے ہاتے او تیکوں اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیبڈو وحی کیتی ءِ بہوں تکلیف بڑیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر بڑیوں تے ول او تیکوں سنگتی بٹا گھنن ہا ۔

وَلَوْلَا أَن تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝

۷۵۔ تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گاہیں وچ آؤ گھیں ہا ۔

إِذَا أَلْقَاكَ فِي ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ يُعَمَّرَ لَكَ عَلَيْهَا ثَمَرًا ۝

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔

وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڑھن دے مختلف منصوبے بٹنڈے رہ ویندن تاں جو تیکوں بڑا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیبڈے بعد بہوں گھٹ دقت رہسن ۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں میں کنیں پہلے رسولیں مے نال ہاتے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پسیں ۔

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُولِ النَّهْسِ إِلَىٰ عَسَىٰ النَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سچھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے اندھا رے تیئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ نَحْمَدُكَ أَنْ يَبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی دودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْنُودًا ۝

عبادتِ ایندے نال تیبڈا رب تیکوں تعریف والے
مرتبے تے پچا بڑیسی ۔

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝

۸۱۔ توں اکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے
طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے
میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں اکھ حق آگئے تے کوڑ بھج گئے
بے شک کوڑ بھجن والا ۷

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ
زَهُوًّا ۝

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پئے ہیں جنیدے
وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمت تے ظالمیں
کوں محض گھائے وچ ودھندے ۔

وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ۝

۸۴۔ تے جیرے ولھے اساں انسان تے انعام کرنیڈے
ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسواں تھی بندے
تے جڈاں اونکوں دکھ پہنچے اونا امید تھی بندے
۸۵۔ توں اکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم
کرنیڈے تے تہاڈا رب پہوں چاندے جو کون سدے
رستے تے ہے ۔

وَإِذَا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسٰنِ اَعْوَضَ عَنْهَا بٰعًا بِهٖ ۚ وَإِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَّوْسًا ۝

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پچیدن توں اکھ
روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض
تھوڑا جیساں علم ڈتا گئے ۔

قُلْ كُلُّ يْعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
اَهْدٰى سَبِيْلًا ۝

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ۷
او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں
کار ساز نہ لبھسی ۔

وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ
وَمَا اَوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝

۸۸۔ سوائے تیبڈے رب دی رحمت دے بے شک
اوندا فضل تیبڈے اُتے پہوں وڈا ۷ ۔

وَلَيِّنْ شِمٰنًا لِّدَّهَبٍ ۚ بٰلَدٍ لِّيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا ذِكْرًا ۝

۸۹۔ توں اکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں
کلام گھن آوے کیتے کٹھے زل و خیم ول دی او ایں

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ اِنَّ حَصْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَثِيْرًا ۝

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ اَنْ يَّآوُؤْا بِبَشَرٍ
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِشَيْءٍ ۚ وَكَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظہیراً ۵۱

قرآن جیساں کلام نہیں آں سبکدے بھانویں او
ہک بڑو جھے دے املا دی کیوں نہ بن و بنجہن۔
۹۰۔ تے اساں این قرآن و وح لوکیں کیتے ہر گال
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکیں
کفر دے ناں انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَنَّى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا لُفُورًا ۝۵۱

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڈے کیتے زمین و چو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڈا کوئی کجھویرس یا انگورس دا باغ ہوے
تے اوندے وچ نہراں وہا بڑے۔

وَقَالُوا لَنُؤْمِنَ لَكَ خُتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُوعًا ۝۵۲
أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْمٍ دَعِيْبٍ فَتَفْجُرَ
الْأَنْهَارَ خِلَافَهَا تَفْجِيرًا ۝۵۳

۹۳۔ یا جیویں تیبڈا خیال توں ساڈے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے
سامنے گھن آ۔

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لُكَفًا أَوْ تَأْتِي
بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝۵۴

۹۴۔ یا تیبڈا سونے دا گھر ہوے یا توں آسمان تے
چڑھ و بنجیں۔ اساں تیبڈے آسمان تے چڑھن کوں
وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں
جسکیں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میڈا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ يَكُونُ لَكَ يَبْتُ مِّنْ نُحُوفٍ أَوْ تَوَفِّي فِي السَّمَاءِ
وَلَنُؤْمِنَ بِرُؤُوسِكَ خُتَّىٰ نُزِلَ عَلَيْنَا لَكُنَّا نَقْرُوْهُ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۵۵

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آمیزی ء او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سکیں بشر
کوں رسول بنا کے پچھیس۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝۵۶

۹۶۔ توں آکھ جے زمین و وح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَشَوْنُ مَطْمَئِينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَكًّا رَسُولًا ۝۵۷

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہا بڑے درمیان اللہ
کا کافی گواہ بے شک او اپنے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا ء۔

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۵۸

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَاءٌ بَكْمًا وَمَا وَهُمْ بِهِمْ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پکسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں ے مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا لکنا ڈوزخ تے جڈاں ٹھہری تنیسی اونکوں ولا بھر کا ڈیسوں۔

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ كَتَبُوتُونَا خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٩﴾

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات بگاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں اکھٹے جڈاں اساں بڈیاں بڈی کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنِّي الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ شیں جس آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے اس بگا تے قادر جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَحِبُّونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں نخرج تھی وچن دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى نَجْعَ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَنَسَى بَئِيَ إِسْرَآئِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُسُوعَ الْمَسْحُورَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے تے بن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھے بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھندا جو تیرے اُتے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَالْأَرْضِ بَصَائِرٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مُنْبَرًا ۝

زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے لہائے
تے اے فرعون بے شک میں سمجھتا ہوں توں ناکام
تھیں۔

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرِضْهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَبِينًا ۝

۱۰۴۔ اول ارادہ کیسا جو انہیں کون ملک کنیں باہر
کدھ چھوڑے تے ول اسان اونکوں تے اوندے
نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ
لَفِيضًا ۝

۱۰۵۔ تے اسان ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا
تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے
وعدے دا وقت اوسی تے اسان تہاکوں ولا
کٹھا کر کے گھن ادسوں۔

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۱۰۶۔ تے اسان قرآن کون حق نال لہائے تے
حق نال او لیتے تے اسان تیکوں خوش خبری دیون
والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝

۱۰۷۔ تے اسان ایں قرآن کون سورتیں وچ
ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے
آرام نال پڑھ کے سناویں تے اسان اینکوں
تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
سُجَّدًا ۝

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منسوبے شک
ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیسے ویلے
انہیں کون قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او
متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پوندن۔

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک
ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَرِيدُكُمْ خُسُوفًا ۝

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرے ڈھاندن تے روندن
تے اے انہیں کون جھک فوائی وچ ددھیندے۔

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

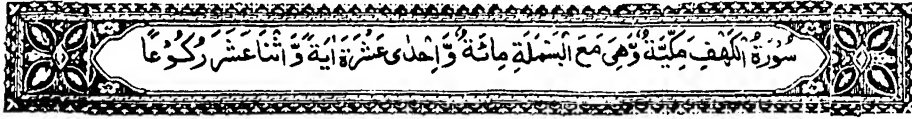
۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سبڈو یا رحمن سبڈو

أُخْسِنَ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیرھا ناں گھن کے سبزو اوندے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱۱۲۔ تے اکھ سب مغناں اللہ دیا من جیئیں نہ پتر
بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوندی کوئی سنگتی بندے تے
ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

سورۃ کہف مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ سبھ صفات اللہ دیاں بن جیسیں اپنے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نہی رکھیا۔
- ۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائے
والی بنا کے لہائیں تاں جو اول اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرہ نیک
عمل کرنیوالا انہیں کون خوش خبری ڈیوے بلشک
انہیں کہتے چنگا بدلہ ۷۔
- ۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہیں۔
- ۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرہ آبدن
جو اللہ سئیں پتر بٹا گدے۔
- ۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
بیرو ڈاڑیں کون کچھ دی ہے علم تے اے پہوں وڈی
گال جیرہی انہیں دے مومنین وچونکل دی پی ۷۔
اے غص کوڑ پئے مریندن۔
- ۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منن تے ہی سببے
توں انہیں دے علم وچ افسوں دی وچکنیں اپنے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں ؟
- ۸۔ بے شک اساں جو کہ زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ يَمُوجًا ②
- فَيَمَّا يَتَذَكَّرُ أَلَّا شَيْدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا ③
- مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَعْدَاءً ④
وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤
- مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبْرَاهِيمَ كِبَرٌ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ⑥
- فَلَعَلَّكَ بَاطِلٌ خَفِيَ عَنْكَ أَلَّا تَأْخُذَهُمْ إِنْ يُمُوتُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَنتَ عَقْلًا ⑦
- إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ⑤

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوا
مِنَ الْاِيْتَانَا حَجَبًا ⑥

اِذْ اَدَّى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ⑦

فَضَرَبْنَا عَلَى اُذُنَيْهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑧

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَنَّى الْجَزْبِيْنَ اَخْضَى لَنَا
لَيْسُوا اَمَدًا ⑨

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑩

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِهَا اِلٰهًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ⑪

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ الْاِلٰهَةِ لَوْلَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ مُّسْلِمٰتٌ يَّبِيْنٌ فَنَنْظُرُ مِنْهُمْ
اَفْتَرَى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ⑫

از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے
اونکوں مٹا کے بر بریان کر ڈلیسوں۔

۱۰۔ کیا توں بھنڈیں بے شک کہف (غار) تے
رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں وچو بن۔

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے
انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنئے
دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں
ہدایت داسامان پیدا کر۔

۱۲۔ اساں کجھ تری دے سال انہیں دے گئیں کوں
بند رکھئے (باہر دیاں گاہیں نہ سندے بن)

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر
کروں جو ڈوناہیں ٹویں وچو اپنئے رہن دی مدت
کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ڈیجندے
ہیں او کجھ جوان بن تے اپنئے رب تے
ایمان ایندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ
ودھایا ہا۔

۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں
ویلیے جیلے او وطن کنیں نکلیں کیتے اٹھین تے انہیں
آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب
ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں
سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا کہے معبود
بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں
نہیں گھن آندے۔ جیرا اللہ تے کوڑ گھڑے

اور کہیں زیادہ ظالم کون۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریدے ہن انہیں کہیں انج سچے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے ایس معاملے وچ آسانی پیدا کر لیس۔

۱۸۔ تے توں سمجھ کوں بڑبیں جیرے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کجے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایس غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جیکوں اللہ ہدایت دے گھنیدے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریدے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگبتی تے نہ ہدایت ڈیوٹی والالہ بھسی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کجے پاسے تے پھریسوں تے انہیں داکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں جنگھاں درگھیری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ورتے تے توں انہیں کہیں کنڈیا بچ ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑو جے کہیں پچھن بگن انہیں وچو بک بندے آکھے تساں چو کھی دیر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے ڈنہہ یا اوندا بک حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا
إِلَى الْكَهْفِ بِنُحْنِهِمْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّيْءَ إِذَا أَطْلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَإِذَا عَوَّتْ تَقْرُضُهُمْ ذَاتِ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ مُوقُودٌ وَنُقِلَهُمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ وَكُلُّهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ۝

وَكَذَلِكَ نَعْتَبُهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْنَا قَالَ لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بَيْرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى

وَالنَّاسُ فِي الْكَهْفِ إِذْ دَخَلُوا فِيهِ يَوْمَ إِشْرَافِهِمْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ أَنِ انْزِلُوا عَنْ هَذِهِ قُلُوا لَنَا مِنْكُمْ رُءُوسًا وَإِنَّا مُؤْمِنُونَ

كُلَّامًا فَلْيَايَتِكُمْ بِرُزْقِ مِنِّهِ وَلْيَتَلَخَّفْ ۖ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۱۵

گئے عہد تہا ڈار ب چاندے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے ڈے کے پٹھو اوڑیکھے کیندا
کھانا چنگاے او تہا ڈ و گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہا ڈ اکھیں کوں
پتہ نہ لگن ڈیوے۔

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝۱۶

۲۱۔ بے شک جے او تہا ڈے آتے ڈاڑھے تھی
گئے تے تہا کوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا
تہا کوں زور تال اپنے مذہب وچ دلا گھن اوس تے دل
تساں کڈا ہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَأَيْنَاهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝۱۷

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوے وچ کوئی شک
نہیں تے جیلے او اپنے کم دے متعلق آپت وچ گاہیں کرن بگ پئے
انہیں اکھے کوئی مکان بناؤ انہیں وارب انہیں کوں چگی طراں
ماڈندا۔ گاہیں وچ جیرھے ڈاڑھے تھی گئے انہیں
اکھیا اسان اس جاتے ضرور مسجد بنیدے ہں۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُم كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِأَلْفَيْبٍ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَأَيْتُكُمْ
بَعْدَ تَوْبِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ تَفْهَمُونَ فَلَا تُنَازِرُوا
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۱۸

۲۳۔ او اکھن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا با تے اکھن او چنچ ہن تے چھواں انہیں
داکتا با اے ساریاں اکلن کچو دیاں گاہیں ہن
تے کہیں ویلھے آبدن ادست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا با توں اکھ میڈا رب انہیں دی گھڑی کوں
چنگی طراں چاندے تے انہیں کوں تھوڑے لوک
چاندن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کنیں نہ
پچھ۔

۱۵

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصول نہ آکھ جوئے
کم میں سبھائیں کریساں۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ۝۱۹

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذِكْرُكَ إِذَا نَبِيتَ وَقُلْ عَنْهُ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا ارْتِدًا ۝

۲۵۔ سوائے اس کے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بھل ونبیس تے اپنے رب کوں یاد دیتا کر تے توں آکھ اے تھی سگدے جو میڈا رب میکوں کامیاب کریسی تے او راہ بڑکھیس جیرا ہدایت دے زیادہ کوں بھوہ۔
۲۶۔ او غار وچ ترے سوسال تک رہ گئیں۔ تے توں بے ودھائے نیں۔

وَلِكُنَّا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ۝

۲۷۔ توں آکھ اللہ جامد سے جتی مدت اورہ گئیں آسمانیں تے زمین دا غیب ہوندے کیسے پیے اوپوں بڑیکھن والا تے بہوں سنن والا ۷ اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَهُ وَأَسْتَعْمَأْ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مَنْ وَلِيٌّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیڑی تیلے اُتے وحی تھی ۷ اونکوں پڑھ اوندی گاہیں کوں کوئی بدلن والا کار نہیں تے تیکوں اوندے سوا بی کوئی پناہ دی جانہ ملسی۔

وَإِلَّا مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا يُبَدِّلُ لِكَلِمَتِهِ تَنْزِيلًا وَلَنْ يَخْلُقَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوں نال رکھ جیرے اپنے رب کوں فجر شام سبڈیدن تے اوندی رضامندی چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل ونبیس کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہدن۔ تے توں اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل کھتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریندے تے اوندی معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

۳۰۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے ایمان گھن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک اسان عالمیں کیتے بھائیاری کیتی ۷ جیڑی چوکندی انہیں کوں ولہٹی کھڑی ۷ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۝ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ

۲

مُرتَفَقًا ۝

انہیں کوں انجھا پائی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہو سی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی
اے گندی پیوٹی دی خٹے بے تے بُرا لکاٹہ ۶۔
۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن وایس دے
چنگے کیس دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔
۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں
پوائے ویسن تے باریک تے ٹھکے ریشم دے سارے
پکڑے اوپسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے وہبائیں
دی میک لاکے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈھا چنگا لکاٹہ ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ الْمُرتَفَقًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۲۳۔ توں انہیں دے ساٹے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
باغ ڈتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھارو اسان
کھیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی ۷۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِتْنَا أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَتَجَرْنَا خِلْمَهُمَا نَهْرًا ۝

۳۴۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں
وچوہک دی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و بائی بانی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَادِرُهُ
إِنَّا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَآعَزُ نَفَرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گاہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کیں زیادہ تے
جھتے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَلْظَنَ أَنْ يَنْبَغَ لِهَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے ظلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں میں سمجھیندا
جو اسے کڈا میں تباہ تھیسے۔

وَمَا أَلْظَنَ السَّاعَةَ قَالِمَةً لَا وَلَئِنْ زِدْتُمْ إِلَى

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّیْ لَا جِدَّتْ خَیْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو دلایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکاڑ مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال کولیں کیندا پیا اکھ
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیسی تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدمی بنائیں

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کیندا۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّیْ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا
وَدَلًّا ۝

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہی۔ ساریاں
طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ بھنیدیں۔

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُّؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیبڑے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیبڑے باغ
تے آسمان کنیں بھا دا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے سبھ تھی ونچے۔

أَوْ يُصْبِحُ مَاوْهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

۴۲۔ یا اوند پانی سک ونچے پچھیں توں اونکوں لہ
وی نہ سگیں۔

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِّهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاراں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے اوہو ملن پئے گئے)
تے آکھئے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بناواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَتَخَفُونَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوند بدلہ ملیسی۔

هَٰذَا لَكَ الْآيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

۴۵۔ ایسے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ۽ او بدلہ
ڈیوٹ وچ وی سب کنیں چنگا ۽ تے جھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ۷۔

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول
کے بیان کراو اوں پانی آلی کار جنکیوں اساں
جھڑکئیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل
گئے تے اوبھوں بٹ گئے ہوا اونکوں اڈریندی
ودی ۷ تے اللہ سیئیں ہر شے تے طاقت رکھنیدے
۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیرے
رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ
نال باقی رہی اے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جڈاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں
زمین کوں ڈیکھیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے
آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا
کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیوں۔
۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش
کیتے ویسں (او آکھیں) تساں ساڈے کولہو اوں
آئے ۷ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے
تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے
دی گھڑی کڈا ہی مقرر نہ کر لیسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے)
رکھ ڈتی ویسی تے توں جرمیں کوں ڈیکھیں اوڈرے
پے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھن ہائے
افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی
اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گن کے رکھ ڈنسی
تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی
تے تیرے رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْجِبُوتِ الَّتِي كَانُوا يُزَكُّونَ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّةُ
الْصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَوِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ
فَلَمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَعُرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِنْهَا
فِيهِ يَقُولُونَ يَوَلَيْتَنَا مَالُ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَفِيرَةً وَلَا كِبِيرَةً إِلَّا أَخْضَاهَا وَوَجَدَ مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِنَّمَا كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
اَتَّخَذَ وَنَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُنْسِلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرواتے ہیں فرمانبرداری کیتی
سوائے ایسے دے او جنہیں وچو ہا۔ اوں اپنے
رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تہاں اونکوں تے
اوندی اولاد کوں میٹرے سوا سنگتی بنیدے تے
او تہاڑے دشمن۔ خالمیں دا بدلہ پہوں بُرا ۷

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش
دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرٹ وایں کوں اپنا امدادی
بنا سگدا ہا۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں اکھسی جنہیں کوں تہاں میٹرے شریک
بنیدے ہاوے سبڈ او انہیں کوں سبڈیسن تے او
انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اسان انہیں دے
درمیان روک بنا ڈیسوں۔

وَرَأَى الْجَرِيمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ
لَمْ يَجِدُوهَا مَعْصِرًا ۝

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھن تے اے بھجیں جو
او ایندے وچ پون واسے پن تے اوں کنیں
پچھو تے ہٹن دی جانہ پین۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان ایں قرآن وچ ہر مثال کوں کیتے مختلف
طریقیں نال بیان کیتی تے انسان پہوں ساریں گالیں
وچ سب کنیں ودھ بحث کرن والا ۷

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

۵۶۔ تے لوکں کوں کیں کئے جو جرمی بدایت انہیں کنیں
آئی اوں کوں من گھنن تے اپنے رب کنیں بخشش منگن
سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکں دی حالت
آونجے تے یا وں انہیں دے ساٹے عذاب آونجے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسولیں کوں خوش خبری ڈیون والا تے
جڈا وں والا بنا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے ایں واسطے
جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے بُرا دے کون مذاق وانشانہ
بنائے نیس۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا عالم کون مٹی سبگدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئیں اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں مل کیتے ہن اوںکوں بھل گئیں بے شک
انہیں دے دیں تے پر دے پاؤن اوںکوں سمجھیں
سبگدے تے انہیں دے کنیں وچ پورے سٹے سے جے
توں انہیں کون ہدایت دو سٹینڈیں او کڈاپیں دی
ہدایت نہ پئیں۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخش والا تے پہوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب ڈیوے ہا انہیں واسطے بک معیاد مقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملے۔
۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اسان ظلم
دی وجہ نال ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹردا
رہ دیساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملن دی
جائے تے چچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹردا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او ڈو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پنہن او اپنی بھی بھل گئیں تے او سمندر وچ
درک کے پہہ گئی۔

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئیں او اپنے جوان
کوں آکھے فیر دکھانا ساکوں ڈے بے شک اسان
ایں سفر وچ پہوں تھک گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَئِىَ مَا قَدْ مَتَّ يَدُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُكْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُدَاخِلُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْدِلًا ۝

وَالَّذِي أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِنَّا نَسْتَدْرِكُ
لَهُمْ مَوْعِدًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَيْبِلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِتَيْنَا غَدَاةً لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

قَالَ ارْءَيْتَ اِذْ اَوْيَيْنَا اِلَى الصُّخْرَةِ فَالْوَيْ تَرٰى
الْحُوتَ وَمَا اَنْزَلْنَاهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَكَ
وَاَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِى الْبَحْرِ عَجَبًا ۝۱۶

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے
آرام کیتے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں ہم تے اے
اچھی میکوں ماسوائے شیطاں دے کہیں بے نہیں بھلوائی جو میں اذکوں
یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال
راہ بنا گئی۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلٰى اَنْۡاُرِهِنَا
تَصَصًّا ۝۱۷

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولیتدے
ہاے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھو میں
ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ۝۱۸

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کون سا بڑا بک اینہما بندہ
پلے جنیکوں اساں اپنے کولہو رحمت جُتی تے اپنی
جناب توں خاص علم دیتا نا۔

قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبَعَكَ عَلَىٰ اَنْ تُعَلِّمَ
مِنَّا عِلْمًا رُّشْدًا ۝۱۹

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے
پچھو جلاں این شرطیں جو میکوں توں او سکھاویں
جو تیکوں ہدایت دیاں گاہیں سکھایاں گئیں۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۲۰

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میرے نال اصلو
صبر فوصیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ۝۲۱

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گال میں صبر کر سگدیں
جنید تیکوں علم وی کاہ نہیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ
اَمْرًا ۝۲۲

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔
جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی
نہ کر لیاں۔

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَتَلَوْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُخْبِرَ
لَكَ مِنْهُ وَاُكْرِمًا ۝۲۳

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میرے نال ٹروں تے توں
میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے میں
میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ
اَعْرِقْهَا لِتُعْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ۝۲۴

۷۲۔ اوڑوہیں ٹرپیں تے اوڑوہیں پیٹری
وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اذکوں سوراخ

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایکوں سوراخ ایں
واسطے کڑھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی وچیں
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر مل گئے اوں اوں کوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
عجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چھاں تے توں میکوں اپنے نال نہ رکھیں میڈے
خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آٹن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیر می ڈہن تے ہائی اوں کوں بٹاؤں چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
انجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیر می گال تے توں
مہر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
اَمْرِي عُسْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتُلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً يَعْلَمُ نَفْسُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُمَّرًا ۝

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ اِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَا فَلَا تَصْغُرْنِيْ فَاَنْطَلَقَا
بَلَغَتْ مِنَ لَذِيْذِيْ عَذْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا اَهْلًا قَرْيَةٍ اِنْطَلَمَا اَهْلُهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُصَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْقَضَ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَفَعَلْتُ
عَلَيْهِ اَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ سَاِنتُكَ بِتَاوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈرساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جبرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کچھو کچھ عالم بادشاہ
ہا جیر حاہر بیٹری کول زودنال کس گھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جیہ چھوہرا ایندے پیو ما مومن ہن ساکوں
ڈرہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے
کفر والہ الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں داریب انہیں
ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا چھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈوہ تیم چھوہریں دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ
ہا۔ انہیں داپو نیکی ہا تیلے رب ارادہ کیتے
جو اوں کٹرے نینگر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیلے رب دی خاص رحمت ہائی۔
اے کم میں اسٹے ولوئیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جھیندے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوہیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھن
توں اکھ جو میں تہا ڈے ساٹے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اوںکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اوںکوں ہر شے داراہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تہا داراہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ تِلْكَ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّجَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۝

وَأَمَّا الْإِخْدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ بَيْنَهُمَا كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمُ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَّأًا ۝
فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۖ قُلْنَا
يَلٰٓئِلَ الْفَرَقَيْنِ اِنَّمَا اَنْ تَعْدَبَ وَرَآءًا اَنْ
تُخَدَّ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝

اور سمجھ کوں رہ آئے چشمے وچ لہذا ڈٹھے
اوندے نال کجھ کوک وی ٹٹھنسی اساں آکھتے
اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک
کنیں کم گمن۔

قَالَ اِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يَرْجُؤُا۟
رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا مُّكْرًا ۝

۸۸۔ اول آکھتے جیرھا ظلم کر لسی اساں اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے ول او اپنے رب
دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیرھا منیسی تے چنگے کم کر لسی
اوندے کیسے چنگا بدلہ ۷ اساں وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال اکھسوں۔
۹۰۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

وَاِنَّمَا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهٗ جَزَآءٌ اِلٰھِیُّ
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنا۟ یُسْرًا ۝

۹۱۔ تے ول او سمجھ دے نکلن آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹھے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝
خَفٰۤی اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰۤی
قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَّھُمْ مِنْ دُوْنِهَا سُبُوْلًا ۝

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاٹدے ہیں۔
۹۳۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدٰیْكَ خُبْرًا ۝

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے کوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کون مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝
خَفٰۤی اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّادِنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِھَا قَوْمًا
لَّا یَکَادُوْنَ یَفْقَھُوْنَ قَوْلًا ۝

۹۵۔ انہیں اکھتے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین وچ گیٹر گھتیندے ہیں۔ کیا
اساں تیڈے کیسے ٹیکس ایں شرطیں مقرر کروں جو

قَالُوْۤا یٰۤاِذَا الْفَرَقَنِیْنَ اِنْ یَّاۡجُوْجَ وَمَآۡجِیْجَ مُفِیْدُوْنَ
فِی الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَّکَ خَرَجًا عَلٰۤی اَنْ تَجْعَلَ
بَیْنَنَا وَبَیْنَھُمْ سَدًّا ۝

توں ساڑے تے انہیں دے درمیان بندہ پدہ
ڈے ۔

۹۶۔ اوں آکھے میڈے رب جیرمی میکوں
ایس معاملے وچ طاقت ڈتی ۷۷ او زیادہ چنگی ۷۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان بندہ پدہ
ڈینداں ۔

۹۷۔ تساں میکوں لو ہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان بندہ پدہ کے بوجھیاں کوڑتے
اوں آکھے بجا پاو تے جیرے ویلے اوں کوں
بجا بٹا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تاناگن آؤ میں
ایندے اتے سٹاں ۔

۹۸۔ انہیں کوں اوندے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اوندے وچ سندھ مار سگدے ہن۔
۹۹۔ اوں آکھے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڈاں میڈے رب دا وعدہ اوسی او ایکن لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷۷۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او
بک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کرین دھو تو دچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں ۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں ۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے
وچ ہن تے اوسن دی نہ سگدے ہن۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کرینداں جو او میکوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بجا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝۹۶

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝۹۷

مَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَفْعًا ۝۹۸

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ نَارًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝۹۹

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝۱۰۰

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝۱۰۱

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءًا ۝۱۰۲

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِ أَوْلِيَائِهِ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ۝

دوزخ کافر میں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتے
ہوئی ۶۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تھا کوں اسل بڑسوں جیرے عیسیٰ
دے طاف نال ہوں گھاٹے دج بہن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝

۱۰۵۔ جنیس دیاں ساریاں کوششاں این زندگی دج
وہنجیدیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم
کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْنًا ۝

۱۰۶۔ اے لوکن جنیس اپنے رب دی نشانیں دا
تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے
عمل وہنج گئین قیامت دے ڈینہ اسل انہیں
کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
رُسُلِي هُزُوًا ۝

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۶۔
انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال ٹھکیراں
کیتن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنیس چنگے کم کیتن
انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔
۱۰۹۔ اوندے دج ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ
تھیون چاہسن۔

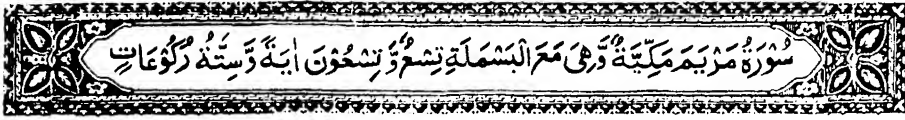
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں
دے لکھ کیتے مس بٹ وہنجے تے میڈے رب
دی گاہیں ختم تھیون کنیں پہلے سمندر مک
ولیسن بھانویں او ہوتا مس بی گھن آؤں

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتُ رَبِّي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفِدَ لِكَلِّتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْتُ
بِشَيْءٍ مَّدَدًا ۝

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی
ہاں میڈو وحی تھیندی ۶ جو تہا ڈاکو خدا ۶ جیہا
اپنے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او
چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں خراب نہ کرے۔

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُدْعَىٰ إِلَىٰ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يُرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝ ۶

سورۃ مریم مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیات تے ۶ رکوع

- ۱۔ شروع کرنیواں اللہ دے ناں نال جبرحائین منگئے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 بکھاوٹ والا ایں۔
- ۳۔ تیبڑے رب دی اوں رحمت دا ذکر جیہا اوں
 اپنے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴۔ جڈاں اوں اپنے رب کوں ہولے ہولے سڈیئے۔
- ۵۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں بڈیاں
 کمزور تھی گئیں تے بڈھیے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہوں وی تیں
 کنیں دعا منگئی نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶۔ تے بے شک میں اپنے سکیں کنیں اپنے بچھو
 ڈرواں تے میڈی زال سندھ تے توں میکوں اپنے
 ولوہک وارث بڑے۔
- ۷۔ جبرحائین تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بٹا
- ۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہیں! اوندا ناں یحییٰ ء ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کوں لے ناں نیں ڈتا۔
- ۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 بڈھیے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- كَهٰیضًا ②
- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- اِذْ نَادٰی رَبَّهُ نِدًا خَفِیًّا ④
- قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الْاَوَّلُ ⑤
- شَبَابًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَاۤیِكَ رَبِّ شَقِیًّا ⑥
- وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ ⑦
- عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِیًّا ⑧
- یَرْثِیْ وَیَرِّثُ مِنْ اِلٰی یَعْقُوبُ ۙ وَاجْعَلْهُ رَبِّ ⑨
- رَضِیًّا ⑩
- یَرْكَرِبًا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِنْسٰی یَحْیٰی ۙ لَمْ یَكُنْ ⑪
- لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَبِیًّا ⑫
- قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ عَاقِرًا ⑬
- وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتٰیًّا ⑭

۱۰۔ اوں آکھئے جگاں ایویں بے تیدڑا رب آہدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے ایں کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ ہانویں
۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سٹیں آکھئے حکم اے بے جو توں لوکیں ناں
ساندھوڑا ندرے راتاں ناں الاویں۔

۱۲۔ ول زکریا عراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں بولے بولے آکھیس جو تساں فخر
شام اللہ سٹیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

۱۳۔ اے بھلی توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمروج اپنا حکم ڈتا ہا
۱۴۔ اے ساڈے دلو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او وڈا متقی ہا۔

۱۵۔ تے اپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے دلا چنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

۱۷۔ ایں کتاب وح مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھ تے گئی ہائی پئی۔

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندے
اپنا فرشتہ پھیا تے او اوندے سامنے ٹکڑے جو ان
دی شکل وح ظاہر تھیا۔

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کچھ خدا کنیں ڈر دیں۔

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیدڑے رب دا پھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّحُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْكِتَابَ
صَبِيحًا ۝

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكَلْبِ مَرْيَمَ إِذْ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيفًا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَمَثَلْ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

- زَكِيًّا ۝
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَنْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكَ سِرًّا ۝
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا
جَنِيًّا ۝
فَكُلِي وَاشْرَبِي وَكَزَي عَيْنًا قَامَا تُزَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
أَيُّومًا إِنِّيئًا ۝
فَأَنَّتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يُزَيَّمُ لَقَدْ جُنْتُ
شَيْئًا قَرِيًّا ۝
يَا تُحْتَ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ۝
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
- ہو یا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی نمبر) ڈیواں
۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں
کہیں آدمی تھ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔
۲۲۔ اوں آکھئے کال ایویں ہے تیبڑا رب آبدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں
لوکس کیتے نشان بٹاؤں تے اپنے ولورمت بٹاؤں
تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔
۲۳۔ اوں اونکوں ڈڑھ وق چا کے پہوں پریں
ہک جاتے گھن گئی۔
۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گھن تے اونکوں کچی دے
منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے این کنیں پہلے میں
مروخاں ہا تے میڈا ناں بٹاؤتا ونجے ہا۔
۲۵۔ اوں روضتہ ادبوں تلویں پاسے کنیں سڈباریے توں موخی
نہ تھی تیبڑے رب تیبڑے تلے چشمہ وہا بڑتے۔
۲۶۔ تے توں کھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او
تیبڑے تے تازہ پنڈ سٹیں۔
۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے
ایٹی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے
کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمن
خدا دی خاطر روزے دی منوتی منی ہوئی ہا آج
میں کہیں آدمی ناں اصلوہ لیساں۔
۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں
آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔
۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیبڑا پیو گندا آدمی نہ
ہا تے تیبڑی ما بدکار ہائی۔
۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

- ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیگھے وچ با۔
 ۳۱۔ ایں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میوں اللہ
 کتاب بڑتی ء تے میوں نبی بنائیں۔
- ۳۲۔ تے میوں برکت آلا بنائیں جتھاں دی میں ہوساں
 تے ایں میوں نماز تے زکوٰۃ دا کم بڑتے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
- ۳۳۔ تے اپنی مائیں نیکی دا حکم بڑتے سی تے میوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
- ۳۴۔ تے جیرھے بڑینہ میں جایاں ایں بڑینہ میڈے
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے دل جنیدا
 تھیں ایں ویلھے دی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔
- ۳۵۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ
 او اختلاف کریندن۔
- ۳۶۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر بٹاے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آپرے تھی وچ تے اوتھی ویندی ء۔
- ۳۷۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا دی رب تے
 تہا بڑا دی رب تساں ہندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
- ۳۸۔ انہیں وچ کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکس
 کیتے تباہی ء جیئیں وڈے بڑینہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
- ۳۹۔ ہوں سنسن تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے بڑینہ ظالم ہوں کھل
 گمراہی وچ ہن۔
- ۴۰۔ تے توں انہیں کوں نا امید دی دے بڑینہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيًّا ۝
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَتَدْنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اِذَا مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي بِالْقُلُوبِ
 وَالزُّكُوفِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَاَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۝
 ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيهِ يُمْتَرُونَ ۝
 مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ اِذَا قَضٰى
 اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۝
 فَاتَّخَفَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
 اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَكَ لٰكِنَ الظّٰلِمُوْنَ
 الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝
 وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ
 يَنْتٰظِرُوْنَ ۝

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

ڈرا جڑاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے۔

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جبرے
اوندرے اتے ربدن تے سارے ساڈو دلائے ولسن۔
۳۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جڑاں اوں اپنے پیوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیس توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جبرے
سٹرن تے نہ جڑدن تے تیڈے کہیں کم نہیں آسکدے
۳۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جبرہ
تیکوں نہیں ملتا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدا راہ ڈیکھلیساں۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۴﴾

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کبر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان۔

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں جڑداں جو تیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان
دا سنگتی بن وخبس۔

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے مبودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آ یوں تے تیکوں
میں پھریں نال مار گھتساں تے ہن توں میں کنیں
اوڈھر تھی ونج۔

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ يَأْتِيَهُمْ مِنْ رَبِّكَ آيَاتٌ يَرْجِعُونَهَا
أَلَا يَرْجِعُهَا لَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیڈے اے اتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اے تے مہربان۔

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا
رَبِّي ۖ عَنْهُ إِلَّا أَكُونُ بِدَعَاؤِ رَبِّي شَافِيًّا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ میں تنہا کوں تے جنہیں کوں تساں اللہ دے
سوا سبندے، ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

اپنے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چٹیا ہویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہا تے اونکوں اپنے راز دیاں جگاہیں ڈسیندے
ہوئیں کوں لہو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا بارون
کوں نبی بنا ڈتا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہا تے او اپنے رب دے نزدیک بہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اچے مرتبے تک
مچھایا ہا۔

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سیس نیس وچو

فَلَمَّا اخْتَارَهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلَيَّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

ذُرِّيَّةَ آدَمَ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا مَعَ نُوحٍ ذُرِّيَّةَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُذُوا بِحَبْلٍ وَإِنِ اسْتَفْزَعُوا
فَخَلَفَ مِنْ بَدْوِهِمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۝

انعام کیتن لمے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں
کوں نوحؑ نال اساں پٹیری وچ چاتا تے ابراہیم تے
اسماعیل دی اولاد وچو جنہیں تے انہیں وچو جنہیں کوں
اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چٹن مجھے۔ جہاں
انہیں تے رحمن دیاں آیتاں پڑھیاں دیندن تے
او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھر پوندن۔
۶۰۔ انہیں دے بعد کب نسل آئی جنہیں نمازاں ضائع
کر ڈٹن تے خواہشیں دی پیروی کیتی تے او ضرور
گمراہ تھی ویسں۔

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝

جَنَّتِ عَذْرَآئِلُ النَّبِيِّ وَعَدَّ الرَّحْمَنُ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۝

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا
بُكَرَةٌ وَعَشِيرَةٌ ۝

يَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ۝

وَمَا تَنْتَظِرُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِيًّا ۝

۶۱۔ سوائے اوندے جیرا تو بہ کرے تے ایمان گھن آوے
تے چنگا گل کرے تے او کوک بہشت وچ داخل
تھیسں تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیا ویسی۔
۶۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمن خدا نے اپنے
بندیں نال کیئے جیرا حالی لگی ہوئی بے شک اوندے
وعدہ پورا تھی کے رہیسی۔
۶۳۔ او اوندے وچ کوئی وابہات کال نہ سٹسٹ
سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں
فجر شام رزق ملیسی۔

۶۴۔ ۱۔ او بہشت جیندا اساں اپنے بندیں وچو
انہیں کوں وارث بٹیسوں جیرے بہوں پرہیزگارن۔
۶۵۔ تے اساں عرض اپنے رب دے حکم نال ہندے
ہیں جو ساڈے ساڈے ہے تے جو ساڈے چھو
جو انہیں ڈونائیں دے ادم وچ سب اللہ دا
تے تہاڈا رب بھلن والا نیں۔
۶۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب تے جیرا
انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

یہاں اوندی عبادت کرنی رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاندی۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے
دلا جیند کر کے اٹھایا ولیساں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے سگاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے اوکھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیلے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چودھار وکٹھا کر لیسوں تے او
گوڈیں دے بھر اوندے وقح ٹھاسن۔

۷۰۔ ول اساں ہر ٹولے دچو ضرور اینجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
رشتن ہن۔

۷۱۔ تے ول اساں انہیں کوں بہوں چاندے ہن جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح ڈھن دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڈے دچو ہر آدمی اوں دوزخ وقح
ڈھن والا تے اے خدا داتھی کے رہن والا
پکا وعدہ ۷۳۔

۷۳۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ
ڈھیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھیاں کھیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومیں کوں آہدن
کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا ۷۵۔ تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۶۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْفٍ أَخْرَجْتُهَا ۝

أَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَاً ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ إِلَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيَاً ۝

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْيَاً ۝

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثَاً ۝

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ
نَدِيًّا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَرِثَانًا ۝۷۰

۷۰۔ تے انہیں کہیں پہلے اساں ہوں سارے لوئیں
کوں تباہ کہتے جیسے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے بڑکھ دے لحاظ نال وی۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَتَاةً
عَسَىٰ إِذَا رَأَىٰ مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَإِنَّمَا الْعَذَابُ
مُتَعَلِّمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۝۷۱

۷۱۔ توں آکھ جیرا گمراہی وچ خدا تے رحمن اونکوں
وتھی بڑیسی تے جیسے اور عذاب کوں بڑیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ بڑتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویسے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرھا مرتبے
دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ ظُلُمٌ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝۷۲

۷۲۔ تے اللہ ہدایت والے لوئیں کوں ہدایت وچ
ورھیسے تے باقی رہن والے چنگے کم تیبے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْضَحَنَّ مَالًا
وَدَلًّا ۝۷۳

۷۳۔ کیا توں اول شخص کوں بڑٹھے جیرا سا جوی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد بڑتی گئی ۷

أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمَّا أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۷۴

۷۴۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کین وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۷۵

۷۵۔ اصلو نہیں جو او آبدے اساں اونکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا
بڑیسوں۔

وَنَزِّنُ لَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝۷۶

۷۶۔ تے جو او آبدے پئے اساں اوندے وارث
بٹیسوں تے او سا بڑو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۷۷

۷۷۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا ۝۷۸

۷۸۔ اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر بڑیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

سحقی ولسن -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسان بے شک شیطانیں
کوں کافرین دوپھٹے سے تے کافرین کوں
ابھارن تے چاون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسان
انہیں دے بڑینہ گنریہ ہون
۸۶۔ جڈاں اسان متقیں کوں رحمن خدا دو کھٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اول ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اونے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدما ہوسی -

۸۹۔ تے او آبدن خدائے رحمن پڑ بنا گدے -

۹۰۔ تساں بہوں گندی گال کیتی -

۹۱۔ سحقی سبکدے جو آسمان ترٹ و بجن تے زمین
پھٹ و بچے تے پہاڑ بکے بکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون -

۹۲۔ ات گاہوں جو انہیں رحمن دا پتر بنا گدے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بنا دے -

۹۴۔ ہا جو کج آسمانیں تے زمین و بچ اور رحمن خدا دو
بانھے بٹ کے اوسن -

۹۵۔ اول انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گن گدے سی -

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے لہینہ اوندو کھتے کھتے

اوسن -

۹۷۔ بے شک اولوک جبرھے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیس -

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّعُهُمْ
أَسْرًا ۝

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَنُؤَدِّيهِمْ

وَنُؤَفِّقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَتِهِمْ ۝

لَا يَتْلُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ
عَبْدًا ۝

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

وَكُلُّهُمْ أَيْنِيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا ۝

فَاَنصَبْنَاهُ لِيَلْصِقَ بِالْبُشْبُشِ وَتَنْدَسَ ۝۹۸
بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
سوکھا کرتے ہلے۔ تاں جوتوں ایندے
بہ قَوْمًا لَّدَا ۝۹۸

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَوْمٍ هَلْ تَجِدُ مِنْهُمْ
۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں
اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس
فَمِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۹
کے گدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرٹوا سٹیں۔

سورت طہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرینداں جیرا بن مٹکے
 بڑیوں والا تے دل دل رحم کرن والا ء۔
- طہ ②
- ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکڑے جوان۔
- مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③
- ۳۔ اساں تیرے اتے قرآن ایس واسطے
 نہیں لایا جو توں ڈکھ وح پویں۔
- إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى ④
- ۴۔ اے محض بڑن دایں کیتے نصیحت
 اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ء جیوں زمین
- تَنزِيلًا لِّمَن خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ⑤
- ۵۔ اے آسمان کوں پیدا کیتس۔
- الَّذِينَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥
- ۶۔ رحمن خدا ء جیرا عرش تے ٹکرائی نال بیٹے۔
- لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦
- ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین درج تے ہوا نہیں دے
 درمیان تے جیرا سنی ملی دے تلے بے ادسا
 کجھ ہوندا ء۔
- وَأَن تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فَوَاقَةَ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ⑧
- ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
 کوں تے بہوں چھیں گال کوں جائدے۔
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨
- ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
 بہوں چنگے ناں ان۔
- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩
- ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہنچی ء۔
- إِذْ رَأَاهُ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
 تَلْعَلْ أَتِيكُمْ فَمِنْهَا وَقْصِيبٌ أَوْ آجِدُ عَلَى الشَّارِبِ ⑪
- ۱۱۔ جڈاں اوں بھا بڑھی تے اوں اپنے ٹہر
 کوں آکھے تساں کھڑو بے شک میں بک بھا بڑھی ء
 تھی سبکدے جو میں تہا بڑ کوئی انگارا گمن آواں
 یا اوں بھانیں میں سدا راہ لہہ گھناں۔
- فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ يُوسَى ⑫
- ۱۲۔ تے جڈاں اداوند کئے سب ائے سی اے موسیٰ۔

۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و وح
ہویں۔

۱۴۔ میں تیکوں چٹن گدھے توں سُن جو تیرا دھی
کیتی دیندی ۶۔

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود
نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔

۱۶۔ بے شک قیامت آوٹ والی ۶ تھی سبگدے
جو میں اونکوں ظاہر کمر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

۱۷۔ جیرا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان کنیں
روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی دیکھیں۔

۱۸۔ تے اے مونسے تیرے سچے ہتھ و وح
کیا ۶۔

۱۹۔ اوں آکھئے اے سوٹا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپٹے بکریں دی خاطر پتر چھیندینداں
تے ایندے علاوہ دی میڈے پے بہوں سارے فائدے ہن۔

۲۰۔ اوں آکھئے انیکوں سٹ۔

۲۱۔ اوں ٹیے او ادہیں دیلے ناگ بٹ کے درکٹ
پے گئے۔

۲۲۔ اللہ سیس آکھئے انیکوں چاگھن تے ڈر نہ
اساں انیکوں ولا پہلی حالت تے گھن او سوں
۲۳۔ توں اپٹے ہتھ کوں کچھ و وح پا جیلے کڑھیں

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۱۳

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۱۴

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۱۵

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُخْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ۱۶

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ ۖ فَذُرُّهُ ۱۷

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسَىٰ ۱۸

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَٰ غَنِيِّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ۱۹

قَالَ أَلْقِهَا يٰمُوسَىٰ ۲۰

فَالْقِهَا فَإِذَا هِيَ خِطٌّ مُّسَوًى ۲۱

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِينَتَهَا
الْأُولَىٰ ۲۲

وَاضْمُرْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا وَمِنْ

- غَيْرُ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ۝
اوکیں بیاری دے بغیر چٹا نکلی اے پیا نشان
موسى۔
لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝
۲۴۔ تاں جو تیکوں اساں اچھے وچے نشان
ڈکھاووں۔
إِذْ هَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝
۲۵۔ توں فرعون دو وچ بے شک او منہ دور
سقی گئے
قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
کھول ڈے۔
وَيَتْلَى آمُرُ ۝
۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے۔
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝
۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ دی کھول ڈے۔
يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
وَاجْعَلْ لِي زَوْجًا مِمَّنْ أَهْلِي ۝
۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
هُرُونَ أَرْنِي ۝
۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا۔
اشْدُدْ يَدَیَّ أَزْرِی ۝
۳۲۔ اونڈے نال میڈی طاقت ودھا۔
وَاشْرِكْ فِي أَمْرِي ۝
۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر
کریں جو اساں تیبی پھوں ساری پاکیزگی بیان
کروں۔
وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝
۳۴۔ تے تیکوں بہوں یاد کروں۔
إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝
۳۵۔ بے شک توں ساکوں بڑھائییں۔
قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَى ۝
۳۶۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں ٹے
بڑتا گئے۔
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝
۳۷۔ اساں تیبے اتے بڑھئی دفعہ احسان کر تیبے
پئے ہیں۔
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُؤْمَرُ ۝
۳۸۔ جڈاں اساں تیبی ماکوں وحی کیتی ہائی جو وحی کرٹ
اوں ویلے ضروری ہا۔
أَنْ تَقُصُّ فِيهِ فِي التَّابُوتِ ۝
۳۹۔ جو توں انیکوں صندوق وچ رکھ ولا انیکوں

فَأَسْرِ نِيْلِي فِي أَيْمِي نِيْلِيهِ أَيْمِي بِالسَّاحِلِ
بِأَخْذِهِ عَذُوْنِي وَ عَذُوْلَهُ وَ
الْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَ لَوْصَعَ
عَلَيْنِي ۝

إِذْ تَنَشَّى أَخُتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعَكَ إِلَىٰ أَهْلِكَ
كَي تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَ تَلَكَ
نَفْسًا فَتَجُنِّكَ مِنَ الْغَيْرِ وَ تَنُكَ
مُؤْنَاهُ ۚ فَلَمَّا بَلَغْتَ مِصْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
قَالَ لَكَ مَلَكٌ ۖ قَدْ دَلَّكَ عَلَىٰ

وَاضطَّعَتْكَ لِنَفْسِي ۝

إِذْ هَبَّ أُنْتَ وَ أَخُوكَ بِأَيْمِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۝

إِذْ هَبَّا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَلْبٌ ۝

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا عَلَمَ يَدْكُؤُا وَيُنْشَى ۝

قَالَ رَبِّمَا إِنَّا نَحْأُ أَن يَفْوَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن
يَطْغَىٰ ۝

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَ أَدَىٰ ۝

فَأَنبِيَهُ فُقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي

دریا و بیح سٹ گھٹ دل دریا انیکوں کنہی تیں چا
سٹیس انیکوں میڈا تے اوند دشمن پکڑ گھنسی تے
میں اپنے ولو تید بے دل و بیح محبت پا جڑتی تے
تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلے۔

۴۱۔ جڈاں تید بڑی بھین ٹردی دیندی ہائی تے
آہدی پئی ہائی کیا میں تہا کوں اور تیریت جڑاں
جیرمی انیکوں پالے دل اساں تیکوں تید بڑی ما
دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڑھیاں
تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تیں بک جان
کوں قتل کر جڑتا ہا دل اساں تیکوں ایں غم کنیں
وی بچایا ہا تے تیکوں پہوں سارے امتہاں
نال آزمائے توں کنی سال مدین دے کوں و بیح
رہ گئیں دل توں اے موسیٰ ایں قابل تھیں۔

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چن گھرے۔
۴۳۔ توں تے تید بڑا بھرا میڈے نشان گھن کے
کے و بچو تے یڈے ذکر و بیح سستی نہ کرے۔
۴۴۔ تہاں ڈو ہیں فرمون دو و بچو بے شک او
منہ زور تھی گئے۔

۴۵۔ تہاں ڈو ہیں اوندے نال آرام نال گال
کراہے تھی سگدے جو اونصیت پکڑے یا ڈرے
۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک
اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی
کرے یا سستی کرے۔

۴۷۔ اوں آکھیا تہاں نہ ڈرو بے شک میں ڈرو ناہیں
نال ہاں میں سٹدا وی ہاں تے جڈا وی ہاں۔

۴۸۔ تہاں ڈو ہیں اوندو و بچو تے آکھو جو بے شک اساں

إِسْرَائِيلَ ۖ وَلَا تُعَذِّبُهُمْ قَدْ جُنُكَ بِأَيِّهِ مِنْ
رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝

ہو میں تیل ہے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڈے نال پھرتے انہیں کوں عذاب نہ دے۔

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَبَ
وَتَوَلَّى ۝

۴۹۔ بے شک ساڈوے دی گئی گئی جو جبرہا جھٹلیں
تے منہ پھریں اوندے لے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُؤْمِنُ ۝

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ہوتا ہیں دارب کون۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب اوہے جیہں ہر شے پیدا
کیتی ۝ ول اوں کوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَا فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوند اعلیٰ میڈے رب
کنیں کتاب وح موجود نہ تھو کہدے میڈا رب تے
نہ جھلدے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ ثَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝

۵۴۔ جیہں تہاڈے کیئے زمین و چٹائی ۝ تے اوندے
وح تہاڈے کیئے رستے کہ جنسی تے نھر کنیں پانی
بہانے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
ہوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

كُلُوا وَارْزَعُوا أُنْعِمْنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَىٰ ۝

۵۵۔ کھاؤ تے اپنئے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وح عقل والے لوکیں کیئے ہوں نشان۔

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَىٰ ۝

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیتے ایندے وح اساں
ولا تہا کوں لیسوں تے ولا ڈو جی دفعہ ایندے وچو
تہا کوں کڈھیں۔

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝

۵۷۔ اساں فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اجْمَعْنَا لِنُخْرِجَنَّهُ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

۵۸۔ آکھیں اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يُؤَسِّى ۝۵۰

جو توں ساکوں ساڑے ملک کنیں اچھے جادو نال
کڑھ جڑیوں ۔

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِإِسْحَاقَ مِثْلَهُ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوِّى ۝۵۱

۵۰ - سہن اساں وی ضرور تیردو جادو ایجو جیہاں
گھن اوسوں تے توں اچھے تے ساڑے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اساں چھو تے ہمسوں تے نہ توں برابر
دی جا ہوے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ
ضَحًى ۝۵۲

۵۱ - موسیٰ آکھئے تہاڑے وعدے دا ڈینہہ عید دا
تے کانے ڈینہہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے۔
۵۲ - فرمون ٹر پئے تے اٹھیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۵۳

۵۳ - انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیو و اللہ تے کوڑ
نہ گھڑو ناں تاں تہا کوں عذاب پیہہ سٹھسی تے جیرھا
تے کوڑ ہدھسی او نا کام تعیندے ۔

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَنِيلَكُم لَا تَقْرَءُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
يُفْسِدُكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ وَقَدْ حَآبَ مِنْ أَعْيُنِكُمْ ۝۵۴

۵۴ - او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۵۵

۵۵ - انہیں آکھئے اے جڑو میں جادو گرن تے چاہن
جو تہا کوں اچھے جادو زور نال تہاڑے ملک کنیں
کڑھن تے تہاڑے جڑوے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیوں ۔

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِ لَسَاجِدٌ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذَكُم
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمُ الْمَثَلُ ۝۵۶

۵۶ - تہاں اٹھیاں تدبیریں سوچ گھنوں تہاں
کٹھے تھی کے او جیرھا آج جڑو تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

فَاجْبِعُوا لَكُم كَيْدًا ثُمَّ امْتُوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مِنَ السُّعْطَىٰ ۝۵۷

۵۷ - انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹھیریں یا اساں
پہلے سٹھن والے ہوں ۔

قَالُوا يَٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أُلْقَىٰ ۝۵۸

۵۸ - حضرت موسیٰ آکھئے تہاں سٹھو ہوں ویلے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوڑے جادو دی وجہ کنیں

قَالَ بَلْ أَتَوْا قَادًا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّتُهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَنَزَّلَ ۝۵۹

ایوں بگدے ہن جیویں در کردے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر محسوس کیتے۔

۶۹۔ اسان آکھئے نہ ڈربے شک توں ڈاڑھا ہوں

۷۰۔ جیرا سوٹا تید بے سچے ہتھ و جح او سٹ

جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بنائی تے جادوگر جتھو دی آوے

تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے و جح ڈھ پئے تے آکھوئے

جو اسان موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوں کنیں پہلے

تساں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا

جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہاڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں

ڈیسیاں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اسان وچو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ و نجن والا عذاب

ڈے سگدے -

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئیں انہیں

دے مقابلے و جح اسان تیسکوں کجھ نئے سمجھدے

تے نہ اپنے پیدا کرٹں دالے دے مقابلے و جح توں

جیرا زور لیندیں لاگھن بے شک توں این دنیاوی

زندگی کوں مکا سگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گمن

آئے ہیں تاں جو او ساڈے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سَجْدٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى ۝

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَى ۝

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ

إِنَّهُ لَيَكِيدُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَازْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافِ

وَلَا وَصَلَبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى ۝

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي نَظَرْنَا فَافْضِ مَا أَنْتَ فَاضٍ إِنَّا تَقَفُّنَا

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَنفَى ۝

۱۱۱

مجبور کیستے تھے اللہ سنیں ہوں چنگاڑے تے باقی
رہن والا ۷۔

۷۵۔ بے شک جیرھا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسی بے شک اوندے کیستے دوزخ اوندے
وج نہ مرسی نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے جیرھا مومن بن کے اوسی تے نیک
عمل کر لسی انہیں لوکیں واسطے اپنے درجے ہن ۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وج نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وج ہمیشہ رہن لے
اوند ابدلہ جیرھا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں را تورات گمن و نج تے سکے ہوئے
سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجی
داڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (غرق) پٹن داڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرناں انہیں دا بچا کیتے تے سمندراں
کوں چگی طراں لگا ڈتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدھا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ لے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن
کنیں بجایا ہاتے طور دے سجھ پاسے تہاڈے نال
وعدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہاڈے اتے کھیاں تے
پھیرے لہائن

۸۲۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وج زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھ پندے تے رُل دیندے۔

إِنَّكَ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۵۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۝۵۶

جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۝۵۷

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِبَنِيكَ فَاغْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ لِنَبْلَا مَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَى ۝۵۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَنُفِثَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ۝۵۹
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝۶۰

بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَ
وَعَدْنَاكَ حَابِيبَ الظُّلُمِ الْأَيْسَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنَ وَالسَّلَوى ۝۶۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فَيَبْغِلَ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوِّنَ ۝۶۲

وَاتَّقِ لَفْظًا لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝۳۷

۸۳۔ تے بے شک میں پہوں بخشش والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے مئے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ ۝۳۸

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کڈے آگئیں۔

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتُعَذِّبَنِی ۝۳۹

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھو اوندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝۴۰

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے بک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

فَرَجَّ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبًا أَسْفَاهُ قَالَ يَاقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن سَرِّكُمْ فَآخَلَقْتُمْ مُّوْعِدِي ۝۴۱

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
دل آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چاہندے ہاؤں جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۶۔

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَنِيلْنَا أَوْ زَادَ مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ فَتَنَّاكَ فَكُذِّبَكَ الْفَتَى السَّامِرِيُّ ۝۴۲

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گانہیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں
اوکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَأَخْرَجَ لَهُمُ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمُ وَإِلَهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ۝۴۳

۸۹۔ دل اوں انہیں کیتے بک گالیاں بنائے۔ جنیدے جسم وچ
پاکاں نکلیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او بھل گئے۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰۔ کیا او بڑہے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

صَرَآ وَلَا نَفْعًا ①

۴

جواب نہ ڈیندا ہاتے نہ انہیں کون نقصان پہنچا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُودٌ مِنْ قَبْلُ يَقُولُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ②

۹۱۔ ہارون انہیں کون موسیٰ دے آؤں نہیں پہلے اکھ ڈتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہا کون امتحان وچ سنیا گئے بے شک تہا ڈارب رحمن تہاں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ③

۹۲۔ انہیں اکھن جو اسان او تیں ایندی عبادت کریں رہ ویسوں جے یں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُودُومَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ④

۹۳۔ آؤں اکھن اے ہارون کیوں تیکوں ہلکيا ہا جیلے تیں انہیں کون گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَنْعَصَيْتَ أَمْرِي ⑤

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ۵۔

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ⑥
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ⑦

۹۵۔ اوں اکھن میڈی نا دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈڑاؤں جو توں اے اکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نویں رکھیا۔

قَالَ مِمَّا خَطَبُكَ يَاسَافُ ⑧

۹۶۔ موسیٰ اکھن جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكَ لِي النَّاسُ ⑨

۹۷۔ اوں اکھن میں او شے ڈٹھی ۵ جبریں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گاہیں من گدھیاں تے دل انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چٹکا کر کے ڈکھالے ۵۔

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑩

۹۸۔ اوں اکھن توں وچ تے تیبے کیتے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ دوا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیبے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ ٹال سبکسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں
ضرور سٹریسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہاڈا خدا اللہ اوندے سوا یا کوئی معبود
نئیں اوہر شے کول جائدے۔

۱۰۰۔ ایویں اساں تیبڑے اتے پہلے لوکس دیاں خبراں
بیان کریندے ہں تے اچے ولو اساں تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہہ وڈا بار چسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیوٹ
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچا ویسی اساں اول ڈینہہ
مجریں کول ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آپت وچ ہوئے ہوئے گاہیں کرلن لساں صرف
ڈاڈا صدیاں رہ گئے۔

۱۰۵۔ اساں ڈاڈھا جائدے ہں جو او آبدن جلیے
انہیں وچو ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچدن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پٹ کے
سٹ گھتیسوں۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔
۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھسیں نہ اچائی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿٩﴾

۱۰۹۔ اوں ڈیہہ لوک سبڈن والے دے پھوٹڑ
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں چکیاں تھی ویسین
تے سوائے کھسکھس دے کوئی آواز نہ سنسین۔

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَجَىٰ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠﴾

۱۱۰۔ اوں ڈیہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اوندے جیکوں رحمن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی کمال
تے اور امنی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١﴾

۱۱۱۔ جو اوندے آگے اوںکوں چاندے تے جو اوندے
پچھڑے اوںکوں دی اوندے علم کول او گھیرا نہیں پاسگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١٢﴾

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہوں والے خدا کیتے چہرے بھگتے
پتے ہوسن تے جیوں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ لَهُمْ مُمْرِسٌ وَلَا يَخْفُ
ظُلْمًا وَلَا هُمْ مَخْشَوْنَ ﴿١٣﴾

۱۱۳۔ تے جیرے نیک کم کریسین تے مومن ہوسن اوں
کہیں ظلم کنین ڈرسن تے نہ حق کھوین کنیں۔

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١٤﴾

۱۱۴۔ تے ایویں اسان قرآن کول عربی وچ بہائے تے
اوندے وچ ہر قسم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھول
کے بیان کر ڈتن تاں جو او متقی بنن یا انہیں کول خدا
دے ذکر دانواں طریقہ ڈسے۔

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْهَيْكَلِ الْهَيْئَةَ وَلَا تَعْبَلُ بِالْقُرْآنِ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يُقَضَّ إِلَيْكَ وَجْهُهُ وَفَلَّوْثَ ذَنبِي
عِلْمًا ﴿١٥﴾

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سنسین ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیرے آتے پوری کر ڈتی ونچے ہا اسے آہوارہ
آے میڈے رب میڈے علم کول ودھا۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يُخْلَعْ
لَهُ عَزْمًا ﴿١٦﴾

۱۱۶۔ اسان آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندانیکوں توڑن
دا ارادہ نہ ہا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ﴿١٧﴾

۱۱۷۔ تے اسان فرشتیں کول آکھیا جو آدم کول سجدہ
کرو ایس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیرا
تے تیرے زال دا دشمن تال ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوے ول توں معیبت وق پئے وچیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیرے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلو کھا رہیں تے نہ نیلکا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترساتے نہ دھپ وق ستریں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وق اے دسواس پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہن
والا ون ڈساں تے ایجی بادشاہی جیسی کڈاہیں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدا انہیں دیاں
کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اٹھے آپ کوں ولہیٹی پئے
گین۔ تے آدم اٹھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں بٹ گیا۔

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چن گدا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تال سارے اتھو نکل ونجو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت آوے
تے جیہا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
اوگراہ تھیسے تے نہ او ہلاک تھیسے۔

۱۲۵۔ تے جیہا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگداہم۔

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُتْ ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا
وَطِفَافًا يَنْصِفُنِ عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جُنُودًا لِّبَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَنَا
يَا بَيْنَكُمْ مَتْنِي هَدَىٰ هَٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هَٰذَا فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْفَىٰ ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنُحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۶

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْفَى ۝۱۸

۱۲۷۔ او آکسمی ایویں ہے تیبڑے کولوساڑیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کول بھلا ڈتا آج اساں ایویں
تیکوں بھلندے ہیں۔

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝۱۹

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات
تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۱۹۔

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشُونَ فِي صَلَاتِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّبُوَّةِ ۝۲۰

۱۲۹۔ کیا انہیں کول ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کول
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھوڑیں وچ ٹردے دن
بے شک ایندے وح عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامَ آجَلٍ
مُّسَمًّى ۝۲۱

۱۳۰۔ تے جے تیبڑے رب ولو ہک لال نہ تھی مجھے
ہاتے اوندرا دقت مقرر نہ تھیا مجھے ہاتے اے
عذاب انہیں کول چمڑیا رہ وچے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ أَنَايِ الْبَلِّ فَسَبِّحْ
وَاطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۲۲

۱۳۱۔ جیرھا کجھ اے آبدن توں اوندے تے صبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے پڑن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈیندے دے حصیں
وح وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تُدْرِكْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَعَ تَابِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِيُفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۲۳

۱۳۲۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنہیں کول اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالیں ہن تاں
جو اساں آزمائش کروں تے تیبڑے رب دا رزق
چنگا ۱۳۔ تے باقی رہن والا ۱۳۔

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۲۴

۱۳۳۔ تے اپنے گھر والیں کول نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نلے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پر پگھاری
والا ۷۰ -

۱۳۴ - تے او آہن جواں پٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں
آیا جیرا پہلی کتابیں وچ مایاں تھیں۔

۱۳۵ - تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آون کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں ہا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذیل تے بے عزت تھیو دوں ہا۔

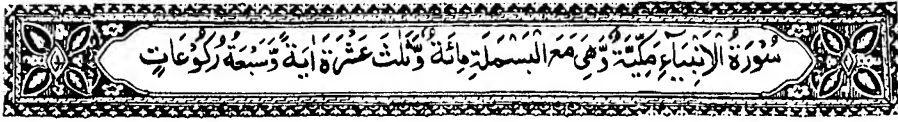
۱۳۶ - توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظا کریندا پئے ول
تساں وی انتظا کر دتھا کوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلا تے کون ہدایت پاوون
والا ۷۰ -

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى ۝

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
الضَّلَاطِ السَّوِيَّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

۝

سورة انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَنُونَ ③
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُشْرِكُونَ ④
 قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤
 بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ⑥
 فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑦
 مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَاهُمْ أَفْهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑧
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑨
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں مال جیر حا بن منگئے ڈیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
 ۲۔ لوکین کنیں حساب گھنٹ دا وقت کو لہو آگئے تے او غفلت وچ منہ پھیریندے دیندن۔
 ۳۔ انہیں دے رب ول کو کوئی نواں ذکر انہیں دوئیں اندا سوائے ایندے جو اوکوں او سندن تے کھلدن تے مذاق کریندن۔
 ۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس دلیو تے تساں ڈہرے پئے ۷۔
 ۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں گالیں کل جیر حیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں جائن والا ۷۔
 ۶۔ جھوٹے اکھنیں نیں جو اے پیٹے سیدھے خواہن اے آبلہ چاٹناشی تے اے شاعر۔ لے ساڈو اویں نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹے گین۔
 ۷۔ انہیں کنیں پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
 ۸۔ اسان تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بنا کے پیٹے لے اسان انہیں دوو می کریندے لے جے تساں نوہے جائدے تے انہیں کنیں کچھ گھنوں۔

- ۹۔ اسل انہیں دا ایجھا جسم نہ بٹایا با جو او کھاٹا نہ
کھندے تے نہ او ہمیشہ رہی والے بن۔
- ۱۰۔ اسل جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا با او پورا کر ڈتا
تے اسل انہیں کول نجات ڈتی تے اجیکوں اسل
چاہندے ہیں نجات ڈیندے ہیں تے حد کنیں دوڑن
والیں کول اسل ہلاک کیتے سے۔
- ۱۱۔ اسل تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے
کیتے نصیحت کیا تساں عقل نو بے کریندے۔
- ۱۲۔ کتیاں دستیاں بن جیریاں ظلم کریندیاں بن اسل
انہیں کول اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد
اسل بی قوم کول پیدا کیتے۔
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڑے عذاب کول ڈٹے تے
پچیس او کنیں درکن گب بین۔
- ۱۴۔ (اسل آکھئے) درکو نہ تے اپنی آرام والی شیں دو تے
اپنے گھریں دو ولوتاں جو تساں کنیں پکھا وچئے۔
- ۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اسل ظالم
ہا سے۔
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیں جے تیں اسل
انہیں کول کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی
ساری رونق برباد متی گئی ہائی۔
- ۱۷۔ تے اسل آسمان زمین تے جو او نہیں دے ادھ وچ
محض کھینڈن کیتے پیدائیں کیتا۔
- ۱۸۔ جے اسل اپنے آپ کول دندلاوٹن کیتے کئی شے بٹاؤں چاہوں
ہاتے اسل اوکوں اپنے نال بٹاؤں ہا۔ اسل کر سگدے ہا سے۔
- ۱۹۔ اسل سچ کول کوڑ تے سیدے ہیں تے او اندل
بھیا کڈھ سیدے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے
- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا
كَانُوا خَالِدِينَ ①
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا السُّورَةَ ②
لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ③
وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظُلُمُهُمْ وَأَنْشَاءُ
بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ④
فَلَمَّا أَحْسَنُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْتَضُونَ ⑤
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَمَلِكُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَنْسَوْنَ ⑥
قَالُوا يُونُسُ إِنَّهُ لَمِنَّا ظَالِمِينَ ⑦
فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا
خَبِيرِينَ ⑧
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَابَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ⑨
لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُ لَهُ مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فُوعِلِينَ ⑩
بَلْ نَقْذِرُ الْبَاطِلَ فَيَمُوتَ مَعَهُ فَأَذًا
هُوَ أَهَقُ وَلكُمُ الْوَيْلُ وَمَا تَصِفُونَ ⑪

- تہاڑے اتے تہاڑی گاہیں دی وجہ کیں افسوس۔ ۱۰
- ۲۰۔ جو آسانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندرے کوں لہوہن اوندی عبادت کئیں نہ تکبر کریندن تے نہ ٹھکرن۔
- ۲۱۔ رات ڈہیند اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیدے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسان وچ اللہ دے سوا بے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گیڑ پئے دجے ہا۔ اللہ سیٹیں ہیرا عرش دارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اوں کیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کیں کچھا ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندرے سوا انہیں بے معبود بنا گدمن توں آکھ اپنی دلیل گمن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے دی جبرے میڈے نالہن تے میں کیں پہلے لوکیں کیتے دی بزرگی دا سبب انہیں وچ اکثر لوک سچائی کوں سناںدے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ اسان تیں کئیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے دئی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے او تے پاک تے سچ لے سہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کیں ودھدے نیں تے محض ہوندرے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او جانڈے جو انہیں دے اگوہ تے جو انہیں دے پچھوہ تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیدے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ۚ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۙ
- يُسَبِّحُوْنَ اَيْلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْثُوْنَ ۝
- اَمْ اَتَّخَذُ الْاِلٰهَ مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْسِفُوْنَ ۝
- لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلٰهٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝
- لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْشَئُوْنَ ۝
- اَمْ اَتَّخَذُ دٰوِیْنَ دُوْبَیْہِ الْاِلٰهَۃَ ۚ قُلْ هَاتُوْا بُرْہٰنَکُمْ ۚ
- هٰذَا ذِکْرٌ مِّنْ مَّعٰی وَ ذِکْرٌ مِّنْ قَبْلِیْ ۚ بَلْ اَکْذَبُوْهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فِہُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحٰی اِلَیْہِ اَنۡہٗ لَاۤ اِلٰہَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْٓنِیْ ۝
- وَقَالُوْا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَہٗ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّکْرَمُوْنَ ۝
- لَا یَسْبِقُوْہُۙ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِہٖ یَعْمَلُوْنَ ۝
- یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْہِمْ وَ مَا خَلْفَہُمْ وَ لَا یُشْفَعُوْنَ اِلَّا بِاِیْمٰنٍ اَرْتَضَ وَہُمْ مِنْ خَشِیَّتِہٖ مُّشْفِقُوْنَ ۝

خدا را مہی ہوئے تے او ہوندے ڈر کنیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرا انہیں وچو آکھے جو میں خدا دے سوا مہبوداں
تے اساں اوکوں دوزخ وچ بیٹھوں تے خالیں کوں
اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافر نیں ڈیندے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں الجوانج کیستے
سے تے اساں پانی تال ہر شے کوں جیندا کیستے کیا او
نیں میندے۔

۳۲۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بٹائن تال ہوا و مہبوداں
امب وچ نہ بھس و نجن تے اساں زمین وچ پلہ پلہ
راہ بٹائن تال ہوا و راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں
دے نشانیں کنیں منہ پھرن۔

۳۴۔ او ہوا میں رات تے ڈیندے سمجھتے چندر کوں
پیدا کیستے تے ہر شے اپنے گھر دے چوہار پھری پئی ہے۔
۳۵۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نیں بٹایا جیکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مرو نجیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت و امڑا چکھتے تے اساں چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولے۔

۳۷۔ تے جیسے کافر تیکوں بڈن تیبے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہو جیرا تہا بڈے مہبوداں ویاں برائیاں ڈسیندے
تے او آپ رحمن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ کھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنے

وَمَنْ يُقْلُ مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا زُجُجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تَارِعُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَحْدُوكَ إِلَّا هُزُؤًا
أَهْدَى الَّذِينَ يَنْذَرُكَ الْهَاسِكُمْ وَهُمْ يُذَكِّرُ الْإِنْسَانِ
هُمُ كَافِرُونَ ۝

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْفَى بِرَبِّكَ آيَاتِي فَلَا

تَسْتَعِزُّوْنَ ۝

وَيَقُولُوْنَ فَاِنَّ هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۝

نشان ڈکھیاں تاں جلدی نہ منگو۔

۳۹۔ تے او آبدن جے تاں پچھے ء تے لے وعدہ کڈلن پورا تھیس۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُؤْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝

۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون با جو جلال او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ بنا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ولسی۔

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب بٹاؤن دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وحی ملی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِاللَّيْلِ سَجُودًا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبھن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدھے۔

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرِّحْمٰنِ ۚ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ۝

۴۳۔ توں اکھ ڈے تہا کوں رات ڈینہد رحمن خدا دی پکڑ کنیں کوں بچیندے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔

اَمْ لَهُمْ اِلٰهَةٌ تَسْتَعْتَمُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ قِيَّاتٌ يُّصْحَبُونَ ۝

۴۴۔ یا کیا انہیں دے ایجھے معبود ہن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی ہن سبکدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۚ اَفَهُمُ الْغُلْبٰوْنَ ۝

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڑے کوں بہوں سارا سامان ڈتا ماسے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈبڈبے نیں جو اساں زمین کوں چودھار گھیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڑھے تھی ولسن۔

قُلْ اِنَّمَا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَمْنَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ اِذَا مَا يَنْذَرُوْنَ ۝

۴۶۔ توں آکھیں تہا کوں محض وحی دے نال ڈریندا پیان تے او بوڑھے سب نہ نیں سترے جیلے انہیں کوں ڈرایا دینے

وَلٰكِنْ مَسْتَهْزِءَةٌ مِّنْ عَدَابِ رَبِّكَ يُقَالُوْنَ يٰوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیبڑے رب دے عذاب دا جھڑکا بلے تے او ضرور آکھسن ہائے اسوس اساں بے شک

ظالم ہاے۔

۴۸۔ تے قیامت دے بُرینہ اساں انصاف دیاں ترطریاں رکھسوں تے کس تے فراوی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنن وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے بُتن تے روشنی بُتی تے پرہیز گاریں کیتے نصیحت بُتی سے۔

۵۰۔ (مثنیٰ اومن) جیرھے اپنے رب کیں اول ویلے دی بُردن جڈاں او دھر ہون تے قیامت کیں دی بُردے رو ویندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرھا اساں ہائے کیا لتاں ایندا انکار کریندے۔

۵۲۔ تے یں کیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سنبھ بڑتا ہاتے اساں اوکوں چچی طراں جاندے ہاے۔

۵۳۔ جڈاں اول اپنے پیو تے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا بن جنہیں نے اگوتساں بیٹھے رہندے۔

۵۴۔ انہیں آکھئے اساں اپنے پیو جڈاں کوں انہیں دی عبادت کریندا بڑٹھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھئے لتاں تے تہا بڑے پیو جڈاں کھلی گمراہی وچ بن۔

۵۶۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال پٹ مریندا پئیں۔

۵۷۔ اول آکھئے سچ اے ہے جو تہا بڑا رب آسا میں تے زمین دارب میں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہا بڑے ساڈے ایندا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہا بڑے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُودَلِ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَحْسُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّكَاةِ مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿۵۳﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّائِئَةُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۵۴﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿۵۵﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۵۶﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵۷﴾

قَالَ بَلَىٰ رَبَّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۸﴾

وَنَالِلَهُ لَا كَيْدَ لَنَا أَصَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا

- مُذِيرِينَ ۵۸
- ۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے دہے
بُت دے تاں جو او اونڈول آون۔
- ۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیں کیتے
بے شک او ظالمیں وچو ہے۔
- ۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن
انہیں کوں گالیں کدھیندا سٹئے۔
- ۶۲۔ انہیں آکھئے اوکوں لوکیں دے ساٹے گھن آڑاں جو
او کوئی فیصلہ کرن۔
- ۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
حشر تیں کیتے۔
- ۶۴۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے دہا کھرے انہیں کیں
پچھو جے او الا سبکدن۔
- ۶۵۔ ول او اپنے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک
تساں ہی ظالم ہوسے۔
- ۶۶۔ ول او بہوں شرمندہ تے لا جواب تھی گئیں تے راکھئے
نیں ا تیکوں پتہ جو اے الہندے نیں۔
- ۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں
دی عبادت کریندے ء جیرے نہ نفع پچھندن تے نہ تہاکوں
نقصان پچھندن۔
- ۶۸۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا بنہیں دی عبادت
کیوں کریندے ء کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔
- ۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں سالو تے اپنے معبودیں دی مدد
کرو جے کجھ کرٹے وے تاں۔
- ۷۰۔ اساں آکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھڈی تھی ونج
تے اوکوں پچا گھن۔
- فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
الْيَبْرُجُونَ ۵۹
- قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۶۰
- قَالُوا سِعْنَاءٌ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۱
- قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ
يَهْتَدُونَ ۶۲
- قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِ يَا بَرِّهِيمُ ۶۳
- قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَيْدُهُمْ هَذَا فَتَلَوْهُمْ إِنْ
كَانُوا يَنْظُرُونَ ۶۴
- فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّهُمْ الظَّالِمُونَ ۶۵
- ثُمَّ نَاسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ
يَنْظُرُونَ ۶۶
- قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۶۷
- أَفِ تَكْفُرُوا لِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ۶۸
- قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ۶۹
- قُلْنَا يَبْرُكُوا بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ۷۰

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک و ارادہ کیتے تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جاتے پھلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت دُتی ہائی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یوثرالیعقوب دُتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بٹائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کوں امام بٹائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت دُیندے بن تے اساں انہیں دو چچی گاہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ دُیوون دی وحی کیتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم دُتے تے اساں اونکوں اوں وسیکنیں پھائے جرمی گندے کم کریندی ہائی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم ہائی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچوہا۔

۷۷۔ تے نوح کوں یاد کرو میں ساکوں میں کینیں پہلے سُبَّیے تے اساں اوندی دعا سنی تے اونکوں تے اوندے پُہر کوں بیہوں دُہی تکلیف کینیں بچایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جنیں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کوں دی جڈاں اور پھر دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہا۔

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَانَ جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبِيدِينَ ۝

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ۝

وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَخَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لَكُمْ شَاهِدِينَ ۝

فَفَقَهُنَّهَا سُلَيْمٌ ۖ وَكَلَّا إِنَّا خُلْنَا وَعِلْمًا زَوْ
سَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْإِسْحَاقَ وَالْطَّيْرَ ۖ وَكَلَّا
فَعِلِينَ ۝

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کچھ دی تے
اے اساں کر سگدرے ہا سے۔

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لَتَمْتَصِتَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڑے کیتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں پچھاوے کیا تہاں
شکر کریندے ہا۔

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَكَلَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ۝

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں رکھی ہوا لائی ہا سے
جیرمی اوندے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سمجھ کچھ چاندے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفُوضُونَ لَهُ وَيَعْلَمُونَ
عَمَّا دُونِ ذَلِكَ ۖ وَكَلَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

۸۳۔ تے کچھ بہوں باغی لوک اشیجھے دی بن جیرمے اوندے
کیتے ٹپیاں مریندے ہن۔ تے ایندے علاوہ بے کم دی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگہبان ہا سے۔

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنے رب کوں سڈیا جوڑینک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكُشْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى
وَمَثَلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى
لِّلْعَبِيدِينَ ۝

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اوں کوں
ڈکھ ہا اوں کوں بٹا ڈتا تے اوں کوں تے اوندے ڈپر کوں
تے اوں جو جینس بہیں کوں اپنے ولو رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے اے لضمیت۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْ يُرَىٰ وَذَا الْكُفْلِ كُلُّ مَن
الضَّيِّقِينَ ۝

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے
سارے صبر کرن والے ہن۔

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیتا جینک
اونیک بن۔

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑیج کے ٹریگے تے

عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۖ فَاسْمِعْنَا لَكَ ۖ إِنَّكَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۸﴾

اونکوں یقین پا جو اسان اونکوں اصول تنگ نہ کریں تے
میںیں وچ ساکوں سببیں تے اکھیں جو تیرے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہویں بے شک میں ظلم کرن والیں
دچار ہاں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۹﴾
وَذَكَرْنَا لِرَبِّكَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ اسان اوندی دعا کوں سنا تے مونجھ کنیں پچایا
تے ایویں اسان مومنین کوں بچیندے ہیں۔
۴۰۔ ذکر کیا کوں دی جڈاں اوں اپنے رب کوں سببے
لے میںڈے رب توں میگوں کلبانہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چنگا وارث ہوں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
ۖ زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِئُونَ فِي الْخَبْرَاتِ وَ
يَدْعُونَ غَبَابًا وَرَهْبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے اسان اوندی دعا کوں سنا تے اونکوں بچا ڈتے
سے تے اوندی زال کوں دی تندرست کر ڈتے
بے شک لے سارے لوک پیچھے گئیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیارنال وی تے ڈرنال دی سببیں
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جس اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پتر کوں دنیا کیے بک نشان بنائے۔

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ بے شک اے تہاڈی امت بک امت تے میں
تہاڈا رب ہاں تہاں میںی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا
لِجُوعٍ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے انہیں اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دند
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لَّسَعِيدٍ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَاشِعُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے جیرھائیک کم کر لیں تے مومن ہوسی اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دلی تے بے شک اسان
عملیں کوں کمیندے پئے ہیں۔

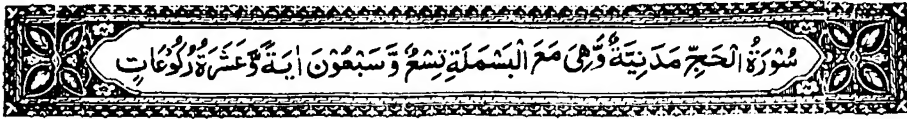
وَحَرَمٌ عَلَىٰ قَوْمٍ أَهْلُكُمَا أَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے اسان جیرھی وستی کوں تباہ کیے حرام جے او
اتھاں ولا دل آون۔

- ۹۷۔ تے جڈاں یا بوج تے ما بوج کھول ڈتے ولین تے
او ہر اچی تے جھکی جا تو پ کے پھیل ولین۔
- ۹۸۔ تے سچا وعدہ کو لہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجر کنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن بائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل با سے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم با سے۔
- ۹۹۔ تے اس تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے دے
سب دوزخ دا بل بن تے سارے ایندے وچ پھرو۔
- ۱۰۰۔ جے او معبود ہون با تے لے دوزخ وچ نہ پھرن با
لے سارے او اندے وچ پئے رہن۔
- ۱۰۱۔ تے او اندے وچ چکیاں مرلین تے او او اندے وچ
کئی گال نہ سنن۔
- ۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیتے این کنیں پہلے اسال چبکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھئے ولین۔
- ۱۰۳۔ او او اندی کوئی نہ سنن تے جویں انہیں دے دل کر لین
اوین ہمیشہ رہن۔
- ۱۰۴۔ وڈی تول وڈی پریشانی دی انہیں کول مونجہ نہ کر لیں
تے فرشتے انہیں کول بسن تے آکھن اے او ڈینہر جیندا
تھا ڈے نال وعدہ کیا گیا ہا
- ۱۰۵۔ جڈاں اسال آسان کول الیوس ولہیوس جویں ہنیاں
کھاں کول ولہیٹ گھنن جویں اسال پہلے پسدا
کیتے الیوس ولا پیدا کر لیسوں۔ لے ساڈا وعدہ ویشک
اسال کرن والے ہیں۔
- ۱۰۶۔ تے اسال زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے کھ ڈتے
جو بے شک این زمین دے اوہے وارث تھیں جیرھے
میدے نیک بندے ہون۔
- حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَابُجُجٌ وَمَأْجُجٌ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۹۷﴾
- وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذْ أَخَذَ شَاخِصَةً أَبْصَارَ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾
- إِنَّمَا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿۹۹﴾
- لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾
- لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾
- إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبَعَدُونَ ﴿۱۰۲﴾
- لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾
- لَا يَحْرُغُهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمْ الْمَلَكُ
هَذَا يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾
- يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَنَاطِي السَّجَلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾
- وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

نہ

- ۱۰۷۔ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلَعًا لِّقَوْمٍ عَمِيْدِيْنَ ﴿۱۰۷﴾
وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾
قُلْ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاِيَّ اَنْتَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۹﴾
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اَدْنٰكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ وَّاِنْ اَدْرٰى
اَقْرَبِيْٓٔ اَمْ يَبْعِيْدُ مَا تُوعَدُوْنَ ﴿۱۱۰﴾
اِنَّكَ يٰعَلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾
وَاِنْ اَدْرٰى لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰی
حٰیٰٓٔ ﴿۱۱۲﴾
قُلْ رَبِّ اٰخِمْ بِالْحَقِّ وَرَبَّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ
عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ۙ ﴿۱۱۳﴾
- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینہ ۙ
۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بیٹھے۔
۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی ۙ
جو تہاڈا خدا ہک کیا تاں اے گال منسو۔
۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
ہکا گال کر دیتی ۙ تے میگوں پتہ نہیں جو جیرہا تہاڈے نال
وعدہ کیا گئے او کو لہو ۙ یا بریں ہے۔
۱۱۱۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جانڈے تے چرھی تاں
لکیندے ۙ او نکوں وی جانڈے۔
۱۱۲۔ تے میں نہیں جانڈا جو او تہاڈے کیتے آزمائش یا ہک
وقت میں فائدہ ۙ۔
۱۱۳۔ اوں آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
سبڈا رب رحمان تے کافرو تہاڈی گالیں تے اوں کہیں
ہی مدد منگی ویندی ۙ۔

سورت حج مدنی ۷۸ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے وڈیوں
والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

۲۔ اے لوکاں پٹے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا نزلہ
بہوں وڈی شے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

۳۔ جڈاں تساں ڈیکھو ہر کھیر پلاوڈ والی تریمت جیکوں
کھیر پلیدی پئی ہوسی او بھل دیسی تے ہر حمل والی تریمت
حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکین کول و پھلدا ہویا ڈیکھیں
تے او وپھلے ہوئے کاء نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا
عذاب وڈا سخت۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

۴۔ تے لوکین وچو کجھا نیجھے ہن جیرے اللہ دے متعلق
بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو
ڈروں۔

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ⑤

۵۔ اوہدے متعلق فیصلہ ۷ جو بے شک جیرھا انہیں نال
سنگت لیسی تے بے شک او اوں گمراہ کر ڈیسی تے
اونکوں دوزخ دے عذاب دو گھن دیسی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبَيِّنَ لَكُمْ وَنَقِزُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرْذَلُ إِلَىٰ آدِلٍ الْعُصْرِ لَبِكَ لَا يَعْلَمُ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکاں جے تساں دل اٹھن وچ شک وچ ہوے
تے اساں بے شک تہا کول پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا
پھیں نطفے کنیں دل چوڑن وال شے کنیں تے پورے لوتھڑے
کنیں تے ادھورے لوتھڑے کنیں تاں جو اساں تہا بڑے
اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحیں وچ کھ مدت تیں جے تیں
اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے دل اساں تہا کول بال دی شکل
وچ کدھیندے ہیں دل تساں جواں تھیندے ۷ تے

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَنَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

تہاڑے وچ کچھ مرویدن تے کچھ پدھے پیچھے تھی ویدن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کچھ پتہ نیئں لگدا۔ تے توں
زمین کوں اچڑیا ہویا بڑھیں تے جیلاں اساں اوندے اُتے
پانی لہندے یں تے او جو سب وچ آویدی ہوتے دھن
پئے ویدی ہوتے ہر قسم دیاں سونھیاں رُمیں چھاوٹ
پئے ویدی ہ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سچا ہوتے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۸۔ تے بے شک قیامت آوٹ والی ہ اوندے وچ کوئی
شک نیئں تے بے شک اللہ سیئں انہیں کوں اٹھلیسی جیرے
قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

۹۔ تے کچھ لوک بن جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَأَنِي عَظُمِهِ يُفْضِلُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ
الْحَرِيقِ ۝

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ دی ذلت تے قیامت
دے بُزینہ وی اساں اوکوں ساڑن والا عذاب پچیسوں۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ۝

۱۱۔ اے ات گاہوں ہ جو تیلے سے بھتیں پہلے بیٹھے تے
بے شک اللہ سیئں بندیں تے ظلم کرٹ والا نیئں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لَّا طَمَآنٌ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ تَخْشَرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

۱۲۔ تے کچھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویدن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویدن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھٹا ہوتے اے کھلا
گھٹا ہ۔

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَضُرُّهُ وَمَا لَّا
يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سبب بندے پیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہنچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی ہ۔

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ تَفْعِلَهُ لَيْسَ
الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ⑤

إِنَّ اللَّهَ يَدْعُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ⑥

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيبُ ⑦

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ
مَنْ يُرِيدُ ⑧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَ
النَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالنَّاسُ وَكَثِيرٌ مِمَّنْ لَا يَشْعُرُ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑩

يَا أَيُّهَا

۱۳۔ او انکوں سب سے جیسا دیکھو اور دے فائدے کتنے
زیادہ کو لوہو بہوں گندہ آتے بہوں گندہ سنگتی ۵۔
۱۵۔ بے شک اللہ سب مومنین کو تے نیک کم کرٹ
والیں کو باغیں وچ داخل کرلیسی جنہیں وچ نہراں
وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۱۶۔ جیسا حقین رکھندے جو اللہ سب اوندی دنیا تے
آخرت وچ ہرگز ورنہ کرلیسی تے او آسمان تیں کہ ورمی
گھن ونبجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر
جیسا او انکوں کا وڑ لویندی پئی ۵۔
۱۷۔ تے اسال ایوں اینکوں کھلے کھلے نشان بنا کے لہٹے
تے بے شک اللہ سب جینکوں چاہندے سدھارا
ڈکھلندے۔

۱۸۔ بے شک جیسا ایمان گھن آئن تے۔ ہودی تے مابن
تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرک بے شک اللہ سب
انہیں دے درمیان قیامت دے ڈیہر فیصلہ کرلیسی بیشک
اللہ سب ہر شے تے نگران۔

۱۹۔ کیا توں ڈیہا ئیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمان
وچ تے سمجھ تے چندرتے تارے تے پہاڑ تے درخت
تے ڈنگرتے بہوں سارے لوک اللہ سب دی فرمانبرداری
کریندے پین تے بہوں سارے ایجنے بن جنہیں دے
کیسے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جینکوں اللہ ذلیل
کرے او نہ کوئی عزت ڈیون والا ئیں۔ بے شک اللہ
جو چاہندے کریندے۔

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹوٹن جیسا اپنے رب دے معاملے
وچ بھڑے پین تے جیسا کافر انہیں کیسے بھادے
کپڑے بنائے گھین تے انہیں دے سیریں تے بہوں تے

هَذِهِ خَصَصْنَا فِي دِينِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِمَّنْ تَارِدُ يَصُبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ⑪

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈھیں وچ او دی تے چڑھ دی بھلی ویسی۔

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھوڑے بوسن لوہے دے۔

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

۲۳۔ جڈیں وی او باہر نکلیں دا ارادہ کر لیں غم کنیں بچن کیتے ولا اوندے وچ ولائے ولین تے آکھسی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۲۴۔ بے شک مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کر لسی جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیالیاں بوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگن پلائے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے بوسن۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

۲۵۔ تے چگیں گاہیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف کے راہ دکھائے ولین۔

وَهُدُوا إِلَى النَّبِيِّ ۖ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۝

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان سارے لوکیں کیتے بٹلے رکیندن جیہی برابر اتھاں رہن والیں کیتے تے جنگل دے رہن والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ ڈنگ پیدا کریندے اسان اوکوں دکھ والا عذاب ڈھیسوں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً يُنْعَكِفُ فِيهِ الْبَنَاءُ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ يُظْلَمِ تَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ الْإِيمِ ۝

۲۷۔ تے جڈیاں اسان ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہن دا موقع جوتا باسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک بنادیں تے میڈے گھر کوں طواف کرن والیں کیتے تے کھرکے عبادت کرن والیں تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک کر۔

وَلَاذِبًا إِلَىٰ نَارِهِمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكُ فِي شَيْءٍ وَظَهَرَ بَيْنِي لِلظَّالِمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالْوُكُوعِ السُّجُودِ ۝

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سڈ لوک تیرہوڑ دے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر اوں راہ تو اون جیرھا بریں

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَيْنِي ۝

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈیہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کول ڈبگر ڈھور ڈتن۔ تاں انہیں داس کھاؤ تے جکھے تے فقیر کول وی کھاؤ۔

۳۰۔ دل او اپنے گند دھوون تے نذران پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چگا ۷ تے تہا ڈے کیتے ڈبگر حلال کیتے گئیں سوائے انہیں دے جیرھے تہا کول ڈسے گئیں تے تاں بیتیں دی پلیتی کیں بچو تے کوٹریں گالہیں کیں وی بچو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کول منوتے شرک کیں بچو تے جیرھا شرک کر لیسے تے او ایویں ہے جیویں آسمان کیں دھائے پئے تے پھی اونکول جھپ چیندن یا اونکول ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلہی دا تقویٰ ۷۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا ڈے کیتے فائدہ ۷ تے ول اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طریقہ مقرر کیتے ناں جو او اوندے اتے اللہ داناں گھن ات گالہوں جو اوں انہیں کول ڈبگر ڈتن تے تہا ڈا ہکو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کول خوشخبری ڈے ۷ جنہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

لَيْسَ هَذَا وَمَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْتَانِ ۖ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٢﴾

حَقَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ السَّمَاءُ فَتَخَفَطَ الطَّيْرُ ۖ أَوْ تَهَوَّىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ﴿٣٤﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَإِلَهُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَكَثِيرٌ مِّنْ الْمُخَلَّبِينَ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا آصَابَهُمْ وَالْمُقِيبِي الصَّلَاةِ وَمِنَ الرِّزْقِ
يُنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیرھا بڑکھ آوے اوندے اتے صبر
کریندن تے نماز پٹھاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَالْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَیْرَةٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّيْنَا جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا النَّفَائِعَ
الْمَعْتَدَةَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کیتے اللہ
سے عزت والے نشان بٹائن تے انہیں وچ تہا بڑے کیتے
چھوٹائی تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جڈاں او پاسیں دے بھر دے
یہوں تے انہیں داگوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فقیروں کول دی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو لتاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
پہنچدا تے اللہ سیں کول تہا بڑا تقویٰ پہنچدے ایویں
اللہ سیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
لتاں سدھا راہ بڑ کھاؤ تے اللہ سیں دی وڈائی بیان
کرتے نیکی کرن والیں کول خوشخبری دے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سیں مومنین واپچاؤ کریندا رہی
بے شک اللہ سیں کہیں دی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نہیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیر سے لوکیں نال جنگ کیتی دیندی تے انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

إِلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیر سے گھریں کہیں ناحق کدھے گئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے جے
اللہ سیں لوکیں کول ہک بے کہیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودی دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا دیندے تباہ کر

ڈتیاں وُجُن ہا تے جیرھا اونڈی مدد کر لسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدد کر لسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیووں
تے اے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈسین تے نیکی دا کم
ڈسین تے برائی کیں کرکین تے ساریں کہیں دا انجام
الشدود۔

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں
وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں وسمی ڈتی تے
دل میں انہیں کوں پکڑا گدھے تے میڈا پکڑن کینجا
۴۶۔ کشیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈتے
جو او ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہٹ اپٹے چھتیں
تے ڈٹھیاں پین تے کھو اہڑیے پین تے اچیاں
ماڑیاں تباہ وسمی گئیں۔

۴۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جو انہیں دے دل
سمجھن والے وسمی وُجُن بایا کن سٹن والے وسمی وُجُن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سینیں دین۔

۴۸۔ او تیں کیں جلدی عذاب مگدن تے اللہ اپٹے
وعدے دی املو غلات درزی نیس کریندا تے بیٹھ
ہک ڈینہہ جیر معاتساں گنیدے عڑ تیڈے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کور اساں مہلت ڈتی

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۴۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿۴۳﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿۴۴﴾

وَاصْحَابَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
تُجْرًا أَخَذَ لَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۵﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مُعَذَّلَةٍ وَقَصْرِ
مُشِينٍ ﴿۴۶﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الضُّلُوبِ ﴿۴۷﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿۴۸﴾

وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذَتْهَا ۖ وَالَّذِي الصَّيْرُ ۝

تے او عالم ہن دل میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں
میڈرو لٹے۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَلَمٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

۵۰۔ توں آکھ لے لوکو میں معن تہا بڑو کھلا کھلا ڈراؤنڈ والا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

۵۱۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۵۲۔ تے جیرے ساجے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراؤن دی کوکشتش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ إِلَهُ الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اوں نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سیس بٹا ڈتے دل اللہ سیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے
بہوں سیانما۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۵۴۔ تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ الْعِلْمُ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۵۵۔ تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جاٹن
گھن جو بے شک او سچ تہیڈے رب ولوتے اونڈے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اونڈے آگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سیس منن والیں کوں سدھے راہ
دو ہدایت ڈیونڈ والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٌ
عَقِيمٌ ۝

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ اس شک وچ رہن جے تیں اچھن
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیونڈ دے
ڈینہر دا عذاب آونجے۔

أَلَمْ تَكُ يَوْمَ مَدْيَنَ إِلَهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا

۵۷۔ اوں ڈینہر بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعتیں والی بہشت وچ رسن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ
الزَّرَاقِينِ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گیٹن یا مر گئین اللہ سیٹیں انہیں کوں بہوں چنگا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سیٹیں ساریں کنیں چنگا رزق ڈیوٹن

والاء

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يََّرْضَوْنَ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
بِحَلِيمٍ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جیر صی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں چاٹن والا تے مڈھا ۶۱۔

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ يُؤْمَى
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَكَفُوءُ غَوَّارٍ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جیر ما اتنی سزا ڈیوے جتنی اوکوں
تکلیف ڈی گئی ۶۲۔ ول اونڈے خلاف بغاوت تھی و نہجے اللہ

ضرور اونڈی مدد کر لیں بے شک اللہ سیٹیں بہوں مدد
کرن والا تے بخشن والا ۶۳۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ الْاَيْلَ فِي التَّهَارِ وَيُولِجُ
التَّهَارَ فِي الْاَيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ اے ات گما لہوں جو اللہ سیٹیں رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سیٹیں
سنن والا تے ڈیکھن والا ۶۳۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

۶۴۔ اے ات گما لہوں جو بے شک اللہ حق تے جھیکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کوٹرتے بے شک اللہ سیٹیں
اچا تے وڈا ۶۵۔

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ کیا تیں نیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سیٹیں بھروکنیں مہینہ
دیندے تے زمین سادی تھی ویندی ۶۶۔ بے شک اللہ سیٹیں
بہوں مہربان تے واقعی با خبر ۶۷۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخْضِبُ
الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۸﴾

۶۷۔ جو کجھ آسماں تے زمین وچ سب اندازے بے شک
اللہ سیٹیں بے نیاز تے توہین دے قابل۔

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۶۹﴾

۶۸۔ اے ات گما لہوں جو کجھ آسماں تے زمین وچ سب اندازے بے شک
اللہ سیٹیں بے نیاز تے توہین دے قابل۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفَلَكَ

۶۹۔ کیا توں ڈیہا تیں بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

ٹہتے جو کھڑین پچ بیڑیاں ہوندے مکمل سمندر وچ چلین
تے آسان کول روکی کھڑے تال جوا زمین تے زڈھ پڑے
سوالے اوندے مکم دے بے شک اللہ سیل لوکیں نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا۔

۶۷۔ تے اوہو جیں تہاکوں زندہ کیے ول تہاکوں مرلیں ول
تہاکوں زندہ کرلیں بے شک انسان ناشکرا۔

۶۸۔ ہر قوم کیے اسان قربانی دا طریقہ بٹائے او اپنے طریقے نال
قربانی کرین تے او تیرے نال ایں معاملے وچ نہ بھڑن
توں اپنے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

۶۹۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھ جوتساں
کریندے؟ اللہ بہوں چاندے۔

۷۰۔ اللہ سیل تہاڑے درمیان قیامت دے ڈینہ فیصلہ کرلیں
جیندے وچ تسال اختلاف کریندے؟

۷۱۔ کیا توں چاندائیں جبے شک اللہ سیل چاندے جو آسان
تے زمین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک
اے اللہ کیے سوکھا۔

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے
کیے اللہ سیل دلیل نہیں لہاں تے انہیں کول ایندا کوئی
علم تے ظاہر ادا کوئی ادا کوئی نہیں۔

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھل آیتاں پڑھیاں
ویندن تے کافریں دے منڈ بڈہیں او وٹج ویندن۔ اے
تھی سبکدے جیرے آیتاں سنیدے پین انہیں تے او
حکم کرڈیوں توں اکھڑے جو کیا میں تہاکوں ایں کیں
وی زیادہ بری خبر ڈیواں اے بھا جیندا اللہ سیل کافریں
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں برا لکھا۔

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَوَدُّ
ذَخِيرٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَاظِعُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٌ ۝

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلَفُونَ ۝

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَكَالظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيَتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يَكْذِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يُنَادُونَ عَلَيْهِمْ آيَتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمُوتٌ فَمِنْ
ذِكْمُ النَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ
الْمُصِيفِينَ ۝

۷۴۔ اے لوگو! بک بال بوسی ویندی ۷ اوکوں غور تال
سٹو بے شک تال میکیوں اللہ دے سوا سب بندے ۷
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اعلو پیدائیں کر
سبگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گئے
اوں کنیں ولا نیں مکھن سبگدے۔ منگن والا وی تے
جیئ کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

۷۵۔ انہیں اللہ سیئ دی جیوس حق با قدر نیں کیتی
بے شک اللہ سیئ بہوں طاقت والا تے غالب۔

۷۶۔ اللہ فرشتیں و چرو وی تے انسان و چر رسول چٹا
رہی۔ بے شک اللہ بہوں سنن والا تے بہوں ڈیکھن
والا ۷۔

۷۷۔ جو انہیں دے ساٹے بے تے جو انہیں دے پچھو ۷ او
سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو وٹن۔

۷۸۔ اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تال جو تال کامیاب تھیو۔
۷۹۔ تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں چن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیتے کوئی تنگی نی
بانی۔ تہا ڈے پیر ابراہیم دا مذہب اوں تہا ڈا ناں مسلمان
رکھے ایں کنیں پہلے دی تے ہن دی تاں جو رسول تہا ڈو گوہ
ہرے تے تال باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تال نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے اللہ تال جو پڑے رہو او تہا ڈا مولا ۷ تے آما ۷
تے او بہوں چنگا آتا تے کینھا چنگا اداوی ۷۔

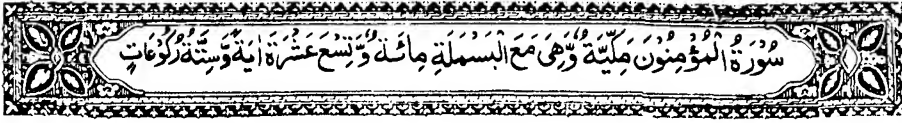
يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُِرْبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۝

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ ۝

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِنْ
قَبْلُ ۚ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرُّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

سورة مومنون مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ مومن کامیاب تھی گئیں۔
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
- ۳۔ جیسے نمازیں و حج عاجزی کریندن۔
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③
- ۴۔ تے جیسے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پھر گھندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
- ۵۔ تے جیسے زکوٰۃ ڈیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤
- ۶۔ تے جیسے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥
- ۷۔ سوائے اپنی زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہمت
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦
- ۸۔ تے جیرہا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧
- ۹۔ تے جیسے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑨
- ۱۰۔ تے جیسے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩
- ۱۱۔ لے او وارثن۔
أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪
- ۱۲۔ جیسے بہشت دے وارث تھیں تے اوندے وچ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫
- ۱۳۔ تے اسان انسان کوں سنی مٹی دے ست کیں پیدا
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬
- ۱۴۔ ول اونکوں اسان لطف بٹائے تے ارام نال رہن آلی
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ⑭
- ۱۵۔ ول نطفے کوں چپڑن والا بٹائے تے ول او چپڑن
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعَظَمَ لِحَمَاهُ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۵﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اوں کوں پی شکل
وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کینیں چگی بناوٹ والی ۱۵۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَكَيْتُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈینہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہا ڈے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مفلوک کینیں غافل نے رہندے۔

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کینیں ہک اندازے نال پانی ہاٹے
ول اوں کوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اوں کوں
گھن وچوں تے وی قادر ہیں۔

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَحْتِهَا وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَاكِهٌ كَثِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوں دے نال اساں تہا ڈے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگور دے انہیں وچ تہا ڈے کیتے بہوں
سارے میوے تے تہاں انہیں وچ کھندے ۲۰۔

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدِّهْنِ
وَصِجْجٍ لَّالِكِينَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرما طور سینا کینیں نکلے جیدے
وچو تیل نکلے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑے۔

وَأَنَّ لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّظِيفُكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا ڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں
تہا کوں انہیں دے ڈھڈھیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا ڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہورے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے انہیں تے ٹہریں تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُومِرُ اغْبِثُوا
اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اونڈی قوم دو پٹھیا ہا سے تے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوں دے علاوہ
تہا ڈا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تہاں تقویٰ اختیار نورے
کیندے۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

۲۵۔ اونڈی قوم دے کافر سردار تے وڈیریں آکھئے اے تہاں
آلی کار بندہ ۲۵۔ اے چاہندے جو تہاں کینیں وڈاڑن وچے تے

جے اللہ چاہندا تے فرشتے لیندا اسان پہلے اپنے پیرو باؤں
کنیں لے گال نیں سٹی۔

۲۶۔ اے آدمی! جیرھا پاگل تھی گئے تساں کجھ مدت تیں
ایکوں ڈیکھو! ایندا کیا تھیندے!

۲۷۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میوں
جھلیندن۔

۲۸۔ اسان اونو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنے
تے ساڈی وحی نال بیڑی بٹاتے جیرھے ویلھے ساڈا حکم
اوسے تے نیں آونجے ہر شے وچو ڈوڈو جوڑے
تے اپنا پٹرنال گھن کے ٹر پڑ سولے اوندے جیندے
کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالمیں دے متعلق میڈے
نال کوئی گال نہر او تے پڑسن۔

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آے بیڑی تے بہرہ دینجو
توں اکھ سب صفات اللہ دیاں بن جس ساکوں ظالم قوم کنیں
بچائے۔

۳۰۔ تے توں اکھ لے میڈے رب توں میوں برکت
آلی جاتے بہاتے توں چنگا بہاؤن والا ہوں۔

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشان تے
اسان امتحان گھن دے ہیں۔

۳۲۔ دل اسان انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن۔

۳۳۔ تے انہیں وچ دی انامیں وچو رسول پٹھیں جو
تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود
نیں کیا تساں بچدے نوٹھے۔

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر و بیڑیں تے جیرھے آخرت دی
ملاقات دے دی منکر بن اکھئے تے اسان انہیں کوں یں
دنیا وچ مالدار بنایا با لے تساں جیہاں بندہ اوکھدے

مَلِكَةً ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَهْدِيهِ جَنَّةُ فَتَرْتَابَا بِهِ حَتَّىٰ حَبْنِ ۝

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتَ بُونِ ۝

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۚ وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَهْرَبْنَا وَقَارًا ۚ فَانْشُرْ ۚ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَفْسٍ أَنْثَىٰ وَأُنْثَىٰ ۚ وَاهْلِكِ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ۝

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغُورِ الظَّالِمِينَ ۝

وَقُلْ رَبِّ انصُرْنِي مِنْ مِّنْزَلٍ مُّبِينٍ ۚ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُتَرَبِّينَ ۝

إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبْتَالِينَ ۝

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝
فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ ۚ وَأَتَوْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰؤُلَاءِ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شے تساں کھندے ۶ اوہو پیندے جو تساں پیندے ۶۔

وَلَيْنَ اطْعَمْتُمْ بِشَرٍّ مِنْكُمْ اِنْكُمْ اِذَا لَحِمْزُونَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھانا پاوٹن والیں وچو تھی ویسہ ۳۶۔ کیا اے تہا جے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں مرو لیو تے مٹی بن ویسہ تے پڑیاں تے تساں دلا کڈھیں ویسہ۔

اَيَعِدْكُمْ اَنْتُمْ اِذَا امْتُمْ وَكُنْتُمْ تُرَاكَا وَعِظَامًا اَنْتُمْ مَخْرَجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرمی کہاں دا وعدہ کیا دینے ایکوں عقل نیں میندی

هَيَّاهَاتْ هَيَّاهَاتْ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ۶ اساں مردے ہیں تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھلے کا ۶ ناں ویسوں ۳۹۔ اے ہک آدمی ۶ جیرھا اللہ تے کوڑ گڑی کھڑے تے اساں ایندی گاہیں کوں لے میندے۔

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اوں اکھئے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ویسں۔

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخُنَّ نِدْمِينَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں لکھیں آلی کار بناڈتے تے ظالم قوم کیتے لعنت۔

فَاَخَذَ نَهْمُ الصَّيْحَةِ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُشَاةً ﴿۴۲﴾

۴۳۔ دل انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَرِينَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کیں نہ اگر تھیدی ۶ تے نہ پچھو رہے بگدی ۶۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَتَاخَرُونَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ دل اساں ساندھو لاند رسول پٹھے جڈیں کہیں امت دو اوں رسول آئے انہیں اوںکوں جھٹلائے اساں کجھ کوکوں کیں کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں کوں قصے بناڈتے تے نہ منٹ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا اَلَمْ يَأْتِ اُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا ﴿۴۵﴾

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا اَلَمْ يَأْتِ اُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا ﴿۴۵﴾

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٦﴾
- ۴۶۔ ول اسان موسیٰ تے اوندے بھرا بارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیھے۔
- إِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٧﴾
- ۴۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
لے اپنے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔
- فَقَالُوا إِنَّا نُمِيتُ مِنْ لَّدُنْهُمْ مِثْلَ مَا قَوْمُهُمَا لَنَا
عِبْدٌ وَنَّ ﴿٢٨﴾
- ۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان بڈو اپنے جیہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باہمی۔
- كَذٰلِكَ بُوْهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٢٩﴾
- ۴۹۔ انہیں دُناویں کوں جھٹلا جُتے تے تباہ جھوٹ والیں
وجوہ بن گئے۔
- وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَحْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾
- ۵۰۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی متاں او ہدایت پاوے۔
- وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰیَةً وَاَوَيْنَهُمَا اِلٰی
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٣١﴾
- ۵۱۔ تے اسان ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ ڈتی جیر صی سکون
آلی تے چشنے والی بائی۔
- يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاَعْمَلُوا صَالِحًا
اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٣٢﴾
- ۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چنگے کم کرو
بے شک میں جواڈھا جائداں جو تساں کریدے ہ۔
- وَإِنَّ هٰذِهِۦ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُوْا ﴿٣٣﴾
- ۵۳۔ تے بے شک تہاڈی لے جماعت بکا جماعت تے
میں تہاڈا رب ہاں تساں میں کیں ڈرو۔
- فَنَقْطِعُ رَوْسَهُمْ يُنْهَكُهُمْ رَبُّهُمْ عَنْ كُلِّ ذَنْبٍ يَّمْلِكُوْنَ
فَرِحُوْنَ ﴿٣٤﴾
- ۵۴۔ انہیں خدائے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دنگدے
تے ہر گولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
- فَذَرَهُمْ فِيۢ غَمَرَاتِهِمْ حَتّٰی جِيْنٰ ﴿٣٥﴾
- ۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ ڈے۔
- اَيَحْسَبُوْنَ اَنَّا نُمِدُّ لَّهُمْ مِنْ مَّالٍ وَنَبْنِیْ ﴿٣٦﴾
- ۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسان جیرمی انہیں دی مال تے
پتیریں نال امداد کریدے پئے ہیں۔
- سُبٰرِعَ لَهُمْ فِي الْخَبْرِ بَلْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٣٧﴾
- ۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھندے پئے ہیں۔ اصل او
سمجھیندے نیں۔
- اِنَّ الَّذِیْنَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿٣٨﴾
- ۵۸۔ بے شک اولو کہ جیرمے اپنے رب کیں کہند۔
- وَالَّذِیْنَ هُمْ بِآٰیٰتِ رَبِّهِمْ یُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾
- ۵۹۔ تے جیرمے اپنے رب دی آیات کوں منیدن۔
- وَالَّذِیْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا یُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾
- ۶۰۔ تے جیرمے اپنے رب واکیں کوں شریک نیں بنیدے

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱۱﴾

۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملے او لوکس کوں بڈیندن تے
انہیں دے دل ات بگاہوں بڈردن جو انہیں اپنے رب
دوولٹے۔

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۱۲﴾

۶۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے او نیکیں
وچ بک بڈو بھ کیں و دصن والن۔

وَلَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا لَكُتَبٌ يَنْظِقُ
بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۳﴾

۶۳۔ تے اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کیں زیادہ
تکلیف نلے بڈیندے تے ساڈے کیں ہک کتاب جیرھی
سچ الیدی» تے انہیں تے علم نہ کیا ولسی۔

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ
مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿۱۴﴾

۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کیں غفلت وچن تے انہیں
دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے او کریندن۔

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْحَرُونَ ﴿۱۵﴾

۶۵۔ چڈاں اساں انہیں دے امیریں کوں عذاب نال
پکڑوں تے او ہوں ویلے دھاڑ پٹاڑ شروع کریندن۔

لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مَقَاتًا لَا تَنْصُرُونَ ﴿۱۶﴾

۶۶۔ آج نہ پٹو بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد
نہ ملی۔

قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُنْذِرُكُمْ فَلَوْلَمَا كُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ
تَنكِصُونَ ﴿۱۷﴾

۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے ٹسایاں دیندیاں
ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہا دے۔

مُتَكِبِّرِينَ ﴿۱۸﴾

۶۸۔ تکبر کریندے ہا دے تے اوں دے متعلق بے ہودہ بگاہیں
کریندے ہا دے۔

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹﴾

۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دوا (دھو) آئے
جیرھا انہیں دے بیو بڈاڑے کوں نہ ملیا ہا۔

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۲۰﴾

۷۰۔ یا اپنے رسول کوں انہیں سچا نیٹس ایں واسطے انداز
انکار کریندے پین۔

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآلَا تَكْفُرُ
لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿۲۱﴾

۷۱۔ کیا او کہن جوے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ
گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نہیں چاڈے

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

۷۲۔ تے بے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹردا تے
آسمان تے زمین وچ تے جو کچھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

ونجے ہا۔ اصل اسان انہیں دونہیں گھن کے آئے ہیں
او اپنی نصیحت کیں من پھریندن۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْزَّكَّاتِ ۝

۷۳۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیرے رب دی
ڈت چنگی ۝ تے اچنگا رزق ڈیوٹ والا ۷۴۔

وَأَتَىٰكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْءِ
لَنُكَفِّرَنَّ ۝

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسٹینیں
۷۵۔ تے بے شک جیرے آخرت کوں نیں منیدے
او سدھے رستے کنیں ہٹن والین۔

وَلَنَرْجِيَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّلَّذِينَ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۷۶۔ تے جے اسان انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
کوں دکھ پنچا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنی من زوری وچ
ودھ ولسن۔

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُم بِالْعِدَابِ فَمَا اسْتَكَارُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ ۝

۷۷۔ تے اسان انہیں کوں عذاب ناں پکڑیا (ول دی) اور
اپنے رب دے اگے جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔

كَتَبَ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ۝

۷۸۔ تے جیلھے اسان انہیں تے بہوں سخت عذاب
دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موبکھے مئی
گئے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

۷۹۔ او ہوں جنیں تہا بڑے کیتے کن اکھیں تے دل بناں۔
بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۷۸۔

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۸۰۔ او ہوں جنیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
ہوندو کھٹے کیتے ولسو۔

وَهُوَ الَّذِي يُنْجِي وَيُبْئِثُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۸۱۔ او ہوں جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
تے ڈینہ دا اگے پچھو آوٹن ہوندے مکم ناں کیا تاساں عقل
نال کم نوے گھندے۔

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝

۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۷ جیر مئی پہلے لوک کریندے
ہن۔

قَالُوا ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا ۖ مَا إِنَّا
لَنَبْعُثُونَ ۝

۸۳۔ کہن کیا اسان جیلھے مرولیوں تے مٹی تے پڑیاں
تھی ولسیوں ولا اٹھائے ولسیوں۔

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۸۳۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیوڑاں نال پہلے دی کیا گیا اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیئن۔

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۸۵۔ توں آکھ ڈسو زمین تے جو اندے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جانڈے۔

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

۸۶۔ او آکھن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

۸۷۔ توں آکھ ڈسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

۸۸۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ہے ڈردے۔

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۸۹۔ توں آکھ ہر شے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او دے خلاف پناہ کوئی نیں ڈیندا ہے تساں جانڈے۔

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝

۹۰۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے۔

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گھن کے آئے ہیں تے او دے انکار کرٹ والین۔

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۝

۹۲۔ اللہ سٹیں کوئی پتر نیں بنایا تے او دے نال بیا معبود دی کوئی نیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کوں انج گھن دے ہا تے کجھ نہیں معبودیں تے جڑھائی کر ڈیوں با اللہ پاک اوں کنیں جو اے آبدن۔

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

۹۳۔ او غیب تے حاضر کوں جانڈے تے جیکوں او شرک بٹیند انہیں کنیں اپا۔

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ۝

۹۴۔ توں آکھ اے میڈے رب جے توں میگوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

۹۵۔ اے میڈے رب توں میگوں ظالم قوم وچ نہ بٹاویں تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا وَعَدُوا لَقَدْ رَوَوْا ۝

- تیکوں بڑکھالوں چیرھا انہیں نال اسان وعدہ کیتے۔
- ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پیریں کر
اسان بہوں جانڈے میں جو او آبدن۔
- ۹۸۔ تے توں اکھ لے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
کنیں تیڈی آم شام منگداں۔
- ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
میڈے سائے آون۔
- ۱۰۰۔ تے میرے ویلے انہیں دجو کہیں ہک کوں موت اولی
تے او اکھسی میوں ولا پٹھ۔
- ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرمی جاہ کوں چوڑا یاں
لے امدون تھیں بے شک لے ہک گال لے جیرمی
او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے
ڈینہ تیں۔
- ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں دجایا ولین تے اول ڈینہ انہیں دج
کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ اوہک ڈوبھے دا حال پچھن۔
- ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن او بے لوک کامیاب
تھی ولین۔
- ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او بے لوک بن جنہیں
اپنے آپ کوں گھاٹے دج پیٹے دوزخ دج بیٹھ رہن
- ۱۰۵۔ بھا انہیں دے من ساڑ ڈیسی تے او اوندے
دج کالے دھوں تھی ولین۔
- ۱۰۶۔ کیا تہا ڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑیاں ویندیاں
بن تے تہاں اوندنا انکار کریندے ہاوسے۔
- ۱۰۷۔ انہیں اکھ لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
تے غالب آگئی ہائی تے اسان گمراہ قوم ہاوسے۔
- ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اسان
- إِذْ قَعَّ بِاللَّيْلِ فِي أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾
- وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾
- وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾
- خَلَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾
- لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾
- فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾
- فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾
- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾
- تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٥﴾
- أَلَمْ يَكُنْ أَيْتِي تَسْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَلِّبُونَ ﴿١٠٦﴾
- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾
- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلُمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ اخْسُؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۱﴾

ولا اوں کړو ټے بے شک اساں عالم رهسوں۔

۱۰۔ او اکھسی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہل با اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں ۱۲۔ اساں انہیں نل مذاقاًل کریندے ہاوسے لے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی ټے تیں اساں انہیں نال کھلے ہاوسے۔

فَاتَّخَذَ تَوَهُّمُهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوُكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ فِيهِمْ تَضَلُّكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں اچ انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ ڈریاں بے شک اوہے کامیاب تھیون والین۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَاكِهُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او اکھسی تیں زمین وچ کئی سال رہ گئے ۱۵۔ او اکھسن اساں ہک ڈیہنہ یا اندا کچھ ھد رہ گئے ہیں گٹن والیں کیں پچھ گھن۔

قُلْ لَّكُمْ لِيَشْفِيَنَّ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَتَنَالِ الْعَاذِينَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او اکھسی جو تیں تھوڑا وقت رہ گئے ټے تیں چاندے ہوو۔

قُلْ إِنْ لَّيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلٌ لَّوْ أَتَاكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا تیں لے خیال کریندے ہاوسے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیے ټے بے شک تیں میڈون دلائے طیر

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سیں اچی شان والا ټے ہاوشا ټے حق اوندے سوا کوئی ہیا معبود نہیں اوعزت آسے عرش دار رب

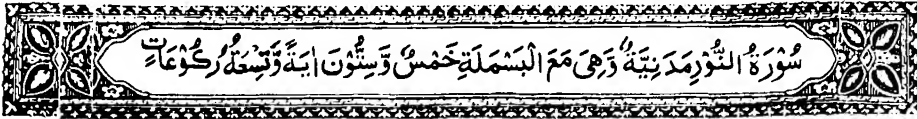
فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جبرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی اوں کیں کوئی دلیل کا ټے نیں تے بیشک اونداحساب محض اوندے رب کیں ہے ټے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیندے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ لَا يَتَمَنَّاهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے توں اکھ لے میڈے رب توں بخش ټے توں رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۲۱﴾

سورة نور مدنی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال نال جیرھا بن مگلے ڈیوٹ
والاتے ول ول رحم کرن والا ۱
- ۲۔ لے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض
کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے دوج کھلیاں
کھلیاں آیات لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۳۔ زنا کرن والی تربیت تے جوان ڈوناہیں دوج ہرک
کوں سوکھوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت
دے ڈینہہ تے ایساں ایندے دے تے اللہ دے دین
دوج تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈوناہیں
دی سزا مومنین دی ہک جماعت ڈیجھے۔
- ۴۔ زنا کرن والا مرد بعض زنا کرن والی تربیت نال صحبت
کریندے یا شرک کرن والی نال تے زنا کرن والی
تربیت نال بعض زنا کرن والا مرد یا مشرک صحبت کریندن
تے مومنین تے لے گال حرام کہتی گئی ۲
- ۵۔ تے جیرے لوک پاک تربیتیں تے الزام لیندن تے
ول اوچار گواہ نیں ایندے تے انہیں کوں اسی
کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں دی قبول نہ
کرو تے ایجھے لوک نافرمان۔
- ۶۔ سوائے ایندے جیرے لوک ایندے بعد توبہ
کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشش
والا تے مہربان۔
- ۷۔ تے جیرے لوک اپنی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۲
- الْزَانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا
شَآءُ قَوْمٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۳
- الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ۴
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةٍ
شَهَادَاتٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَلَاثِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۵
- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۶
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ فَشَهِادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑤

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑥

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑦

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑧

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِنَا كُفْرًا لَمْ يَحْشَوْهُ
شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑩

لَوْ لَا إِذْ سَأَلْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ⑪

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑫
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَقَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑬

إِذْ تَقُولُونَ بِآلِئِنَّتَكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاحِكُمْ مَا كُنْتُمْ
لَكُمْ بِهِ عِلْمًا وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑭

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچو
ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او بے شک سپاہ
۸۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو بے شک اوندے اتے
اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اول ترمیم دی سزا ختم کر ڈتی دیسی جے او
چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او کوڑا ہوئے۔

۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے
ہوئے جے او مرد سپاہ۔

۱۱۔ تے جے اللہ دافضل تے اوندی رحمت تہا بڑے اتے نہ
بہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیانہ

۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تاساں وچو ہک ٹولہ با
تساں ایکوں اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے
چنگائی ہر شخص انہیں وچو جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا
ملی تے انہیں وچو جیرھا وڈا گناہ گارہا اوندے کیتے وڈا
عذاب۔

۱۳۔ اے گال سنٹ دے بعد تے مومن مردیں تے مومن
تریمتیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نیں کیا تے اے
آہن جو اے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نیں گمن کے آئے تے جیلھے او
گواہ نیں گمن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔

۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ
دافضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں
کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے با۔

۱۶۔ تے تاساں ہک بڑے دی زبان نال کوڑ سکھن بگ
پئے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پئے جیندا تہا کوں
کوئی علم نہ ہاتے تاساں ایکوں سوکھی گال سمجھدے ہادے

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانی۔

۱۷۔ تے مڈیاں لے گال سٹی بانی تساں لے کیوں نہ
آکھیا با جو لے ساڈا کم نیس جو اساں اس گال کول ولا
آکھوں لے خدا توں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ تہا کول نصیحت کریں
جو تساں ایجی گال ولا نہ آکھائے۔

۱۹۔ او اللہ تہا بڑے کیتے حکم بیان کریں تے اللہ بہوں
جائیں والا تے بہوں سیانا۔

۲۰۔ بے شک جیرے لوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و نہجے انہیں کیتے اس دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی بڑکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
نورے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہا بڑے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول ول رحم
کرن والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیرھا
شیطان دے پیریں تے ٹروے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گاہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فضل تے رحمت تہا بڑے اتے نہ ہورے تہا بڑے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریں تے اللہ سئیں بہوں
سنن والا تے جائیں والا۔

۲۳۔ تہا بڑے وچ فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھاو جو او اچھے سکس کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کر لے تے
کچھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہا بڑے گناہ

وَلَوْلَا إِذْ سَبَعْتُمْوهٗ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِللْبَغْيِ ۚ أَبَدًا إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸﴾

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْآيٰتِ وَاللّٰهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿۱۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشْجَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
أَمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ وَدُفٍ
رَّحِيمٌ ﴿۲۱﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٰءِ وَالنَّكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا ۚ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ يَزِيْزُ مَن يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ سَبِيْعٌ
عَلِيمٌ ﴿۲۲﴾

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوْا
أُولِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۚ أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۳﴾

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۴۔ بے شک جبرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن این دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے دہڑا عذاب۔

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زبانیں تے ہتھ تے پیرا انہیں نے عملیں دے خلاف گواہی ڈالین۔

۲۶۔ اوں ڈنہہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے او جانا گھسن جبرے شک اللہ سئیں ہی اصلووا رخ سج۔

۲۷۔ گندیالں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن لے بری کیتے ولین اوں کئیں جو کچھ او اکہن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والاندن

۲۸۔ لے مومنو اپنے گھریں دے سوا نہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو لے تہاڈے کیتے چھگی گال تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی دی نہ لے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچے تے جے تہا کوں اکھیا وچے ول وچ تے ول وچ لے تہاڈے کیتے زیادہ چھگی گال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں جانڈے۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں انیجے گھریں وچ پیہو جبرے دسوں نہ ہون تے تہاڈا سامان بڑے۔ انہیں وچ تے اللہ جانڈے جو تساں ظاہر کریندے تے لکندے۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن لے انہیں کیتے بہوں چٹکا بے شک اللہ سئیں جانڈے جو او کریندن۔

۳۲۔ تے مومن تربیتیں کوں اکھ جو اپٹیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيَدُهُمْ وَآرْسُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

يَوْمَ يُنْفَخُ يُوزِيهِمُ اللَّهُ وَيَنفَعُهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبْتَغَوْنَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسَبِّحُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

فَوُجَّهْنَ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْحَكْنَ بَخْرَةً عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يَبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْوَلَدَ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوَاتِقِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُونَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتَوَلَّوْا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْوُفُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٠﴾

رکمن تے اپنی ٹھیکھاں دی حفاظت کرن تے اپنے سونھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اندرے جیرھا ظاہر ہووے تے
اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکمن تے او اپنے سونھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتیں تے یا بھرانیں
تے یا بھرنجیں یا بھجیں تے یا تربیتیں تے یا بانہیں تیں
یا اینجے چھوڑیں تے جیرھے بالغ تیں تھے یا اینجے پالیں
تے جنہیں کوں تربیتیں دے خاص تعلقات دا علم نہیں تے
اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
ونچے ظاہر تھی ونچے اوسوٹھپ جینکوں او لکیندیاں پین
تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَأَنكِحُوا الْأَيَّامِي مِنْكُمْ وَالضَّالِّجِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے تساں اپنی بیوہ تربیتیں تے اپنے نیک بندیں تے
بانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں
اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیوٹ
والا تے جانٹے والا۔

وَلَيْسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ زَكَاةً يُغْنِيهِمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأُولَٰئِكَ
مِن مَّا لِيَ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيكُمُ
عَلَى الْإِغْيَارِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصُنَا لَنَبْتَغِيَ غَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَلْوَاهِيْنَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے جیرھے نکاح نیں کر سگدے ادپاک رہوں
جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے
جیرھے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چکھائی ڈیکھو تے اللہ
دے اول مال وچو انہیں کوں ڈیو جیرھا اول تہا کوں بڑے
جے بانہیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کوں برائی تے
مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہو
تے جیرھا انہیں کوں مجبور کر لسی تے بے شک اللہ سبیں انہیں
دی مجبوری دے بعد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ

۳۵۔ تے اساں تہا بڑو کھلے نشان لہان تے تہا بڑے کیں

خَلَوْا مِنْ قَلِيلٍ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
 اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِثْقَا فِيهَا
 مِصْبَاحٌ مِّصْبَاحٌ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

پہلے لوگس دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔
 ۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں
 ہے جیویں جالے وچ ڈیوا لالتھا ہئوے تے ڈیوا شیشے
 وچ ہئوے تے کشیشہ ایویں جیویں چکدا ہویا تارا ہئوے
 اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے اتیل انال پایا گیا
 ہئوے نہ پورا دھمی افسے نہ پچا دھمی بھانویں اوں کوں بھان
 وی بگے تے اوتیل اوں کوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور
 دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپنے نور دہایت
 ڈیندے تے اللہ سیس لوگس کیتے اے گا لہیں بیان کریدے
 تے اللہ ہر شے کوں بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
 يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ گھوٹ وچ بن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے لوندے
 ناں دا ذکر کرٹ دا حکم ڈتے۔ اوندے وچ غمخشاں اوندی
 تسبیح کریندے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت نے وپار اللہ دے ذکر
 کیں غافل نیں کرینداتے نماز پڑھن کیں تے زکاۃ
 ڈیوٹ کیں دی اوں ڈینہ کیں ڈردن جیندے وچ
 دل تے اکھیں اپترج ولسن

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے عملیں دا
 بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فضل نال انہیں کوں
 ودعا وے تے اللہ جینکوں چاہے بغیر حساب دے رزق
 ڈیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
 الظَّنُّ مَاءً خَالٍ إِذَا هُمْ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
 اللَّهَ عِنْدَهُ قُوَّةَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

۳۹۔ کافرین دے اعمال ایویں بن جیویں چکنی ریت دا
 میدان جینکوں ترسا پانی سمجھیندے تے جیڑاں اوندے
 نال اندے او کچھ وی نیں ہوندا تے او اللہ کوں اپنے
 کولہویں تے اداوند پورا پورا حساب ڈیسیں تے اللہ حساب
 جلدی گھنٹ والا۔

أَوَظَلُمْتُ فِي مَرْلَبِي يَغْشَىٰ مَوْجٌ مِّنْ قُوَّةٍ مَّوْجٌ مِّنْ قُوَّةٍ
مَّعَابًا ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكْدِ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٣١﴾

۴۱۔ یا الیہی ہن جیویں شہو سمندر وچ اندھارے ول ہک
بہرتے پی لہر ہوے ول اوندے اتے جھڑ ہوے اندھاریں
تے ول اندھاریں بھرتے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
دیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّلُمُ صُفْتُ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈبدا بے شک جو کجھ آسمانی وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھی قطار ہدی
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کوں اوندی نمازتے تسبیح
دا پتہ تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔
۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی تے ہوندو
دلے۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَلَّى
اللَّهُ الْمُحِيطُ ﴿٣٣﴾

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈبدا جو اللہ جھڑ کوں ہوے ہوے
ٹریندے تے ول کھٹا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہاں لیندے ول توں ڈہیں انہیں دے وچو مینہ آدلی
پئے ویندے تے او جھڑ وچو بہوں ٹھیاں شہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ نالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے
اویں تیں پچا ڈیندے تے جیں کیں چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈلوے۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ مَعَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَاةً فَكَرَهُ الْوَدَقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلْمِهِ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَ
بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٤﴾

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہ کوں پھریندارہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٥﴾

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی ٹکنیں پیدا کیسے انہیں وچ کجھ
ڈوھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچ کجھ ڈولتیں تے ٹردن
تے کجھ چارتے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي
عَلَىٰ بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

۴۷۔ تے اسان کھلے کھلے نشان لہاٹن تے اللہ میکوں

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۱﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۲﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۵۳﴾

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَكْمُ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿۵۴﴾

إِنِّي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَمْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵۵﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۶﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۷﴾

وَأَنزَلْنَا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَاتِهِمْ لِنَبْلُوَهُمْ لَيُّوْنًا قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ جَبَّارٌ عَزِيزٌ ﴿۵۸﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

چاہندے سدھاراہ ڈکھلندے۔

۴۸۔ تے آہن اسان اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اسان اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر دیندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسول دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی کمال انہیں دے حق دچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا او شک وچ ہن یا او بزدلن جو اللہ تے اوندے رسول انہیں تے ظلم کر لیس سچ لے ہے جو او خود ظالمن۔

۵۲۔ مومنین کول جیلاں اللہ تے اوندے رسول دو سٹریا دیندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہندے جو اسان سُنَّے تے من کدھے تے ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں بڑدن تے اوندے تقویٰ اختیار کریندن ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ٹویں تے او ضرور نکلن توں آکھ قساں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو قساں کریندے عہہ جاندے۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با ذمہ داری جو جیرھی اوندے دے لائی گئی ہو تے تہا بڑے اتے اہم جیرھی

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ۝

تہا بڑے ذمے لائی گئی ہے۔ جے تساں اوندی اطاعت کر لیسو سدھے رستے تے آویسو تے رسول واکم معص کھول کے کمال پچا ڈیوٹ۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَيُكَفِّرُنَا اللَّهُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

۵۶۔ اللہ سائیں تہا بڑے دھرم منیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں پہلے خلیفہ بنائیں تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کول میرھا انہیں کول چنگا گئے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میڈی عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول شریک نہ بنادوں میرھا ایندے بعد انکار کر لیس او نافرمانیں دچو۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا ونچے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۝

۵۸۔ توں املو خیال نہ کرو جو کافر زمین وچ ساکوں برا بھلا تے انہیں دال کاڈ بھاء تے بہوں برا لکاڈ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ أَذِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہا بڑے بانھے بن تے جیرھے بالغ نیں تھے تہا بڑے دچو او ترے وقتیں وچ تساں کینیں بکچھ کے آون غمردی نماز کینیں پہلے تے ڈوپا رہیں کول جیرھے ویلے تساں کپڑے لبندے تے عشا دی نماز دے بعد اے تہا بڑے ترے پردے دے وقتن۔ ایندے بعد تہا بڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہا بڑے دچو کچھ نہیں دو اندرے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہا بڑے کیتے آیاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن جانٹ والا تے سیانا۔

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۶۰۔ تے جڈاں تہا بڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں اجازت منگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن اللہ تہا بڑے کیتے کھول کے بیٹیاں آیاں بیان کرندے تے اللہ

بہوں جانٹ والائے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تریختیں جبریاں شادی دے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پکڑے اپنے حسن کوں
ظاہر نہ کریدے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیے چنگا تے اللہ بہوں سنٹ والائے جانٹ والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڈے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں دھو کھاؤ تے
اپنے پیو دے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانویں دے
گھریں تے اپنی بھینیں دے گھرو تے چا پے دے گھریں دھو
یا چا بیں دے گھریں دھو یا اپنے مایں دے گھریں دھو یا
یا مایں دے گھریں دھو یا جیندے کھیں دے تساں ملک
ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھو کھاؤ تے تہاڈے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجرا کھاؤ تے
جڈاں کہیں گھروچ پیو اپنے گھرواں تے سلام کرداے
اللہ دلو با برکت تے چنگا تحفہ ایویں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہاڈے اتے بیان کریدے تاں جو
تساں عقل نال کم گھنو۔

۶۳۔ مومن صرف اوہے بن جیرے اللہ تے اندھے
رسول تے ایمان انیندن نے جیرے ویلھے اندھے
نال کہیں قومی کم کیے بیٹھے ہون او نہیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرے لوک تیں کینں پھپھن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن
تے جڈاں او تیں کینں کہیں اپنے کم کیے
اجازت منگن توں انہیں دھو جیکوں چاہیں اجازت دے
دے انہیں واسطے اللہ کینن بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والائے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ قَفَايَحَهُ أَوْ صَدُوفَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَوْشِعًا أَوْ أَشْنَاءًا قَدْ آخَلَ اللَّهُ
بُيُوتَكُمْ فَلَسَلُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ يَحْيَىٰ مَنِ عِنْدَ اللَّهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْأَلَ اللَّهَ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْأَلُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ آتَيْنَا ذُرِّيَّتَكَ لِيُخَصِّصَ شَأْنَهُمْ
فَإِذْ لَمَسَ مِنْهُمْ شَيْءٌ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

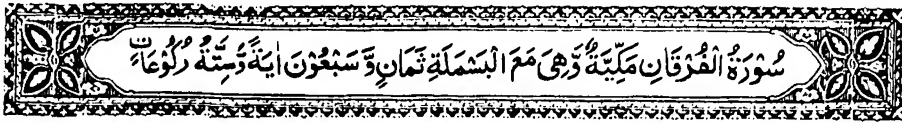
۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ رسول دے سبٹن کول ایویں نہ سمجھو جویں آپت
وجہ کہ بڑو جھے کول سبٹندے ء اللہ چاٹدے جیرھا
تساں وچر چھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے
اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او بڈرن جو انہیں
کول کوئی مصیبت نہ آونچے یا انہیں کول بڑکھ والا عذاب
نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ يَلِهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَكْتَلِبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ
ہے اللہ داء جیرھس حالت وچ تساں ہرے اللہ اوں
کول چاٹدے تے جڈال او اللہ دو والے ولین جو کچھ
او کریندن اللہ انہیں کول بڑس بڑیسی تے اللہ ہر شے
کول بہوں چاٹن والا ہے۔

سورت فرقان کی ۲۵ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ بشر و کریم اللہ دے نال نال جو بن منکے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②
- ۲۔ او ذات بابرکت جس اپنے بندے میں قرآن نازل کیتے تاں جو اد لوکس کو ہوشیار کرے۔
- إِلَهِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③
- ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہندی ۷ اوں پر کوئی نہیں بنایا تے نہ ہندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے اونا انڈاز مقرر کیتے۔
- وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا شَوْءًا ④
- ۴۔ انہیں لوکس اونڈے سوا اینجے معبود بنائیں جیسے کج دی پیدا نہیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گئیں تے نہ او اپنے کیتے لعقان تے نہ نفع دے ماکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے ماکن۔
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَفْتَرَاهُ وَعَاثَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤
- ۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض بک کوڑ جیرھا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ۷ اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ مارے نہیں۔
- وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥
- ۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اول لکھوا گدیں تے رات ڈینہر اونڈے اے پڑھیاں دین
- قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا ذَكِيمًا ⑦
- ۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اول ذات ٹٹاے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جائدے بے شک اونخش والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشِئُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ⑧
- ۸۔ تے انہیں آکھے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھدے تے بازاریں وچ ٹردے اینڈے اے فرشتہ کیوں نہیں بلایا گیا تے جیرھا اینڈے نال تھی کے ڈرا دے ہا۔

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ ہایا ونجے یا یا ایں کنیں باغ ہوئے
جینے وچو کھاوے باتے ٹالیں اکھئے جو تاساں تے
ایجھے آدمی دے پچھو ٹردے ء جینکوں کھوایا دیندے۔

۱۰۔ توں بڑیکھ تیبے متعلق کینھیاں گا لہیں کریندن تے
او گمراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کول راہ نیں لبعدا۔
۱۱۔ برکت والی ء او ذات جے او چاہے تے ایں کنیں زیادہ
پچکے باغ تیبے بنا ڈیوے جیندے وچ نہراں دہندیاں
ہون تے تیبے کیتے وڈیاں ماٹریں بنا ڈیوے۔

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اسان
قیامت دے منکر کیتے جھوٹکوں والا عذاب تیار کیتا ہوئے
۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کول بڑیکھسی پرسیں کنیں او
اوندی کاڈوالی تے مصیبت والی آواز سٹسن۔

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کول بدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی
تے او اتھاں موت کول سٹلیں۔

۱۵۔ آج تاساں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں
سڈو۔

۱۶۔ توں اکھ کیا اے چکگا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے لگاڈ
ہوسی۔

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کول جو او چاہن ملی تے ہمیشہ رہن
تیبے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کول تے انہیں نے مہبودیں کول
میندی ء اوندے سوا عبادت کریندے ہن کھٹا
کیتا ویسی ول اکھسی کیا تاساں میڈے بندیں کول گمراہ
کیتا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

۱۹۔ او اکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ با جو اسان

اَوَيْلَىٰ إِلَيْهِ كُنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ①

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ②

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ③

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ④

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَبَحُوا لَهَا تَفْئِفًا
وَرَفِيرًا ⑤

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَعِيفًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ⑥

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦

قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ⑧

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْنُورًا ⑨

وَيَوْمَ يُحْشَرُ هُمْ وَمَا يَبْعُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ عِبَادِيَ هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ⑩

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
تَسْأَلُوا الدَّيْلَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝۱۰

تیبڑے سوا پہے گنتی بٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو بڑا بیس کوں بہوں فائدہ بڑا ہا (امیر بٹایا ہا)
تے اوتی بڑی یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوا كُفْرًا بِمَا يَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ عَدَا بِنَا
كَبِيرًا ۝۱۱

۲۰۔ جو تساں آہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے
ہئ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے عرتے نہ مدد دی طاقت کھیندے
تے جیرھا تہا بڑے دھچرہ ظالم اوں کوں اساں دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رُبُّكَ بَصِيرًا ۝۱۲

۲۱۔ تے تیں کئیں پہلے اساں جتی رسول پھینیں او سارے
کھاٹا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اساں تساں دھچرہ کھڑ کوں کھڑ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
مہر کریندے عرتے تہا بڑا رب بہوں ڈیکھن والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝۱۳

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نیں رکھندے
انہیں آکھئے ساڈے اتے فرشتے کیوں نیں لہائے
گئے یا اساں اپنے رب کوں ڈہبے بنے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھتے تے اومنہ زوری
وچ بہوں اگور دھدھ گئیں۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجَابًا مَحْجُورًا ۝۱۴

۲۳۔ جیرے ڈہبہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈہبہ
جھریں کیتے کوئی چبکی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اساں
کنیں پریں رو و نہجو۔

وَقَدْ مَنَّآ إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ جَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مُنثُورًا ۝۱۵

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کر لیسوں تے
اونکوں الیوں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہونے
لکھڑے۔

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ۝۱۶

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈہبہ لکھٹے دے لحاظ ناں وی
چھگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چھگی جیہیں وچ ہوسن۔
۲۶۔ تے جڈاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جھڑ ہوسن

يَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالنَّعْمِ وَنُزِلِ الْمَلَائِكَةِ

تَزِيلًا ⑤

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلزَّحِينِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ⑥

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَّتَنِي أَخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ⑦

يُوَلِّئُنِي لِيَتَّبِعُنِي لَمْ أَخُذْ فَلَانَا خَلِيلًا ⑧

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ⑨

وَقَالَ الرَّسُولُ يُرَبِّ إِنِّي قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ فَجُوزُوا ⑩

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَادٍ وَآدَمَ الْعَجْرَمِينَ وَكَفَّ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ⑪

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑫

وَلَا يَأْتُونَكَ بِشَيْءٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ⑬

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ
شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ⑭

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَنَصِيرًا ⑮

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَبْنَاهُمْ

تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوئی تے او
ڈینہہ کافریں کیے اوکھا ہوئی۔

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پیسی
تے اکھسی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوداں ہا

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سبکتی زبناواں ہا
۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے

میں کنیں آوٹ دے بعد تے شیطان انسان کوں ککھا
بھوڑ ٹرینڈے۔

۳۱۔ تے رسول اکھسے اے میڈے رب بے شک میڈی
قوم این قرآن کوں کنڈ بکھر سٹ گتے۔

۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جمریں وچو دشمن بنائے
سے تے تیلدارب ہدایت ٹرپوٹ تے مدد کرن دے لحاظ

نال کافی۔

۳۳۔ تے کافریں اکھسے قرآن این بنی تے بکود فہ کیوں
نئیں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان اینڈے نال

تیلڈے دل کوں مضبوط کروں تے اسان اینکوں بہوں
چنگا بنائے۔

۳۴۔ اوں تیکوں کوئی دی گال نئیں آہدے تے اسان
تیکوں اونڈے جواب دج پکی تے سچی گال ڈسینڈے

ہیں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈینڈے ہیں۔

۳۵۔ تے جیرے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھسے کیتے
ولین ایسے لوک جہنم دی جا بہوں بری ہے لے گمراہی آلا راہ۔

۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈرتی تے اونڈے نال
اسان اونڈے بھرا باردن کوں امدادی بنائے پھیلے۔

۳۷۔ تے اسان اکھیا ڈوہیں اوں قوم دو وچو جہنم ساڈی

تَذْمِيرًا ۛ

وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں املو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسولیں
کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈتے تے لوکیں کیتے
نشان بنا ڈتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

وَعَادًا ذُنُودًا ۖ وَأَخْطَبَ الرِّبِّیْنَ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۝

۳۹۔ تے عادتے قوموتے کھو آلے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیریاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی ہے (تے
جیلے نہ سمجھ) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَكُلًّا ضَعَفْنَاهُ ۖ الْأَمَثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَرَّكْنَا تَنْبِيْرًا ۝

۴۱۔ تے بے شک اداسی وستی کنیں لگھین جیندے
اتے ڈکھ دامینہ و سایا گیا باکیا او ایکیوں ڈبہرے نیں
تے اصل او والا اٹھن دی امید وی نیں رکھندے۔

وَلَقَدْ أَنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوِيًّا
أَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ شَيْئًا ۝

۴۲۔ تے جیلے او تیکوں ڈبہرے تے او تیکوں محض کھل
تے مذاق دی با سمجھن کیا اچھو جیکوں اللہ سیئیں
رسول بنا کے پھیٹے۔

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۖ أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝

۴۳۔ جے ایندے دس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کنیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہنوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ولسی جڑاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کنیں پریں تھی
جگے۔

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْبَيْتِ لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ جِنَّةَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مِنَ الْأَمَلِ
سَيِّئًا ۝

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص واپتہ ۛ جیں
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں انداوی مگران
بٹھیں۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝

۴۵۔ کیا توں سمجھدیں جو انہیں دچو بہوں سارے
سڈن یا سمجھن او تے محض ڈبیریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کنیں وی پچھلے پاندن۔

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْأَنْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۖ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَنَّ الْفَلَّاحَ ۖ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشُّسَّ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٥٦﴾

۴۶. کیا تم کوں پتہ نہیں جو تیرے رب کیوں پہچا دیں کوں دبا کیتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر ڈیوے ہا ول اساں سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنائے۔

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٥٧﴾

۴۷. ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَدَ الْأَيْسَىٰ وَالْيَمَانَىٰ ۖ ثُمَّ إِنَّمَا جَعَلَ الْيَمَانَىٰ نُشُورًا ﴿٥٨﴾

۴۸. تے او ہرے میں تہا ڈے کیتے رات کوں لباس تے ندر کوں آرام دا ذریعہ بنائے تے ڈسینہ کوں اٹھن دا ذریعہ بنائے۔

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٥٩﴾
لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتَةً ۖ وَنَخْلِقُهَا نَافَاً ۖ وَأَتَابِي كَثِيرًا ﴿٦٠﴾

۴۹. تے او ہرے میں اپنی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے پھین تے اساں ہر کوں پاک پانی بہائے۔

۵۰. تاں جو اساں اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں پانی پلیندے ہیں۔ حیرے اساں پیدا کیتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ يُدْكَرُونَ ۖ فَآبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٦١﴾

۵۱. تے اساں اپنی اکوئیں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تاں جو اونصوت پکھن تے بہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَکُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٦٢﴾

۵۲. جے اساں چاہوں ہاتے اساں ہر دسی وچ ڈراون آلا پھوں ہا۔

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٦٣﴾

۵۳. توں کافریں دا اکھٹ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٦٤﴾

۵۴. تے او ہرے میں ڈوسندہ چلائیں ہک بہوں مٹھا تے ڈو جھا بہوں کوڑا تے لوٹا تے انہیں ڈو تاپیں دے ادھ وچ اوں ہک روک ٹاڈتی تے او ہک ڈوبھے نال رلدے نہیں۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۵۵. تے او ہرے میں پانی کنیں انسان بنائے تے اونکوں

- وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝
- ۵۶۔ تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کرندن جیہا نہ
انہیں کوں فائدہ پکیندے تے نہ انہیں کوں بُکھ پکاسگدے
تے کافر لکھا اپنے رب دے خلاف رہندے۔
- وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ
يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
- ۵۷۔ تے اساں تیکوں معن خوشخبری ڈیون والا تے ڈرلن
والا بنا کے پھٹے۔
- ۵۸۔ توں اکھیں لساں کیں کوئی بدلہ نیں منگدا سولے
اون بندے دے جیہا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پورے۔
- وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ النَّعِيِّ الَّذِي لَا يَنُوبُ وَاسْتَغِيثْ بِمُحَمَّدٍ ۝
وَكَفَىٰ بِهِ بَدُنُوبٍ عِبَادًا خَبِيرًا ۝
- ۵۹۔ تے توں اون ذات تے بھروسہ کر جیہی زندہ
تے کڑاہیں نیں مرادے اوندی توکلین نال اوندی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں دے گناہیں توں ڈراہا
واقعہ۔
- إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
خَيْرًا ۝
- ۶۰۔ او علا میں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکار
چھی وقتیں دج پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے
بن گئے ڈیون والا توں او کیں کچھ جیہا بہوں
جاڈے۔
- وَرَادَ أَقْبَلُ لَهُمْ اسْتَعْدُوا لِلزَّخْمِ قَالُوا وَمَا الزَّخْمُ
أَسْجَدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝
- ۶۱۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیندے جو رعلن کون سجدہ
کرو او آبدن رعلن کیا خٹے ہے کیا اساں او نکوں سجدہ
کوں جیندا توں ساکوں حکم ڈیندیں تے لے ہال انہیں
کوں نفرت دج دودھا ڈیندی۔
- تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفَرَاغًا مُبِينًا ۝
- ۶۲۔ برکت والی اوزات میں آسمان دج بُرج بٹائن
تے انہیں دج سمجھ تے ردشن ڈیون والا چندر
بٹائن۔
- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝
- ۶۳۔ تے ادھا ذات میں رات تے ڈینہہ کوں ہک پے دے
پکھو آون والا بٹائن لے اوندے واسطے ہے جیہا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رغن دے بندے اوہن میرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جابل الویندن تے او انہیں کول آہدن خیر بُوی۔

۶۵۔ تے میرے اپٹیاں راتاں اپنے رب کول سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے میرے آہن لے ساڈے رب اسان کینس دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندے عذاب چٹے تے تباہی دے۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری بھانویں عارضی رہن دی جا ہوسے یا مستقل۔

۶۸۔ تے میرے دیسے خرچ کریندن نہ او فغول فرجی کریندن تے نہ شرمائی کریندن تے او ڈوناہیں بگاہیں دے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے میرے اللہ دے نال پاکوئی مہبود نیس سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کول قتل نیس کریندے عیندا قتل اللہ حرام کیتا بُرے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے میرھا اینجاکم کرلیس او گناہ دا بدلہ ہیسی۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہی۔

۷۱۔ سوائے اوندے میرھا توبہ کرے تے میرھا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایسے ہن جر اللہ سیس انہیں دی برائش کول نیکی وچ بدل ڈلیس تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۷۲۔ تے میرھا توبہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَالَطَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّدَّ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

او اللہ سٹیں دو بہوں جھگڑ والا ۝

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نہیں بوندے تے جیلے
اوبے فائدہ گاہیں کنیں لگھدن تے شرافت نال
لگھ دیندن (انہیں وچ رلدے نیں)۔وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا
حُتًّا وَعُنْيًا ۝۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کون یاد
ڈیوایاں وچن تے او اوندے اتے ہوڑے تے اندھے
آلی کار نہیں ڈھندے۔وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وُزْرًا نَبْتَئُ قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝۴۵۔ تے جیرے آہن جو لے ساڈے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
نَجَاتٌ وَسَلَامًا ۝۴۶۔ ایٹے لوکن جنہیں کون بدلے وچ ماریاں ڈتیاں ولین کیوں
جو انہیں مبر کیے تے انہیں کون بہشت وچ تحفے تے
سلامتی دے سینیے ملن۔

خُلِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

۴۷۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن لے ڈاڈھی چنگی
بارہ بھانویں عارضی ہوئے تے بھانویں مستقل۔قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کون تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگوند تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کون منورہ چڑیا رہی۔

۱۹

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّنِ ابْتِشَمَلَتْ بِاِثْنَانِ وَتَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً وَاحِدَ عَشَرَ رُكُوعًا

سورۃ شعراء مکی ۛ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکومن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر حابن منگئے

بڑیوں والاتے دل دل محم کرن والا۔

طسّم

المترى ٥

۲۔ پاک سٹنٹن والاتے بزرگ۔

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

۳۔ اے آیتاں کھول کھول کے بیان کرٹ والی کتاب دیاں

ہیں۔

لَعَلَّكَ بَاقِعٌ نَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

۴۔ اے تھی سبگدے جو توں اپنے آپ کوں ہلک کر

ڈیویں ات گاہوں جو اے منندے نیں۔

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسان کنیں ہک اینجھا

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضْعِينَ ⑤

نشان لہاؤں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگونو وچن۔

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

۶۔ تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمن و لو نواں ذکر اندرے

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝

او اول کنیں اسلومنه پھیر گھندن۔

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاتِيهِمْ أَبْتَلُوا مَا كَانُوا يَـ

۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق

يَسْتَمِرُّونَ ④

دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

۸۔ کیا انہیں زمین کوں نہیں بڑھا جو اسماں اوں دے وج

گريمر ۸

کے تلامذہ چنبے چنبے جوڑے پیدا لیتے۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ①

۹۔ بے شک ایندے وچ وی نشانِ تے انہیں وچو بہوں

سارے مہیندے نیٹس۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

۱۰۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم

— ୧୨ —

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ امْكُتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے جڈاں تیڈے رب موسیٰؑ کوں سبڑ مارے

سجرتوں ظالم قوم دو و پنج ۔

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ إِلَّا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

۱۲۔ فرعون دی قوم کیا اوڈر دے نہیں۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَلِّدُونِي ۝

۱۳۔ اوں آکھے میکوں ڈر لے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈلسین۔

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ۝

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چچی نہیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں پھٹ۔

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈروں جو او میکوں قتل کر ڈلسین۔

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ۝

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے و تھو بے شک اساں تہا ڈے نال تہا ڈی دعائیں کوں سٹدے رہسوں۔

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کہیں و تھو تے آکھو جو اساں رب العالمین و لو رسول ہیں۔

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پھٹ ڈے۔

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اساں تیکوں پالیا نہیں تے توں ہاں ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْبَنَىٰ فَلَمَّا دَانَتْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

۲۰۔ تے تیں جیرھے کم کیتن کیتن تے توں ناشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کیتن اوں و پلھے جیلے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

۲۲۔ جیلے میں تساں کہیں ڈریاں تساں کہیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ۶ تے میکوں رسولیں وچو بٹاسی۔

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میکوں جٹوئیا ہیں اکیا تھی پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی ہیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کوں۔

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۵۔ اوں آکھے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُؤَقِّنِينَ ۝

اوندارب جے تساں لعین کروں ماں۔

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ۝

۲۶۔ اوں آکھئے اپنے آسوپا سوالیں کوں کیا تساں سٹے
نڑے پئے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہا ڈالتے تہا ڈے پہلے پیر ڈاڑیں دا
دی رب۔

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝

۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرا رسول تہا ڈو پٹھیا گئے
او پاگل۔قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچا دھرتے پورا دھرتے جو انہیں دے
دج اوندارب جے تساں عقل کرو۔قَالَ لَيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ
الْمَسْجُورِينَ ۝۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا یا کوئی معبود بنایا تے
میں تیکوں ضرور ڈھک ڈلیساں۔

قَالَ أَوَلَوْ جُنْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝

۳۱۔ موسیٰ آکھئے بھانویں میں تیرو کوئی کھلا کھلا معجزہ دی
گھن آواں۔

قَالَ فَأَتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝

۳۲۔ اوں آکھئے گھن آجے توں سچا ہویں۔

فَأَلْقَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝

۳۳۔ اپنا سوتا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور ناگ
بن گئے۔

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ۝

۳۴۔ تے اپنا ہتھ پھیکس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھیں
والیں کوں چٹا کھیر نظر آئے۔

قَالَ لِمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

۳۵۔ اوں اپنے چودھارو ڈیریں کوں آکھئے بے شک
اے مکڑا جادوگر۔

يُرِيدُ أَنْ يَمْحَاقَكَ مِنْ أَرْضِكَ بِمِجْرَةٍ ۝

۳۶۔ اے چاندے جو تہا کوں اپنے جادو دے زور نال تہا بے
ملک کنیں کڈھو ڈلوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے۔

فَأَمْرُونَ ۝

۳۷۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں دجی ڈے تے
شہریں دج کٹے کرڈ والے پٹھ۔قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
خَبْرِينَ ۝

۳۸۔ اوتیرو ماہر جادوگر گھن آون۔

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلَيْهِمْ ۝

۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کھٹے کتے گئیں۔

فَجَمَعَ السَّحَابُ لِبَيْقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں فی سارے کھٹے تھو اے۔

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پکچوٹروں جے او
بڑا دے تھی گئے تے

۴۲۔ جیلے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
بڑا دے تھی و نجوں تے ساکوں کیا الماں لسی۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہاتے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں دچو
بن ویسرو۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں ملے سلو۔

۴۵۔ انہیں اپنے رے تے سوئے سٹ بڑے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا دے ہیں۔

۴۶۔ ول موسیٰ اپنا سوٹا سیٹے تے اوہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں تلکوں پئے گئے۔

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے

اونکو من گدھے بے شک اے تہاڑا دہڑا جیں تہا کوں
جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڑے
بہتہ تے پیر خلافت ورزی دی دجر نال کپیاں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جڑی بے شک اساں اپنے رب دوہنڈے

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے میں جو ساڈا رب ساڈے
گنہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منن والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن وچ بے شک تہاڑا بیچا کیسا ویسی۔

وَقِيلَ لِلثَّالِثِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَا أَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَخُنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

فَالْقَوْمَا جِبَا لَهُمْ وَعَصِيَهُمْ وَقَالُوا لِفِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَخُنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٥﴾

فَأَنفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأَنفَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَ لَا فَطِنَ
أَيُّدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَتْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا صَبِيرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَزَلَّ
النُّومِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٥٣﴾

- ۵۳۔ فرعون شہریں وچ کھٹے کرنڈ والے پٹھین۔
 ۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶۔ تے او ساکوں کا وڑ لویندے پکین۔
 ۵۷۔ تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸۔ تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیئے۔
 ۵۹۔ تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰۔ تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 بُرتے۔
 ۶۱۔ تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پھپھیا کیا۔
 ۶۲۔ تے جیلے بڑویں ٹولے ہک بڑو بجے دے سامنے
 تھیں تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳۔ اوں آکھئے املوناں میڈا رب میڈے نال تے میوں
 راہ ڈھکیس۔
 ۶۴۔ اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۵ جو توں اپنا سنا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے بر ٹوٹا ہک
 وڈے طے آلی کار نظر ٹک پیا۔
 ۶۵۔ تے پچھیں کوں (فرعون و الشکر) دی اسان انہیں دے
 کوہو کر ڈتا۔
 ۶۶۔ تے موسیٰ تے اوں دے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷۔ تے بڑو جہیں کوں اسان غرق کر ڈتا۔
 ۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دچو بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول دم کرنڈ
 ۷۰۔
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۵۳
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۵۴
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَا يُطُونُ ۵۵
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خِلْدُونَ ۵۶
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدَّتٍ وَعَيْبُونَ ۵۷
 وَكُنُوزِهِمْ مَقَامٍ وَرَنِيمُ ۵۸
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۵۹
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۶۰
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَرَكُمُونَ ۶۱
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۶۲
 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۶۳
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْعَوْنَ كَالظُّلُمِ الْعَظِيمِ ۶۴
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَرَ الْآخِرِينَ ۶۵
 وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۶۶
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۶۷
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۶۸
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶۹

ع

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ لِإِيَّتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَبُورَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغُوفِينَ ۝

وَقِيلَ لَهُمْ آيِسُوا لَكُمْ تَعْبُدُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصَرُونَ ۝

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنُ ۝

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝

تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

إِذْ نُسَوِّدُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الدُّجْرَمُونَ ۝

فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ۝

وَلَا صَدِّيقِينَ حَتِيمٍ ۝

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآيَةٌ وَمَا كَانِ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۸۶۔ تے میوں نعیں آلی جنت دا وارث بنا۔

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گراہیں وچ رہا۔

۸۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ میوں ذیل ذکرید۔

۸۹۔ جڈاں زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔

۹۰۔ سرائے اوندے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن

کے اوسی۔

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کو لبر کر ڈتی ویسی۔

۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کر ڈتی ویسی۔

۹۳۔ تے انہیں کرن آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تہاں

عبادت کریندے باوے۔

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا اد تہا ڈی مدد کریندن یا بدلہ گھن

سبگن۔

۹۵۔ تے او تے سارے گراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے

سٹھے ولین۔

۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکر دی۔

۹۷۔ او اکھن تے او اوندے وچ بھڑسن۔

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گراہی وچ

ہاے۔

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھندے

ہاے۔

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمین گراہ کیتے۔

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہ نہی۔

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی۔

۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سبگدے تے اساں مومنین نال

رل وچوں ہا۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر میندے

نہیں۔

۱۰۵۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول دل رم
کرن والا۔

وَرَأَىٰ رَبَّكَ لَهَؤَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسولیں وانکار کیے۔

۱۰۷۔ جیسے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھے جو کیا
تساں خدا کیں ڈر دے توڑے۔

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧﴾

۱۰۸۔ میں تہا ڈو امانتدار رسولان۔

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٨﴾

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کیں ڈر دے تے میڈا اکھل منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿٩﴾

۱۱۰۔ میں تساں کیں کوئی صلہ نہیں مگر امیڈا صلہ تے
رب العالمین دے ذمے ہے۔

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

۱۱۱۔ تساں اللہ کیں ڈر دے تے میڈا اکھل منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١١﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھے کیا اساں تیکوں منوں حالت لے ہے جو
تیداے منوں ولے رزق (کی کیں) ہیں۔

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١٢﴾

۱۱۳۔ اوں آکھے میکوں کیوں پتہ ہے جو انہیں دے عمل کیا ہیں۔

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

۱۱۴۔ انہیں داحساب میڈے رب تے ہے جے تساں
بکھو۔

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

۱۱۵۔ میں منوں والیں کوں دے نیک نہیں ڈیندا۔

وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراؤن والا ہاں۔

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

۱۱۷۔ انہیں آکھے لے نوح جے توں باز نہ آئیں تے
تیکوں اساں پتہ مار مار کے مار گھیتوں۔

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْدَّاهِيِينَ ﴿١٧﴾

۱۱۸۔ حضرت نوح آکھے لے میڈے رب بے شک میڈی
قوم میکوں جھٹلاڈے۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوِيٌّ كَذَّبُونِ ﴿١٨﴾

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر
ڈے تے میکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے
شرکینیں بچا۔

فَأَفْتَحْ يَنِيَّ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ قَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

۱۲۰۔ اساں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِّ السَّاحُونَ ﴿٢٠﴾

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

۱۲۱۔ دل اسال بعد وچ باتیں کوں غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیں میندے۔

۱۲۳۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رحم کرن
والا ۶۔

۱۲۴۔ عادر رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کوں اکھٹے کیا تساں
ڈرے نوے۔

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو اماندار رسول ہاں

۱۲۷۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۲۸۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نیں منگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دتے ہے۔

۱۲۹۔ کیاں تساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہونیں
ماٹیاں بنیندے ۷۔

۱۳۰۔ تے تساں مل بنیندے ۸۔ تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

۱۳۱۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ۹۔ عالم بن کے
پکڑیندے ۷۔

۱۳۲۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۳۳۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیں تہا ڈی اوندے نال مدد

کیتی ۱۰۔ جیرھی تساں چاندے ۷۔

۱۳۴۔ اوں تہا ڈی مدد کیتی ۱۱۔ جانوریں نال تے پتریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈی تے وڈے ڈینہ دے عذاب
کنیں ڈرواں ۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۱۲۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۳

كَذَّبْتَ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۲۸

أَتُوبُونَ كُلَّ رِجْءٍ أَيْةً تَعْبَثُونَ ۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِالْعَاقِمِ وَبَيْنَ ۱۳۴

وَجَنَّتِ وَعَبُودُ ۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۳۶

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝
- ۱۳۷۔ انہیں اکٹھے ساڈے کہتے برابر جو توں وعظ کریں یا نہ کریں۔
- ۱۳۸۔ اے پہلے لوکیں دے کمن۔
- ۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈرتے دلیسوں۔
- ۱۴۰۔ انہیں اوند اکار کیتا تے دل اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشان تے انہیں وچ بہوں سارے نیں منیدے۔
- ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرن والا ۶۔
- ۱۴۲۔ تمودوی رسولس دا انکار کیتے۔
- ۱۴۳۔ جیلے انہیں دے بحرا صالح انہیں کوں اکٹھے کیا تاساں اللہ کنیں نوڑے ڈر دے۔
- ۱۴۴۔ بے شک میں تہا ڈواماندار رسولان۔
- ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈرتے میڈا اکھٹ منور۔
- ۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں مگدا میڈا صلہ معن رب العالمین تے ہے۔
- ۱۴۷۔ کیا تہا کوں ایں دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
- ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشیں وچ
- ۱۴۹۔ انہیں رڑیں تے اینجیں کھیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال بڈیئے پین۔
- ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کوں کھٹ کے اکڑو ڈائی نال گھر بنیدے ۷۔
- ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرتے میڈا اکھٹ منور۔
- ۱۵۲۔ تے حد کنیں دوسن والیں دا اکھٹ نہ منور۔
- ۱۵۳۔ حیرے زمین وچ گہر گھتیندن تے اصلاح نیں کریں دے۔
- إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝
- وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝
- فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
- كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝
- إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝
- إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ۝
- وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
- اسْتَرْكَبُوا فِي مَا هُمْنًا أُمِينٌ ۝
- فِي جَنَّتٍ وَغَيْوٍ ۝
- وَزُرُوعٍ وَنَحْلٍ ظَلَعَهَا هَعِيْمٌ ۝
- وَتَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوتًا فَرِهَيْنَ ۝
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ۝
- وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرَفِيِّ ۝
- الَّذِينَ يَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝

- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿۱۵۳﴾
مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَبِيتُ بِآيَاتِهِ إِنْ كُنْتُ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۵۴﴾
قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ أَنْهَا شَرِبَ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ﴿۱۵۵﴾
وَلَا تَسْهَوْهَا إِنَّهَا بِمَا كُفِرَ عَنْهَا يُومٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵۶﴾
فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَذِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۷﴾
فَأَخَذَ اللَّهُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۵۸﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۹﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۰﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۱﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِ
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىَّ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۳﴾
أَتَأْتُونَ الذَّكَرَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۵﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۱۶۶﴾
- ۱۵۴۔ انہیں آکھے تیل بڑے اتے جادو کیا گئے۔
۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔
۱۵۶۔ اوں آکھے اے ڈاچی ہک ڈینہ لے پانی پیسی تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقرر۔
۱۵۷۔ تساں ایسوں کوئی بڑھ نہ ڈیو ناں تاں تہا کوں
وڑے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔
۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چٹاں کپ سٹن تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔
۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وج
نشان تے انہیں دھڑبھوں سارے کوں نہیں منیا۔
۱۶۰۔ تے بے شک تیل بارب غالب تے دل دل رحم کرن
والا۔
۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔
۱۶۲۔ جیلے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھے کیا تساں
مذاکین نوسے ڈر دے۔
۱۶۳۔ میں تہا لوط ایماندار نبی آں۔
۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔
۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نہیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دے ہے۔
۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وج نریں کوں اپنے کیتے
چھپے۔
۱۶۷۔ تے تہا لوط رب بھرہیاں تہا لوط کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے اصل تساں
مذاکین ددھن والی قوم ہرے۔
۱۶۸۔ انہیں آکھے جے توں باز نہ آویں اے لوط تیکوں

مک بدر کر ڈتا ویسی۔

۱۶۹۔ لوط آکھٹے بے شک میں تہاڑے کم کنیں نفرت
کرینداں۔

۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
کوں انہیں دے عین کنیں بچا۔

۱۷۱۔ تے اساں اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
کوں بچا گدھا۔

۱۷۲۔ سوائے کب پچھو رہی والی پڑھی دے۔

۱۷۳۔ تے دل اساں نہیں کوں تباہ کر ڈتا۔

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڑھا میندے سائے جیرھا برشیا
کوٹن دے بعد نہ رکھ آیں تے وسن آلا پھوں بڑا۔

۱۷۵۔ اے شک ایندے وج دی ہک نشان ہا تے انہیں
وج پھوں سارے لوک نیں میندے۔

۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول رم کرن
والا۔

۱۷۷۔ جگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھٹے کیا تاساں خدا
کتیں توڑے ڈر دے۔

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڑو ایماندار رسول ہاں۔

۱۸۰۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھن منو۔

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تاساں کیں کوٹن صلہ نیں منگدا
محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

۱۸۲۔ بھائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچوڑو۔

۱۸۳۔ تے سدھی ترکری تال تو لیا کرو۔

۱۸۴۔ تے لوکں کوں انہیں دیاں خبیث گھٹ نہ ڈیو تے
زمین وچ گیڑ گھٹن کیتے نہ پھرد۔

قَالَ إِنِّي يَمْلِكُ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٦٩﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَمْلِكُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجِّنُهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿١٧٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَرَأَى رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتِكُمْ ﴿١٨٢﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

- ۱۸۵۔ تے اوں اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق
کوں پیدا کیے۔
- ۱۸۶۔ انہیں اکھٹے جو تیبڑے اتے جادو کیا گئے۔
- ۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں
تیکوں اصلو کوڑا سمجھندے ہیں۔
- ۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں
کوئی ٹکڑا سٹ۔
- ۱۸۹۔ اوں اکھٹے میڈارب تہا ڈے علیں کوں بڑا دھا
جاڈندے۔
- ۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ
والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیے بے شک اے
وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔
- ۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں
سارے لوک نیں منندے۔
- ۱۹۲۔ تے بے شک تیبڑا رب غالب تے رحیم۔
- ۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو بہایا گئے۔
- ۱۹۴۔ حضرت جبریل ایندے نال لیتے۔
- ۱۹۵۔ تیبڑے دل تے تاں جوتوں ہر شیاء کرن والیں وچو
تمی ونہیں۔
- ۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔
- ۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔
- ۱۹۸۔ کیا انہیں کیے اے نشان گھٹ جوبنی اسرائیل دے
علامہ وی ایکوں سبھاڈن۔
- ۱۹۹۔ جے اساں ایکوں عجمیں وچو کہیں تے لبندے۔
- ۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساڈے پڑھدا دل دی اے
نہ منن ہا۔
- وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸۵﴾
- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۸۶﴾
- وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۱۸۷﴾
- فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۸﴾
- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۹﴾
- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿۱۹۰﴾
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۹۱﴾
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۲﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۳﴾
- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۴﴾
- عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۵﴾
- بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿۱۹۶﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۷﴾
- أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي
إِسْرَآئِيلَ ﴿۱۹۸﴾
- وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۹﴾
- فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۰۰﴾

- ۲۰۱۔ ایسے اسل مجرمیں دے دیں وجہ اسے کال سٹی ہوئی ۶۔
 ۲۰۲۔ او ایکوں اوتیں نہ منیں جے تیں او بڑکھ بڑیوں آلا عذاب نہ ٹیکیں۔
 ۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے اچھٹ گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔
 ۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں وتھی نیں مل سگدی۔
 ۲۰۵۔ کیا او ساڑے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
 ۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اسل انہیں کوں کئی سال فائدہ بچاؤں ہا
 ۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔
 ۲۰۸۔ تے جہ انہیں کوں بڑا گیا ہا او عذاب کوں نال نہ سگدا ہا۔
 ۲۰۹۔ اسل کہیں وسن کوں ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بی نہ پھڑوں۔
 ۲۱۰۔ اے نصیحت اسل ظالم نئے۔
 ۲۱۱۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نیں لہایا۔
 ۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
 ۲۱۳۔ بے شک او اللہ دی کمال اسٹن کنیں پریں رکھے گیہیں۔
 ۲۱۴۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کوں معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچوتھی ولیس جہیں کوں عذاب بڑا گئے۔
 ۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکس کوں بڑا۔
 ۲۱۶۔ تے جیرھامن کے تیلے پچھوڑے اوندے
- كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾
 فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾
 فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾
 أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾
 أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ﴿٢٠٨﴾
 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾
 وَكَرِهْنَا وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾
 وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١١﴾
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾
 إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٤﴾
 وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾
 وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

محبت دے ہتھ بھکے رکھ۔

۲۱۷۔ تے جے اوتیڈا اکھن نہ منن تے توں اکھ جو میں
تہاڈے کیس کنیں باہرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر

۲۱۹۔ جیرہا تیکوں ڈبدرے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھریں۔

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُنن والا تے جانٹ والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈساں جو شیطان کیندے اتے لبندن۔

۲۲۳۔ او شیطان ہر کوڑے تے گناہ گار تے لبندن۔

۲۲۴۔ او اُپے کن لبندن تے انہیں دھو بہوں سارے
کوڑے ہوندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پھوٹرن والے گمراہ ہوندن۔

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک لے ہر وادی وچ

بے مقصد پھر دے رو ویندن۔

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نہیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جیرھے ایمان گھن آون تے چنگ نہ

کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند

۲۲۹۔ او خدا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی

چادو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِّئٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۳۶﴾

الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لَّكَ تَقُومُ ﴿۳۷﴾

وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِ ﴿۳۸﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۹﴾

هَلْ أُنْتِزَعُ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿۴۰﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۴۱﴾

يُلْقُونَ السَّعَةَ وَآكُثْرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۴۳﴾

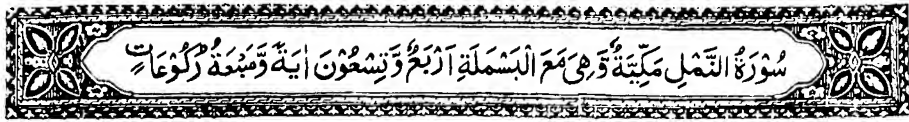
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۴۴﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۵﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۴۶﴾

سورة نمل کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ سورۃ النمل ۹۴ آیات تے ۷۷ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ سے نال جیر صابن شگے ڈیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ پاک تے سنٹ والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب
ویاں آیتاں ہن۔
- ۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- ۴۔ جیر صے نماز جماعت نال پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے آخرت تے اولیقین رکھن۔
- ۵۔ بے شک جیر صے لوک آخرت تے ایمان نیں ایندے
انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کر کے دکھالین
او گردان تھے ودن۔
- ۶۔ ایسے لوکن جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت
وج او گھٹا پاوٹی والین۔
- ۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مبد اوں کیں ملد پئے جیر صا
سیاٹا تے چاٹن والا ۷۔
- ۸۔ جیلھے موسیٰ اپنے گھر آلیں کوں آکھے بے شک
میں بھا ڈٹیں ۷ میں تہاڈو اٹھو کیں جبرگن اوساں یا بلدا
الگارگن اوساں تاں جوتساں بھاسیکو۔
- ۹۔ جیلھے ادا بھاکیں آئے آواز ڈتی گئی جو جیر صا بھا
دہج تے جیر صا اوندے چودھا روہ اوکوں برکت ڈتی گئی ۷
تے اللہ رب العالمین پاک۔
- ۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاٹا اللہ
ہاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
هَلَسْ تِلْكَ اَیْتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِیْنٍ ②
هُدًی وَبُشْرًى لِلْمُؤْمِنِیْنَ ③
الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ④
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ زَیْنًا لَّهُمْ اَمَّا لَهُمْ
فَهُمْ یَعْمَهُوْنَ ⑤
اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوُّ الْعَذَابِ وَهُمْ فِی الْآخِرَةِ
هُمْ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥
وَ اِنَّكَ لَتَلَقَّ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِیْمٍ عَلِیْمٍ ⑦
اِذْ قَالَ مُوسٰی لَآ هِیْلَہٗ اِنِّیْ اَنْتَ نَادِیْ سَآئِیْکُمْ
فَیْنَمَا یَخْبُرُ اَوْ اَیْنِکُمْ یَشْہَابٌ فَبَیْسَ لَعَلَّکُمْ
تَضْطَلُوْنَ ⑧
فَلَمَّا جَآءَا نُوْدٰی اَنْ یُّوْرَکَ مِنْ فِی التَّامْرِ وَ
مَنْ حَوْلَہَا وَسَبَّحْنَ اللّٰهُ رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ ⑨
یٰمُوسٰی اِنَّہٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ⑩

۱۱۔ توں اپنا سڑا سٹ۔ جیلھے اوکوں ڈھس ہلا
پے جیویں اونا نگ ہوے کنڈ دلا کے بچ پئے تے
پکھرتے دلا نس ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کو لبو
رسول نیں ڈردے۔

وَالَّذِي عَصَاكَ فَلَئِمَّا رَاَهَا قَهَقَتْ كَأَنَّهُمَا جَانٌّ وَلِي
مُدْبِرًا وَلَمْ يَعْثُبْ يُوْسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمَرْسَلُونَ ۝

۱۲۔ سوائے اونڈے جس فلم کیتا ہوے تے ول ہدی
دے بعد نیکی کیت ہوئیں تے بے شک میں بہوں بخش
والا تے ول دل رحم کرن والا ہاں۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسًّا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ۝

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ وچ پا اولیٰغ بیماری دے
چٹا نکلیس اے نوں نشانیں دچرہ جیرے فرعون تے
اونڈی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ
سُوءٍ فَنِي تَسِيعَ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیون والے
نشان آئن انہیں آکھے اے کھلا جادو۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے منڈ نال وڈائی تے
علم کیں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیندے ہن
توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کینجا تھیندے۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝

۱۶۔ تے اسان داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں
ڈوناہیں آکھے ساریاں پچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن
جس ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ
ڈترے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھے تے اوں آکھے
اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئیں
تے ساکوں سجدہ کچھ ڈٹا گئے بے شک اے اللہ دا
کھلا فضل۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا
مَنْطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْبَیِّنُ ۝

۱۸۔ تے سلیمان دے ساڈے جین تے انسان تے پکھیں
دا لشکر کھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قلالاں بنا ڈتیاں
گئیں۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝

كُنْ إِذَا أَوَّا عَلَىٰ دَاوِ النَّملِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنكُم مَّن لَّا يَخْطِئُكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ ۚ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

۱۹۔ اوتیں جو او ملہ وادی وچ اُتن تے نملہ اکھٹے
اے نملہ دی قوم اپنے گھریں وچ بہرہ وچو سلیمان تے
اوندا لشکر تہاکوں لمار نہ ڈیوے تے انہیں کوں پتہ
نہ بگے۔

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَن أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَن أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سن کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں
تیبی اوں نعمت دا شکر کراں جیروی تیں میڈے تے
میڈے پیوتے کیتی میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میکوں اپنے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَدْيَ ۚ
أَمَكَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لدی تے آکھیس اے
کیا میکوں بدہد نظر نیں پیا اندا یا او کک گئے۔

لَعَلَّيْكَ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ أَوْ لَأَذْ بَحْثَةٌ أَوْ
لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٥٣﴾

۲۲۔ میں اوں کوں سخت سزا ڈیساں یا کوہ ڈیساں
یا او میڈے کو لہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٥٤﴾

۲۳۔ کچھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ بگے
جیندا تہاکوں پتہ کاہ نیں میں سباقم کنیں قیڈو ہک
پکی خبر گھن کے آیاں۔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٥٥﴾

۲۴۔ تے میں ہک تربیت ڈٹھی جیروی انہیں تے
حکومت کریدی پئی تے اوں کوں ہر شے ڈتی گئی
تے اوندا ہک وڈا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُهُمَا قَوْمًا يَّسُودُونَ لِّلشَّمْسِ مِن دُونَ
اللَّهِ وَرَئِیَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٥٦﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سمجھ کوں سجہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں
انہیں داکم سوٹھا کر کے ڈکھا لے تے انہیں کوں سدے
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نیں پندے۔

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِیْ یُخْرِجُ الْخَبْءَ فِی السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ یَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَ مَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٥٧﴾

۲۶۔ انہیں کوں مندر جو اللہ کوں سجہ نہ کرن جیروا
زمین تے آسمان دی لکی شے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں کیندے تے ظاہر کریندے ءو جانڈے۔

۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی مبود نیئیں اور دہے عرش دا مالک۔

۱۹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ ہوئے یا کوڑا ایں۔

قَالَ سَتَنظُرُونَ أَصَدَقْتُكُمْ مِنَ الْكَذِبِينَ ۝

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نچ تے انہیں کوں ہڈے ول پچھوئے تھی کھڑے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

إِذْ هَبْ بَكشِي هَذَا فَأَلْقِهَا إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝

۳۰۔ اوں مکر اکھئے اے سردارو میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝

۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے او ایں شروع تھیندے جو اللہ دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن گئے ڈیوٹ والا تے ول دل رحم کرن والا۔

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۳۲۔ میڈے اگو وڈائی نہ کرو تے فرماں دار تھی کے میڈو آؤ۔

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَنُؤِنِّي مُسْلِمِينَ ۝

۳۳۔ اوں اکھئے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نیئیں کریندی جے تیں تساں حاضر ہوو۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتَ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفَهُ تَشْهَدُونَ ۝

۳۴۔ انہیں اکھئے اساں طاقت ولے ہیں تے وڈے لڑکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرئے توں ڈیکھو کہ کیا حکم ڈیندیں۔

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأُولَا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝

۳۵۔ اوں اکھئے بے شک بادشاہ جیلے کس ملک وچ پہنڈن اونکوں تباد کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا أَرْضِيَّةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آيَئِهَا أَهْلَهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تحفہ پٹھیندی آں تے ڈیوہی

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظُرُهُمْ بِمَ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۵﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَا أَضَيَّ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُرُ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِي بِتِلْكَ أَفْهَحُونَ ﴿۳۶﴾

ادْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ لَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا رَيْبَ
لَهُمْ بِهَا وَلَخَرَجَهُمْ مِنْهَا إِذْ لَهُ وَهُمْ
صَغُرُونَ ﴿۳۷﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۸﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۳۹﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَتَالَيَنِّي بِهِ أَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۰﴾

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۱﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

اں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن انرنہ
۳۷۔ جیلے تحفہ سلیمان دے سائے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میکوں دے تے اوں کنیں چچکا ء جیرھا تباکوں
ڈولس تے اصل تساں اپٹے جھن تے اکریندے پئے ء
۳۸۔ تول انہیں دو دل ونج میں ضرور انہیں دو ایجھے
لشکر نال اوساں جیندا اومتا بل نہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کبڑہ ڈولیاں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تہا ڈے وچرو اوندے
تحت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرمانبردار بن آوں۔

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھوکہ منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم با اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکن کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیلے اونکوں اپٹے کولہو ڈولس تے آکھیں اے
میڈے رب دا فضل تاں جو او میکوں آزماوے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکر
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تحت کوں حقیر کر ڈیو اساں
ڈولہے ہں جو او ہدایت پیندی ء یا انہیں وچو تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پیندے۔

۴۳۔ تے جیلے او اکبئی اونکوں اکھایا گیا کیاتیڈا تحت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۹﴾

دی ایجاباً اوں آکھئے اے تے اوں داویں ہے
ساکوں ایں کینیں پہلے علم بڑے بڑا گئے تے اساں
تیبڑے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۴۰﴾

۴۳۔ تے اونکوں بلکس جندی او اللہ دے سوا عبادت کریدی
ہائی بے شک او کا فر قوم وچ رہائی۔

قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ وَلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۱﴾

۴۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہر جیلھے اونکوں
بڑھس اونکوں جھکا سمجھیں تے بڑ لگی۔ سلیمان آکھئے
اے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے
گیئیں اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
آئندی آں۔

وَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ آخَاهُمْ صَاحِبًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھجئے
سے جو تہاں اللہ دی عبادت کرتے او انہوں ویلھے
بڑوٹو لے تھی کے بھڑپئے گیئیں۔

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۳﴾

۴۷۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تہاں چنگا نی کینیں پہلے
لنگائی دی جلدی کیوں کریندے تہاں اللہ کینیں
بخشن نو بے مگدے تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا دینے

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ
قَالَ طَبَّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۴﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیبڑے نال دیں
کوں منحوس سمجھیندے میں صالح آکھئے تہا بڑی نحوست
اللہ دے کوں ہور تے سچ لے ہے جو تہاں او قوم
ہوئے جیڑھی آزمانی گئی۔

وَكَانَ فِي السَّيِّئَةِ نَسْعَةٌ رُطِبٌ يُفْسِدُ وَنَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۵﴾

۴۹۔ تے شہر وچ ٹوں آدمی ہن جیڑھے زمین وچ فساد
پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِرَبِّنَا مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۶﴾

۵۰۔ انہیں آکھئے تہاں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریں تے ول
اوندے وارث کوں اکھسوں اساں اوندے گھر والیں کوں ہلاک قیامتیں

ڈٹھاتے اسل پچھے ہیں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسل دی تدبیر

کیتی انہیں کول پتہ نہ ہا۔

۵۲۔ توں ٹو کیکھ انہیں دی تدبیر واکیا نتیجہ نکلدے اسل

انہیں کول تے انہیں دی ساری قوم کول تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ

کنیں ڈٹھے بین بینک علم والی قوم کیتے ایندے وج نشان۔

۵۴۔ تے اسل مومنین تے متیقن کول پچا گدھے۔

۵۵۔ تے لوط جیلے اپنی قوم کول اکھے کیا تساں برائیاں

کریندے ء تے تساں لڑہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کول چھوڑ کے جوائیں نال شہوت

پوری کریندے ء اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرق لے ہا جو انہیں اکھے لوط

دے خاندان کول اپنے سک وچو کڈھ پھوڑو بے شک

اے لوک بہوں پاک بڈن۔

۵۸۔ تے اسل اونکول تے اوندے گھر والیں کول سولے

اوندی زال دے پچا گدھے اول کول اسل پچھو رہن

والیں رچ گٹیا ہا۔

۵۹۔ تے اسل انہیں تے (پتھرین دا) ڈاڈھا مینہ رسالے تے

جنہیں کول ہوشیار کر ڈتا وچے انہیں تے وسن والا مینہ بہول گندہ ہوتے۔

۶۰۔ توں اکھ ڈے ساریاں سپیاں توفیقن اللہ دیاں ہن

تے انہیں بنیں تے سلامتی مجھے جنہیں کول اللہ چن

گدھے۔ کیا اللہ چنگا ء یا او جیکوں شریک بنیدن۔

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَ مَكْرُؤًا مَكَرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ

وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَبِلِكَ بَيُوتُهُمْ حَاوِيَةً يُمَآظَمُونَ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ كَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾

وَ لُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاْتُوْنَ الْفَآحِشَةَ وَ اَنْتُمْ

بُنُوْهُنَّ ﴿۵۵﴾

اَيُنْكِرُ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ؕ

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اِل

لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنَاهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهٗ فَكَانَتْ مِّنَ الضَّآلِّينَ ﴿۵۸﴾

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا سَوَآءًا مَّطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْاِحْسَانُ لِلّٰهِ وَ سَلَّمَ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰ

بِئْسَ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۰﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْكَاذِبِينَ ﴿١١﴾

۱۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیس پیدا کیتے تے تہا بڑے کیتے جھڑکیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان سرٹھے باغ پیدا کیتن تہاں تے انہیں دے وٹ دی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی مہود ہن اصل لے قوم شریک بییدی پئی ۱۱۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْكَافِرِينَ ۗ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ زمین کوں کیس رہن دی جا بٹائے تے اوندے وچ دریا و بانسی تے اوندے کیتے پہاڑ بٹائسی تے دوسندریں وچ روک بٹا بڑی ہس کیا اللہ دے نال بے مہود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے چاڈے نیں۔

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَعْلَمُ خُلْفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ بے وس دی دعا کون سڈے جبرھے دلیے او دعا کریندے تے اوندے دکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے مہود ہن بہوں تھوڑی ۱۳ جبرھی تہاں نصیحت پکڑیندے ۱۳۔

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُؤْتِي الرِّيحَ بُشْرًا يَنْفِثُ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ شَيْئًا ۚ يَذَرُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ ڈکھیندے تے اپنی رحمت کیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پھیندے کیا اللہ دے نال بے مہود جبرھے او اللہ نال شریک بییدن انہیں کیں بہوں اچا ۱۴۔

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے کون جبرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولادلا اوں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان کیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے مہود ہن توں اکھ جے تہاں سچے ۱۵ اپنی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ توں اکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نیں چاڈا تے انہیں کوں لے دی پتہ نیں جو انہیں کوں کڈی اٹھایا دیسی۔

۶۷۔ آخرت دے بارے وج اصل انہیں دا علم اصلو
ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وج شک
وج بن تے سرواں بارے وج اندمن۔

۶۸۔ تے کافر آہن کیا جڈاں اسان تے ساڈے پیو
بڈاڈے مٹی تھی ولسیوں ول دی اسان زمین کنیں جیندے
کر کے کڈھئے ولسیوں۔

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے
پیو بڈاڈیں نال لے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے
لوکس دے قصے ہن۔

۷۰۔ توں آکھ زمین وج ٹرو پھرتے بیکھو جو مجریں
دا کیا انجام تھے۔

۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں
دی تدبیریں تے جگلی وج پڈ۔

۷۲۔ تے او آہن جے تاساں پچے تے اے وعدہ
کڈاں پورا تھیسے۔

۷۳۔ توں آکھ تھی سبگدے جو جیرھے عذاب کوں
جلدی مگدے پئے او انداکھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا
پیا ہوئے۔

۷۴۔ تے بے شک تیدا رب لوکس تے فضل کرن
والا تے انہیں وچو سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

۷۵۔ تے بے شک تیدا رب او کموں دی جانڈے
جو او اپنے سینیں وج لکیندے پن تے جینکوں
او ظاہر پئے کریندن۔

۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لگی ہوئی خستے کاہ نہیں جیری
بیان کرن والی کتاب وج نہ ہوئے۔

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامنے او

بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَيُّنَا
لَنُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٢﴾

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ

الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

۷۸۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

۷۹۔ بے شک تیرا رب او نہیں دے درمیان اپنے حکم نال سپا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جانن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝

۸۰۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہوں۔

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْمَ الذُّعَافَ إِذَا وَكَلَّامًا يَرِئُونَ ۝

۸۱۔ بے شک توں مردیں کوں نوہیں سنا سگدا تے نہ بوڑھیں کوں الا سنا سگدیں جیرے ویلھے او کٹ پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آتَتْ بِهَدْيٍ الْعُنَىٰ عَن صَلَاتِهِمْ إِنْ تُنْمِعْ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝

۸۲۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کیں ہدایت نوہیں بے سگدا توں تے محض انہیں کوں سنا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝

۸۳۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیں تے اسان انہیں کیسے زمین وچرک کھڑا کڈھیسوں جیرھا انہیں کوں چک پیسی بے شک نوکس کوں ساڈی آیات دالیتن کاہ نیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝

۸۴۔ تے جڈاں اسان ہک ٹولہ کھڑا کریسوں ہر اوں قوم وچر جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی تے اسان انہیں کوں تقاریر وچ کھڑا کر ڈھیسوں۔

بَلَىٰ إِذَا جَاءُوكَ قَالُوا كَذَّبْتُم بِآيَاتِنَا وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا آمَنَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

۸۵۔ تے جیلھے او سن اٹھا کہس کیا تاساں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہا کوں انہیں داپورا علم دی نہ ہا تے یا تاساں کیا کیا کریندے ہا دے۔

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝

۸۶۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وچر کیں عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او الا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک اسان رات کوں اس واسطے بٹائے جو ایدے دج آرام کرن تے ڈیہنے کون ڈکھالٹ والا بے شک ایندے دج منٹ والی قوم کیتے نشان۔

۸۸۔ تے جیڑاں دھوڑوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دج او ڈر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیس دو فرمايو وار تھی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈہیز تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے جھڑا آلی کار مر دے رہ ویند لے اللہ سیس دی کار گیری جس ہر شے کون مضبوط بٹائے بے شک او تھا ڈے عملیں کنیں چنگی طراں بانجبر۔

۹۰۔ جیرھانکی کرلیسی او نکوں این کنیں چنگا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنے او ڈر کنیں امن دج ہوسن
۹۱۔ تے جیرھابرا کم کرلیسی تے انہیں کون منہ بھرٹے ہما دج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندہ تہاکوں پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکوں تے محض لے حکم ڈٹا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جس اینکوں عزت ڈتی تے ہر شے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ڈٹا گئے جو میں فرمايو واریں وچر تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے ساداں تے جیرھاہدایت پیسی او محض اپٹے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا مگراہ تھیسے تے توں اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا لِّمَنْ فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

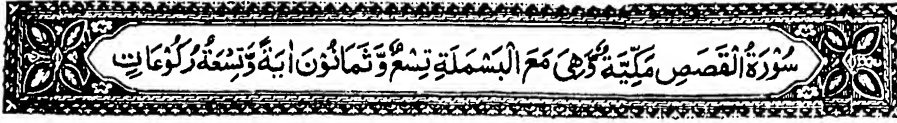
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مِنَ فِي السُّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاجِرِينَ ﴿۸۸﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ أَتَقَنَّ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَ يُؤْمِذُ الْأُمُوتُ ﴿۹۰﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أَمُوتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي فِي حَرَمِهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُوتِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذَرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾
 ۹۴۔ تے اکھ بڑے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیاں سُن
 ۞ او تہا کوں ضرور اچھے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تیڈا رب تہا بڑے کیں کنیں
 غافل نہیں۔

سورة قصص مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
مگئے بڑیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ پاک سٹن والا تے بزرگ۔
- ۳۔ اے کمل کتاب دیاں آیات ہن۔
- ۴۔ اساں تیدے اتے مومن قوم دے فائدے کیسے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہن۔
- ۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور تھی گیا
تے اوندے رہن والیں کوں وکھرا دکھرا کر دتا ہس انہیں
وچھک لولے کوں او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کوں ذبح کریندا ہا تے انہیں دی ترمیمیں کوں
جیندا رکھیندا ہا بے شک اوفنادیں وچو ہا۔
- ۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکس تے احسان کرن
چاہندے ہا سے تے اساں انہیں کوں سردار بناون
چاہندے ہا سے تے وارث بناون چاہندے ہا سے۔
- ۷۔ تے انہیں کوں ملک وچ طاقت بڑیوں تے فرعون
تے ہامان تے انہیں بڑیاہیں کوں انہیں کنیں او کجھ
بڑکھاون چاہندے ہا سے جیں کنیں او بڑ دے پئے ہن۔
- ۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں دی کیتی بھرتوں اینکوں
کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیسے ڈیریں توں اینکوں دریا وچ
سٹ گھتیں تے توں نہ ڈیریں تے نہ منجھی تھیریں بے شک اساں
ایکوں تیرد ولا آئیوں تے اساں اینکوں
رسول بھیسوں۔
- يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمُ ①
- طَسَمَ ②
- تِلْكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْبَيِّنِ ③
- نَسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ بَنِي مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِاَحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ④
- اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلٰى الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيْعًا
يَسْتَضْعِفُ طٰٓئِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ اَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَكْبِ
نِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤
- وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا فِي الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اَيَّاتًا وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ ⑥
- وَنُفِثْنٰ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وَجُنُودَهُمْ اٰتًا مِّنْهُم مَّا كَانُوْا يَحْتَدِرُوْنَ ⑦
- وَ اَوْحَيْنَاۤ اِلٰى اَمْرِ مُّوسٰى اَنْ اَرْضِعِيْهٖۙ فَاِذَا اخْبَتِ
عَلَيْهٖۙ فَالْقَبِيْهٖۙ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْۗ اِنَّا
رَآدُوْهُ اِلَيْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ ۖ عَنِّي أَنْ يَتَّخِذَ بَدَلًا وَلَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرُؤُسَىٰ مُرِيًّا ۖ إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتِ لَأُخَوِّجَهُ فُجُوءُهُ بِصُرَّتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلِ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آلِهِ ۖ فَمَنْ تَقَرَّعَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنْ ۖ وَلَنَعْلَمَنَّ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ

۹۔ فرعون نے خاندان اوٹکوں چاگرہ سے تاں جو او انہیں
کیتے دشمن تے مونجھ داسبب بٹے بے شک فرعون تے
ہامان تے او انہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تربیت آکھئے اے میڈے تے
تیبڑے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ داسبب تھی سی توں ایگوں
قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اسال
ایگوں پتر چا بناؤں تے او اصل گال نہ جانڈے ہن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل غالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اوٹکوں
ٹا ہر کر ڈیوے ہائے اسال اندرے دل کوں نکلا نہ کروں ہا
تاں جو او مومنین دچر تھی وچنے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینٹ کوں آکھئے اوڈے پچھو
ونج او اوٹکوں پھریں کیں ڈوہی رہ گئی تے انہیں کوں
پتہ نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسال اوڈے اتے ایں کیں پہلے کھیر پلاوٹ
والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں
انیجے گھر والے ڈساں جیرے ایگوں تہا بڑے کیتے
پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوں۔

۱۴۔ تے اسال اوٹکوں اوڈی مادو ولا پھٹھے تاں جو
اندیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیموں تے او مونجھی دی نہ
تھیوے تے اوں کوں پتہ بگ دچنے بے شک اللہ
وا وعدہ سچا ہا تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او حزان تھیا تے گھرو تھی گیا اسال
اوٹکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسال الیوں نیکی کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجے ویلے داخل تھے جیرے ویلے
اوڈے رہن والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیں کوں

وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَ عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑮

بھڑا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچو ہاتے ہک
اوندرے دشمن وچو ہاتے جیرھا اوندی برادری وچو ہا
اوں مدد طلب کیتی اچٹے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرٹ
والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑯

۱۷۔ اوں آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش دے تے اللہ
اونکوں بخش دے تے تھک والا تے دل دل رحم کرٹ والا۔
۱۸۔ اوں آکھے اے میڈے رب تیلے انعام کرن دی
دجہ نال میں کڈاپس دی مجھیں دا امدادی نہ بنس۔
۱۹۔ تے مجرکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
بٹھے سی جو او ہر بندہ جیں کل مدد ملگئی ہائی ولادکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا
گمراہ ہوئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑰

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑱

۲۰۔ جیلے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈوناہیں
دا دشمن ہا اوں آکھے اے موسیٰ کیا توں میکوں دی اوں
قتل کرٹنا چاہندیں جیوں کل میں ہک آدمی ماریے بیشک
توں محض ملک وچ ظالم بٹن چاہندیں تے توں
نویں چاہندا جو اصلاح کرن والیں دچر تھیویں۔

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَلِقَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ⑲

۲۱۔ تے شہر وچ پرس کین ہک بندہ درکدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیوں توں نکل
دج بے شک میں تیلے خیر خواہیں دچر ہاں۔

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَصِي قَالَ يٰمُوسَىٰ
إِنَّ السَّكَايَا تَكْفُرُونَ بِكَ لِتَقْتُلَنَّهُ فَاخْرُجْ إِنَّكَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ⑳

۲۲۔ تے او اتھو ڈرو دا ہریا نکل گئے ائے ائے
ڈبدا دینا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ㉑

قوم کیں بچا۔

۲۳۔ تے جیسے اومین شہر دو گئے تے اوں آکھے جو میڈا رب میوں سدھاراہ ڈکھیس۔

۲۴۔ تے جیسے اومین دے کھو تے آئے تے کھ لوک ڈٹھنس جیرے پائی پلیندے پئے ہن تے ڈو تریتیں انہیں کیں پرین ڈٹھنس جیریاں ڈنجریں کوں بکھو تے بٹندیاں پیاں ہن اوں آکھے تہا لجا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھے جو اسل پائی لے پلا سگدیاں جے تیں آجڑی ٹرنہ وچن تے ساڈا پیر بہوں پڑھا۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پائی پلا ڈتے دل پچھاویں تلے وچ بٹھے اوں آکھے اے میڈے رب میں فیقر آں اوںدا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھٹیں وچو ہک اوںڈو ٹردی آئی تے شرمیندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیر ٹیکوں سٹیندا پئے تاں جو اوںڈا بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پائی پلا ڈتے۔ جیسے او انہیں دے پور کیں آئے تے سارا حال ڈٹس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کیں بچ گئیں۔

۲۷۔ انہیں وچو ہک آکھے اے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اوں آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں وچو ہک داتیلے نال این شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیلے دلو ہوس تے میں تیلے اتے زیادہ بار نہیں ڈیون چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ سَرَّيَّ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

وَلَمَّا وَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَنِ قَالَ مَا أَخْبَرْتُمَا قَالَ لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الزَّيْعَانِ وَابْنُنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَتَّىٰ عَلَىٰ اسْتِغْيَارٍ فَالَتْ إِنْ أَبِي يَذْعُوكَ لِیَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَسَوْنَ مِنَّا قَدْحًا ۝

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْبَىٰ اسْتَأْجُرُهُ إِنْ خَيْرٌ مِّنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوَى الْأَعْمَىٰ ۝

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُنِيَ إِيَّكَ إِحْدَى الْبَنَتَيْنِ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٌ فَإِنْ أَتَسَّتْ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِجْدَنِي ۝

إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

توں میکوں نیکیں دھوپیں۔

۲۹۔ موسیٰ اکھٹے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی کال تھی گئی انہیں دھوپ جیڑی مدت وی میں پوری کر لیاں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کچھ اسان اکھٹے ایندے اتے اللہ کافی گوارہ۔

۳۰۔ تے جیلے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپے تے اوں طور دے بک پاسے بھاڑ ٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون اکھٹے تسان کھڑو بے شک میں بھاڑ ٹھی » تھی سگدے جو میں تہاڑو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار اتاں جو تسان سیکو۔

۳۱۔ جیلے اوندو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں میرا حارب العالین ۳۲۔ تے توں اپنا سوتا سٹ جیلے اونکوں ہلداڑ ٹھیس ناگ آں کار کنڈ پھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھائے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کون کچھ وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کہیں اپنے بہیں کون آپ دو بلا لے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کہیں ڈرو دللائن بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں انہیں دھوپ ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈسین۔

۳۵۔ تے میڈا بھارون میں کہیں زیادہ چگلا الا سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

قَالَ ذَلِكَ يَكْفِي وَيَبْنِيكَ إِنَّمَا الْآجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٥٩﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الظُّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلْ أَنْتُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا آنَسَهَا نَزِدَىٰ مِنْ شَاطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتُوسَّلَ لِي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

وَأَنْ إِنِّي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَؤُوسًا أَفِيلًا وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْجُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَرَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الذُّهْبِ فَلَمَّا رَأَىٰ أَنَّهُمْ لَا يَخَافُونَكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مَلَأُومٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٦٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٦٤﴾

وَإِنِّي هَارُونَ هَوَا أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٦٥﴾

پیٹھ او میڈی تصدیق کر لیں بے شک میں ڈر داں جو
او میکرں جیٹلا ڈلین۔

۳۶۔ اوس آکھئے اساں تیبے مہر اتال تیبی بائھ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کولں غالب
کر لیسوں تے او تساں ڈوناہیں تیں نہ کچھ سبکسں تساں
ڈوہیں تے جیرے تہا ڈا آکھن منین ساڈی آیات نال
غالب تھیسو۔

۳۷۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھیاں کھیاں آیتاں گھن کے
انہیں دے کولہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اساں اے کال اپٹے پیو ڈاڈیں کنیں نیں
سٹی۔

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈارب اونکوں بہوں جانڈے
جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چکا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپٹے سوا
تہا بڑے کیتے کوئی مہود نیں جانڈا اے ہاں تو سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (سکھاں بٹا) تے دل
میڈے کیتے بروج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتہ کر گھن تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا ہے۔

۴۰۔ تے اوں تے اوندے لشکر مک وچ ناحق وڈاؤ
کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو مزلائے دین۔

۴۱۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کولں پکڑ گدے
تے اونکوں سندرو وچ سٹ گتے تے لوں ڈیکھ
نالیں دا کیا انجام تھیندے۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلْنَا لَكُمَا شِطْرًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّدِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَنٌ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِن
عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّن
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهَامُنُ عَلَى الظِّلِّينِ فَاجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مُوسَىٰ وَرَافِي لَأُظْلَمَهُ
مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٣٩﴾

وَأَشْتَكِبُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعَبُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہا تے او بھادو
سڈیندے ہن تے قیامت دے بجیہر انہیں دی مدد نہ کیتی
ولیں۔

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
فِي الْمَقْبُورِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء
تے قیامت دے جڑینہ او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَدَمًا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد
کتاب بڑی ء جیڑھی لوکیں کیتے معز تے ہدایت تے
رحمت بانی تاں جو اونصیت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِمُحَاجِبِ الْغُرَىٰ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے توں اوں ویلے بچا دھوکا ء ناں ہانویں
جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑی ہائی تے نہ توں
گواہ ہانویں۔

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے
تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ
دی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈھی آیات پڑھ کے
سنانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے یں۔

وَمَا كُنْتَ بِحَاجِبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَ لَهُمْ بِمِنْذِرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے توں لور دے پاسو دی کاو نہ ہانویں جیلے اساں
اونکوں سڈیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت
ہائی تاں جو اوں قوم کوں جڈانویں جیندو تیں کینیں پہلے
کوئی جڈاؤں والا نیں آیا تاں جو اونصیت پکڑن۔

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ يَسْأَلُوا مَتَىٰ يَأْتِيهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجر نال
انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن
اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیں
پھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہا تے
مومنین وچو رہن وچو ہا۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

۳۸۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کینیں حق آگیا تے انہیں آکھے
جو ساکوں اوکھ کیوں نیں جڈا گیا جو موسیٰ کوں جڈا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سَحَابٌ مَّثَرُفٌ فَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كَافِرُونَ ﴿۵۸﴾

کیا انہیں اس کہیں پہلے اوس قیلم دا انکار نہ کیا با جیڑھی موسیٰ
تے لہتی ہائی انہیں آکھئے جڈو جادوگرن جیڑھے ہک
ڈوبھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اساں
ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ توں آکھ تساں انہیں جڈناہیں کہیں زیادہ ہدایت والی
الہ دلو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تساں
سچے ہوتے۔

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يُضِلُّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ جے او تیبی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں
جان گھن جو اومض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن
تے اوس کہیں زیادہ گمراہ کون تہی سبکدے جیڑھا اللہ کہیں
ہدایت دے بغیر اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ تے اساں انہیں دو ہک دے بعد ہی وحی پھیندے
رہ گئے ہیں تاں جو اونصحت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اساں اس کہیں پہلے جیڑھی کتاب انہیں کوں ڈتی
ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَإِذَا يُنْظَرُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اساں
ایکوں مننے ہیں بے شک او ساڈے رب دلو
سچ بے شک اساں اس کہیں پہلے دی فرمانبردار ہاے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيَتِيمَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجہ نال جڈو دفعہ اجر
ڈیوایس تے اونیک نال برائی کوں دور کریندن تے جو
اساں انہیں کوں ڈتے اوندے دچو خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا تَنْبَغِي الْجَهْلِينَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گالہیں سُنن اوس کہیں منہ پیر
گھنن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے
عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اساں
جاہلیں دے منہ لے لگے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت توہیں ٹھے بگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

وَقَالُوا إِنَّا تَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الْغِيَاثِ أَوْ لَمْ تُنْكِرْ لَهُمْ حِمَاً أَمَّا يُجَنِّ إِلَيْنَا تُسْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے او آبدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کردں جیہیں تیں کیں بے تے ساکوں ملک وچ مار گھسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جانیں بُنائی جیندو ہر طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں سارے لوک چاندے نیئیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِكَ قَرِيَةً يَخُذُهَا قَلِيلًا مَّسِيحُهُمْ لَمْ تُنْكِرْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ اساں بہوں سداں و ستیاں ہلاک کر چھوڑیں جیہے اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتے گئے ہن لے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاں کوئی نیئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تیربارب کہیں دستی کوں ہلاک نیئیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول بھیجے جیہے انہیں کوں ساڈیاں آیات پڑھ کے سناوے تے اساں دستی کوں ہلاک لے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہن دے ظالم ہوں۔

وَمَا أَوْتَيْنَاهُم مِّن شَيْءٍ مَّتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ جو کچھ تہا کوں دتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سوکھ تے جو اللہ کیں ہے او چگا تے باقی رہن والا بھ کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

أَفَن نَّوَدُّهُ وَعَدْنَا حَسَنًا فَهُوَ إِلَّا فِتْنَةٌ لَّنَّا كُنَّا مُتَعِنَةً مَّتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملٹن والا لے اوں آدمی آلی کار تھی بگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان دتا ہئے۔ دل او قیامت دے ڈیندے حاضر کیا ویسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹہ لیس تے اکھس میڈے شریک کتھان جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی
او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کوں اسان
گمراہ کیسا ہاتے اسان انہیں کوں اوین گمراہ کیسا جیویں خود
اسان گمراہ تھئے ہاسے اچ اسان تیڈے اگو گمراہی کنیں
بری تھیندے پس لے لوک ساڈی عبادت نہ کریںدے
ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کوں اکھیا دیسی جو تساں اپٹے شریکین
کوں سڈو تے او سڈلین تے او جواب نہ ڈلین تے
عذاب ڈیکھ گھنن تے اکھن ہلے اسان ہریت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈلین تے او اکھسی جو تساں
رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دیلاں ٹھیل دیں اوں ڈینہ
تے او ہک پے کنیں سوال نہ کریں گسن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کرلیں تے ایمان گھنن اوسی تے چکے
کم کرلیں تے او کامیاب لوکین وچو تھی ویسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں
چاہندے چٹن گھندے انہیں کوں اختیار نیں اللہ پاک
تے انہیں دے بناو تو شریکین کنیں اچا ہا۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپٹے سینے وچ لکیندن
تے جو او قلا ہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جیندے سوا کوئی مبود نیں پہلے دی تے
پچھیں دی سچیاں تو لیاں ہونداں ن تے بادشاہت ہوندی ہا۔
تے تساں سارے ہونڈو ولائے ویسہ۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈوسو جے اللہ سائیں تہا ڈے اتے
قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا آيَاتِنَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۴﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَبِّتَ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَفَرْنَا أَن يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِزْيُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۱﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گمن اوسی کیا تہاں سُن دے
نُورھے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ
تَنْكُوتٍ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ توں اکھ تہاں بڑ سوبے اللہ سیئیں تہا بڑے اتے
بُزینہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سا کوں معبود جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تہاں اوندے وچ
آرام کردتے کیا تہاں بڑے نورھے۔

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ اے اوندی رحمت جواو رات تے بُزینہ بٹلے۔ تاں جو رات کوں
تہاں ارا کو تے بُزینہ کوں اوندرا فضل بگر کو تے تاں جو تہاں
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سبیل سی تے پھسپی کھتاں
میڈے شریک جیرھے تہاں خیال کریندے ہا دے۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاذُ يُفْتَرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ تے ہر امت وچو اساں ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آؤ تے او جان گھنسن جو حق
اللہ دے کو لہوئے تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ونبج
ولیں۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُتُوبِ مَا أَنْ مَفَاتِحَهُ لَتَنَتَّوْا بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچو ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اوکوں اتنے قرآنے بڑے تے ہن
جو اوندیاں کھیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی
ہائی جڈاں اوندی قوم اوکوں آکھیا اگر کج نہ بے شک اللہ
اگر کجی والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تے جو اللہ تیکوں بڑے تے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپنی حصے کوں نہ بھل تے
چنگائی کر جیویں اللہ سیئیں تہا بڑے نال چنگائی کیتی
تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سیئیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

۳۷۔ اول آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ جَعْلًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾

کنیں ملے کیا او نہیں جانتا ہے شک الشریس اوں
کنیں پہلے بہوں ساریں قریں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جیڑیں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پکھا
نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿١٠﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زینت نال نکلیا تے اولوک
جیڑے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کھڑے ہا جو قارون کوں دتا گئے بے شک او
وڈے بخت والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿١١﴾

۸۱۔ تے جنہں کوں علم دتا گیا ہا انہیں آکھے مروشالا اللہ
دا بدلہ چکھاؤ اوں دے واسطے جیڑا ایمان گھن آوے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

فَحَسَنَّا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿١٢﴾

۸۲۔ تے اساں اولوکوں تے اوندی برادری کوں مک وچ
ذیل کر دتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نہ کر سگدا ہاتے او نیچ نہ سگیا۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَبِكَانَهُ لَا يَفْخَرُ الْكَافِرُونَ ﴿١٣﴾

۸۳۔ کل تیں جیڑے اوں دے مرتبے دی خواہش کریں دے
ہن او آبدن جو ہلاک تھیو اللہ سیس اپنے بندیں وچ
جیڑے کیتے چاہندے رزق ددھا دیندے تے تنگ
کر دیندے۔ جے اللہ داساڑے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اساں وی ذیل تھی وچوں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نئیں تھیندے۔

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٤﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اساں انہیں لوکیں کیتے
بنیں دے ہن جیڑے مک وچ نہ وڈائی کریں دے نہ
گیر گھتین تے انہی متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیڑا نیکی کرے اوں کوں کیں چکا بدلہ ملے تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾
إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَّادُكَ إِلَى مَعَادٍ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۶﴾

جیرھا برائ کرلیس اوںکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ لےسی
۸۶۔ بے شک جس تیلے اے قرآن فرم کیتے اوںکوں
اول جا دو دلا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
اکھ میڈا رب اوںکوں بیوں جائدے جیرھا ہدایت تے
ہے تے اوںکوں دی جیرھا کھلی گمراہی درج۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُثَقِّلَ بِكَ الْقِثْلُ إِلَّا رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۷﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا بائیں جو تیلو کتاب لہسی
سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافریں دا
کڈا ہیں دی امدادی نہ نہیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۵۸﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن
دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
سب تے مشرکیں وچ نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۹﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مبود نہ سب اوںدے سوا
کوئی بیا مبود کاہ نہیں ہر شے فنا تھیں والی سوائے
اوندے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندا تے
سارے ہوندو ولائے ولین۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

سورة عنکبوت کی ۷۷ آیتیں ۷۰ آیات تے ۷ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریندال اللہ دے نال نال جیہا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال۔
الْمَلِكِ ②
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیتے جہا انہیں کوں اس گال کرن تے
أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③
- ۴۔ اسان انہیں کنیں پہلے لوکس کوں وی آزمایا یا
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④
- ۵۔ یا کیا ادوک جہرے برے کم کریندن خیال کریندن
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الشَّيْءِ أَنْ يَتَّخِذُوا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤
- ۶۔ جیہا اللہ دے ملن دی امید کریندے تے بے شک
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥
- اللہ دے مقرر تھیا ہر وقت آوٹ والا۔ تے او بہوں سٹن
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
- ۷۔ تے جیہا شخص کوشش کریندے او اٹے ناندے
وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ ⑧
- کیتے زولیندے بے شک اللہ سیس ساریں جہانیں کنیں
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨
- ۸۔ تے جیہے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
- اسان انہیں کنیں انہیں دیاں بڑائیاں پریں کرڈلیں
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي ⑪
- تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈلیں جہرے
كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑫
- ۹۔ تے اسان انسان کوں پیو مانال چنگا سلوک کرن دا
وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الذِّكْرِ ⑬

إِنْ جَاهِلَكَ لِشُرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِنِّ مَرْجِعُكُمْ
فَإُنْصِتُمْ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

حکم ڈیا۔ یا جے او میڈے نال شرک کرٹ تے تیکوں مجبور
کرن جیندا تیکوں کرن پتہ نیئیں تے دل توں انہیں ٹوڑنا ہئیں
وا اکھن نہ من تساں میڈو ولٹے تے میں تہا کرں تہا ڈے
عمیلں دے متعلق ڈیسیاں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ﴿۶﴾

۱۔ تے جیرے ایمان گھن اُن تے چنگے کم کیسے نیں اسل
انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کر لیسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللّٰهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

۱۱۔ کچھ لوک ہن جیرے آہن اسل اللہ تے ایمان گھن
اُن تے ہن تے جیرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف
پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا
سمجھن تے جے تہا ڈے رب ولو امداد آدے تے او
ضرور آہن جو بے شک اسل تہا ڈے نال ہا سے کیا
اللہ سیئیں او گالہیں نیں جاڈا جیریاں دنیا جہاں دے لوکیں
دے دلیں وچ ہن (جانڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۸﴾

۱۲۔ تے اللہ سیئیں ضرور ظاہر کر لیس ایمان گھن آوٹن والیں
کوں دی تے منور ظاہر کر لیس منافقین کوں دی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ ۖ وَمَا يُطِيعِلِينَ مِن خَلْقِهِمْ
مِّن شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۹﴾

۱۳۔ تے کافر مومنین کوں آہن تساں ساڈے پیچھو ٹرو تے
اسل تہا ڈے گنہ چا گھنسون تے او ذرا وی انہیں دے
گناہ چا وٹن والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنْزِلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۴۔ تے او ضرور اپٹے بار چسین تے اپٹے بار نال بے بار
وی چسین۔ تے قیامت دے ڈینہہ ضرور پچھا دیسی جیرا
او کوڑ پرھیندے ہن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۵۔ تے اسل نوح کوں ادنی قوم دو پٹیا ہا تے
انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول ادنی قوم کوں
طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۶۔ تے اسل ادنکوں تے بیڑی ایس کوں بچا گدھا تے
ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈیا۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے ابراہیم جیسے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت
کرو تے اوں کیں ڈردے تہا بڑے کیسے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۱۷۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ
اِفْكَارًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ۱۸۔ اللہ دے
سوا تے کوڑ بٹیدے ۱۸۔ بے شک تساں اللہ دے سوا
جنہیں دی عبادت کریندے ۱۸۔ او تہا بڑے رزق دے
مالک ۱۸۔ نہیں تساں اللہ کیں رزق مگھو تے ہونڈی
عبادت کرد تے او نہا شک کرو تساں ہونڈو دلٹے۔

وَ اِنْ تَكْذِبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہا بڑے کیں پہلی امتیں
دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے
گال پچا ڈیون فرمن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُہٗ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا او نہیں چاٹدے جو اللہ کیوں منڈھ کیں پیدا
کریندے تے دل او ہوجہیں مخلوق ولاولا بٹیدے بے شک
اللہ کیسے لے گال سوکھی ۲۰۔

قُلْ سِيرُوْا فِی الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ بَدَا الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرتے ڈیکھو جو کیوں
اللہ سیس منڈھ کیں پیدا کیسے تے دل اللہ سیس انہیں
کوں مرٹ دے بعد جینا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر
شے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاءُ وَرَ
اِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے
اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہونڈو دلٹے۔

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ دَلِيْلٍ وَلَا تَصْنَعُوْا ۝۲۳ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اوںکوں
ہر اوسے سگدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سبکتی
تے امدادی کارہ نہیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَايَةِ اُولٰٓئِكَ
يَحْمِلُوْنَ مَرَحْمَتِيْ وَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے ملن دا
انکار کیسے لے لوک میڈی رحمت کیں نا امید تھی گئیں
تے انہیں لوکس کیسے بڑھ ڈیون والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجوہ انہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈلیو تے ساڑ ڈلیو تے اللہ شیئیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منن دالیں
کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلْعَنَ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نُّصِيرٍ ﴿۱۶﴾

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مہتیں
کوں مہبود بنا گدھے تاں جو تساں میں دنیاوی زندگی
وچ پے مشرکیں تال پیار و دعاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہاڑے کچھ لوک کچھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لعنت پھٹیں تے تہاڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہاڑا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

ثُمَّ قَالَ لِي مَا جَزَاءُ لِي رَبِّي إِنَّمَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۷﴾

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو بھرت کرنیال بے شک او غالب تے ساناں۔
۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد وچ نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب ڈٹی تے
اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ دے ڈتاتے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآيَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۸﴾

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے ع جبرمی اچ تیں دنیا وچ کسں پے
میں کیتی۔

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِ إِنَّا نَحْنُ الْفَاحِشَةُ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹﴾

۳۰۔ کیا تساں جرائیں دو شہوت کیتے اندے ع تے
لوکے مریندے ع تے اپنی مجلسیں وچ گندیاں بگاہیں
کریندے ع تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجے
توں سچا ہوئیں تے ساڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اوں آکھئے اے میلے رب میلہی مدد کر فساد
قوم دے مقابلے وچ۔

إِنَّا نَحْنُ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۲۱﴾

۳۲۔ تے جیسے ساڑے قاصد غرض خبری گھن کے ابراہیم

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا

مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۱﴾

دو کئے تے انہیں اکٹھے بے شک اساں ایں دستی آلیں
کوں ہلاک کرن والے ہیں بے شک ایں دستی دلے
ظالم ہن۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا مَن أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا بُنْتَنَ
لَتُخَيِّبَنَّهٗ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ اوں اکٹھے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں اکٹھے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھر والیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِغَىٰ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَ قَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَ
أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط وداٹن تے اونکوں
چنگا نیں گیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھئے تے
فرقہ نیں اکٹھے توں نہ ڈرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
تیکوں تے تیڈے گھر آلیں کوں بچا گھنسون سوائے تیڈی
زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

إِنَّا مُنْذِرُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۴﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِّنْتَهُ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ بے شک اساں ایں دستی آلیں تے آسان تو عذاب
لہا دن والے ہیں ایں وچر نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۴۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیے۔

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے مدین دواوندے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اوں اکٹھے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے
آخرت دے ڈینہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِينَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے تے انہیں کوں کبا
ڈیون والے (بھوٹیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

وَاعَادُوا وَتَوَدَّوْا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسِيحَتِهِمْ وَرَبِّ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے عادتے تود دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
تہا کوں کھول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے دکھائے تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں بھال کوں چھگی طراں
سمجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
گردھے تے او عذاب کیں بچ نہ سگئے۔

۴۱۔ اساں ہر یک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے
انہیں وچر کچھ تے اساں پتھریں دامنہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیئے تے کچھ لوکیں
کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کچھ کوں اساں
عزق کر ڈتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہائے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے حیرے لوکیں اللہ دے سوا بے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال بڑا نہور دی ہے او گھر بیٹھے تے ساریں کنیں
کمزور گھر ڈا نہور دا ہوندے جے او جائدے ہون۔

۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں جائدے جیٹکوں او
اللہ دے سوا سڈریندن تے او غالب تے سیٹا ہے۔

۴۴۔ تے اے مثالئن جیڑھیاں اساں لوکیں کیے بیان
کریندے ہں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیشک
اینڈے وچ مومنین کیے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿۴۰﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا
الصَّيْحَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفَيْنَا بِهِ الْأَرْضُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظِلَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۱﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتِيٍّ وَإِنْ أَوهَنَ السُّيُوتُ لَبِثَتْ
الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۳﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿۴۴﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیردو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں دجا ۷۔ تے جو تاس کریندے ۷
اللہ چاندے۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال جنگل گالیں نال بحث کیتی کرو سوائے
انہیں دجو عالمیں دے تے اکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو
لایا گئے تے جو تہاڈو لایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا
معبود بکو ۷۔ تے اساں او دے فرما نبردار نہیں۔

۴۸۔ تے ایویں اساں تیردو کتاب لمائی ۷ تے جنہیں کوں
اساں کتاب ڈتی ۷ او اوکوں منیندن انہیں دجو وی کجھ
ہن جیرے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن۔

۴۹۔ تے ایس کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہانویں تے نہ سچے تہہ نال لکھدا ہانویں نہ تے
جھٹلاوٹن والے شک وچ پئے وچن ہا۔

۵۰۔ اصل دج اسے تے کھلیاں آیات ہن انہیں نوکس دے
دیس وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نیئیں بہایا گیا توں اکھ نشان تے محض اللہ
دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا جڑاؤن والا ہاں۔

۵۲۔ کیا انہیں کیستے اے کافی نہیں جو اساں تیردے اُتے
کتاب لمائی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے وچ
مومن کیتے رحمت تے یاد دہانی ۷۔

۵۳۔ توں اکھ میردے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او چاندے

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۷﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۴۸﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُرُ بِمِثْلِكَ إِذَا لَرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿۴۹﴾

بَلْ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۵۰﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾

قُلْ كُلٌّ بِإِلَهِهِ بُيِّنٌ وَبَيْنَكُمْ شَهِيدٌ ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۶﴾

تے جیرے کوٹ کوں منیندن تے اللہ دانکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بِغَتَّةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۴۔ اوتیں کیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کیں عذاب آ
ورنچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہو سی۔

يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّهُمْ لَخِيَّطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۵۵۔ تے اوتیں کیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دورخ کافریں کوں تباہ کرن والی ۷۔

يَوْمَ يَنْفُسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَقَوْلُ ذُو قُوَّةٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

۵۶۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتو کیں دی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھنسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہا دے اوزی سزا بھوگو۔

يُبَايِعُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ أَرْضِي وَإِسْعَىٰ قَائِلًا
فَاعْبُدُونِ ﴿۶۰﴾

۵۷۔ اے میڈے بند جیرے ایان گھن آئے او
بے شک میڈی زمین کھلی ۷ تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۶۱﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھئے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ عُرُفًا نَّخْبِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَلَدَيْنَ فِيهَا
نَعْمَ الْأَعْنَابُ الْعِلاٰلِينَ ﴿۶۲﴾

۵۹۔ تے جیرے منیندن تے چنٹے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت ورج ماڈیاں ڈیسیوں جنیدے
تلے نہراں دبندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے ورج
ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرن وایں دا کینجھا چنگا بدلہ ۷۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۶۳﴾

۶۰۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنے رب تے بھروسہ کیتے
۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا ۷ نہیں ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تہاکوں دی تے او سنن والا تے چاٹن والا ۷۔

وَكَايْنٍ مِّنْ دَاوَابٍّ لَا تُفْهِمُ رِزْقَهَا ۗ اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِنَّهَا لَكُمُ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو زمیں تے آسماں
کیش پیدا کیتے تے سمجھ تے چندر کوں کم ورج لاء سی

وَلَيْنٍ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَخَلَقَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَقُولُونَ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝

اللَّهُ يَسُطُّ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیڑے دیندن۔
۶۳۔ اللہ اپنے بندیں وچو جنیدے اتے چاندے
رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ
ہر شے کوں نہوں چاٹن والا ۷۔

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذُوا بِهِ
الْأَرْضَ مَنَ بَعْدَ مَوْتِهَا يَقُولُونَ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

۶۴۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیں جھڑکیں منہ
وسائے تے زمین دے برہتیوں دے بعد اوکوں کیں
آباد کیتے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں
صفقاں اللہ دیاٹن تے اصل اکثر انہیں وچو عقل نہیں کریندے۔
۶۵۔ تے اے دنیا محض کھڈ تماشا تے آخرت دا گھر
ہی اصل زندگی ۷ جے او چاندے ہوں۔

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الْآثَارَ الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ۝

۶۶۔ جیرے ویلے او پیری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی
فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوں دعا مانگدن
تے جیرے ویلے انہیں کوں اساں مکی زمین تے پچا گھنڈے
ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَتَنَّا
نَسُوتَ يَعْلَمُونَ ۝

۶۷۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے
قائمہ اٹھاؤں تے اور ضرور جان گھنن۔

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّأْمُورًا وَ نَهَيْتُمُ النَّاسَ مِنْ
حَرَمِهِمْ فَأَبَوْا لِبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَ يَنْهَوْنَ اللَّهَ عَنِ الْيُفْكُونَ ۝

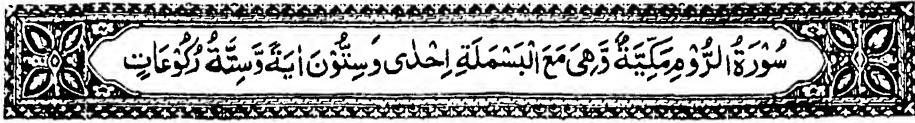
۶۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی
چا بنائے کوک اونڈے چودھار پریں کر ڈتے دیندن کیا
او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ
تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اونڈے آوٹ
تے جھٹلیندے کیا دوزخ وچ کافرین دا ٹھکانہ
نہیں۔

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

۷۰۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ وچ کوشش
کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور
ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سورة روم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگئے جڑیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ روم ہینا تھی گئے۔
- ۴۔ اور صلی زمین دس تے او ہینے تھیون لے بعد ضرور بڑھے تھین
- ۵۔ کجھ سالیں بعد پہلے دی تے پھیس دی حکومت اللہ دی
- تے اول جہازے مومن خوش ہوسن۔
- ۶۔ اللہ دی مدد کرنیوں او مدد کریندے جنیدی چاہندے
- تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۷۔ اللہ دا وعدہ ۷۷ تے اللہ اپے وعدے دی خلاف
- درزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک چاٹندے
- نہیں۔
- ۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں چاٹن تے آخرت کنیں
- او غافلن۔
- ۹۔ کیا انہیں اپے دل دس سوچا تھیں جو اللہ سینے آسمانیں
- نے زمین تے جو انہیں دے دیکھار حکمت نال تے مقرر
- وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک
- اپے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔
- ۱۰۔ کیا او زمین دس ٹریے نہیں جو ٹوکیں ہا جو انہیں کنیں
- پہلے لوکیں دا انجم کیا تھے او انہیں کنیں زیادہ طاقت والے
- ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (ہل دہائے) تے انہیں کنیں
- زیادہ آباد کیتے نہیں تے انہیں کنیں رسول دیلاں گھن
- فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ②
- فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ③
- وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِجُ الْمُؤْمِنُونَ ④
- يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑤
- وَعَدَ اللَّهُ لَا يُغْلِبُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑥
- يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑦
- أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ⑧
- وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكُفْرُونَ ⑨
- أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①

کے اُن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے اُتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③

۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔
۱۳۔ تے جیرے جینہ تیا مت اوسی مجرم اوں جینہ
نا امید تھی ویسن۔

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ④

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفاشی
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔
۱۵۔ تے جڈاں تیا مت اوسی اوں جینہ او انجوانج
تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑤

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ⑥

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن اُن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بیج خوش کیا ویسی۔
۱۷۔ تے جنیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آخرت دے جینہ دی ملاقات کوں
جھلائے او عذاب و مح حاضر کیتے ویسن۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُخْبَرُونَ ⑦

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
كَانُوا فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کردو جیلے بچھ ہوئے تے
جیلے فخر ہوئے۔

فَسُبْحَنَ اللَّهِ جِئِن تَسْوَن وَجِئِن تُصِجُونَ ⑨

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن
تے ڈوپارہیں دے بعد تے ڈوپارہیں کوں وی۔

وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَجِئِن
تُظْهِرُونَ ⑩

۲۰۔ او جندے کوں موئے کنیں تے مردے کوں
جیندے کنپیدا کریندے تے زمین دے برتھیوٹ
دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں
کڑھئے ویسو۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچوہک اے وی ہے جو
اوتھا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر
بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچوہک اے وی ہے جو اوں
تھاڑی جنس وچوہک تہاڑی خاطر جوڑے بنائسیں تال
جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تھاڑے درمیان
محبت دا رشتہ بنائس تے بے شک ایندے وچ
سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِلَافُ
السَّيِّئَاتِ وَالْوَاكِنُ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچوہک جو آسمانیں تے
زمین کو بنائس تے تھاڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلاف تے بے شک ایندے وچ جائن والی
قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِلَافُ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڑا سمن تے بونہہ کوں تے اوند
فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں وچوہک
بے شک ایندے وچ سمن والی قوم کیتے وڈے
نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچوہک اے وی ہے جو
اوتھا کوں بجلی جڑ تے طمع دی خاطر دکھنیدے تے
جھڑ کنیں مینہ و سیندے ول اوندے نال زمین مے
سجھن دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچوہک اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھتے تے ول
جڑاں اوتھا کوں زمین کنیں سبڈ مریسی اوہیں ویلے
نکل اوسو۔

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

۲۸۔ اوہو ۷ جس مخلوق دا منڈھ پدھ ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں ۷ سوکھا ۷ آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ۷ تے او غالب تے ہوں سیانہ ۷۔

۲۹۔ او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڑے پچے تہہ مالک تھیندن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۷ تہاں اوندے وچ برابر ہوندے ۷ تہاں انہیں کنیں ایویں ڈردے ۷ جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اسان ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰۔ اصل فالیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی کیتی تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کارہ نیئیں۔

۳۱۔ توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہن والا دین تے اصل ہوں سارے لوک ہاندے نیں ۳۲۔ اوندو محکو تے اوں کنیں ڈرو تے ناز جمات نال پڑھو تے مشرک نہ بنو۔

۳۳۔ جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ وندتے گئیں تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴۔ تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے رب کوں محکدے ہوئیں سببیدن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَن يَهْدِي مَن أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿۳۰﴾

فَأَوْمَرْنَاهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۲﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَنفَعَهُ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ وَرَوَّعُوا

يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں دیلھے ہک گردہ
اپٹے رب نال شرک کرن پٹے ویندے۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَنَعُوا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

۳۵۔ تاں جو اوندے انکار کرن جو اساں انہیں کوں
ڈتے ہن تاں (تھوڑا) فائدہ چا دتھا کوں جلدی
پتہ بگ ویسی۔

أَمْ آتَيْنَاهُمْ سُلْطٰنًا فَهُمْ يَكْفُرُوا بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی جیری
انہیں نال او گالیں کریندی جیہیاں اشرک
دیاں پے کریندن۔

وَإِذَا آتَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرَحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبْهُمْ
سَيِّئَةٌ سَاءَ مَا قَدَمَتْ أَبْدِيَتُهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکاواں
او اوندے اتے اکر ترح ویندن تے جے انہیں
کوں مصیبت پڑے اوندی دبر نال جو انہیں دے ہتھیں
اگو پٹھے اوہوں دیلھے نا ائید تھی ویندن۔
۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئیں جو بے شک اللہ
جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق
کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک
ایندے ورح منٹ والی قوم کیتے نشانن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ توں اپٹے سکیں کوں تے مسکین کوں تے
مسافر کوں اوندے حق ڈے اے چنگا انہیں
کیتے جیرھے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے
ایسھے لوک کامیاب تھیون و ابن۔

فَاتِ ذَٰلِكَ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَازِمُوا وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰلِحُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے جیرھا پتہاں ددھن کیتے مال ڈیندے ع تاں
جو لوکیں دے مال وچ ودھتے او اللہ دے
نزدیک نہیں ودھدا تے جیرھا مال اللہ دی
رضا کیتے زکاۃ ورح ڈیندے ع ایسھے لوک جیرھے
اپٹا مال ددھیندے پین

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِّن رَّبًّا لَّا يَرْجُوْا فِيْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْجُوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تَرْجُوْنَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اللہ او تہوے جس تہا کوں پیدا کیتے دل

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ مُنْجِيَةً وَتَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾
تہا کوں رزق ڈتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا ڈے شرکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۶۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيهِ
النَّاسِ لِيَذُنُقَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾
۳۷۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٣٨﴾
۳۸۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھ پہلے ہن نہیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَقُونَ ﴿٣٩﴾
۳۹۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
ملا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقْصِرُ
بِهِمْ ذَنْبًا ﴿٤٠﴾
۴۰۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اپنٹے فائدے کیتے
تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾
۴۱۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والیں کوں اپنٹے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٢﴾
۴۲۔ تے اوندی آیات وچو اے وی ہے جو او ہوائیں
کوں خوش خبری بنا کے پھیندے تاں جو تہا کوں اپنی رحمت دا
مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلن تے تاں جو نساں
اوندی فضل گوون تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
۴۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۰﴾

قومیں دو رسول پٹھئے او انہیں کنیں کھلیں دلیلاں گھن کے آئے تے دل اساں مجرمیں کنیں بدلہ گدے تے مومنین دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَابِغًا يَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ اللہ ہی ہے جیہا ہوائیں پھنڈے تے او بادل چسپین تے او نکولن آسمان تے پھیلا ڈیزے جیویں لچا ہندے تے او نکولن ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیزے تے توں ڈیزیں جو مینہ او ندے وچو نکلدے تے خدا اپٹے بندیں وچو جنیدے اُتے چاند مینہ وسندے تے او ہوں ویلے خوش تھی دیندن۔

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِمْ لُمُبِشِينَ ﴿۵۲﴾

۵۰۔ تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے دے نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ إِلَى اثْرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُنِ الْوَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ کیویں او بنجر زمین کوں دسوں کریندے بے شک او مردے کوں جنید کرٹ والا تے او ہر شے تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُمُ مُضْغَةً أَنْظُرُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿۵۴﴾

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کوں) پیلا پیلا ڈیکھن تے او ندے بعد او اندا انکار کرن پئے ویسن۔

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْوَوْتِ وَلَا تَسْمِعُ الْغَمَمَ الْأَعْمَاءُ إِذَا دَلُّوا مَذْبُوحِينَ ﴿۵۵﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کوں نوہیں سٹوا سگداتے بوڑیں کوں الا نوہیں سٹوا سگدا جیلے او کنڈ والا کے پھر وخن۔

وَمَا أَنْتَ بِهَدِ الْغَنِيِّ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گراہی کنیں سدے راہ تے نوہیں آن سگداتے توں محض او نکولن گال سٹوا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں منیندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہوء جیس تھا کوں کمزوری کنیں بنائے

صَغِفَ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً ۖ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۵﴾
 تے کمزوری دے بعد ولا طاقت بڑتی اس تے ولا
 طاقت دے بعد کمزوری بڑتی اس تے پڑھیا دی
 او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جائن والا

تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُثْبِتُوا
 غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۶﴾
 ۵۶۔ تے جڑاں قیامت آوسی مجرم قساں جین
 جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
 گالیں کریندن۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُذُوْنَا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَمَهَذَا الْيَوْمِ الْبَعْثِ وَ
 لِكَيْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے جنیں کوں علم تے ایمان بڑا گیا ہا آہدن
 جو تساں اللہ دے علم و وح قیامت دے بڑینہ
 تیں رہ گئے ءو تے اسے قیامت تے اٹھن دا
 بڑینہ تے تساں اصلو نہ چاندے ہا دے۔

فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ تے اوں بڑینہ فالیں کوں انہیں دا عذر فائدہ
 نہ بڑیسی تے نہ انہیں کوں درساں دے کوہو آوٹن
 بڑتا ویسی۔

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ تے اساں اس قرآن و وح کوں کیتے ہر حقیقت
 بیان کر بڑتی ءو تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
 گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں
 گالیں بڑ سیندے ءو۔

۶۰۔ اویں اللہ سیٹس مہر کر بڑیندے انہیں دے
 دیں تے جیرے چاندے نہیں۔

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْفَكُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءو
 تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دوکھا بڑے
 کے اپنی جاکنیں ہٹا نہ بڑیوں۔

سورة لقمان مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۴ رکوع

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴۔ تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے جنت ہن۔
- ۵۔ جبرہ کوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھین۔
- ۶۔ ایسے کوک اچھے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے کوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷۔ تے کچھ کوک ایجھے وی ہن جبرہ بے ہودہ
 گاہیں مل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے کوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸۔ تے جلیجے اوندے اتے ساڈیاں آیات
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھندے جیویں اوں انیکوں سنیاٹیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن پورن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰۔ انہیں وجہ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ ②
 هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ③
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
 أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ⑤
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑥ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦
 وَإِذْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِيَ مُشْكِرًا كَان لَمْ يَسْمَعْهَا
 كَان فِي أَذْنَيْهِ وَفَرَّاهُ بَشِيرًا ⑧ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑩
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑪

او غالب تے ہوں سیانا ۶۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیس جیوں
تس انہیں کوں ڈبے اوتے زمین وچ پہاڑ پورین سی
تس جو تس تے زمین بھوئیں امب دچ پھس نہ دجو تے اوندے وچ ہر
طرح دے جانور کھنڈ اٹنی تے اسال آسمان کیں مینہ دساتے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا بھیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گمراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنپ ڈتا تا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جیرا شکر کریندے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرا
ناشکری کر سیتی تے بے شک اللہ بے نیاز تے
مفتی والا ۷۔

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنے پترکوں آکھتے تے او
اؤکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ۷ جو
اپنے بیو مادا شکر ادا کرے اوندی ماؤکوں ہک کمزوری
دے بعد ہک کمزوری وچ دی چاتس تے اونداکیر چھڑاؤن
ڈو سالیں وچ (دی احسان ہا) تے تس میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرن کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کار نہیں تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي الْأَمْثَلِ
رَوَايَ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَيْرٍ ⑩

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَكِيمٌ ⑫

وَرَأَى قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَى لَا تَشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑬

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الْإِلَهِ حِكْمَتَهُ أُمَةً وَهَاتَا
عَلَى وَهَبٍ وَفَضْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَلَوْلَا إِلَهِكَ
إِلَّا الْغَيْبُ ⑭

وَرَأَى جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ بِي مَا كَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطْعِمُهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں
کم کریندے ء۔

يُنَبِّئُ إِنَّهَا إِن تَكُ مِنْكَ حَبَّةٌ مِّنْ ذَرْوَةٍ فَتُكَنُّ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمُوتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ بِأَمْرِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک جے راڑی دے دے
دے برابر وی نیکی ہوئے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی ہوئے اللہ سیٹھ اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیٹھ ہکی کنیں ہکی گال
کوں چاٹٹ والا تے خبر دار۔

يُنَبِّئُ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْعَمْرِ وَنَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے دہڑے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصْعِقْ هَٰذَاكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَنشِ فِي الْأَرْضِ مُرَعًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْوِرٍ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہاں نہ پھلا تے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیٹھ اکڑیجٹ
آلے کوں تے وڈائی کرن دالے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصِفْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ
أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے اپنی ٹور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا
آلا گڈا دا ہینگٹ۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَ
مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیٹھ
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تہاڑی قدرت
وچ لا ڈتے تے تہاڑے اتے ظاہر تے کیاں
ہویاں نعمتاں پاٹی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْبِعُوا مَّا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَشِيعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا دہے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ﴿۱۶﴾

۱۔ تے ٹرو جو اللہ سیس لمائے تے او آہن گال
اے ہے اساں او ندے اتے ٹرسوں جنیدے
اتے اساں پوڑاڑے کوں پاتے ۔ بھانویں
شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو
سبب پیدا پیا ہوئے ۔

وَمَنْ يُضِلَّهُ وَجْهَةً إِلَى اللَّهِ وَهُوَ غَیْبٌ فَقَدْ
اسْتَسْكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿۱۷﴾

۲۔ تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر
ڈیوے تے اونیک ہوئے تے اوں مضبوط
کٹرا پکڑیا ہو یا رے تے سارے کمیں دا انجام
اللہ دل ۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۸﴾

۳۔ تے کافرین دا الکار تیکوں مونجھانہ کرے انہیں
دا وٹن ساڈوے تے جو کھ اوکریندن اساں انہیں
کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں
کوں جانن والا ۔

نُتَبِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ
عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿۱۹﴾

۴۔ اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پچیسوں تے
دل اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے
گھن آوسوں ۔

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچیں جو آسمانیں تے
زمین کوں کیس پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو
اللہ توں آکھ سب تعریفیں اللہ دیاٹن تے اصل
انہیں جو اکثر چاندے نہیں ۔

يَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿۲۱﴾

۶۔ جو آسمانیں تے زمین وح او اللہ دا رے بے
شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ۔

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَفْلاَكًا ۖ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲﴾

۷۔ تے جے زمین وح جے تلاء وٹن اے سارے
قلماں بن وچن تے سمندر مس ناں بمرج وچے
تے دل ایجو جہیں ست سمندر پے مس دے
دلا ڈتے وچن تے اللہ دیاں گالیں نہ کمسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تہاڑا پیدا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۰۔ کیا توں ڈہرا نوہیں اللہ رات کون ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کون رات وچ پلہنہ تے سمجھ تے چندر کون خدمت وچ لاسی اسے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ جنگی طراں چاندے جو تسان کریندے ۸۔

۳۱۔ اسے ایں واسطے جو اللہ سیٹس سچا ۷ تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سبڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں دڑا ۹۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مہر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کون لہر بچا نوں آلی کار نکا گھندی ۷ تے اللہ کون عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سبڈیندن تے جیلے او انہیں کون دسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں دجو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دغا باز تے ناشکرے ہن۔

۳۴۔ اسے لو کو اپنے بکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پونپتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتھر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۷ تے تہاکوں دینا دی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْصِيكُمْ إِلَّا لِنَفْسٍ وَأَمَّا أَنْ اللَّهُ سَيَجْعَلُ بَصِيرًا ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

الْمُتَرَّانَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ قِيَمَ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَبِهِم مَّقْتَصِدًا وَنَا يَجْعَدُ بَيْنَنَا وَلَا كُلَّ خُنَّارٍ كَفُورٍ ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِي عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَا ذُو جَارٍ عَنْ وَالِيهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَلَا يَغُورُ كُفْرُ بِلَّهِ الْغُرُورُ ﴿۳۵﴾

زندگی اصلو دو کما نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے
بار سوچ دو کھ باز شیطان دو کھ وح سٹے۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوٌّ

تے او منہ و سیندے تے او چاٹدے جو رحیں

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

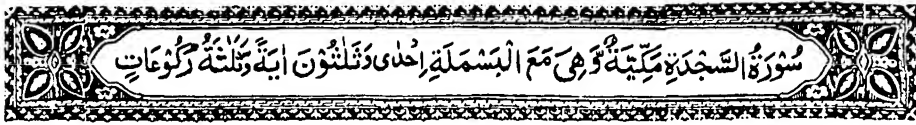
وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او

خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

سبھائیں کیا کرسی تے نہ او چاٹدے جو کیرھی

زمین وح مرسی بے شک اللہ ہوں چاٹن والا

تے ہوں خبر رکھن والا بے۔

سورة سجدة مکی بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ پہوں جاٹداں۔
- ۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا دلو لکھی
اینڈے قرح کوئی شک نہیں۔
- ۴۔ کیا او آہن این ایسکوں گھر گھرے اصل اے
کتاب تیرے رب دلو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈرادٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاوے۔
- ۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی قہتیں قرح پیدا
کیتیں ول او حکومت دے تحت تہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار نہیں کیا تہاں
نصیحت نوٹھ پکڑیدے۔
- ۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کر لیسے تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری
ہزار سال وح اوندو چڑھن پئے ویسی۔
- ۷۔ اے خدا جیوا ظاہر تے لکھی گالیں کوں
جاٹن والا تے غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی اڈکوں ہوں چنگا بنائیں
تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتیں۔
- إِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الْقَدْرُ ②
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③
- أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلَىٰ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
- رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
- مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ④
- اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
- سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
- مِنْ دَٰبٍّ وَلَا شَافِعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤
- يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعُجُّ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
- كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑥
- ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦
- الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ
- مِنْ طِينٍ ⑧

۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نظم)
کنیں بنائس۔

۱۰۔ دل اوکوں طاقتاں بڑے نس تے اوندے وچ
اپنی روح پھوکی اس تے دل تھلے کیتے کن تے
اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو شکر نوہے کریدے۔

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلے اساں زمین وچ رل
وسیوں کیا اساں دل نوں سروں پید تھیسوں اصل
او اپنے رب دے بلن دے انکاری ان۔

۱۲۔ توں آکھ تھاکوں او موت دافر شتہ مرلیں جیرھا
تھاڑے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو
ولائے ویسو۔

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب
دے اگو سزوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) لے
ساڑے رب اساں ڈیکھ گدے تے سن گدے
ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے
ساکوں یقین۔

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت
ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں
جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔
۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج
دے ڈنہ دی ملاقات بھل گئے ہا وے آج ساکوں
دی تھاڑی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہن
والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں
کریدے ہا وے۔

۱۶۔ ساڑی آیات کوں محض او منیندن جیر جس کوں
جڈاں یاد ڈوایاں ویندن او سجدے وچ ڈھ پوندن

ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑩

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑪

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ⑫

قُلْ يَتُوبُ لَكُمْ مَنَ لَّكُمُ النَّوْتُ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑬

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ⑭

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ⑮

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑯

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
 وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑰

تے اپنے رب دی تعریف تال اوندی پاکیزگی بیان
کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پا سے بستریں کنیں پریں رہدن (ممدے
نہیں) او اپنے رب کوں ڈرتے طع دے تال مڈیندن
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اوکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نہیں جاندا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ تال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھہریاں
کرٹی کیتے نکایاں ہوئیں۔

۱۹۔ کیا مومن اوہیں تھی سگدے جویں نافرمان اے
بھوجیں نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرے مومنین تے نیک کم کریندن انہیں
دے رہن کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
کنیں اے مہانی ۶۔

۲۱۔ تے جیرے نافرمانن انہیں دا نکانہ دوزخ
جیلھے وی او اوندے وچو نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے
ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جنیکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیرنے
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈیاتی ہائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

تَجَافَىٰ جُؤْلُهُمْ عَنِ الصَّاحِبِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا ۖ وَمِنَازِلُهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۷﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُوَّةٍ أَعْلَىٰ جَزَائِهِ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

أَلَمْ يَكُنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنَّ كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿۱۹﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نُفِخْ فِي شَرَابِ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿۲۱﴾

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۲﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُنْجِرِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن
لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۴﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیسے ہدایت ڈیوٹ والا بنایا ہا۔

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے جینہ انہیں کالیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت ٹیٹ ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کسے بلا وستیں کوں جنہیں دے رہن والے اچھے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانہیں جو اساں پانی کوں سنج تے بحر زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ کڑھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھنڈن کیا او ڈہدے نہیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچے ء تے اے فتح کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں اکھ فتح دے جینہ کافرین کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وستی ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پین۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَوْمُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْتَعُونُ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ السَّوْآتِ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

سورة احزاب مدنی ءے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن
منگئے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافر س تے
منافقیں دا اکھن نہ من بے شک اللہ ہوں چاٹن
والا تے سیانا ء۔

وَأَنِيعْ مَا يَؤْتِي الْيَأْسَ مِنَ نَجْوَى الَّذِينَ كَانُوا بِمَا
تَعْمَلُونَ خِيَرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیرے رب دو
تیرو وحی کیتی گئی ء بے شک اللہ ہوں چاٹے جو
تساں کریندے ء۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

۵۔ اللہ سیس کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہاڈی زالیں کوں ما بنائیں جنہیں کوں تساں
کیس ویلھے ما آکھ ہندے ء تے نہ انہیں کوں اصلی
پتر بنائیں جنہیں کوں تساں کیس کنیں منگ کے پنیے ء
اے ساریاں تہاڈے منہ دیاں گالیں ہن تے اللہ
ہی تیج آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتر نہ ہوے تے او دین وچ
تہاڈے بھرائن تے دینی سبکتی ہن تے تہاڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہاڈے دل یکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل ول رحم

کرن والا ہے۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنین دے کر لوہے سے اوندیاں زالیں مومنین دیاں میریں ان تے سکے دی بعض کنیں بعض زیادہ کر لوہے ہن پے (غیریں) مومن تے مہاجرین دی نسبت ۔ تاں اس دوستیں نال چنگا سلوک کر دے جائیز ۔ اسے اللہ دی کتاب وچ لکھیا ہوئے ۔

۸۔ تے جیلھے اسان نہیں کنیں پکا وعدہ گدھا تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ تے عیسیٰ بن مریم کنیں دی تے اسان انہیں کنیں پکے وعدے گدھے ہن ۔

۹۔ تاں جو اللہ سمجھیں کنیں اوندے سچ دے متعلق چچھے تے کافرین کیتے اوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب تیار کیتا ہوئے ۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرے تہاڑے اتے اوں کیتی جیلھے لشکر تہاڑے مقابلے وچ آ گئے تے اسان انہیں تے اندھاری تے اینجھے لشکر پٹھین جنہیں کوں تساں ڈہرے نہ ہاوے تے اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرے کم تساں کریدے پئے ہاوے ۔

۱۱۔ جیلھے لشکر تہاڑے اتو دی آگئے تے جکی نہیں کنیں دی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں تے دل گچی تیں چج گئے ہن تے اللہ تے دی تہاکوں شک تھیوٹ پئے گئے ۔

۱۲۔ اوں دیلھے مومنین کوں آزمایا گئے تے ہلاک رکھ ڈتا گئے ۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَدَ أَجَلَهُ أَهْلَهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَ الْكُفْرِ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ①

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَهِيَ تَوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ②

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُودَا نِعْمَةً اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ④

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوا بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑤

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑥

- وَاذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۳
- ۱۳۔ تے جیلے منافق تے جنس دے دیں دج
بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال
اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔
- وَاذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ۝۱۴
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں دجو کھ لولے آکھے
جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تسن
دل دجئے انہیں دجو کھ لوک نبی کنیں جازت منگن لگ پئے
تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کھتے
ہن او کھتے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن
چاہندے ہن۔
- وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْطَارِهَا ثُمَّ سَلُّوا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّتُونَهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝۱۵
- ۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے دج چودھارو
پیمہ دجبن ہا تے دل انہیں کوں پھرٹ دا آکھیا
دجئے ہا تے او پھر دجبن ہا دل اتھاں محض تھوڑی
دیر رہ سگن ہا۔
- وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُحِلُّونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسَوِّدًا ۝۱۶
- ۱۶۔ حالت اے جو ایس کنیں پہلے انہیں اللہ نال
وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ نال
کیتا ہویا وعدہ ضرور بچھیا ویسی۔
- قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْشِعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷
- ۱۷۔ تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بھجن جے
بھج و نجو موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ ہوسی
(اوں آوئے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی
فائدہ نہ بچایا ویسی۔
- قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَمَرَ بِكُمْ خَيْرًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۸
- ۱۸۔ توں آکھ تہا کوں کون بچا سگدے اللہ دے
مقابلے وچ جے او تہا کوں تکلیف بچا وٹن چاہے
یا تہاڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے
سوا تساں کوئی وی سبکتی تے امدادی نہ پیسو۔
- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۹
- ۱۹۔ تے اللہ بہوں چاٹدے انہیں کوں جیرے جہاد
کنیں بھنیدے ہن تے بھرانویں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤتے او آپ دی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

۲۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں آپیں کوں بیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیرڈو ڈبدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں بوندن جیویں کیں تے موت
دی بے ہوشی ہووے تے جیلے ڈر دا وقت مک
ویندے تے دل انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جیرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سٹیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اچن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر دل آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہوں ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہوں ہا (جو
موئن یا نچ گین) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہوں ہا تے دل وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نمونہ ۷ اوندے کیتے جیرا اللہ تے آخرت
دے ڈنہ دی امید رکھیندے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیح
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
دعہ دے۔

۲۴۔ مومنین وچو کم لوکن جنیں اللہ نال کیتے ہوئے

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِأَلْسِنَةٍ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْشَوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ
الْاَحْزَابَ يُوَدُّوْا لَوَانَتْهُمْ بَادُونَ فِي
الْاَحْزَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا اِلَّا قَلِيلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَبَهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا بُدْيَةً ۝۳۳

وعدے کوں پیج کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پین تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۳۴

۳۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ دا بدلہ ڈلوے تے منافقین کوں جے چاہے تے عذاب ڈلوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک اللہ ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝۳۵

۳۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کا وڑ سمیت دلا پچھلے انہیں کوں لکھ نہیں لبھا تے مومنین دلو جنگ کیسے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے غالب۔

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِينَهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۶

۳۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنہیں دی مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین لہا ڈتا تے انہیں دے دیس وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹوے کوں تہاں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹوے کوں قیدی بنیدے ہاوے۔

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَبَنَاتِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْنُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۳۷

۳۸۔ تے اللہ سیس تہا کوں انہیں دی زمین تے گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا وی جیندے اتے تہاں قدم وی نہیں رکھا تے بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّتْنَاهَا فَمَعَآلَيْنَ أُمْتِعَنَّ وَأَسْرِحْكُمْ سَرَاحًا جَبِينًا ۝۳۸

۳۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تہاں دنیاوی زندگی تے اوندا سوکھ چاہندیاں ہوے تے آرمیں تہا کوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے تہا کوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِثْرًا عَظِيمًا ۝۳۹

۴۰۔ تے جے تہاں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت دے گھر کوں چاہندیاں ہوے تے بے شک اللہ

سیس نیکی کرٹن والیں کیتے تہا ڈے وچو ڈوا اُجرتے
بدلہ تیار کیتا ہوئے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیڑھی تہا ڈے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیڑھی ترمیمت تہا ڈے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈوڑا بدلہ ڈیوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیمتیں آلی
کار توے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تال جنید
دل وچ بیماری و او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہتے پرائے
زمانے دی جہولت آلی کار اپنے سونھپ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھٹ منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیس تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرٹ چاہندے تے تہا کوں ہوں پاک کرٹ چاہندے
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنب
دیاں گاہیں جیڑھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیس ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیمتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیمتیں تے فرمانبردار مرد تے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرًا ۝

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمُ الْبَغْيَ وَرَسُولُهُ وَفَعَلَ صَالِحًا
تُنْزِلُهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ اِنَّ اَتَيْنَتْ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ ۖ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
ۚ إِنَّ اللّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

تے اللہ حساب گھنٹن کیتے کافی ۶۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تساں مردیں وچو کیس
دایو کا ۷ نیٹس تے سپی گال اسے ہے جو
او اللہ دار رسول تے نبیس دی مہر (سایں کنیں افضل نبی ۷
تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ۷۔

۳۲۔ اے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہو ۷ تے اوندے فرشتے تہا جے اتے
رحماں پھنیدن تاں جو تماکوں اندھاریں کنیں روشنی
دو گھن آوے تے اومنین تے ول ول رحم کرن والا ۷
۳۵۔ تے حیرے ڈنہیہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی
ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار
کیتا ہوئے۔

۳۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھے۔
۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن
سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری ڈے جو
بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے
انہیں دی تکلیف ڈیون کوں چھوڑ ڈے تے اللہ تے
بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ اے مومنو جیلھے تساں مومن تربیتیں نال
شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق
ڈے ڈیو تے ول تماکوں انہیں کنیں عدت دا
مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیاوی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝۷

تَجِيئَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ؕ وَاعْدَ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ۝۸

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۹

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝۱۰

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَن لَّهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝۱۱

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِّن قَبْلِ أَن تَمْسُوهُنَّ مَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرْجُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝۵۰

فائدہ پچاؤ تے جنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیبڑے کیتے تیبڑیاں زالیں جنیکوں تیں حق مہرڈے ڈرتے حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تربیتیں تے تیبڑا سجا ہتھ مالک تھیوے اودی حلالن تے ایویں تیبڑے چاچے دیاں دھیریں تے تیبڑی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیبڑے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیبڑے نال ہجرت کیتی ؎ تے مومن تربیت جیرمی اٹے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیبڑے واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں جائدے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیبڑے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخش والا تے ول دل رحم کرن والا ؎۔

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے اونکوں اٹے کولہ رکھنا چاہیں تے تیبڑے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے اومو جھیاں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی وچن تے جو تہا ڈے دیں ورج اللہ اونکوں جائدے تے اللہ ہوں جائن والا تے سمجھ والا ؎۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا أَفْكَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑤

نَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ وَتَمَنَّ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ⑥

لَا يَحِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

۵۳۔ تے ایندے بعد تیرے کیتے پیاں تریمتیں حلال کاہ نیس جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں تیکوں انہیں دا سوکھپ جے تلا چنگا بلکے سوائے اوندے جندے اتے تیرا سجا ہتم مالک ہوے تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِذٍ مِنْهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْسِرُوا وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَخِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَخِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ پیو سوائے ایندے جو تہا کوں کھاوٹ کیتے سڈیا ونچے اوندے پکٹ دا انتظار نہ کرو تے جیلے تہا کوں سڈیا ونچے تے ول ونجو تے جیلے کھا گھن کھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ پیٹے یہاں بے شک اے گال تہا ڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی تے او شرم کریندے تے اللہ سیس سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تساں انہیں (جی دی زالیں) کنیں کوئی شے منگو تے پردے دے پھو منگو اے تہا دے تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا ۵۵۔ اللہ دے کول کوں تکلیف ڈیوٹ چنگا نیس تے تساں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈا ہوں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق ہوں وڈی ۵۵۔

۵۵۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شے کوں چاندے۔

۵۶۔ انہیں (جی دی زالیں) تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پیو تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانویں تے اپنے بھرانویں دے پتریں تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوٹنیں دے سائے آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

إِنْ تَبَدَّلَ شَيْئًا أَوْ نُفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

شے تے نگران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے اتے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعائنگدے

رہو

۵۸۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۵۹۔ تے جبرے مومن دیتے مومن ترمیتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چاگدے۔

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیریں تے مومنین دی زالیں کوں آکھ او اپنی چادریں کوں اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے ادوی جنیں دے دیں وچ بیماریء تے مدینے وچ کوڑیاں گالیں پھیلیندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے دل او کڈا ہن تیرے ہمسائے نہ ہن سبکسن۔

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے ونبجن تے قتل کر ڈتے ونبجن۔

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایجا سنت

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ظَاهِرًا أَلْحَسَبُوا أَنْ يَنْجُوهُمْ إِنْ كَانُوا فِي شَكٍّ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَاءِ بَيْنِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفْقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مُحَمَّدٌ ۱۲

مَلْعُونِينَ إِنْ يَأْتُوا بِحُكْمٍ أَخْذُوا وَفَلَوْلَا تَقَاتِلُوهَا ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۱

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا
ہویا نہ پیسیں۔

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۲

۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن
توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا
پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝۳۳

۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت
کیتی ع تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔
۴۶۔ اوںدے وجہ بہوں دیرتیں رہسن انہیں دا
دا نہ کوئی سنگتی ہو سی تے نہ امدادی۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ فِيهَا وَلَدًا وَلَا نَصِيرًا ۝۳۴

۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے
اُتیر پڑوسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان
اللہ تے اوںدے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے
ہا۔

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْسَ لَنَا
أَطْعَمَ اللَّهُ وَأَعْطَا الرُّسُلَ ۝۳۵

۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب
اسات اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن
منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ
کر ڈتے۔

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَمْنَا سَادَتَنَا وَكُنَّا لَنَا فَاعْلَمُوا
السَّيِّئَاتِ ۝۳۶

۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا
عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔
۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیو
جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس
اونکوں انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا
تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعِيفِينَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝۳۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا كَالَّذِينَ أَذَوْا مُوسَى
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ۝۳۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝۳۹

۵۲۔ اوںدے اعمال کوں درست کر لیتی تے

يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

تھا بڑے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

۷۳۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں

تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں

اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں

ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک

او پھوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پردہ۔

۷۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق ترمیتیں کوں

مشک مردیں تے مشرک ترمیتیں کوں عذاب

ڈیوے تے اللہ مومنین تے مومن ترمیتیں

تے رحمت کرے تے اللہ سیس پھوں بخشن

والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۵۔

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

۷۵

سورة سبا مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرا بن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے بن جنیدے کیتے
ہے او سب کج جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے چھکڑ وچ دی حمد ہوندی ہوئی تے او سیانائے باخبر
۳۔ جو زمین وچ دیندے تے جو اوندے وچ نکلتے
جو آسمان تو لہندے تے اوند وچ چڑھدے او انکوں
چاندے تے او پہوں مہربان تے پہوں بخشش والا ۷۔
- ۴۔ تے کافر آبدن تیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اتلا توں اکھ برب دی قسم او تنہا ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے کہ کوئی جتنی شے نکلاو کنیں لکھی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ ۷۔
- ۵۔ تاں جو اللہ سیس مومنیں کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے لوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق ۷۔
- ۶۔ جیرے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
براوٹن دی کوشش کریندن ایسے لوکن جنیں کیتے
پہوں جکھ ڈیوٹن والا عذاب ۷۔
- ۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم پڑتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱۰
- يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَظِيمُ ۱۱
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۱۲
- يُنْجِزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۱۳
- وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ شَيْءٌ ۱۴
- وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ لَا يَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَذِيبِ ۱۵

الْحَمِيدِ ⑤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ ادِّعَائِكُمْ ۖ يَتَّبِعُكُمُ
إِذَا مَرِيتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ⑥

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت دیندے
۸۔ کافر آہن کیا اساں تمہا کوں اینجے بندے داپتہ
ڈیوں جیرھا تمہا کوں ڈسیندے جیلے تمہا کوں ٹوٹے
ٹوٹے کرڈتے ویسوبے شک تمہا کوں ٹوٹے مخلوق
بن ویسو۔

اَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑦

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پدھیندے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او
عذاب وحق تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

اَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ تَشَاءُ نَحْنُفُهُمْ ۚ يَوْمَ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقُلِّ عَبْدٍ
مِّنْ مَّنِيبٍ ⑧

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگو
تے جو انہیں پچھو آسمان تے زمین وچ
جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک وحق ذیل
کرڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
انیدے وحق ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔
۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تمہاں تے سارے کچھی اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرواتے اساں اوندے کیتے
لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۚ لِيُجِبَ آدِرَی مَعَهُ
الْقَلْبَ ۚ وَآلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ⑨

۱۲۔ جو توں زہرہ بناتے اوندے بناؤن وحق
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تمہاں کریندے عو میں اونکوں
ڈہلا پیاں۔

اِنْ اَعْمَلْ سَبِيحٌ وَقَدْ رَفَعِ السُّرُودَ ۚ اَعْمَلُوا صَالِحًا
اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑩

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بنایا انا انہا
دا چلن وی تے شام دا چلن وی ہک ہک مینے
دے برابر ہاتے تانا اساں اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن
او چاہندا ہاتے اوندے رب دے حکم نال تے

وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُوهُمَا شَهْرًا ۚ وَرَوَّاحُهَا شَهْرًا
اَسْأَلُنَا لَهُ عَيْنَ الْبَقَرِ ۚ وَمِنَ الْجِبِّ مَن يَّعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرٍ نَّأْتِيهِ
مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑪

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

۱۴۔ اونڈی رہے ہن جو او چاہندا ہا میستان تے جسے
حوض اکا ڈے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے ال داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو پہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے
تے اونڈی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اونڈی حکومت دے سوٹے کون کھندا
رہ گئے جیلھے اڈھ پئے جنیں کون پتہ لگ گئے
جو جے او غیب جاڈے ہون ہاتے ذیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپٹے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کھچے پاسو کھاؤ اپٹے رب دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا تہر تے رب بخشن والا۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیر پئے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پٹھئے تے انہیں
دے ڈو باغیں وٹاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کچھ ہیر وی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہن
کون تے اساں کافریں کون محض ایہو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ تَحَارِيٍّ وَتَكَاثُفٍ وَجِفَائٍ
كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرِثْنِي مَا كُنْتُ آتِيهِمْ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿۳۴﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْحِجَابُ أُنْزِلُوا يَلْعَلُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ﴿۳۵﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ هُلُوًّا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبِّ غَفُورٌ ﴿۳۶﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْمَلِ خَيْطٍ وَاتَّخِذُوا
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿۳۷﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهُمْ فِي جُزْيٍ إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

فُرِيَ ظَاهِرَةٌ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيْرُ ذَا فِيهَا
لِيَالٍ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ⑤

وچکار ہیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آون وچن
دا پندھ دی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھرو سکرکہ امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزِقٍ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑥

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے اتہیں اچٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان دی میٹا ڈتے تے انہیں
کوں قہے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشانہن۔

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْغُلُوبُ فَكَفَرُوا فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
قَرِيبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑦

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کوں
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنین دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّي
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيفٌ ⑧

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایس واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں
منٹن والیں کوں تے اوندے وچ شک کرن
والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْلِكُونَ
مِشْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكِ ⑨ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ⑩

۲۳۔ توں آکھ تساں سبڈو انہیں کوں جنہیں کوں
تساں خدا دے سوا معبود خیال کرن دے او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی لکیت چا
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ هُوَ
إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا

۲۴۔ تے کیس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾

تے جیلے انہیں دے دیں کہیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن نہیں تہا ڈے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے
وہڑا ۶۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہا کوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب دج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ آجُومَنَا وَلَا تَنْسَلُ عَنْآ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرے جرم اساں کیتن او تساں
کہیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ءُ
اساں کہیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کر لسی تے
دل ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
پہوں جانن والا ۷۔

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرے
تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ءُ۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ۷۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل پہوں سارے لوک جانندے
نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تساں پچھے ہوئے تے اے
وعدہ کبڑاں پورا تھیسے۔

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخْرِضُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تہا ڈے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کہیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ يَقُولُ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝

۳۲۔ تے کافر یہ آکھئے اساں ایں قرآن کوں
تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے عالم اپٹے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے ڈاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہا تے اساں
مومن ہوو ہا۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا أَنْ خُنْ
مَدَدَكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُخْذِرِينَ ۝

۳۳۔ تے ڈاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں ہدایت کنیں اوندے تہا ڈواوٹ
دے بعد ہیکھا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
۳۴۔ تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر ہن جیلھے تساں الشدا انکار کرن
تے اوندے شریک بناوٹ دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاوٹ پئے ویسن تے کافر یہ دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی۔

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آغَاتِي الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَمْسُكُونَ ۝

۳۵۔ اساں جڈاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
ڈراوٹ والا پیٹھے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے
جو اساں تہا ڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

۳۶۔ تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
دی بہوں ے تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

۳۷۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کریندے
تے اصل بہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

قُلْ إِنْ رِزْقِي يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۸۔ تے تہا ڈے مال تے اولاد نیں جو تنہا کوں

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا

زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زُفَىٰ لَكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۹﴾

ساڑے کو لہو کرن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ بلسی تے او ماڑیں
وہج آرام نال رہسن۔

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسے
لوک عذاب ڈتے ولین۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ودھندے تے اپنے بندیں وچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو دی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیںسی تے ہوں چنگا
رزق ڈیون والا۔

وَيَوْمَ يُخْشَىٰ هُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ
إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی
تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک
تہا ڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ؕ الْكُفْرُ هُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہویں تہا انہیں دے
سوا ساڈا سبکتی ہویں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے
ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَلِيكَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
بِهَا تَكْفُرُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ تے آج تہا ڈے وچو کوئی کیس دے نفعے
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جنیکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

وَإِذَا نُنْفِثُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَتَّبِعِ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَحِيلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا آفَاكُ مُفَرَّغَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے ستایاں ویندن او آبدن اے
آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہکٹا چاہندے

لَا حَقَّ لَنَا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۷﴾

جنیس دی تھا پیر پڑا بڑے عبادت کریدے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کول اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جادو ہے۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ اساں انہیں کول کوئی کتاب نہیں بڑتی جیکول
او پڑھن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
ڈراون والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَفُوا وَمَعْشَاءُ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا أَرْسِلْ نَكِيرٌ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کول
بڑتی ہائی اوندا ڈراہول حصہ دی انہیں کنیں کا
نئیں تے انہیں ساڈے رسول کول جھٹلائے تے
ساڈا عذاب کینجاء۔

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَكَبَّرُونَ مَا يُصَاحِبُكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ توں آکھ میں تہاکول ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے ڈوڑو یا
کھٹے کھڑے تھیو وں سوچو جو تھاڈے سنگتی
کول جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تہاکول بڑیندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او
تھاڈا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دانگران۔

قُلْ إِنْ رَفِئَ يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیس کول ہوں
جانتدے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مُردیں کول واپس آن
سگدے۔

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فِيمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ۷ تے میں ہدایت پا گھناں
تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سٹن والا تے کولہو ۷۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَعُوْهُ فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ولین تے درک نہ سبکسن تے بک کولہو دے
مکان وچ پکڑتج پوسن۔

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیدے ہیں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیوں پسی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیویں اہیں دی ہنس دے لوکس نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن والے شک
وچ پئے ہن۔

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ ذَا اَلْبَعُثُونَ اِيَّةً وَخَمْسَةَ رُكُوعَاتٍ

سورة فاطر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مٹکے
 ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیسے ہن جیرھا آسمانیں تے
 زمین کوں پیدا کرن والا ء تے فرشتیں کوں قاصد
 بنا کے پھنن والا ء جنہیں دے ڈو ڈوتے ترے
 ترے تے چار چار کھب ہوندن تے فرشتیں دے
 کھب جتلا چاہندے دودھا ڈیندے بے شک
 اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔
- ۳۔ تے جیروی رحمت اللہ بندیں کیسے کھلندے اوں
 کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اڈوں
 اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
 سیانا ء۔
- ۴۔ لے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھاں اوں
 تہاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
 جیرھا تہا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
 اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں
 کبڑے پھیرے ونیدے ء۔
- ۵۔ تے جے تیکوں جھٹانیدن تے تیں کنیں پہلے نبیوں
 کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دودھ لایا۔
- ۶۔ لے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تہا کوں
 دنیاوی زندگی دکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہا کوں
 فریب ڈیوے۔
- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اُخْبِتُوْهُ مَشٰی وَتِلْكَ اَیُّ
 یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
 قَدِیْرٌ ②
- مَا یَفْتَحُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُنْسِکَ لَهَا
 وَمَا یُنْسِکُ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِہٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
 الْحَکِیْمُ ③
- یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ ۚ هَلْ
 مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقْکُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنۢیۡ تُوَفَّکُوْنَ ④
- وَ اِنْ یَّکُنْ بُرْکٌ فَقَدْ لَدِیۡنَا رُسُلٌ مِّنۡ قَبْلِکَ وَ
 اِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤
- یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّکُمُ
 الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا ۚ وَلَا تَغُرَّنَّکُمُ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ الشَّعْبِ ⑤

۷۔ بے شک شیطان تمہارا دشمن ہے اور انکو تمہارا
دشمن ہی سمجھو بے شک اور اپنے ٹولے کوں سیدھے
تال جو اور دوزخ والے تھی و بھن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥

۸۔ تے جیرھے کافرین انہیں کیتے سخت عذاب تے
جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش
تے و بڑا اجر۔

أَمَّنْ رَّبَّنَا لَهُ سُوْرٌ عَلَيْهِ قَرَأَهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَكُنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑦

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سو نطے کر کے بڑکھائے
گئے ہوں او دی انہیں کوں چنگا سمجھد ہوے اور بدایت
پاسگدے (بے شک اللہ جنیکوں چاہندے بدایت دیندے
تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنے آپ
کوں ہلاک نہ کرے بے شک اللہ بہوں چاڈے جو او کریندن۔

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُتَسْفِنُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
الْشُّوْرُ ⑧

۱۰۔ اللہ او ہے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے
اساں اوںکوں بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوں
بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے ہیں
تے ایویں مرٹ دے بعد اٹھن دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكُلُّ الظَّالِمِ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَْرُ ⑨

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ
دی ہووندو چنگیاں گالیں پڑھدین تے نیک
عمل اوںکوں چنیدے تے جیرھے بُریاں تدبیراں کریندن
انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ
تھیون والی ۷۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفْلَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوَحْيِهِ
وَمَا يَعْتَرِ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑩

۱۲۔ تے اللہ تمہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں
ول تمہا کوں جوڑے بنائیںسی تے تربیت کوں جیرھا
(حمل) پیٹ تھیندے تے جو او ہال جنیدی ۷ محض
اللہ کوں اوند اپتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر
ڈوٹی ویندی ۷ تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ۷
تے اے بک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمند رکھو جس میں تھینے تک داپانی
مٹھاتے چنگا، سوکھا نکلےج ویندے تے ڈوجھا
لوٹا تے کوڑا، تے ڈوناہیں وچو تساں سجا گوشت
کھندے ء تے گاٹھے پئیدے ء تے انہیں کوں
پئیدے ء تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں
چرنیدی ء ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھو تے
تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈہینہ وچ پئیدے تے ڈہینہ کوں رات
وچ پئیدے تے بھ تے چندر کوں تہاڑے تابع
بٹاںس ہر شے اپنے مقرر وقت میں ٹردی پی ء
لے اللہ تہاڑا رب بادشاہت ہندی ء تے اوندے
سوا جنیکوں تساں مہمو پئیدے ء او پند دی لکڑ
دے ادھلے چھڑ دے دی مالک کاہ نہیں۔

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سب دے او تہاڑا آلا نہیں تہے
جے سن گھنن تے تہا کوں جواب نہیں ڈیندے تے
قیامت دے ڈہینہ تہاڑے شرک کنیں انکار کریسن
تے تہا کوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

۱۶۔ اے کوکو تساں اللہ دے محتاج ہوئے تے
اللہ کیس دا محتاج نہیں تے اساری صفتیں دا مالک
۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے
تے نویں مخلوق گھن آوے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا ہے دا بار نہیں چنیدا تے
جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنے بار دو سبے اوندے
وچو کوئی شے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتٍ سَالِحٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ ثَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۵﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿۱۶﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَعَوْا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
وَلَا يَنْتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿۱۷﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿۱۸﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۹﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۰﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ جِثْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِإِلَهِ الْمَصِيرُ ۝

مسکے کیوں نہ ہو بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جبرہ
اپنے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے ناز باہمت
پڑھدن تے جبرہ پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ و طسارین
ولے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا بکو جس میں نہیں تھی سبکدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأُمُوتُ إِنَّا اللَّهُ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ بکو جس میں تھی سبکدے بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبکدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبکدے۔

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۝

۲۴۔ توں تے محض ڈراؤں والا ہوئیں۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیوٹ والا تے ڈراؤں والا بنا کے پیٹھے سے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جیندے دج کوئی
ڈراؤں والا نہ آیا ہوے۔

وَإِن يَكْفُرْ بِكَ فَكُذِّبَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ۝

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دلیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
کھنکھائے ہن۔

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۖ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ
وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَادِيبٌ سَوْدٌ ۝

۲۷۔ ول میں کافرین کوں پکڑیے میڈا پکڑن کینہا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سٹیں جھڑکنیں
مینہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پھل پیرا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے مکڑن تے کجھ رتے
رنگ مختلف تے کجھ کالے دھو ہن۔

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۰﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض اوہے ڈردن جیرے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخش والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ بے شک جیرے اللہ دی کتاب کوں پڑھن تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اونکوں تک کے دی تے ظاہری خرچ کریندن دا نیجی تجارت دی امید رکھیندن جیرے اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تاناں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپٹے فضل نال زیادہ ڈیسی بے شک اوہوں بخش والا تے قدر کرن والا۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے ایس کتاب وچ جیرے اساں تیب ووحی کیتی و اوچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپٹے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھن والا۔

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپٹے بندیں وچو چٹھے انہیں کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیے۔ انہیں وچو کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا کج انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچو ہک ڈو جھے کنیں ودھن والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَحْتُ عَذَابٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ اوہسن تے اوندے وچ سونے دے کنگن تے موتی پلے دیجے اوندے کوں انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب پچاں صفات اللہ دیاں جنیں اساں کنیں غم ہٹا تے بے شک ساڈا رب ہوں بخش والا تے ہوں قدر کرن والا۔

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیتے اینجی جا
ڈتی ۽ جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں
تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیتے دوزخ دی بجاء انہیں دا فیصلہ
نہ کیا ویسی جو اور دوزخین تے نہ تے اوند اذاب تھاکیتا ویسی
تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے
رب ساکوں کدھ جیرے کم اساں کریندے ہاے
انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں
تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرا نصیحت
حاصل کرن چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہاتے
تہاڈے کولہو نبی آیا ہاتے تاں عذاب چکھو تے
ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے
غیب کوں چاندے تے بے شک او دیس دی
گالیں کوں چائنڈ والا ۽۔

۴۰۔ او جو ۽ جس تہاکوں زمین وچ جانشین
بنائے تے جیرھا انکار کریسی اوندی سنرا اونکوں
باسی تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے
وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تہاڈے شریک جنیں کوں
تساں سبڈیندے ۽ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں
کوں کوئی کتاب ڈتی ۽ تے اوندے نال انہیں کنیں
کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجے کوں محض دوکھاڈیوں
والے وعدے کریندن۔

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَآ يَسْتَأْذِنُ
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْنُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
رَبْعًا إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَمْ أُنْزِلَتْهُمْ كُتُبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں زمین کو روکا ہوئے
جو او ایٹھی جاکنیں بہن تے جے او ہل وچن تے اوندے
بعد انہیں ڈوناہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک
او ہوں سمجھ والا تے ہوں معاف کرن والا ۷۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں
رو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت
پادٹن والے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے اول
انہیں کوں نفرت وچ ددھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری
تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر معض اوندے کرن
والے کوں ہی ہلاک کریندی ۷ تے کیا او پہلے لوکیں
دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پھین اللہ دی
سنت کوں اہلو تبدیل تھیندانہ دیکھیں تے اللہ دی سنت
کوں اصلو ٹکانہ دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو
دیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے
تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی
شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں برا نہیں سگدی
بے شک اوہوں چاٹن والا تے طاقت والا ۷۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکیں کوں انہیں دے عیس
دی وجہ نال پکڑے تے ایس زمین تے کوئی جاندار
باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر
وقت تیں وستی بڑیندے تے جڑاں انہیں دا دقت
آدسی تے بے شک اللہ اپنے بندیں کوں دیکھن
والا ۷۔

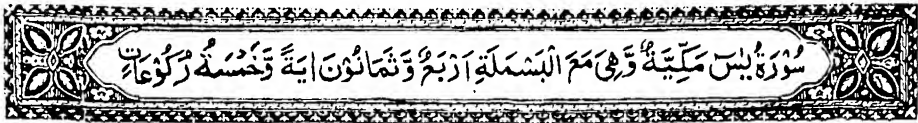
إِنَّ اللَّهَ يُسِيطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَبْجَأَ لَهُمْ نَذِيرٌ
لِّيَكُونُوا أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نِفُورًا ﴿۴۳﴾

لِيَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ نَعْلَمُ تَحَدُّثُ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَحْدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَلَوْ يُدْخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿۴۶﴾

سورہ یسین مکی ۶۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- یس ②
- وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
- إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④
- عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤
- تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥
- يُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦
- لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧
- إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ⑨
- وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩
- وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪
- إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِغُفْرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑫
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرنیوالا جبریاں منگئے
ڈیوٹ والا تے ول ول جم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اے سید۔
- ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
- ۴۔ بے شک توں رسول ہوئیں۔
- ۵۔ سدھے رستے تے ہئیں۔
- ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لمائے۔
- ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے
پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہاتے او غافل ہن۔
- ۸۔ انہیں دی اکثریت تے کمال پوری تھی گئی ۷
جو او ایمان نہ انہیں
- ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق
بٹائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگیشن تے
انہیں دیاں گردناں چوہیاں ودین۔
- ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھو وی جھل
بٹا ڈتی ۷ تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او ڈیکھ نہیں
سگدے۔
- ۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں کیتے ۷
ہکا کال او نہیں مننیدے۔
- ۱۲۔ توں محض وکوں ہوشیار کرنیدیں جیرا ذکر کوں
من گھدے تے لکھیں دی رحمن خدا کنیں ڈر دے
توں اوں کوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری بڑے بڑے ۔

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
ہیں تے جو انہیں اگو پٹھے اونکوں اساں لکھیا ہوئے
وَإِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۚ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝۱۳

تے جو دنیا و جہنم کیتے نیں انہیں کوں دی تے ہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وحی گن کے دکھیا ہوئے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک دستی دالیں
دی حالت دس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن
وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۖ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُ ۚ ۝۱۴

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں دس رسول پٹھے انہیں دوناہیں
کوں جھٹلائے تے دل تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ۝۱۵

طاقت دتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تھا دس پٹھے گئے ہیں۔

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آئی کار
بشر ہوئے تے رحمن خدا کئی شے سنیں لہائی۔
تساں محض کوڑ مریندے پئے ۔

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جانڈے جو اساں
تھا دس پٹھے گئے ہیں۔

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا دیوٹ۔

۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تھا کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تساں باز نہ آ یوسے تے اساں ضرور تھا کوں
پتھر مار کے ختم کر دیسوں تے ساڈے دلوں تھا کوں
ضرور دکھ آلا عذاب پچھی۔

۲۰۔ انہیں آکھئے تھا دی خوشست تھا ڈے تال اساں تھا کوں
چنگی کم یاد کر دیندے ہیں اس واسطے اے گال کرنیجہ

اصل تساں حد کنیں دھن آئی قوم ہوئے۔

۲۱۔ تے شہر دے چمکڑ کنیں ہک آدمی درکرا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۚ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝۱۳

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۖ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُ ۚ ۝۱۴

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ۝۱۵

فَقَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝۱۶

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ۝۱۷

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝۱۸

فَقَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَعْلَجَنَّكُمْ
وَلَيَسَّخَنَّكُمْ فَبِمَا أَذَابُ الْإِلَهِ ۝۱۹

فَقَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ آيِنَ ذِكْرُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ۝۲۰

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝۲۱

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝۲۱

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝۲۱

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسار کنیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جس میکوں پیدا کیتے تے تسار وی سارے

ہوندو ولائے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا پے معبود بناواں بے

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَرْزُقَ الرِّحْلَ يَفِرَّ

رعلن خدا میکوں تکلیف ڈیون چاہے تے

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی قائمہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفِيتُ ضَلِيلٌ مُبِينٌ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی دیاں۔

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کوں منیراں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَتْ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈے تے

بِأَغْفِرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بناؤسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لیندے ہا۔

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گئیں۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں وی کوئی

يَحْسَمَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۳﴾
وَرَأَى كُلُّ تَنَاجٍ لَدَيْنَا مُخَصَّرُونَ ﴿۳۴﴾

اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک اوّل نہ اوس۔
۳۳۔ تے اے سارے لوگ ساڑے ساڑے حاضر کیتے
ولیں۔

وَأَيُّ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا جَبَّارِينَ يَأْكُلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان
اساں اونکو آباد کیتے تے اوندے وچو داٹیں
کڑھیں تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگوریں
بانخ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے دہانے۔

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تاں جو اوندے پھل کھاو تے اے انہیں
دے بھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کرندے۔

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کرندی
تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
وی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَأَيُّ لَهُمُ الْيَتْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ
مُظْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے
وچو ڈبنہ کڑھندے ہیں تے دل انہیں تے
اندھارا تھی دیندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے سجھ اپنی مقرر جا دو دیندا پئے، اے
غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرَ قَدَرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلوں مقرر
کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار
تھی دیندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
الْيَتْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ سجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پیکر
گھنے تے نہ رات ڈبنہ دے پہلے آسبگی
تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

وَاٰیةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَالِكِ الْمَخْمُومِ ۝۳۲

۳۲۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی ء جولان
انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝۳۳

۳۳۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیہاں
سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔

وَإِن نَّشَأْ نَعْرِفَهُمْ فَلَا صَبِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَدُونَ ۝۳۴

۳۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی
نہ سُنی تے نہ او پچائے ویس۔

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝۳۵

۳۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
وقت تیں فائدہ اُٹھیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۳۶

۳۶۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا تے تہاڈے
پچھو ء تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝۳۷

۳۷۔ تے انہیں دے رب ولو جی رہی وی نشانی اندی
اداون کیں منہ پھیر گھندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ نُطِيعُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطَعْنَاهُ ۚ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۳۸

۳۸۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
تہا کوں ڈتے اوندے وچ خرچ کرو تے کافر نہیں
کوں آہن کیا اساں انہیں کوں کھواڈ جنیں کوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۳۹

۳۹۔ تے او آہن جے تساں سچے ء تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیں۔

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ۝۴۰

۴۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریںدے
پہن جی رہا انہیں کوں پکڑیسی تے اذ تھیں وچ
لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہ تے اوہک ڈو جھ کون نصیحت کر سگسن تے نہ اپنے گھر والیں دو ولسن۔

دَنُفَعِ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُكَ نَفْسُكَ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیے تے اے رحمان وعدہ الرحمن وصدق المرسلون ﴿۵۴﴾

خدا دا وعدہ ۵۴۔ تے رسوین سچ بولیا ہا۔ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے او سارے ساڈے سامنے حاضر کیستے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تَنْفَعُكَ نَفْسُكَ شَيْئًا وَلَا تَنْجُزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کیس جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ہسی۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ اوتے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی ٹیک بگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۸﴾ ۵۸۔ اندرے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کون ڈتا ویسی۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۹﴾ ۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنیا ہوسی۔

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيْهَا الضُّعُفُونَ ﴿۶۰﴾ ۶۰۔ تے اے مجرمو آج نکھر کھڑو۔

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ آدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۱﴾ ۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں کنیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کر اے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾ ۶۲۔ محض میری عبادت کرو اے سدا راہ۔

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ ۶۳۔ او تہاڈے وچ ہون ساری مخلوق کون ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۴﴾ ۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کنیں بندے دے دے
پیو۔

۶۶۔ آج اساں انہیں دے منہیں تے ہلے لایسوں
تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال ایسن تے
انہیں دے پیر جو کجھ اوکریں دے ہن اوندی
گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کون اندھا
کر ڈیوں تے اوکیں راہ تے مڑ پون تے او
ڈیکھسن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں
دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگوتے
دے سبکس تے نہ بچھوتے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہن
اوندے جسم کون کمزور کر ڈیندے ہن کیا او
عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ
اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا
ولا پڑھیں دلی تے کھلیاں دلیاں ڈیوں والی کتاب
۷۱۔ تاں جوا جیرھا جیندا ۷۱۔ اونکوں ہوشیار کرے
تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈہدے بے شک اساں انہیں
کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں
دے مالکس۔

۷۳۔ تے اساں انہیں کون انہیں دے تابع
کر ڈتے تے انہیں دے چو کجھ تے سوار تھیندن تے

اٰصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۶۵

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰۤی اَفْوَاهِهِمْ وَتُغْلِقُۭنَاۤ اٰیْدِيْهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰۤی اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنْتُمْ يَّبْغُوْنَ ۝۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنٰهُمْ عَلٰۤی مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُوْنَ ۝۶۸

وَمَنْ نُّعَيِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِی الْخَلْقِ
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ۝۶۹

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِیْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَّ قُرْآنٌ مُّبِیْنٌ ۝۷۰

لَیْسَ ذَرِّیَّةٌ مِّنْ كَانَ حَیًّا وَّ یَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَ الْكَافِرِیْنَ ۝۷۱

اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَیْدِیْنَاۤ
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ۝۷۲

وَ ذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا
یَأْكُلُوْنَ ۝۷۳

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے لفعہ ہن تے
پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئے
تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونچے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے
او انہیں دے خلاف لشکر بیٹ کے سامنے آوس۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجھا نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کئیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کریندے تے
اپنی پیدائش کوں مجھل ویندے تے آہدے جو
جیلھے بڈیاں گل سڑولیں انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے ون کئیں بھاٹائی
تے تہاں اوندے نال بھاہیندے۔

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٧٥﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٦﴾
فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْزُونَ وَمَا يُبَايِعُ
يَعْلَنُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِنَّا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَبِئْسَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْفِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

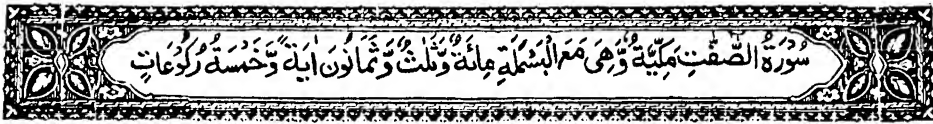
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَنَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٢﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کریندے تے او
محض حکم ڈے کے آہدے تھی ونج تے او تھی
ویندی ہے۔

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ وچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تہاں ہوندو ولائے دیسو۔
۵

سورة صفت مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیاتیاں تے ۵ رکوعن ۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں تال جیرھا
بن شگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا
۲۔ میں گواہی کیتے پیش کرینداں انہیں کون جیرھے
قطارین وچ دشمنیں دے سامنے کھڑن۔
۳۔ تے میرے کم کرن والیں کون دڑکے ڈیندن۔
۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سنیندن۔
۵۔ بے شک تہاڑا معبود ہک ۔
۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
دریان اوند ر ب تے رب انہیں جیں دا جتھو جھلا
نکلے ۔
۷۔ بے شک اساں تلوں آسمان کون تاہیں تال
سوٹھا بنائے ۔
۸۔ تے اونکو ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے ۔
۹۔ او اتلیں تکرری ہستیں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پریں کیتا ویندے ۔
۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب ۔
۱۱۔ سوائے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دنچے تے ہک آسمانی انگارہ اوند پچھا کریندے ۔
۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیرا کرن
زیادہ اوکھا یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی تال پیدا کیتے ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالصَّفَّتِ صَفًّا ②
فَالزُّجُودِ زَجْرًا ③
فَالثَّلَاثِ ذِكْرًا ④
إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الشَّارِقِ ⑥
إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ⑦
وَحِفْظًا قَرْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧
لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨
دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩
إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑪
فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑫

- ۱۳۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔ بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۞
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۷ او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۞
- ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان ڈہدن شکریاں کریندن۔ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ۞
- ۱۶۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ۷۔ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۞
- ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی دیسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔ وَإِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَءِذَا نَابُتُوتُونُ ۞
- ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔ أَوْ أَبَاؤُنَا أَلَاءُؤُنَا ۞
- ۱۹۔ توں آکھ جیا تے تاں ذلیل دی نال تھیسو۔ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۞
- ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۷ تے او ڈیکھٹل پئے ولسن۔ فَإِنَّمَا هِيَ زَجَادَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۞
- ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہر۔ وَقَالُوا يُبْلِغُنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ۞
- ۲۲۔ تے اے فیصلے دا ڈینہر جینکوں تاں مچھلیندے ہاوے۔ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞
- ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔ أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞
- ۲۴۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوا هُم إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ ۞
- ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔ وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَقْشُورُونَ ۞
- ۲۶۔ تماکوں کیا تھئے تاں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔ مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ۞
- ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ ڈیسن۔ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۞
- ۲۸۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کرین تے بحث کرین۔ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞
- ۲۹۔ آکھن بے شک تاں ساڈو سچے پاسو اندے ہاوے۔ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۞

۳۰۔ او آکھسن اصل تہاں منیدے نہ ہاوے۔

۳۱۔ اساں تہاں کنیں ڈاڈھے نہ ہاے اصل تہاں
(منہ زور) قوم ہاوے۔

۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
پوری تھی گئی بے شک اساں چکھسوں۔

۳۳۔ اساں تہاں کوں گمراہ کیتے اسل آپ دی گمراہ ہاے
۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب دج شریک
ہوسن۔

۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
آکھیا ویندا ہاجو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہتیں۔

۳۷۔ تے آہدن اساں اپنے معبودیں کوں
ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔

۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں دیویں
دی تصدیق کیتی بے۔

۳۹۔ بے شک تہاں دکھ ڈیوں والا عذاب چکھن
والے ہوئے۔

۴۰۔ تہاں کوں محض تہاڈے علیں دا بدلہ ڈتا ویندا
پئے۔

۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دجیرے چٹے ہوئے ہن
۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔

۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
۴۴۔ نعتیں والے باغیں دج۔

۴۵۔ تے او ہانپیں تے آٹے ساٹے بیٹھے ہوسن
۴۶۔ مٹھے پانی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
دے کولہو آندے ویسن۔

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَزُومُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾
وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
طٰغِينَ ﴿٣١﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ اِنَّا لَذٰلِقُوْنَ ﴿٣٢﴾

فَاَعْوَيْنٰكُمْ اِنَّا لَنَّاغْوِيْنَ ﴿٣٣﴾
فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٤﴾

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٥﴾
اِنَّهُمْ كَانُوْا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَنَّاكِرُوْا الْهَيْتَا شَاعِرٍ فَجَنُوْا ﴿٣٧﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٨﴾

اِنَّكُمْ لَذٰلِقُوْا الْعَذَابِ الْاَلِيْمَ ﴿٣٩﴾

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٠﴾

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْخٰلَصِيْنَ ﴿٤١﴾

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سِرٰزِقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿٤٢﴾
فَوَاكِهٌ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيْمِ ﴿٤٤﴾
عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ ﴿٤٥﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿٤٦﴾

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِشَرِيبٍ ۝۴۷

۴۷۔ اوچھے ہوسن تے پیوٹن والیں واسطے لذت ہو سی۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ۝۴۸

۴۸۔ نہ انہیں دے سروچ درد تھیں تے نہ او پاگل تھیں۔

وَعِنْدَهُمْ قُصُورُ الطَّرِيقِ ۝۴۹

۴۹۔ تے انہیں دے کولہواکیں جھکیاں کر کے تریمتیں کھڑیاں ہوسن۔

كَانَتْهُمْ بَنَازٌ مَكْنُونٌ ۝۵۰

۵۰۔ ایلیں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۵۱

۵۱۔ ہک ڈوجے کوں ڈیکھسن تے بحث کر لیں۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝۵۲

۵۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَقُولُ إِنِّي مِنَ الْمَصْدُوقِينَ ۝۵۳

۵۳۔ او آکھسی کیا توں منٹن والیں وچو ہویں؟

إِذَا مِنَّا وَ كُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ۝۵۴

۵۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بن ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُظْلِمُونَ ۝۵۵

۵۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیہا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ۝۵۶

۵۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأُتْرِبِينَ ۝۵۷

۵۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہا توں۔

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ۝۵۸

۵۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے ناتے میں دی حافرقیوٹن والیں چوہو داواں

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ۝۵۹

۵۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ۝۶۰

۶۰۔ سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا

ویسی۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقُوَىٰ الْعَظِيمُ ۝۶۱

۶۱۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی۔

- ۶۲۔ میں رتبے کیسے عمل کروں والیں کوں عمل کر ٹا
چاہی دا ۶۱۔
- ۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ۶۲ یا تھوہر دا درخت ۔
- ۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیسے فتنہ بناے ۔
- ۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وچ
پیدا تھیندے ۔
- ۶۶۔ اوندا پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر ۔
- ۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوندے نال ڈڈھ
بھریں ۔
- ۶۸۔ دل انہیں دے پاٹی وچ اہلدا پاٹی رلایا ویسی ۔
- ۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویسی ۔
- ۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گمراہ پاتے ۔
- ۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھیج پین ۔
- ۷۲۔ تے ایس کنیں پہلے وی پہوں ساریاں قوماں گمراہ
تھی چکین ۔
- ۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوٹن والے پھین ۔
- ۷۴۔ تے توں بڑیکھ انہیں دا کیا انجام جنیں کوں
ڈرایا گیا ہا ۔
- ۷۵۔ سوائے چٹے ہوئے اللہ دے بندیں دے ۔
- ۷۶۔ تے ساکوں نوح سبیا ہاتے اساں ہوں چنگا
جواب ڈیوٹن والے ہیں ۔
- ۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھرائیں کوں
وڈی مصیبت کنیں بچایا ۔
- ۷۸۔ تے اساں اوندی اولاد کوں باقی رکھا ۔
- ۷۹۔ تے بعد وچ آوٹن والیں وچ اوندی یاد
اساں باقی رکھی ۔
- بِسْمِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ ﴿١٦﴾
- أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿١٧﴾
- إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾
- إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾
- كُلُّهَا كَانَتْ رَوْسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٢٠﴾
- فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٢١﴾
- ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٢٢﴾
- ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾
- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٢٤﴾
- فَهُمْ عَلَى أَثَرِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿٢٥﴾
- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ﴿٢٧﴾
- فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٢٨﴾
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٩﴾
- وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَنْعَمْ الْمُجِيبُونَ ﴿٣٠﴾
- وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾
- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٣٢﴾
- وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٣٣﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی پئی ۶۔
 ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
 ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
 ۸۳۔ دل اسان پھلیں کوں غرق کر ڈتا۔
 ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت چو ابراہیم دی ہا۔
 ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گمن کے آیا ہا۔
 ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں کیندی عبادت کریندے ء۔
 ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ء۔
 ۸۸۔ تہا ڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
 ۸۹۔ او یک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
 ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
 ۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
 ۹۲۔ او ہو لے ہو لے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
 ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں لیندے نوے۔
 ۹۴۔ دل ہو لے ہو لے انہیں تے سچ ہتھ نال سٹ ماری اس۔
 ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آئن۔
 ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ء۔
 جنیکوں آپ بُنیدے ء۔
 ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہا ڈے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
 اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾
 اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾
 ثُمَّ اَعْرِضْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿۸۳﴾
 وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَآِبْرٰهِيْمَ ﴿۸۴﴾
 اِذْ جَآءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۵﴾
 اِذْ قَالَ لِاٰيٰتِهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
 اَيِفْكَ اِيْهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرْبِدُوْنَ ﴿۸۷﴾
 فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾
 فَنَظَرَ نَظْرَةً فِی النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
 فَقَالَ اِنِّیْ سَقِيْمٌ ﴿۹۰﴾
 فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۱﴾
 فَرَاغَ اِلَى الْاٰهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۲﴾
 مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
 فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْیَمِيْنِ ﴿۹۴﴾
 فَاقْبَلُوْا اِلَيْهِ بِزُقُوْنَ ﴿۹۵﴾
 قَالَ اَتَقْبَلُوْنَ مَا تَتَجَشَّوْنَ ﴿۹۶﴾
 وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
اینکوں بھاوج سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اساں
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپٹے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک ہاں بخش۔

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیانے ہاں دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جلیے او اوندے نال بھجوں دے قابل تھے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیبڈا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جلیے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سڈیے جو اے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اساں
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اساں ہک وڈی قربانی نال اوندہ قدر
ڈتے۔

۹۔ اتے اساں پچھلیس وچ اوندہ ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۔

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ۝

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ۝

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۖ قَالَ
يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ۝

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝

وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڑے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈتی اونیکیں دچو نہی ہا۔

۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈتی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔

۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان
کیا۔

۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
بک وڈی معصیت کنیں اساں پچایا۔

۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوٹ
والیں دچو ہن۔

۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈتی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھارا ہڈکایا۔

۱۲۰۔ تے پچھیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈوبیں ساڑے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں روسیں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے ادں اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تساں بجلت کوں سڈیندے ء تے سب

إِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشَرْنَاهُ إِذْ أَخَذَ مِنْ بَنِيَّاهُ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكْنُوزُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۷﴾

وَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَّيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۳﴾

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۵﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تہاڑا رب تے تہاڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے دیں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چینیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پھیلے وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ اہل یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساچا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسول وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑھی پھیلے
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے ول اساں پھیلے کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تاس فخر کوں انہیں مے
کو لو لنگھدے۔

۱۳۹۔ تے رات کوں دی کیا تہا کوں عقل کاہنیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری بیڑی وچ وچ
ہیٹھے۔

۱۴۲۔ پکھا کڑھئے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲۷﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۸﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۲۹﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۰﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۳۱﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۲﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
وَإِنْ لَوْطَا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۴﴾
إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۵﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿۱۳۷﴾
وَأَنكُمُ لَتَمُوتُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿۱۳۸﴾

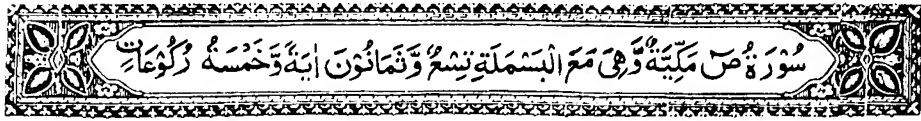
وَيَالْيَلِ! أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۹﴾
وَإِنْ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۰﴾
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۱﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۲﴾

- ۱۴۳۔ اونکوں ہک بھی نگل گئی تے او ا پٹے آپ
کوں ملام کریندا پایا۔
- ۱۴۴۔ جے او تسبیح تکرر دالیں وچو نہ ہووے ہا
- ۱۴۵۔ تے او قیامت نہیں اوندے ڈڈھ وچ رہ ونجے ہا۔
- ۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وچ سٹ گھیتا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کردو جھا ڈتا۔
- ۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھ یا کھ زیادہ بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹۔ او مارے ایمان گھن آئے تے اساں انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچھایا۔
- ۱۵۰۔ توں انہیں کنیں کچھ کیا تہا بڑے رب کیتے دھیرس ہن تے تہا بڑے کیتے میتر ہن
- ۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بٹائے تے او گواہ ہن۔
- ۱۵۲۔ سٹو او اے اپٹے ولو کوڑ بٹا کے آہن۔
- ۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چئیے تے او بے شک کوڑن۔
- ۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔
- ۱۵۵۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے کریندے ہا۔
- ۱۵۶۔ کیا تہاں سمجھدے نوے۔
- ۱۵۷۔ یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸۔ جے تہاں سچے بتوے تے اپنی کتاب گھن آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْمَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۴﴾
- لَلِئْتِ فِي بَظَنِّهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَتَيْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمَّاؤُا فَنَتَعْلَمُهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَاسْتَفْتَيْهِمَا بِلِزْبِكَ النَّبَاتِ وَالْهَمِّ الْبَنُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ آفِكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
- فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۵۸﴾

- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ ﴿۵۹﴾
- ۱۵۹۔ تے او ندے تے جس دے دج
رشتے گنڈھین تے جس کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے وین۔
- سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۶۰﴾
- ۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیڑیاں او
کریندے پین۔
- إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۶۱﴾
فَأَتَّكُم مَّا تَعْبُدُونَ ﴿۶۲﴾
- ۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چٹے ہوئے بندیں دے۔
۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت
کریندے ء۔
- مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَرِّينَ ﴿۶۳﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۶۴﴾
- ۱۶۳۔ کہیں کوں اندر اندر غلا توڑے سبگے۔
۱۶۴۔ سوائے او ندے جیڑھا دوزخ وچ
ٹیچن والا ء۔
- وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۶۵﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۶۶﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَحِقُونَ ﴿۶۷﴾
وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿۶۸﴾
لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۶۹﴾
- ۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔
۱۶۶۔ تے اساں قطارین وچ کھڑے ہیں۔
۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
۱۶۸۔ تے او آہرے ہن۔
۱۶۹۔ جے اساں کہیں رسول آوے ہاپہلی قومیں
آلی کار۔
- لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۷۰﴾
- ۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چٹے ہوئے
بندے بن وچوں ہا۔
- فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾
- ۱۷۱۔ انہیں او ندا انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾
- ۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پھٹے ہوئے بندیں
کیتے گزری چکی ء۔
- إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿۷۳﴾
- ۱۷۳۔ بے شک اوڑے ہن جنہیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۷۴﴾
- ۱۷۴۔ تے ساڈے شکر ڈاڑے تھیں۔

- ۱۷۵- توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کندولا گھن۔
 ۱۷۶- تے انہیں کوں بڑہا رہو او دی بیکھ گھن۔
 ۱۷۷- کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی مگدن۔
 ۱۷۸- تے جیلھے او انہیں دے صحن و ترح لہسی
 تے جنیں کوں بڑایا گیا ہا انہیں دی تاجر بڑی
 ہو سی۔
- ۱۷۹- تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔
 ۱۸۰- توں بڑہا رہ او ضرور بیکھ گھن۔
 ۱۸۱- تیبدا رب جیرھا ہر عزت دا مالک انہیں
 دی گالیں کنیں پاک۔
 ۱۸۲- تے رسولیں تے سلامتی ہوے۔
 ۱۸۳- تے ساریاں پچیاں صفات اللہ رب العالمین
 کیتے ہن۔
- وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ ۝
 اَفَعَدَّ اِبْنًا یَسْتَعْجِلُونَ ۝
 فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِیْنَ ۝
 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ ۝
 سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝
 وَسَلٰمٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ ۝
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

سورة ص مکی ء تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرھا بن
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
مگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
۲۔ سچا ء تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②
نصیحتیں تال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہیں۔
۳۔ اصل کافر آکر وچ ہن تے اختلاف کریندے
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③
پین۔
۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن
كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَاذِلَ ④
انہیں قریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
جِنَّ مَتَاصٍ ⑤
۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دوانہیں وچو
وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافریں کھئے
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑥
اے جادوگر کوڑا ء۔
۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بنائے
أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
بے شک اے عجیب گال۔
عُجَابٌ ⑦
۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نین تساں
وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى
وی ونجو تے اچھے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک
الِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑧
ایں گال وچ کوئی منصوبہ ء۔
۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کا ء نہیں
مَا سَبَعْنَا بِهَذَا فِي الْإِلَهِ الْأَخْدِثَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا
سٹی اے محض ہک کوڑ۔
اِخْتِلَافٌ ⑨
۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی
ء أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
گئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَنَنَازِلُهُمْ قَوْلًا عَذَابٌ ⑩
پین، اصل انہیں ہن تیں میڈا عذاب چکھیا ہی نہیں۔
۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے
أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑪

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیا
ادندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ کہ شکر جملہ کریسی تے (ہار کے) بھیج ویسی۔

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

۱۴۔ تے شمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ۱۶۔

۱۶۔ اے سارے کہ عذاب کوں بڑھے پین
جیندے ویتج و تھی کا ۱۷۔ ناں ہوسی۔

۱۷۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہ کنیں پہلے
ڈے ڈے۔

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہلی وک
جیرھے اوندے نال رات ڈینہ اللہ دی تسبیح

کریندے ہن۔

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مغیور کیتا
ہا تے اونکوں سنپ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ۝

وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَآصْحَابُ لَيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ
الْأَحْزَابُ ۝

إِنْ كُلُّ إِلَّاكْذَبِ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ۝

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهُمْ مِنْ نِوَايِ ۝

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَتْلَنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِصْرًا عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ آوَابٌ ۝

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ۝

وَالظَّيْبَرِ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ آوَابٌ ۝

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا
الْإِخْطَابَ ۝

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ۽ جیلے او کنڈھ پ آئن۔

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈر دشمن ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ ذیباں ہن تے میڈی ہک ذبی ۽ تے اہدے او دی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھئے ایں تیڈی ذبی اپنیں ذبیوں وچ رلاوٹن کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک ہوں سارے شرکیں جیرے ہک دوجھے تے زیادتی کریندن سوائے تھیں تے تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے داؤد کوں یقین آگئے جو اساں اوں کوں آزمائے اوں لپٹے رب کتیں بخشش منگی تے او فرما ہزار ہن کے خدا دے اگو ڈھ پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اساں اوں کوں بخش ڈتے تے بے شک او ہدے کیتے ساڈے کوں ہوجا ۽ تے چنگا لگاٹھ ۽۔

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا جڑنہ بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْخِرَابَ ۖ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفُذْ خَصَصْنَا نَبِيَّ بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَظَمُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَرَبِّي نَعَجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَى نَعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ يَبْتَغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۝

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
وَلِيَتَذَكَّرُوا أَلْوَالَ الْأَكْبَابِ ۝

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
أَوَّابٌ ۝

إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْأُجَادُ ۝

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝

رُدُّوهَا عَلَيَّ فُطِفْتُ مَسْمُومًا بِالسُّوقِ وَالْإِغْنَى ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِإِحْدَى
مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں
دے وح بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں
خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہاں تے
۲۹۔ کیا اساں مومنین تے نیک کم کرن والیں کوں
تے زمین وح فساد گھتن والیں کوں کہو جیہاں
سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجریں جیہاں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب اساں تیرڈو لہائی برکت والی
تاں جو اداوندے نشانیں تے غور کرن تے
عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا اوہوں
چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹی والا ہا۔
۳۲۔ جیلے رات کوں ڈاڑھے چنگے گھوڑے
اونڈے سلمے پیش کیتے گئے۔

۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال
نال ایں واسطے محبت کرینداں جو او میکوں خدا
یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹک
گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آتو تے او اوندی
پتیں تے گردن تے تھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے
اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم
بھٹا دل او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں
بخش تے میکوں اودا شاہت ڈے جیڑی میڈ
بعد کیس کوں نہ ملے بے شک توں ہوں بخش والا
ہوئیں۔

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نے نرمی نال
جنتے او چا ہندا ہا اڈا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹ والیں کوں وی۔
۳۹۔ کجہ پتھیں کوں وی جیرے زنجیریں وچ
پدے پٹے ہن۔
۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہو تے
اوند اہوں چنگا لکاٹہ ۷۔
۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیلے اوں اپٹے رب کوں سبڑیے تے اکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔
۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹ دا
پانی ۷ ٹھڈا وی ۷ تے پیوٹ دا وی ہے۔
۴۴۔ تے اساں اونکو اوندے گھر والیں کوں
اوہو جیہیں پتھیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نعمت دا سامان وی ڈتے۔
۴۵۔ تے توں اپٹے تھہ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے نال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں
اونکو صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹ والا ۷۔
۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرے ہوں کم کرٹ
۴۷۔ اَصَابُ ۴۸۔ وَ الشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَ غَوَاصٍ ۴۹۔ وَ اٰخَرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْاَصْفَادِ ۵۰۔ هٰذَا عَطَاؤُنَا فَاَمْنٌ اَوْ اَمِيكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۵۱۔ وَ اِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَ حُسْنَ مَّآپٍ ۵۲۔ وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اِنِّىْ مَسْرِيٌّ ۵۳۔ الشَّيْطٰنُ يَنْصُبُ وَ عَدَاپٍ ۵۴۔ اَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَ شَرَابٌ ۵۵۔ وَ هَبْنٰ لَهُ اَهْلَهٗ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ ذِكْرًا لِّاُولٰى الْاَلْبَابِ ۵۶۔ وَ خُذْ بِمِدْكِكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَ لَا تَحْثُثْ ۵۷۔ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗ اَوَّابٌ ۵۸۔ وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوبَ اُولٰى الْاَيْدِىْ وَ الْاَبْصَارِ ۵۹۔

- ۱۴۷۔ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝
 ۱۴۸۔ اِنْهُمْ عِنْدَنَا لِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۴۹۔ اِذْ كُنَّا سَمْعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۵۰۔ هٰذَا ذِكْرُكَ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لِحُسْنَ مَاۤيٍ ۝
 ۱۵۱۔ جَنَّتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۝
 ۱۵۲۔ مُتَّكِئِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِقَافٍ كَثِيْرَةٍ وَّسَّرَآۤيٍ ۝
 ۱۵۳۔ وَعِنْدَهُمْ قُصُوْرٌ الطَّرَبِ اُتْرَآۤيٍ ۝
 ۱۵۴۔ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝
 ۱۵۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ تَفَادٍ ۝
 ۱۵۶۔ هٰذَا وَاِنَّ لِلظَّٰلِمِيْنَ لَشَرَّ مَاۤيٍ ۝
 ۱۵۷۔ جَهَنَّمَۙ يَصْلَوْنَهَاۙ فَيَنْسُوْنَ اَلِيْهَا دُ۝
 ۱۵۸۔ هٰذَا فَلْيَدْعُوْهُ حَبِيْمًا وَّعَسَآۤفٌ ۝
- ۱۴۷۔ اے تے پریں تک ڈیکھن واسے ہن۔
 ۱۴۸۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چن گدھا ہاتے آخرت دی یاد ہائی۔
 ۱۴۹۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں بزرگ تے ہوں چنگے ہن۔
 ۱۵۰۔ تے توں یاد کر اسمعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے ہوں چنگے ہن۔
 ۱۵۱۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں چنگا لکاتہ ۶۔
 ۱۵۲۔ ہمیشہ دے باغن جتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔
 ۱۵۳۔ اوٹیک لاکے پیٹھے ہوسن تے اوندے وچ ہوں میوے تے ہوں پیوٹ دیاں شہیں منگسن۔
 ۱۵۴۔ تے انہیں دے کولہو کھو جیڑیاں جھکی اکھیں آلیاں تریتیں ہوسن۔
 ۱۵۵۔ اے اوہ جہنم قیامت دے ڈنہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔
 ۱۵۶۔ بے شک اے ساڈا رزق جبرھا کلاہیں ختم نہ تھیسے۔
 ۱۵۷۔ اے جے تے بے شک منہ زوریں کیتے ہوں بُرا لکاتہ ۶۔
 ۱۵۸۔ دوزخ، اوندے وچ پھسن تے ہوں گندہ لکاتہ ۶۔
 ۱۵۹۔ اے بے ہن او اینکوں حکمن تاپائی تے زخمیں دا دھوٹ۔

وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے ہلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھاڑے نال دوزخ وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیون والا نہ ہوی بے شک او بھا وچ ڈھاسن۔

قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مُنَّوْهُ
لَنَا فَبَيْسَ الْقَرَارِ ۝۶۱

۶۱۔ آکھن اصل تساں ہوئے تھاڑے کیتے کوئی خوشی نہیں تساں اینکوں ساڑے کیتے اگو پھیا ہاتے او ہوں میرا لگانہ ۶۔

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَرِّدْهُ عَلٰٓى بَاۤصِعًا
فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھن اے ساڑے رب جیس ساڑے کیتے اے بھا اگو پھی ہائی اونکوں ودھا کے ڈورا عذاب ڈے دوزخ وچ۔

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا نَعُدُّهُمْ قِوْنَ
الْاَشْدَادِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھن ساکوں کیا ہے اساں او لوک ہنے ڈہدے پیٹے جنہیں کوں اساں میرے لوکیں وچ گنڈے ہاسے۔

اَتَّخَذُوْهُمْ سَخِرَیًّا اَمْ رَاٰغَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہسے یا ساڈیاں آکھیں ڈینگیاں تھی گئیں۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵
قُلْ اِنَّا اَنَا مُنْذِرٌ ۭ وَمَا مِنَ الْاِلٰهِ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تنے معض کہک ڈراوٹ والا ہاں تے کوئی پیا معبود نہیں سوائے کہ خدا دے عیرھا غالب۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِیْزُ
الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

قُلْ هُوَ نَبَّأٌ عَظِیْمٌ ۝۶۸

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝۶۹

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھیرندے ۶۔

مَا كَانَ لِیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلٰٓئِکَةِ اِذْ یَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ کاہ ناں ہا جیلھے او بحث کریندے پیٹے ہن۔

- ۱۔ میں دوتے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۲۔ تے جیلھے تیرے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا یاں۔
- ۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیاواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
- ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
- ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین وچو ہا۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیس ہیکے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ء یا توں بہوں اچا ہویں۔
- ۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں میں میکوں بھالال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنائی۔
- ۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
- ۹۔ تے بے شک تیرے اتے جزا سزا دے ڈینہہ میں میڈی لغت۔
- ۱۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہں دے دلاجیہ تھیون میں و تھی ڈے۔
- ۱۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں و تھی ڈینداں۔
- ۱۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔
- ۱۳۔ اوں آکھئے تیرے عزت دی قسم میں انہیں
- إِنْ يُؤَخِّرْ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
- إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ۝
- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سٰجِدِينَ ۝
- فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝
- إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝
- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكَبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝
- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝
- قَالَ فَاهْبُتْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝
- وَأَن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝
- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝
- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝
- إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝
- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

ساریاں کوں گمراہ کر لیاں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دچو تیرڈے خاص بندیریں۔

۸۵۔ اللہ سیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیرڈے نال تے جیہا

تیرڈی پیروی کر لیسے انہیں ساریں نال بھر لیاں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کتیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کجال کرینداں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تمناکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ بگبگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۸۳﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۵﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿۸۶﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكِبِّينَ ﴿۸۷﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۹﴾

سورة زمر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سنگٹے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ② اے کتاب غالب تے ہوں سیانے خدا ولو لمساٹی گہی ۷۔
- ۳۔ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ③ بے شک اساں تیرو اے کتاب سچ نال لمائی ۷ تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت کوں اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ④ سٹو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے بے تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بنیدن تے اہن اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کرڈیون بے شک اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کرڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندے پین بے شک اللہ کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھیندا۔
- ۵۔ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤ بے اللہ یا جے ما پتر بناون تے جو اوں بنائے اوندے وچو جینکوں چاہے لاچوں گھنے با اوتے پاکر اوہو اللہ ہک تے غالب۔
- ۶۔ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الْبَلَّ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلِّ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ⑥ آسمانیں تے زمین کوں بیج نال پیدا کیتس رات کوں ڈہنہ تے پا ڈہنہ تے ڈہنہ کوں رات تے سٹ ڈہنہ تے سٹ تے سٹ تے سٹ کوں تانج کیتس سارے وقت مقرر تیں ہک

راہ تے چلدے پین سنو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۶۔

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے ، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیتے
جانور بنائے بس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پیٹس وچ ہک پیدائش دے بعد پیدائش
وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے دیندے ۷
۸۔ جے تہاں انکار کریس تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کروتے
اے اونکووں پسند تے کوئی بار چاڈن والا کنیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دوسو
تے او تہاکوں تہاڑے عملیں دا ڈسیسی بیک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں بڑکھ پہنچدے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکدے ہوئیں سب دیندے دل جیلے
او اونکوں اچھی نعمت ڈے دیندے تے او جھل
دیندے جیندو او سب دیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او
اوندے رستے کنیں پریں تھی ونچے توں آکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہویں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں ڈر دے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا ذُرِّيَّتَها
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصِفُونَ ⑥

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِبِيعَادِهِ
الْكَفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ⑧

أَمَنْ هُوَ قَانَتْ أَنْاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا وَقَابِلًا بَاجِدًا
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدْهُ وَاصْنَتُم مِّنْ دُونِهِ قُلْ إِن الْخَيْرَ لَمِنَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ مِّنْ نَّوْمِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادُ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ⑧

رب دی رحمت دی امید رکھیں۔ توں آکھ
کیا جاٹن والے تے نہ جاٹن والے ہو جنس
تھی سبگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ چنگے کم
کرین انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۷ تے صبر کرن والیں کوں انہیں
دا اجرے حساب بڑتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم بڑتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میکوں حکم بڑتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان۔

۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے دے دے دے دے
دے عذاب کنیں ڈرداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کرد
آکھ گھانا پاوٹ والے اوہن جنیں قیامت دے
بُنیہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھانا بڑتے
سٹو اے کھلا کھلا گھانا ۷۔

۱۷۔ انہیں کیتے اتو کنیں بھا دے پھانوس ہوسن
تے ایویں تلو کنیں پھانوس ہوسن ایویں اللہ اپنے
بنیں کوں خوف بڑویندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پمدن
تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ۷
تے توں میڈے بنیں کوں خوش خبری بڑے۔

۱۹۔ او بندے جبرہ گال سندن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایسے لوکن جنیس کوں
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایسے لوک سیائن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوئی؟ کیا توں جیرھا بھا وچ اونکوں پچا
سبکدیں۔

۲۱۔ تے جیرھے اپنے رب کنیں بڑدن انہیں
کیتے جو بارے ہن تے او مضبوط بٹھے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے نہراں دہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ء اللہ وعدہ خلائی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پاٹی لہائے تے زمین وچ پشے بنا کے
چلائس دل اوندے نال قتل رگیں دیاں
فصلاں کڑھیندے دل اوپک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑھیں دل اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نعمت۔

۲۳۔ جیرھا اپنے سینے کوں اسلام کیتے کھوں
بڑیندے تے او اپنے رب دلو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دیں تے ایسے لوک کھلی گمراہی وچن۔
۲۴۔ اللہ سیس پھوں چنگی کتاب لہائی ء
جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی پھوں اعلیٰ
ہن جیرھے اللہ کنیں بڑدن انہیں دی نوں
نوں ایں کنیں کمب ویندی ء ول انہیں دیاں
کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَعِينُونَ الْقَوْلَ يَجْتَبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَفَأَنْتُمْ تُنْفِقُونَ
مَنْ فِي النَّارِ ۝

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرْفٌ مَّيْمَنَةٌ لَا تَفْجُرُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابُغٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْكَبُهُ مُصَفَّرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى
تَتَشَاجَرُ مِنْهُ شُجُورُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

دے ذکر کیتے نرم تھی دیندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ ڈکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اولکا بٹیندے
تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب
کنیں بچے تے تالمیس کوں آکھیا ولسی جو کجھ
تساں کریندے ہا دے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھوکنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹندے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹندے ہون ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونہیں پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کرین
ڈو جھاوہے جیندا مالک ہکو آدمی کیا اے ڈو ہیں
ہکو جیس تھی سبگدن سب صفقاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹندے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک تیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

اَفَن يَتَّبِعُ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

فَإِذَا نَفَخَ اللَّهُ الْخُرْجَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۹﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَنَازِ
لِلْبَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۱﴾

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابٌ رَئِيسٌ ۖ تَحْتَضَمُونَ ﴿۳۲﴾
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَقِينُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ دل تساں قیامت دے ڈہنہہ اپنے

۳۳۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا ونڈی تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔

۳۴۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کہیں او ہے جو او چاھن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۶۔

۳۵۔ تاں جو اللہ سیٹھ انہیں دے ہوں بُرے کم انہیں نہیں پرین کر ڈیوے تے جو او کر بندے ہن او ندا انہیں کون سب کہیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

۳۶۔ کیا اللہ سیٹھ اپنے بندے کہتے کافی نہیں تے او تیکوں او ندے سوا نہیں کہیں ڈریندن تے جینکوں اللہ گمراہ آکھئے او تیکوں سدھا راہ ڈکھالٹ والا کوئی نہیں۔

۳۷۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھالے او تیکوں گمراہ کوئی نہیں کر سگدا، کیا اللہ غالب تے بدلہ گھنٹ والا نہیں۔

۳۸۔ تے جے توں انہیں کہیں پھیس کیں آسمان تے زمین کون پیدا کیتے او ضرور آکھن اللہ سیٹھ، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈریندے ءے اللہ میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا او او ندے ڈکھ کون پرین کر دین یا او رحمت پچاؤن دا

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۴﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۵﴾

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۶﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۷﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۸﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرءَيْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ ضَرِّهِ اَوْ اَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۳۹﴾

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۷ اوندے
اتے بھروسہ کرٹن واسے بھروسہ کریندن۔

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہا کوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندھے جیہا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۴۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۷ تے جیرہا ہایت
پنیدے اپنے فائدے کیتے پنیدے تے جیرہا گمراہ
تھیندے اوندی وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں
سمال جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی دیندے اونکوں روک گھندے تے
بڑو جی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے دلا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانبن۔

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا بے سفارشی بٹا
گردھن توں آکھ بھانویں اوکھیں شے دے
مالک نہ جھون تے انہیں کوں عقل نہ ہوئے۔
۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ۷
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۷

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ اَعْمَلُ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۝۶۰

مَنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ۝۶۱

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنْ
اِهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلٰىهَا
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝۶۲

اَللّٰهُ يَتَوَفٰى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَكُنْ
فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۶۳

اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْلَوْا كُنُوْا
لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْۢءًا وَّلَا يَعْزِلُوْنَ ۝۶۴

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا اِلٰهَ مُلْكِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۶۵

ول تسان ہوندو دلاٹے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے
جیسے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے
دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے
اوندے سوا نہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں
دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کرن وائے غیب چائٹن وائے تے حاضر
کوں وی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں
وچ او اختلاف کریندن توں قیصلہ کرن والا
ہویں۔

۳۸۔ تے جے سب کچھ زمین وچ تے او ہوتا
بیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او
قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں
بچن کیتے قدیہ دے طور تے ڈے ڈیوں
تے انہیں کیتے اللہ دلو او ظاہر تھی ویسی جیندا
او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے عملیں دی برائی ظاہر
تھی ویسی تے جیسے عذاب تے او کھلے ہن
انہیں کوں او دلیٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او
سا کوں سڈیندے ول جیلے اسان او تکوں
اپنے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہی تے او اکھن
پئے ویندے، اے سب میگوں میرڈے
علم دی وجہ نال ملے اصل اے آزمائش
تے بہوں سارے ایتکوں چاٹدے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَاثَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ
مَعَهُ لَا فِتْنَةٌ لَهُ بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۹﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ
هِيَ فَتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کئیں پہلے لوگ دی آگھ
چکین تے انہیں دے عمل دل وی انہیں
دے کم نہ آئے۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُجْزَوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑ
گدے تے جیرے انہیں وچو ظالم ہوسن
انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑ گھنسن
تے او ہر نہ سگسن۔

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ کیں
جنیدے کیتے چا ہندے رزق ددھیندے تے
تنگ کریدے بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آگھ اے میڈے بندو! جنہیں اپنی جانیں
تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کئیں نا امید نہ
تھیو بے شک اللہ سارے گناہ بخش دیندے
بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی
فرمانبرداری کردو، ایں کئیں پہلے جو تہاڑو عذاب
آونچے دل تہاڑی امداد نہ کیتی ویسی

وَأَنِيعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تہاں جو تہاڑو ہوں چنگی تعلیم لہائی
گئی، تہاڑے رب ولو، اوندی پیروی کردو
ایں کئیں پہلے جو تہاڑو ابھن گھت عذاب
آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوئے۔

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ
دے حق وچ کمی کیتی تے میں شکریاں کریدا ہوں۔

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدا
راہ دکھایا تے بے شک میں متقیں وچو تھی

دلیساں۔

۵۹۔ یا اے آکھ جلیہ عذاب بڑیکھ جے
میں دل ونچ سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سبکد تیرڈو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافرین وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہ توں انہیں کوں
بڑیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن والیں دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (جے)۔

۶۲۔ اللہ متیقں کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجھے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا تے
او ہر شے تے نگران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجاں او ندے
کیتے ہن تے جیرے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹ والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے جو میں اللہ دے سوا کہیں پے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیرڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
وی جیرے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیرڈے عل ونچ دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی دیسیں۔

أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَ نَكَالِيكَ إِلَيَّ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمُ
مَسْوُودَةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۴﴾

قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۶۶﴾

- ۴۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
 ۴۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
 زمین ساری دی ساری قیامت دے بُنہ اندی
 مُٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
 ہوئے ہوسن ادیاک تے جو او شرک کریندن
 اوں کنیں ہوں اچا۔
- ۴۹۔ تے دھوتو دجایا ویسی تے جو کج آسمانیں تے
 زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
 جنہاں اللہ بچائے دل ڈوجھی دفعہ دھوتو دجایا
 ویسی تے اوہوں ویلے کھڑے تھی کے دیکھن
 پئے ویسن۔
- ۵۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نورالچمکی
 پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
 تے علم نہ کیتا ویسی۔
- ۵۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عیسیٰ دپورا پورا
 بدلہ پڑتا ویسی تے او چاڈے جو او کریندن۔
- ۵۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
 ہکلیا ویسی تے جیلے او اوسن اوندے دروازے
 کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروازے آکھن
 کیا تہا ڈو تہا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
 تہا کوں تہا ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
 تے تہا کوں ایس بُنہ دی ملاقات کنیں پڑیندے
 ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں
 تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔
- ۵۳۔ آکھیا ویسی تہاں دوزخ دے دروازیں
 وچ پیہہ وچو تے ہک مدت میں رہو تے
- بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۵۷﴾
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
 قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۵۸﴾
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
 فَإِذَا هُمْ بِنُظُرٍ ﴿۵۹﴾
 وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
 جَاءَتْ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَفُضِّعَ بَيْنَهُمُ الْخُتُوبُ وَهُمْ لَا
 يَظْلُمُونَ ﴿۶۰﴾
 وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۶۱﴾
 وَسَيُقَالُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرًّا خَيْرٌ إِذَا
 جَاءُوهَا فَنُفِخَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
 وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
 حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۶۲﴾
 قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۳﴾

وڈائی کرٹن وائیں دا لکائٹہ ہوں مبرا ۷۔

۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دو کٹھا کر کے نیتا
وہیسی تے جیلھے اوندے واد اوسن اوندے دروازے
کھول بڑتے وین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے
تساں ہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہرہ وچو۔

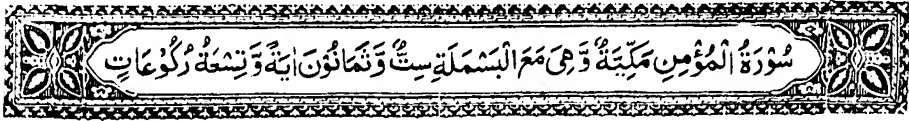
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں مفتاں اللہ سیں
دیائیں جیں سا بڑے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اساں
جنت وچ جتھاں چا ہوں رہوں تے عمل کرٹن
وائیں دا بدلہ ہوں چنگا ۷۔

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں بیکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر بڑتا وہیسی تے
آکھیا وہیسی ساریاں سچیاں مفتاں اللہ کیتے
ہن جیرھا رب العالمین۔

وَسَيُنْزِلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُبْشِرُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سورۃ مومن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۶ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
بن منگے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔
۳۔ اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن والے
حَمَّ ②
اللہ ولو لہائی گئی۔
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③
۴۔ گناہ کون بخش والا تے توبہ قبول کرن والا
غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
سخت عذاب ڈیوٹ والا تے احسان کرن والا
الْعِقَابِ ذِي الظُّلُمِ لَآلِهَ إِلَّا هُوَ
اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دجئے۔
إِلَهُ الْمَصِيرِ ④
۵۔ الشد دی آیات دے بارے وچ مض
مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف
كُفَرُوا فَلَا يَغْزِرُ تَقْلِبُهُمْ فِي
ملکیں وچ پھرن دکھا نہ ڈیوے۔
الْبِلَادِ ⑤
۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
دے بعد کئی ٹولیں جھٹلائے تے ہر قوم
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا
اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ الْخَيَافَ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ
پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر
كَانَ عِقَابٌ ⑥
ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کون مٹا ڈیون
میں انہیں کون پکڑ گدھا تے میڈا عذاب
کینجا ہا۔
۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافر تے پورا
وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑦
۸۔ جیرے عرش کون چاتی کھڑن تے جیرے
الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
اوندے چودھارو ہن او اپنے رب دی تعریف
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
تَحْتَ

اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مونیں کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اپٹے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندا تیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈالیں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں
اوں ڈنہہ تکلیفیں کنیں بچیں تیں اوندے اتے
رم کیتے تے اے وڈی کامیابی ۛ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَّذِرُوْنَ لِقَاءَ اللّٰهِ اَكْبَرُ
مِنْ مَّقْتُلِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
فَتُكْفَرُوْنَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلے تہا کوں ایمان دو
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندے انکار کریندے ہاؤئے
۱۲۔ انہیں آکھے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اپٹے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی نکال دا رستہ ہے۔

قَالُوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِذْ تَبَيَّنَ وَاٰخِيْتَنَّا اِثْنَتَيْنِ
فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ
سَبِيْلٍ ۝

۱۳۔ اے ایں گالوں ۛ جو بے شک جڈاں
کھلے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

الْكَافِرِينَ ۝

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دینے ماتے من گھندے ہاوے تے
حکومت اچی شان واسے تے وڈے اللہ
دی ۶۔

۱۴۔ او تہا کوں اپنے نشان ڈکھیندے تے
تہا ڈے کیے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیحت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دیکھلے
۱۵۔ تہاں اللہ کیے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ اہل بندتے آپے رتبے والا دے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈراوے۔

۱۷۔ جبڑاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھیں
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا
کہتا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کر لسی اوند
بدلہ لسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا ویسی بیشک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ تیں آویں تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ ایجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَقًا وَمَا تَدْرُكُونَ إِلَّا مِنَ النَّيِّبِ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّسَنُكَ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ هَٰذَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِبَتَهُ الْآغِيثِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝

لیکن دن اونکوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کون او اللہ دے سوا سبیزدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ پہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کون گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کون بچاؤ والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کون پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دے تے سخت عذاب ڈیوٹ والا ۷۔

۲۴۔ تے اساں مرسے کون اپٹے نشانیں نال تے کھلی دلیس نال پٹھے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹ والا تے دڈا کوڑا ۷۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے دلو حق گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے لوکیں انہیں کون من گدے انہیں دے پتریں کون مارو تے تریتیں کون جنیدا رکھو تے کافریں

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا يَفْضُوْنَ لِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾

اَوْ لَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَا اِنِّى الْاَرْضِ فَآخِذُهُمُّ اللّٰهُ يَذُوْنَهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَلَكَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اِنِّجْرُ كَذٰبٌ ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَبْنَاءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ دیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپٹے رب کوں سبڑے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد
ظاہر کرے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپٹے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر مڑاں کر
واے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا ۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

۲۹۔ فرعون دی ال وچو بکھ مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے جو جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آٹے تہاڑے رب
ولو تے جے او کوڑا تے اوندہ کوڑاؤ
اُتے پوسی تے جے او سچا تے دل ،
تہا کوں جیرھی گالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کج ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کنیں ددھن واے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھیندا ۔

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ يَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوتے جے
اللہ ولو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کریسی، فرعون
آکھئے میں تہا کوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

يَقْدُمُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرَ بَيْنَ يَدَيْهِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

درست بڑسے تے تہا کوں محض ہدایت
دی راہ بڑکھینداں۔

۳۱۔ تے جیرھا منہی کھڑا ہا ادا کھئے اے
میٹری قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوہو جس عذاب کنیں بڑرداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا۔

۳۲۔ نوح تے عاد تے حمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپٹے بندیں تے اصلو فلم نہیں کرنا چاہندا۔
۳۳۔ تے اے میٹری قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑینہ کنیں بڑرداں جڑاں
لوک ہک بڑوجھ کوں امداد کیے سڈین۔
۳۴۔ جڑاں تہاں کنڈ ولا کے پھر سو تہا بڑے
کیے اللہ کنیں کوئی بچاؤن والا نہ ہوسی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اودا کوئی سدھاراہ
بڑکھاؤن والا نہیں۔

۳۵۔ تے تہا بڑو ایس کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے اُتے جیلھے او فوت تھی گئے۔ تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پٹھیس۔ ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے۔

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ①

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ②

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ③

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مِمَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ④

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنَنْبِعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ⑤

إِلَّا الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ
كَبْرًا مَقْشًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ۝

بحث کریندن ، اے اللہ دے نزدیک
تے مومنیں دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بَنِي صَرَحَاءَ لَعَلِّي
أَبْلَغُ الْأَسْبَابِ ۝

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے حامان میڈے
کیتے کہ محل بٹوا ۔ تھی سبگدے جوئیں انہیں
راہیں تے ونج پواں ۔

أَسْبَابَ السَّلَوتِ فَأُطْلِعَ إِلَى اللَّهِ مُؤَيَّدٌ وَإِنِّي
لَأُظَنُّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ دُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ۝

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوٹرا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بے پل سوئھے کرکے ڈکھائے گیئیں تے سدھے
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی ۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعَنَاهُ أَهْدَىٰ كُم سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝

۳۹۔ تے جسیں نتیا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو ۔ میں تمکوں
ہدایت دا رستہ ڈکھایاں ۔

يَوْمَ إِنشَأْنَا لَهُنَّ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا مَتَاعَ زَوَاجٍ ۚ إِنَّهُنَّ
فِي دَارِ الْقَرَارِ ۝

۴۰۔ اے میڈی قوم این دنیاوی زندگی
تے محض تھوٹا فائدہ تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر ۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا وِثْقَالُهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جُوان ہوئے یا تہمت تے
ہوئے مومن ایٹھے لوکن جیرھے جنت
ونج پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی ۔

وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڈینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڈیندے ء۔

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَأُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ذَا أَنَا أَدْعُوكُمْ
إِلَى الْعَذَابِ الْغَفَّارِ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ تہاں میکوں سبڈیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں
جیندا میکوں پتہ وی کا ء نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ ہنوں بخشش واسے خدا دو سبڈینداں۔

لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
السُّبْرَةَ فِيهِمْ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڈیندے ء جنیدے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڈا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں ودھن واسے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ أَصْرِي إِلَى
اللّٰهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ جو میں تہا کوں آہا پیاں اونکوں تہاں ضرور
یا دکرے سوتے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کرینداں بے شک اللہ اپنے بندیں کوں ہوں
ڈیکھن والا ء۔

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ
سُوْدُ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بچا گدھاتے ال فرعون کوں
برے عذاب نے چودھا رو دلیٹ گدھے۔

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ او بھاء رات ڈینہ او جنیدے اگو پیش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسی
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فُهَلْ أَنْتُمْ مُنْعَوْنَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ تے دوزخ وچ دی آیت وچ بحث کرے تے
کمزور لوک وچے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جسے کہیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھن اساں سارے عذاب
وقت ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھن اپنے رب کوں سڈو
اساں کہیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔
۵۱۔ او آکھن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھن ہا آئے
ہن او آکھن ہن سڈو تے کافرین دی دعا
تے محض وخبجن دالی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مونیں
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا وچ وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھین (اوس دیکھے وی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ
نہ ڈلسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں ہوسی کوں ہدایت ڈتی ہائی تے نبی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نبعثت ہائی۔

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈنہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہوئے اللہ دی آیات وچ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اَدْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلٰلٍ ۝

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَأَوَدَدْنَا بِرَبِّي
إِسْرَآءِيلَ الْكِتٰبَ ۝

هُدٰى وَذَكَرَ لَدٰوٰى الْاَلْبَابِ ۝
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يَغْوِرُ سُلٰطِيْنٌ
اَتَهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ فَاَهْمُ بِالْاٰنِيَةِ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دیں ورج محض
وڈائی ۵۷۔ بے تیں اوچ نہیں سبکے تو
اللہ کنیں آم شام شک بے شک او ہوں
سٹن والا تے ڈیکھن والا ۵۷۔

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناؤن انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُنَافِقُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندھے تے سو جا کھے ہو جیس نہیں تھی
سبکے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن والے
تے گناہ گار یک تھی سبک تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۵۷
اندھے آون ورج کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیندے نیں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَخِرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے تہا ڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہا ڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ ورج پھسن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ
مُبِينٌ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ۵۷ جس تہا ڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اوہو ورج
آرام کرد تے ڈینہہ کوں سو جا کھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۵۷ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنَزِّلُ
مَائِي تَوَفُّكُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہا ڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اندھے سو کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۵۷۔

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ ۖ

۴۳۔ ایویں جیرے نوک اللہ دی آیات دا انکار کریندن پھیرے دیندن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ بَنَاءً ۚ وَصَوَّرَكُمُ وَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ اللَّيْلِ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۚ فَتَبَوَّكُوا اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

۴۵۔ اللہ اوہے جیس تھاڑے کیتے زمین کوں رہن دی جاوے آسمان کوں چھت بٹا کھتے تھا کوں طاقاں بخش سی تے انہیں کوں ہوں مضبوط بٹا کھتے تے تھا کوں پاک رزق بٹا کھتے اے تھا ڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین ہوں بابرکت۔

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ۖ

۴۴۔ اوزندہ ۷۷ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں او کوں سبھو ساریاں مفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۴۷۔ توں آکھ بے شک می کوں ہکلیا گئے جو میں اللہ دے سوا جنی کوں تساں معبود بنیدے ۷۷ انہیں دی عبادت کراں تے میں بے رب ولو کلیاں دلیلاں آگین تے می کوں حکم بٹا گئے جو میں رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مَرَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شِيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى ۚ وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

۴۸۔ اوہو ۷۷ میں تساں مٹی کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں تے دل لوتھڑے کنیں تے دل تما کوں پال بٹا کے کدھیندے دل تاں جو تساں اپنی جوانی کوں پہنچو تے دل تاں جو تساں پڑھے تھی ونبو تے کجھ ایں کنیں پہلے دی مار بٹے دیندن تے تاں جو تساں مقرر مدت تیں پہنچ ونبو تے تاں جو تساں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِي يُنْجِي و يُنْهِي فَإِذَا فَضَّ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

۴۹۔ اوہو ۷۷ جیرھا زندہ کریندے تے مریندے تے جیلے کنیں گال دا فیصلہ کریندے محض او کوں

اے آہدے تھی ورنج اد تھی دیندی ہے۔

۷۰۔ کیا تیس انیس کوں نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن ادکتے پھیریٹے ویندن۔

۷۱۔ جیرے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں دی جو اساں رسول کوں ڈے کے پھیندے ہیں انیس کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

۷۲۔ تے جیلے انیس دی گردنیں وچ طوق ہون تے زنجیراں ہون تے اد گھیلے دیں۔

۷۳۔ تے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ پڑتے دیں۔

۷۴۔ دل انیس کوں آکھیا ویسی اد کھانن جنیں کوں تہاں شریک بنیدے ہاوے۔

۷۵۔ اللہ دے سوا انیس آکھے اے انسان کنیں ونجیج گیئیں اصل اساں ایں کنیں پہلے کیس کوں معبود نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

۷۶۔ اے گال جنیدے کیتے تہاں زمین وچ ناحق خوشیاں منیدے ہاوے تے تہاں اکڑیندے ہاوے۔

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑیجن والیں دا لکھٹہ ہوں بُرا ہے۔

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے جے اساں تیکوں بعض گالیں جنیں دا انیس نال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذِ الْأَغْلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسُلُ يُنَجَّبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْحَصِيرَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ بَعْضَ الْأَذَى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيكَ فَالْيُنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

یا تیکوں وفات بڑے بڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے
کجھ ایجھے ہن جنہیں دا اساں تیر بڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر بڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا بڑے کیتے جانور
بنائن تاں جو تہاں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا بڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تاں جو تہاں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریوں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے تہا کوں اپٹے نشان بڑھیندے
تے تہاں اللہ دی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھریئے دیکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھنتری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ دی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں بڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٧٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمِلُونَ ﴿٨١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَةِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ فَمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُؤُهُمْ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۵۰﴾

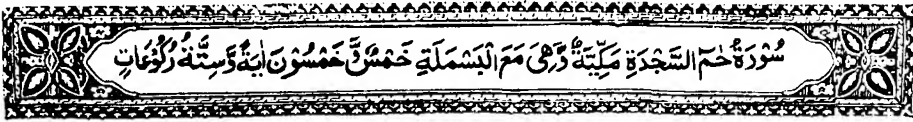
۸۴۔ جیلے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے
دلائل گھن کے آئیں، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا
جیاں علم یا اوندرے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے او کھلے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گدے۔

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۵۱﴾

۸۵۔ جیلے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوندا
انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ
هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿۵۲﴾

۸۶۔ جیلے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندرے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی ء تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔

سورة حم سجدہ مکی عتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تال نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل دم کرن
والا ۷۔

حَمَّ ②

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۷۔
۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا نے اے کتاب لہائی ۷۔

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
يَقُولُ يَذْكُرُونَ ④

۴۔ اے کتاب جندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ جاتن والی
قوم کیتے ہے۔

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤

۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۷
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُنْدے نہیں۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكْثَرِ مِمَّا
نَدْعُوْنَ اِلَيْهِ وَفِيْ اُذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاَعْمَلْ لَّنَا غُلُوْلًا ⑥

۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے چین
جیندو تسال ساکوں سبندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۷، توں عمل کر اسل دی عمل کریندے پٹے
ہیں۔

قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَيَّ اَنْتَ الْاَلَهُمَّ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوْا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود کہو ۷ اوندے کیتے جیسے رہوتے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشرک کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں جیندے تے او

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ⑧

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومن تے نیک و عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَنُورٍ ۝۹

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوں انکار کریندے جیسے بڑو ڈینہہ ویتج زمین کوں پیدا کیتے تے اوں دے شریک بنیندے۔ اے رب العالمین۔

قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ دُونِ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ سَرُّ الْغَالِبِينَ ۝۱۰

۱۱۔ تے اوں زمین وچ اوں دے اُتے پہاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے پچھن والیں کیتے برابر۔

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرْنَا فِيهَا فُجُورَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ يَلِين ۝۱۱

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی اوں دھوں ہا اوں کوں آکھے سی تے زمین کوں وی تساں بڑو پیں خوشی نال یا مجبوری نال میسڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھے اسان فرمانبردار بن کے آگئے ہیں۔

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ۝۱۲

۱۳۔ ول انہیں کوں بڑو ڈینہیں وچ سرت آسمان بنا ڈتسی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی طاقت بڑے بڑتی اس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھا بٹائے تے اوں دے وچ حفاظت دے سامان وی بٹائیں۔ تے اے غالب تے چاٹن والے خدا دی تقدیر۔

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَلَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۳

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِثْلَ
صُِعْقَةِ عَادٍ وَنُوحٍ ۝۱۳

۱۳۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھیں
تہا کوں اوں عذاب کنیں ڈرلے جیرھا عاد
تے نوح دے عذاب آلی کار۔

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَتَانَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ۝۱۴

۱۴۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگودی
تے پھو دی رسول آئن تے آکھئے نیں
جو تہاں اللہ دے سوا کیس دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب چاہے ہا
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کال نال تہا کوں پٹھیا گئے اول
کوں نئے منیدے۔

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵

۱۵۔ عاد قوم نے ملک ورج ناحق وڈائی
کیتی تے آکھوئے جو اساں کنیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝۱۶

۱۶۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحس ڈنہہ ہن تاں جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَ عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷

۱۷۔ تے نوح، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں
زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
کھٹ عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے ۱۹ وَجَنَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۹﴾

ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈنہہ اللہ دے دشمن جیندے کر کے بھا دو نیتے ولسن تے ۲۰ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۲۰﴾

او ونڈ تیج ولسن۔

۲۱۔ جیلھے او اونڈے (دورخ دے) کولہو آوسن ۲۱ حَمَّ إِذَا مَا جَاءَ وَهَذَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُحْمُهُمْ وَابْصَارُهُمْ وَاُولُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۱﴾

انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں نے کن تے اکھیں تے چڑے اتھیں نے خلاف گواہی بڑلین۔

۲۲۔ تے او اپٹے چڑیس کوں آکھسن تہاں ۲۲ وَقَالُوا الْجُلُودُ لَهُمْ لَمْ يَشْهَدْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۲﴾

ساڑے خلاف کیوں گواہی بڑتی ۲۔ او آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیس ہر شے کوں پلوائے تے اوں تہا کوں پہلی دفعہ پیدا کیئے تے تہاں ہوندو ولے۔

۲۳۔ تہاں اپٹے عیب ات گالہوں نہ ۲۳ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْثِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

تہاں نہ بڑے بڑیوں تے اصل تہا بڑا اے یقین ہا جو بے شک اللہ تہا بڑے ہوں سارے عملیں کوں نہیں چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا بڑا غلط خیال ہا جیرھا ۲۴ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاصَبْحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ ﴿۲۴﴾

تہاں اپٹے بے متعلق کیئے، این تہا کوں تباہ کیئے تے تہاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو تھی گیو۔

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَابِينَ ﴿۵۰﴾

۲۵۔ بے اوصیر کرن تے دوزخ انہیں دا
لکائنہ تے ہے اے خدا دی درساں نال
آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَيْتُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اے نیجے سبگتی لا
ڈتن جنیں انہیں دے اگو تے پھوڑے
عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں
کیتے ادبا گال پوری تھی جیڑی جنیں تے
انسانیں وچوں پہلی تو میں تے پوری تھی ہاں
بے شک او گھانا پاوٹن والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۵۲﴾

۲۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ
سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو
تساں ڈاڑھے تھی دنجو۔

فَلَنذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ
چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا
پھوں میرا بدلہ ڈلیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الثَّانِي ۖ لَهُمْ فِيهَا دَأْسُ
الْخَلْقِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۴﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ
اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت
تیں رہن دا گھر۔ اے بدلہ اوندا جو او
ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمْ ثَمَنًا
أَقْدَامِنَا ۖ لِيَكُونُوا مِنَ الْمُسْتَضَلِّينَ ﴿۵۵﴾

۳۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈے رب
ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا
جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے
پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب
کنیں زیادہ ذلیل تھی ونجھن۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَخْشَوْنَ وَاٰبَتُهُمْ

۳۱۔ بے شک جیڑے آہن جو اللہ ساڈا رب
تے دل ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْبَيْتَةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

تے فرشتے بسن تے او آکھن تساں نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہا کوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔
۳۲۔ اساں تہا ڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ
دی تے آخرت وِچ دی تے جنت وِچ
تہا ڈے کیتے جیڑی شے کوں تہا ڈا دل
کریسی ہے پئی تے تہا کوں بلسی جیڑی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ء۔

نَزَلْنَا مِنَ الْغُفُورِ رَحِيمًا ﴿٣٣﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ء جیڑا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھئے بے شک نیں فرمانبرداریں دتو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جس نہیں تھی بگیاں
تے توں بُرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرے تے اوندے
درمیان جیڑی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کر سگدن
تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہویا ہووے۔

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں جائن والا ء۔

وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے چنر
اوندے نشانیں وچو ہن۔ تساں سمجھ تے

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقْتَنَ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۵﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیس کوں سجدہ
کرو۔ جس انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں
ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بَالْيَلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْخَرُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب
دے کولو او بندے ہن جیرے رات دینہ
اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهِ اَنَّكَ تَرٰى الْاَرْضَ خَاشِعَةً
فَاِذَا اَنزَلْنَا عَلَيَّهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
اِنَّ الَّذِي اٰخِيَاَهَا لَمُنِي السَّوْءُ
اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اوندے نشان دھو اے وحی ہے
جو بے شک توں زمین کوں بر بڑھیں
تے جیلھے اساں اوندے اُتے پانی
لیندے ہیں اونکوں توں زندگی مل ویندی
تے ودھن پئے ویندی بے شک جس
اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا
کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخَفُوْنَ عَلَيْنَا
اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَّاتٰى اٰمِنًا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ
غلطیاں کڑھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں
سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیادھی
او چنگا بے یا جیرھا قیامت دے دینہ
امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو
بے شک او بڑھا پئے جو تساں کریدے
۳۹۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار
کریندن جیلھے انہیں دو آئے تے بیشک
او غالب کتا بہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كُنَّا جَاءَهُمْ وَ اِنَّهُ لَكٰثِبٌ
عَزِيْزٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے بھو
آ سگدے اونکوں سیاتے تے حقیں ملے
خدا لہائے۔

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيْلٌ مِنْ حٰكِمٍ مَّحِيْدٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تیکوں ہی مرف او ہا گال کیتی ویندی

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قَبِلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

اینداکوئی نگاہ کا نہیں۔

۴۹۔ اس کہیں پہلے ادبیرھے معبود سبب بندے ہن
اورل ولسن تے انہیں کول یقین ہتی ویسی جواد
کھتھائیں نہیں بھج سگدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعائیں نہیں تھکداتے ہے
اوکوں تکلیف آونجے تے نا اُمید ہتی ویندے۔

۵۱۔ تے بے اسال اذنوں رحمت دامزہ چھاؤں ڈو کہ
پہنچن دے بعد تے اکھن پئے ویندے اے میڈا حق
ہتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے بے میکوں
میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے
پہوں چنگیاں نعمتاں ہوں پیاں تے اسال کافریں کول انہیں
دے اعمال واضر وریسوں تے انہیں کول پہوں سخت
عذاب چھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسال انسان تے انعام کریندے یس
تے اوندہ پھیر گھندے تے اسال کہیں پک پاسے ہتی ویندے
تے جیلھے اذنوں تکلیف پہنچدی تے او وڈیاں وڈیاں
دُعائیں کرٹ پئے ویندے۔

۵۳۔ توں انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ ولو ہوے
تے تساں اوندانکا کر ڈپوتے اول کہیں ودھ گمراہ کون ہوسی
جیرھا سچ کہیں بھج ونجے۔

۵۴۔ اسال ساری دنیا وچ کھنڈیے ہوئے لکس کول اپنے
نشان ضرور چھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے
آخراے گال ظاہر تھی ویسی جواسے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کیتے اے کافی نہیں جواللہ ہر شے تے مکران۔

۵۵۔ سُنو بے شک ادا اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے
پین سُنو بے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَا
مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ۴۹

لَا يَسْتَمِرُّ إِلَّا نَسْأَنُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَشَرُ الشَّرِّ
فَيُؤَسُّ قَنُوطٌ ۵۰

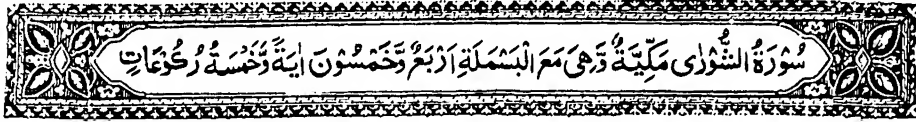
وَلَيْنِ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَنَّهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنِ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحَصَّةِ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ۵۱

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِنَابِيَّةً
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۵۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيذٍ ۵۳

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۵۴

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ إِلَّا أَنَّهُ
يُحِلُّ شَيْءٌ مُجِيطٌ ۵۵

سورہ شوریٰ مکی ۷۷ آیتیں ۵۴ ایتیاں تے ۵ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- عَسَقُ ③
- ۳۔ چائن ڈالے سٹن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ۷)
- ۴۔ ایویں نبیڈوتے نیں کین پہلے لوکیں دو وحی کریندے
اللہ غالب تے سیانا ۷۔
- اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤
- ۵۔ جو آسمانیں تے زمین مچ سب ہوندا تے اوہوں اُچا تے ڈدار۔
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑥
- ۶۔ سچی بگدے جو آسمان انہیں دے اتورٹ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپٹے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنُو
بے شک اللہ بہوں بخش ڈالالتے بہوں مہربان۔
- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ⑦ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑧
- ۷۔ جیرے اوندے سوا بے سکتی بنا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے توں نگران نویں۔
- وَكَذَلِكَ أَذِينَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُذِيرًا ⑨
- ۸۔ تے ایویں اساں تیرڈو قرآن عربی وچ وحی کیتے تاں
جو توں دستیں دی ما (منکے) تے اوندے چودھار کول
ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے وچ کوئی شک نہیں کہ ٹولہ جنت وچ ہوسی
تے کہ ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔
- الْقُرْأَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْخُسُوفِ ⑩
- ۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کول ہکا امت بنا
ڈیوے ہاتے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سکتی تے
- فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ⑪
- ۱۰۔ اُنکوں وچ لکھن اُمتہ واحده و لیکن
تہ دخل من یشاء فی رحمتہ و الظالمون مالہم
من ذل و لا نصیر ⑫

امادی نہیں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا بچتی بنا لگدھن، اللہ ہی سکتی ہے اور ہوشیاری میں کون جیندہ کریندے تے او ہر شے تے قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڑا اختلاف تھیوے تے اوندہ فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرہا میڈا رب میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و جھکوں ۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بناوٹ والا تہاڑے اپنے وچواں جوڑے بناوٹ تے ڈنگریں دے دی جوڑے بنائسی اوندے وچ تہاڑوں ودھیندے اوں جیہاں کوئی نہیں تے او ہوں سنن والا تے ڈیکھن والا ۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کُنیاں ہوں کینں ہن۔ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے، بے شک او ہر شے کوں چاندے ۱۴۔ اوں تہاڑوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں نوح کوں کیتی ہائی تے ہُن تیبے اتے ایندی وحی کیتی تے جیندی وصیت اسان ابراہیم تے موسیٰ تے عیسیٰ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم کرو تے انجوانج نہ تھیو، مشرکین کیتے او گال ہوں اوکھی جیند و تساں انہیں کوں سبیدے جیہاں اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چُن گھندے تے جیرہا اوندو جھکے اونکوں سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں دیلے کیتے جھلے اونداعلم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وچر اپت دی ضد تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدتیں ہک گال

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَصْطِفِي ۝ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجَلِّ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَوْ رَتُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ هُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ قُرْبَىٰ ۝۱۵

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب داورث بنایا گیا، انہیں دے بعد اداوندے بارے وح بے چین کرن والے شک وح پئے ہوئے۔

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۶

۱۵۔ تے ایس دین دوتوں سب تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پرکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی عیس اوکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڑے وح انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڑا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڑے اعمال تہاڑے کیتے ہن، تہاڑے تے ساڈے درمیان کوئی بھیسڑا کاو نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کرسی تے ہوندو و بچنے

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۷

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے وح بھیسڑا کریندن بعداوندے جوادوکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور تروڑتی ویسی تے انہیں تے غضب لمسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قُرْبَىٰ ۝۱۸ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ إِلَّا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹

۱۸۔ اللہ اوچے جس سچ نال کتاب لہائی تے ترکروی وی تے تیکوں کیوں ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

۱۹۔ جیرھے اوکوں میندے نیس اداوکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے جانندن جو بے شک جیرھے اول وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچن۔

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰

۲۰۔ اللہ اپنے بندیں تے مہربان تے جیکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اوندی رٹھ ودھا ڈیندے ہیں تے جیرھا دنیاوی رٹھ چاہندے اوکوں دی اوندے دجوڑیندے ہیں تے

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

اور نہ آخرت و حج کوئی حصہ نہیں۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا يَأْتِيَنَّهُمْ بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةً الْفَضْلُ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَأَنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

۲۲۔ کیا انہیں دے شرکین جیسے انہیں کون ایجا دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندار فیصلے دی گال نہ بھی گئی ہوندی تے انہیں وح فیصلہ کر ڈتا ونچے ماتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہیں اپنے عملیں کیں ڈرے پین تے (مذاب) انہیں تے ضرور اونٹے تے جیرھے مومن تے نیک عمل کریندن اور جنت دے باغیں وح ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کو بہو اور سب کچھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں ڈا فضل۔

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا التَّوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

۲۴۔ اللہ سیں بیں فضل دی خوش خبری ڈیندے اپنے مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں تے ایذا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے جیرھائیگی کر یسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سوٹھا کر ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے قدر کرن والا

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّمُ الْحَقَّ يَكَلِّمُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ چاہے تے تیبڈے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گالہیں کوں چاٹن والا۔

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

۲۶۔ او ہو جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تئساں کریندے او چاٹدے۔

وَيَنْصِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۷۔ تے او مومنین تے نیک عمل کرن والیں دیاں دُعائیں سُنڈے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دواہا ڈیوے ہاتے
اے زمین دوج منہ زور تھی وچن ہا اصل او جتنا چاہندے
اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنے
بندیں کینیں باخبر تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ دسیندے اوندے بعد
جملے لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈاؤئیں
تے او ہونگتی تے پہوں صفتیں والا ۷۔

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوہ آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں دوج جیرھے جانور پیدا کیتیں،
تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کو کھا کر ڈیون تے
قادیر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہا کول پنہجی ۷ او تہا ڈے
علیں دی دج کین ہوندی ۷ تے او پہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تساں زمین دوج ادنکوں ہر انوہے سبکے
تے اللہ دے سوانہ تہا ڈا کوئی سنگتی ۷ تے زکوئی امدادی
۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوہ سمندر دوج ٹرن والیاں
پہاڑیں جیڈیاں بیڑیاں ہن۔

۳۴۔ جے او چا ہوے تے ہوایش کول کھڑا ڈیوے
تے بیڑیاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ وچن، بے شک
ایندے وچ ہر صبر کرٹ والے تے شکر کرٹ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وچرنال انہیں کول ہلاک
کر ڈیوے تے او پہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے
۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے دوج
بحث کریندن انہیں کول او جانڈے تے انہیں

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ۱۹

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۲۰

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِنَّ مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَنَعِهِمْ إِذْ يَنْشَأُ
قَدِيرٌ ۲۱

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كُنْتُمْ آيْدِكُمْ
وَتَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۲۲

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۲۳ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۲۴
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۵

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَصَاكَ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۲۶

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۲۷

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مُجِيزٍ ۲۸

کیتے بھن دی کوئی جانیں۔

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈٹا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرہا لکھیں ہے او چنگاں تے ہاتی رہوں والا انہیں کیتے جیرہے مومن تے اپنے رب تے بھر دسہ کریندن۔

۳۸۔ تے جیرہے وڈیں گناہیں کیں تے بے حیائی کیں بچدن تے جیرہے ویلے انہیں کول کاوڑ بگدی و اد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے جیرہے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کول ڈتے او ندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ لھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہو تارا بُرائی تے جیرہا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے او ندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کول پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے جیرہے ظلم دے بعد بدلہ لھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں آوندا۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے آوندے جیرہے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلاکم۔

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد او ندا کوئی سبکتی کا نہیں تے توں ظالمیں کول ڈہدیں جیلھے

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئِلٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيعٍ بَعْدَ ذَلِكَ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْ أَكْثَرِ الْعَذَابِ يُقُولُونَ هَلْ

إِلَى مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۝

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کوں ہٹاؤں
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يُنْظَرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍِّّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَسِيرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہریں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے دین ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک
جیرھے لوکیں اپنے آپ کوں گھانا ڈتے بے شک
اوسھے گھانا پاؤں والے ہن تے انہیں دے ٹہری
قیامت دے ڈینہہ سٹو بے شک ظالم کھڑو ہون والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ
دے سوا امداد دیون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے او ندے
خلاف کوئی راہ کا نہیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ مَّالٍ جَا تَوْمِيدٍ وَمَا لَكُم
مِّنْ تَكْوِيلٍ ۝

۴۸۔ ایس کیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ ولول نہیں
سگدا تساں اپنے رب الا سٹولوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيطًا إِن عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَوَرِحَ
بِهَا وَإِنْ نُصِيبْهُمْ سَيْئَةً إِنَّا لَمَّا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

۴۹۔ تے جے او مند پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بٹا کے نہیں پٹھیا، تیبڈا کم محض پچا ڈیون
تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔
اوندے تے اکثر تے دیندے تے جے انہیں کوں مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

يَلَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَآآ وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذُّكُورَ ۝

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہریں
۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لا ڈیندے تے جیکوں
چاہندے مٹھبٹا ڈیندے، بے شک او چائن والا

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَآآ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سے اوندے
نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے
بچھو۔ تے یا رسول پچھے۔ تے جنیدے اُتے چاہندے
اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیانہ

۵۳۔ تے ایویں اُساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام
لہائے تے توں نہ چاندانوں جو کتاب کیا ہے تے
ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اُساں نور بنائے جنیدے
نال جیکوں اُساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو
سدھارہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھے
راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ دارہ جنیدے کہتے ہے جو آسمانیں
وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ
دو دکن۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۵۲

وَكُلِّ لَكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۳

يَرْبِطُ اللَّهُ الَّذِينَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۴

سُورَةُ الزَّخْرَفِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِیَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبَّحَهُ زُكُوفَاتٍ

سورہ زخرف مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
 بُيُوتٌ وَاللَّاتِ تَہوں مہربان۔
- ۲۔ تہوں صفیتں والا تے بزرگ خدا ۷۔
 ۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیوٹ
 والی اے کتاب گواہ۔
- ۴۔ بے شک اساں ایہکوں عربی قرآن بٹائے تاں
 جو تہاں عقل کرو۔
- ۵۔ ادام الکتاب ورح جیہی ساڈے نزدیک
 تہوں شان والی تے سٹپ نال بھری ہوئی ۷۔
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوٹ
 جو تہاں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں ورح پٹھیں۔
- ۸۔ جیرہ ویلے انہیں کیں کوئی نبی اوندا ادا وندے
 نال مشکریاں کریندے ہن۔
- ۹۔ اساں انہیں کیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
 ہلاک کر ڈتا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
 گذر چکی ۷۔
- ۱۰۔ جے توں انہیں کیں پٹھیں جو آسمان تے زمین کیں
 پیدا کیتن تے اوضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے
 جائز لے خدا پیدا کیتے۔
- ۱۱۔ جیں تہا ڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
 تہا ڈے کیتے اوندے ورح رستے بٹانسی تاں جو تہاں
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- وَأَنَّا فِي آيَةِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ③
- أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ④
- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑤
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑥
- فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑦
- وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑧
- الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑨

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جسں تہا بڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال
پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں
وسوں کر ڈتے تے تساں وی ایویں کڈھئے ویسو۔

۱۳۔ تے جسں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہا بڑے
کیتے ہڈیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تساں سوار
تھیندے ء۔

۱۴۔ تاں جو تساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو
تے اوندے اُتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت
کوں یاد کرو (اوندے شکر کرو) تے آکھو پاک او ذات
جسں اینکوں سا بڑے تابع کیتے اساں اینکوں اپنے
تابع نہ بننا سبگدے ہاے۔

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے
حصہ بنا ڈتے (آہن چھوہریں ہرن دیاں) بیشک
انسان کھلا کھلا نا شکرا ء

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے
چھوہریں بنائیںسی تے تہا بڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں غمش خبری ملدی ء
اوندی جیڑی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندے
منہ کالا دھوں سخی ویندے تے بہوں کوڑ تہج ویندے

۱۹۔ کیا جیڑی ہک تہیں وچ پلدی ء تے جیڑے وچ
اپنے دل دی گال صاف تہیں کر سبگدی (او خدا
کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن
انہیں لوکیں ترمیں بنا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
بِهِ بَلَدًا مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۲﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۳﴾

لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ثُمْرٌ تَذْكُرُونَ يَغْمِزُ رَبُّكُمْ
إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

أَمَّا اتَّخَذَ مِنَّا يَتْلُو بَدِيًّا وَأَضْمَكُم بِالْبَيْنِينَ ﴿۱۷﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۸﴾

أَوَمَنْ يُنَشِّئُ فِي الْجَنَّةِ وَهْوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِئَاءً
أَشْهَدُ وَخَلَقَهُمْ سَكَنَ شَهِادَتِهِمْ وَيُنْشَرُونَ ﴿۲۰﴾

تھیروں ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آہن بے رحمن خدا چاہے ہاتے اساں
انہیں دی عبادت نہ کردوں ہا۔ ایس کمال دا انہیں کوں
کوئی علم کاہ نہیں ادایویں ڈھکو سلعے مریدے پین۔
۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایس کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آہن بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں ہک طریقے تے کم کرنیلا ڈٹھے تے اساں انہیں
دے پیریں تے ٹر دے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ
رسول پٹھئے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھئے جو
بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں
تے ٹر دے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں جیگی تعلیم
گھن کیا ہواں جیس دے اُتے تےساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں عمل کرنیلا ڈٹھے انہیں آکھئے اساں جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کرنیلا ہیں

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گردھے تے توں ڈکھ
جھٹلاوٹن والیں راکیں بھانجیاں۔

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیمؑ اپنے پیو کوں آکھئے تے اپنی
قوم کوں جیندی تےساں عبادت کرنیلا دے ۽ میں
انہیں کنیں باہر دہاں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدادے جس میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھاراہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِرُونَ ﴿۲۲﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿۲۴﴾

قُلْ أَوَلَمْ جِئْتُكُمْ بِالْهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۵﴾

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ مَانِظَرًا نَظَرًا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۷﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد
وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ دتا تاں جو ادھر تک
کنیں اُرک وکھن۔

۳۰۔ اصل یس انہیں کوں تے انہیں دے پوڑا دیں
کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان
کمر پوڑاں والا رسول دی آیا۔

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے
جادو و تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہس۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن پڑو دہی و ستیں دے
کبیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا او تیبڑے رب دی رحمت کوں و نڈیندن
اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داسماں و نڈیڈتے۔ تے
اساں انہیں وچو کچھ لوکیں کوں پے لوکیں اچا تہبہ
ڈرتے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دا مذاق اڈاؤں
پے گبیٹن تے تیبڑے رب دی رحمت اوں کنیں
بہوں چنگی جو او کٹھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکیں دے کہو کچھ تھی وچن دا ڈرنہ
ہوے ہاتے اساں رحمن خدا دے کافر دی چھتیں
کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے او چڑھدن
چاندی دا بنا ڈیوں ہا۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے
ہمانچیں کوں جیندے اُتے او میک لا پہندن۔

۳۶۔ تے سونے دا بنا ڈیندے تے اے سب کچھ
دنیاوی زندگی داسماں تے آخرت تیبڑے رب دے
حضور متقیں دی ۳

۳۷۔ تے جیر ہا رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْغَرَبِينَ
عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَآءًا
وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنَاسٍ
نُكْفًا بِالْأَحْسَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُفًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُؤْتِيَهُم مِّنْ أَوْبَابٍ وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَسْكُونُونَ ﴿۳۵﴾

وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لِّهُ مَخْرَجًا مِّنْ حَيْثُ يَشَاءُ

فَهُؤُلَہُ قَرِینٌ ﴿۳۷﴾ اسماں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر پئیندے
ہیں تے او اوند سگتی بڑا دیندے۔

۳۸۔ تے بے شک اداؤ کوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک ادا سدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے ادا ساڈا آویندے آہدے افسوس میڈے
تے تیڈے وچکار پچا دھ تے پرا دھ دا پندھ ہوے ہا
تے او ہوں بڑا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں اچ ظلم کرٹ دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں بڑے سبکی جوبے شک تہاں تے تہا بڑے
سگتی عذاب وق کھتے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سبکیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سبکیں تے جیرھا کھلی
گرا ہی وق ہوے۔

۴۲۔ تے جے اسماں تیکوں گھن ونجوں تے اسماں انہیں
کنیں بد لر ضرور گھنسون۔

۴۳۔ یا تیکوں دکھاووں جیندا اسماں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اسماں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے ادا کوں پکڑا متی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہویں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی
قوم کیتے دی، تے جلدی تہاں کنیں پچھا دیسی۔

۴۶۔ تے جیرھے رسول اسماں تیکں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اسماں رحمن خدا دے علاوہ معبود
بٹاؤن جنہیں دی پوجا تھوے۔

۴۷۔ تے اسماں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں بڑے کے

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿۳۸﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
النَّسْرِ لَئِنِ فَبَسَ الْقَرِینُ ﴿۳۹﴾

وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿۴۰﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْغَنَىٰ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۱﴾

فَأَمَّا نَذَاهِبَ يَكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۲﴾

أَوْ نُزِيلُكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَأِنَّا عَلِيمٌ
مُّفْتِنُونَ ﴿۴۳﴾

فَأَسْمِعْ سَاطِئَ الْوَحْيِ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

وَرَأَاهُ لَذِكْرِكَ وَالْقَوْمِكَ وَسُوفَ تُنْشَرُونَ ﴿۴۵﴾

وَسُئِلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں
آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ جڑاں او انہیں دوساڑیاں نشانیاں گھن کے
اے تے او اوندی گال سُن کے کھلن پئے گھئیئن۔

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَ

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھلیندے

ہا سے او پہلے نشان کیں بہوں وڈا ہوندا ہا تے

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۹﴾

اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او
باز آونہن۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشُّرَاجِدُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عِنْدَكَ

۵۰۔ تے او آبدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب

کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے

یا دکر اکے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور

إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۵۰﴾

ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب ہمیں کمرڈتے

ہوں ویلھے او انہیں وعدہ ترورڈتے۔

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِي

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی کیتی آکھس اے میڈی

قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا

میڈے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تساں

تُبْعُهُمْ ذُنُوبُهُمْ ﴿۵۲﴾

ڈبدے نوھے۔

أَمْرًا نَّخَيْرُ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَكِينٌ ۖ وَلَا يُكَادُ

۵۳۔ کیا میں اس کنیں چنگا نہیں جیرہا ذلیل تے

گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

يُبَيِّنُ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کھن کیوں نہیں

لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَلَوْلَا الْبَقِيَّةُ عَلَيْهِمْ أَسْوَدَ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

۵۵۔ تے اولا اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوند

آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

الْبَلَدِ مَقَرِّينَ ﴿۵۴﴾

فَأَسْحَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ

قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی تے اساں

انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں اسان پُرانا قصہ بنا ڈتا تے ﴿جَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾

بعد وچ آون والیں کیتے عبرت۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ؎ ﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِزَاقَهُ لِقَاءُ مِنْهُ يَبْصُرُونَ﴾

۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھپٹے کیتے کریندن، اصل او ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيرُونَ﴾

قوم ای جھپٹے کار۔

۶۰۔ او تے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسان انعام کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بنایا ہا۔ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

۶۱۔ تے جے اسان چاہندے زمین وچ تہاڈے وچو کبھ فرشتے بنا ڈیوں ہا جیرے تہاڈی جاتے آباد تھیوں ہا ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ فَلَاحَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے تے تساں اوندے وچ شک نہ کرو تے میڈی گال ہذا صراط مُسْتَقِيمٌ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْآيَاتِ إِلَّا مَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِنَّهُ لَكُمُوعَدٌ وَمُذِيبٌ﴾

منو اے سدھارا۔

۶۳۔ تے تہا کوں شیطان سدھے راہ کنیں نہ روکے او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔ ﴿وَلَا يَصْدَقُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمُوعَدٌ وَمُذِيبٌ﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ دلیداں گھن کے آئے تے آکھیں میں تہاڈو سیائیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او گالہیں تہا کوں سمجھاواں جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ؎ ﴿فَاقْتُلُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا اللَّهَ فَمَا تُصَادِقُونَ﴾

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب اوندی عبادت کرو اے سدھارا۔ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے ظالمیں کیتے ہاکت نہ ڈکھ آ لے ڈینہ دا عذاب نال ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ كَوِيدٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلَیْهِمْ﴾

۶۷۔ محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں تے ابھن گھٹ اوی تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگیسی۔ ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾

- ۶۸۔ لوں بڑی ہوں سارے سکتی ہک ڈوہے دے
دشمن ہوں سوائے متقیں دے۔
- ۶۹۔ اے میڈے بندے ۶۰ اج تہا ڈے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔
- ۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں میندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہو تساں تے تہا ڈاں زالیں خوشیاں
میندے دیکھو۔
- ۷۲۔ سونے دے تعال تے پیالے انہیں دودل ول
آندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔
- ۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تساں اپنے عملیں
دی وچرنال وارث کیتے گئے ۷۴۔
- ۷۴۔ اوندے وچ تہا ڈے کیتے ہوں سارے پھل
ہوں جیرھے تساں کھوسو۔
- ۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔
- ۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔
- ۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اپنے اے
ظلم کریندے ہن۔
- ۷۸۔ تے او سب مریں جو اے بادشاہ تیبڑاب ساکوں
مار ڈیوے او اکھن تساں کافی دیر رہسو۔
- ۷۹۔ اساں تہا ڈوہے سج گھن کے آئے ہاں تے اصل
تساں اکثر وچ کوں ناپسند کریندے ۸۰۔
- ۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں دی
- الْاٰخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸
- يُؤْتِيْهِمْ مِنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خَالِدُوْنَ ۝۶۹
- وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُورِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۰
- لَكُمْ فِيْهَا نٰكِهٰتٌ كَثِيْرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۱
- اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُوْنَ ۝۷۲
- لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَّهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۳
- وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝۷۴
- وَنَادٰٓآ يٰلِيْلِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكُوْنُوْنَ
لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لٰئِيْٓ
كِرْهُوْنَ ۝۷۵
- اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْرًا اِنَّا مُبْرَمُوْنَ ۝۷۶

انہیں دی تباہی وافیصلہ کمرگیدھے۔

۸۱۔ کیا اوخیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہویاں بگا لہیں تے مشورے نے سبڑ دے، اے بگاں
نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ جے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کیں پہلے عبادت کراں ہا۔

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت اے رب دار تہ
انہیں دی بگا لہیں کنیں پاک۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ دے اوگند اچھلن تے
کھیڈن کڈن پے تیں اوڈینہ آونچے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے۔

۸۵۔ تے اوہو جیرھا آسمان وح وی تے زمین وح
وی معبود تے اوسیان تے ہوں ہاٹن والاء۔

۸۶۔ تے بابرکت اوزان جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
دی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے
اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنے۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سوائے اوندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او چاٹدن۔

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں انہیں کوں کیں
پیدا کیتے تے او ضرور اکھسن اللہ تے دل تساں کنتے
پھیریے ویندے ۶۔

۸۹۔ تے اوندا اے اکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کرڈے تے آکھ تہاڈے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ وئی۔

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَثُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّخْمِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَذِيبِ ﴿۸۲﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَنَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيُلْعَابًا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَدُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُونَ اللَّهُ فَأَتَىٰ
يُوقُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ قَدْ نَزَلَتْ فِي مَكَّةَ الْمَدِينَةِ وَتَمَّ الْبَسْمَلَةُ سِتُّونَ آيَةً وَتَمَّ ثَلَاثَةُ كُتُوبَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے نال نال جبرہا بن مٹئے
 ۲۔ سب تعریفیں والا تے جہوں بزرگ خدا ہے۔
 ۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواہ۔
 ۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بار بکرت رات
 وح لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔
 ۵۔ اوندے وح ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
 کیتا ویندے۔
 ۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
 رسول پھیندے ہیں۔
 ۷۔ اے تیدے رب دلو رحمت بے شک اوسٹن والا
 تے جانن والا ہے۔
 ۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھرا اوندے رب جے
 تساں یقین کرن والے ۶۰ ستاں۔
 ۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریںدے تے
 مریندے تہا ڈا رب تے تہا ڈے پہلے پیو ڈا بیس دا
 رب۔
 ۱۰۔ اصل اوشک وح کھیندے بین۔
 ۱۱۔ اتوں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
 ظاہر تھیسے۔
 ۱۲۔ جبرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیون والا عذاب۔
 ۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک
- لَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ④
 فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤
 أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥
 رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ⑧
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩
 فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانٍ مُّبِينٍ ⑪
 يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫
 رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

اساں منیندے ہیں۔

۱۴۔ او کیوں یاد کر لیں تے انہیں کنیں ہن کھول کے
بیان کرن والا رسول آگئے۔

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گھن تے آکھئے نیں اینکوں
سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسیں
بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسیں بے شک اساں
بدگھن سبگدے ہیں۔

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں
آزمایا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک
میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی ذکر و بے شک میں
تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہاڈے رب دی آم شام
وح انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

۲۲۔ تے جے تساں نوہے منیندے تے میکوں کلبا چھوڑ
ڈیو۔

۲۳۔ اوں اپنے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک
اے مجرم قوم۔

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتورات گھن و ہنچ
بے شک تہاڈا اچھا کیتا ویسی۔

۲۵۔ تے سمندر کوں بٹے بنا کے چھوڑ و ہنچ بے شک او
غرق تھیون والا لشکر۔

۲۶۔ انہیں کے تلاباغ تے چشنے چھوڑین۔

أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ۝

أَن أَدُّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

وَ أَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ
بِطَلْحٍ مُّبِينٍ ۝

وَ إِنِّي عَذُتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَن
تَرْجُمُونِ ۝

وَ إِن لَّمْ تُوَفُّوْا لِي فَأَعْتَزِلُوهُ ۝

فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ۝

وَ اتْرِكِ الْبَٰحِرَ رَهْوَ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝

كَمْ تَوَلَّوْا مِنْ جَنَّتٍ وَ عِيُونٍ ۝

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑین جنہیں نال ادغوش تھے پٹے بن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسنے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دھتی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پھائے۔
 ۳۲۔ تے اسان انہیں کوں اوں زمانے دے کوکس
 تے علم دی وجہ نال چُن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے دج
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ بے شک اداے آبدن۔
 ۳۵۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندا نہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۶۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤجے تساں
 سچے ہوتے۔
 ۳۷۔ کیا او جگے بن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں
 پہلے بن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا ہاتے بے شک
 او مجرم بن۔
 ۳۸۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۹۔ اساں انہیں ڈنایں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چائندے نہیں۔
 ۴۰۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر
 دَرُوج وَ مَقَامٍ کَرِیمٍ ﴿۲۷﴾
 وَ نَعْمَةً کَانُوا فِیْهَا فَلَکَھِینَ ﴿۲۸﴾
 کَذٰلِکَ وَاَوْزَنُھَا قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ﴿۲۹﴾
 مَّا بَلَکَ عَلَیْھِمْ السَّمَآءُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا کَانُوا
 مُنظَرِیْنَ ﴿۳۰﴾
 وَ لَقَدْ بَیَّعْنَا بَنِیَ اِسْرَآئِیْلَ مِنَ الْعَذَابِ اَلْیَھِیْنَ ﴿۳۱﴾
 مِنْ ذُرْعُوْنٍ اِنَّہٗ کَانَ عَلَیَّآءَ مِنَ السُّرِیِّیْنَ ﴿۳۲﴾
 وَ لَقَدْ اٰخَرْنٰھُمْ عَلٰی عِلْمٍ عَلٰی الْعٰلِیِّیْنَ ﴿۳۳﴾
 وَ اَتٰیْنٰھُمْ مِنَ الْاٰیٰتِ مَا فِیْہِ بَلَآءًا مُّبِیْنٌ ﴿۳۴﴾
 اِنْ هٰؤُلَآءَ لَیَقُولُوْنَ ﴿۳۵﴾
 اِنْ هٰی اِلَّا مَوَدَّتُنَا الْاُولٰٓئِ وَ مَا نَحْنُ بِمُنشَرِیْنَ ﴿۳۶﴾
 فَاَنُوْا بِاٰیٰتِنَا اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۷﴾
 اَھُمْ خَیْرٌ اَمْ قَوْمُ بُیْعَ وَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِھُمْ اٰھَلُکُنْھُمْ
 اِنَّھُمْ کَانُوْا مُجْرِمِیْنَ ﴿۳۸﴾
 وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا
 بَیْنَھُمَا لَعِیْنٌ ﴿۳۹﴾
 مَا خَلَقْنٰھُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَ لٰکِنْ اَکْثَرُھُمْ
 لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾
 اِنْ یَوْمَ الْفَصْلِ مِیقًا تُھَمُّ اَجْمَعِیْنَ ﴿۴۱﴾

وقت۔

۴۲۔ جڑاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پونی داوٹ

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

۴۶۔ پگھر یے تانے آلی کارڈ دھیں وچ اُپسی

۴۷۔ جیویں تیا پانی اُبلے

۴۸۔ ایشو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تن پائی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے مشریف (بٹروا) مانریں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

۵۲۔ بائیں تے پیشیں وچ ہوسن

۵۴۔ ریشم پین آئے سلئے بہن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگو لیں تے امن وچ رہن

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کول موت نہ اوسی، سولئے

پہلی موت دے تے اللہ انہیں کول دوزخ دے عذاب کنیں پچھسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلِيِّ الْحَبِيمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ تُنْفَخُ رُوحُهُمْ يُجْزَوْنَ عَنْهُ ﴿٥٥﴾

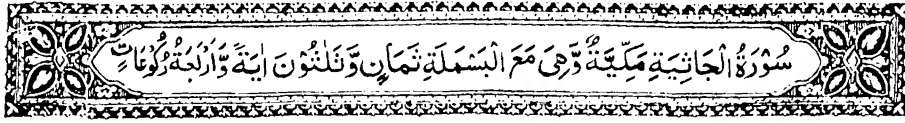
يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقَهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

صافقہ ۱۲ عند المساء خیرین

- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۸﴾
- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ء
- فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- ۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- فَإِزْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۶۰﴾
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر نیندے
پین۔

سورہ جاثیہ مکی ۳۸ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگئے
ڈیوٹن والاتے بہوں مہربان۔
- ۲۔ سب صفتیں والاتے بزرگ خدا۔ ②
- ۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولوہتی ③
- ۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنین کیتے نشان۔ ④
- ۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیون تے جانوریں کوں
زمین وچ کھنڈاؤن وچ یقین کرن والی قوم کیتے
نشان۔ ⑤
- ۶۔ رات تے ڈینہر دے اگو پچھو آؤن تے جو اللہ سیں
آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں برقیون و بعد
وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤن وچ عقل والی
قوم کیتے نشان۔ ⑥
- ۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرہا اسان تیرے
سامنے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں
دے بعد کیرھی گال کوں منین۔ ⑦
- ۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیں۔ ⑧
- ۹۔ او اللہ دی آیات کوں سڈے جیرہیاں اونکوں
پڑھ کے سُنایاں ویندن، دل اکڑنیدارہ ویندے
جیویں اول سُنیاوی ناں ہوئے، اونکوں بڑکھ ڈیوٹن
والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔ ⑨
- ۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پترہ لگ
ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے ⑩
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ①
- إِنَّ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ②
- وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْقِنُونَ ③
- وَإِخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④
- تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قُبَاً بَيِّنَاتٍ ⑤
- بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑥
- وَنَبِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑦
- يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنْثَرُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُغْمِزُ مُسْتَكِرًا كَأَنَّ لَمْ يَسْمَعْهَا قَبْرِهُ بَعْدَ آيِ الْيَمِينِ ⑧
- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑩

لو کہن جنہیں کیتے ذلیل کرٹن والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد دروخ وی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہ پیش دا انکار کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ اوہے جیٹن تہا بڈے کیتے سمندر کوں کم مچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیٹریاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندہ افضل بگولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے واسارا اوں تہا بڈے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

۱۵۔ توں مومنیں کوں اکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڈے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کرہی اوندہ فائدہ ہونکوں تھیسے تے جیرھا گندے کم کرہی اوندہ گھانا اذکوں تھیسے دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندہ علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی دہر

مِنْ ذَرَارِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجْزٍ أَلِيمٌ ۝۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْزِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْوَهِمْ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۴

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝۱۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الْغَلْيَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۷

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

نال اوندے وح اختلاف کی کتابے شک تید ارب
قیامت دے ڈینہہ اوند فیصلہ کر لسی جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ ول اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اوندی پیروی کرتے جیرے چاڈے نہیں
انہیں دی مرضی دے پھوناں چل ۔

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوبھے دے
سنگتی بن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

هَذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُذَوِّنُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اے لوکیں کیتے نشان تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

أَمْرٍ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا الشَّيْءَ أَن يَغْنَعَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ عَنِيَّاهُمْ وَمِمَّا تَعْمَلُونَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ کیا بڑے کم کرن والے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کول اوں بنا ڈیسوں بیویں مومن تے
نیک کم کرن والے بن انہیں دامرٹ جیون ہک ہی
بہوں برا ۶ جو ا فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنْ جُزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کول حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر نفس کول اوندی کمٹ دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھنسی ۔

أَقْرَبَيْتَ مِنَ اتِّخَذَ إِلَهًا هُوَ وَاصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ ذُخْرًا عَلَىٰ سَنَعِهِ وَقَلِيمٌ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ غَشْوَةً لِّمَن يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کول بڑھے جیرہا پٹی خواہیں
کول معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ۶ پھیلیسی کیا تیں نصیحت
نوحے پکڑیندے ۔

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھے اے تے محض ساڈی دنیا دی
زندگی ۶ مرسوں تے دل جیندے تھیسوں تے ساکوں

عَلِمَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۵

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَإِذَا تَنَاطَلُوا عَلَيْهِمْ أَنُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنَّا نُنَزِّلُ مُوسَىٰ مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ قَالُوا لَئِنْ لَّمْ يَنزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةٌ مِّنَ السَّمَاءِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۲۶

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہوا او اہلن جے تساں سچے عرتے ساڈے پوہ ڈاؤں کوں گھن آو۔

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّمُكُمْ ثُمَّ يُبْسِتُ لَكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِآرِبٍ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۷

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کوں جیندا کیتے ول تہا کوں مرسی ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کرسی جیندے آوٹ وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُخَسِّرُ الْمُفْلِقُونَ ۝۲۸

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کھڑے لوک گھانا پین۔

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹

۲۹۔ تے ہر اُمت گھوڑیں دے بھر ڈٹھا ہو یا ڈیکھیں تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا وسی، اج تہا کوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈٹا وسی۔

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۰

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہاڈے خلاف وچ ایلیندی ہے شک اساں جو تساں کریندے ہاؤے لکھدے رہ گئے ہیں۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ۝۳۱

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کوں انہیں دارب اپنی رحمت وچ داخل کرسی تے اے کھلی کامیابی۔

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ أَيْتُنِي تُنْزِلُ عَلَيْنَا فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝۳۲

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا وسی) کیا تہا کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سنایاں ویندیں ہن تساں اگر دیندے ہاؤے تے تساں مجرم قوم ہاؤے۔

وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَنْدِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظُنُّ اِلَّا غُلُظًا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیلھے اکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
سچ تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تسال آہرے ماوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسال تے محض گمان
کمریندے ہں ساکوں یقین نہیں اوندہ۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اوں دیکھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں
ظاہر تھی ولین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسَفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَنَخْلُكُمُ الثَّوْدَ وَ مَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے انہیں کوں اگھیا دین تسال جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے ماوے، آج اسال ایوں تہا کوں
وی بھل ولیوں تے تہا ڈاٹھکا نہ بھاء تے تہا ڈا
کوئی امدادی کاہ نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمْ اَتَّخَذْتُمْ اِلٰهَ هٰذَا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُوْنَ مِنْهَا وَّلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۳۶﴾

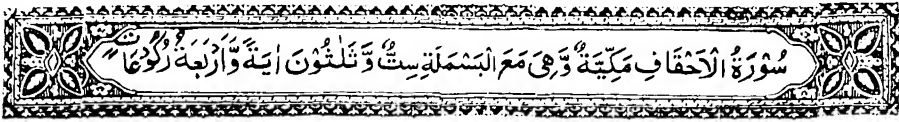
۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تسال اللہ دی آیتیں تے
کھلے ماوے تے تہا کوں دُنیا وی زندگی دوکھا ڈتا
ہو یا ملے تے آج او اوندے وچ نہ کڈھیے ولین تے
نہ انہیں کوں کو لہو آوٹ ڈتا ویسی نہ فریاد سنی ویسی۔

قُلْ لِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہا میں
دا پاں نہا رہ۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَّآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (او ہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیانا رہ۔

سورة احقاف مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن

منگئے ڈیوں والا تے بہوں مہربان۔

حَمَّ ②

تِلْكَ

۲۔ ساری منقیس والا تے بزرگ خدا ۷۔

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا
دولہا بی گئی ۷۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
وجہ محض حق نال پیدا کیتے تے بہت مقرر مدت
کیتے تے جیسے کافرن او اوں کیں منہ
پھرنیدن جتھو او ڈرائے ویندن۔

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ ④

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیسے تساں خدا دے سوا
مبدو بنندے ۷ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کیں
پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل
ڈیو جے تساں سچے ہوں۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
إِنِّي تُبْدِي بَيْنَ يَدَيْكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا آذَانٌ وَمَنْ عِلْمٍ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

۶۔ اوں کیں زیادہ گمراہ کون جیہا اللہ دے سوا
اوں کوں سبب بندے جیہا قیامت میں اوں دی دعائیں
سُندا تے او انہیں دی دعا کیں غافلن۔

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ
غَافِلُونَ ⑥

۷۔ تے جیلے کوک کٹھے کیتے ولسن او انہیں
دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت
دے منکر ہوسن۔

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑦

۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات
پڑھیاں دیندن تے کافر حق کوں جیلے انہیں دو اندے

وَإِذَا شَفَعْنَا عَلَيْهِمْ ابْنَتَا بَيْتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑧

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گھر تے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گھر تے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توہے پچا سبگدے او چاٹدے
جو گالیں تساں کریندے ء تہا ڈے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او پہوں
بخشن والا تے ہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہتیں تے
میں نیں ہاٹا جو میڈے نال تے تہا ڈے نال کیا سلوک
کیتا دیسیں میں تے محسن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جبرھی میڈو اندی ء تے میں
تے محسن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا الکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ء تے اوں
من گدے تے تساں وڈائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنین کوں آہدن جے اے
چنگا ہوئے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیکھ انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جبرھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فَبِئْسَ
كُفًى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِذِمَّةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑪

قُلْ أَدْعَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا
كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ ساڈا رب تے ول ٹکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے ہمیشہ رہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَضِعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک دی وصیت کیتی ۽ اوندی ما اونکوں ڈاڑھی تکلیف نال رمل، ڈوہ وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے اوندے محل تے کھیر چھڑاؤن دا وقت تریہہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالی سال دا تھئے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جی رہی تیں میڈے اتے کیتی ۽ تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جی رہے تیکوں چنگے بگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں تیرہو رجوع کریںداں تے میں فرمانبردار ہاں۔

۱۷۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سترے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہمیشہ والے ہن اے سچا وعدہ ۽ جی رہا انہیں نال کیتا گئے۔

۱۸۔ جی رہا اپنے پیو ماں کوں آبدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ۽ جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزیرن تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریںدن ہلاکتیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۽ تے او

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعَذَّبْنِي أَنِّي أَخْرَجْتُ وَقَدْ خَلَّيْتُ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَوِيَانِ اللَّهُ وَيْلَكَ أَمِينَ ﴿۲۱﴾ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۲﴾

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قےسے ہن۔

۱۹۔ ایھو جنہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکس دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیرے پہلے ہن بھانویں او جنہیں درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کنیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیرے ڈینہہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسے تساں اپنے انعام سارے دنیاوی زندگی درج ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کنیں فلذہ چاچکے آج تہا کوں ذلت دا عذاب بھتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نافرمانی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیہے اوں اپنی قوم کوں (ہیں نال) ڈرائے تے اول کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساکے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا ڈراوا ساکوں ڈیند اپیں پورا کر بے توں سجا ہوں۔

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہا کوں پچنیداں تے اصل میں تہا کوں جاہل قوم سمجھیداں۔

۲۵۔ جیلے انہیں بدل ڈٹھے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَرِيُوْقِيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ۝

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْتَعْتُمْ بِهَا فَأَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَيَسْأَلُنَّ تَفْسُفُونَ ۝

وَإِذْ كُنَّا خَا عَادًا إِذْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْذِنَكَ أَمْ لِيَهْتِنَا فَاتِنَا يَمَّا نَعِدُكَ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنِّي أَنُفِّلُكُمْ فَأُنْزِلُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ نَّآ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بل جیرا
ساڑے تے و سسی ، اصل اسے تے او
عذاب جنیدی تھا کوں جلدی ہائی اے ہوا
جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ۔

تَدْعُو كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا مَسَلْنَاهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ جیڑی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر
ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی
ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا آتَاكَ كَلِمَةً فَبَيْنَا
لَهُمْ سِنًا وَأَبْصَارًا وَفُتًى أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَحْضُدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُفًا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑی
تھا کوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن
تے آکھیں تے دل بتائے ہن تے انہیں دے
کنیں تے اکھیں تے دیں انہیں کوئی نالہ نہیں چھایا
تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن
تے جیڑے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں
کوں تباہ کر ڈتے ۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا وَكَّلَكُمُ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے اساں تھاڑے آسوپاسو ہوں ساریاں
وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر
کیتے تاں جو او ولن ۔

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْنَا
لِرَبِّهِمْ بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے اوں دلیمے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے
سوا معبود بنیدے ہن جو او انہیں کوں اللہ
دے کو لو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ
کیتی اصل او انہیں کنیں رل گئی تے اے انہیں
دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ۔

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ جیلے اساں تیرڈ و جنیں ڈاکہ لولہ لائے
انہیں قرآن سُنیے جیلے او آٹن انہیں
آکھئے چپ کرو جیلے تلاوت مکی او اپنی
قوم کوں ڈراوٹ کیتے اوندو دل گئے ۔

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک
اساں کتاب سٹیء جیڑھی موسیٰ دے بعد
تھیء اداپئے کینں پہلی کتاب دی تصدیق کریندیء
تے حق داتے سدھا راہ ڈکھنیدیء۔

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سٹن والے
دی آواز سنو تے انکوں منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیسی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کینں
آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سٹن واسے دی
نہیں سٹھا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے
اوندے سوا ہرے کوئی اوندے سنگتی کاہ نیں
اے کوک کھلی گمراہی وچن۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْفَوْنَهُ يَغْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْتَ
بَلَاءٌ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جہیں
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹ وچ او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

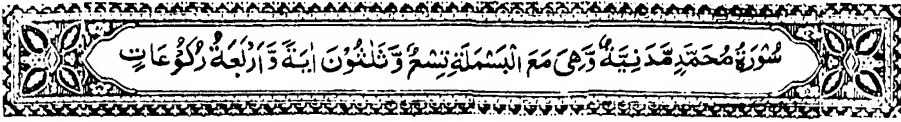
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالُوا فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے ساٹھے پیش
کیتے وین (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنئے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَأَصْبَحُوا صَبْرًا أُولَٰئِكَ الْعُزْمَرُ مِنَ الْمُرْسَلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِغْ فَمَلْ يَمْلِكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے
رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے میرے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں ایویں بگی
جواو (دنیا وچ) اڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ اے
فحش نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہر کوئی ہلاک نہ تھیس۔

﴿۳۶﴾

سورہ محمد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں
رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔
- ۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسے اوکوں منیندن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔
- ۴۔ اے ایس واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنئے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ سیس ایویں مثالان بہان کریندے
لوکس کہتے۔
- ۵۔ تے جیلھے کافرین نال تہاڈی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گکیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں
دی رت دھا گھنوں تے ول انہیں کوں بھوڑکی
پدھ گھنوں اوندے بعدیا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا فدیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی وینجے۔ اے
ایویں تھئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھن ہا اصل اللہ تہا کوں ہک
ڈرو جے نال ازمنیدے تے جیرھے اللہ دی راہ
وچ قتل تھیں او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔
- الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③
- ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④
- فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَالِ
حَتَّى إِذَا أَثْمَخْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا
مَتًّا بَعْدَ وَرَاحَةٍ فِدَاءٍ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
أُذْرَاهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

سَيَقْدِرُ عَلَيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ①

۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لسی تے انہیں دی حالت
ٹھیک کر لسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ②

۷۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلہسی

بِأُتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے

يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ③

او تہا بڑی ضرور مدد کر لسی تے تہا بڑے پیر جمسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَعَاضِلْ أَعْمَالَهُمْ ④

۹۔ تے کافرین تے افسوس تے ادا انہیں دے عمل دی

ضائع کر ڈلیسی۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

۱۰۔ اے ات بجالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑤

کوں ناپسند کیے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈین۔

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ گھر پھر کے نہیں ڈٹھا جو

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ

انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ

لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالَهَا ⑥

سیس مذاب لایا ہاتے انہیں کافرین دا دی ادھوال

تھیس۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ

۱۲۔ اے ات بجالوں جو بے شک اللہ سیس مومنیں

لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑦

بے سنگتی ے تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرٹ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

والیں کوں بہشت وچ پلہسی جنیدے وچ نہراں

يَسْتَنْتَعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

دھندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن

مَثْوًى لَهُمْ ⑧

تے بڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا

ٹکانہ ے۔

وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایں دتی

الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلُكَ لَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑨

کنیں تکرپاں ہن جتھو تیکوں کڈھے نیں اساں انہیں

کوں تباہ کر ڈتاتے انہیں دا کوئی مددگار کار ے نہ

ہا۔

أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْ زَيْنًا لَهُ سَوَاءٌ

۱۵۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوے اوہو جیریاں

عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑩

تھی سگدرے جنیدے ہرے عمل اوںکوں سوٹھے

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش
دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متعین نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں بے پروا دندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سُٹوا نہیں تے کیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیڑھیاں پیوٹ دالیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھل بلیسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہری لے جنتی اوویں حق سبکدے جیڑھی ہک شخص ہمیشہ
بھاوج رہی تے انہیں کوں بہوں تا پانی پلایا ویسی جیڑھا
اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

۱۷۔ انہیں وچو کچھ کوک تیبڑی گال سُندن تے
جیلے تیں کنیں اٹھی کے دیندن پئے تے او عالمیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دیں تے اللہ مہر کر ڈٹی ۷ تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ۷۔

۱۸۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔
۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گدھی کھڑن
جراو انہیں تے بھٹ گھٹ آپوے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پوریاں تھی گئیں تے جیلے او آویسی انہیں دا کیا جیسی۔

۲۰۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن تہمتیں کیتے دی تے اللہ تہاڑے

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۹

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثُوكُمْ ۝۲۰

اُڑے اُڑے پھرن تے ہکی جاتے کھڑن کون
چاندے ۔

۲۱۔ تے مومن آپدن کوئی سورت کیوں نہیں سنی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لیتی تے اونرے
وجہ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں رے
دیس وجہ بیماری ہے او تیرڈو ایویں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

۲۲۔ انہیں داکم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناوٹ ہوے ہاتے جیلھے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہاتے انہیں کیتے چنگا ہا ۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تہاں کنڈ دلاؤ
تے زمین وجہ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اؤں
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیں تے اپنے جندربن ۔

۲۶۔ بے شک ایندے بعد میرے کنڈ دلا کے پھر گئیں
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیدیں لائیں ۔

۲۷۔ اے ات گجاہوں جو جنہیں کون اللہ داکلام
چونگا نہیں گدا انہیں کون اکھئے نیں کجہ گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ النُّبُوتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ⑤

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ⑥

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ دَآخِلَى
أَبْصَارِهِمْ ⑧

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑨

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَأَ
لَهُمْ ⑩

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ⑤
فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَذْبَارَهُمْ ⑥
تھاڑیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جانڈے۔
۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلے فرشتے انہیں دی جان
کڑھیں تے انہیں دے منہ تے کٹڈ تے مریدے
پٹے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑦
۲۹۔ اے ات بگالوں جو انہیں اولیٰ گال دی سپردی
کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ء تے اللہ دی رضا
کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ
دنجا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ⑧
۳۰۔ جنیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا
کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڑھسی۔
۳۱۔ تے بے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک بکھا
ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنیں سچاں گھنیں
ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ
ویندے تے اللہ تھاڈے عملیں کوں جانڈے۔

وَلَنْبَلِّغَنَّكَ إِلَى نَعْمَةِ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّادِقِينَ وَنَبْلُوْا أَخْبَارَكُمْ ⑨
۳۲۔ تے اساں تہا کوں مہروراز میسوں تاں جو تھاڈے دے دھو
بجاہیں تے صبر کرن واپس کوں چاٹ گھنوں تے
تھاڈے گالیں دا وی پتہ بگ ونجے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْطِ أَعْمَالُهُمْ ⑩
۳۳۔ بے شک کافر تے جنیں اللہ دے راہ کنیں
روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول
نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں
پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنجا ڈیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑪
۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو تے اپنے عمل نہ دنجاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑫
۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ
کنیں رکیندن تے دل او مرویدن تے او کافر ہون
انہیں کوں اللہ نہ بخشے۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَضَلُّونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۝

۳۶۔ ہنں تہاں ڈھلتے نہ تھینو تے صلح دوسٹرو
تے تہاں ڈاڑھے ہوئے اللہ تہاڈے نال
تے او تہاڈے عمل املو نہ گھنسی۔

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَفْئَالُكُمْ ۝

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیل تماشا
تے جے تہاں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو
تہا کوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال
نہیں منگدا۔

إِنْ يَسْئَلْكُمْ عَنْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجْ
أَضْغَانَكُمْ ۝

۳۸۔ تے جے او تہاں کنیں مال منگے تے منہ
کرے تے تہاں شومائی کر سگدے عے تے او
تہاڈے بغض کٹھ ڈیسی۔

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُشْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغِلُ وَمَنْ
يَبْغِلْ فَإِنَّمَا يَبْغِلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

۳۹۔ تہاں ہوئے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ
خروج کرن کیتے سڈیا دیندے تے تہاڈے دپو
کچھ تے شومائی کرنیدن تے میرے شومائی کرنیدن او نہ نقصان
آپ چسبن تے اللہ بے پرواہ تے تہاں فقیر
ہوئے تے جے تہاں پھر و نحو اللہ تہاڈی جاتے
بی قوم گھن اوسی دل او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَدْرِيَّةٌ وَرَبِّهِ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَآدِلَةٌ دُرُوعَاتٍ

سورة فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشے۔
۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پھلے
گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے
اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا
ڈکھالے۔
۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔
۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دیس تے سکینت
لہائی تاں براہیں دے پہلے ایمان نال بیا ایمان مل ونجے
تے آسمان تے زمین دے لشکر اللہ کیے بن تے اللہ بہرل
جاٹن والا تے سیانا۔
۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن ترمیتیں کوں
بہشت و تح پلھاوے جنیدے و تح نہراں دہنیاں
پین اوندے و تح ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں
دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو
دڑی کامیابی ء۔
۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے ترمیتیں تے
مشرک مردیں تے ترمیتیں جبرے اللہ تے بدگمانی
کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے معیت
دا چکر ادسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے
تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
إِنَّا نَحْنُ لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②
لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُمْتِنَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤
لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥
وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشَّارِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

دورخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لکنا ۶۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا بنا کے
پٹھے۔

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیردی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
سہے جیرھا وعدہ ترڑیسی اوندی گناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچھو رہن والے بدو ضرور اکھن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وچ نہیں جے اللہ تہا کوں نقصان
ڈیوٹ دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے متعلقے وچ کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تہا ڈے عملیں کنیں با خبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو
کباہیں اپنے ہاں دو تے ہتھ رو نہ ولسن اے
خیال تہا ڈے دل وچ سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیوٹ والی قوم

وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
جَکِیْنَا ۱۰

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَٰهِدًا وَّ مُّبَشِّرًا
وَّ نَذِيرًا ۱۱

لَتَتَّخِذُنَا بِاللهِ وَرَسُوْلِهِ وَتَعَزِّزُوْهُ وَتُوْقِرُوْهُ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۱۲

اِنَّ الَّذِیْنَ یُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا یُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ یَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَیْدِیْهِمْ فَمَنْ تَكَفَّ فَإِنَّمَا یَنْکُثُ عَلٰی
نَفْسِهٖ وَمَنْ اَوْفٰ بِمَا عٰهَدَ عَلَیْهِ اللّٰهُ فَسُبُوْتِهٖ
اَجْرًا عَظِیْمًا ۱۳

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلْفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا یَقُوْلُوْنَ اِلَّا سَنَتْنٰمْ
مَا لَیْسَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ قُلْ فَمَنْ یَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَیْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ۱۴

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَنْقَلِبَ الرُّسُوْلُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ
اِلٰی اٰهْلِیْنِہُمْ اَبَدًا وَّرُیِّنَ ذٰلِكَ فِیْ قُلُوْبِکُمْ وَاَلَمْ
ظَنَنْتُمْ طٰقَ السَّوْرِ ۱۵ وَکُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۱۶

ہاوے۔

۱۳۔ تے جیرا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں
منیڈا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکڑ والا
عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ۷
جنيکوں چاہندے بخشندے تے جنيکوں چاہندے
عذاب دیندے تے اللہ ہوں بخش والا تے
ہوں مہربان۔

۱۶۔ پچھو رہن والے ضرور آکھن اوں ویلے جیلے
تساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسو جو ساکوں نال
وہن دی اجازت ڈیو او چارندن جو اللہ دے کلام
کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو
نہ ٹرو ایمو اللہ دا فیصلہ ۷ او آکھن اصل تساں
حد کریندے ۷ او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

۱۷۔ توں پچھو رہن والے عربیں کوں آکھ تمہا کوں
اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیریں ڈاڑھی
جنگ کرن والی ۷ تساں انہیں نال جنگ کریسو
یا او مسلمان تھی ویسین جے تساں اطاعت کرو
اللہ تمہا کوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو
جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تمہا کوں
ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے
کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرا اللہ تے اندھے
رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوں کوں بہشت دتھ پھیرسی
جنیڈے ۷ نہراں و ہندیاں پین تے جیرا نہ پھیرسی
او اوں کوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۳۸

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۵

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَارِمٍ
لِّتَأْخُذُوا هَآذِهِمْ وَتَتَّبِعْكُمُ يَرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالِ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُّ وَنَنَآءُ بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرْيُوسِ حَرَجٌ ۖ وَمَن يَطِيعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿٩﴾

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے پہلے ہوں خوش تھے جیسے او وٹ دے تے تیرہ بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کون کولو دی فتح جڑتی اس۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونََهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۰﴾

۲۰۔ تے بہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھنڈے پئے تے اللہ غالب تے سیانا۔

وَعَدَ لَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونََهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿۱۱﴾

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے بہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنڈے مال اوں تہا کون تکھیں ڈے ڈتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کون سدھ راہ دو نیوے۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۱۲﴾

۲۲۔ تے ڈو جھی گال جنیدی تہا کون طاقت نہ ہائی اللہ سیسے ادنا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْوَارِثَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۳﴾

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے اوکتہ دلا کے ٹرولین تے ول انہیں کون نہ سبگتی بلسی تے دکوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۱۴﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ۛ تے توں اللہ دی سنت کون وٹیا ہویا نہ ڈیکھسیں۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۱۵﴾

۲۵۔ او ہو ۛ جیس اوں دے ہتھ تہا کونیں تے تمہاڑے ہتھ انہیں کونیں تمہاڑے انہیں دے غالب آون دے بعد مکہ وچ روک ڈتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کون ڈہرا کھڑے۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلُكُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَتِ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہا کون مسجد حرام کونیں رکیندن تے وقف قربانی کونیں دی رکیندن جو او اپنی اصل جاتی چ بگے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتُصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۵﴾

مومن عورتاں نہ ہوں ہا تھا کوں جنہیں داپتہ نہ ہا ہے
لے ڈر نہ ہوسے ہا تے تھا ڈے اتے غیب بگی علم دے
بغیر (تے اسان تھا کوں لڑکوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں
چاہندے اپنی رحمت دج داخل کرے تے ہے اڈے اڈے
تھی و جن ہا تے اسان انہیں و چو کافریں کو ڈکھ لیسوں۔

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمَّةَ
الْبَجَائِلِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الزَّمَّهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَخْتًا بَيْنَهَا وَأَهْلِهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۶﴾

۲۷۔ جیلہ کافریں اپنے دیس دج جہولت آلی
وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیس اپنے
رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
دا تے انہیں دے مہر دا حق ہا تے اللہ سیس ہر
نشے کوں بہوں ہانڈے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
السُّجُودَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَ مُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۷﴾

۲۸۔ اللہ سیس اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر
ڈتا جو تساں مسجد حرام دج پہسو جے اللہ چاہے
امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا
کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ و جو
تساں نہ چاندے ہا دے تے ایندے سوا ہک
نزدیکی فتح رکھیں۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸﴾

۲۹۔ اوہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال
پٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
تے اللہ کافی گواہ۔

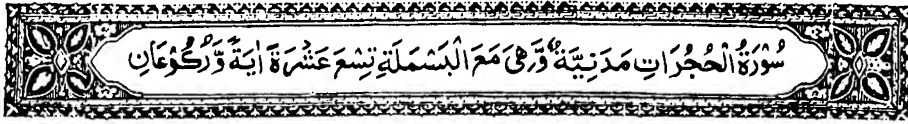
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَّاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَثَرِ السَّجْدِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوَارِثِ وَمِثْلَهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كُوزِجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جبرے اوندے
نابن او کافریں دے مقابلہ دج سخت تے آیت
دج مہربانن توں انہیں کوں ڈیکھیں رکوع تے
تے سجدے دج او اللہ دا فضل تے اوندی
خوشی گولیندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

طائفة عندنا من المؤمنين

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۴۳

نشانیں اے توریت و حج انہیں دی مثال تے
انجیل و حج مثال ہک رٹھ آلی کار جیڑھی اپنی روئیدگی
کدھئی اونکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی تے کافر کو زمین
تے اللہ مومنین نال تے جیڑھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیا ہوئے

سورة حجرات مدنی ۱۰۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے
سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو
بے شک اللہ ہوں سنن والا تے جانن والا۔
- ۳۔ اے مومنو! اپنے الانبی دے الا کنیں اچا
نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ
فتح الیندے ۱۰۰ ناں نال تہاڑے عمل دیکھ دیں
تے تہا کوں پتہ دی نہ لگی۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کوہو
اپنے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیں دے
تقویٰ دا امتحان گھن چکے انہیں کیتے بخشش تے
ہوں دجا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھکنیں
سڈ مریدن انہیں دجو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے اوصیر کرن تے توں آپ انہیں دو
باہر و آویں تے انہیں کیتے چنگاڑے تے اللہ
ہوں بخشن والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تہاں کنیں فاسق کوئی خبر
آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیو جو تہاں
کیں قوم کیتے لاعلمی نال معیبت بنو تے دل
اپنے کھیں دی دج نال شرمندہ تھی دجو۔
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْعُدُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَنِيعٌ عَلِيمٌ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَقْغِفَةٌ ۖ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ⑦

وَاَعْلَمُوا اَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ
هُمُ الرَّشِدُونَ ①

فَضَّلَا مِنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ كَئِيمٌ ①

وَإِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَبْغِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُمُ
مِّن قَوْمٍ عَنَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ
وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَنَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبِسُوا دِيَارَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بَشَرِ الْإِسْمِ الْفُسُوقِ
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

۸۔ تے جان گھنوں جو تہاڑے ورح اللہ دا
رسول جے ہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مے
تے تہا کوں تکلیف تھیس تے اصل اللہ تہاڑے
کیتے ایمان پسند کیتے تے انیوں تہاڑے دیں ورح
سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ
کوں پسند نہی کیتا ایسے ہدایت پادوں والیں۔

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندی احسان اللہ جاشن
والا تے سیانا ۷۔

۱۰۔ تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپوں
انہیں ڈونا ہیں ورح صلح کراڈ تے جے کوئی
ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم
نال بھڑو جے تیں او اللہ دے حکم دو دل
آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال
انہیں دی صلح کراڈ تے انصاف کرو بے شک
اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں چنگا جائے
۱۱۔ مومن تے بھراں اپنے بھراؤں ورح صلح کراڈ
تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڑے اتے رحم
کیتا ونجے۔

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے
جو او انہیں کنیں چنگے ہوں تے نہ تریختیں پی
تریختیں تے کہیں تھی سبکے جو او انہیں کنیں
چنگیاں ہوں تے ہک ڈوجے کوں طے نہ
مارے کرد تے ہک ڈوجے دے ناں نہ وگاڑے
کرد ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ
تے حیرا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمن۔

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں جو بے شک

بَعْضُ الظَّنِّ إِنَّهُمْ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَئِضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾

کچھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی بے دے کھڈ پھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اسے پسند کریسی جو الپٹے موئے بھرا دا ماس کھا دے تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈر رہے شک اللہ توبہ قبول کرن ڈالا تے مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۷﴾

۱۴۔ اے لو کو بے شک اساں تمہا کوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہا ڈے ٹو لے تے قبیلے بنائے تے جو ہک ڈو جھے کوں سناں سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او ہے جی رہا متقی بے شک اللہ جانن والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفَكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۵۔ بدو آہن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن توہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہا ڈے دیس وچ عالی ایمان کاء نیں پیٹھاتے جے تساں اللہ تے اوہدے رسول دا آکھن منیسو تے تہا ڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولین بے شک اللہ بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۱۹﴾

۱۶۔ مومن اوہن جی رہے اللہ تے اوہدے رسول کوں منیندن دل شک نیں کریندے تے اپٹے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۰﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھائے اللہ جانندے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شے کوں جانندے۔

يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَنْكُمْ إِنَّمَا أَسْأَلُ اللَّهَ يُنْزِلْ عَلَيْكُمْ آيَاتِهِ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۱﴾

۱۸۔ او اپٹے اسلام دا تہا ڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہا ڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ۛ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جانڈے تے اللہ جو تساں کریندے ۛ اؤنگوں
ڈہرا کھڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

ۛ

سورۃ قیامت ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۳ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قَسَمٌ بِالْقُرْآنِ الْحَمِيدِ ②
بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③
إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ④
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑤
بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَرِيجٍ ⑥
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑦
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ مَوْجِدٍ ⑧
تَبَصَّرَهُمْ ذِكْرُهُمْ لِكُلِّ عِبْدٍ مُخِينٍ ⑨
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنبَتْنَا فِيهِ جَنَّتٍ
ذَوَّابِ الْحَبِّ ⑩
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر صابن
منگئے ڈیون ڈالا تے ہوں مہربان۔
۲۔ قادر اللہ سیس، قرآن مجید گواہ۔
۳۔ اصل او حیرانن جو انہیں دوہک ڈراون ڈالا
اناہیں دجو آگئے۔ کافرین آکھے اے عجیب گال۔
۴۔ کیا جیلے اساں مردیوں تے مٹی تھی دیوں
اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی۔
۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دجو گھنیدی تے
اساں کنیں کتاب جبر صابن ہر گال محفوظ رکھیدی۔
۶۔ اصل انہیں سچ کون جھٹلائے جیلے او انہیں کنیں
آگئے تے او رلے ملے خیال دین۔
۷۔ کیا انہیں اپٹے اُتے آسمان کون نیں ڈٹھا
اساں اونکوں کیوں بنائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے
اوندے دج کوئی کھلی جا کا نہیں۔
۸۔ زمین کون اساں دچلے تے اوندے دج پہاڑ
بنائے تے اوندے دج ہر قسم دے سوٹے جڑے
بنائے۔
۹۔ ہر جھکن دالے بندے کیتے نصیحت ایندے دج
تے نشان۔
۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے
تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کھیتی والی رٹھ
دے دانے دی۔

- ۱۱- تے اچیاں کھیاں بُنائن جنیس دے گوشے ہک
ڈو جے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲- او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال
اساں بر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولاہیندا تھیون۔
- ۱۳- انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴- تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
۱۵- تے جھگ آلیں تے تیغ دی قوم دی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھئے۔
- ۱۶- کیا اساں پسلی پیدا ئش کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدا تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷- تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندرا نفس دسوسے پیدا کریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے دی کولہو ہیں۔
- ۱۸- جیلے ڈو نگران (فرشتے) کجے تے سچے پھٹن
ڈہرے پین۔
- ۱۹- انسان کوئی وی گال نہیں کریندا تے اوندے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰- تے موت دی بے ہوشی اوسی اے سچ ایما
ہائی جیئ کنیں توں درکدا ہا نویں۔
- ۲۱- دھوتوں دجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲- ہرجان اوسی اوندے نال ہک ہکلن آلاتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّ بِسَفْتٍ لِّهَاطُ
نُصِيْدُ ⑤
رَزَقًا لِّلْعِبَادِ ۚ وَ اَحْيَيْنَا بِهٖ بَلَدًا مَّيْتًا كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ⑥
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ⑦
وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ ⑧
وَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَ قَوْمُ ثٰنِيْجٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَ نَحْنُ وَ عِيْدُ ⑨
اَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑩
وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَ عَلَّمْهُ مَا نُوْسُوْسُ بِهٖ
نَفْسَهٗ ۖ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهٖ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ⑪
اِذْ يَتَلَكَّى الْمُتَلَقِّيْنَ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
فَعِيْدُ ⑫
مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدِيْهِ رَقِيْبٌ عَيْنِيْدٌ ⑬
وَ جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَجِيْدُ ⑭
وَ يُفْعَلُ فِي الصُّوْرِ ذٰلِكَ يَوْمَ الْوَعِيْدِ ⑮
وَ جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِرٌ وَ شَهِِيْدٌ ⑯

- ۲۳۔ توں غفلت و معہ ہا نویں اسں گال کنیں اسان
تیڈا پردہ ہٹائے اُج تیڈی نظر تکھی ۶۔
- ۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں
تیار۔
- ۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن
والے کوں دوزخ وچ سٹو۔
- ۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں ہوں ہکٹن والے تے حد
کنیں ودھن والے تے شک پواوٹن والے کوں دی
- ۲۷۔ جس اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب وچ سٹو۔
- ۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی وچ ہا۔
- ۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑویں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھٹی ہائی۔
- ۳۰۔ میڈے سامنے گال دھیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔
- ۳۱۔ جڈاں اسان دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیں او آکھسی ہی کئی شے ہے۔
- ۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی۔
- ۳۳۔ اے جنت ہر جھکٹن والے تے خیریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا۔
- ۳۴۔ جیرھا تک کے رحمن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ
دو جھکٹن والے دل نال اوسی۔
- ۳۵۔ تساں جنت وچ سلامتی نال پیہم و نچو اے
ہمیشہ رہن دا ڈینہر۔
- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۶﴾
- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَيْنِي ﴿۲۷﴾
- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ غَفْلٍ خَالٍ ﴿۲۸﴾
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿۲۹﴾
- إِلَّا نَذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۳۰﴾
- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتَهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۳۱﴾
- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿۳۲﴾
- مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۳﴾
- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ
مِن مَّزِيدٍ ﴿۳۴﴾
- وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿۳۵﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ
حَفِظْتُ ﴿۳۶﴾
- مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۷﴾
- إِذْ خُلُوهُمَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۸﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کمیں پہلے اساں کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی مکڑی بائی تے اوک دے برگوشے وچ لکھن کیتے اکھڑیں کھڑی پئے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آسے کیتے نصیحت تے میرھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈہدے اوندے کیتے دی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ جھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تکلیڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو آہن اوندے تے توں مبرکتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بھ نکھن کنیں پہلے تے لہن کنیں دی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے پھیکڑ وچ دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولون کنیں ہڈیسی
۴۳۔ تے جڈاں او حقی آوٹ والے عذاب دا شور سٹسن اے جیندا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکھسن اے خشر ساڈے کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں انہیں تے جابر نوں توں محس اوکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۝
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝

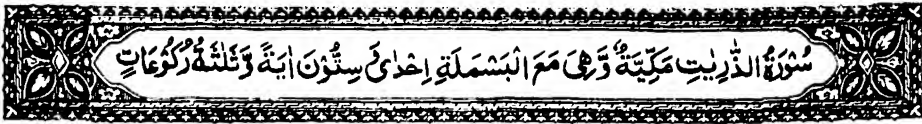
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ النُّجُومِ ۝

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۝

إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ وَنُؤْتِيكَ وَالنَّارَ الْوَعِيدَ ۝

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حُزْنٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدَ ۝

سورة ذاریات مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایٹیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
متنگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑاڑی دین۔
- ۳۔ تے مینہ دابار چیندن۔
- ۴۔ تے ہوئے ہوئے ٹردین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوئے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن والے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازماؤے ولین۔
- ۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی
منگدے ہاؤے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی اوہر گھنسن۔
- بیشک او ایس کنیں پہلے چٹکے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّارِیَّتِ ذُرُورًا ②
فَالْحِیْلِ وَقُوًّا ③
فَالْجَبْرِیْتُ یُسْرًا ④
فَالْمَقْسِمِیْتُ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُوْنَ لَصَادِقًا ⑥
وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَآءِ فَاۤیَۡتِ الْجُبِّی ⑧
اِنَّا كُنَّا لَفِیْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
یُؤْتٰكَ عَنْهُ مَنۡ اَوْفٰكَ ⑩
قُلِیۡلَ الْخَاصُّوْنَ ⑪
الَّذِیۡنَ هُمْ فِیۡ عَمْرٍۭۃٍ سَاۤهَوْنَ ⑫
یَسْۡئَلُوْنَ اَیَّٰنَ یَوْمِ الدِّیۡنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَلُوْنَ ⑭
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِیۡ كُنْتُمْ بِہِ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮
اِنَّ السَّٰقِیۡنَ فِیۡ جَنَّتٍ وَعَبُودٍ ⑯
اِخۡدِیۡنَ مَا اَنۡهَمۡ رَبُّہُمۡ اِنَّہُمۡ كَانُوْۤا قَبۡلَ ⑰
ذٰلِكَ مُّحۡسِنِیۡنَ ⑱
كَانُوْۤا قَلِیۡلًا مِّنَ الْاِیۡلِ مَا یَهۡجَعُوْنَ ⑲

- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۱۹﴾
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْزُومِ ﴿۲۰﴾
- ۱۹۔ تے ڈنیہ کون بخشش منگدے ہن۔
 ۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
- وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾
 وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۲﴾
- ۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرن والیں کیے نشانن۔
 ۲۲۔ تے تہا ڈے اپنے وجود وچ وی نشانن تہاں ڈہرے نوہے۔
- وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾
- ۲۳۔ تے آسمان وچ تہا ڈا رزق تہا وی جیندا تہا ڈے نال وعدہ ہا۔
- فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ ﴿۲۴﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۵﴾
- ۲۴۔ آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تہاں الیندے پئے ۶۔
 ۲۵۔ کیا تیں کیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال پچی ۶۔
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿۲۶﴾
- ۲۶۔ جیلہ او اوں کیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تہاں انہیں لوک ہوئے۔
- فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٌ ﴿۲۷﴾
- ۲۷۔ ول اپنے گھر والیں دو چپ چپاتے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔
- فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۸﴾
- ۲۸۔ انہیں دے کولہو کیے سی تے آکھئے سی کیا تہاں کھندے نوہے۔
- فَأَوَّسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظُمَا وَبَشِّرُوهُ بَعْلًا مِّنْكُمْ ﴿۲۹﴾
- ۲۹۔ انہیں کیں ڈر محسوس کیے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈرتے انہیں اذکوں ہک عالم پتیردی خوش خبری ڈتی۔
- فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرٍّ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۳۰﴾
- ۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پچی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سندھ ترمیمت ہاں۔
- قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۳۱﴾
- ۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیرے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے

ہوں جائنٹ والا ۷۔

۳۲۔ اس آکھے تہاڑا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھے بے شک اساں مجرم تو م دو پٹھے
گئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیرے رب نے حد کنیں
دھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

۳۶۔ تے اساں اوندے دچو مونیں کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اساں اوندے دچ انہیں کوں کیتے
نشان چھوڑیے جیرے ڈکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں ڈردن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھ اساں
اونکوں کھل کھل دیں بے کے فرعون دو پٹھے۔

۴۰۔ او کنڈ ولا کے اپنے بٹیں دو ٹر گیا تے آکھیں
اے جادوگر تے پاگل۔

۴۱۔ تے اساں اُنکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھتیا تے
اُج تیں او ملاں تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھ اساں انہیں
تے ہڈا دھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او حیرمی فئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی
ہوئی پڑیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ دی نشان ہن جیلھ انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةٌ مِّنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْإِلَهِيَّ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْحِهِمْ وَقَالَ سَجَرٌ
أَوْجُنُونَ ﴿۴۰﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿۴۱﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِبِيَّةَ ﴿۴۲﴾

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَمْوِثِ ﴿۴۳﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا

- حَتَّٰ جِنَّۙ ۝۳۷
فَعَتَوَاعَنۙ اَمْرًاۢ بِهٖمۙ فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّعِیْقَةُ وَهَمٌ
یَنْظُرُوْنَ ۝۳۸
- ۴۵۔ آکھیا گیا ہا جو حک مدت تیس فائدہ
تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۷۔ تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم دی ہائی
او دی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اساں پہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں پہوں
چٹنگے وچھاوٹ والے ہیں۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اساں جوڑے بنائیں تاں
جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تساں اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہا کوں
کھلا کھلا ہوشیار کرٹ والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بنائے
بے شک میں تہا کوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل اوہن دی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیں کٹھ دلا گن، تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ۶۔
- وَقَوْمًاۢ نُّوحٍۙ مِنْۢ قَبْلُۙ اِنَّهُمْۙ كَانُوْاۢ فٰیْقِیْنٰ ۝۳۹
وَالسَّمَآءَ بَنَیْنَهَاۢ بِاَیْدِیۡ وَاَنَّا لَمُوسِعُوْنَ ۝۴۰
وَالْاَرْضَۙ قَرَشْنٰهَاۙ فَنِعْمَ الٰہِیُّدُوْنَ ۝۴۱
وَمِنْۢ كُلِّ شَیْءٍ خَلَقْنَاۙ ذَوْجَیْنِ لَعَلَّكُمْۙ تَذَكَّرُوْنَ ۝۴۲
فَقَرَّۤاۤ اِلٰی اللّٰہِۙ اِنِّیۡ لَکُمْۙ مِنْہٗۙ نَذِیْرٌۙ ۝۴۳
وَلَا تَجْعَلُوْاۤ مَعَ اللّٰہِۙ اِلٰہًاۤ اٰخَرَۙ اِنِّیۡ لَکُمْۙ مِنْہٗۙ نَذِیْرٌۙ ۝۴۴
کَذٰلِکَۙ مَاۤ اَتٰی الَّذِیْنَ مِنْۢ قَبْلِہُمْۙ مِنْ رَّسُوْلٍۙ اِلَّا
قَالُوْاۤ سَاجِدُوْاۤ لِذٰلِہِمْۙ اَوْ جُنُوْٓاۤ ۝۴۵
اَتَوَاصُوْاۤ بِہٖۙ بَلْ هُمْۙ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ۝۴۶
فَقَوْلَ عَنْہُمْۙ مَاۤ اَنْتَۙ بِمَلُوْمٌ ۝۴۷
وَذٰلِکَۙ اِنَّ الَّذِیۡرَۙ لَیۡ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ ۝۴۸

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے میں جنس تے انسانیں کوں محض ات
 گالہوں پریدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُمْ فَرِيقٌ مِّنْ رِّزْقِي وَمَا أُرِيدُ
 أَن يُطِيعُونِ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ میں انہیں کنیں روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
 جو او میکوں روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیون والا تے زبردست
 طاقت والا ۶۰۔
- فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا قَبْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَفْعِلُونَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوں گناہ ہن جویں
 انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ کافرین کیتے اوں ڈینہ ہلاکت جیرے ڈینہ
 دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِي مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة طور مکی ۷۰ آیتوں میں ۵۰ آیتیں ۲ رکوع ہیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- وَالطُّورِ ②
- وَكُتَيْبٍ مَسْطُورٍ ③
- فِي سَرَاتٍ مَّنْشُورٍ ④
- وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
- وَالشَّفْعِ الْمَرْفُوعِ ⑥
- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
- مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩
- وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
- فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ⑫
- الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يُلْعَبُونَ ⑬
- يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
- هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮
- أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯
- إِضْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰
- إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑲
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ طور گواہ۔
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جیرھی چھڑیے کاغذیں تے لکھی ہوئی۔
۵۔ تے ہنیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اُچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکو کوئی پٹا نہیں سبگا۔
۱۰۔ جڑاں بدل جوش و جھ ہوسی۔
۱۱۔ تے پہاڑ ٹرپوسن۔
۱۲۔ تے اوں ڈینہ جھٹلاوٹن والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جیرھے اپنی بے ہودگی و جھ کھڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیتا ویسی۔
۱۵۔ اے او بھا جیندا تساں انکار کیندے ہاڑے۔
۱۶۔ کیا اے جادو یا تمہا کوں کئی شے ڈسدی نیں۔
۱۷۔ ایندے و جھ پہہ و نچو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہا بے
کیتے ہرکا گال تمہا کوں محض تہا بے عملی دابدلہ ڈتا
ویندا پئے۔
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعتیں و جھ ہوسن۔

فَلْيَهَيِّئْ لَهُمْ سَبِيلَهُمْ وَوَقِهِمْ سَبِيلَهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش
ہوسن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں پھیس۔

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ②

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے عیس دی وجہ
نال بابرکت۔

مُنْكِيْنَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
عِينٍ ③

۲۱۔ او قطاریں دوج دچھے ہوئے ہماچیں تے
وہاٹے رکھ کے پیٹے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں ترکیبتیں انہیں دے اساں جوڑے بیسوں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ④

۲۲۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان دوج انہیں دے کچھوٹری ۷ اساں
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیوں
تے انہیں دے عیس دچو ذرا دی گھٹ نہ کریرا
ہر شمع اپے عیس دے بدلے دوج گانٹھے ہے۔
۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیوں۔

وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ بِهَا كَاهِنٌ وَذَلِمُوا فَمَا يَشْتَهُونَ ⑤

۲۴۔ او اتھاں ایتھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے
نیچے دچ دکواس بوسی تے دگناہ بری۔

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْوٍ فِيهَا
وَلَا تَأْنِيهِمْ ⑥

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر مرہیں
ایوں بگسن جیویں او پردیں دوج ویلہٹے ہوئے
موتی ہن۔

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسُهُمْ لَوْلُؤٌ
فَلْيَكُونُوا ⑦

۲۶۔ تے او ہک ڈو بچے دو منہ کر کے پچھسن۔
۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپٹے ہتر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ⑧

فَالْوَارِثُ لِلْكَافِلِ فِي أَهْلِنَا مُشَوِّقِينَ ⑨

۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول
سا کوں تہی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا وَقَفْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ⑩

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڑیندے

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ

الْبُرِّ الرَّحِيمِ ۝

ہاے بے شک اد نیک سلوک کرن والا
تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا كَاهِنَةٍ ۝

۲۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں دلی ہوئیں تے نہ پاگل۔

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّهِ
الْمُتُونِ ۝

۳۱۔ یا آہدن شاعرِ اساں ایتدے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

فَلْيَرْبِّصُوا فِائِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ۝

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنو بے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڈیندن یا او منہ زور قوم۔

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ۝ اصل او
منیدے نیں۔

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ۝

۳۵۔ اوہو جنہیں کوئی گال تے آنن ہے او سچے ہن۔

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیا گئے یا کیا او
پیدا کرن والن۔

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ۝

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُضْطَرُّونَ ۝

۳۸۔ کیا انہیں گنیں تیرہڑے رب دے خزانے ہن
یا او دروغے ہن۔

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَنْتَعِلُونَ فِيهِ فَلَئِنِ اتَّسَعَتْ
مُسْتَعْمِلُهُمْ ۝

۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۝ جیندے نال او اللہ دیاں گالیں
سُنن تے اونہے سُنن والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۝

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔

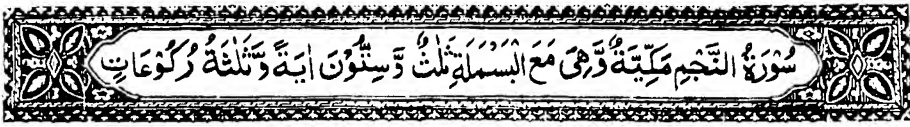
أَمْ تَتَنَادَوْنَ أَجْرًا هُمْ مِنْكُمْ مَقْرَمٌ مُتَقَلَّبُونَ ۝

۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر منگنیں تے او چٹی دے ہار
تے آئے پین۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

۴۲۔ کیا او غیب جانن تے او مکھسے پین۔

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہندن تے جیرے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کیئے اللہ دے سوا کوئی معبود الٰہیٹس پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کینس کوئی ٹوٹا ڈھاندا بکھن آہن اے گھانا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ بڑے تاں جو او ملن اوں دینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈرنال) بے ہوش کر ڈتا ویسی۔
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کھودی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک عالمیں کیئے عذاب اوں عذاب دے سواوی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹدے نیس۔
- ۴۹۔ توں اپنے رب دے حکم تے قائم رہے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹے ہویں تے توں جیلے اٹھیں اپنے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلے تارے کنڈ دلاون اوں ویلے دی تسبیح کر۔
- ۵۱۔ اَمْرُ يُبَيِّنُ لَكُمْ كَيْدَ الْكَافِرِينَ لَعَنُوا هُمْ اَلَيْكُنْزُونَ ۝
- ۵۲۔ اَمْرُهُمْ اَلَا غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝
- ۵۳۔ وَ اَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝
- ۵۴۔ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يَلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ۝
- ۵۵۔ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝
- ۵۶۔ وَ اَنَّ لِلَّذِىْنَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
- ۵۷۔ وَ اضْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاَنَّا كَآءِغُنَا وَ سَجَّ بَحْدِ رَبِّكَ حِثٌّ تَقْوَمُ ۝
- ۵۸۔ وَ مِنَ الْبَلِّ مُصِيبَةٌ وَ اِذَا نَارُ الْجُومِ ۝

سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرط بن
منگے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
- ۵۔ اے وحی ۷ جبرصی اوندو آئی ۷۔
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
- ۷۔ دل دل طاقت ڈکھیندے تے حکومت دے
تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے۔
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔
- ۱۰۔ تے او ڈڈ کمانیں دا وتر بن گئے یا این کیں
وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
- ۱۲۔ اوندے دل جوڑے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
- ۱۳۔ کیا تاساں اوندے ڈیکھن تے جیڑا لیندے ۷۔
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجی دھر ڈٹے۔
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں پھیکیڑ وچ بائی۔
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادوی ہے۔
- ۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوٹ والی شے لکا گھیا۔
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پیری تے نہ اگودھی بائی۔
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے وڈے نشانیں دھوک ڈٹا۔
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
أَفَتَسْمُرُونَكَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑮
عِنْدَهَا جَنَّةُ النَّارِ ⑯
إِذْ يُفِيضُ السِّدْرَةُ مَا يَفِيضُ ⑰
مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑱
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑲

- ۲۰۔ اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
- ۲۱۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاہ
۲۲۔ کیا تہاڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
چھوہریں ہن۔
- ۲۳۔ اے تے کافی دنڈر۔
۲۴۔ اے کچھ ناں ہن جیرے تہاڑے تہاڑے
پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایںدے کیتے کوئی
دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
ہین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہندن
تے انیس دواہیں دے رب ولو ہدایت آگئی۔
- ۲۵۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنکوں بل ویندی۔
۲۶۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
ہن۔
- ۲۷۔ تے آسمان وچ ہوں سارے فرشتے ہن
جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے
ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت ڈیوے
تے پسند کرے۔
- ۲۸۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
ایندے او فرشتیں دے تربیتیں جنہیں ناں رکھیندن
۲۹۔ تے انہیں کون ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان
دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
- ۳۰۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کیں منہ پھرنی دے ادن
کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔
- ۳۱۔ انہیں دا علم ایسوتلا بے شک تیرا رب ہوں
جائے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے اد جائے
- اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
اِنْ هٰی اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّنْ
رَّبِّهِمْ الْهُدٰی ۝
اَمْرًا لِّاِنْسٰنٍ مَّا يَتَّبِعُ ۝
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاَوَّلٰی ۝
وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِی السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا اِلَّا مِّنْ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
یَرِیْظُ ۝
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیَسْتَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْوِیَةً الْاُولٰٓئِی ۝
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝
فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ قَوْلِیْ هٗ عَنْ وَكِرْنَا وَكَمْ یُذِرُ اِلَّا
الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ۝
ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ۝

جیرا سدرہ راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیٹ گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جرمے لوک سوائے ڈیڑھی تیں دجہن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پجہن تے بے شک تیبڑا رب ہوں بخشش والاہ تے او جانڈے جیلے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے جیلے تاں ما دے ڈوہیں وچ محکمے ہوئے ہادے تے تاں اپٹے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں ہانڈے اونکوں جیرا متقی ۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوٹ والے کوں بٹے۔
۳۵۔ تے تھوڑا بڑے سی تے ول شومانی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او بڑھاپے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جیس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا مجلس جتنا اوکوشش کر لسی۔

۴۱۔ تے اونڈی کوشش دا نتیجہ بڑکھا یا لسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ بڑکھا یا لسی۔
۴۳۔ تے بے شک تیبڑے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک او ہر کھیلندے تے او ہر دیندے۔
۴۵۔ تے بے شک او ہر مریندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے بیشک ہر جان تے تربیت دے جوڑے پیدا کیتن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا وَيَاْعِلُوْا الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنِ ۝۷

الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كِبٰرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللّٰهَ اِنَّ رَبَّكَ وَّاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اُنْتَسَخَكُم مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْتَهٰ فِي بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكَّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اْتَقٰ ۝۸

اَقْرَبَتْ الَّذِي تُوَلّٰی ۝۹
وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰی ۝۱۰
اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَءِی ۝۱۱
اَمْ لَمْ يُنَبِّاْ بِمَا فِي صُفْحِ مُوْحٰی ۝۱۲
وَرٰبِرْهِيْمَ الَّذِي وُفّٰی ۝۱۳
اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰی ۝۱۴
وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰی ۝۱۵

وَاَنْ سَعِيَّهٖ سَوْفَ يَرْضٰی ۝۱۶
ثُمَّ يُجْزٰی الْجَزَآءَ الْاَوَّلٰی ۝۱۷
وَاَنْ اِلٰی رَبِّكَ الْمُنْتَهٰی ۝۱۸
وَاَنْهٗ هُوَ اَضْحٰكٌ وَّاَبْكٰی ۝۱۹
وَاَنْهٗ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيَا ۝۲۰
وَاَنْهٗ خَلَقَ الْزَّوْجٰیْنَ الذَّكَرَ وَالْاُنثٰی ۝۲۱

- ۴۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سیٹا ویندے۔
 ۴۸۔ تے بڑو جی دفعہ پیدا کرن دی ہونڈے ذمے
 ہے۔
 ۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب
 کریندے۔
 ۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب
 ۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک
 کیتا ہا۔
 ۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کھنسی بھایا۔
 ۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں دی۔ بے شک
 اوہوں ظالم تے منہ زور ہن۔
 ۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں دستیاں وی۔
 ۵۵۔ تے ادنکوں نکا گدھا جیرھی شے کیندی ہ۔
 ۵۶۔ توں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے
 خشک کر لیں۔
 ۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔
 ۵۸۔ وقت کوں لو آگئے۔
 ۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبکدا۔
 ۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے ہ۔
 ۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوے۔
 ۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔
 ۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔
- مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخُ ۝
 وَأَنَّ عَلَيْهِ النُّشَاطَةَ الْاُخْرَى ۝
 وَأَنَّهُ هُوَ أَعْلَىٰ ۝
 وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَةِ ۝
 وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝
 وَثَمُودًا مَّا أَتَىٰ ۝
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۝
 وَالنُّوُفَکَ أَهْوَىٰ ۝
 فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ۝
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝
 هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۝
 أَرَأَيْتَ الْاِرْزَقَةَ ۝
 لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝
 أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝
 وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝
 وَأَنْتُمْ سَعِدُونَ ۝
 فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ قمر کی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیاتیاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں تال جیڑھا بن
مینگے ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ تباہی دی گھڑی کو لہو آگئی تے چندر پھٹ گئے۔
- ۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گفنس تے
آکھن اے ہمیشہ دا جادو۔
- ۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
- ۵۔ تے انہیں دو خبراں آئیں جنیں وچ دل کے ہن۔
- ۶۔ اشر کرن والیاں سنپ دیاں گالیں ہن تے
ڈراؤن والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
- ۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گفن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسرے۔
- ۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو والیں لکھن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
- ۹۔ اوسڈن واسے دو درکدے ویندے ہوسن
تے کافر آکھن اے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
- ۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کون جھٹلائے تے آکھے نیں
اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔
- ۱۱۔ تے اوں اپنے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلبہ دے)۔
- ۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- إِفْقَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②
- وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعِزٌّ ③
- وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ مُّسْتَعِزَّةٌ ④
- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤
- حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذَرُّؤُا ⑥
- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ شَيْءٌ تُكْرَهُ ⑦
- خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧
- فَهَاطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمُ عَسَرٍ ⑨
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩
- فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑪
- فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ⑫

کھوں بڑتے ایسے پانی نال جیرھا جوش نال دھندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشتے وی کڈھینسے۔ پانی

ہک اینجی گال کیتے کھا تھیا جیندا فصیل تھی چکیا ہا۔

۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شے تے پلایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامٹے چلدی ہائی اے
او شخص وابدلہ ہا جیندا انکار کیتا

۱۶۔ تے اساں ایندے وقح ہک نشان

چھوٹیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والے کینجھ

ہن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیتے سوکھا کیتے

تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب

تے ڈراون کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہن والے منحوس بوند

وچ چکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سنیدی ہائی جیویں کبھی دا

درخت ہوے تے اوند اندر کھادا پیا ہوے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والا کینجھ ہن۔

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے

کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

۲۴۔ بنمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھیں کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی

کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا دتھ

وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ۝۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝۱۴

تَجَرَّيْ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝۱۵

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مَّرْصُورًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ۝۲۰

تَنَزَّعُ النَّاسُ كَانَهُمْ أَجْمَالُ تَخِلْ مِنْقَعٍ ۝۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۲۳

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝۲۴

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّنَّا وَاحِدًا نَدَّبَعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ

ضَلِيلٍ وَشُعْرٍ ۝۲۵

درج پوسوں۔

۲۶۔ کیا ساڈے وچر کہک ایں تے قرآن لمایا
گئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریبر۔

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں
کوڑا تے شرارتی کون۔

۲۸۔ بے شک اساں کہک ڈاچی پٹھندے پئے
ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوٹن کیتے ہے توں انہیں
داجھالا جھل تے ٹکڑا تھی۔

۲۹۔ تے انہیں کوں بوس جو پانی انہیں دتھ دتھیا
پئے تے ہر ٹولہ اپٹے وقت تے پانی پیوٹن آدے۔

۳۰۔ تے انہیں اپنے سردار کوں سٹیئے اوکے تے ڈاچی
دیاں نچاں کپ ڈتن۔

۳۱۔ میڈا ڈراوٹن تے عذاب کینجا ہا۔

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے کہک عذاب
پٹھیا تے او اویں تھی گئے جیویں لوڑھ دے تلے
بچن والا چورا ہوندے۔

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بناوٹن کیتے
سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

۳۴۔ لوڑھ دی قوم رسوئیں کوں جھٹلایا ہا۔

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے ویس دا عذاب لہایا
'سوکے لوڑھ بڑے اساں انہیں کوں فجرے وقت عذاب
کنیں بچائے۔

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیڑھا شک کریںدے
اساں اونکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر پڑے ڈتی
ہائی انہیں رسوئیں نال بحث شروع کر ڈتی۔

ءَالْقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشْرٌ ۝

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرِ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا نَفَقَتُهُمْ
وَاضْطِرُّوْا ۝

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّخْتَصَرٌ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ۝

وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِّن مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ
بِسَحَرٍ ۝

بَعَثَهُ مِن وَعْدِنَا ذُلًّا مُّذَكِّرًا لِّمَن شَكَرَ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم بَطْشَتَنَا فَتَارُوا بِالنُّذْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَقَسَمْنَا أَنْعِنَهُمْ
فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

۳۸۔ تے او اوکوں مہمانیں دے خلاف درغلاوٹ
لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤن
تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وچن والا عذاب
آ گیا۔

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ۝

۴۰۔ تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

وَلَقَدْ يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدْكِرٍ ۝

۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ۝

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ

اساں انہیں کوں غالب تے طاقت وردی پکڑ پکڑی

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٌ ۝

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا

اَلْكَافِرُ كَذِبٌ ۝

تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وح حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَلْزُبُرُ ۝

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ۝

۴۶۔ شکر ضرور ہر سی تے کنڈ ولا کے بھسی۔

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُوْلَوْنَ الدُّبُرُ ۝

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَذْهَى

اوتباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔

وَاَمْرٌ ۝

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب

اِنَّ النّٰجِرِ مَبِينٍ فِيْ ضَلٰلٍ وَسُعْرِ ۝

دھن۔

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ذُوقُوا

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرنے بھا وچ گھلیسن تہاں

مَسَّ سَقَرَ ۝

چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیدا کیتی ہے۔

وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ چمپکٹن آلی کار یکدم ہی دیندے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے

مُدْكِرٍ ۝

تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ نَّعْلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ۝

۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

۵۴۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

ہے پئی۔

۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔

۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔

۵۶۔ ہمیشہ رہیں دی جا قح رہن جی رہی طاقت

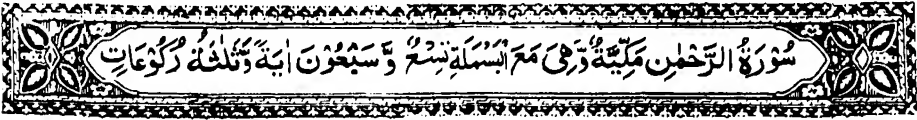
۲۰
۵۶۔ والے بادشاہ دے کو لہو ہوئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٌّ ﴿۵۴﴾

إِنَّ النُّثْقَيْنِ فِي جَنَّتٍ وَلَهُمَا ﴿۵۵﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ ﴿۵۶﴾

مُقْتَدِرٍ ﴿۵۷﴾

سورة رحمن مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- الْزَّحْنُ ②
- ۲۔ بن منگے ڈیوٹ والا ء۔
- عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
- ۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
- ۴۔ انسان پیدا کیتس۔
- عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
- ۵۔ اوکوں بیان سکھائے۔
- الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥
- ۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
- وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
- ۷۔ تے تارے تے دن سجہ کریندے پین۔
- وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
- ۸۔ تے آسمان کوں اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
- أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
- ۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کوں جھکا نہ تھیوٹ
ڈیو۔
- وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
- ۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
نہ گھاؤ۔
- وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
- ۱۱۔ تے زمین کوں مخلوق کیتے بٹائے۔
- فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
- ۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھیاں ہن جنہن دے
پھل تے غلاف ہوندن۔
- وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬
- ۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دانے۔
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭
- ۱۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
کریسو۔
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮
- ۱۵۔ انسان کوں دھن والی مٹی نال بٹائے۔
- وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ ⑯
- ۱۶۔ تے جن کوں بھا دے بھانہٹر نال بٹائے۔
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑰
- ۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کرلیسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈوپلوا دھیں تے ڈوپچا دھیں دا رب۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنسی جیرے مل ولین۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈونا ئیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثُوءُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اونڈیاں بنیاں ہویاں بیٹریاں تے جہازن جیرے سمندر وچ پسا ڈسدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کیس جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھوئے

وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچے جنیدے اتے تیرے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کیں منگدے تے ہر ڈینہہ اونڈی نویں شان ہونڈی

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

سَنَقَرُ لَكُمْ أَيَّتَهُ الثَّقَلَيْنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وچیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تعیندے پئے ہیں۔

۳۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۳۳۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹوے جے
تہا کوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل و نجو تے دل نکل ڈکھا لو تیاں
نوحے نکل سبگدے سوائے کیں دلیل دے۔

۳۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۶۔ تہا ڈے اتے بھا دا بھانجرتے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈویں اصلو غالب نواسو
۳۷۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۸۔ جیلے آسان پھٹ ویسی تے ربگئے ہوئے چم
آلی کار تھی ویسی۔

۳۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۰۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کیں اوندے گناہیں
دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کیں۔

۴۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۲۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے متھے تے پیریں کیں پکڑیا ویسی۔

۴۳۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کیندے ہن۔

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٢﴾

يُعْشِرُ الْحَيْتَ وَالْإِلَيسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٥﴾

يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِيرَ مُتَارِدَةٍ وَفُحَّاشٍ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٣٦﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٩﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤١﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

۳۵۔ تے او دونخ تے نتے پانی وچ پھر پئے۔

۳۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۷۔ تے جیرھا اپٹے رب دے مقام کنیں
پُر دے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔

۳۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیاٹن۔

۵۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۱۔ اونہیں بڈو ناپیں وچ بڈو پٹھے و بندے ہون۔

۵۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۳۔ اونہیں وچو ہر میوہ بڈو قیس دا ہوسی۔

۵۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۵۔ او فرش تے وہاٹے لاکے پیٹھے ہوسن جنیں
مے وچ ریشم ہری تے پھل نال بڈویں باغ لڈیے پئے
ہوسن۔

۵۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی تریہتیں ہوسن
ایں کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان تہہ لایا ہوسی
تے نہ کیس جن۔

۵۸۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مر جان۔

يُطَوَّقُونَ مِنْهَا رَبِّهَا وَبَيْنَ حَبِيبِهَا ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتٍ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

ذَوَاتًا أَفْئَانٍ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۝

جَنَّاتُ الْجَنَّةِ فِي ذَاتِهَا ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فِيهِمْ قُصُورٌ الطَّرْفُ لَمْ يَطِئْتُهُمْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَارُ ۝

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتاں۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدَّهَاتَيْنِ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ ہوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنُ يَنْتَظِرَتَانِ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ انہیں وچ ڈو چشمے ہن جیسے زور نال نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا فَالِكُمَا وَنَخلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ خَيْرٌ مِّنْ حَسَنٍ ﴿٧١﴾

۷۱۔ انہیں وچ نیک تے سونھیاں تربیتیں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُورٌ مَّقْصُودَاتٌ فِي الْحَيَاةِ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے خیں وچ ہوسن

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

۷۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ يَطْمِئْنَنْ إِلَاسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٥﴾

۷۵۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا

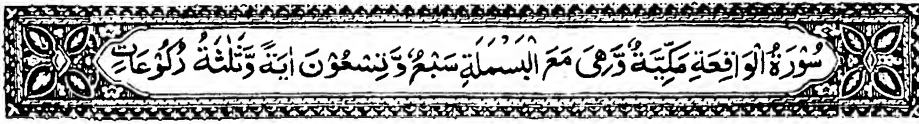
فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

۷۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

۷۷۔ اوہوں سوٹے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُتَكِينٍ عَلَى رُفْرٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ
نہیں کنیں ددھیا ہو یا بوسی۔
جِسَانٍ ۵۷
۷۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِي آيِ الْاٰرِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۵۸
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۵۹
تے عزت والا ۷۹۔

سورة واقعہ مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۹۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگلے ڈیوٹ والا تے ول ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او کال تھی ویسی جیندے تھیوٹ وافیصلہ ۷۔
- ۳۔ تے اوندے واقعہ تھیوٹ کول کوئی کوڑا نہیں کر سگدا۔
- ۴۔ جھکیں کول اپا کرٹ والی ۷۔
- ۵۔ جڈاں ملک کول بلا بڑا ویسی۔
- ۶۔ تے پھاڑیں کول ٹوٹے ٹوٹے کرڈیا ویسی۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دوج اُڈرے
ہوئے ذرے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹوٹے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کون۔
- ۱۰۔ تے کھجے ہتھ آئے۔ تے اے کھجے ہتھ آئے کون۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن آئے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنٹیں دوج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آئن وایں دوج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دوج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جھڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے کھک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا اوبن تے
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③
خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثْبَثًا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ لَا مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑨
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ لَا مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑩
وَالسَّاقُونَ السَّاقُونَ ⑪
أُولَئِكَ الْقَرُّبُونَ ⑫
فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ⑬
ثَلَاثَةً مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑭
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑮
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑯
مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑰
يُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدًا كَ الْمُحَلَّدُونَ ⑱

نیکی تے قائم رکھئے دین۔

- ۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے
پانی دے دھریے ہوئے اپا لے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کون نشہ تھیں تے نہ او گالیاں گالیں
کر لیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرے اولپند کر لیں۔
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرھا او چا ہسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آیاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوس لکی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اوندے وج نہ بے ہودہ گالیں سٹس تے
نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تباہے اتے
سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھ والے۔ سچے تھ والے کو بن۔
۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وج ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وج) جنہیں دے گوشے ہک ڈوبے تے
چڑھے پئے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درجے ہوئے پچھانویں وج ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پانی ہوسی جیرھا دہا یا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپٹے دین تے نہ انہیں کنیں ہلکیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زائیں ہوسن۔
۳۶۔ اساں انہیں کون بنائے۔
۳۷۔ تے اساں انہیں کون کنواریاں بنائے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَحْوَإٍ وَأَبَارِقَهُ وَكَأَيِّ مِّنْ مَّعِينٍ ۝۱۹

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۝۲۰

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝۲۱

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

وَحُورٌ عِينٌ ۝۲۳

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۴

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝۲۶

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۷

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۸ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۹

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝۳۰

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝۳۱

وَذَلَّلٍ مَّدْودٍ ۝۳۲

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۳

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۴

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۵

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۶

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ۝۳۷

فَجَعَلْنَهُمْ أَكْبَارًا ۝۳۸

عُرْبًا أَتْرَابًا ۝۳۹

- ۳۹۔ بچے تھو آئیں کیسے ہن۔
۴۰۔ اے پہلے ایمان آئنٹ والیں وچو ہوں دودھ ہوسن۔
- ۴۱۔ تے بعد وچ آونٹ والیں وچو دی۔
۴۲۔ تے کھپے تھ والے تے کھپے تھ والے کونن۔
۴۳۔ اتوی ہوا وچ تے ننٹے پانی وچ رہسن۔
۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
۴۶۔ بے شک او ایس کنیں پہلے آرام وچ ہن۔
۴۷۔ تے ہوں دڑے گناہ تے ضد کرنی دے ہن۔
۴۸۔ تے آہے ہن کیا اساں جیلے مرویسوں نے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نیچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔
- ۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔
۵۰۔ توں اکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہ دے وعدے تے کٹے کیتے ولین۔
- ۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے کوکو۔
۵۳۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
۵۴۔ تے اوندے نال اپنے ڈڈھ بھرلیسو۔
۵۵۔ ول اوندے اتے تتا پانی پیسو۔
۵۶۔ تے پانی تے اٹھ آلی کار پیسو۔
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہ دی تہاڈی مہانی۔
۵۸۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تساں تصدیق کیوں نوے کریندے۔
۵۹۔ تہاکوں پتہ و تساں عورت دے سپٹ وچ کیا ٹیندے؟
- لَا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝
وَلَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝
فِي سُجُودٍ وَحِيمٍ ۝
وَقَطِئَ مَنْ يَخُومُ ۝
لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝
إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُتُفِينٍ ۝
وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝
وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۝
عِظَامًا ۝ إِنَّا لَنَبْعُوْتُونَ ۝
أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝
لَنَجْزِيَنَّهُمْ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝
ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا لَمَرْجُؤْنَ ۝
لَأَكِلُونَّ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ۝
فَمَا لُونُ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝
تَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحِيمِ ۝
تَشْرَبُونَ شَرْبَ الْهَيْمِ ۝
هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْنُونَ ۝

۶۰۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کرٹ والے ہیں۔

۶۱۔ اسان تماڑے وق موت شروع کیتی ۷ تے اسان کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

۶۲۔ جو اسان تماڑی جاتے بیا کوئی گھن آو تے تماکوں اینجی شکل وق پیدا کرڈیوں جیرھی تساں چاڑے نوڑے۔

۶۳۔ تماکوں پہلی دفر پیدا تھیوٹ واپتہ ۷ ول دی تساں نصوت نوڑے پکڑیندے۔

۶۴۔ تماکوں پتہ ۷ تساں کیا رہیندے ۷۔

۶۵۔ کیا تساں اونکوں جیندے عیا اسان۔

۶۶۔ جے اسان چا ہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تساں گالیں کریندے رہ ونجو۔

۶۷۔ بے شک ساڑے اُتے پٹی آگئی ۷۔

۶۸۔ اصل اسان مردم تھی گئے ہیں۔

۶۹۔ کیا تماکوں پتہ ۷ اوں پائی دا جیرھا تساں پیندے ۷۔

۷۰۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑکنیں یا اسان لہیندے ہیں۔

۷۱۔ جے اسان چا ہوں ہاتے اونکوں کوڑا کرڈیوں ہاتے تساں شکر کیوں نوڑے کریندے۔

۷۲۔ کیا تماکوں پتہ ۷ اوں بھا دا جیرھی تساں پلیندے ۷۔

۷۳۔ کیا اوندا ون تساں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کریندے ہیں۔

۷۴۔ اسان اونکوں مسافرین کیے عارضی فائدے نصیت بٹائی ۷۔

۱۰۰۔ اَنْتُمْ خَلَقْتُمْۙ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۱۰۱

نَحْنُ قَدْ زُنَاۙ بَيْنَكُمْ الْمَوْتَۙ وَمَا نَحْنُ بِمُسَوِّينَ ۱۰۲

عَلَىٰ اَنْ تُبَدِّلَۙ اَمْثَالَكُمْۚ وَنُنشِئَكُمْۚ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۱۰۳

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰۤىؕ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۱۰۴

اَفَرءَ يَتَّبِعُهُ مَا تَدْعُوْنَ ۱۰۵

۱۰۶۔ اَنْتُمْ تَدْعُوْنَہٗ اَمْ نَحْنُ الَّذِیْنَ

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰہٗ حُطٰۤاۙ مَا ظَلَمْتُمْۚ تَفَاكُوْنَ ۱۰۷

۱۰۸۔ اِنَّا لَمَعْرِضُونَ ۱۰۹

بَلْ نَحْنُ مَحْضُونَ ۱۱۰

اَفَرءَ یَسْمُۤاۤءُ اِلٰہِی الَّذِیۤی تَشْرَکُوْنَ ۱۱۱

۱۱۲۔ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْہٗ مِنَ الْمَرْۤی اَمْ نَحْنُ الْمُنۢزِلُونَ ۱۱۳

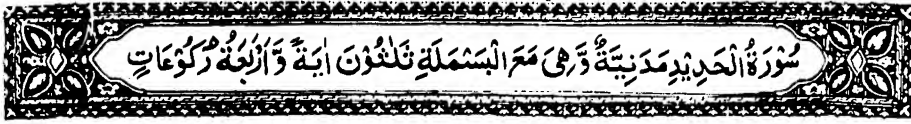
لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰہٗ اِجَاجًاۙ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۱۱۴

اَفَرءَ یَسْمُۤاۤءُ النَّارِ الَّتِیۤی تُورُونَ ۱۱۵

۱۱۶۔ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَہَاۙ اَمْ نَحْنُ الْمُنۢشِئُونَ ۱۱۷

نَحْنُ جَعَلْنٰہَا تَذٰکِرًاۙ وَمَتَاعًاۙ لِّلْمُقَوِّیْنَ ۱۱۸

- فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٥٧﴾
 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
- ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر
 ۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھبھن کوں گواہ بنیں
 ۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہا کوں پتہ ہوئے تے
 ہوں وڈی ۷۸۔
- ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
 ۷۹۔ تے ہک لکھ ہونی کتاب وچ
 ۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔
- ۸۱۔ ایندالہن رب العالمین ولو ۸۱۔
 ۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھانا دا دھا کریدے ۸۲۔
 ۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائے ۸۳۔
 ۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلے جان گل تیں آگئی۔
 ۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے بڑیکھن پئے
 ویندے ۸۶۔
- ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہاڑے زیادہ کو لہو
 ہیں اصل تساں بڑہدے نوے۔
 ۸۷۔ جے تمہا کوں بدلہ تے جزا نہ ملئی ہوئے ہا۔
 ۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوئے۔
 ۸۹۔ تے جے او قربی بندیں وچر ہوئے ہا۔
 ۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔
 ۹۱۔ تے جے او ہے سچے تھ والا۔
 ۹۲۔ تے اے سچے تھ والے تہاڑے تے سلامتی ہوئے۔
 ۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں پتے مگرہ لوکس وچر ہوئے
 ۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پائی دی مہمانی ۹۴۔
- ۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۹۵۔
 ۹۶۔ بے شک اوکے یقین آلی گال۔
 ۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر
- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٥٩﴾
 فِي كِتَابٍ مُّكْنُونٍ ﴿٦٠﴾
 لَا يَشْعُرُ إِلَّا الُّمُطَهَّرُونَ ﴿٦١﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾
 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٦٣﴾
 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾
 فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفُ ﴿٦٥﴾
 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٦٦﴾
- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ
 لَا بُدَّ لَهُ ﴿٦٧﴾
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٦٨﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٧٠﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٢﴾
 فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٣﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٧٤﴾
 فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٧٥﴾
 وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٧٦﴾
 إِنَّ هَذَا لَعَوْحٌ لِّالْيَقِينِ ﴿٧٧﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

سورة حید مدنی ؎ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۳ رکوع من۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا بن سکے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کری
 پئی ؎۔ تے او غالب تے سیانما ؎۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ③
- ۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ؎۔ او
 جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شے تے قادر۔
- وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④
- ۴۔ او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں پائندے۔
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑤
- ۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرض تے کھلائی نال بہہ سکے۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥
- ۶۔ زمین وح پہنڈے تے جو اوندے دھونکدے جو آسمان
 تو لہندے تے جو اوندو چڑھدے تے آساں جتھاں ہوندے
 او تہا ڈے نال ہوندے تے اللہ تہا ڈے ملیں کوں
 ڈہا کھڑے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑦
- ۷۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ؎ تے سارے
 معاملیں ہوندو وٹے۔
- يُؤْتِي الْأَمْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْتِي النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑧
- ۸۔ اورات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پلیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں پائندے۔
- أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑨
- ۹۔ اللہ تے رسول کوں منو تے جیہی جائیداد دا
 تہا کوں مالک بنا تے اوندے دھو خرچ کردے جیہے
 تہا ڈے دھو ایمان گین آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں
 کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلُ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنفُسِهِمْ بُشِّرُكُمْ أَيُّوْمَ
جَنَّتُمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۹۔ تمہا کوں کیا تھی مجھے جو تمہاں اللہ سے ایمان نہ دے
انہیں دے تے رسول تمہا کوں سبیلِ خدا پئے جو تمہاں اپنے
رب سے ایمان لگھن آؤ تے جے تمہاں مومن ہوئے
تے اوں تمہاں کنیں لپکا وعدہ گدھا ہوئے۔

۱۰۔ اوہو جو جیرھا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات
لیندے تاں جو تمہا کوں اندھا رہے دھو سوجھلے
دو کڈھے تے بے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے دل ول رحم کرٹن والا۔

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی لگے جو تمہاں اللہ دی راہ
وجہ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۷ تمہاڈے دھو اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیوں فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتے
کرے انہیں کنیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں دہڑا جیرہ

بعد وجہ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیس
سایں نال جنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیس تمہاڈے
علیں کنیں باخبر۔

۱۲۔ جیرھا اللہ سیس کوں جنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیس اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

۱۳۔ جڈاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں دیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگو دی تے سچے پاسے تو دی دکدا
ویسی تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۷ جنت جنیدے
وجہ نہراں دہندین اوندے وجہ ہمیشہ رہن لے
ہوں دہڑی کامیابی ۷۔

۱۴۔ جڈاں منافق مروتے منافق عورتاں اکھبن مومنین کوں
جو ساڈی سنبھال ہو اساں تمہاڈے نور دھو روشنی حاصل

وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

کروں آگیا دین پھر میں دل و نچوڑتے سوجھلا گولو دل
انہیں دین کندی بڑے بڑی ویسی جیندے دین
دروازہ ہو سی جیندے اندر رحمت ہو سی تے
باہر سامنے عذاب ہو سی۔

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

۱۵۔ او انہیں کوں سببیں کیا اسان تما بڑے نال نہ
ہاے آکھن ٹھیک تے اصل تسان اپنے آپ
کوں آزمائش وینح پا بڑتا ہاتے تسان عذاب دا
بھالا گدی رہ گئے عتے شک وینح رہ گئے
تے تسان خراشات دوکھا بڑتے جے تیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہا کوں اللہ دے
بارے وینح دوکھا بڑیندارہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُلْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاهُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاهُمْ وَبَشَّ
الْمُتَصِفُ ۝

۱۶۔ آج تسان کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافر کنیں تہا بڑا لکا تہ بھاء تے اے تہاوی
تعلق دار تے ہوں برا لکا تہ بھاء۔

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

۱۷۔ کیا مومنین کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیو صبح لھے اوندے
کیتے۔ وی انہیں آلی کار نہ بنن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے
کتاب بڑی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں دودھ گیا۔
ہوں سارے نافرمان ہن۔

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ قَدْ
يَبْتَأُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

۱۸۔ تسان جان گھنوبے شک اللہ جیندہ کریندے،
زمین کوں برتھیں دے بعد اسان آیتاں تما بڑے
اسے کھول کے بیان کر بڑتن تاں جو تسان عقل کرو۔

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

۱۹۔ بے شک صدقہ بڑیوں والے مرد تے صدقہ بڑیوں
والی تریتیں تے جیرے اللہ کوں چنگا قرض بڑیندن
انہیں دا اجر بڑورا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت
والا اجر۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُؤْتَاهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن
ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور
شہیدن انہیں کیے اجر تے نور جیرھے کافرن تے
جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیے اے لوک دوزخی
ہن۔

إِغْلَوْا أَنفُسَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا لَعِبَ وَلَهُمْ وَزِينَتُهُ
وَتَفَاحُشٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاشُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٌ عَيْنٍ أَجَبَ الْكَفَّارَ بَنَاتُهُ ثُمَّ يَهِينُ
فَتَرَاهُ مُضْغَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَامًا فِي الْأُخْرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تساں جاں گھن جو دنیاوی زندگی کھید تاشاوتے زینت
تے آیت و تح فخر کرن کیے ہے تے مال تے اولاد
دے وادھے کیے ہے مینہ آلی کار۔ جیندا جاوٹ کافرن کوں
چنگا بگدے ول اورڑھ پکدی ہے تے توں جُہدیں
جو او پھلی تھی ویندی ہے تے دل چورا تھی ویندی ہے
تے آخرت و تح سخت عذاب تے اللہ و بخشش
وی ہے تے اوندی رفاوی۔ تے دنیا دی زندگی
محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب و لو بخشش دو ودھوتے اوں
جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے
آلی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منن
واپس کیے بٹائی گئی ہے اے اللہ دا فضل جینکوں
چاہندے دیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تہا کوئی مصیبت نہیں آندی زمین و تح تے
آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب و چ موجود ہے
اپن کنیں پہلے جو اسان بدلا مقرر کر ڈتے بے شک اے
کم اللہ کیے سوکھا ہے۔

لَيْكِلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تاں جو تساں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تہا کوں ملے اوندے اتے اکر بھو نہ تے اللہ
اکر بھو والے تے فخر کرن والے کوں اصلو پند نہیں کریندا

يَا الَّذِينَ يَحْكُمُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْغُلِّ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑤

۲۵۔ جبرے شومائی کریندن تے لوکیں کون شرماؤ
دی صلاح ڈیندن تے جبر حاکم نہ پھر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ⑥

۲۶۔ اساں اچھے رسول کھلی دلیس نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی
ہائی تاں جو او کوک انصاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داساں
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے جبر حاکم تے اوندے رسول دی مدد
کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب ۶۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ⑦

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے
انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈتی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن ۷۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ⑧

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں دی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈتی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انج رہٹ انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں ایندا
جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو
مومنین کوں اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن ۸۔

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرُسُلِهِ

يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩﴾

رسول کوں منو تے تہا کوں اپنی رحمت نال ڈوڑا
اجر ڈیسی تے تہا ڈے کیتے نور بیسی جنیدے
نال تہاں ٹرسو تے تہا ڈے گناہ بخشیش تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِي رُؤْنَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠﴾

۳۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کج نہیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے
بہت وچ جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۸۔

﴿۱۰﴾

سورة مجادلہ مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 شروع کریندیاں اللہ دے نال نال حیر صاحب ننگے
 ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اللّٰہ اوں تریخت دی گال سٹ گدھی ء حیر ص پٹے
 پٹے کیے تیلے نال بحث کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی
 ہئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گالیں سٹا پیا ہا
 بے شک اللہ بہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ء۔
- ۳۔ حیر صے اپنی زالیں کوں (ما آہن) ظہار کریندن او
 انہیں دیاں میریں نیں انہیں دیاں میریں محض اوہے
 ہن جیں انہیں کوں چٹے تے اوہے شک نا پسندیدہ
 گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
 معاف کرن والا تے بخشن والا ء۔
- ۴۔ تے حیر صے اپنی زالیں کوں ما آہن ول ایما گال
 ولا کریندن او ڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لائے کنیں پہلے ہک غلام
 آزاد کرن لے تہا کوں نصیحت کیت ویندی ء اللہ تہا بے
 عملیں کنیں بانجھ۔
- ۵۔ جے غلام ملے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندر دے
 رکھے ہتھ لائے کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہو
 تے سٹھ مسکین کوں روٹی کھواوے لے ایں واسطے جو
 تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گن آؤ لے
 اللہ دے جتے ہن تے کافرین کیے ڈکھ آلا عذاب۔
- ۶۔ حیر صے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن
 او ذلیل کیے وسین جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیے گئے
- الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا هُنَّ
 أُمَمُهُمْ إِنْ أُمَمُهُمْ إِلَّا إِلَٰهٌ وَكَذٰلِكَ نَهَمُّ
 وَكٰذٰلِكَ نَقُولُ مَنْ كَفَرْنَا مِنْ الْقَوْلِ وَكٰذٰلِكَ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ②
- وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نَسَاهُمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ قَبْلَ أَنْ يَتَنَاسَأَ
 ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③
- فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
 سِتِّينَ سَكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَيُنَازِلَنَّ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ

وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑤

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائن تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَنْبَعًا فَيُنبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَصَهُ اللَّهُ لِنُفُوسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑥

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کون جیندا کریں تے او انہیں
دے عیسیٰ کنیں خبردار کریں اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیوں
تے اللہ ہر شے تے بھگوان۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاقِعُهُمْ وَلَا
خُسْفٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

۸۔ تیکوں پتہ نہیں بے شک اللہ جانڈے جو آسماں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے مکہ کے
گاہیں کریندن اللہ سٹیں پوچھتا نال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ سٹیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیسیٰ کنیں کوں ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ
بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّهُونَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الصَّيْرُ ⑧

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۷ جنہیں کون لکھے
چھپے مشوریں کنیں بکيا گیا ہا ول او ولا او ہر کم کریندن
جھٹھ بکيا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق تنبیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبڑ واندن تیکوں انجی دعا ڈیندن جیڑی خدا
تیکوں نیں ڈنی تے اپٹے دیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساڈی گاہیں تے عذاب کیوں نیں ڈیندا انہیں دا
لکاڑہ دوزخ او ندے وچ سٹیں تے ہوں بڑا لکاڑہ۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑨

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطان کی تاں جو مومن

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَاوِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

میرے تھیں تھے اور اللہ ہی اجازت سے بغیر کھڑی انہیں
کوں بڑھ نہیں بڑے سبکدے تھے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی داء۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْشَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشَرُوا فَانْشَرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٥١﴾

۱۲۔ اے مومنو جیسے تھا کوں اکھیا ونچے جو مجلس وچ جا کھل
کرد تے کر بڑی کرد اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کیوں تے جیسے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ و بھوتے اعلیٰ کئے کرد اللہ تہا بڑے و ہر
مومنین کوں عزت بڑیسی تے جنہیں کوں علم ملے اوندے
درجے و درجے تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَظَهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۳۔ اے مومنو جیسے تہاں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرو اے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا داء جے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ نہیوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۴۔ کیا تہاں بڑے داء جو تہاں اپنے مشوریں کنیں پہلے
صدقے بڑیو تے تہاں لے کم میں کیا تے اللہ تہا بڑے
اتے فعل کیتے ہن تہاں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
بڑیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرد تے
اللہ جو تہاں کریندے داء بانجر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنَكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

۱۵۔ کیا تہاں انہیں کوں بڑے جبر سے انہیں کوں کوں
سبکتی بٹیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی اوندے تہا بڑے
وہ جن نے نہ انہیں و ہر اور کوڑے قہاں
چیندن تے او جائن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا ہوئے بے شک
او بہوں بُرا داء جو او کریندن۔

إِذْ خَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٦﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسین کوں اولکا بٹائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۰﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۵۱﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۵۳﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۴﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۵﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کول اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جیڑاں اللہ انہیں ساریں کول جیندا کر لیس اوندے کیے دی قساں چسین جیڑیں تہاڑے کیے قساں چسین تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کورے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کول اللہ اذکر بھلا ڈولس اے شیطان دالولہ سٹوبے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لمبسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔

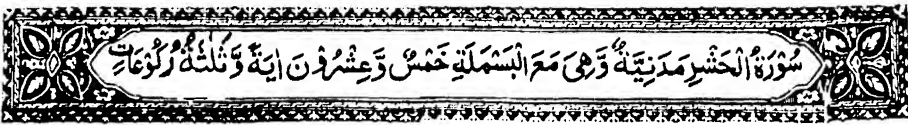
جبرہ اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو ٹوڑے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا

خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں

کول بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں

تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ۔ سٹوبے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیون

والا۔

سورة حشر مدنی ۷۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بجگے
ڈیون والا تے ول دل رم کرن والا۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح
کریندا پیئے تے او غالب تے سیانا۔
- هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰيَةُ
وَلَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰيَةُ ③
- ۳۔ اوہو جیس اہل کتاب وچو کافریں کوں پہلے حشر کیے
انہیں دے ملک کنیں کڈیے تہا کوں خیال دی کا ناں باہو
او لکھن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں
انہیں کوں بچا گھسن تے اللہ انہیں دو او اوں جا کنیں
آیا جھتو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلیں
وچ رعب سٹ بٹس او اپنے بھتیں نال اپنے گھریں
کوں خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جتیں
نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرد۔
- وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④
- ۴۔ جے اللہ سیئیں نے انہیں تے وطن وچو نکال فرم نہ
کیا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا
تے آخرت وچ انہیں کیے بھادا عذاب۔
- ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ وَمَنْ يُشَاقِكِ
اللَّهُ فَانَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤
- ۵۔ لے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کیتی تے جبرہا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک
اللہ سخت سزا ڈیون والا۔
- مَا ظَنَنْتُمْ مِنْ لَيْلَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى
اُصُولِهَا يَبَازِغُ اللَّهُ وَيُخْرِجُ الْفٰسِقِيْنَ ⑥
- ۶۔ تمناں کجی دی پاڑنیں کجی یا انہیں کوں اپنی پاڑیں
تے نیں چھوڑیا تے اللہ دالم نال ہا تے تاں جو او
نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔
- وَمَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُوْلِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْبٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٩﴾

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ در کائے ہن تے اصل
اللہ جنسے تے چاہندے اپنے رسولوں کوں غالب
کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ
مِنْكُمْ وَمَا أَشْكُمُ الرَّسُولُ فُحْدُوهُ وَمَا نَهَضُكُمْ
عَنْهُ فَأَنْتَهُوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٠﴾

۸۔ تے جیر حال و ستیں والیں واللہ اپنے رسول کوں بٹے
او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیں تے
مسکین تے مسافریں کیتے بے تاں جو او مال تہا بڑے
امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہوے۔ جو رسول تہا کوں ڈیوے
او پکڑو تے جس کیں ہلکے اوں کیں رک و بچو تے اللہ
کینں بڑو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیون والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦١﴾

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجرین کیتے بے جیرے اپنے
ملک کینں کڈیے گئیں تے اپنے مالیں کینں او اللہ دا
فضل تے اوندی خوشی بگویندن تے اللہ تے اوندے
رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شَيْءَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٢﴾

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرے پہلے مدینے وچ رہندے
ہن تے ایمان گمن آئے ہن تے مہاجرین مال محبت کریندن
تے جیر حال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دلیں وچ اوندی
خواہش نیں رکدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن
بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا
وچے نفس دی شومانی کینں تے ایسے لوک کامیاب
تھیرن والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٣﴾

۱۱۔ تے جیرے انہیں دے بعد آئے آہن اے ساڈے رب
سا کوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی
جیرے اسان کینں پہلے ایمان گھن آئے تے ساڈے
دلیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ اے ساڈے رب
بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرن والا ہویں۔

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْإِيمَانِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْإِيمَانِ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۶ جیرے منافق ہن

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَّا أُنْزِلَتْ لَكُمْ لَنْخَرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُنْجِيَنَّ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُلْتُمْ
لَنْنَصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۵۹﴾

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافرن ہن اپنے بھرانوں کوں
آہن جے تساں نکلوتے اساں مزور نکلسوں تہاڑے
نال تے اساں تہاڑے وچو کہیں دی اطاعت نہ کریسوں
تے جے تہاڑے نال بھرا وایسے تے اساں مزور تہاڑی مدد
کریسوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لَمَّا أُنْزِلَتْ لَكُمْ لَنْخَرُجَنَّ مَعَهُمْ وَلَمَّا
لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَمَّا نَصَرُوهُمْ يُكَلِّفُ الْأَدْبَارَ
ثَمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿۶۰﴾

۱۳۔ جے او کڈھے دُکھن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کریس تے جے
مدد کیتونے دی سہی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے
دل انہیں دی مدد نہ کیتی وایسے۔

۱۴۔ او تہاڑے کہیں اللہ توں دی ودھ بڑدن ات
گالہوں جو او لوک سمجھدے نیں۔

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۶۱﴾

۱۵۔ او سارے تہاڑے نال جنگ نہ کریس سولے بندے جو
او پکے حویل آلی دستیں وچ یا کندھیں مے پھوپھو پیٹے
ہُرن۔ آپت وچ انہیں دی جنگ بڑا دھی ہونڈی توں
انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو الجھانج
ہوندن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ
مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا تَحْسَبُهُمْ
جَنِيحًا وَفُلُوهُمْ شَرٌّ ذَٰلِكَ بَأْسُهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۲﴾

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرھیاں کوں ہو دے
زمانے وچ گزیرن انجام انہیں اپنے کہیں دا الجھانج چکھیا
تے انہیں کوں دردناک عذاب ملے۔

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۳﴾

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جیساں انسان
کوں اکھیا کُفر کر جیلسے اوں کُفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں بڑداں جیرھا سارے
جہانیں دارب۔

كَشَلِ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

۱۸۔ انہیں بڑوناہیں دا انجام لے تھیندے جو او بڑوہیں
دوزخ وچ وچ پندن تے اوندے وچ ہک مدت
تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلد۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَٰلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿۶۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

لَا يَتَّبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَا أَهْلَ الْبَيْتِ
أَهْلَ الْبَيْتِ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۱﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈبدا
رہرے جو اگہو کیے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو
اللہ سیں تہا ڈے عیسیٰ کنیں بانجیر۔

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بڑ جیرھے اللہ کوں بھل
گبیٹن تے اللہ سیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں
گاہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

۲۱۔ بھا آ لے تے بہشت آ لے کہو جیس نیں تھی بگدے
جنی لوک تے کامیاب تھیون والین۔

۲۲۔ جے اسل اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈبکین
جو او نو گئے تے اللہ دے ڈر کنیں لوٹے لوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثال بن جیریاں لوکین کہتے بیان
کریندے یں تاں جو او سوچن۔

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں او غائب
کوں چاندے تے حاضر کوں وی اوہن بنگئے ڈیون والا
تے بہوں مہربان۔

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں او بادشاہ،
پاک، عیسیٰ کنیں پاک تے امن ڈیون والا تے نگران
غالب تے جبار تے وڈی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو اوڑیکہ کریندن

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرٹ والا شکل ڈیون والا
اوندے چنگے ناں بن آسانیں تے زمین وچ جہے او
اوندی تسبیح کریندے پٹے تے او غالب تے سیانہ۔

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَكَّةُ الْبِسْمِلَةُ اَرْبَعٌ عَشْرَةَ اَيَّةٌ وَدُرُودَانِ

سورة ممتحنہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال حیر جا بن منگئے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا ۝

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنے دشمن کوں
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھ بھیندے
تے انہیں تہا ڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیے او
رسول کوں تے تہا کوں ات گا لہوں کدھیندن جو تساں
اپنے رب اللہ کوں مندرے عجبے تساں میڈے رستے
وج میکوں خوش کرن کیے جہاد واسطے لکھو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ء تے میں جانڈاں
جو تساں کیندے ء تے ظاہر کریندے ء تے تہا ڈے دچو
جیر حالے کریں تے اوسدے رستے کنیں پریں ویسی۔

۳۔ جے تہا کوں پکڑ گھن تے تہا ڈے دشمن بن ولین
تے اپنے ہتھ تے زبان نال برائی نال تہا ڈو ودھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہا ڈے سکے اصلو تے تہا ڈیاں اولاد دا قیامت
دے ڈینہہ تہا کوں کوئی فائدہ نہ ڈین تہا ڈے وج فیصلہ خدا
کریں تے اللہ تہا ڈے علیں کوں ڈیکھن والا ۝

۵۔ تہا ڈے کیے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وج چچکل
نموزہ یا جیلھے انہیں اپنی قوم کوں آکھے بے شک اساں
تہا ڈے کنیں تے جنہیں دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے ء انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہا ڈا انکار
کریندے ہیں تے تہا ڈے تے ساڈے وج دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخَوِّجُونَ الرُّسُلَ وَإِذَا كُنْتُمْ
تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتُؤَدُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوِّ وَذُودًا لَّوْ
تَكْفُرُونَ ۝

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كُفَرْنَا بَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ أَعْدَاؤُةٌ وَالْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ لَنْ يَخْتُلِفَ

بِاللّٰهِ وَحْدَهُ ۚ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ كَاٰبِيْهِ لَاسْتَغْفِرَ
لَكَ وَمَا اَمْلٰكَ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلٰىكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنْبَاؤُنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے تیں تیں ہک اللہ تے ایمان
نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پیر
کوں اکھٹے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں موانی
مگساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں کال دا مانک
نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے مہروسہ
کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو
ولے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافرس کیتے فتنہ د بنا تے
اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب
تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسُوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَ مَن يَتَوَكَّلْ فَلَنُحْيِيْ
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس
کیتے جبرھے اللہ تے قیامت دے ڈیند دی امید رکھیندن
تے جبرھا من پھر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب
تو لیس والا۔

عَنِ اللّٰهِ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمُ
مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ وَّ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۸۔ تمہی سبکدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان
جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے
تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کرن والا۔

لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ
وَتَقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کرن تے انصاف
کرن کنیں نہیں بلکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نہیں کیتی
تے تہا کوں وطن کنیں نہیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف
کرن والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَ اَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَ ظَهَرُوْا عَلٰى اٰخِرٰجِكُمْ
اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَ مَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سنگت لاؤں کنیں بلکیندے
جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے
تہا کوں گھس کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد
کیتی تے جبرھا انہیں کوں سنگت نہیں تے ایجھے لوک
ظالم ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ فَحُجَّوهُنَّ
فَمَا يَخْنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ
لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
لَهُنَّ وَاتَّوَهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤ و مومن تے مہاجر تریمتیں
آون تے انہیں دا امتحان گھنوالد انہیں دے ایمان
کوں جانڈے تے جے تہاکوں پتر گے جواو مومن تے تساں
انہیں کوں کافریں دوز ولا پھٹواو انہیں کیتے حلال نیں تے کافر
انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بڑے ڈیونے تہاؤے
تے کوئی گناہ نیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیونے جے بعد انہیں
نال پر نیج پودو تے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپٹے
نال نہ رکھو تے تساں اپٹا فرجہ منگور او اپٹا فرجہ منگن۔ اے
اللہ دا حکم اللہ تہاؤے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے
اللہ بہوں جائن والا تے سیاناء۔

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ فَبَلَ مَا أَنْفَقُوا
وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ عَلَى
أَنْ لَا يُنْسِرْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَرْزَيْنَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ بِفَرْسَةٍ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَخْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہاؤی تریمت کافریں دوز بھیج وچنے
تے تہاکوں انہیں دی کوئی تریمت لہج وچنے تے تساں
اوہو تہاؤ خرچ بڑے ڈیونے تہاؤ نکاح تے انہیں دا
تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جسکوں تساں میندے و۔
۱۳۔ اے نبی جیسے تہاؤ مومن تریمتیں آون ایں گال
تے بیعت کرن جواو اللہ نال شرک نہ کر لیں تے پوری
تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کر لیں او پو پٹا کے کوئی
کوڑی گال نہ کر لیں بھانویں او پیر تے بھتیں وچ بڑے
تے تہاؤی نافرمانی نہ کر لیں نیک کمیں وچ تے توں
انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے
بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْوَغُونَ الْآخِرَةَ
كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

۱۴۔ اے مومنز! نبھی قوم کوں سنگتی نہ بناؤ جنہیں نال
اللہ کاوڑ تھے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں
کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورہ صف مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ؎۔

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمان تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریں
پئے تے او غالب تے سیانا ؎۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نورے او ابدے کیوں
ہورے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نورے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَانَتْهُمْ بَيْنًا مَرْصُوصًا ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جبرہے
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جبریں او چونے جگ
قلعہ ہون۔

وَرَأَى قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُومُ لِمَ تَقُولُونَ دُونَ ذَلِكَ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

۶۔ تے جیسے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم
تساں میکوں بڑھ کیوں ڈیندے؟ تہا کوں پتہ ہو میں
تہا بڑو اللہ دا رسول بڑ کے آیاں تے جیسے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَرَأَى قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُبِينٌ ⑦

۷۔ تے جیسے عیسیٰ ابن مریم آکھے اے بنی اسرائیل بیشک
میں تہا بڑو اللہ دا رسول بن کے آیاں تے جبرہے تورات
میں کنیں پہلے آئی ہو اوندی تصدیق کرینداں تے اپنے
بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈینداں جبرہے ناں احمد ہوی
تے او میڈے بعد اوس تے جیسے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا بادو ہو۔

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ پدھے
تے اوں کوں اسلام دوسبڈیا ونچے تے اللہ ظالم قوم
کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں اپنے
پھوکیں نال تے اللہ اپنے نور کوں پورا کرٹے بھانویں
کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ اوہوہ جیوں اپنے رسول کوں ہدایت تے سپا دین
ڈنڈے کے چٹھے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے
غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہاکوں او تجارت ڈساں جیرمی
تہاکوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بجیسی۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منور تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرو اپنے مال تے جانیں نال اے
تہا ڈے کیے چنگا جو جے تساں چاندے؟

۱۳۔ اللہ تہا ڈے گناہ بخشیشی تے تہاکوں باغیں وچ
پلیسی جہیں دے تلے (وچ) انہراں دھندیاں پیاں ہوں
تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہن دیاں جہیں ہوں
اے بہوں وڈی کامیابی۔

۱۴۔ تے پی جیرمی تہاکوں چنگی لکدی؟ او اللہ دی مدد
تے کوہودی فتح ہے قوں مومنین کوں خوشخبری ڈے ڈے

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی بیٹ و نچر جیوں عیسیٰ ابن
مریم اپنے منہ والیں کوں اکھیا اللہ کیے میڈا امدادی
کون۔ منہ والیں آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہیں۔

بن اسرائیل وچ رہک لڑے من گدھاتے بک لڑے اکار کیا۔
تے منہ والیں دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے
وچ مدد کیتی تے او ڈاڈے تھی گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُذْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلُؤْلُؤِهِ الْكُفْرُ ۚ ﴿٦١﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٦٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِبَادَةٍ تُبَدِّلُكُمْ
مِنْ عَذَابِ آلِ يَمِيمٍ ﴿٦٣﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

يَعْقِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ تَجِبُ فِي جَنَّاتٍ
عَذْبٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ
وَبَشِيرَةُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ
طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ
فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
ظَاهِرِينَ ﴿٦٧﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً رَّكَعَتَانِ

سورہ جمعہ مدنی ہے۔ بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال جبرہا بن مہکے ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرٹ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكَةُ الْقٰدِرُوْنَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جبرہا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا ہے۔

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاٰمِنِيْنَ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰٰتِيْهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَيَفِيْضُوْا مُبِيْنًا ③

۳۔ اوہوہو جس ان پڑھیں وچ اناہیں وچر ہک رسول پٹھے جبرہا انہیں تے ہوں اللہ اوی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سنبھ سکھیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَاٰخِرِيْنَ مِنْهُمْ لَنَآ يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ تے اناہیں وچر کچھ بے وی ہن جبرہہ اچڑ تیں انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا ہے۔

ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

۵۔ اے اللہ دا فضل جیئکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ حٰمَلُوْا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَخْبِلُ اَسْفَارًا يُّشْسُ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰتِيْ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی مانی تے انہیں ول نہیں اطاعت کیتی الیوس ہے جیویں گدا بارچیندے۔ جبرہی قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ہے اونڈی مثال بیہوں گندی ہے تے اللہ ظالم لوکس کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَوْا اِنْ رَّعَيْتُمْ اَنَّا لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللَّهُ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا النَّوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

۷۔ توں اکھ لے یہودیو جے تہا کوں یقین جو تساں اللہ دے ملکتی ہے کاء نہیں تے تساں موت ملگو جے تساں سچے ہوں۔

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ اَبَدًا اِيْمًا قَدَمَتْ اَيْدِيْهِمْ وَ

۸۔ او موت کڈا ہیں دی نہ منگسں اپٹے انہیں عیس دی وچ

اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَوِّقُكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

نال جبرے انہیں اگر پھٹیں تے اللہ عالمیں کون جانڈے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر می موت کیں بھجڈے، او
بے شک تہاڈے اتے آونی ہو تے دل تساں عیب
تے حاضر جانڈے والے خدا دو ولائے دیسرتے او
تہاکوں تہاڈے عمل ڈسیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمعے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کورتے کاہ بار چوڑ ڈتا کرو اے
تہاڈے کیتے چنگارو جے تساں جانڈے ماں۔

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
ونجھ تے اللہ دا فضل گولوتے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈہدن یا تماشا ٹرا ڈہدن
اوندو منجھ بوندن تے تیکوں کہیا کھڑیا ہریا چھوڑ
ڈہندن توں اکھ جو اللہ کیں ہے او تجارت تے تہاڈے
کیں چنگارو تے او بہوں چنگارو رزق ڈیون والا۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَذُرُوعَانِ

سورة منافقون مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ مے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ②

۲۔ جیلے تیں کنیں منافق اندن تے اہدن اساں گواہ
ہیں جو بے شک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جاڈے
بے شک توں اوں دارسل ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِن تَخَذُوا آبِيَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۳۔ انہیں اپنے قیس کوں اولکا بنا گدھے تے ابو اللہ دی
راہ کنیں ہکیندن بے شک او بہوں برا جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات کمالوں جو او ایمان گمن آئن دل انکار کیتے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہر گب گبی تے او ہن نیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَبََّعَكَ أَخْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدَِّةٌ يُّعْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ ⑤

۵۔ تے جیلے توں انہیں کوں ڈہیں انہیں دے جسم
تیکوں چکے لگدن تے بے او گال کرن توں انہیں دی
گال سن او ایویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگے بھٹے
شہتر ہر عذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہر شیار رہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنتے
پھیرے دیندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّعَاذُوا بِرَسُولِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَهُمْ يُسْتَكْبَرُونَ ⑥

۶۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیا ویندے او اللہ دارسل
تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کوں ڈہیں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑنیدن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ②

يَقُولُونَ لَنْ نَجْعَلَ إِلَىٰ الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ④

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑤

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

یا نہ منگیں انہیں کون اللہ نہ بخشے بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں دیندا۔

۸۔ اوہے لوگوں جو میرے آہن جو لوگ اللہ کے رسول نال بن انہیں تے خرچ نہ کرو جے میں او بچ نہ ہوں تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے ہن تے منافق نہیں سمجھدے۔

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو دیسوں تے انہیں دھرو ساریں کینیں عزت والا شخص ساریں کینیں بے عزت شخص کون اتھو کڑھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول تے مومن کہتے جے تے اصل منافق ہاندے نیس۔

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہا بڑے مال تے تہا بڑی اولاد اللہ دے ذکر کینیں غافل نہ کر ڈیون تے میرھا لے کر لیس تے او لوگ گھاٹا پاؤن والین۔

۱۱۔ تے جو اسل تہاکوں بڑے خرچ کرو ایں کینیں پہلے جو تہا بڑے کیں ہک کون موت آسے تے اکھے اے میڈے رب میں میکوں تھوڑی مدت کہتے میکوں دھمی کیوں نیں ڈنی میں صدقہ کراں ہاں تے میں دی نیک لوکیں وچو تھی ونہاں ہا۔

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کون نیں چھوڑیلا جندی موت یا وقت آونچے تے اللہ جو لتاں کریندے اوں کینیں باخبر۔

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمِ تَسْمَعُ عَشْرَةَ آيَاتٍ وَدُرُكُوعَانِ

سورة تغابن مدنی ۱۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرحان منگئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

يَسْبَحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهٗ الْمُلْكُ
وَلَهٗ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی
تسبیح کریں دے اوندے کیتے بادشاہت تے مہدے او
ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ فَمِنْکُمْ کَافِرٌ وَمِنْکُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ③

۳۔ اوہو جس تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ نہیں منیدے
تے کجھ تہا بڑے دچمن گھندن تے اللہ تہا بڑے عیس
کوں بڑا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَکُمْ فَاَحْسَنَ
صُوْرَکُمْ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ④

۴۔ اول آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہا کوں
شکلاں ڈنسی تے سونھیاں شکلاں بٹانسی تے
ہوندو ولے۔

یَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُنۡسَوْنَ
وَمَا تُعۡلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الْغُیۡوۡبِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او جائدے تے جوتساں
لکیندے تے ظاہر کریں دے او جائدے تے اللہ
تہا بڑے دل دی گاہیں کوں دی جائدے۔

اَلَمْ یَاتِکُمْ نَبَاُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذٰلَکَ اَوَّلُ
وَقَالِ اٰمِرِہِمۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑥

۶۔ کیا تہا بڑو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن
انہیں اپنے کس دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے
ڈکھ الا عذاب۔

ذٰلِکَ بِاَنۡہٗ کَانَتۡ تَاۡنِیۡہِمۡ رُسُلُہُمۡ بِالْبَیِّنٰتِ
فَقَالُوْا اَبۡسَرُۢمۡہُمۡۤ اِنَّاۤ اِنۡکُرُوْا وَتَوَلَّوْا
اَسْتَغۡنٰی اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِیٌّ حَنِیۡدٌ ⑦

۷۔ اے ات گاہوں جو انہیں دو رسول کھلی دیلاں
گھن کے اندرے ہن تے اولک اہدے ہن جو کب آدی سا کوں
ہدایت ڈلیں تے انہیں انکار کیتے تے منہ پیر گدھا اللہ دی
انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تھ اللہ بے پرواہ تے
سب مصفتیں والا۔

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَأْتِيَنَّكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ⑤

۸۔ کافرین دا خیال جو او جیندے نہ کیئے ولین توں
اکھ سٹو میڈے رب دی قسم تہاں ضرور جیندے
کیئے ولیسر ول تہاڈے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے گال اللہ کیئے سرکھی ۵۔

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑥

۹۔ اللہ تے او ندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں بہائے تے اللہ تہاڈے
عملیں کنیں باخبر۔

يَوْمَ يَجْمَعُ لَهُمُ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُخَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑦

۱۰۔ او جہاں تہا کوں کھٹے کرن والے ڈینہہ جمع کرلیں۔
اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیں او اونڈیاں برائیاں ختم کرڈیسیں
تے اونکوں جنت وچ پلہی جیندے وچ نہراں
دہندیاں پیاں ہوسن او ندے وچ ہمیشہ رہسن لے
بہوں دڈی کامیابی ۵۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
يُخَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن او ندے وچ ہمیشہ
رہسن تے اے بہوں گندہ لگاڈے ۵۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ⑨

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا مصیبت دے اللہ کوں او او ندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھایس تے اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ⑩

۱۳۔ اللہ تے او ندے رسول دا اکھن منوتے جے
تہاں پھر ولیسر تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوٹ۔

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑪

۱۴۔ اللہ او ندے سوا کوئی معبود نیں تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۵۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ ذُرِّيَّةٌ وَآوَلَدُكُمْ
عَلَّوْا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچو کچھ
تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہر شیا رہرتے جے تہاں

وَتَعْفُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

معاف کر دیو تے چھوڑ دیو تے بخش دیو تے بے شک
اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ۝

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ تے اللہ
کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْأَعُوا وَأَطِيعُوا
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

۱۷۔ اللہ کنیں جتن تہاڈی طاقت ڈرو تے سنو تے اکھن منو
تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا تے جینکوں نفس دی
سترومان کنیں بچاؤ پنچے تے ایسے لوک کامیاب تعمیر دی ولے
ہن۔

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

۱۸۔ تے جے تساں اللہ کوں چنگا قرض دیو تے او تہاڈے مال
کوں دوہیسی تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والا تے
ٹھلاھا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۹۔ اونیب تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدْرِيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورہ طلاق مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال جبر صابن منگئے ڈیوڑن والا تے دل دل رحم کر ڈی والا ء۔

۲۔ اے نبی جیلے کساں تریستیں کوں طلاق ڈیوڑن تے مقرر وقت تے طلاق ڈیوڑن تے وقت دی گھنری رکھو تے اللہ کنیں ڈیوڑن جبر صابن تہا ڈیوڑن تے انہیں کوں اپنے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اودی نہ لکھن سوائے ایندے جو او کھل بے حیائی کن تے اے اللہ سے پنے ہن تے جبر صابن پنے ٹپسی او اپنے آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لہ کوئی بی گال ظاہر کر ڈیوڑن۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کوں پہن تے انہیں چنگے طریقے نال روک گھنریا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوڑن تے ڈیوڑن منصف گواہ اپنے وچر بٹا گھن تے گواہی اللہ کیتے ڈیوڑن اے نصیحت جبر صابن تہا کوں کیتی ویندی ء تے او کوں جبر صابن اللہ تے آخرت دے ڈیندہ کوں میندے تے جبر صابن اللہ کنیں ڈیوڑن او ندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِلُوا ذَوْنَ عَدْلِ مِنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّهُ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

۴۔ تے او کوں اتھو رزق ڈیوڑن جتھو او کوں خیال دی کار ء نال ہوسی تے جبر صابن تے جبر صابن کھری تے او او کوں کافی ء بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

۵۔ تے تہا ڈیوڑن تریستیں وچر جبر صابن کڈھے او کوں کنیں نا امید تھی گئیں جے تہا کوں شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے تے جبر صابن تریستیں کوں حیض نہیں اندازے

وَالَّذِي يَكُنِ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت لے ہے جو او ہمتہ پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈلیں۔

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکم او تہا ڈرے اتے ہلے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈلیں تے اونکوں وڈا اجر
ڈلیں۔

اسْتَلْزَمُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تَقْضُوا زَوْهَنَ لِيُصْطَفُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَنِئِلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُوهُنَّ أَجْوَرَهُنَّ وَإِمْرًا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْزُوعٌ لَهُ الْاُخْرَى ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جہاں تساں خود رہندے، انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں دک نہ ڈلو تہاں جو انہیں کوں تنگ کر
تے جے انہیں کوں پیٹ ڈرے تے انہیں لے ہمتہ پیر لہن
تنگ انہیں تے فرج کرو تے جے او تہا ڈے بالیں کوں کھر
پلا دن تے انہیں کوں امرت ڈلو جو جی رواج دے مطابق بہت وچ مقرر
نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیں ورتے ول اونکوں
کوئی بی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق فرج کرے تے
جیندا رزق تنگ ادا پئے مال وچو فرج کرے جیرھا اللہ
اونکوں ڈرتے تے اللہ ہر کم کوں او ہر تلام حکم ڈیندے
جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دھنیں ڈیندا) اللہ سب
تنگی دے بعد سوکھ ڈلیں۔

وَكَانَ مِنَ قَرَابَةِ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَعَا سَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدْنَهَا عَذَابًا مُلْكًا ۝

۹۔ تے کے تلام وستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی
نافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سخت
حساب گردھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈرتا۔

فَدَا قَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کیں
دا اخیر گھاٹا ہل۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیا ہوئے تے لے
آلے سب نے کوکر اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہورے اللہ سب
تہا ڈرو ذکر ہلے۔

۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

رُسُوكَ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

کے سٹینے میں جو مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں
کوں اندھاریں کنیں سوچھے دو کڑے تے میرھا اللہ کوں
منیں تے نیک کم کریں او اوں کوں باغیں وچ پلہیسی جہیں
وچ نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چگا بنائے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنْ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

۱۳۔ اللہ اوہے جس ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں
بنائن انہیں دے وچ حکم بندے تاں جو تہا کوں پڑے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کوں گہرا پاتی کھڑے۔

سورة تحريم مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال میرھا بن منگئے
بُیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے نبی جو خدا نے تیبے اتے حلال کیتے توں اوں کوں
حرام کیوں کرینیں کیا توں اپنی زالیں دی خوش چاہنیں
تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
- ۳۔ اللہ سیس تہا بڑے اتے اینجیاں قصاں تروڑن فرض
کیتے تے اللہ تہا بڑا مولا تے بہوں چاٹن والا تے
سیا ٹا۔
- ۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے ہال کیتی
اوں کہیں بی کوں دُوسرے تے اللہ اوندے نبی تے ظاہر کُریا
تے نبی سیس کھد گال دُوسرے تے کھد گال دُوسرے تے جیلے
نبی سیس زال کوں گال دُوسرے تے اوں بھیا تہا کوں اے ہال
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَرْوَاحٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
- قَدْ مَرَصَ اللَّهُ لَكُمْ فِتْلَةً أَيُّكُمْ أَتَىٰ بِهَا نَكَرًا وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝
- وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۖ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَبَاكَ هَذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

کیں بڑسی آپ نے فرمائے میسوں بہوں جاٹوں والے تے
باغیر خدا نے بڑسی ۶۔

۵۔ جے تہاں بڑوسیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہا بڑے اندو
اندو نویئے ہوئیں تے جے تہاں ہک بڑو جی دی مدد کردو
اوندے خلاف تے بے تمک اللہ اندا مولا اے جبریل تے
نیک مومن دی تے اوندے بعد فرشتے اوندے ادا دی ہن۔
۶۔ تھی سبکدے جو اندا رب جے اد تہا کوں طلاق بڑیوے
تے ہیاں تہاں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار تو برکٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھٹ والیاں بیوہ تے کنوا دیاں ہون۔

۷۔ اے مومنو اپنے آپ کوں تے اپنے گھر کیں کوں بھائیں بچاؤ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندے اتے بہوں سخت
فرشتے ہن جبرے کہیں دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی منیں کریدے تے جو انہیں کوں
حکم بڑا دیندے اویں کریندن۔

۸۔ اے کافرو! آج کوئی بہانہ نہ کرو تہا کوں تہا بڑے علیس
دا بدلہ ملیس۔

۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ہک توبہ منگو تھی سبکدے جو او تہاں کنیں
تہا بڑے گناہ پرین کر بڑیوے تے تہا کوں باغیں وچ
داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں و سہدیاں پین جڈاں
اللہ نبی کوں اوندے نال مومنین کوں ذلیل نہ کر لیسے انہیں دا
نورا نہیں دے اگر تے بچے پاسو درکدا و دا ہوس آکھسن
اے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش
بے شک توں برشتے تے قادر ہوں۔

۱۰۔ اے نبی کافرین تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے اے بہوں گنہگار ۱۰

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقْتُ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ فَنِكَاحُ تَبَيَّنَ غِيْبَتٍ
سَّخِرَتْ لِيَبَيِّنَ وَأَبْكَارًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تُوبَةً نَّصُوحًا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۚ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

يُسِّمُ الْمَوْتُورُ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِيَيْنِ ⑪

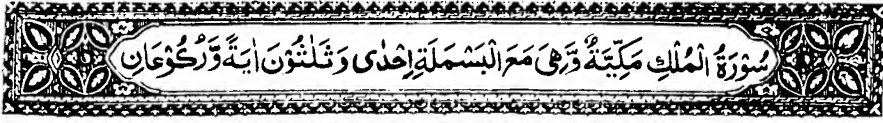
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑫

۱۱۔ اللہ کا فرس دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جبرمی نوح دی زال بائی تے لوط دی زال بائی اوڈوہیں ساڈے ڈونیک بندیں کیں بن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کہتے کھرد کرے بگئے تے اکھیا گیا جنہیں نال بھاوچ پہرہ و نجر۔

۱۲۔ تے مومنین دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں اکھ لے میڈے رب میڈے کیتے جنت وچ گھر بناتے میوں فرعون تے اوندے کیں کیں جمات ڈے تے عالم قوم کیں میڈی جان پھڑا۔

۱۳۔ تے مریم عمران دی دمی دی مثال ڈیندے جیں اپنی مژدگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی روح چوک تے اوں اپنے رب دی گاہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرما نبرداریں و پھر بائی۔

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا ⑬

سورة الملک مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال بحر صابن منگے
 بُرُیُونُ وَالْآتِیْنَ دِل دِل رَحْمِ کَرُنُ وَالْآءِ۔
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ء اول اللہ جیندے سہم وچ بارشاہت
 تے او ہر شے تے قادر۔
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تہا کول
 آزما دے جو کیرھا تہا بڑے وچو جیگے کم کریندے تے او
 غالب تے مُخْتَنُ وَالْآءِ۔
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بُنائن توں رحمن خدا دے
 پیدا کرُن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ دیکھیں اکیں پھر کے دل
 دیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے ۶۔
- ۵۔ ولادہ اکیں پھر کے دیکھ نظر خیر و ناکام سہی کے بسی
 تے تھکی ہوئی ہوتی۔
- ۶۔ تے اسان قریبی آسمان کول بُرُیُونِ نال سوٹھا
 کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول پھیر مارن دا ذریعہ
 بنائے تے انہیں کیتے اسان ساٹرن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- ۷۔ تے اپنے رب والکار کرُن والیں کیتے دوزخ دا عذاب
 تے بہوں بڑا لکاٹ ۷۔
- ۸۔ جیلھے اوندے وچ سیٹھے ولین اوندے وچو رگڑا
 دی بینگ آلی کارم اچی اچی الا سُٹن تے او جوش وچ ہوسی۔
- ۹۔ قریب ہوسی جو اوکا وچ پھٹ و بنجے جیلھے کوئی جماعت
 اوندے وچ سٹی ولین تے چوکیدار پچھن کیا تہا بڑو ڈراون
 والے نہ آئے ہن۔
- تَبَارَكَ الَّذِي يَبْدِيهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②
 الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ③
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي
 خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
 تَرَى مِنْ فُطُورٍ ④
 ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
 خَائِسًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑤
 وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
 وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا
 لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑥
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ أَوْفَى
 أَلْوَعًا ⑦
 إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَعَوْا لَهَا شَهِيقًا وَ
 هِيَ تَفُورٌ ⑧
 تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ
 سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑨

۱۰۔ اَکْهَن بے شک سا بُو دُرْدُونِ والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہا تے اسان اَکھیا با اللہ سیئ کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے اَکھن جے اسان سٹوں یا عقل کروں ہا تے اسان
دوزخ والیں دھچ نہ ہوں ہا۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈیو۔

۱۳۔ بے شک جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ دُرْدُون
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال کاکاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے
ویل گالیں جانڈے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سبکدے جسں پیدا کیتے اوکوں (اونڈونے
(۱) پتہ نہ ہوئے۔ اونے بہوں لکیاں ہریاں گالیں وی
جانڈے۔

۱۶۔ اوہرے جسں تہا بڑے کیتے زمین رہن دے قابل بنائی
تسان اونڈے رستیں تیں جھان مرضی پھرتے اونڈے
رزق وچو کھاؤ تے ہوندو دلٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسیو جبر جہا آسمان وچ اوزمین وچ
تہاکوں بے عزت کر ڈیوئے تے او پکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسیو جہا آسمان والا تہا بڑے اتے پتھرں دا عذاب
پٹے تے تہاکوں مزور پتہ گب ولسی میڈا بڑاوا کیوں
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیا ہا تے میڈا عذاب
کینجا سوت ہا۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلٰی قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي اَصْحٰبِ
السَّعِيرِ ۝

فَاَعْرَضُوْا يَدِّيْهِمْ فَصَحُّوا لِاَصْحٰبِ السَّعِيرِ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّ اَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَاَسْرَوْا قَوْلَكُمْ اَوْ اَجْهَرُوْا بِهِ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ
الصُّدُوْرِ ۝

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللّٰطِيفُ الْخَبِيْرُ ۝

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشَوْا فِيْ
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ۚ وَاِلَيْهٖ النُّشُوْرُ ۝

اَمْ اَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ يُغِيْفَ بِكُمْ الْاَرْضَ
فَاِذَا هِيَ تَمُورٌ ۝

اَمْ اَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرٌ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٌ ۝

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافًّٰتٍ وَيَقْبِضُنَّ

مَا يَنْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۵۱﴾
وَجِ اڈرون تے کھمب سگور گھندن انہیں کون محض رحمن
خدا روکیندے بے شک او ہر شے کون ڈبدا پئے۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۵۲﴾
۲۱۔ کیا اے تمہا کوں لشکر خدائے رحمن دے سامنے تہا ڈبی امداد
کر لیس کا فراصل دو کھے دین۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزِدُّكُمْ إِنَّ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجَوْنَا فِي عُنُوؤِنَا ﴿۵۳﴾
۲۲۔ کیا اے تمہا کوں رزق ڈلین جے او تہا ڈارزق روک
گھنے اصل او نافرمان تے نفرت دج بیہوں اگو دودھ گیئیں۔

أَمَّنْ يَمِشُ مِثْلَى مُكَبَّاتٍ عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمِشُ سَبِيلًا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۴﴾
۲۳۔ کیا جیر حامن دے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے
ہے یا او جیر حاسدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السِّنْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَنفُذَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۵۵﴾
۲۴۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کوں بنائے تے تہا ڈے
کن اکھیں تے دل بنائسی لتاں اصلو تکر نو بے کیندے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۶﴾
۲۵۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے
تے لتاں اوہیں دو کھٹے کیتے ولیو۔

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۷﴾
۲۶۔ تے او آہن جے لتاں پسے تے او وعدہ کڈان
پورا تھیس۔

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۵۸﴾
۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلاکھلا
ڈراون والا ہوں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿۵۹﴾
۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کو لہو ڈیکھسن کافرں دے مز کھٹے
تھی دسین تے آکھیا ویسی ابھو با جینکوں لتاں ولاد لاسیڈ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۶۰﴾
۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آلیں کوں ہلاک
کر ڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافرں کوں دردناک

عَذَابٍ كُنِينَ كُونِ بِنَاءٍ بِلِيسٍ ﴿۶۱﴾
۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کیندے ہیں تہا کوں ضرور پتہ
لگ ویسی کیرھا کھل گراہی وچ۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۶۲﴾
۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تہا ڈا پاٹ شک دے کیرھا تہا ڈو
وہندا ہو یا پانی انیس۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿۶۳﴾
۳۲۔ آکھ ڈلیو جے تہا ڈا پاٹ شک دے کیرھا تہا ڈو
وہندا ہو یا پانی انیس۔

سورۃ قلم مکی ۷۵ آیتیں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مکتے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②
- ۲۔ قلم مس تے جو او کھن گواہ بن۔
- مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ لِّرَبِّكَ بِمَعْجُونٍ ③
- ۳۔ توں اپنے رب دے فضل نال و پوارہ نویں۔
- وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④
- ۴۔ تے تیبے کیتے کبراہیں نہ ممکن آلا اجر۔
- وَأَنَّكَ لَ عَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ ⑤
- ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اعلاق تے قائم ہوں۔
- فَسَبِّحْهُ وَيُبْحِرْ وَيُبْصُرْ ⑥
- ۶۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھیں۔
- يَأْتِيَكُمُ الْمُنُوتُونَ ⑦
- ۷۔ جو کیرہا تہا بڑے وچو پاگل۔
- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِنِينَ ⑧
- ۸۔ بے شک تیبہ رب اونکوں جانڈے جبرہا راہ کنیں تھوڑا
ودے تے اونکوں جانڈے جبرہا سدھے راہ تے ہے۔
- فَلَا تُطِعِ الْأَمْرَ بِمَنْ ⑨
- ۹۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔
- وَدُّوا أَنْ تُدْهِنَ فَيُدْهِنُونَ ⑩
- ۱۰۔ او چاہندن جو توں کچھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلا
تھیویں۔
- وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑪
- ۱۱۔ تے توں کہیں قسمال چاوتی والے ذلیل دا اکھن نہ من۔
- هَٰذَا مَثَلٌ ۖ إِنْ يَنْصَرِفْ ⑫
- ۱۲۔ تے طنے ڈیون والے تے چنغور دا وی۔
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ ⑬
- ۱۳۔ تے جبرہا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں ودھدے
گناہگار۔
- عُثْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ⑭
- ۱۴۔ بہوں مندلا تے حرامی۔
- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑮
- ۱۵۔ ات گناہوں جبرہا بہوں مال والا تے اولاد والا۔
- إِذَا تُنْفَخَتِ عَلَيْهِ أَيْدُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑯
- ۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سٹایاں دیندے آجربے
اے پہلیں دے قصے بن۔
- سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑰
- ۱۷۔ اساں اوندے تک تک ٹھہرے ڈیویں۔

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٥٨﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں آزمائے جیویں باغ
آلین کوں انایا ہاے جیلھے انہیں قساں پاتن جو فجر کوں
اساں اوندا پھل ترڑالیوں۔

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿٥٩﴾

۱۹۔ تے اللہ داناں ناں گدھا ہانیں۔
۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوستے
پئے ہن۔

فَكَفَّ عَنْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٠﴾

۲۱۔ سویرے او ایویں تھیا پیا با جیویں کپیا پیا بڑے۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٦١﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک بڑو جے کوں سڈیے نیں۔

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٦٢﴾

۲۳۔ تے آکھے نیں جے پھل ترڑوڑنے وے تے جلدی چلور۔

أَنِ اغْدُوا وَعَلَى حَرْبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

۲۴۔ اوڑپین تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٦٤﴾

۲۵۔ اچ کوئی مسکین تہا بڑے باغ وچ نہ پیسے۔

أَن لَّا يَدَّخِلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٦٥﴾

۲۶۔ تے فجر آوٹ کنیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر ڈیٹھے ہن۔

وَعَدَّوْا وَعَلَى حَرْبٍ فَعِدْرِينَ ﴿٦٦﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں بڑھے نیں آکھے نیں اساں گمراہ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالَتُونَ ﴿٦٧﴾

ہاے۔

بَلْ نَحْنُ مُعْذِرُونَ ﴿٦٨﴾

۲۸۔ اصل اساں تے معذور ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَا تُسْمِعُونَ ﴿٦٩﴾

۲۹۔ انہیں وچو چنگے آدمی آکھے میں تہا کوں آکھیا نہ ہا جو اساں اللہ

داناں کیوں نوتھے گھندے۔

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٠﴾

۳۰۔ آکھے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہاے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿٧١﴾

۳۱۔ ہک بڑو جے دو ظالم کریندے ہوئیں بڑھے نیں۔

قَالُوا يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٢﴾

۳۲۔ آکھے نیں بے شک اساں منہ زور ہاے۔

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹاڈیوے

اساں اپنے رب دو جھکدے ہیں۔

لَرْغَبُونَ ﴿٧٣﴾

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے ہرنرے تے آخرت دا عذاب

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ ﴿٧٤﴾

وٹاڈیوے او چاڑیں۔

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

۳۵۔ بے شک متیقن کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٧٦﴾

باغین۔

أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝

۳۶۔ کیا اسان مسلمانين کوں مجرمين آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ تَنَبُّهُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝

۳۷۔ تہا کوں کیا تمہی گئے تسان کینجھے فیصلے کریندے ۴۔

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝

۳۸۔ کیا تسان کین کتاب اوندے درج تسان پڑھدے ۵۔

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْتَارُونَ ۝

۳۹۔ بے شک اوندے درج تہا ڈے کینے اوسب کچھ جو

تسان چاہو۔

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَمَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ ۝

۴۰۔ کیا قیامت میں کوئی تہا ڈے نال ساڈے قیامہ وعدے میں

جو تسان جیرھا فیصلہ کر لیسو تہا کوں مل دیسی۔

سَأَلَهُمْ أَتَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۝

۴۱۔ انہیں کئیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِهُمْ كَافٍ ۚ إِنَّ كَانُوا

۴۲۔ یا انہیں دے شرکین تے جے او پسے ہن تے اپنے

شرکیں کوں آن۔

صِدِّيقِينَ ۝

۴۳۔ جڈاں پناں نگیاں کر لڑتیاں ولسن تے سجدیں دوسڈیا

ولسی انہیں کوں طاقت نہ ہوسی۔

يَوْمَ يَأْتِ شَافٍ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا

يَسْتَطِيعُونَ ۝

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے

ذلت پئی ہوسی تے انہیں کوں سجدیں دواں ویلھے

سڈیا ویندا با جیلھے او تندرست ہن۔

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذُلُّهُمْ

وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝

۴۵۔ میکوں تے جیرھا ایں کال دا انکار کریندے

اونکوں چھوڑ ڈیو اسان انہیں کوں تباہی دواں انہیں رستیں

کئیں گھیل کے آوسوں جیرھے او پائلدے وی نیئیں۔

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۴۶۔ میں انہیں کوں دتھی ڈینداں بے شک میڈی تدبیر

پکی ۶۔

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝

۴۷۔ کیا انہیں کئیں اجرت منگدین جیندے نال او چٹی

دے بار تلے آئے پین۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ

مَثْقُلُونَ ۝

۴۸۔ یا انہیں کئیں غیب دا علم تے او کھ دے پین:

۴۹۔ توں اپنے رب دے فیصلے تے مکررتے اوں فحس

آلے جہاں نہ بٹن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھریا

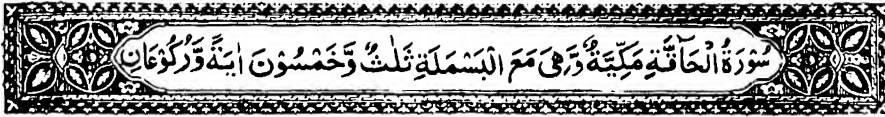
ہویا ۷۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

فَأَضْمِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۚ

إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

- لَوْلَا اَنْ تَدْرَكَهُ يَغْمَهُ مِنْ رَبِّهِ لَسُبِّدَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝
فَلَجَّبَنَهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝
وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ کپڑ گھنے ہاتے اونکوں
جنگل وچ سٹ ڈرما ونجے ہاتے او ذلیل ہوئے ہا۔
۵۱۔ اوندے رب اونکوں چٹن گدھے تے اونکوں نیکس
وچ بٹائیسی (رلائی)۔
۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہرے ہاتے او تیکوں قرآن
سنن دے بعد اپنی کاوڑ آلی اکھیں نال ڈیکھ کے تیبڑے
مقام تو بٹا ڈیون ہاتے او آہن بے شک او دیوانہ ۶۔
۵۳۔ تے اوتے معص سارے جہانیں کیسے ذکر۔

سورة الحاقۃ کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
الْحَاقَّةُ ۝
مَا الْحَاقَّةُ ۝
وَمَا اَدْرٰکُ مَا الْحَاقَّةُ ۝
كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادُ بِالْفَارِغَةِ ۝
فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاهْلِكُوْا بِالْكَافِرَةِ ۝
وَاَمَّا عَادُ فَاهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝
سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنَعًا لِّیَّالٍ وَثَنِيَّةً اَیَّامًا لَا
حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرَغٰی كَاَنَّهُمْ اَنْجَارٌ
نَّخْلٌ حٰوِيَةٌ ۝
۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جبر صابن مگنے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا ۶۔
۲۔ پوری تھی کے رہن والی خبر۔
۳۔ او خبر کیا ہے؟
۴۔ تیکوں کیا پتہ جو او خبر کیا ہے؟
۵۔ ثمود تے عاد عذاب دا انکار کیسے۔
۶۔ تے ثمود تے ڈاڈھے سخت عذاب نال تباہ کیسے گئے
ہن۔
۷۔ تے عاد بہوں نکمسی اندھاری نال تباہ کیسے گئے ہن۔
۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈینہہ ساندھو لاندھ
گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ ۶۷ اوقوم الیوس بے ہوش اڈی پئی ہائی
جیویں او کبھی دے ڈیٹھے ہوئے دن دیاں پاڑاں ہوں۔

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑسے۔
 ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی
 ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن
 ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ
 انہیں کول ہر لحفے ددھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔
 ۱۲۔ بے شک اسان جیلھے پاٹی ددھ گیا تہاکوں بڑی وچ
 پا گدھا۔
 ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سٹن
 والے کن سٹن (تے یار کھن)
 ۱۴۔ تے جیلھے کھود دفن دھوتوں دھایا ویسی۔
 ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے دلیں تے او لڑے لڑے
 تھی دلیں۔
 ۱۶۔ اوں جیہاڑے واقو ظاہر تھی سی۔
 ۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں بڑینہ او بہوں کمزور نظریں
 ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کتابیں تے ہوسن تے اٹھ
 فرشتے تیرے رب دے تخت کول چمین۔
 ۱۹۔ جڈاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے دوسرے کوئی
 مہل لکی ہوئی نہ ہوسی۔
 ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سچے تھو وچ بڑا ویسی او اکسی
 آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
 ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کول بڑیکھساں۔
 ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہوسی۔
 ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
 ۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے ہوسن۔
 ۲۵۔ کھاؤ تے پیر مزے نال لے بدلہ جو تساں پہلے
 وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ④
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
 بِالنَّارِ طَائِفَةٌ ⑤
 فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ⑥
 إِنَّا لَنَّاكُفَّاءُ لِنَارِهِمْ حَسَنًا لَّكُمْ فِي الْجَارِ يَتَرَوْنَ
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ
 وَاعِيَةٌ ⑦
 فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ⑧
 وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
 وَاحِدَةً ⑨
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑩
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑪
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِيَةٌ ⑫
 يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ
 خَافِيَةٌ ⑬
 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِسَيِّئَةٍ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفْرَادٌ
 كِشْيَةٌ ⑭
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلُوكِ حَسَابِيَةٌ ⑮
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑯
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑰
 تَلْقَوْنَهَا دَابَّةً ⑱
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ⑲

۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کچھ بہتہ وچ لڑا ولسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ لڑا و بچے با۔

۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ لگے با۔

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے با۔

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔

۳۰۔ میڈا بڑا دھپ ختم تھی گئے۔

۳۱۔ (حکم تھیس) ایکوں پکڑو تے گچی وچ چڑ پاؤ۔

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ ایکوں سرٹ گھتو۔

۳۳۔ ول سترگز لبے زنجیر وچ ایکوں بدھ ڈیوے۔

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کون نہ منیدا با۔

۳۵۔ تے مسکین کون کھاوٹ کیتے توجہ نہ ڈویندا با۔

۳۶۔ آج اتھال ایندا کوئی سبکتی کاہ نہیں۔

۳۷۔ تے کوئی کھاوٹ دی شے کوئی نیں سوائے زمیں دے

دھوٹ دے۔

۳۸۔ ایکوں محض گناہ گار کھوسن۔

۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بنیداں۔

۴۰۔ جو تہاکوں نیں ڈسدا اونکوں دی۔

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گوال۔

۴۲۔ تے او شاعر داکلام نیں تے تسال اصلو توڑے منیدے

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پلڈت داکلام تے تسال رحمت املو

نوزے حاصل کریندے۔

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لبایا گئے۔

۴۵۔ تے جے او آپو بٹاکے کوئی گال آکھے با۔

۴۶۔ تے اسال اوندا سچا بہتہ پکڑ گھنوں با۔

۴۷۔ تے اونڈی شہر رگ کپ ڈیویں با۔

۴۸۔ تے کوئی ایں گال کتیں ساکوں روک نیں سبکدا۔

وَأَقَامَ مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشَهَادَةٍ ۖ يَقُولُ يَلْبِئْتَنِي
لَمَّا أُوتِيَ كِتَابِي ۖ

وَلَمَّا أَدْرِمَا حِسَابِي ۖ

يَلْبِئْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۖ

مَا أَخَذَ عَنِّي مَالِي ۖ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۖ

خُذْ دُهُ فَعَلَوْهُ ۖ

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوْهُ ۖ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ۖ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْبُسْكِينَ ۖ

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيمٌ ۖ

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۖ

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطُؤُنَ ۖ

فَلَا أُفْسِرُ بِهَا ثُبُورُونَ ۖ

وَمَا لَا ثُبُورُونَ ۖ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۖ

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۖ

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۖ

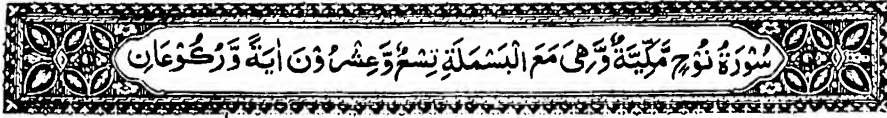
لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۖ

- ۱۳۔ تے اپٹی زال دی تے اپٹے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپٹے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین دج اول ساسے کول ڈیوے تال جو اونکے ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولن تھیس بے شک اولگاریں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ داچم ادھر وڑ پوسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈولیس تے منہ پھر لسی۔
 ۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹا کریندار مگئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارد ویندے۔
 ۲۱۔ جیلے اونکوں مصیبت اندی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلے چنگائی ملدی تے شرمائی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمانیں دے۔
 ۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپٹیاں نمازاں پڑھن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال دج مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے جیرھے سزارے ڈینہ دی تعدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب پھیندا نیں۔
 ۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھاں زلیں بن تے بانہیاں بن بے شک انہیں تے کوئی ظام نہیں۔
 ۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک حد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے جیرھے اپٹے امانتیں تے اپٹے وعدیں دی حفاظت کریندن۔
- وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٣﴾
 وَفَيْصِلَتِ الْبَنِي تُوَيْجِيهٖ ﴿١٤﴾
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْفِخِہٖ ﴿١٥﴾
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَقُ ﴿١٦﴾
 نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰی ﴿١٧﴾
 تَذْعُوٰمَنْ أَدْبَرَوْتُوَلَّی ﴿١٨﴾
 وَجَمَعَ كَاوُنِی ﴿١٩﴾
 إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوًا ﴿٢٠﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾
 إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾
 الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿٢٦﴾
 وَالَّذِينَ يُبَدِّلُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٧﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُومِنُونَ ﴿٢٩﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ يُغَرِّضُونَ جِطْرًا ﴿٣٠﴾
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلْكُومِينَ ﴿٣١﴾
 فَمَنْ ابْتَدَعَ وَرَاءَ ذٰلِكَ لَمْ يَذْكُرْكَ هُمْ الْعُدُوْنَ ﴿٣٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ أَمْنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٣﴾

- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿۳۴﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿۳۵﴾
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿۳۶﴾
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ مَهْطِعِينَ ﴿۳۷﴾
عَنِ الْيَسِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿۳۸﴾
أَيُّطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿۳۹﴾
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾
فَلَا أُفْسِرُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ
إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿۴۱﴾
عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ أَوْ نَنصُرَهُنَّ
بِسُبُوتِنَ ﴿۴۲﴾
فَذَرَهُمْ يَخْضِبُونَ وَيُلْبَسُونَ يَوْمَهُمْ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۴۳﴾
يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ
نُصْبٍ يُؤْفَضُونَ ﴿۴۴﴾
خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۴۵﴾
- ۳۴۔ تے جیسے اپنی گواہی تے جم ویندن۔
۳۵۔ تے جیسے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
۳۶۔ اے لوک جنہیں وح عزت نال رکھے ولین۔
۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تمی گئے جو اوتیہ بد سرا کے
کا ورنال در کدے اندن۔
۳۸۔ سچے تے کجے پاسو کھٹے حق کے مجھدے آندن۔
۳۹۔ کیا انہیں دجو ہر بندہ چاہندے جو اولعیت والے
باغ وح داخل کیا ونجے۔
۴۰۔ اے املو نہ تھیس بے شک اساں انہیں کوں اوں
شے نال پیدا کیے جینکوں او چاڈن۔
۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کوں گواہ بنیال
بے شک اساں ایندی طاقت رکھندے ہیں۔
۴۲۔ جو اساں انہیں کینں چنگے بندے پیدا کرڈیوں
تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ بے اوگند وح کھیلن دے
اوتیں جو اوڈینہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا گئے
۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو نکسیں نکسیں نکسن تے کہیں
کھیں دو در کدے ویندے ہوسن۔
۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوسی اے
ڈینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا ویندے۔

سورہ نوح مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ نے نال نال جبرہا بن مہکے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ بے شک اس نوح کون اندی قوم دوپٹے جو
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
توں اپنی قوم کول بڑا ایں کیں پہلے جو بڑکھ آلہ عذاب
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②
- ۳۔ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہا بڑو کھلا کھلا
قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③
- ۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکھیں بڑو تے
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ④
- ۵۔ او تہا بڑے گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت میں وقی
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
بلیس بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی
مُتَّعًا إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ كَذَّبْتُمْ أَنْتُمْ
مدت جیلے اندی اگر کچھ نہیں ٹھیندی
تَعْلَمُونَ ⑤
- ۶۔ آکھیس اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات بڑنہ
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کیں ہمتو پر میں بھیج
فَلَمْ يَزِدْهُمْ مِغْرًا إِلَى الْآفِرَاءِ ⑦
- ۸۔ تے میں انہیں کول جیلے سبے تال جو توں انہیں
وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
کون بخشیں انہیں اپنے کیں دج الگھیں چا پاتن تے
فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
کپڑے چا ولہیے نیں مذکیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی
اسْتِكْبَارًا ⑧
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سبے۔
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ⑨
- ۱۰۔ دل میں اعلانیہ وی (سبے) تے ٹک ٹک کے وی
ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑩

سبڑیے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بختش منگو
بے شک از بختن والا ۶۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جہڑ کنیں بہوں مینہ دسیں۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد مال تہا بڑی مدد کر لیس تے تہا کوں
باغ بڑی تے تہا بڑے کیے نہراں ٹہیں۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنب دی امید
نوبے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بنائے۔

۱۶۔ تیکوں بڑسا نیں اول کیوں ست آسمان اتے تلے
بنائیں۔

۱۷۔ تے چندراہیں وچ سوجھلے کیے بنائیں تے سجھ
کوں بڑیوا بنائیں۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھائے۔

۱۹۔ دل اوندرے وچ تہا کوں ولایا دیں تے دل او
تہا کوں کدھیں۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیے زمین کوں سدھا بنائیں۔

۲۱۔ تاں جو تساں اوندرے کھیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی

نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نہیں انہیں کوں
انہیں بے مال تے اولاد کوں معن کھائے وچ ودھائے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبود کوں نہ چھوڑو و تے
سواخ تے یثوت تے یعوق تے نسر کوں اسلوہ چلایے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں خالیں
کوں محض گمراہی وچ ودھائیں۔

قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

وَيُمْسِدُكُمْ يَأْمَوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طَبَاقًا ﴿١٥﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا خِجَابًا ﴿٢٠﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَاتَّبَعُوا مَنْ كَلَّم

بِرِذْوَةِ مَالِهِ وَلَوْلَا إِلاَّ خَسَارًا ﴿٢١﴾

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

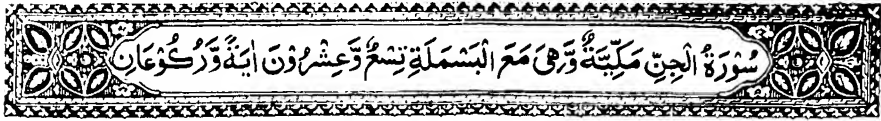
وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَذَا ذَلَا

سُوءَاتٍ وَلَا يَنْفَعُوكَ وَتَسْمُرًا ﴿٢٣﴾

وَقَدْ أَصَلُّوا كَيْفَ شِئْرَاهُ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

- ۲۶۔ اچھے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گئین تے بھا
وجہ داخل کیتے گئین تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ بھئے۔
- ۲۷۔ تے نوح اکھٹے لے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بکھا۔
- ۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کول چھوڑا تے او تیدے
بندیں کول گمراہ کر لیں تے محض نابھرتے کافر جٹیں۔
- ۲۹۔ لے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے اوکوں جیر صاسن کے میڈے گھر دج داخل
قیوے تے مومن مرد تے مومن تریستیں کول (تے ایں قیوے)
کافر محض تباہی وجہ ترقی کرن۔
- مَتَابِعِهِمْ أَغْرَقُوا فَأَنذَرْتَهُمْ أَنَدَاةً فَلَمْ يُحِذُوا
لَهُمْ مِنَ دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ﴿۲۶﴾
- وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
ذَيَارًا ﴿۲۷﴾
- إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ لَيُضِلَّنَّ أَبْغَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۸﴾
- رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَاتُلًا ﴿۲۹﴾

سورة جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیر صابن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ توں اکھ میڈو وہی کہیں گئی ء جو بے شک جنیں دجو
ہک ٹولے طے تے اکھٹے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنئے۔
- ۳۔ جیر صابلیت داراہ ڈکھیندے تے اساں اوکوں من
گدھے تے اساں اچھے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیں۔
- ۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں
نہ اپن ڈال بٹائی ء تے نہ پڑے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
- قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمَعَ تَفَتُّحًا مِنَ الْجِنِّ
فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿۲﴾
- يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَنَاهُ وَكُنْ تُشْرِكَ
بِزَيْنَا أَحَدًا ﴿۳﴾
- وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ﴿۴﴾

۵۔ تے بے شک ساڈے دچو کھ پاگل اللہ دے متعلق
نا واجب گاہیں کریندا ہا۔

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اسکو کوڑہ مرلین۔

۷۔ تے بے شک انسانیں دچو کھ لوک جنیں دچو کھ لوک
دی ام شام منگے ہن انہیں ہنقر آکڑوچ انہیں کوں
ودعا ڈتے۔

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا جیویں تہاڈا جو
اللہ کس کوں نہ پھیسے

۹۔ تے بے شک اساں آساں کوں ہتھ لائے اساں
ڈٹے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شباب
نال دی۔

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سٹن کیتے بہندے
ہاے تے جیرھا ہٹن سٹن کیتے بہندے او بھا آلے
تارے کوں چھیا ہویا ڈہدے۔

۱۱۔ تے بے شک اساں لے جاڈے کیا زمین آلیں
کیتے خرلہند کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیتے۔

۱۲۔ تے بے شک ساڈے دچو نیک دی ہن تے ساڈے
دچو ایندے سوا دی ہن ساڈے راہ انجوائے ہن۔

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین دچ
نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

۱۴۔ تے بے شک اساں جلیھے ہدایت سٹی ۶ اساں من گدے
تے جیرھا اپنے رب کوں نیس او گھاٹے وادے کنیں
نیس ڈردا۔

۱۵۔ تے ساڈے دچو مسلمان دی ہن تے عالم دی تے

وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝

وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِنَ الْجِنِّ فَوَادُوهُمْ رَهَقًا ۝

وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَ شُهُبًا ۝

وَإِنَّا لَنَأْتِيَنَّهَا مَفَاعِدٌ لِلْسَّبْغِ فَمَنْ يَسْتَبْغِ
الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا آصَدًا ۝

وَإِنَّا لَا نَسْأَلُكَ أَشْرًا نُرِيدُ بِهِنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْرًا
يَهْدِي رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا ذُوْنُ ذَلِكُمْ لَكُلًّا ظُرَافِينَ
قَدَّ ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ
هَرَبًا ۝

وَإِنَّا لَنَاسِعُنَا الْهُدَىٰ أَمْتَابَهُ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَحْزَنُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ السُّلَمُونَ وَمِنَ الْفَيْسُطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَاُولٰٓئِكَ تَحَذَّرُوْا رَشٰدًا ۝۱۰

جیرھا مسلمان تھیں تے ایجھے ہن جنہیں ہدایت گولی ۱۰۔

وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۱

۱۱۔ تے جیرھے ظالمن او دوزخ دا بل ہن ۔

وَاَنْ لَّوِ اسْتَفْصَا عَلٰى الطَّرِيقَةِ لَا سَقِيْنَهُمْ مَّاءٌ

۱۲۔ تے جے او سدے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں

عَدَنًا ۝۱۲

کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔

لِنُقْتِلَنَّهُمْ فِيْهَا وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْکُكْ

۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جیرھا اپٹے

عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۸

رب دے ذکر کیں منہ پھریندے اللہ سیس او نکوں

عذاب ڈیسی جیرھا ودھدا ویسی ۔

وَ اَنْ السَّجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ

۱۹۔ تے بے شک مسبدال اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں

اللّٰهِ اَحَدًا ۝۱۹

بے کوں نہ سبڈو۔

وَاِنَّهٗ لَنَاقَامٌ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَاَدُوْا يَكُوْنُوْنَ

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا

عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۲۰

۱۱

تھے او اوندے اتے آن ٹھندن۔

قُلْ اِنَّمَا اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَا اَشْرِكُ بِهٖ اَحَدًا ۝۲۱

۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپٹے رب کوں سبڈینداں

تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بیٹندا۔

قُلْ اِنِّيْ لَا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝۲۲

۲۲۔ اکھ بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان

دا مالک نہیں ۔

قُلْ اِنِّيْ لَنْ يُغَيِّرَنِيْ مِنْ اللّٰهِ اَحَدًا ۝۲۳ وَلَنْ اَجِدَ

۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ

مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحِدًا ۝۲۳

نہ ڈیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں

لہجہ دی ۔

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلَةً ۝۲۴ وَمَنْ

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں

يَعْصِ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ ۝۲۵ فَاِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ

پکھاوٹن تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کر لے

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ۝۲۵

تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاڑ اوندے وچ

ہمیشہ رہسی ۔

خَلَّ اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ

۲۵۔ جیلھے او اونکوں ڈیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ

اَضَعَفَ نَاصِرًا وَّاَقْلَّ عَدَدًا ۝۲۶

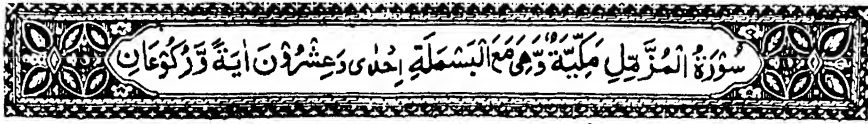
انہیں کوں پتہ بگ دیسی جو کیرھا ادا یں وچ کمزور تے

بگڑی وچ دی گھٹ۔

قُلْ اِنْ اَدْرٰى اَقْرَبُ مَا يُوْعَدُوْنَ اَمْ يَخِفُّ لَهٗ

۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کو لہور جیھڑا تہاڈے نال

- رَبِّیْ أَمَدًا ۝
 غَلِیمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلَیْ غَیْبِهِ أَحَدًا ۝
- ۲۷۔ اوجیب کوں چاڈے تے کہیں تے غیب ظاہر
 نہیں کریں۔
- ۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
 دے اگرچہ فرشتیں دی گارد لڑدی ۝
- ۲۹۔ تاں جو اوکول پتہ لگ ونچے جو انہیں اپنے رب دا
 سنبھا پچاڑتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولہیے وچ
 تے اول ہر شے دی گزری کیت بری ۝
- إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ یَسْلُکُ مِنْ بَیْنِ
 یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
- لَیَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
 لَدَیْهِمْ وَأَخْضَعَ كُلُّ شَیْءٍ عَدَدًا ۝

سورة مزمل مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کریں اللہ دے نال نال جبرہا بن مگئے ڈیون
 والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
- ۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
- ۴۔ ادھر رات یا ایں کنیں دی گھٹ کر۔
- ۵۔ یا تموڑا ودھا ڈے تے قرآن چگے سُر نال پڑیا کر۔
- ۶۔ بے شک اساں تیبے اتے بہوں وزنی کلام لہاؤئے
- ۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لٹا ڈیو بندے تے
 سچ دی عادت پنیسے۔
- ۸۔ بے شک ڈیہندہ کوں تیبے کیتے بہوں کم ہرندن
- ۹۔ توں اپنے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔
- ۱۰۔ پروادھ تے پکادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی مبود
 نہیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔
- يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝
 قُمِ الْإِيلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
 نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
 أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرِثَ الْفُزَّ أَنْ تَزِيدَ ۝
 إِنْ سَأَلْنِي عَنْكَ قَوْلًا فَيَقِيلًا ۝
 إِنَّ نَاشِئَةَ الْإِيلِ هِيَ أَشَدُّ وَظًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝
 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝
 وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَدْتِيلًا ۝
 رَبُّ الشُّعْرِ وَالْعَرْبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ۝

۱۱۔ جو او آہن اوندرے تے مبر کرتے انہیں کون اکرام نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے تے انہیں کون کھ دیتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اساں کنیں زنجیرن تے دوزخ۔

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا عذاب۔

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت دے ٹہیں آلی کار تھی ولسن۔

۱۶۔ بے شک اساں تہاڑو رسول پٹھے جیرھا تہاڑے اتے نگران جمویں اساں فرعون دوسرول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیسے تے اساں اوکوں مصیبت آکے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ تہاں انکار کر کے کہیں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے عذاب کنیں جیرھا جو انیں کو پڑھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال پھٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا تھی

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب دوفونٹن والا راہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تہاڑا رب چاندے جوتوں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑیں کڈایں ادھرات تے کڈاں ہک تر بائی

اویں تہاڑے سگتی دی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا دودھیندا

رہ دیندے اونکوں پتہ ء جو تہاں گئی نوے سگدے

اوں تہاڑے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موتی قرآن پڑھیا

کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڑے دچو ہماروی تھیں تے

کچھ زمین دچ سفر دی کر لیں تاں جو اللہ دافعل گولن

تے کچھ اللہ دے راہ دچ جہاد دی کر لیں۔ ایں واسطے

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُزْهُمْ هَزْرًا
بَيِّنًا ۝

وَذُرْنِي وَانكِرْ بَيْنَ أُولَى النَّعْصَةِ وَخَلِّمْ فَلْيَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَصِيرًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَغَيْبٍ مَّهِيلاً ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

إِلَٰهَآ مُنْقَظَةٌ بِهَا كَان وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝

إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ

وَإِضْفَاءً وَثُلُثُهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ؕ

وَاللَّهُ يَقْدِرُ إِلِيلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنَّ لَّنْ نَّخْصُوهُ

فَنُتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

عِلْمَ أَنَّ سَيُكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

- ۱۶۔ دل او لالچ کریندے جو میں بیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلو ناں بے شک ادسا بڑی آیات دا دشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا وودھا ولسی۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائس۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۱۔ دل او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھس۔
 ۲۳۔ دل منہ پھیریں تے مٹھا چڑھائس۔
 ۲۴۔ دل کنڈر لائی اس تے وڈائی کیتی اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ اے انسان دا کلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سیٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔
 ۲۹۔ نہ بچیندی ۶ نہ چھڑیندی ۶۔
 ۳۰۔ اوکھل کول وی ساڑ ڈیندی ۶۔
 ۳۱۔ اونرے اتے ۱۹ دروغے بن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کول بٹائے
 تے اساں انہیں دی گٹری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ۶
 تاں جو کتاب والیں کول یقین تھیوے تے مومن دے
 ایمان و دھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ
 پون تے اولوک آہن جنہیں دے دیں وچ بیماری ۶ تے
 کافر جو اس مثال نال اللہ کیا چاہندے الیں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیبے رب دے لشکر صرف اللہ جاندے
 تے اے محض انسان کیے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتَانَا عَمِيدًا ﴿٦١﴾
 سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَتَالِ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ كُؤُفَرُ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
 عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزَابَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
 يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقُبُورِ ﴿٧٧﴾

- وَأَيَّلَ إِذَا دُبرَ ۝
وَالصُّبْحَ إِذَا اسْفَرَّ ۝
إِنَّهَا لَاحِدَى الْكُبَرِ ۝
نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝
لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۝
إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
فِي جَنَّتٍ تَدْخُلُ فِيهَا نِسَاءٌ لَوْنٌ ۝
عَنِ الْمَجْرُومِينَ ۝
مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ۝
قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝
وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ ۝
وَلَكِنَّا نَحْوُ صُومَعٍ الْخَائِضِينَ ۝
وَلَكِنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ۝
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۝
كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝
فَرَرْتُ مِنْ قُورَةٍ ۝
بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتِي صُحُفًا
مُنَشَّرَةً ۝
كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝
كَلَّا إِنَّكَ تَنْذِرُ كَلَّا ۝
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ۝
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے اوکٹہ ولیندی ۶۔
۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۶۔
۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
۳۷۔ انسان کوں ڈراؤن والی ۶۔
۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگر گاٹھے وچ
۴۰۔ سوائے سچے پاسے آلیں دے۔
۴۱۔ ادبنت وچ ہک ڈو جھ کنیں پھین۔
۴۲۔ مجھیں دے متعلق
۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۶۔
۴۴۔ اکھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھویندے ہاسے۔
۴۶۔ تے بے ہودہ لوکس نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے
۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈیندا انکار کریندے ہاسے۔
۴۸۔ اے تک جو سا کوں موت آگئی۔
۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈا ہون۔
۵۲۔ جیرے شیبیں کنیں بھجن۔
۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی دینے۔
۵۴۔ سٹو او آخرت کنیں نیں ڈردے۔
۵۵۔ سٹو بے شک او نصیحت۔
۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ
چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

عند الذی
۱۲

عند الذی
۱۲

سورة قیامتہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیات تے ۲ کرکڑن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ سے ناں نال جبرحان شکے ٹیوٹ
والا تے دل دل دم کرٹ والا ء۔
- لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت سے ڈینہ کون گواہ بینداں۔
- وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرٹ والے نفس کوی وی گواہ بینداں۔
- أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْعَلَ عَظَامَهُ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسل اوئیاں ٹپیاں کھیاں نہ کر سگسوں۔
- بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَيَّ أَنْ تَسْوَئِي بَنَانَهُ ⑤
- ۵۔ سٹھ اسل کنیں لے وی طاقت جو اسل اوئدے جوڑ جوڑ کوں دلا بٹا دیوں۔
- بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کریںدا رہے۔
- يَسْتَلْ أَكُنْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈینہ کپڑاں۔
- فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ جیسے اکھیں پتھر کج ولسن۔
- وَحُصِفَ الْأَصْرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑ کج ولسن۔
- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩
- ۱۰۔ تے سمجھ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اول جیہاڑے آکھسی بھون دی جا کھتاں ء۔
- كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹھ کوئی بچن دی جانیں۔
- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیڈے رب دو اول ڈینہ لکا نہ ء۔
- يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑ سیا ولسی جو اول اگر یا پچھو پٹیا ہوسی۔
- بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاڈھا چاندے۔
- وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادٍ يُرَىٰ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تَعْوَزُ بِهِ لِسَانُكَ لِتَتَعَجَّلَ بِهِ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی لہوے۔
- إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اوںکوں جمع کرٹ تے پڑھاوٹ ساڈا کم۔

- ۱۹۔ تے جیلے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے پھو پڑھیا کر۔
 ۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوں بیان فرض۔
 ۲۱۔ سٹو اصل تہاں جدی کون پسند کریندے ہو۔
 ۲۲۔ تے آخرت کون چھوڑ ڈیندے ہو۔
 ۲۳۔ اول ڈینہ جبرے غرض ہوسن۔
 ۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈہرے پے ہوسن۔
 ۲۵۔ تے کچھ جبرے اول ڈینہ دئیے ہوئے ہوسن۔
 ۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بن ڈرتے ہوسن۔
 ۲۷۔ سٹو جیلے ساہ گچی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔
 ۲۸۔ تے اکھیس جو کون بچا سگدے۔
 ۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اچ دھوڑا ہو۔
 ۳۰۔ تے بنیاں بک ڈو جھے نال لگسن۔
 ۳۱۔ تے تیبے رب دو اول ڈینہ دجھا پوسی۔
 ۳۲۔ تے اول نہ صدقہ ڈرتے تے نہ نماز پڑھی اس۔
 ۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیر لیس۔
 ۳۴۔ دل اپنے فاندان دو اکڑیندا گئے۔
 ۳۵۔ تیبے کیتے تباہی ہو۔
 ۳۶۔ دل آہرے ہس تیبے کیتے تباہی ہو۔
 ۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگہ چھوڑ دتا ویسی۔

- ۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ باجیر حاسیا گیا ہا۔
 ۳۹۔ دل او لوٹھڑا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے پورا بٹا ڈتس۔

- ۴۰۔ تے اوں دے دھڑے نرتے مادہ بناؤنس۔
 ۴۱۔ کیا او اس گال تے قادر نہیں جو مڑدے کون میندا کر ڈیوے۔ (ادقادر)

- فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٩﴾
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾
 كَلَّا بَلْ تُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢١﴾
 وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٢﴾
 وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةً ﴿٢٣﴾
 إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةً ﴿٢٤﴾
 وَجُودَ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ ﴿٢٥﴾
 تَكُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٦﴾
 كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَافَ ﴿٢٧﴾
 وَقِيلَ مَنْ سَئِرَاقِ ﴿٢٨﴾
 وَكَانَ أَكْثَرُ الْفِرَاقِ ﴿٢٩﴾
 وَالنَّفَقِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٣٠﴾
 إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ السَّاقِ ﴿٣١﴾
 فَلَا صَدَقَ وَلَا حَقَ ﴿٣٢﴾
 وَلَكِنْ كَذَّابٌ وَكُؤُلَىٰ ﴿٣٣﴾
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَقِلُ ﴿٣٤﴾
 أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٥﴾
 ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٦﴾
 أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُفْرَكَ سُدَىٰ ﴿٣٧﴾

- الْمَرِيكَ نَفَقَةً مِنْ مَتْنِي يُبْنَىٰ ﴿٣٨﴾
 ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَىٰ ﴿٣٩﴾

- فَجَعَلَ مِنْهُ الْزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٤٠﴾
 أَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُجَ الْهَوَىٰ ﴿٤١﴾

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرورۃ دھر کی ۷۲۵ بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال جیرہا بن مگئے ڈیوڑن
والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۷۲۵

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّاذُكُورًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل
وی نہا۔

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ مَّا نَبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کس رولڑ لطفے نال پیدا کیتے
تاں جو اساں اونکوں آزماؤں ول اساں اونکوں سنٹن والا
تے ڈیکھن والا بنڈے۔

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارہ ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابٹے۔

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۲۵

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَيُثْرَوْنَ مِنْ غَيْرِ كَافٍ مَّا رَاجِعًا
كَافُورًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے بیا پس وج پسین جنہیں وج
کافر دل ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ۷۲۵ جیندے وج اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يَوْمَئِذٍ يَالْتَذِرُ وَيَخْلِفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَقْبِرًا ⑧

۸۔ نذران پوریاں کھین تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی ہی ہوسی۔

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨

۹۔ تے او خدادی محبت وج مسکین، یتیمیں تے قیدی
کوں کھاٹا کھویندن۔

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكْرًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہاکوں اللہ دی رونا کیتے کھویندے ہن
تہا ڈے کنیں بدلہ تے شکر یہ لے مگدے۔

إِنَّا خَافُ مِن رَّبَّنَا يُومِئًا عَبَسْنَا قَظِيفًا ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپٹے رب کنیں اوں ڈینہہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ دھوئے پئے ہوسن تے متھے تے دٹ ہوسن۔

۱۲۔ تے اللہ انہیں کول اوں بڑیہ دے شرکین بجیس تے انہیں کول فرشی بخشیس۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہر دی وجر نال انہیں کول جنت تے ریشم بدے وچ بولیں۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے نے اوندے دج نہ بہوں گری بڑیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھو۔

۱۵۔ تے باغ تے پچھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کولہو کرڈتے دلسن۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال پکر لایا ویسی جیرے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بیٹیاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کول انہیں گلاسیں دج پائی پلایا ویسی جیریں دج سٹھہ رلی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال لیلیں۔

۲۰۔ تے خادم ہمیشہ انہیں دی خدمت کرلین کول انہیں کول بڑیکھسن تے ٹیکوں معلوم تھیں جبریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے کول بڑیکھیں کول اتھال بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیں۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کول چاندی دے کنگن پوائے دلسن تے انہیں دارب انہیں کول پاک

شراب پلین۔

۲۳۔ بے شک اے تہا بڑا بدلا دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوَسَّطَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ
وَسُرُورًا ۝۱۵

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۶

مُعْكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝۱۷

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أُنُوفُهُمْ
تَذَلُّلًا ۝۱۸

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانْبِيَاءٍ مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ۝۱۹

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۲۰

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۲۱

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝۲۲

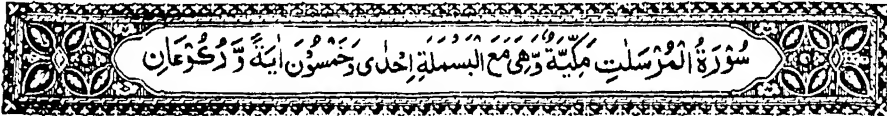
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبُتَهُمْ
حَسِبَتْهُمْ لُذُلًا مَّشُورًا ۝۲۳

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا ذَمْلًا بِكِيرًا ۝۲۴

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا
أَسَادِرَ مِنْ فَضَّةٍ وَسَقَّاهُمْ مِنْهُم شَرَابًا مُّطَهَّرًا ۝۲۵

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ۝۲۶

- ۲۴۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن قوموں اچھڑا
لہائے۔ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝
- ۲۵۔ توں مبرکراپٹے رب دے حکم تے انہیں دچرگن، مگر
تے کافرا اکھن نہ من۔ فَأَصْبَحُوا يَوْمَئِذٍ كَافِرًا ۝
- ۲۶۔ تے اپٹے رب دا سج شام ذکر کر۔ وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
- ۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
- ۲۸۔ بے شک نے لوک جلدی چاہندن تے باری ڈیہند کن
اپٹے پچھو چھڑا دیندن۔ إِنَّ هَؤُلَاءِ جُحُودُونَ الْعَجَلَةَ وَيَكْفُرُونَ وَكَلَّا هُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ۝
- ۲۹۔ اسان انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے
کیتن تے جیلے چاہسوں انہیں جہیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بجا ڈلیوں۔ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ سُدًّا وَأَنَّا آسَرُهُمْ وَإِذَا ابْتِغَيْنَا مِنَّا
أَمْنًا لَهُمْ يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا ۝
- ۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپٹے رب
دوراہ گئے۔ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
- تے تساں تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں جاتوں والا تے سیانہ۔ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
- جینکوں چاہندے اپنی رحمت ورج داخل کریندے
تے غالیں کیتے ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سورہ مرسلات مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات نے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرما بن گئے ڈیوں
والا تے دل دل مہربانی۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۲۔ اوہا عاں جیرمیاں ہوئے ہوئے چلیدیاں ویندن
تے دل تمکیاں تھی ویندن۔ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
فَالْعُصْفَاتِ عَصْفًا ۝

- ۳۔ تے دنیا وچ پھیلاوٹ والی جماعتیں کوں گواہ بنیداں
 ۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔
 ۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہن)
 ۷۔ عذر کیتے یا بڑا دے کیتے۔
 ۸۔ بے شک جو تباہ بڑے نال وعدہ پورا تھیسے۔
 ۹۔ تے جیلے تارے مٹ ولین۔
 ۱۰۔ تے جیلے آسمان وچ سوراخ تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑا ریئے ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
 ۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیتے اسے چھڑایا گیا ہا۔
 ۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔
 ۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔
 ۱۶۔ اول ڈینہہ منکریں کیتے ہلاکت۔
 ۱۷۔ کیا اسان پہلیں کوں ہلاک نیں کیا۔
 ۱۸۔ دل انہیں مے بعد نہیں کوں دی۔
 ۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
 ۲۰۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
 ۲۱۔ کیا اسان تباہ کوں ذلیل پانی کنیں پیدا نیں کیا۔
 ۲۲۔ دل اسان اوکوں محفوظ جاتے رکھے۔
 ۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
 ۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن والے ہیں۔
 ۲۵۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
 ۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹن والا نیں بنایا۔
 ۲۷۔ جیندے دی ہن تے مرے دی۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ اسان اچے پہاڑ بنائے تے اسان
 تباہ کوں مٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّشْرِ ذَرَأًا ۝
 فَالْفَرْقَتِ فَزًّا ۝
 فَالْمُلْقِيَةِ ذَلًّا ۝
 عَذْرًا أَوْ تَدْرًا ۝
 إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝
 فَإِذَا النُّجُومُ طُيَسَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
 وَإِذَا الْبِحَالُ نُسِفَتْ ۝
 وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْنَتُ ۝
 يَوْمَ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ۝
 لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝
 وَلَيْلٌ يُومِضُ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 أَلَمْ تُهْلِكِ الْآدَمِينَ ۝
 ثُمَّ نَبِّئْهُمْ الْآخِرِينَ ۝
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝
 وَلَيْلٌ يُومِضُ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝
 فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝
 إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
 فَقَدَرْنَا لَمْ تَفْعَلْ الْقَادِرُونَ ۝
 وَلَيْلٌ يُومِضُ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝
 أَحْيَاءَ وَآمُوتًا ۝
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا رَوَاسِيَ بَيْنَهُمَا فَتَحَفَّتْ رُءُوسُهُنَّ ۝
 فَرَاتًا ۝

- ۲۹۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۳۰۔ حیرمی شے کوں جھٹلیندے باوے اوندو وڈ پھر۔
 ۳۱۔ اول پچاویں دو وڈ پھر جیندے رے حصے ہن۔
 ۳۲۔ نہ چھاں ڈبیندے تے نہ گرمی کنیں پچیندے۔
 ۳۳۔ بے شک اولے جیندے بھانڑا سٹیس جیوں قلعے ہون۔
 ۳۴۔ جیوں او جہانیں کوں ہر صحن والے رستے ہون۔
 ۳۵۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۳۶۔ اے ڈبینہ مجرم نہ اسی۔
 ۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی دی اجازت نہ ڈبئی دیسی۔
 ۳۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔
 ۳۹۔ اے فیصلے دا ڈبینہ اسان تہا کوں تے پہلیں کوں کٹھا کر لیں۔

- ۴۰۔ تے جے تہا ڈبی کوئی نہ جبر تے آنو۔
 ۴۱۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔
 ۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشیں وچ ہوسن۔
 ۴۳۔ تے جبرے اول پسند کر لیں او میرے ہوسن۔
 ۴۴۔ کھاؤ تے پیر مزے نال اے تہا ڈبے نیک علیں دا بدلہ ہو۔

- ۴۵۔ اسان ایویں نیکیں کوں جزا ڈبیندے ہیں۔
 ۴۶۔ جھٹلاؤں والیں کہتے اول ڈبینہ تباہی ہو۔
 ۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کچھ وقت کیتے بے شک تسال مجرم ہوسے۔
 ۴۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں اکھیا دیندے رکوع کرو او نہیں کریندے۔

- ۵۰۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۵۱۔ تے تسال ایندے بعد بی کیرمی مگال منیسر۔

- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾
 اِنظِلُّوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ بِہٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٣٠﴾
 اِنظِلُّوْا اِلٰی ظِلِّ ذٰی ثُلُثٍ شُعْبٍ ﴿٣١﴾
 لَا ظِلِّیْ وَلَا یُغْنٰی مِنَ اللّٰہِ ﴿٣٢﴾
 اِنّہَا تَرْجٰی بَشَرًا کَالْقَصْرِ ﴿٣٣﴾
 کَاَنّٰ حٰجِلَتْ صُفْرًا ﴿٣٤﴾
 وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٣٥﴾
 ہٰذَا یَوْمُہُمْ لَا یَنْطَفُوْنَ ﴿٣٦﴾
 وَلَا یُؤْذَنُ لَہُمْ فِیْعَتٌ رُّوْنٌ ﴿٣٧﴾
 وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٣٨﴾
 ہٰذَا یَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْکُمْ وَاَلٰوِلِیْنَ ﴿٣٩﴾

- فَاِنْ كَانَ لَکُمْ کَیْدٌ فَکَیْدُوْا ﴿٤٠﴾
 وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٤١﴾
 اِنَّ السَّٰقِیْنَ فِی ظِلِّیْ وَغَیُوْنٌ ﴿٤٢﴾
 وَفَوَکِہٖ مَّا یَسْتَهْوُوْنَ ﴿٤٣﴾
 کُلُّوْا وَاَشْرَبُوْا هٰیثُ شِآءَ اِنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾

- اِنَّا کُنَّا لَکَ تَجْرِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿٤٥﴾
 وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٤٦﴾
 کُلُّوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِیْلًا اِنّٰکُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٤٧﴾
 وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٤٨﴾
 وَاِذَا قِیْلَ لَہُمْ اِنْعَمُوْا لَا یَرْجِعُوْنَ ﴿٤٩﴾

- وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٥٠﴾
 فَبِآی حٰدِیثٍۢ بَعْدَہٗ یُلْمَعُوْنَ ﴿٥١﴾

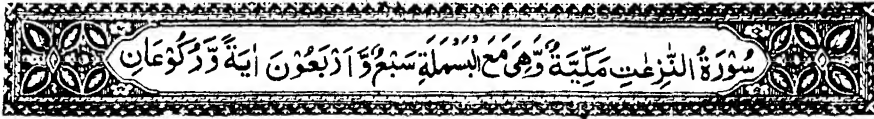
سورة نبا کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ مفروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر صابن گھٹے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیرھی کمال دا پچھدن۔
- ۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
- ۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
- ۵۔ ستر انہیں کون پتہ بگ ویس
- ۶۔ ول ستر انہیں کون پتہ بگ ویس
- ۷۔ کیا آساں زمین کون دھٹانٹیں بنایا
- ۸۔ تے پہاڑیں کون معج آلی کار بھرے سے۔
- ۹۔ تے آساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیداکتے
- ۱۰۔ تے تہاڈی نندر کون آرام کیتے
- ۱۱۔ تے رات کون لکاوٹی کیتے
- ۱۲۔ تے ڈینہہ کون روزی کیتے بنائے
- ۱۳۔ تے تہاڈے اتے آساں ست مضبوط آسمان بنائے۔
- ۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
- ۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچر بہوں پانی بہائے سے
- ۱۶۔ تاں جو اونڈے نال آساں داٹے تے بھریاں کڈھوں
- ۱۷۔ تے گھاٹے باغ
- ۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
- ۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویس تے تہاں ٹولیں وچ ادوسر
- ۲۰۔ تے آساں کھول ڈوبا ویس تے اودروازے دروازے
- تھی ویس۔
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاهُمْ أَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا ⑩
وَجَعَلْنَا الْيَمَّ بَيَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا الْبَحْرَ مَمَّاشًا ⑫
وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدِيدًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ⑰
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑱
يَوْمَ يُفْفَخُ فِي الصُّورِ مَا تَأْتُونَ أَفْوَاجًا ⑲
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑳

- ۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بٹ ولین۔
 ۲۲۔ بے شک دوزخ گھات درج
 ۲۳۔ تے منہ زوریں دا لکاڑہ۔
 ۲۴۔ اوندرے وچ سالہا سال رہن۔
 ۲۵۔ اوندرے وچ نہ انہیں کول ٹھڈھ لمسی تے نہ ٹھڈا پانی۔
 ۲۶۔ سوائے بہرں تے پانی تے بہرں ٹھڈے پانی لے
 ۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے بن۔
 ۲۹۔ تے انہیں ساہی آیات کول اصلو جھٹلایا ہائیں
 ۳۰۔ تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱۔ عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 وچ تہاکوں نہ ودھیسوں۔
 ۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیسے کامیابی۔
 ۳۳۔ باغ تے انگورن۔
 ۳۴۔ تے کئی عردیاں جوان تریمتیں۔
 ۳۵۔ تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔
 ۳۶۔ او اوندرے وچ نہ بے پردہ گاہیں سنسن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷۔ لے تیلے رب ولو جزاء حساب دے ملوان عطاء۔
 ۳۸۔ جیرھا آسمانیں تے زمین وارب تے جو انہیں دے
 وچکار اورملن فداہ اوندرے سامنے آلا نہ سگسن۔
 ۳۹۔ جیڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
 کوئی آلا نہ سگسن سوائے اوندرے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت دے تے او ٹھیک گال کرلیں۔
 ۴۰۔ اے ٹیہندہ آدے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گئے۔
- وَسَيَرَبِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝
 إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝
 لِّلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝
 لِّسُوءِ فِيهَا أَحْقَابًا ۝
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝
 إِلَّا حَبِيبًا وَقَسًا ۝
 جَزَاءً وِفَاقًا ۝
 إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝
 وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِنْبًا ۝
 فَذُوقُوا فَلَنْ نُّزِيدَهُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝
- إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝
 حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝
 وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝
 وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۝
 جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ۝
 لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝
 يَوْمَ يَقُومُ الزُّوْجُ وَالنَّسِكَةُ صَفًّا ۝
 لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝
 ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۝
 مَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
 مَآبًا ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَّابًا قَرِيبًا ۖ يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ
الْكُفْرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۖ

۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہر دے عذاب کیں ڈرلے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکھسی جواں اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی وچھاں با۔

سورہ نزعت مکی تے بم اللہ مال ایندیاں ۴۷ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نان مال جبرہا بن جگے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ دین دے علم کوں چکن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۳۔ تے دل گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۴۔ پریں پریں تک وچن آلیاں جماعتاں۔
- ۵۔ تے ہک ڈوہے کیں اگو و دھن آلیاں جماعتاں
گواہن۔
- ۶۔ دل دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
- ۷۔ جیرے ڈینہ جگ کینے قوم تیاری کر لسی۔
- ۸۔ ایندے لہد ہک بی گھڑی اوسی۔
- ۹۔ اوں ڈینہ دل کبندے پے ہوسن۔
- ۱۰۔ آکھیں ڈر کیں تلے ہوسن۔
- ۱۱۔ آکھسن کیا اسان ولا پھلے پریں اپنے رستے تے
ولائے ولیوں۔
- ۱۲۔ کیا جیلے اسان سگلیاں ہویاں بڈیاں تھی ولیوں۔
- ۱۳۔ آکھسن دل اے تاں گھاٹے آلا و لڑ۔
- ۱۴۔ اے جگ دی بھر معن ہک ڈر کا۔
- ۱۵۔ ایندے لہد او سارے جگ دے میدان وچ ہوسن۔
- وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا ۖ
وَالشَّاطِطِ نَسْطًا ۖ
وَالشَّيْحِ سَبْعًا ۖ
فَالشَّيْقِ سَبْعًا ۖ
فَالْمُدَّيْرِ أَمْرًا ۖ
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ
تَتَّبِعُهَا الزَّادِفَةُ ۖ
قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۖ
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۖ
يَقُولُونَ إِنَّا لَنَرُدُّوْهُنَّ فِي الْخَافِرَةِ ۖ
وَإِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجَرَّةً ۖ
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۖ
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۖ

وَقَالَ رَبِّ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۝

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْلِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ مَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْوََةِ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝

ۚ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝

رَفَعَ سَنَاهَا فُتُونَهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ظُلُمَاتُهَا ۝

وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْغَاهَا ۝

وَالْجِبَالُ أَوَّسَهَا ۝

مَتَّاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَنذَرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

۱۶۔ کیا میں کہیں موسیٰ دی بھال آئی ہو۔

۱۷۔ جیسے اوں کوں پاک وادی طوی وچ اوندے رب سبڈائیے

۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو وچ بے شک اومنے زور تھی

گیئے۔

۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک خیرن پابندیں۔

۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ بڑ کھالں تاں جو

توں بڑیں۔

۲۱۔ موسیٰ اونکوں دبو انسان بڑ کھائے۔

۲۲۔ اوں انکار کیستے تے نافرمانی کیتی۔

۲۳۔ ول کنڈولا کے درک پئے۔

۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔

۲۵۔ آکھیں میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔

۲۶۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ

پکڑ گدھے۔

۲۷۔ بے شک ایندے وچ بڑن والے کیتے عبرت۔

۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں

خدا بنائے۔

۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیستے سی تے ول بے عیب بنائے۔

۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے بڑو پہریں کوں ظاہر

کیستے سی۔

۳۱۔ ول زمین اوندے لبدو چھائی اس۔

۳۲۔ اوندے وچو پانی تے گھا کدھیں۔

۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔

۳۴۔ اے تہا بڑے کیتے تے تہا بڑے بڑ بھڑ کیتے سامان۔

۳۵۔ تے جیلے دہی آمنت ادسی۔

۳۶۔ جڈاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیں۔

- ۳۷۔ تے دوزخ دیکھن والے دے کو لہر کر ڈتی ویسی۔
 ۳۸۔ تے میں منہ زوری کیتی
 ۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھگا سمجھا۔
 ۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکاڈا۔
 ۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کینں ڈرسی تے اپنے
 آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیسی۔
 ۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکاڈا۔
 ۴۳۔ اوہیں کینں اول گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
 ۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
 ۴۵۔ اونڈا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ۔
 ۴۶۔ توں تے محسن ادھوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں
 کینں ڈر دے۔
 ۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں دیکھسن ایویں لگی جیویں او
 پہلے کہ رات یا کہ ڈینہ ریئے ہون۔
- وَبُذِّبَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ۝
 فَأَمَّا مَنْ ظَلَمَ ۝
 وَاتَّخَذَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝
 فَأَنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
 فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهٰى ۝
 إِنْ شَاءَ أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يُخَشِعُهَا ۝
 كَالَّذِينَ يَوْمِرُوزَہَا لَمْ يَلْبِسُوْا إِلَّا عَشِيَّةً أَوِ صُغٰىہَا ۝

سورہ عبس مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیات تے یک رکوع۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگلے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھیں۔
 ۳۔ جو اونڈو یک اندھا آئے۔
 ۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا جو مژور پاک
 تھی ویسی۔
 ۵۔ یا یاد کر لیس تے اے ذکر اونکوں فائدہ لیس۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 عَبَسَ وَتَوَلٰى ۝
 اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ۝
 وَمَا يَذُرْہِکَ لَعَلَّہُ یَذَّکَّرٰی ۝
 اَوْ یَذَّکَّرُ فَتَنْفَعْہُ الذِّکْرٰى ۝

- ۶۔ کیا لے تمی سبکدے جو میرا بے پرواؤ۔
 ۷۔ توں اونڈو بہوں توہم ڈیویں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نیں جے او پاک نیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے میرا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او ڈرادی ہا۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن بک نصیحت۔
 ۱۳۔ میرا نصیحت پڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (مھیجیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ میرے وڈے وڈے بندھ کرٹ والیں نے بھر وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں نے ابھ وچن۔
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھنا ناسکراؤ۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرم شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بناس۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہی جیندا کرلیس۔
 ۲۴۔ ستر انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نیں کیا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھاٹے دو ڈیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اساں اوندے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھٹے۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سبزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیرتون تے کھیاں۔
- ۱۔ اَمَّا مِّنْ اِسْتَعْثٰ
 ۲۔ فَانْتَ لَهُ تَصَدَّقْ
 ۳۔ وَمَا لِيْكَ اَلَا يَزِيْكَ
 ۴۔ وَمَا مِّنْ جَاءَكَ يَسْعٰ
 ۵۔ وَهُوَ يَخْشٰ
 ۶۔ فَانْتَ عَنْهُ نَاهِيْ
 ۷۔ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ
 ۸۔ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ
 ۹۔ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
 ۱۰۔ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ
 ۱۱۔ بِاَيْدِي سَفَرَةٍ
 ۱۲۔ كِرَامٍ بَرَرَةٍ
 ۱۳۔ قُلِ الْاِنْسَانُ مَا اَكْفَرَةٌ
 ۱۴۔ مِّنْ اَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ
 ۱۵۔ مِّنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ
 ۱۶۔ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهُ
 ۱۷۔ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ
 ۱۸۔ ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنۡشُرْهُ
 ۱۹۔ كَلَّا لَئِنۡ اَقْبَضَ مَاۤ اَمْرُهُ
 ۲۰۔ فَلَيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلَى طَعَامِهِ
 ۲۱۔ اِنَّا صَبَّيْنَا الْمَآءَ صَبًّا
 ۲۲۔ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا
 ۲۳۔ فَاَبۡتَنَّا فِيْهَا حَبًّا
 ۲۴۔ وَعَبۡبًا وَنَضَبًا
 ۲۵۔ وَزَيۡتُوۡنًا وَنَخْلًا

- ۳۱۔ تے گھاٹے باغ وَحَدَّائِنِ غُلَبًا ۝
 ۳۲۔ تے میوے تے سکا گھا پیدایتھ سے وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
 ۳۳۔ جیرھا تباڑے تے نہاڑے ڈنگھیں کیتے سامانِ مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ۝
 ۳۴۔ تے جیلے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
 ۳۵۔ جڈاں آدمی اپٹے بھراکئیں بھجسی۔ يَوْمَ يَقُوزُ الْمَرءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 ۳۶۔ اپنی ماتے پیرکئیں۔ وَإِيمِهِ وَإِيَمِيهِ ۝
 ۳۷۔ تے اپنی زال تے پتریں کئیں بھجسی۔ وَصَاحِبَتِهِ وَبَيْنِيهِ ۝
 ۳۸۔ اول ڈینہ ہر آدمی اپٹے اپٹے کم وچ رُودھا پیا لَحْلُ امْرِئٍ وَنَهْمٌ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
 ۳۹۔ اول ڈینہ کچھ منہ چکسن۔ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرٌ ۝
 ۴۰۔ کھلے پے ہوسن تے خوش ہوسن۔ ضَاحِكٌ مُّسْتَبْرِحٌ ۝
 ۴۱۔ تے کچھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔ وَوُجُودٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝
 ۴۲۔ تے کالوں انہیں سے منہ تے ہوسی۔ تَرَهْقًا قَتَرَةٌ ۝
 ۴۳۔ ایسے لوک کافرتے بدکار ہوسن۔ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُ الْفَجَرَةُ ۝

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَفِي مَمَّ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً

سورہ تکویر کی ۷۳۶ آیتیں ۳۰ آیتیں۔

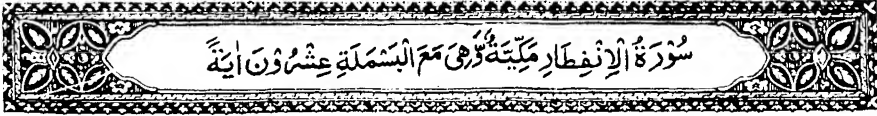
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیونِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
 ۲۔ جیلے سجھ واپسج ولسی۔ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
 ۳۔ تے جیلے تارے دھندلا ولسن۔ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
 ۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوڑیے ولسن۔ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
 ۵۔ تے ڈاچیاں بے کار تھی ولسن۔ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
 ۶۔ ڈنگھ کٹے کیتے ولسن۔ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سندر رلا ڈتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا ڈتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریکُن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرے گناہ وچ اذکوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل بھائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کو لہر کر ڈتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شمنس کوں اوندا پتہ بگ ویسی ہواں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیداں جیرے جیرے مُردیں توں پچھوتے ہٹ
 ویندن۔
 ۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلن تے جیرے گھر وچ بہر ہندن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے اندی۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیری نکدی۔
 ۲۰۔ بے شک لے رسول کریم دیاں مبالغہاں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا۔
 ۲۲۔ الامعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا ڈا ساعی دیوانہ نیں۔
 ۲۴۔ اوں اذکوں کھلے آسمان تے ڈٹے۔
 ۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈس وچ شوم نیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے۔
 ۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
 ۲۹۔ اندے واسطے جیرھا سدھ راہ تے ٹرن چاہرے
 ۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے جیرے
- وَإِذَا الْبُحَارُ يُجْرَتٌ ۝
 وَإِذَا الْنُفُوسُ زُوِّجَتْ ۝
 وَإِذَا الْمَوْءَدَةُ سُيِّلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِثُ سُحِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَوَّةُ أُنْفِلَتْ ۝
 عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُثَىٰ ۝
 الْجَوَارِ الْكُنَىٰ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَّسَتْ ۝
 وَالضُّبُعُ إِذَا تَنَفَّسَتْ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأُنْفِ الْبِينِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

رب العالمین خدا چاہندے۔

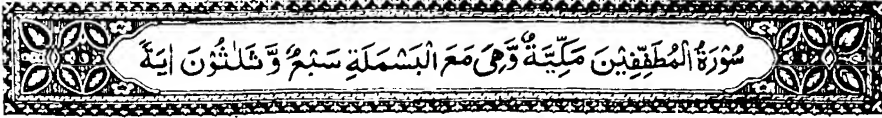
۴

سورہ انفطار مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیات۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوڑن
والا تے دل دل رحم کرٹن والا ء
- ۲۔ جیلھے آسان پھٹ ویس۔
- ۳۔ جیلھے تارے جھڑولسین۔
- ۴۔ تے جیلھے سمندر جیریے ولین۔
- ۵۔ تے جیلھے قبراں پٹیاں ولین۔
- ۶۔ ہر شخص کول پتہ بگ ویس جواول اگوتے بھجوپٹیا ہا
- ۷۔ اے انسان نیکوں کیوں تیلے عزت والے رب دے
بارے وچ دکھا ڈتے۔
- ۸۔ جیس تیکوں پیدا کیے دل درست کیتس ول طاقت
ڈرتی اس۔
- ۹۔ جیڑھی شکل پسند کیتی اس تیکوں ٹپاٹس۔
- ۱۰۔ سٹو تساں دین دا انکار کریندے ء۔
- ۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
- ۱۲۔ شریف کھن والین۔
- ۱۳۔ او جانڈن جو تساں کریندے ء۔
- ۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتس وچ ہوسن۔
- ۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
- ۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہ اوندے وچ بیٹھے ولین۔
- ۱۷۔ او اول کینس ملک نہ بگسن۔
- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②
- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③
- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④
- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤
- عِلِمْتُ نَفْسٌ مَّا قَدْ مَتَّ وَآخَرَتْ ⑥
- يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِينِ ⑦
- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَعَدًا ⑧
- فِي آتِي صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨
- كَلَّا بَلْ تُكَلِّمُونَ بِالذِّنِّ ⑩
- وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪
- كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫
- يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬
- إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭
- وَإِنَّ الْفَاجِرَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮
- يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯
- وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
 ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
 ۲۰۔ جیرے ڈینہہ کوئی کجھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے
 سارا فیعلہ اللہ دے ہتھ ہو سی۔
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ
 يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

سورۃ مطففین مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال جیرا بن مگئے
 ڈیون والا تے ول دل رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ گھٹ تولن والیں کیتے تباہی۔
 ۳۔ جیرے لوکیں کینں تول کے گھندن تے پورا گھندن
 ۴۔ تے جیلے بہیں کوں تول کے ڈینڈن تے گھٹ
 کر ڈیندن۔
 ۵۔ کیا انہیں کوں خیال نہیں جواو اٹھالے ولین۔
 ۶۔ وڈے ڈینہہ کوں۔
 ۷۔ جیرے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی
 ولین۔
 ۸۔ سٹوبے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
 ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
 ۱۰۔ اوکھی ہون کتاب۔
 ۱۱۔ انکار کرٹ والیں کیتے اول ڈینہہ تباہی۔
 ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندن۔
 ۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرے حد
 کینں ودھن والے تے بہوں گناہ گارن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝
 الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
 أَلا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
 يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعَجِينَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعَجِينَ ۝
 كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
 الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ بَيُّومِ الدِّينِ ۝
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سٹایاں ویندن
آہن لے پیسے لوکیں دے قصے بن۔

۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دیں تے زنگ بگ گئے انہیں
دے عملیں دی وجہ نال۔

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہند اپنے رب کیں پریں
رکھے ولین۔

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹے ولین۔

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایہو با جیندا تسال انکار کریندے
پاوے۔

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکیں کیتے "علم" وچ۔

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

۲۱۔ کسی ہوئی کتاب۔

۲۲۔ اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

۲۴۔ ہما جیس تے ہڈے بیٹھے ہوسن۔

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔

۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہن خستے
خواہش کرن آلیں کوں خواہش کرنی چاہی دی۔

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسْنِیم" مل ہوئی ہوسی۔

۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔

۳۰۔ بے شک مجرم منہنیں تے کھلے بن۔

۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں
دو اشارے کریندے بن۔

۳۲۔ تے جیلھے گھرا لیں دو ولدے بن اکڑیندے بن

إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ أَيْنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝

وَمَا أَذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

عَلَى الْأَرْآلِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝

خِتْمُهُ مِنْسُكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

السَّافِرُونَ ۝

وَمِنْ أَجْلِهُ مِنَ النَّعِيمِ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

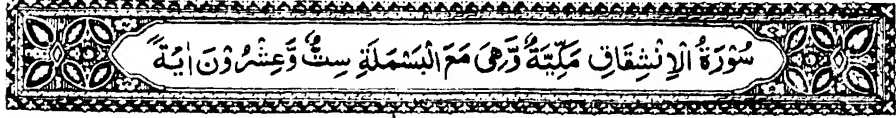
يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

فَكَهِنَ ۝

- وَاِذَا رَاوْهُمْ قَالُوْا اِنْ هٰؤُلَاءِ لَصٰلُوْنَ ۝
 ۳۳۔ جیلے انہیں کوں ڈبہ رہے ہن آہدے ہن بیشک
 اے گراہن۔
 وَمَا اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝
 ۳۴۔ انہیں تے نگراں بنا کے نیس جٹھے لگے۔
 فَاَلْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝
 ۳۵۔ تے اچ مومن کافریں تے کھلے پین۔
 عَلٰی الْاٰرَآءِ بِنَظْرُوْنَ ۝
 ۳۶۔ ہماچیں تے ڈبہ رہے پین۔
 هَلْ تُؤْتٰبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝
 ۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادبہر بدلہ نیس ملیا جو اوکریں
 ہن۔

سورة الانشقاق مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں۔

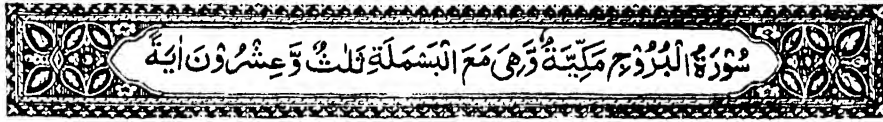
- ۱۔ شروع کریں اں اللہ دے ناں نال میرا ہن لگے
 ۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔
 ۳۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوں دے اتے
 فرم۔
 ۴۔ تے جیلے زمین ودھائی ویس۔
 ۵۔ تے جو اوں دے وچ باہر وکڈہ سیس تے خالی
 تھی ویس۔
 ۶۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوں دے فرم۔
 ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دے
 وچن والا ہوں تے ول اوکوں ملن والا ایں۔
 ۸۔ تے جیکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
 ۹۔ اوں کنیں جلدی سوکھا حساب گن گدھا ویس۔
- ۱۰۔ اِذَا السَّمَاءُ اَنْشَقَّتْ ۝
 ۱۱۔ وَ اَوْنَتْ لِرَبِّهَا وَ حَقَّتْ ۝
 ۱۲۔ وَ اِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝
 ۱۳۔ وَ اَلَقَتْ مَا فِيْهَا وَ تَخَلَّتْ ۝
 ۱۴۔ وَ اَوْنَتْ لِرَبِّهَا وَ حَقَّتْ ۝
 ۱۵۔ يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰی رَبِّكَ كَدْحًا
 ۱۶۔ فَمُلْقِيْهِ ۝
 ۱۷۔ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبًا بِيَمِيْنِهٖ ۝
 ۱۸۔ فَسَوْفَ يُحٰسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝

- ۱۰۔ تے او اپنے پھر دو خوش خوش ولس۔
 ۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ڈیا ویس
 ۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سبلیس۔
 ۱۳۔ تے بھڑکری بھا وچ سٹیا ولس۔
 ۱۴۔ بے شک اور اپنے پھر وچ بہوں خوش ہا۔
 ۱۵۔ اوندا خیال ہا اول تے مصیبت نہ اوسی۔
 ۱۶۔ سٹہ اوندا رب بے شک اونکوں ڈیڈا کھڑا ہا۔
 ۱۷۔ سمجھ دی لال کوں گواہ بنیداں۔
 ۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او برٹھے دلیپٹ تے لگا گھڑی
 ۱۹۔ تے چند کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
 ۲۰۔ تساں مزدور بولے بولے انہیں حالتیں تے پچھو۔
 ۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے اونڈے نہیں۔
 ۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے ٹایا ونجے او
 سجدہ نہیں کریں دے۔
 ۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریں دے۔
 ۲۴۔ اللہ بہوں جائدے جو او گنبدن۔
 ۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ والے عذاب دی خبر
 ڈے۔
 ۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرے منیدت تے
 چنگے عمل کریں انہیں کتے نہ نعم تھیرن والا اجر۔
- ۱۰۔ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۱۔ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝
 ۱۲۔ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝
 ۱۳۔ وَيَضَلُّ سَبِيلًا ۝
 ۱۴۔ إِنَّكَ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۵۔ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝
 ۱۶۔ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝
 ۱۷۔ فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفَىٰ ۝
 ۱۸۔ وَالْيَلِيلِ وَمَا وَسَىٰ ۝
 ۱۹۔ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝
 ۲۰۔ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝
 ۲۱۔ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
 ۲۲۔ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
 ۲۳۔ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝
 ۲۴۔ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝
 ۲۵۔ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 ۲۶۔ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مخالفتہ عبادتِ انبیاء

۱۰۔

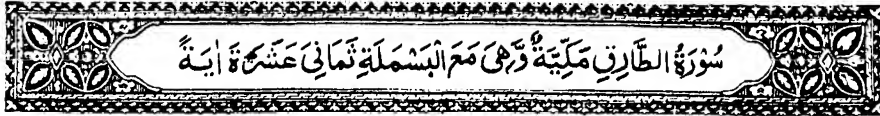
۱۰۔

سورة بروج مکی ۷۲۲ تے لسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں۔

- لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن شکے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ برحبیں آلا آسمان گواہ۔
- ۳۔ تے او بڑینہ جیند اوعدہ ۷ گواہ۔
- ۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی بڑی گئی ۷ اودی۔
- ۵۔ گھڑیں آ لے تباہ تھی گئیں۔
- ۶۔ جیرھے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔
- ۷۔ جیلھے او بھا دے نال پیٹھے ہن۔
- ۸۔ تے او جو مومنین نال کریندے پئے ہن انہیں دے
دل گواہ ہن۔
- ۹۔ او انہیں کہیں معن این واسطے رُسین تے کاوڑین جو
او غالب تے صفیتں والے اللہ کوں منیندے ہن۔
- ۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں بڑھا پئے۔
- ۱۱۔ بے شک جہنیں مومن مردیں تے مومن تریہیں کوں
عذاب بڑے دل توبہ وی نیں کیے انہیں کیے دوزخ
دا عذاب نے انہیں کیے ساڑن والا عذاب۔
- ۱۲۔ بے شک مومن جہنیں نیک عمل کیتن انہیں کیے
باعن جیندے وچ نہراں و بندیاں پین لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔
- ۱۳۔ بے شک تیرے رب دی پکڑ سخت۔
- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
وَالْيَوْمِ النُّعُودِ ③
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأَخْذِ وَدٍ ⑤
النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ⑥
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَبِيدِ ⑨
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫
إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدَے۔
۱۵۔ تے او کُفْرُ والا تے پیا کرٹ والا دی ہے۔
۱۶۔ عرشِ عید والا۔
۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
۱۸۔ کیا تیں کئیں لشکریں دی فرمیں آئی۔
۱۹۔ فرعون تے قوم دی۔
۲۰۔ اصل کا فربر حال وچ انکار کریندن۔
۲۱۔ تے اللہ انہیں کول بچھو کئیں ولہیت گھنسی
۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
۲۳۔ میرا محفوظ تختی وچ۔
- إِنَّكَ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝
وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ۝
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
وَاللَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ مُخِيطٌ ۝
بَلْ هُوَ قَوَّانٌ مَّجِيدٌ ۝
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سورة طارق مکی ۱۸ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرا بن گئے،
بُیُونُ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔
۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
۳۔ تیکوں کیوں پتہ؟ فردا تارا کیا ہے۔
۴۔ مہوں چمکن والا تارا۔
۵۔ ہر انسان تے ہک نہک بنگران مقرر۔
۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیر صی شے کئیں پیدا کیا گئے
۷۔ او اچھل دے پاؤ کئیں پیدا کیا گئے۔
۸۔ میرا پسلیں تے کنڈ دی ٹیڑیں وچر نکل دے۔
۹۔ بے شک او اوکوں ولا ولا وٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝
إِنَّكَ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

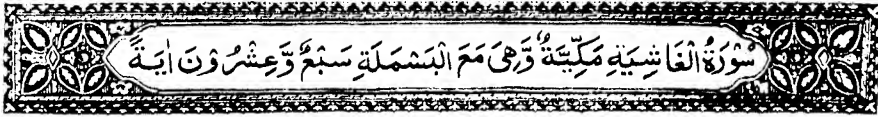
- یَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۱۰﴾
 قَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا أَتَا صِرَاطًا ﴿۱۱﴾
 وَالنِّسَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۲﴾
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۳﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۴﴾
 وَمَا هُوَ إِلَّا هَؤُلَاءِ ﴿۱۵﴾
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۶﴾
 وَآكِيدٌ كَيْدًا ﴿۱۷﴾
 فَبِهَذَا الْكِتَابِ أَنْصَرِّفَهُمْ رُودِيًّا ﴿۱۸﴾
- ۱۰۔ جڈال راز ظاہر قیسن۔
 ۱۱۔ اونڈے کہتے نہ طاقت ہوسی تے نہ اعدادی۔
 ۱۲۔ دل و دل و سن ۲۲ جھڑ گواہ۔
 ۱۳۔ تے پھٹ و بچن والی زمین گواہ۔
 ۱۴۔ بے شک اے پھیکڑی تے پکی گال۔
 ۱۵۔ اے کمزور کلام نیئیں۔
 ۱۶۔ بے شک او تدبیراں کرنین۔
 ۱۷۔ تے میں دی تدبیراں کرنین۔
 ۱۸۔ تے توں کافریں کوں و تھی بڑے کجھ ڈینہ دی و تھی بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعِ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۲﴾
 الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى ﴿۳﴾
 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۴﴾
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿۵﴾
 فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿۶﴾
 سَتُفْرِكَ فَلَا تُنْسَى ﴿۷﴾
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَّ وَمَا يَخْفَى ﴿۸﴾
 وَنُفِثَ لَكَ لِلْيُسْرَى ﴿۹﴾
- ۱۔ شروع کرنیاں اللہ دے ناں نال ہیر عابن منگے
 ۲۔ بڑیوں والا تے بہوں مہربان۔
 ۳۔ اپنے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔
 ۴۔ میں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
 ۵۔ تے جیہیں گھاس کتب بیٹے۔
 ۶۔ تے دل اوں کوں کالا چورا کر ڈتس۔
 ۷۔ اساں نیکیوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
 ۸۔ سوائے اونڈے جو اللہ چاہے بے شک او جاندے
 ہر ظاہر تے کئی ہونی گال کوں۔
 ۹۔ کامیابی اساں تیبڑے کیتے سوکھی کر ڈھیسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کربے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ۱۰
 ۱۱۔ جیرھا ڈر دے اوسور نصیحت پکڑ لسی۔
 ۱۲۔ تے جیرھا بے تخت او پریں رہ ولسی۔
 ۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ولسی۔
 ۱۴۔ دل اوندے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جیرھا پک ٹنسی او کامیاب تھی ولسی۔
 ۱۶۔ تے اپٹے رب داناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
 ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانے ۱۷
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی ۱۸
 ۱۹۔ بے شک اسے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی ۱۹
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔ ۲۰
- فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝
 سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ ۝
 وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝
 الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَىٰ ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝

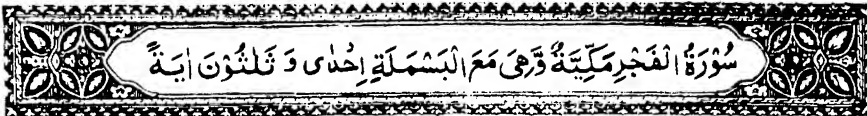
سورة غاشیہ مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن چکے ڈیون
 والاتے دل ول رحم کرن والا ۱
 ۲۔ کیا تیکوں اوں مصیبت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جیڈاں منہ لہتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہنسی
 ۶۔ اہل دے چٹھے وچ پانی انہیں کوں پلایا ولسی۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھاسے بیا کوئی کھانا نہ ملی۔
 ۸۔ نہ او موٹا کر لسی تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝
 وَجُوهٌُ يُومِئُ حَاشِعَةً ۝
 غَابِلَةً نَّاصِبَةً ۝
 تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝
 تُنْفَخُ مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ۝
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَدْرِجٍ ۝
 لَا يُسْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

- ۹۔ تے کچھ منہ اول بڑبہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کون تسلی ہوی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہن۔
 ۱۲۔ او دے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سُنسن۔
 ۱۳۔ او دے وچ دہندے چشتے ہوسن۔
 ۱۴۔ او دے وچ اپنے اپنے تخت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے اب غورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہاں قطاریں وچ پئے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں وچیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او بڑے نیں اٹھ کون کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کون کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کون کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کون کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرن والا ہوسن۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کنڈ ولین نے انکار کر لیں۔
 ۲۵۔ تے اللہ اوکوں وچ عذاب ملیس۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے دل انہیں دا حساب گھنٹا ساڈا کم۔
- وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۙ
 تَسْغِيهَا رَاضِيَةٌ ۙ
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيُنٍ ۙ
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۙ
 فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۙ
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۙ
 وَنَارٌ مَّضْفُوفَةٌ ۙ
 وَذُرَارِيٌّ مَّيْبُوتَةٌ ۙ
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۙ
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۙ
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۙ
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۙ
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۙ
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۙ
 إِلَّا مَنْ كُوفِيَ وَكْفَرٌ ۙ
 يُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۙ
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۙ
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۙ

وہاں لکھو

۱۰۰

سورة فجر کی ۷۴ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات ہن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 بُولُونِ والا تے ول دل رحم کرن والا ۷۔
 ۲۔ فجر گواہ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۙ
 وَالْفَجْرِ ۙ

- وَيَا لَيْلٍ عَشِيرٌ ۝
وَالشَّفِيعَ وَالْوَسِيرَ ۝
وَالْيَلَّ إِذَا يَسِرَ ۝
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ
رَبِّيَ أَهَانَنِ ۝
كَلَّا بَلْ لَا تَهْتَكُمُونَ الْيَتَامَىٰ ۝
وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَيْهِ طُعَامَ الْيَسْكِينِ ۝
وَمَا كُنْتُمْ الشُّرَكَاءَ أَكْلًا لِّئَالٍ ۝
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
- ۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ ہن۔
۴۔ تے کہ بھنت تے ہک طاق وی۔
۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
۶۔ کیا ایندے وچ سیائے کیتے کوئی گواہی ہو۔
۷۔ کیا تیکوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عاد قوم نالی
کیا کیتے۔
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماٹریں والی ہائی۔
۹۔ اینجھی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
۱۰۔ تے تمود دا وی جیرھے پتھر تر وڑ کے اپنے مکان
بٹیندے ہن۔
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
۱۳۔ تے فساد وچ ودھدے لگے۔
۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریے۔
۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کوں جیلھے اندراب از میندے
اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او
آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
۱۷۔ تے جیلھے اوں کوں ہز میندے تے اوندا رزق
تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
میکوں ذلیل کیتے۔
۱۸۔ سٹو اصل لتاں یتیم دی عزت نو ہے کریندے۔
۱۹۔ مسکین دی ردی کیتے توہر نوٹھے ڈویندے۔
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

- ۲۳۔ تے تیاراب اوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے اے وقت نصیحت کنیں فائدہ
 چاؤن دانہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکس افسوس میں اپنی زندگی کیتے کچھ پھٹیا ہوئے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول ڈیہنہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب ڈیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ اے نفس جس تسلی پاگدھی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کنیں خوش او
 تیں کنیں خوش۔
- ۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی ونج۔
 ۳۱۔ تے دل میڈی بہشت وچ پہنچ ونج۔
- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْبَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝
 وَجِئْتَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ذَاتِي لَهُ الَّذِي كُفِيَ ۝
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝
 يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 ادْخِلْنِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاحِيَةً مُّرْضِيَةً ۝
 فَأَدْخِلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَأَدْخِلْنِي جَنَّاتٍ ۝

سورة بلد مکی ۲۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ جسے نال مال جبرہا بن منگئے ڈیوٹ
 والے دل دل دم کرن والا۔
 ۲۔ میں اس شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں اس شہر وچ ضرور ولس۔
 ۴۔ تے پیر پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال جو اونرے اتے کہیں داور نیں چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیر دیں ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْإِلَهِ وَمَا وَلَدٌ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝

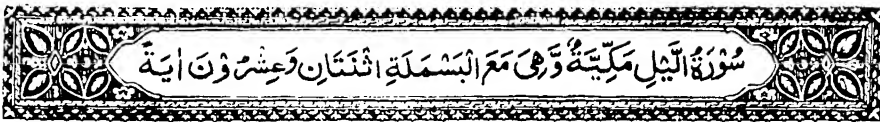
- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نہیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل دی) چوٹی تے نہیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک ہانھے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا تمکھ دے ڈینہہ روٹی کھراوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ ول اے انہیں وچو بن ونبجے ہا جیرھے ایمان
 ایندن تے ہک ڈوبھے کوں صبر دی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ اے سبجے پاسے آلن۔
 ۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آلن۔
 ۲۱۔ انہیں کیے بھٹی دی بھادی سزاو۔
- اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَوْا اَحَدًا
 اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ
 فَكُ رَقَبَةً
 اِذَا طَعِمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَرٍ
 يَنِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
 اَوْ مَسْكِيْنَا ذَا مَقْرَبَةٍ
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ
 اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِيْنَةِ
 وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰتِنَا هُمْ اَصْحَابُ الشُّمْلَةِ
 عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

سورة الشمس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند جیرھا سمجھ دے پچھو اندرے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا
 وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰلٰهَا

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے او نکوں لکا ڈیندی۔
 ۶۔ تے آسمان تے اونڈے بٹاؤں کوں دی۔
 ۷۔ تے زمین تے اونڈا دچھاوٹ۔
 ۸۔ تے نفس تے اونڈا بے عیبا بٹاؤں۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے بٹوس ڈتی۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن جیر صافس کوں پاک کر لسی او کامیاب تھسی۔
 ۱۱۔ تے جرحا مٹی ورج پہسی او ناکام تھسی۔
 ۱۲۔ نمود اپنی من زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا ہک بد بخت کھڑا تھے۔
 ۱۴۔ او نکوں اللہ دے رسول آکھئے لے اللہ دی ڈاچی۔
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونڈیاں نچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھاتے اوں اپنی تدبیر پوری کیتی۔
 ۱۶۔ ایویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کر لسی۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَن زَلَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝
 فَذَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سورة ایل مکی ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن بنگئے ڈیوٹ
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا وچھے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی وچھے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝

- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ^۱
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۖ^۲
 فَمَا مِّنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۖ^۳
 وَصَدَقَ بِالْخُنْأَىٰ ۖ^۴
 فَسَنِيْتَهُ لِّلْیَمْرِیٰ ۖ^۵
 وَآمَنَّا مَن بَحَلَّ وَاسْتَغْنَىٰ ۖ^۶
 وَكَذَّبَ بِالْخُنْأَىٰ ۖ^۷
 فَسَنِيْتَهُ لِّلْعُسْرِیٰ ۖ^۸
 وَمَا یَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۖ^۹
- ۳۔ تے جیرھا اوں نرتے مادی بٹائی و ادومی گوارہ۔
 ۵۔ بے شک تباہیاں کوششیں انجراجن۔
 ۶۔ جیرھا خدای راہ وچ ڈلیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اونڈے کیتے اسال ہرگال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شروانی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اونڈے کیتے ہرگال اوکھی کرڈلیسوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتباہ تھیون لگا تے اوندا مل کیں کم
 نہ اوسی۔
- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریوی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہاں جوڑکدی بھانئیں ہریشا رکڑتے
 ۱۶۔ اونڈے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کنڈولیسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
 ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کرنیوے۔
 ۲۰۔ اونڈے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اوں
 بدلہ ڈیوٹا ہوئے۔
- ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کیں ضرور راضی تھیسی۔
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ^{۱۰}
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۖ^{۱۱}
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۖ^{۱۲}
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفَىٰ ۖ^{۱۳}
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ^{۱۴}
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۖ^{۱۵}
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ^{۱۶}
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ^{۱۷}
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۖ^{۱۸}
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۖ^{۱۹}

سُورَةُ الضُّحٰی مَكِّيَّةٌ وَرَبِّیْ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورة ضحیٰ مکی ۱۲ آیتیں۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
 ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ بکھدا ڈرینہ گوارہ۔
 ۳۔ تے رات جیلے او ہر شے لکا ڈیوے۔
 ۴۔ تیلے رب تیکوں نیں چھوڑیا تے دناراض تھے
 ۵۔ تے تیلے اخیر تیلے شروع کنیں جنگل۔
 ۶۔ تیلے رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال توں خوش
 تعیسیں۔
 ۷۔ کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جانسی ڈتی۔
 ۸۔ تے بھلیا ہو یا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیں۔
 ۹۔ تے تیکوں وڈے بُرا لا ڈیکھ کے غنی کیس۔
 ۱۰۔ تے ہٹ توں یتیم کوں دڑکانہ ڈے۔
 ۱۱۔ تے مگن والے کوں دڑکانہ ڈے۔
 ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ و نچ
 ②
 ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ و نچ

سُورَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّیْ مَعَ الْبَسْمَلَةِ نِسْعٌ آيَةً

سورة الم نشرح مکی ۹ آیتیں۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
 ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ کیا اساں تیلے سینے کوں نیں کھولیا۔
 ②
 ۲۔ کیا اساں تیلے سینے کوں نیں کھولیا۔

- وَصَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ①
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ②
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ③
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ④
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑤
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑥
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑦
- ۳۔ تے اساں تیرا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
۴۔ میں تیری چیل ترور ڈتی ہاں ۔
۵۔ تے تیرا ذکر بہوں اچا کیتے سے ۔
۶۔ بے شک ہر ادا کھ دے بعد سوکھ ۔
۷۔ بے شک ہر ادا کھ دے بعد سوکھ ہونرے ۔
۸۔ تے جیلے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
کوشش کر ۔
۹۔ تے اپے رب دو تو ج کر ۔

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَشْمَعُ آيَاتٍ

سورة تین مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ②
وَطُورِ سِينِينَ ③
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ④
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑤
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑥
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ ⑦
غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑧
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدِ الْأَمِينِ ⑨
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ⑩
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرا بن سیکے ڈیوٹ
والا تے دل دل رحم کرن والا ء۔
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
۳۔ تے طور سینین دی ۔
۴۔ تے اس امن والے شہر کوں گواہ بنینداں ۔
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دج پیدا کیتے ۔
۶۔ دل اوٹکوں ساریں کنیں گندے جھک دج دلا
ٹپے سے ۔
۷۔ سوائے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر ۔
۸۔ ایندے بعد کیری چیز جزا سزا دے ڈیہندے بارے
دج شکوک بھٹلیندی ء۔
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمین کنیں وڈا حاکم نیں (ہے) ،
۱۰۔

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورۃ علق مکی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ⑦

إِنَّ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ⑧

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْإِنْتِظَى ⑨

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑩

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑪

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ⑫

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ⑬

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑭

أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ⑮

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے
بڑیوں والا تے ول ول رحم کرٹ والا ہو۔

۲۔ اے محمد اپنے رب داناں گمن کے پڑھ جیں تیکوں پیدا
کیتے۔

۳۔ تے انسان کوں لو تھڑے کنیں پیدا کیتس۔

۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ہو۔

۵۔ جیں قلم نال سکھائے۔

۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جوا ونہ جاندا با۔

۷۔ سٹو بے شک انسان حد کنیں ودھدا اپنے۔

۸۔ جوا دا پٹے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔

۹۔ بے شک تیڈے رب دو ولے۔

۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ جبرہا شکیندا ہڑے۔

۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کنیں۔

۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جوا وسدھے راہ تے ہڑے۔

۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔

۱۴۔ تے اونکوں روکٹن والا ہدایت کنیں الکاری تے منہ

پھیرٹن والا ہڑے۔

۱۵۔ کیا اونیں جاندا جو اللہ ہر نئے جہدا کھڑے۔

۱۶۔ سٹوایں نہ تھسی جے اوباز نہ آیا تے اسان اوندے

متھے دے وال کپڑے گھلیسوں۔

۱۷۔ او متھا جبرہا کوڑا تے خٹاکار۔

- ۱۸۔ اوپٹی برادری کوں سب سے۔ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 ۱۹۔ اسان اپنی پولیس کوں سٹیلیوں۔ سَدْعُ الزَّكَايَةِ ۝
 ۲۰۔ سٹو اوندا آکھن نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کو لہو كَلَّا لَا تَطْعَمُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝
 تھیندا ونج۔ ۴

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے ڈیوٹن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 دالاتے ول ول رحم کرٹ والا۔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 ۲۔ بے شک اسان میں قرآن کوں قدر آلی رات وچ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لہائے۔ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 ۴۔ لیتہ القدر ہزار بیسے کنیں دی جگلی۔ مِنْ كُلِّ امْرٍ ۝
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپٹے رب دے حکم نال سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
 لہندن ہر کم کیسے (لہندن)۔ ۴
 ۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ۷ تے اے ڈیہ تھیون ۴
 تیں رہندی۔ ۴

سُورَةُ الْبَيْتَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورة بیتہ مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔ لَعَلَّكَ مِنَ الْذَّيْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ

مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝

سبکدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ دلو بہک رسول (آویندا) میرا پاک میٹھے پر لھو کے
سناوے گا۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۝

۴۔ ہمیں دے دیا ہمیشہ رہنے والے حکم ہوں۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

۵۔ جنہیں کون کتاب دی گئی ہائی اور بعض کھلی دلیل دے

مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

آوٹی دے بعد لوہیں دیا دیندے گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کی عبادت خاص

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ خُنْفَاءَ وَ

کریندے ہوئیں خدا کون ہک میندے ہوئیں اوندی

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ

عبادت کردے نماز اٹھا کے پڑھو تے زکاۃ دیو لے

ذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

ہمیشہ رہنے والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

۷۔ بے شک اہل کتاب دے کافر تے مشرک دونوں دے

وَالشُّرَكِيَّانَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ

ولیں تے اوں بھا دے ہمیشہ رہیں اوساریں کنیں گندی

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝

۸۔ بے شک مومن تے عجبے عمل کرن والے سبھ کنیں

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ

چھکی مخلوق ہن۔

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

۹۔ انہیں دابلا انہیں دے رب دے ہمیشہ دے باطن جنہیں

خَيْرًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ

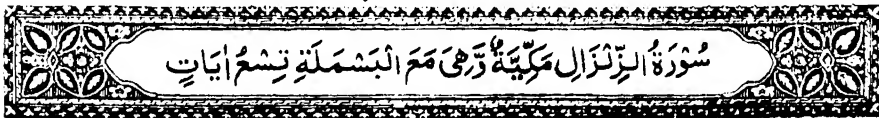
دے نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن اوندے دے ہمیشہ رہیں

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِنُنْصِرَهُ ۚ

اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے

بِهِ ۚ وَنُنْصِرَهُ لِقَوْمِهِ ۚ

بدلہ اوندے کیتے میرا اپنے رب کنیں ڈر دے۔

سورة زلزال مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال میرا بن سکے دیو

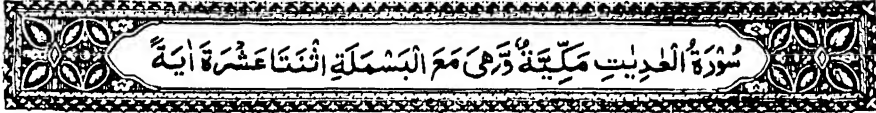
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

والا تے دل ول رم کرن والا ء۔

۲۔ جیسے زمین ہلا دی ولس۔

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

- ۳۔ تے زمین اپنے باز باہر کدھ سٹیس۔
 ۴۔ تے انسان آکھسی ایکوں کیا تھی گئے۔
 ۵۔ اول ڈینہہ او اٹپیاں ساریاں جہاں ڈسیسی۔
 ۶۔ بے شک او دے رب او دے کیے وھی کیے۔
 ۷۔ جرے ڈینہہ لوک کئی لوئیں وچ کٹھے ہوسن ناں جو اپنے اعمال ڈکھن۔
 ۸۔ جیں تھوڑی جہیں دی نیکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
 ۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں دی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
- وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
 لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة حدیث کی ۱۲ آیتیں۔

- ۱۔ خروج کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے ڈیرن
 والا تے دل دل رم کرن والا۔
 ۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جہیں دے گھوڑے
 تکھے درکن تے انہیں دے منہ وچر الانکلدن۔
 ۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مارکے چنگاں کڈھیندن۔
 ۴۔ تے او جہاں نال ملے کریندن۔
 ۵۔ تے ایندے نال مٹی اڈریندن۔
 ۶۔ تے لشکر وچ بہر ویندن۔
 ۷۔ اے سب گواہن ابے شک انسان اپنے رب دا ناشکرا۔
 ۸۔ تے بے شک ایں گال دا او گواہ۔
 ۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
 ۱۰۔ کیا اونکوں نیلی پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کول اٹھایا
 ولسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَدِيثِ ضَبَّحًا
 فَأَلْمُودِيَتِ قَدْ حَا
 فَأَلْمُغِيرَتِ ضَبَّحًا
 فَأَثَرُونَ بِهِ نَقْعًا
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَنَعًا
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

وَحْضِلْ مَا فِي الضُّدِّ وَدِرْ

۱۱۔ تے جوا نہیں دے سینے وچ کڈھیا ویسی۔

إِنْ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٌ

۱۲۔ بے شک تیرا رب اوں ڈوبندہ انہیں دانگران ہوسی۔

سورة قارعه مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْقَارِعَةُ ②

۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ③

۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ⑤

۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولین جیویں کھنڈے ہونے کھیلان۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْفِ الْمَنْفُوشِ ⑥

۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولین جیویں پنہی ہونے کپاد۔

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

۷۔ جیندے عملیں دے پلے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

۹۔ تے جیندے عملیں دے پلے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

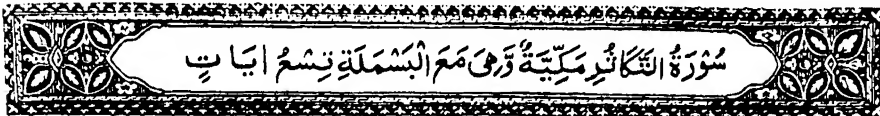
۱۰۔ انہیں دارلکاڈ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ءے۔

نَارُ حَامِيَةٍ ⑫

۱۲۔ بلدی بھا ءے۔

سورة تکاثر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْهَيْكَلُ الْكَاشِرُ ۝

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینس ددھن دی خواہش تہاں
غافل کر ڈرتے۔

حَتَّىٰ ذُرُّهُمُ الْمَقَابِرَ ۝

۳۔ اوتیں جو تہاں قبریں وچ ونج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۴۔ سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۵۔ ول سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

۶۔ ہائے جے تہاں کون یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

۷۔ تہاں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

۸۔ ول تہاں اونکوں یقینی دمی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَسْتَلْقَىٰ يَوْمَئِذٍ مِنَ النَّعِيمِ ۝

۹۔ ول تہاں کینس اوں ڈیہنہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھیا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ اَيَّاتٍ

سورة عصر کی ۴ آیتیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگے

ڈیون والائے ول ول رحم کرن والا۔

وَالْعَصْرِ ۝

۲۔ زمانہ گواہ۔

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝

۳۔ بے شک انسان گھائے وچ۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصَوْا ۝

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

تے جبرے ہک ڈوبے کون حق دی تے مبردی نصیحت

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

۵۔

تے بدایت کریندے رہ ویندن۔

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِىَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورة ہمزہ مکئی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیاتن۔

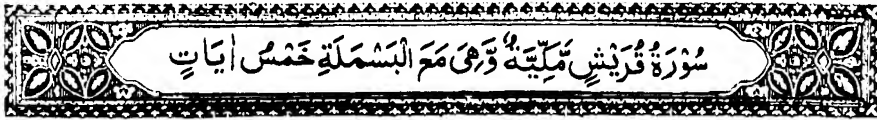
۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے بڑیوں والاتے بیوں مہربان۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
۲۔ کند پھوگلا کرٹ والے تے عیب کڈھن والے کتے عذاب۔	وَنِيلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝
۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولادلا گندے	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝
۴۔ او سمجھدے جواوندا مال اونکوں باقی رکھیس۔	يَخْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝
۵۔ اے نہ تمیس با او "عطہ" وچ شیا ویسی۔	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝
۶۔ تیکوں کیا پتہ "عطہ" کیا ہے۔	وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝
۷۔ اللہ دی بھرکاٹی ہوئی بھاء۔	نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝
۸۔ جرمی دل دے اندر نیں پہنچدی ء۔	الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِ ۝
۹۔ بے شک او بھانڈی وچ ہوئی۔	إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ ۝
۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھیس نال پدے کھڑے ہوسن۔	فِي عَمَدٍ مُّثَدَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِىَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فیل مکئی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

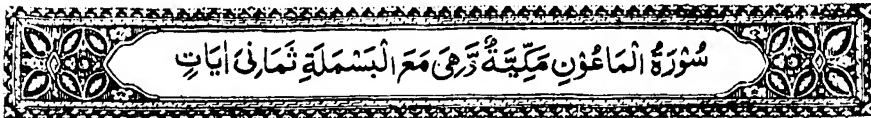
۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے بڑیوں والاتے دل ول رحم کرٹ والا ء۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
۲۔ تیکوں پتہ نیں تیڈے رب ہاتھی آلیں نال کیا کیسا ہا۔	الْمَرَّتْ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝

- ۱۔ اَلَمْ یَجْعَلْ کَیْدَهُمْ فِی تَضْلِیلٍ ۝
 ۲۔ وَارْسَلْ عَلَیْهِمْ طَلِیْراً اَبَا یَسَلٍ ۝
 ۳۔ تَرْمِیْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّیلٍ ۝
 ۴۔ فَجَعَلَهُمْ کَصْفٍ مَّا کُوْلٍ ۝
- ۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کو کڑا نہ کر ڈیا تھیں۔
 ۴۔ تے انہیں تے پکیں دی جھونڈ پھیلے تے۔
 ۵۔ جبرے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے
 مریندے تے۔
 ۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایویں کر ڈیا جویں کھا دا
 ہو یا بھوں ہونڈے۔

سورۃ قریش مکی و تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیاتن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ یٰ قُرَیْشُ قُرَیْشُ ۝
 ۳۔ اِلَیْهِمْ رِجْلُ الشِّتَاۗءِ وَالصِّیْفِ ۝
 ۴۔ فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۝
 ۵۔ الَّذِیۡ اَطْعَمَهُمْ مِّنۡ جُوعٍ ۚ وَ اٰمَنَهُمْ
 مِّنۡ خَوْفٍ ۝
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 جویں والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۲۔ اے قریش دی محبت کیے (تھیما)
 ۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدا دی عبادت کرن۔
 ۵۔ جس انہیں کوں مجھ دج کھانا ڈرتے تے خوف دج
 امن پیدا کیے۔

سورۃ ماعون مکی و تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیاتن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ اَرٰیْتَ الَّذِیۡ یُكَلِّمُ بِالذِّیْنِ ۝
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے جویں
 والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۲۔ کیا توں اذکوں سچیندیں جبرہا دین والا کریندے

۳۔ ادھر جو جبرہا یتیم کوں دھکے بڑبند آیا۔	فَذٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْبَيْتِيْمَ ۝
۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو توجہ نہ بڑبند آیا۔	وَلَا يَحْضُ عَلٰی طَعَامِ الْيَتٰمٰی ۝
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی دے۔	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّیْنَ ۝
۶۔ جبرے اپنی نمازیں درج دھل گھس کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
۷۔ جبرے بڑکھاوا کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استمال دیاں شہیں وی لوکیں	وَيَسْتَعُوْنَ النَّاعُوْنَ ۝
کوں نہیں بڑبندے۔	۝۳۲

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ اَرْبَعُ اَيَّاتٍ

سورة کوثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
بڑیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔	اِنَّا اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝
۲۔ بے شک اساں نیکیوں کوثر بڑتے۔	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
۳۔ تے توں اپٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔	اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝
۴۔ بے شک سیدھا دشمن ہی اصل اوترک۔	۝۳۳

سُوْرَةُ الْكَافِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ سَبْعُ اَيَّاتٍ

سورة کافرون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بڑیون	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔	قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ ۝
۲۔ توں اکھ لے کافرو	لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝
۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کریندا جیندی تساں عبادت	

کریندے۔

۴۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرن والے عیندی
میں عبادت کرینداں۔

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کرینداں عیندی تساں
عبادت کریندے پئے۔

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو عیندی میں عبادت
کرینداں پیاں۔

۷۔ ات بگا لہوں، تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

۝

سُورَةُ التَّصْوِرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ آدُبُ آيَاتٍ

سورة نصر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ جلمے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

۳۔ تے توں بکھیسیں جو لوک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھیں۔

۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش منگ بے شک اور رحمت کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۝ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ الْلَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

- تَبَّتْ يَدَايَ لَهْبٍ وَتَبَّتْ ۝
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
 سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
 وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝
 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝
- ۲۔ ابولہب دے ہڈییں ہتھ ترٹ پھین تے او آپ دی۔
 ۳۔ اوندا مال تے جو اول کمایا با اوندے کہیں کم نہیں آیا۔
 ۴۔ اداں بھاوچ پوسے جیہیں ہما بڑ پچائی پئی ہوسی۔
 ۵۔ تے اوندی زال جیہیں ہل چا اندی ۶۔
 ۷۔ اوندی بچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ویسی۔

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة اخلاص کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝
 اللَّهُ الصَّمَدُ ۝
 لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ اللہ اک۔
 ۳۔ او کہیں دا مہاج نہیں۔
 ۴۔ نہ اول کہیں کون جنمے تے نہ اونکوں کہیں جنمے۔
 ۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کار نہیں۔

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فلق کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
 مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
 وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انداز
 ۳۔ مخلوق دے شرکین بچن کیتے۔
 ۴۔ تے اندھارا کرن والے دی شرارت کنیں بچن کیتے

جیلے اواندھارا کر ڈیندے۔

۵۔ تے اوندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں توڑن
کیتے پھو کے مریندے۔

۶۔ تے صدی دے حدتے ساڑکین بچن کیتے
(رب دی آم شام وچ انداں)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

۱۱۳

سورة ناس کل ءتے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرھا بن سنگے ڈیون

والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۲۔ توں اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگداں۔

۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ۔

۴۔ تے ساریں لوکس دا مہبود۔

۵۔ دسواسی تے شرارت گھتا کے پھچو بہر و بچن والے

دے شرکنیں بچن کیتے۔

۶۔ جیرھا لوکس دے دلیں وچ دسواس گھتیدے رتے

شر پونیدے۔

۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ

ہوے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

مِنَ الْإِنْتَةِ وَالنَّاسِ ۝

۱۱۳

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.